

In C.
~~1476^b~~

Sophysmata magistri Pauli Veneti

Tabula

- Rūnum** Sophysma. Omnis hō est ois hō: continet quatuor partes principales quarum prima est folio. z.
- z^m Sophysma. Omnis senix est: continet quatuor partes principales: quaz p̄a est folio. 5.
- z³ Sophysma. Nō coloratū est: continet duas partes principales: quaz p̄a est folio. 9.
- 4^m Sophysma. Omnis homo est totum in quantitate: continet duas partes principales: quarum prima est folio. 11.
- 5^m Sophysma. Omnis homo ē unus homo: continet unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 13.
- 6^m Sophysma. Omnis homo qui est albus currit: continet tres partes principales: quarum prima est folio. 13.
- 7^m Sophysma. Omnis asinus sortis currit: continet unam partem principalem cuius prima pars est folio. 16.
- 8^m Sophysma. Linus liber hominis astinus currit: continet unam partem principalem: cuius prima pars ē folio. 17.
- 9^m Sophysma. Omnis homo vel astinus est asinū: continet unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 18.
- i^a Sophysma. Omnis propositio vel cl^o contradictoria ē vera: continet duas p̄tes principales: cui^o p̄ia p̄e ē folio. 19.
- i^m Sophysma. Nō homo ē aīal: et eīp̄: cōtinet unā partem principalem: cuius prima pars est folio. 20.
- i^z Sophysma. Omne falsū si ē impossibile non ē vēp̄: cōtinet unā partem principalem: cui^o prima pars ē folio. 21.
- i^z Sophysma. Quilibet hō morieū q̄n vn^o solus hō morietur: continet unā partē principale: cui^o p̄a pars ē folia. 22.
- i⁴ Sophysma. Nō aīal fuit in archa Noc: continet unā p̄te principalem: cuius prima pars est folio. 23.
- i⁵ Sophysma. Quicq̄d audītū aīalīe: proferē aplatone: cōtinet unā partē principale: cui^o prima pars ē folio. 24.
- i⁶ Sophysma. Quodlibet aliquo p̄ aīalū ē non hō: quo p̄ qdlibz ē hō: continet unā p̄te principale: cui^o p̄a ps ē folio. 25.
- i⁷ Sophysma. Omnis hō videt se: continet unā partē principalem: cuius prima pars est folio. 25.
- i⁸ Sophysma. Omnis hō est aīal: et illud est rīssibile: continet unā partē principale: cui^o p̄ia pars ē folio. 26.
- i⁹ Sophysma. Omnes aplī sūt: i^z. continet unā partē principalem: cui^o prima pars ē folio. 27.
- z⁰ Sophysma. Omne vēp̄: et deūm ēsse differūt: continet unā partē principalem: cui^o p̄ia pars ē folio. 28.
- z¹ Sophysma. Omnia vera: et falsa opponūt: cōtinet unā partē principalem: cui^o prima pars ē folio. 29.
- z² Sophysma. Omnis hō: et duo hoīes: sūt tres homines: continet unā partē principale: cui^o p̄ia ps ē folio. 30.
- z³ Sophysma. Bis duo: sūt tria: et nō plurax: cōtinet unā partē principalem: cui^o prima pars ē folio. 30.
- z⁴ Sophysma. Album fuit disputaturū: continet unā partē principalem: cuius prima pars ē folio. 31.
- z⁵ Sophysma. Deus erit in qdlibet instāti nō existēt: cōtinet unā partē principalem: cui^o prima pars ē folio. 32.
- z⁶ Sophysma. Deus scit qd scivit: continet unā partē principalem: cuius prima pars est folio. 33.
- z⁷ Sophysma. Tu scis qd scis: continet unā partē principalem: cuius prima pars est folio. 33.
- z⁸ Sophysma. Isti scūt septem artes: continet unā partē principalem: cuius prima pars est folio. 34.
- z⁹ Sophysma. Isti ferūt lapideū: continet duas partes principales: quarum prima est folio. 35.
- z⁰ Sophysma. Neut̄ acculuz habendo tu potes videre: continet duas partes principales: quaz p̄ia ps ē folio. 36.
- z¹ Sophysma. Anima antē p̄ necessario erit: continet duas partes principales: quarum prima ps est folio. 38.
- z² Sophysma. Infinita sunt finita: continet unā partē principales: cuius prima pars est folio. 39.
- z³ Sophysma. Tous sortes ē maior sorte: continet unā partē principalem: cuius prima pars est folio. 40.
- z⁴ Sophysma. Semper erit alijs homo: continet unā partē principalem: cui^o prima pars est folio. 41.
- z⁵ Sophysma. Immediata post hoc tū eris: demīrando istas p̄is: continet unā p̄te principale: cui^o p̄a pars ē folio. 42.
- z⁶ Sophysma. Tu incipis ēē in hoc istūtū denīrando istas p̄is: continet unā p̄te principale: cui^o p̄ia pars ē folio. 42.
- z⁷ Sophysma. Tu desinis scire a. ppōnem: continet unā partē principalem: cuius prima pars est folio. 43.
- z⁸ Sophysma. Tu diffīs aquilītē: continet unā partē principalem: cuius prima pars est folia. 44.
- z⁹ Sophysma. Tū verū est: cui falsū contradicit: continet unā partē principale: cui^o p̄ia ps ē folio. 44.
- z⁰ Sophysma. Tu vides quēlibet hoīez preter sorte: continet unā partē principale: cui^o prima pars ē folio. 45.
- z¹ Sophysma. Sōres īq̄tū domo ē aīal: continet unā partē principalem: cui^o prima pars ē folio. 46.
- z² Sophysma. Tu es ita sapiens stūt alijs hō: continet unā partē principalem: cui^o primapars ē folio. 47.
- z³ Sophysma. Sōres erit albīo: et p̄lo incipit cīle abībus: cōtinet unā p̄tem principale: cui^o p̄ia ps ē folio. 48.
- z⁴ Sophysma. Tu es doctiss^m oīuz hoīum: continet unā partē principalem: cui^o prima pars ē folio. 48.
- z⁵ Sophysma. Uerū est falsū: continet unā partē principalem: cuius prima pars ē folia. 49.
- z⁶ Sophysma. Possibile est impossibile: continet unā partē principalem: cuius prima pars ē folio. 49.
- z⁷ Sophysma. Necessariū est contingens: continet unā partē principalem: cuius prima pars ē folio. 50.
- z⁸ Sophysma. Scitum ate: est tibi dubiū: continet duas partes principales: cuius prima pars ē folio. 51.
- z⁹ Sophysma. Sōres decipiunt: nō tū decipiāt: continet unā partē principalem: cui^o prima pars ē folio. 52.
- z⁰ vltimū Sophysma. Sor. dicit vēp̄: si sōres dicit flz: cōtinet unā partē principale: cuius prima pars ē folio. 53.

Registrum

A	p̄ma quantitas	sequia in contradictione	concedo istam h̄nam
Sophismata	sunt: et qui	¶	D
C ^{accutissimi}	quia residuum	plicat contradictione	te ante instans
cere terminum	¶	bit.c.lineam	ut p̄z: quia illem
B	non vel astinus	cum denario	nulla est.e.
homo: qr antecedēsē	quia duo subcontraria	¶	3
rītemporis	ta copulat	gulns cius prima	demonstrando instano
habente significatum	¶	¶ ista est minima	ad suam indefinitam
C	C ^{prima pars}	¶	nō est hominem esse.

Primum

Eccentissimi ingenii ac subtilissimi sophyse: nec non et logici preclarissimi famosissimiq; doctoris: et Theologie: q; pbylosophie artis: Magistri Pauli veneti: ordinis domini patris fratrum Eremitarum sancti Augustini doctoris ecclie. Sophysmata Aurea: ac summa perititia feliciter ieiuni.

menteo ad banc facilius: ad hanc oulcins: deducere facili-
tate. In quibus et si quodam deteriorata relinquitur: quod alio scripturis
meis repugnare videantur: non obliniori nec inadherentie:
nec a voluntate iponatur: sed inclinatio solu quod turba scolarium
non pax afficeret: tu non proposito coactu quod faciliora: tu quoque magis in
vulnus in priuus dudu mandanda decreni. Nec in Bope veterem dicta approbare: vel reprobare conabor: sicut nec pro totius alterius
quae defensare studebo. Sed soli yititorum atque capaciore do
ctrina alijs omissis: sub quaternario miscerò dimittam i scriptis.
Et ne alioquin ordinem pertire videar: ab antiquo sophistmate.
Viz ois hoc est ois hoc et amodo in orbe famoso: initium summa: tamen
istiusque alioquinque quod ylaria signa includunt istimmodo: namque alijs ad
iunctis quod necessitate quodam traduntur coiter vsqz ad numerum gen-
quies decem summam inuenient in nomine illiusque ppiones ab ini-
tio loquuntur: et ppensa testaf hunc numerum i remissionem petunt:
et penitenti pplo assignantur: ac per spissas sancti missiones: ut aplo-
rum corda insignirent: et in nobis gratiam confirmaret: illorum
consecratum reliquist finem imponant.

C. Prima pars principalis.

Rumum sophisina. Ois hō: è ois hō:
qd sophisina sit verū: argui-
tur qd ruplē r p sic. Id è pdicat de eodē: g so-
phisina verū: sūa colligit de itentiōe. A B.
p priorz. pbatur aūs: qd sūc sumit l y ois
apte sūi: tā sincat hogeratice sumit opte, p
dicati: qd vtrūqz distribuit: sū apte sūi nō è
ps sūi (vt liqt) g nec apte pdicati: r p sūs sīc subyicit l y hō:
ita pdicat l y hō: g id è pdicat de eodē. Itē suertat. a.cū l y
oio hō: r arguit sic: i hac ppone. a.é. r id è pdicat de se ipso:
s2 hec subordinat illimētali: ois hō: è oio hō: p postuz: g i il
la p̄tē id è d se ipo. v3. ois hō: est ois hō: hec rō: pbat: qd B to
tu sticit v3. ois hō: r pdicat: alia vō: qd solū sticit r pdicat l y
hō: C^z Iste hō: è iste hō: r iste hō: est iste hō: r sic de singul:
g ois hō: è ois hō: (p3 2ia) asingularib^r sufficierenter enumi-
ratia ad suā vle: qd arguit sic. cuius singulari ppōni corre-
spondet vna vlis: ex quo vle: r singulare opponit relatinē
s2 qz psa nūtis è, ppō singularis: igit illi correspondet vna
vlio: z nō alia (vt appet) qd sophisina: g r c. C^z sic. Dio hō:
è ois hō: vel ois hō: è non ois hō: s2 nō ois hō: è non ois hō: g
ois hō: è ois hō: (p3 2ia) adiusticiua cū destructione vnius
ptis ad alterā ptē: maior: è euides: p p̄m pncipiū: de qz d̄r el
se vel nō è: s2 minor: pbaf r arguit sic: aliqd è non ois hō: s2
nihil nisi nō ois hō: g i ois hō: è nō ois hō: (p3 2ia) asili: ali
quid è nō hō: s2 nihil nisi nō hō: g nō hō: è non hō: r si negat
silitudo ponat qd a. suertat cū l y non ois hō: r arguit sic:
aliqd è. a. s2 nihil nisi a. g. a. é. a. g. non ois hō: è non ois hō: t2

Sophisma

¶ dñia ab uno inertiibili ad reliquū. ¶ 4.º dñictorium sophi 4. arg.
ſinatis ē filii; ḡ sophiſtia vez (p3 dñia) rāno. pbaſ: r argui
tur ſic: dñictoriū ſophiſtiaſis ē ſeſta ex oppositis i z^o vel
in z^o figura: ḡ dñictoriū ſophiſtiaſis ē filii (p3 dñia) p Ap.
pino priop: r aſis pbaſ ſic arguendo. gl̄z hō ē ois hō: znlſs
homo eſt omnis homo: ḡnō omnis homo eſt omnis homo
idem ſequitur: ſtmaior: vel minor fuerit particularis.

Ad oppositum arguit sic. Dis bō eōis bō. sōz. est
bō. ḡ sōz. estois bō. (t̄z̄) q̄. est
sillogistius in 3° prime: s̄ est falsa: ergo aliqua prem issam
non minor: ergo maior que est sophissima.

Lirca materiā p̄ne ratiōi pono q̄tior ȳnes; q̄x p̄ma
est ista. Omne signuz cathegorena includens in p̄ ȳ
differētārū subiectū vel ē dicas. Cisē ē rea ducitū. Dicā.

dittereretur; subiectus; vel pdicatur (ista & p[ro]p[ri]e indincerunt) nā i ista;
q[ui]d[em]z currit; subiectus ly q[ui]d[em]z; et illa nihil disputat; subiectus ly nū
hil; auertēdo āt; vt aliqd currēs ē q[ui]d[em]z; et aliqd disputās est
nihil; pdicatur ly q[ui]d[em]z; et ly nihil; et l[et]z in m[od]eratib[us] g[ra]matis d[icitur] p[ro]p[ri]e
pones subordinant; nō subiectus aliqd isto p[ro]p[ri]e; q[ui] exp[re]misit sibi
q[ui]d[em] ē terius cathegorimaticus; tū i voce vel scripto; p[ro]p[ri]e sibi
ici vel pdicari rōne teri cathegorimatici quē includunt; et
sili rōne possunt cōp[er]tes extremon; vt q[ui]d[em] q[ui]d[em] ē hō currit;

Sicut fons periret et gressus et ruit et nubes. vi quod est quod non currit: ly quod est impossibile: et tu ea nihil quod est assimilatum: ly nihil est possibilis. **C**ur? **Z**? **S**? **S**incat hego re ma nullum cathego re ma includere et in aliis suis.

ptuz indifferēter subicīt v'l p̄tur p̄z sic dicēdo ly ois est si
gnū v'l: aliqd signū v'l e ly ois iyybly ois subicīt: v'l p̄tur pi

rōe p̄t cē ps extrei: vt ly ois bō ē teri^ocōis: aliq̄s teri^ocōis ē
ly ois bō: vbi tā ly ois ē ps fvi t ps p̄ti. Cslr d̄r de ly nullis
qui talib̄ subicit z fūturut ly nullus ē nōc̄t̄i: aliq̄s teri^ocōis

Qi talib⁹ indicat ⁊ p̄t̄r: vt ly nullus ē negatio: aliq⁹ negatō
ē ly nullus. In his vō nullus hō ē terins cōplex⁹ aligs ter-
min⁹ cōplexus ē ly nullus hō: ly nullus ē nō s̄i z̄t̄l. C. 2. 1. 6

Sinca theorema nullū cathe^a includes et psonalē supēr
pt ind̄nter cē ps sibi: vel ps pdicatis istā ḥ p̄z iductiū lōm̄

*vidēs oēz hoīc ē vidēs oēm eqnū: ly oēm ē ps s̄bi z p
dicati. s̄l'r in ista. asin² null² hoīs ē asin² nullius eg: ly nūb*

linus ē ps̄ sibi 2 ps̄ pdicati: Nec hīc yolo sincat hegoreim a psō
nālē teneri: qz supponat psonalit: s3 qz iūgit terio supponē
tū fāmiliū. 18

ti psonalit. ¶ 4. Nullū tale sīncarhē^m psonalit̄ sūptū est 4. ps sūr; vel ps pdicatiōn̄ iſi inter ptes illi^o ponāf; volo dicere q̄l̄z iſa iſta oīshō ē enq̄ oīs hōl̄r oīs hōl̄: nō p̄diciōn̄ iſi

Pliz in illa ois hō ē ens ois hō:ly ois hō:ē ps p̄dicati: nō tñ
in ista:ois hō ē ois hō:qñi p̄dicati ci' ē v'lē v'l'r sumptū ab
Ari.ēmō prermentias:s solū ly hō in hac prōprie ē v'lē v'l'r

Ant. pmo g. est hō m̄us, i. solū ly hō in hac ppōne e vle vlr
sūptū (vt liqt) ḡ solū ly hō ē p̄dicatū. vñ arguiſ p̄mo sic. in
hac ppōne neccessario ois hō est hō; p̄o ē paſſiſ ly ois: c̄ nec.

et iusta necatio ho^m ois ho^m e p^r op^r dicari ly ois e p^r ois nec in
sop^r (anis p^r) qr alr illa ppo esset falsa: qm^r equaler illi, nec

cessatio ens ois hō ē hō:q̄ ē falsa cū ex 1° seq̄ aligd eē oēn
hoiez. Eodē mō dī de illa:tim ois hō est hō:q̄ ly ois nō ē ps p̄ dī

*scilicet nec i sua placente. si ois hoc est hoc; et id illa excluditua bii
per suerti i hanc vlem: ois hoc est ois hoc (ex quo sequitur) ois*

no ē ps̄ pdicati v̄līs; s̄c̄ nec fuit p̄s̄i exclusive. Cz̄ iste h̄ z̄ p̄s̄i
dicit: ois h̄ ois homo ē: t̄ h̄ h̄ non ē: s̄ḡl̄ p̄dicata: t̄ s̄b̄t̄
iūl̄s̄c̄: vel c̄p̄l̄s̄c̄ s̄f̄ simili: p̄r̄ c̄p̄d̄c̄ c̄v̄ta ex r̄p̄l̄.

implicite; vel explicite sunt similia (p3 dñia) ex regulis
dictiori op: s3 illi^o homo homo non ē nullū est predictū:
vel subjectum implicite: vel explicite: nisi l*r* homo: & n*s*...

Vel habet ipsum implicite; vel explicite: nisi ly homo: et p[ro]fessor
miter in ista ois homo oio homo est: nullū est subiectū vel p[ro]p[ri]etatis
discutit: nisi ly homo: sed ista subordinat illi mentalis: omnis

Verbi autem in uniuscunq[ue] plus & minus & hoc verbum significat quādāz compositionē; quā sine extremis non est intelligere. **T**ertio ista propositio. Nullus hō ē ³ si

oīs hō: optime querit in istā: non oīs hō est aliq̄ homō: s̄z
in querlā non s̄bieit nisi ly hō: t̄n querētē s̄m est ly hō: ḡ
in conuersa neq̄ nō dicitur.

in conversione non est per predicationem, sed in conuertente est per
predicationem aliisque ratione in conversione simplici et per
peccata fit de subiecto mediante.

...ccens sit de subiecto predicatiū: rēs. C 4°. Sily oīs hō est 4. pī
predicatiū in sōy^{ic}. quero ytrum supponant vel non. si non
3

Primum

supponit: tunc non h[ab]et s[er]uum; nec contradictoriu[m]; nec subalternu[m] (p[ro]p[ter]a p[ar]te) q[uod] o[ste]r[re]t propone[re] exis[ti]tes i[n] figura d[icitu]r inesse ex p[re]dicite vel i[p]plicite debet esse p[ro]torum p[ro] eo de[re] vel q[uod] eisd[em] supponet[ur]. Si d[icitu]r q[uod] ly o[ste]r[re]t h[ab]ere supponat: videt[ur] q[uod] p[ro]fuse t[ra]ns[fer]re ex quo e[st] p[re]dicatu[m] v[er]bi affirmati[on]e: o[ste]r[re]t alio impedimentu[m] re m[ot]o: quo posito[re] sequerit[ur] s[er]itur: q[uod] ly o[ste]r[re]t in ista: tu d[icitu]r ab omni ho[mo] est et p[ro]fuse distributu[m]: et in ista in hoc inst[an]ti, est o[ste]r[re]t h[ab]ere: ly o[ste]r[re]t homo est determinate: quo co[se]c[t]u[m]: uter sequitur q[uod] istaz esse falsam: q[uod] nō est dicendu[m]: q[uod] cu[m] istaz il[la] exponentes sunt vere (v[er]bi p[ar]te ita est) et q[uod] ex illo sequatur e[st] manifestu[m]: q[uod] sub p[ri]ma de se de descendere copulatiu[m]: q[uod] tu d[icitu]r ab hoc o[ste]r[re]t: tu d[icitu]r ab h[ab]ere omni ho[mo]e: sub z[ero] vero p[ro]fusio[n]e descen[der]e disiunctiu[m]: q[uod] tu d[icitu]r: q[uod] in hoc inst[an]ti e[st] hoc o[ste]r[re]t homo e[st] in hoc inst[an]ti e[st] hoc o[ste]r[re]t homo: quo[rum] quodlibet est falsum: cu[m] asserat manifeste aliquid esse o[ste]r[re]t hominē. L[et]i similiter, p[re]dicatur de illa negatione nullus: q[uod] non est pars p[re]dicati. Ista o[ste]r[re]t homo e[st] nullus h[ab]ere: q[uod] tunc totum p[re]dicatu[m] staret confusione tamen: q[uod] sit in ista: tu d[icitu]r an illo ho[mo]e staret distributiu[m]: ly nullo ho[mo]e: quo dato: ista p[ro]positio ester[re]ta: q[uod] tu d[icitu]r ab illo nullo ho[mo]e: et tu d[icitu]r ab illo nullo ho[mo]e: et sic singulis: et v[er]bi s[er]ius est falsum: q[uod] ha[bit] exponens est falsa. s[ed] nullus h[ab]ere e[st] obiecto. Et si d[icitu]r q[uod] illa non est ha[bit] exponens: s[ed] ista: aliqd nullus h[ab]ere e[st] idem opporebit[ur] dicere: q[uod] ha[bit] exponens istius tu d[icitu]r ab o[ste]r[re]t ho[mo]e est ista: aliqd o[ste]r[re]t h[ab]ere: q[uod] est falsum: q[uod] tunc exposita esset vera: et vna exponens falsa: secundu[m] autem e[st] de negatione, trascendente: qui ex ista: et terio ex p[ro]posito fieri vnu[m] terius simplex opposit[us]: terio finito: vt colligit[ur] de it[em] A[nti]c[on]tra A[ri]o. p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a her[esi]as: nō autem ex sincategoremate no[n] s[er]uit simptu[m]: et terio catagorematico p[ro]p[ter]a fieri vnu[m] terius simplex (vt b[ea]t[us] p[ar]te)

p[ro]p[ter]a cor[ollaria]. Ex p[ro]p[ter]is infero aliquid correlaria solutiua rōnū h[ab]riarū. Primum cor[ollaria]. Aliq[ue] sunt propo[si]tio[n]es similiu[m] extremp[er] oino et eiusdem q[ui]latis et q[ui]litatis: q[uod] vna e[st] ea: et reliqua falsa (p[ar]te d[icitu]r) o[ste]r[re]t h[ab]ere est homo. o[ste]r[re]t o[ste]r[re]t o[ste]r[re]t h[ab]ere: quarū vna est vera et reliqua falsa: nec hoc e[st] in cōuenientia: q[uod] deficit vna regista cōditio ad p[ro]uisionem talium: q[uod] termini supponant codem modum p[re]dicatu[m] prime stat: et fusetu[m]: et p[re]dicatu[m] sede stat: et fuse disiunctiu[m]. Secundu[m] cor[ollaria]. Aliqua v[er]bi negatione de cōsuetu[m] mō loquendu[m] non e[st] immediate p[er]tinentib[us] similiu[m]: s[ed] solu p[ro]p[ter]a (p[ar]te de ista) nullus h[ab]ere o[ste]r[re]t homo: q[uod] conuertitur nisi in ista: h[ab]ere nō est aliqd h[ab]ere: q[uod] si dat aliqd talis: o[ste]r[re]t homo non est aliqd h[ab]ere: aut nihil q[uod] est o[ste]r[re]t homo e[st] aliqd h[ab]ere: plurimum errat quā p[ro]ma est falsa: et ha[bit] p[ro]uertēs illius: nullus h[ab]ere aliqd q[uod] e[st] o[ste]r[re]t h[ab]ere: aliter si possit i[nt]ellectu[m] formare illā: nullus h[ab]ere est o[ste]r[re]t homo s[er]u[s] formatione illi: nullus h[ab]ere aliqd q[uod] est o[ste]r[re]t homo: q[uod] nihil h[ab]ere agere cu[m] priori quo ad intellectu[m]: q[uod] intellectu[m] p[ro]p[ter]a formare illā: nullus h[ab]ere est o[ste]r[re]t h[ab]ere absq[ue] formatione illius: nullus h[ab]ere aliqd q[uod] e[st] omnis h[ab]ere: oliter intellectu[m] non possit formare aliqd p[ro]positione tales absq[ue] mixtura termini trascendētis: q[uod] e[st] falsius: nec e[st] in cōsuetu[m] illud correlariu[m]: quā talis negativa: s[ed] de cōsuetu[m] modo loquendi tamen equaliter vni de in cōsuetu[m] mō loquendi. Sicut glibet homo non est: q[uod] non est conuertibilis similiu[m].

Terium correlariu[m]. Aliqua e[st] p[ro]positio cuius tam p[ro]p[ter]a p[re]dicatu[m] significat primarie ho[mo]em: et tam illa p[ro]positio non significat primarie ho[mo]em esse ho[mo]em (p[ar]te de illa) omnis h[ab]ere e[st] omnis ho[mo]: que immediate significat o[ste]r[re]t ho[mo]em esse o[ste]r[re]t ho[mo]em. Si tamen est aliqua p[ro]positio cuius subiectu[m] et p[re]dicatu[m] significaret primarie ho[mo]em: et non componeret nisi ex illis: cu[m] nō componeret i[nt]ellectu[m] significat ho[mo]em esse ho[mo]em p[ri]ma r[ati]o: q[uod] nulla daretur nisi aliqua talis: ho[mo]e e[st] h[ab]ere. 4. corollarium. Aliqua res significat tamen in p[ro]p[ter]a quam ex p[ro]positione: qui tamen nō est supponibilis (p[ar]te de illo terio) omnis ho[mo]. Et p[ar]te dico q[uod] in ista: a[ctio] est: a[ctio] non supponit subiectu[m]: nec p[re]dicatu[m]: si subordinat illi mentali: o[ste]r[re]t homo est o[ste]r[re]t homo: tamen subiectu[m]: q[uod] p[re]dicatu[m] illius implicite supponit: sic et illa est implicite v[er]bi p[ro]positio. Consimilitet dica-

tur de illa: nemo currit q[uod] subiectu[m] eius explicitum e[st] ly ne mo q[uod] non supponit: et implicitu[m] e[st] ly homo supponens distributiu[m]: vñ nullar[um] talis e[st] explicite aliquinis quantitatibus: sed implicite e[st] vniuersalibus.

Ad primum dicit negando sicut ad p[ar]te d[icitu]r Ad p[ar]te tremoru[m] simpliciter sumpto[rum] h[ab]itu[m] significatiu[m] in re: p[ar]te pars ponit p[ro]p[ter]ales p[ro]positiones: homo e[st] o[ste]r[re]t homo: q[uod] necessario est animal: vel deus contingenter e[st] deus: quia p[er] quodlibet e[st] falsa: non obstante q[uod] idem p[re]dicetur de se ipso: q[uod] talis p[re]dicata sumuntur cu[m] determinatione faciente sop[er] terminu[m] e[st] d[icitu]r non simpliciter sumuntur respectu vbi ampliatio[n]i ut sor. sicut sor (vbi p[ar]te falsitas) dato q[uod] sor. nūc p[ar]te sit non obstante q[uod] idem p[re]dicetur de se ipso. 2. pars ponit p[ro]p[ter]ales p[ro]positiones: chymera e[st] chy: a[ctio] xp[er]e e[st] anter p[ar]te: q[uod] quelz est falsa: cu[m] nulli illo terminoru[m] corrudeat aliqd in re: s[ed] quelz illaz e[st] v[er]o: homo e[st] h[ab]ere: animal e[st] cu[m] istaz termini sumuntur similiu[m] s[er]u[s] s[er]u[s] determinatione et vero bo ampliatio[n]i: ghus corrunderat adequate aliqd in re: et licet sit accessu[m] q[uod] ly o[ste]r[re]t non sit pars subiecti: et p[re]dicati: non u[er]o argu[m]entu[m] ibi facit: q[uod] si seg[ment] q[uod] sinca e[st] sumuntur vbi o[ste]r[re]t sicut apte sibi: et si in catagorematicice sumuntur apte p[re]dicati: sed apte sibi facit p[ar]te positiones vniuersale: q[uod] apte p[re]dicati facit p[ro]positione v[er]ez nec e[st] sequitur negatione: Deinde cu[m] d[icitu]r: q[uod] in illor[um] idem p[re]dicatur de scipio. s. a. est. a. q[uod] e[st] in sua mentali idem p[re]dicatur de scipio concedo totum: non cu[m] sequitur: q[uod] sic est in illa vocali: vel scripta: subiecti: vel p[re]dicatur a. q[uod] e[st] in sua mentali subiectur vel p[re]dicatur ly: o[ste]r[re]t homo: q[uod] p[er] idem p[ar]te p[ar]te est q[uod] illa: homo e[st] es[er]t de 3. adiacente: ex quo subordinat vni mentali de 3. adiacente: vñ non subiectur: nec p[re]dicatur. a. nisi ratione termini catagorematici que includit. Iuxta hoc concedit q[uod] a. est aliquid: et tamen nihil est. a. q[uod] omnis homo est aliquid: et nihil est o[ste]r[re]t homo. Et si arguitur sic. a. est aliquid: ergo aliqd est. a. p[er] conversionem similitudine: d[icitu]r q[uod] ipsa p[ro]positio a. est aliqd explicite non est aliquinis quantitatibus: sed implicite est vniuersalis affirmativa cuius conuersio est per accidens ratione subiecti impliciti: et non expliciti. vñ. aliquid est h[ab]ere: sicut ista: sp[iritu]s sicut homo: non conuertitur in illa: homo sicut sp[iritu]s: sed in illa: homo sicut aliquot p[ar]te. Etiam p[ro]cedit q[uod] a. videt. b. et tamen b. nō v[er]o ab. a. (supposito) q[uod] o[ste]r[re]t homo videat se: et nō aliquid: et a. conuertatur cu[m] illo termino omnis homo et b. cu[m] illo termino homo. Nec valer si dicitur hoc. a. videt. b. est actina illius passione. b. videt ab. a. ergo ab vna ad reliquā (valer sicut) q[uod] cu[m] ly. b. in p[ar]te stet confuse tamen: et in secunda eternitate. nulla illaz est actina: vel passiva alterius: sicut nec illa promitto tibi denarium est actina illius passione: denarius promittitur: sicut passiva illius. a. videt. b. est illa ab. a. v[er]o detur. b. sicut passiva illius. promitto tibi denariu[m] est illa: a. ame p[ro]mittitur tibi denarius: et actina illius passione. b. videt: sicut actina illius passione: denarius ame p[ro]mittitur est h[ab]ere actina: denarium promitto. ita q[uod] termini supponant semper ynfors in actina et in passiva. **Ad secundu[m]** negatur consequentia: etiā ad probationem. Dicitur: q[uod] ille non sit singulares illius vniuersalis: sed illius omnis homo e[st] ipse met: volendo q[uod] relatum masculini generis femininum concipiatur relatum ad terminum vtriusq[ue] sexus: huius vero omnis homo e[st] omnis homo: singulares sunt iste homo est omnis homo: et ille homo e[st] omnis homo. quare q[uod] est falsa. **Ad tertium** negatur 2. pars antecedentia: quia in antecedente ad probationem negatur consequentia: quia in antecedente argu[m]ente. nemo tenetur infinito: et in consequente negatione. Summo hic negationem stare infinito: et in consequente negatione. Summo principale: et negatione: quando negat verbū principale: nec similiter adducta est ad p[ro]positu[m]: q[uod] negatio transcedens cu[m] termino catagorematico similitudine potest fa-

Sophisima

cere terminum infinitum. non autem cum termino sicut ^{est} nec aggrégato ex termino carthaginemate et sicut begore mate ut vult Ari. primo per hermenias; ideo in illa: non homo est aliquid: ly non dicitur teneri infinite: et non in illa: non omnis homo est aliquid: ex quo nihil procedet restrigens ad finem. Alterum. non opporteret procedere illas: non ois homo est animal: nullus deus est: que tamen sunt impossibiles. Littera negatur cōsequentia: alia: quod conclusit q. a. est. a. quod negatio inclusiva in li. a. agere subiecti ienit negatione. Unde scit non concedi: quod non omnis homo est non ois homo: ita non conceditur quod aliquid est non ois homo: ita proceditur quod aliquid est. a. Ad quartum negatur ans (ad probationem) negatur prima: et ad p. m. (dico ut. s.) quod intedit de omnibus terminorum simpliciter sumptoz habetur significata adequata in re. vñ quelz illarum est ea: homo non est omnis homo. homo non est necessario est homo: de non contingenter est. homo non fuit homo: chymera non est chymera: et quod illa est filius gismus ex oppositis in scda vel in tertia figura: ut liquet in dictione. isto modo nullus equus necessario est homo: ois equus necessario est homo: ergo homo non est necessario est: homo: nullus homo est chymera: quilibet homo est chymera: ergo chymera non est chymera: tales autem homo non est homo: ait non est animal. deus non est deus: falsa sunt: sicut syllogismus ex positivis in secunda: vel in tertia figura: que habet ocs conditiones quod subintelligit Ari. in his. n. negat idem a seipso hinc significata in re: ab aliis derivatione et apuatione: ut dictum est.

Secunda pars principalis.

Dicitur homo est ois homo: probat. homo est ois homo. quod etiam probat quod duplicitur: probat sic: b. positione: ois homo est: homo est: hoc homo est omnis homo: sed h. est vera: omnis homo est homo: p. m. non cu miniorum: et maior probatur. illa propositio omnis homo est homo: est: isti quatuor termini: omnis homo est homo: et isti quatuor termini ois homo est homo: sicut illi termini quatuor homo est ois homo: sicut illi termini homo est ois homo sunt h. indefinita: homo est omnis homo: ergo apud ad ultimum. illa videlicet est h. indefinita. prima pars similis p. m. supponendo ad p. m.: quod totum sicut p. m. pars est et nota: quod sor. et plato: sunt plato et sor. et plato: secunda pars est et nota: quod sor. et plato: sunt plato et sor. et plato: vero declaratur ponendo: quod sor. et plato: concipiunt illos terminos modo recto: intelligendo per eas: quod ois homo est homo: et plato modo retrogradus: quod homo est omnis homo: quod admissum: non apparet quod illi termini sint illa videlicet et non illa indefinita: et ceterum. Et homo et omnis homo sunt idem: quod homo est ois homo: patet prima: et ans probant: homo et omnis homo sunt idem vel non idem. si nihil quod est homo et ois homo sunt non idem: ergo homo et ois homo sunt idem: p. m. ad similitudinem cuius destructione vniuersitas partis quod altera eius partem: et prima pars antis probatur: quod de quolz dicit alterum. h. dictiorum incomplexorum: sicut homo et unus sunt idem: vel non sunt idem. ita homo: et omnis homo sunt idem: vel non idem: et pars antis declaratur: quod si homo et ois homo sunt non idem: si igitur iste homo sor. et sequitur: sor. et ois homo sunt non idem: si sor. est homo: ergo sor. et sor. non sunt idem: p. m. ois superiori distributo ad unum inferius cum debito medio. unus est falsum: igitur unus: et non unus pars antis: quod prima est falsa. Et omnis homo est homo: et ceterum. quod homo est ois homo: p. m. ac copulativa ad alteram est p. m. implicite sumptuaria: intelligendo ad p. m. quod ly ex: dicat absolutam transpositionem terminorum: et ans arguit sic: ille homo est homo: et ceterum: ille homo est homo: et ceterum: et ceterum: p. m. non est homo: et ceterum: quod ans sit vere (p. m.) quod quacumque singulari data: illa equalet isti: ille homo est homo: et homo est ille homo: si quelz talis copulativa est ea pro qualitate: quod etiam arguit sic. Alius homo est: et quod homo est ille: quod etiam probat sic: illa est una copulativa cui prima pars est vera: et quelz singularis vniuersal scde partis est vera: p. m. ergo et pars est vera

cum prima parte: patet cōsequentia: quia vniuersalis inferitur ex omnibus suis singularibus: et antecedens est manifestum: quoniam quacumque singulari data secunde partis: ut putari: ille homo est ille: ista est vera cuz ista particulari aliquis homo est: quoniam aliquis homo est: ille homo est ille: quocumque demonstrato. Consimili argumēto possit probari: quod aliquis homo est: et nullus homo est ille: quod quilibet singularis partis secunde est vera cum prima parte: ut aliquis homo est: et sor. non est ille: et aliquis homo est: et plato non est ille.

In CONTRARIUM arguit sic. H. non est ois homo te. demōstrato: et hoc est hoc: quod homo non est omnis homo: patet cōsequentia a resolutionibus ad resolutum: et antecedens est verum: ergo et cōsequens similiter: sed consequens est contradictionum sophismatis ergo sophisma est falsum.

Littera primam rationem pono quatuor conclusiones: quorum prima est ista. Alique ppositiones inveniuntur: quarum una non potest esse falsa: et alia potest esse falsa: ab aliis non impositio: probatur. ille propositiones convertuntur: omnis homo est homo: et omnis homo est homo: quarum prima sit in scripto: et alia in mente naturaliter significans: sed h. que est in mente non potest esse falsa: quia omnem hominem esse hominem non potest esse falsum: nec illa potest aliter significare: ex quo naturaliter significatur. ergo etiam illa autem que est in scripto potest esse falsa: quia per translationem situalem terminorum: illa potest esse h. indefinita: homo est omnis homo: quo posito: h. indefinita est falsa: que fuit illa vniuersalis ab aliis non in positione: quod ex hoc non impunitur illa vel aliquem suorum terminorum aliter significare: immo idem significat iam: quod ab eterno significabitur. **E**t Secunda conclusio a propositione crit. b. propositione: et tamē adequatū significatum. o. minime erit adequatū significatum. b. probatur: ponēdo quod illa vniuersalis omnis homo est homo sit. a. et illa indefinita homo est omnis homo sit. b. consurgens ex mutatione terminorum (et pater) quod a. p. positio erit. b. p. positio: quod illi et quatuor termini erunt. b. p. positio: et illi quatuor termini sunt. a. propositione. quod et ceterum pars cōclusionis declaratur: nam significatum adequatū. a. est omnem hominem esse hominem: et significatum adequatum. b. est omnem hominem esse omnem hominem: et omnem hominem esse hominem minime erit hoc in esse omnem hominem: sicut nec homo erit omnis homo: ergo etiam. **T**ertia conclusio a propositione aliquo. p. positio necessaria fieri impossibilis: et tamē nullum suum adequatū significatum fieri in impossibile: patet prima pars: quia a. propositione est necessaria: et fieri b. propositione impossibilis: dato: quod non sit possibile naturaliter aliquem hominem: nec aliq. hominem esse omnem hominem. **Z** pars declaratur: quod a. minime habebit pro suo adequato significato nisi omnem hominem esse hominem: aut hominem esse omnem hominem: sed primum minime fieri impossibile: quod semper erit: possibile: et scilicet non fieri impossibile: quod semper erit impossibile: et ceterum. Et si non placet hoc exemplum: ponatur: quod a. sit h. omnem ait est animal: que aliquando erit ista: ait est omnem ait: et habetur intentus. **Q**uartam: significatum. a. et significatum. b. erunt in quolibet instanti futuro duo significata: et tamen. a. et b. in nullo instanti erunt secunde propositiones: prima pars patet: quia omnem hominem esse hominem: et hominem esse omnem hominem semper erunt duo significata. vnum per r. et aliud falsum. **Z** pars sequitur ex easu priori: quod in quocumque instanti illi quatuor termini erunt. a. propositione: si eodem non erunt. b. propositione: et contra: aliter in aliquo instanti. a. propositione esset. b. propositione: quod est impossibile: et enim in aliquo instanti. a. erit. b. non tamen est possibile. a. esset. b. sicut albun erit nigrum: non tamen est possibile: albus esse nigrum. Consimiliter dicitur: quod significata. a. et b. sunt innicem incompatibilis: et tamen. a. et b. non sunt in-

47

B z

Primum

compossibilia: qz hocim esse omniem hociem: z oem hociem
esse hociem sunt inuicem incopossibilia: cu vnu sit necessariu
z alrez sit impossibile (vt suppono) ḡra disputationis: s̄z qz
illi q̄ tuor termini non sunt inuicem incopossibiles: z illi sunt
vel erunt. a. z. b. ideo. a. z. b. inuicem non sunt incompossibilia.
Ideo accidit: ḡ. a. z. b. erunt: q̄ si non erunt propositioes per-
tinentes: nec impertinentes: qz in aliquo instanti futuro. a.
z. b. erunt: In quo. a. z. b. non erunt propositioes: s̄z solū vna
ppositio: nec sequitur. a propositio erit: z. b. propositio erit
z nunq̄; erit ita q. a. ppositio est. b. ppositio: ḡ. a. z. b. erunt
propōnes: q̄ si illi q̄ tuor termini non sunt: nec vnq̄ erunt p-
positioes: nā isti quatuor termini nunq̄ erunt nisi in aliquo
instanti: s̄z in nullo instanti isti termini erunt plures propo-
sitiones: sed solum unappositio: ergo z.

Ad proprium argum **Et prium illi** dicitur: quod si illi quod termini sunt illa indefinita: hoc est omnis hoc: rec**oncipi**re. Et cuz ponitur illos terminos poni in pariete: per quos ordine trio concipiante serta: rec**oncipi**re. quod si illi quatior termini incipiunt agn*o* vli fin*cōcīm* modum scribendi: quod sunt illa veris: tun*c* illa indefinita: si aut*em* incipiant ab illo termino hoc: tunc sunt vna indefinita: rec**oncipi**re veris: nec est cura de acceptione illorum: quod solum sequit*s*: quod serta: concipiatur vna verem per terminos illos: rec**oncipi**re vna indefinitam mentale: inscripto aut*em* isti termini non sunt nisi vna propositio: si. n. ser. per illa: chyz concipi*et* chyz esse: rec**oncipi**re de in esse: non tui ppro hoc seg*u*t*ur* illam: chyz est contra vere refalsam: sed sol*u* sequitur illos terminos in mente habere duas propositiones: quaz vna est vere et altera falsa: illa aut*em* in scripto ppro remanet falsa. **C** Et sic arguitur de illio quatior terminis in mente: vbi non est situs: nec ordo: quod non est ratio: quod sin*re* aliqua veris quin pro idem sit vna in definita: rec**oncipi**re quo*cōcessio* boheo intentum pro il-

Russo omnibus hominibus dicitur quod in mente non sit situs: nisi est ordo intellectus affirmandi: vel negandi unum conceptum de altero: alteri ois terminus significatiuus in propositione in tali esset in differenter subiectum vel predicatum: quod est falsum. Ideo illud est subiectum in mente de quo intellectus facit aliquid de altero predicari: illud autem est predicatus quod intellectus facit de altero predicari. iuxto sententiam A.P. primo priorum: et cum signum universale sit actus distribuens: si tali signo intellectus distribuit subiectum: illi qui uero

Ad z^m dicatum:tūc sunt propoſitio indeſinita. **C**ad z^m negatur
anteceſdens: et ad probationem negatur cōſequentiā: nec
ſemper adiuiuſerit affirmatiā: cū deſtructiōne vni par-
tio ad aliam partem eſt bona cōſequentiā: qz non ſequitur
omnis homo currit vel ſedet: ſed non omni homo currit:
ergo omnis homo ſedet: nam poſito: qz medietas hominū
curreret: et alia medietas ſedeat: eſt anteceſdēs verum: et cō-
ſequens falſum. Et ad regulam dicitur: qz intelligitur de
diſiunctiūa: ypotheſice et non cathegorice probabili: mo-
do quelibet talis: homo et omni homo ſunt idem: vel ſunt
non idem: omnis homo currit vel ſedet: et diſiunctiūa ca-
thegorice probabiliſ: propter dependentiam ſecunde par-
tis aprima: ex quo enī ſunt duo verba principalia: ſequit
qz libet illarum eſſe ypotheſicā. Intelligēdūm tñ: qz ſi ar-
guitur ſic: homo et ille homo ſunt idem: et homo et ille ho-
mo ſunt idem: et ſic de ſingulis. ergo homo et ois homo ſunt idem: ne-
gatur cōſequentiā: qz arguitur apluribus ſupponentib⁹ de-
terminata ad vna in determinata: ſicut hic homo ē ille ho-
mo: et homo eſt ille homo: et ſic de ſingulio. ergo homo ē ois
homo: et licet contingat deſcendere ad terminum diſcretū
per hia ſingularia: non tñ termino ſtante determinata pre-
cedente: ſed ſolum discrete illo modo. tu eſt ille homo: et il-
le homo: et ſic de ſingulis. ergo tu eſt omnis homo: ſicut ab

inferiori ad suū superius affirmatiue sine signo ē bona 2^a.z.
tamen non seguitur: homo currit: ergo animal disputat. qz
debet argui respectu predicationis eiusdem: et ita ascendendo ad
singulare per terminum distributionis. debuit argui respe-
ctu eiusdem suppositi: ut homo est ille homo: et idem homo
est ille homo: et idem homo est ille homo: et sic de singulis:
ergo hoc est omnis homo: consequentia est bona: sed quicli-
ber pars antecedentis est falsa propter primam. ¶ Ad ter-
tium negatur antecedens (et ad probationem) nego conse-
quentiam: quia aut arguitur ratione totius propositionis:
aut solum ratione primae partis: primo modo non arguitur.
singularibus ad universalē: qz illa est una copulativa nul-
lins quantitatis. Si autem arguitur 2° modo: iterum nega-
ti consequtentia: qz sic arguendo. 2° pars copulaue debet
significare idem cum singularibus et universalē: qualiter non
est in propositione: quia cum universalē significat hominem es-
se omnem hominem: et cum singularibus solam hominem
esse illum hominem: et quia licet non significat nisi per de-
pendentiam ad aliud (opositor) sumere cum singularibus
propositionem convertibilem cum licet conversione: coniuncto
propone vlt. isto modo: ille homo est homo: et homo est omnis homo: et il-
le homo est homo: et homo est omnis homo: et sic de singulis: et iam propter
falsum propter falsitatem illius: homo est omnis homo.

Cad quartum dicitur: quod consequentia non valeret quia dato
sit omnis homo masculus: est etsi verum et con-
sequens falsum: tamen negatur animus. quod significat assertio-
ne aliquo in hominem esse quelibet hominem (ad pba-
tionem) nego quod quelibet singularis secunde partis est ve-
ra cum prima parte: quia hec copularia est falsa: aliquis ho-
mo est: et soror est ille: et plato est ille: et sic de singulis. nec argu-
mentum plus probat nisi quod quelibet singularis secunde par-
tis est vera cum prima parte: vel cum aliqua sibi consimili.
qui in sumendo singulares illius: sumuntur diversae parti-
culares consimiles prime parti. Et si ponatur quod omnes sin-
gulres illius universalis scribantur cum prima parte si-
mul: dicatur tunc quod una singularis sit falsa: sed quacunq[ue]
signata dubitetur an illa sit falsa. unde impossibile est quod
ambo relatione eque primo referantur in suum animus. sed
unum mediante alio. Ideo si illa: plato est ille: dependet
a particulari mediate illa: soror est ille (conceditur hec) soror;
est ille: et negatur illa: plato est ille. si autem econverso. con-
cedatur h[ab]eas: plato est ille. et negatur illa: soror, est ille. unde que-
libet illarum singularium potest esse vera cum prima par-
te: sed non est possibile quod quelibet illorum sit vera cum ea
dein prima parte. Item si dicatur: quod si ille singularis simili-
sumptus cum illa particulari non sunt singulariter illius uni-
versalis: quia predicata non conuertantur. eo quod prima
singularis significat solum soror. esse aliquem hominem: et se-
cunda significat plaronem esse aliquem hominem qui est
soror. (dicitur) quod non oportet in materia relationum p[re]ta sin-
gularium esse similia: vel similia (ut bene patuit de illa)
omnis homo est ipsomet. Consimiliter dicatur ad illas copula-
tiam: aliquis homo est: et nullus homo est ille: quod ipsa
est falsa: et omnes singulares secunde partis sunt vere cum pri-
ma parte preter ultimam. Et si ex his concludatur quod duo con-
traria in materia naturali sunt simul falsa. scilicet secunda pars
illarum copulariarum: negatur consequentia. quoniam illa non
sunt contraria: ex quo predictum nullibi distribuitur. sed sup-
ponit determinate: sicut suum antecedens. et.

Quoniam homo est omnis homo: probatur: sicut est omnis homo: ergo tantumcedens arguit quod tripli: et primo sic. Sicut est aliis asor: ergo per idem sicut est omnis homo: arguitur aene: sicut est ille homo: demonstrato platonem alio asor: ergo sicut est aliud asor: per consequentia: ex quo demonstratur aliis asor: antecedens probat sic: nam si demonstratio

platone alio asor. sor. ē ille hō. ergo sor. ē ille homo dem̄strato
plone alio asor. (pz 2̄ia) qz arguit ab eodez ad idē: ac si ar-
gueat: boie currēte risibile currit. ḡ risibile currit boie currē-
te. sed aūs pbaſ sic: qm̄ deinfato platōe alio asor. sor. ē: ali-
ter ploto nō cēt alius asor. s̄z si sor. ē: sor. ē ille hō: qz non p̄it
esse p̄les sor. sicut nō p̄it esse p̄les ille hō: cū ita sit termin⁹
singularis sor. sicut ille hō. ḡ ap̄im⁹ ad v̄timū dem̄stra-
to platone alio asor. sor. ē ille hō. scđo sor. z oīs homo nō di-
ferit: z sor. ē: z om̄nis hō est. ergo sor. ē oīs homo. pz 2̄ia aū
mili: sor. z plato non d̄nt: z sor. est: z plao ē. ergo sor. est pla-
to: p̄ 2̄ia para aūs pbaſ: qz si non: der oppo⁹. s̄. sor. z om̄nia
homo d̄ri: z arguit sic. sor. z oīs hō d̄nt: s̄z sor. ē homo.
ergo sor. z sor. d̄nt: ienit 2̄ia: qz arguit a superiori distribui-
to ad suū iferi⁹ cū debito medio: z aūs ē falsus. ḡ z aūs tñ
p̄fa parte. ergo, p̄ p̄ma. **Tertia.** Sor. z nihil aliud asor.
est hōino. ergo sor. ē oīs hō: pbaſ 2̄ia: nā si sor. z nihil aliud
asor. est homo. ergo tñ sor. est hō: pz 2̄ia: ab exponentibus
ad expositū. z v̄lra: tñ sor. est hō. ergo oīs homo est sor. ab
exclusua ad suā ylem: z p̄ 2̄ia sor. est oīs hō: p̄mū aūs pbaſ
sic: hoc ē hō dem̄strado sor. z hoc ē sor. z nihil aliud asor.
ergo sor. ē: z nihil aliud q̄ sor. est homo: pz 2̄ia: aresoluenti
bus ad resolutum. aūs est v̄x. ergo z aūs. **Quarto.** Po-
no q̄ sor. cōcludat sibi: z curz homini: z arguit sic: cōcluden-
ti sor. z cuiilibet homini sor. est idē: ergo cuiilibz hōi sor. ē idē:
z per sequēs sor. est oīs homo: p̄ma 2̄ia tener: a propositōe
de copulato extremo: ad altera partez: vbi si dicū ḡ tenen-
do ly z copulatiōe: nō valz argumētū: tunc arguit sic: cōcul-
denti sor. z cuiilibet homini sor. est idem: ergo alicui z cuiili-
bet homini sor. est idem: patz eonse quenta: ab infēriō ad
ad suū superius sine impediūto: ex quo seḡ iam diuisiū:
ḡ cuiilibz hōi sor. est idem: qz ly z hic nō potest aliter tene-
ri q̄ diuisiū. Sed p̄ncipale antecedēs arguit sic: nāz huic
sor. est idem de monſtrato sor. z hoc est cōcludēs sor. z cuiili-
bet homini. ergo cōcludēl sor. z cuiilibet homini sor. est idē
pz sequētia: q̄ est filogismus resolutoriū: antecedens
est verum. ergo z consequens.

Ad oppositū arguit sic. Omnis homo ē om-
nis homo. ergo nihil ē homo gn
illud sit omnis hō: pz consequētia ab exposita ad alteros
suarum exponentium: consequens est falsum. ergo z ante-
cedens quod est sophisima.

Irca p̄ma ratiōne pono quatuor cōcluſiones: quarū
p̄ma est illa. Non ex eo aliquis homo est sor. qz
vocet sor. pz: qz aliter aliq̄s hō posset esse aſin⁹: z tu posses
ē deus: quia alius homo poterit vocari aſin⁹: z tu pote-
ris vocari deus: non eiā ideo aliquis homo ē sor. quia vo-
catur tali p̄prio nomine sor. cum hoc nome lco: sit nomen
pp̄ium alicuius. Inxta illud sanctie leo ora pro nobis: z tñ
illud cui illud nomen appropria non est leo. **Secunda**
cōcluſio. Aliqua talis p̄positio hoc ē sor. in voce vel in scri-
pto est vera: z quelibz talis in mēi est falsa: pbam⁹ ponen-
do q̄ sor. z plao s̄ni: z q̄ ille qui est sor. vocetur plato: z il-
le qui est plato vocetur sor. ab omnibz z nullo dicatur
plato: illo posito hec est vera i voce vel in scripto. hoc ē sor.
dem̄strādo illū qui est plato z hoc ratiōne impositionis:
sicut illa esset vera: hō ē aſin⁹: si ponere ly aſin⁹ nihil si-
gificare nisi hominē: z q̄ illa mēial sit falsa hō ē sor. māi
festū est: qz per subiectū illius māifestare ē plō: z p̄dieatum
nō significat nā illū qui est sor. q̄ illa p̄positio significat as-
sertione illū qui ē sor. esse illū qui ē plato: s̄z hoc ē. ipossible:
qz illa propositio mentalis naturaliter significās est ipossi-
bilis: sicut hec mentalis hō est aſin⁹: semper est impossibilis:
quantūcūq; aliqua talis in voce vel in scripto esset vera.
Tertia cōcluſio. Illa cōsequētia nō valz hoc ē sor. ergo
est sor. z tamē hec est vera. hoc est sor. ergo hoc est plato: da-
to: q̄ cuiilibz illaz antecedēs sit in scripto vel in voce: z co-
sequēs in mente naturaliter significās: isto posito: antecedens

p̄me consequētia est v̄x semper demonstrādo per subie-
cum platonē: z tamē 2̄ia est falsus. ergo illa 2̄ia nō valz.
Fa vero 2̄ia tener: qz antecedens eius semper subordinat
2̄it eiusde: qz nō significat hoc esse sor. sed solum hoc esse
platonē: vnde si hec homo ē aſin⁹: conuertere cū illa:
homo est hō: consequētia nō valeret: hoc ē aſin⁹. ḡ homo
est aſin⁹: antecedēte existētie vocali vel scriptio: z conse-
quentie mentaliue antecedens subordinatur cōsequētia:
sed huic homo ē homo: vel alteri cōvertibili cū illa: sicut
nec significaret hominem ē aſin⁹: sed hominē esse homi-
nem aut cōvertibilem cū illa. Dico igit̄ q̄ h̄ 2̄ia est bōa.
hoc est sor. ergo hoc est sor. si tam aūs q̄ cōsequēs significet
naturaliter: vel ad placitū: vbi aut aūs significat ad placitū
z 2̄ia naturaliter: 2̄ia non valz. Et si arguit: q̄ aliqua cōſe obie-
quētia non erit bona: z tamen contradictrīū p̄sequētis re-
pugnat antecedēti formalis: qz bec duo formalis repugnat
hoc est sor. z hoc non ē sor. Dicitur q̄ formalis repugnat si
ambō ad placitū significant: vel a mbo naturaliter: sed si
vna significant ad placitū: z alia naturaliter: nō repugnat:
sicut nec ille: hoc est plato: z hoc non est sor. modo p̄ma nō
significant nisi hoc esse platonem: qm̄ bene sequitur hec est
vera: hoc est sor. z hoc non est sor. ergo nō significant hoc ē
sor. z qm̄ per subiectū demonstratur plato: sequitur q̄ il
la significant hoc esse platoem. Consimiliter dicatur ad alia
hoc est plato demonstrando sor. q̄ ipsa est vera: non tamē
significat assertive: hoc esse platonem: ex quo hoc nō ē plato:
sed hoc esse sortes: z non subordinant illi hoc est plato
sed illi hoc est sortes. **Quarta conclusio.** Si sortes est
terminus communis nulli conceptui simplici naturaliter
significanti subordinatur (pater) qm̄ talis omnis cōceptus
sor. naturaliter significans se fōceptus mere singularis: sicut
hoc pronome hoc: vnde sicut ly canis equoce sumptus nō
subordinatur alicui cōceptui naturaliter significanti: sed plu-
ribus collectiue quorum unus significant canē lairabilem:
alius canē marī: z alius canē celestem: ita ly sor. si fuerit
terminus eōis equoce significant p̄les homines: vñ sub-
ratiōe qua ē ille hō: z alius sub rōne qua ē ille alius hō: nec
subordinat vñi cōceptui naturaliter significanti: z plibns con-
suntur. s. oibns illis qui significant res denomiñas hoc no-
mies sor. **Ex illa 2̄ne sequit.** q̄ sicut illa 2̄ia nō valz. Om̄ p̄m̄ cor-
nis canis currit: celeste sidus ē canis. ḡ celeste sidus currit:
pter equinocatione: z A. p̄mo elenco: ita nō sequit:
omnis homo currit: a. ē sor. g. a. currit: nam posito q. a. z b.
sint omnes sor. z sedeat. a. b. vero currente: est antecedens
verum sine consequēte ratiōne equinocationis nā in ma-
iori non supponit ly sor. nisi pro sorte. b. z in. b. iniori suppo-
nit ly sor. pro. a. sor. quia tale equinocum semper limitatur
ib altero extremo si fuerit potens restrigere. **Intelli-** Nōbile
gendū tamē q̄ intellectus habet duplē ordinem ter-
minorū. s. significantiū ad placitū in quo ponunt equi-
uoca p̄p̄issime sumpta: sicut in voce vel in scripto: z signi-
ficatiū naturaliter in quo nō ponunt huiusmodi equino-
ca. sor. igit̄ vt est terminus communis ponitur in p̄mo ordi-
ne. vt autē est terminus singularis cōvertibilis cū p̄nomine
demonstrativo ponit in secundo ordine.

Ad primum dicitur q̄ sor. nō ē alius a sor. z ad pbaſ **Ad p̄m̄**
alio asor. ḡ sor. est alius asor. Rūdenir q̄ si ly ille demon-
strare ē sor. 2̄ia nō valz. si autē deinfatur alius asor. 2̄ia ē bo-
na: z negat aūs (z ad pbaſ) negat consequētia vlti-
ma: sor. est. ergo sor. ē ille homo: que tamen concedere
si sor. esset terminus singularis. Unde sciendum q̄ ly sor. du-
pliciter sumitur: uno modo pro indiuiduo nominato: z sic
est terminus communis. alio modo pro indiuiduo signato:
z sic est terminus mere singularis cōvertibilis cuius prona-
mine demonstratio. vnde sicut ly homo habet terminus
cōvertibilem cū eo qui dicitur passio eius: ita ly iste homo

Primum

dem h̄strādo sor. bz p̄p̄ia passionē cū eo dñertibilenū q̄ dñ
sor. sicut q̄ hō: t̄ risibile le bñm vt subm t̄ passio: t̄ ex hoc ni-
bil p̄t esse risibile nisi hōrta ille hō: t̄ sor. se bñt vt subm t̄
passio: ita q̄ nihil p̄t eē sor. nisi illc hō demonstrando sor.
sicut ergo non p̄st cē pl̄res ille hō: ita nō p̄st ec̄ pl̄res sor.
Idē sentio de illo terio p̄lo: q̄ ē passio ueritibilis cū ly ille

pm corm hō deimonstrādo platonē. **E**x ḡb9 segt p9. Et p9nt ce plu
res francisci: et plures roberti: non tu plures sor. nec plures
platones: quod franciscus et robertus sunt atota cōitate idium
noiata: sed non sor. et plato: imo solū accipitur vt idiumna st-
gnata lportatia solū idium: quod vnum fuit magister plato-
nis: et aliud magistris Ari. Et vbi ista replent proprionem sor. et pla-
vt idium noiata est precedēdū quod p9nt ce platonē priores: et plu-

z^o cor^r res sor. C z^o seq^t q̄ sicut illa dñia non valz tu scis hoc esse
boic^r. q̄ tu scis hoc eē risibile: non obstante q̄ sint oio idē: hō
et risibile: ita b̄ dñia nō valz, tu scis hoc eē illū boic^r. q̄ tu scis
hoc eē sor. l^r querrās: et sint idē oino sor. et ille hō: q̄ si pos-
sūz ignorare ppriā passionē hois: ita possūz ignozare ppriā

Nōbile passionē illi hōis. **C** Preterea arguitū ē nōdū. p̄ dupl̄r̄ ē
demonstratis. s. stellect̄: r̄ sensis. p̄ dcmōstratōe ita demō
strāt̄ ea q̄ non sunt: sicut ea q̄ sūt: s̄z fa demonstratione de-
monstrāt̄ solū ea q̄ sūt. p̄ demonstratōe negat̄ illa cathe^{ca}
dem̄fato platōe alio asor. sor. & sicut negat̄ illa ɔditionalis:
si dem̄fāt̄ ali⁹ asor. sor. ē: eo p̄ ly dem̄fāt̄ ampliat̄ vsc̄ ad
itelligibilia. sit. n. p̄ sor. sit: r̄ p̄ dem̄fatur vñ⁹ q̄ ē itelligibi-
lisali⁹ asor. s̄z demonstratione fa r̄uter taz illa ɔditionalis q̄
ista cathe^{ca}. Et si ex ista: dem̄fato platone alio asor. sor. ē in-
ferat̄ ista: demonstrato platone sor. ē: negat̄ n̄ia. sicut non
seq̄ si dem̄fāt̄ pl̄to ali⁹ asor. sor. ē. ḡ si dem̄fāt̄ pl̄to sor. ē:
nā ab iferiori ad suū superi⁹ cum nota ɔditionis fallit̄ n̄ia.

Ad 2^m **C** Ad 2^m. negat quilibet illa p: sor. et ois homo differunt: 102.
argu^m **T** ois homo non differunt: nec tradicunt: sicut nec si sit sor.
omnis homo est: et sor. ois homo non est: qz ly homo utrobiusqz
stat distributi: sed tradictoriū prime est sor. homo non est:
et contradictoriū se est sor. homo est. Alijs aut de copulato
extremo dā ad p̄sens tradictoriū p̄ negationē prepositū
Ad 3^m sorti: et alias hāc materia diffusius pscrutabor. **C** Ad 3^m

Ad 3^m toti: qz alias hanc materiam diffinimus p[ro]curandoz. Ad 3
nego illa: for. et nihil aliud asor. e. hec (et ad p[ro]positione) nego
consequentiā: qz in antecedēte ly nihil tenet infinite: et iūtē
negat me: vnde sicut nō seq̄t: hoc ē cns: et hoc ē nullus de.
ergo nullus de est cns: ita nō valz sūia p[re]dicta: aliter oposi-
teret cedere: g. for. et nullus ali⁹ asor. nihil r[es]idēt: et tū m[od]i
ti homines nūbi r[es]idēt: et g. a. p[ro]positio: et nulla alia ab a-
ppositione ē p[ro]positio: et n. b. ē cōtradictoriū. a. Itē q. om-
nis homo currit: et tamē alius et nihil qb ē homo currit. Itē
for. ē alius qz plato: et nihil alius qz plato: et tū for. nō ē pla-
to. Et qz tu es alius qz de: et nihil alius qz de: qz tu es: et de:
est: et nihil alius qz de: est: sed tu non es de: et nihil alius qz
deus. ergo tu es alius qz de: et nihil alius qz deus (pz sūia)
ab exponentibus ad expo: p[ro]nuntia pars csi nō de se: sap[er]ba-
tur ut supra hoc ē demifando deū: et hoc ē deus: et nihil alius
qz deus. g. sūia (pz) a resoluētib[us] ad resolutā: iertia pz est
nota: qz siū cōtradictoriū ē falsum. si tu es de: et nihil alius
qz deus. Intelligēdū tū qz si qz vellet illā p[ro]positionē cōce-
dere: for. et nihil alius a for. csi homo: et nūtē omnes cōclu-
siones adductas: negaret illā sūiam: for. et nihil alius asor.
est homo. ergo tū for. csi homo: nec arguitur ab exponenti
bus ad expositū: qz exponētes exclusiue non dant p[ro]posi-
tionēz ut eo^m ex^m sed p[ro]copulatiā isto in d[icitu]r for. csi hō: et ni-

Ad 4^m bil aliud asor. ē bō quaz fa est falsa. **C** Ad 4^m dī: ḡ p̄ ps copulati p̄ regi a particípio: aut anota idéptitatis: p̄mo ino ccedēdo iſſā. oclūdēti ſor. z cuiſ hōi ſor. ē idē. ex q̄ nō ſeḡ ḡ cuiſ hōi ſor. ſit illa p̄ mutationē regis. Erad regulā dī: ḡ ex q̄ fa ps regis a particípio totū copulatū tenet colectiue: z p̄ ſīs non yalet ſīa. ſicut nec illa: hominē yidente ſor. z platonē tu yides. ḡ tu platonē video: deinde cū arguiſ oclū-

dēti sor. et cuius hōi sor. est idē. q̄ alieni hōi. et cuius hōi sor. est
idē. negat. p̄ia; nec ab inferiori ad suū superi⁹ valz argumē
tū nisi cetera sint p̄ia. mō mutat regiunē eo q̄ fa ps copu
lati in antece dente regitur' aparticipio: et in cōsequente de
neccesitate anota idēptitatis. deinde ab inferiori ad suū
superis ratione partis extremit̄ fallit cōsequētia) q̄z nō
sequit̄: tu es apparet̄ asinus. q̄ tu es aliqualis asinus: tu es
dominus platonis. ergo tu es aliqd platonis: et ita arguitur
i p̄posito: q̄n totū copulatum ē libiectum (admissio) q̄ fa
ps regatur aparticipio. ybi vero a. nota idēptitatis: secūda
pars copulati regatur negatur illa: cōcludenti sor. et cuilibz
homini sor. est idem (et ad probationē) negatur cōsequen
tia ppter variatione regiuniis: vnde ex quo secunda pars
copulati regat̄ anota idēptitatis ipsa se tenet aparte pre
dicati: quamobrem debet sic argui: huic et cuilibet homini
sor. ē idem: demonstrādo sor. et hoc est cōcludens sor. et cui
libz homini. q̄ concludēti sor. et cuilibz homini sor. ē idē: s̄z
maiōz est falsa. Ex quib⁹ sequit̄: q̄ illa duo stāt simul cōclu
denti sor. et cuilibet homini sor. ē illud: non cōcludenti sor. et
cuilibet homini sor. est idem: nec in iūcē cōtradicūt (dato)
q̄ in vna regitur secūda pars copulati aparticipio: et in alia
anota idēptitatis quare tce.

Quartā pars p̄incipalis.
Omnis homo ē omnis homo pbatur: tu es omnis homo p̄. ar.
homo: igitur antecedens pbatur: tu es sor. ḡ
tu es omnis homo: antecedēs arguitur: tu eris sor. ergo per
idēm tu es sor. antecedēs pbatur pōnendo q̄ tu eris omni-
nis homo p̄ totā illā in horā: et q̄. a. erit in mediū instātū. cuiusdē
hore: et q̄ sor. generabit post c̄entū annos: illo posito arguit
in. a. instanti tu eris omnis homo: sor. erit homo. ergo in. a.
instanti tu eris sor. (pater cōsequētia) ab superiori distribui-
to ad suum inferius eis debito medio. minor est nota ex ca-
sin: et maior pbatur: quā in. a. instātū tu eris homo et. a. instā-
ti nihil erit homo qui tu eris illud. ergo in. a. instanti tu eris
omnis homo (pater consequētia) ab exponentibus ad ex-
positum: antecedens est verum. ergo et cōsequens. **C**Se z̄. ar.
eūdo. Tū ē omnis homo alicubi. ergo tu es omnis homo
(pater consequētia) ab exponentibus antecedētis inferunt
exposita cōsequētis: nam sequitur: tu es homo hoc alicubi. ergo
tu es homo: et sequitur nihil est homo alicubi quin tu es il-
lud. ergo nihil est homo quin tu es illud (pater cōsequētia)
quia necessario omnis homo est alicubi: sed antecedēs p̄n-
cipale arguitur sic: tu es omnis homo hic. ergo tu es omnis
homo alicubi (pater consequētia) ab inferiori ad suum supi-
us stans confuse tū inobligiter: eo q̄ signum yniuersale af-
firmatiū terminū se sequentē imimmediate distribuit: et me-
diate sc̄ sequentē confundit confuse tū: antecedens decla-
ratur: tu es homo hic: et nihil est homo hic quin tu es illud
demonstrando locum in quo tu es adequate. ergo tu es omni-
nis homo hic (pater consequētia) ab exponentibus ad ex-
positum: antecedens est iterum: ergo et cōsequens. **C**Ter-
tio Tū tu es homo. ergo tu es omnis homo: aūs proba-
tur. aliquo modo tū tu es homo: ergo tū tu es homo: pater cō-
sequētia: ab uno cōvertibili ad reliquias sicut hec. aliquo
modo tū tu es omnis homo: ergo tu es omnis homo: pa-
ter consequētia et antecedēs probatur. illo modo tū tu es ho-
mo demonstrando modum singularem quo tu es homo:
ergo aliquo modo tū tu es homo (et tener consequētia)
ab inferiori ad suum superius sine impedimento: et antece-
dens probatur. illo modo tu es homo: et illo modo nihil tū
tu es homo. ergo illo modo tū tu es homo: pater cōsequē-
tia: ab exponentibus ad expositum. antecedens est verus:
quia contradictorium secunde partis implicat contradic-
tione. ergo et hūs est verus. **C**Quarto supposito q̄ sc̄urter
minō trāscēdenti correspōdet ynus terius singularis sibi
soli competens: et nulli alteris. hoc es te demonstrato: ita

Sophisina

5

verbo substantivo correspondet **vnum verbu[m]** significare
sibi soli competens et nulli alteri. et sic illud verbum. b. et
guitur sic. tu. b. omnis homo. ergo tu es omnis homo. patet
consequentia. ab inferiori ad suum superiorum affirmatiunc sine
impedito: ac si argueret: tu curris in loco. quod tu moueris in
omni loco: et tamen arguit sic. tu. b. hoc: et nihil non tu. b. homo
quoniam tu. b. illud. ergo. tu. b. omnis homo: patet consequentia:
ab exponentibus ad expositum ex quo. b. nulli competit nisi
tibi: antecedens est yez. ergo et consequens.

Ad oppositū arguit sic. Aliqd est hō qd nō ē oīs
hō. g nō oīs hō ē oīs hō; p3. qīa: qre
cūnīst exponētis ḥdicto^o seq̄t ḥdictoriū expositiū: aīs ē ve
rū vt p3. g resolutionē. g r qīs qd ē ḥdictoriū sophismat.

Licet priuam rationem sit hec pma xclio. Si aliquid erit omissis homo in a. instanti illud erit i. a. instati ois homo: et p: ista p: p: q: quocumq; dato exponentes yni? iserunt exponentes alterius: et p: nas legi boc erit ho. in. a. instanti. q; hoc erit i. a. instati ho. et p: Etia segn: nihil erit ho. i. a. instati qn hoc erit illud. q; nihil erit i. a. instati ho. qn hoc erit illud et x: cōtier. n. ita limitas termin? p oeterminatio nem apposita signo scut ibi: vbi grauis: brunellus e ois asin? illius: et br: unellus e illius ois asin? et rōbiq; restringit by asin? ply illi? et ille ppōnes iuice cōuertini (vt liquet) ita i. pposito: et sequēter oicat: q; ille puerit: uis es ois hodie: et tu es ho. es ho. tu es ois ho isto modo: et tu es isto modo ois homo. Ille tu non puerit: uis es aliquo modo ois ho: et tu es ois ho aliquo modo: tu es alicubi ois ho: et tu es ois ho alicubi: sic nec ille: brunellus e alicui? hois ois asin?: et brimelius e ois asin? alicui? hois: qm termin? cois pcedes sig? qd stat determinate aquo icipit probatio ppōnis: restringit termin? nū distributum ysor ad supponē distritā: cuzāt segn: qz stat

2^a 2 non obstat qd adiuerbia etiā oīs hō in. a. instāti tū i.a. istāti tu non eris oīs hō (p^z ps p^z) p exponētes; t̄ba declarat̄: qm̄ si i.a. istāti tu eris oīs hō. ḡ in. a. istāti tu eris oīs hō q̄r̄ (p^z p^z) q̄r̄ ly hō supponit p omni hōine q̄ erit: quod declaratur: ex eo q̄ r̄p̄ dīm̄ determ̄inationē adeterminabili nō limitat̄ oeterminabile p illā de- terminationē: yū in qualibet illa p̄: oīs hō est q̄ e alb̄: oīs ho- mo currit q̄ mouet: taz q̄jle supponit subm̄ sicut i istis: oīs hōmo ē. oīs hō erit: ly hō q̄ taz ample supponit i illa. a. istā- titu eris oīs hō sicut i illa: in eris oīs hō. Itē in hac etiā oīs hōmo erit tu i.a. instāti: non limitat̄ subm̄. ḡe p̄ instanti tu eris oīs hō: non restrigit p̄dicatū (p^z p^z consili) q̄r̄ sicut in illa: oīs ast̄' ē illi': nō restrigit subm̄: ita in hac: isti' est oīs ast̄': non restrigit p̄dicatū: gnāliter. n. tales querunt: obile q̄ ssiles: vt i hoc istāti oīs hō: t̄ oīs hō ē i hoc istāti. C In- telligēdū. q̄ h̄ adiuerbia discreta: vel equinālētia: si pree- dāt verbū determinat̄ subm̄ t̄ v̄bū: t̄ nō p̄dicatū. Si vero sequant̄ oeterminat̄ p̄dicatū t̄ v̄bū: t̄ non subm̄: t̄ hoc ma- xime i his distributionib⁹. Aliq̄i t̄ p̄ ipositionē seu limita- tionē illius possunt esse: oeterminatiōes ex m̄p: t̄ nō vbi p̄ncipalis: vt sor. tūc erit i archa noe: potest enī significare q̄ sor. q̄ tūc erit: etit i archa noe: t̄ sie ē oeterminatio solius subiecti. Itē sor. erit tūc in archa noe: hoc potest significare solū q̄ sor. erit i archa noe: que tūc erit archa noe: t̄ sic ē de- terminatio soli" p̄dicati: nec obstat q̄ adiuerbiū stat iñx ver- bum: t̄ semp̄ nūt̄ vbo h̄m̄ grāmaticos: q̄ illud non ē irelli- gēdū de vbo p̄ncipall t̄ explicito solū: q̄ ēt p̄t ēē determina- tio verbi secūdary seu subiecti: adiuerbiū q̄ est p̄prie- determinatio vbi i p̄liciti: vel expliciti p̄imary vel secūda- ry: p̄ accidēs aut̄ rōne vbi p̄t esse determinatio subi: vel pre- dicati: vel ptis ei⁹. C 3^a 2. T̄ es oīs hō: t̄ non immediae an- te instāt̄ p̄s fūisti oīs hō: t̄ tū nō icipis et oīs hō: p̄bat̄: po- nedō q̄ sī oīs hō: t̄ fūisti oīs hō i quolibet instāti hore p̄te- rit ex illo posito p̄s p̄ma ē vna p̄s casīs: t̄ (z^z p^z) q̄r̄ suū con- tradictoriū ē fālsum. s. immediae ante instans p̄s fūisti oīs

homo: ex quo ly hō distribuit: p omni homine q fuit. 3^a pars declarat: qm sequit: tu es ois homo: et immediate ante instantia p̄sens fuit ita q tu es omnis homo. ergo tu non in- elpis esse omnis homo: p̄sequentiā ab vna causa verita- tis ad ppositionē habentē illā. **Consimiliter dicat q tu es omnis homo:** et nunq̄ eris omnis homo: et tamē nūq̄ des- nis esse ois hō: posito illo casuēcum casu prime rōnis: qz et si nūq̄ eris omnis hō: tamē immediate post hoc instantia erit ita q tu es omnis hō: vnde in talib⁹ distributionib⁹ et in ter- minis significatib⁹ motū: oz vti tali modo loquēdi: qz non sequit: tu per trāsīs. a. spaciū et nūq̄ p̄transiūisti. a. spaciū. qz tu in eip̄s p̄trāsire. a. spaciū: qz lz nūq̄ p̄transiūisti. a. spa- ciū tamē immediate ante instantia p̄sens fuit ita qz tu es per- trāsens. a. spaciū. Et etiam nō sequit: tu per trāsīsti. a. spaciū: et nūq̄ p̄transiūisti. a. spaciū. igitur tu desinis per trā- sire. a. spaciū. qz dato: qz sis in medio. a. spat⁹ per transiūido illud: antecedēs vtrinq̄ p̄sequētie erit vep: et p̄sequēs fal- sum. **C 4ª excludit.** Tu non es omnis homo: nec vñq̄ eris omnis hō: et tamē tu icipis esse omnis hō: pbaē ponēdo pri- maz partē in casu vna cū toto residuo prime rationis: i quo casu fa pars est nota p̄ fam delusionē: et tertiam declaro: qz imediare post instantia presens erit ita qz tu es omnis homo. Unde in illa: tu icipis esse omnis homo nō supponit ly hō p̄ omni homine q erit: sed solum pro homine q immediate post hoc erit aliter nō esset possibile qz tu icipis scire omnē ppositionē. et qz tu incipis videre omnē hominē per remo- tionē de p̄senti. Similiter dedit qz tu nō es omnis homo: nec vñq̄ fuisti omnis hō: et tamē tu desinis eēomis homo: patet: ponēdo primā partem in casu: vna cū hoc qz imedia- te ante hoc fuit ita qz tu es omnis homo: nā ly. homo distri- buit solum p̄ omni homine. q immediate ante hoc fuit

CEt si ex his excludit: p idem q tu incepisti et desines esse obie^o dinnis homo negat sequentia: q respectu verbis de pte, rito vel futuro supponit ly hō, p omni boē q suit: qui erit: R̄ist⁹ nec sequit⁹ tūc tu nō fuisti omnis homo: et immediate post illud instans suirita q tu es omnis homo ergo tūc incepisti esse omnis homo: q arguitur am in^o ample ad magis ampli^z: sed fa exponens debet esse simplex de ppterito. s.t.n. incepisti vel de st̄nes esse omnis homo: ni fuisti vel tñ eris omnis homo: secus aut̄ est de presenti. **C**Ex predictis seg-^{p cor^m} tur. Q tu eris omnis homo in. a. instanti: et tamen non potes esse omnis homo in. a. in stat̄i: q tunon potes esse omnis homo qui potest esse in. a. instanti: vnde in illa: cupotes esse omnis homo in. a. instanti: distribuitur ly homo pro omni homine qui poterit esse in. a. instanti: sicut in alia p omni homine qui erit i.a. in stat̄i: nec sequitur possibile est p tu sis omnis hō in. a. in stat̄i: ergo tu potes eē omnis homo in. a. instanti: qz asensu composito ad sensu dinisi^z fallit et sequentia: vnde concedo q possibile ē te esse omnē hominē tam sine determinatione quā cu^z oterur inatōe: sed tu: nō potes esse oīs hō aliquo modo. **C**Sed si arguiſ sic illa cō obie^o sequentia est bona: tu potes eē omnis homo: plato potest eē homo. ergo tu potes esse plato. ergo apari illa sequentia est bona: potest eē q tu sis omnis homo: potest eē q plato sit homo. ergo potest esse q tu sis plato: qz vtrobzq arguitur asupjorū oistributo ad suū iferi^z cu^z debito medio. **C**Itē sicur sequitur: tu potes esse omnis homo ergo tu potes eē omnis homo qui potest ē apari videtur sequi: potest esse q tu sis omnis homo. ergo potest esse q tu sis omnis homo qui potest esse: qz vtrobzq supponit ly homo distributive: respectu huius verbis potest: sed consequens continue est falsi^z. ergo tam falsa ē illa de sensu composito: quā illa de sensu diuisio. **C**Dicendū q primus de scēns valet et nō R̄ist⁹ secundus: quia certus distributus respectu hui^z verbi potēti i sensu diso: distribuit p omni talig pōt cē: si sensu cōsito non distribuit nisi p cōparationē ad aliud extremuz.

Secundum

Ideo illa potest esse quod tu sis oisib; non distribuit ly ho nist
pot oisib; e g pot est esse tu: i o mediu m d e hoc: p t c e q plato sit
objec to h o g p t c e tu: qd negat. Et p hoc e solitu aliu argumtu: qz
legit solu ex illo aite: q pot est esse quod tu sis oisib; g pot e tu:
qz s t r i c t e quod ha o sib; m d e sib; facit sib; sib;

Ressio Et si quis quare hoc verbum potius lenius ducere facilius posse
absolutam et in sensu proposto respectuina. Dicit qd; in sensu propo-
sito determinat totas compositiones et non in sensu ditullo.

p. arg^m Ed p̄muz d̄c̄ aliquis hō: vel aliqua bō erit oīs
hōē ī possiblē nālitr: ls p̄muz sit ma-

gis impossibile q̄z 2^m. Unde admissio q̄ mulier pgnans cum
fetu masclo: sit ois hō (seḡt) q̄ sp̄s hūana p̄t desinere eē:
aut q̄ aligs hō nec̄cio comedet: vel bibet: nam fetus si pue-
niet ad p̄fectionē genitūā: ille nec̄cio comedet vel bibit: q̄
idigebit nutrimentō: r̄ se nō: iiḡr p̄ibit sp̄s hūana: tū q̄ talis
casus non implicat h̄dictōe: q̄ deus hoc p̄t facere: admissio.
q̄ casu p̄me rōni: nego vltimā sequētiā: nec arguit ab ex-
ponentib̄ ad expo^m: q̄ solū seḡt: q̄ tu eris i. istāti ois hō: aut
q̄ tueris ois hō i. a. instāti. hoc. n. i. a. instanti tu eris ois hō:
exponit sic i. a. instāti tu eris hō r̄ nibil erithō: qn illud i. a.
z. arg^m istāti erit tu: mō hocē falsa. C Ad z^m nego illā: tū es ois hō

z. arg^m ista illi erit tū: mō hocē falsa. **C** Ad z^m nego illā: tū: cīs hō
alicubi (ad p̄bationē) nego p̄uāz (dicendo) q̄ arguit di-
stributie ab iferiori ad suū superius: nā signū vle affirmati
uū distribuit terium mediate seq̄ntē dūmō sit deteriatio
tertiū seq̄ntis imediate. **S**z ly alicubi ē determinatio illi^o
termini hō: q̄ distribui: aliter. n. illa seq̄ntia valet. brunel-
lus ē oīs asin^o illius boīs. q̄ brunellus ē oīs asinus alicuius
hōis: r dato: q̄ ly alic^o stet c̄lusive tū: ad huc s̄ia nō valet
q̄ arguēdo ab iferiori ad suū superi^o c̄terā debēt eē paria.
Unde nō seḡt: sor. ē sor. q̄ hō ē oīs hō: qz l̄z arguit ap̄le sul: i
p̄ regulā: tamē aptē p̄tī arguit distributie: r ita in p̄posito
nō dānat argumētū ppter ascensuz aduerbiōz: s̄z pp̄ acē-
suz illius termini hō q̄ in antecedētē sup̄pōit distributie di-
fcrete: r i seq̄ntē distributiuē c̄diter: tū: virtualē arguit
ab iferiori ad suū sup^o distributie. **C** Ad 3^m nego oēs illas:

3. arg^m ab inferiore ad suū supⁱ distributie. Ad 3^m nego oēs illas: tūn tm es bō aliquo mō. tm tu illo mō es bō: illo mō tūn tu es bō (et ad p̄bationē illiⁱ vltie) negat s̄ta: nec arguit ab exponētib^m ad expo^m: qm̄ fa exponēs ē illa: nihil nō tu illo mō ē bō q̄ ē falsa: eins d̄ictoriū est v̄ez. s. aligd non tu illo mō ē bō: qz lor. ē homor: z for. ē aligd nō tu illo mōdo: nec ō modū determiniare i fa exponētē v̄bū p̄ncipale: si ī exposi- ta: s̄ sufficit q̄ determinaret subm: vna cū v̄bo sp̄licito: vnde hec ē falsa: ois bō isto mō ē tu (dato) q̄ ly isto mō non de-

4. arg^m terit nihil iec vo. et ratiōne pōtē cōvenientia vēdū implicitū. vñ. nibil est bō qn illud isto mō ē tu. C Ad 4^m dici tūr q illa suppositio ē falsa: qm sc̄ actus mētalis distribuē di: nō hz iferi^b; nec superi^b; ita nec actus pōnēdi yl dīvidē di: cū iferioritas et superioritas nō reperiant nisi iter inten tōes et terrios subalternatos illis; nec ē p̄pē iferioritas; nec superioritas inter illa vba currit; vel mouet: nisi ratione itētionū quas icludūt; verbū ḡ substatiū: qr nō ē intērio; nec termin^b cōuertibilis cū intentōe: enī solū actus pōnēdi vel diuidēdi: et nō hz superi^b nec iferi^b. Admissa tamen illa suppōne dupl̄t respōdet: p̄mo nego n̄nam: qr et si rōne vbo ruz arguit p regulā: nō tñ rōne p̄dicatoꝝ: imo distributiue formalit̄: vel virtualit̄ ab iferiori ad suū supi^b: cū q̄ ante solū p̄dicatū supponat p oī hoie q̄ tu: rōne vbi nō habētis maiore suppositionē actiūa: et q̄ ante supponat p oī hoie absolute. z negat aūis demonstrādo q̄ equalest isti: tu isto mō es oīs bō: sc̄ ut sor. equalz huic ille bō denomiato sor. (vbi p̄z) q̄ l̄ hoc totū isto mō tu es: nulli p̄petat n̄s tibi: fac tñ illū teriuꝝ distributiū supponere p oī hoie. C Et ex hoc solvit vna difficultas talis: q̄ i hac p̄positione oīs bō ē: di stribuit ly bō p oī hoie: et in ista oīs bō alb^b ē: solū p oī hoie albo rōne limitatōis, q̄ p idē i ista: tu es oīs bō: fac verbum supponere illū terminū homo p oī hoie: et i ista tu isto mō vel hic es oīs homo: facit istū terminū homo suppōere so

lum p omni homine, isto modo. vel existēte hic: rōne deter-
minatiōis. C Respōdet negādo nūam: qz verbū nō limi- Rūst
taſ quo ad suppōne: sed solū quo ad notationeſ (qz dōo)
tu es ois homo: vel tu eris ois hō verbū denotat p̄dicatuſ
absolute i eē ſub: non habēdo remediuſ determinatiū: sed in
iſtis: tu h̄ es ois hō: iſto mō tñ tu es hō i.a. iſtāti t̄c eris ois
hō vel t̄c tu n̄ eris ois hō: illō v̄bū denotat p̄dicatuſ i eē ſub
iecto: fīm determinatiū respectū: vt q̄ ois hō dicit de te i B
iſtāti: v̄l f̄z hūc modū: aut p̄ tali mēſura iſtātāca. limitatō
ḡ distributōis nō eſt rōne v̄bilymitati: sed ratiōe termini
distributi p̄ aliquā deteriorationē restricti. Acr̄n. actinorū
ſūt in patiente z bñ disposito. z̄ de aia: ergo ū.

C *Prima pars principalis.*

Ecundū *soph^m. Ois fenix est. 3 qd̄ arguit qd̄rūpl̄r: tpmo stc: p^m ar.*
signū vle affir^m non facit verā ppōnē nisi
terius p ipm distribut^b hēat acti tria sup-
posita: s̄ ille terius fenix n̄ bz acti tria sup-
posita: g sophistina falsū (s̄ dñia cū minori)
ex cōi oppiniōe dicēdū g nūq̄ est nisi vna
fenix: sicut nūq̄ ē nisi vnu instās: s̄ ex corruptione vni^b ge-
nerat vniis: ex quo generat postea alia fenix: aūs pro mai-
ri colligēt de intentione Ap. primo celi dñis: oē r totū p^o
ponim^b sup tria. Itē si ois fenix ē: r non ē nisi vna fenix: vt
iā est concessū: ergo aliq̄ fenix ē ois fenix: aūs ē h̄ determina-
tionē Aristo. pmo p̄yermenias g ista ppō affirmatiua
est falsa in qua pdicat vle vniuersaliter sumptū. **S**ecū *z^m ar.*
do si ois fenix ē t nullā fenix ē corrupta. g aliq̄ fenix fuit
sem̄ h̄is ē fallsum: qz nullis aīal potest ppetuari r pbāt
minor qz nihil qd̄ ē ens est cōrūptū: sed omnis fenix ē ens
qd̄ ē: igitur nulla fenix ē corrupta (pz dñia) qz ē s̄llus in z^o
pme figure: maior ē euidentis: qz qd̄ ē corruptus fuit: r nō ē.
(minor vero pz) per exponētes. s̄ aliq̄ fenix ē ens qd̄ est: r
nullā ē fenix gn illa sit ens qd̄ ē. **T**ertio aliq̄ fenix ē cor-
rupta. g aliq̄ fenix non est: pz dñia asimili: illa fenix ē corru-
pta. ergo ista fenix non ē: vel def̄ causa diuersitatis: quare:
tz illa psequētia: in singularibus r non in cōibus: tamē ar-
guitur sic. nū^m corruptū ē: aliq̄ fenix ē corrupta. ergo aliqua
fenix non ē: tz dñia: qz est s̄llus in quarto pme figure. aūs ē
verum. ergo r dñia: r dñia ē contradictiū sophistinatis. g rce.
Quarto. omnis fenix ē: r nulla fenix est perpetua. ergo
aliqua fenix erit que nō est: pz dñia: qz aliter desiceret sp̄s
fenicis: g ē contra pbilosopbum primo posteriorum dicē-
tem: g sp̄s sunt eterne: sed dñis ē falsū: ergo r antecedēs
non minor. g maior que ē sophistina: sed g psequens sit fal-
sum arguit sic: quacūq̄ fenice futura signata illa erit fenix
psens. ergo illa erit fenix que ē psens: pz dñia: qz pūs r g est
pūrtū: dñis pz: qz sic illa: fenix erit ex n̄s ita erit pūs.
Eld oppositū *arguit sic. Aliqua fenix est: r nul-
la ē fenix qui illa sit. ergo omnis
fenix ē: pz dñia: ab exponētib^a ad expositūs. ē antecedēs. ve-
rum. ergo r consequens qd̄ est sophistina.*

Circa pdicta r maxime in prime rōne sit hec prima 2°. *p^m 5*

Aliq̄ sunt termini eque cōes qnoz vnu bz infi-
nita supposita: r alter solum vnu: pz: nam isti termini tps r
instans sunt termini eque cōes: qz gliber illorū significat
infinita r nullus illorum est superiori vel inferiori ad reli-
quum. ergo rc. minor patet: r maior declaratur: nam quili
bz illorū significat quicquid vnc̄ significauit. ex quo sunt
termini mentales naturaliter significantes: vt suppomo:
sed quilibet illorum significat infinita: qz ly tempus signi-
ficat infinita tēpora que fuerunt partis bore p̄terite. r ly
instans significa ut omnia instantia eiusdem bore: sed tam
tempora qz instantia fuerunt infinita bore p̄terite. ergo
quilibet illorum significat iam infinita. **S**ecunda pars con-
clusoris declarat: qz iaz sunt infinita tempora: vt bz: per

Sophisina

divisione tuis in parte proportionales in infinitum sic: quod si pars
partis dividatur in partes primas, id est omnes annus et mensis: et
hora: et tertietas horae: et sic in infinitum ita quod secunda dione una
pars sit posterita et reliqua futura: ex quo resurget pars prima. Ille vero
tertius instantia non habet nisi unum suppositum. ex quo: quod non est nisi
unum instantia copulans pars posteritas tuis primis cum partibus
futuris. Ex illa hinc legitur. Quod illi duo termini hoc: et fenix
sunt termini eque coes: quod ergo significat infinita: et nullus
eorum est superior ad reliquum. immo sunt species
specie prelibate subiecte: non obiecte. Ille terminus homo habeat
at multitudinem suppositorum et non habeat nisi
vnus suppositum.

² Secunda conclusio. Ille terminus
supponit pro infinitis suppositis: et tamen non habet nisi unum suppo-
nita pars declarata accipiendo illam propoematis fenix erit: ubi
sunt fenix supponit pro omnibus fenicibus: et pars non supponit pars
infiniti suppositis. ² pars est clara. quod non est nisi una fenix:
nec est postea quod sit nisi una fenix. ne ut nescire est pale quod sit nisi
unum instantia: quod non est postea quod beatus nisi unum suppositum: potest tamen
bere plura supposita. immo potest bere infinita supposita si per
tus in infinitum ille tertius potest manere. Ex illa hinc sequitur.

Alii sunt uno termini quod est unum beatus suppositum infinitum:
et aliud solu vnus: et tamen supponit pro tota eisdem (per) illis duobus
terminis: tuis: et fenix: in illis propomibus. oportet tuis futuris erit: et
omnis fenix futura erit: ubi lyta tuis: quod lyta fenix supponit pars in
infinity. ³ Quod omnis fenix futura erit in instanti pieti: et tamen aliquis
fenix futura non est pars pars: pars omnis pietatis: et pars pietatis
balitur: quod si non est deus oppositum. sicut aliquis fenix futura erit que non
erit in instanti pieti quod sit: et arguitur: a non erit in instanti pieti eo
quod non erit in instanti quod est pars: quod alia ratione assignari non potest: quod per
idem: a. fenix non est quod est pietatis: vel genita: nec corrupta: probatur
autem nam si pars: et quod est pietatis per pietatis auertit
cum hoc complexo quod fuit: et genitum cum bac complexo quod est vel fuit
postea non fuit: et corruptum quod non est postea fuit (per) autem hanc
milit: quo accesso. hanc falsa. a. fenix erit fenix posterita. quod ex
ista sequitur: a. fenix erit fenix. a. quod fuit: quod est falsum. Sicut si a.
fenix erit genita. a. fenix erit aliqd quod est vel quod fuit: postea
non fuit: quod ita est falsum. et si a. fenix erit corrupta: a. fenix est
aliqd quod non est postea fuit: quod est falsum. scilicet a. fenix erit in
aliquo pietatis genita: vel corrupta: ita a. fenix erit in instanti
quod est pars: et non in instanti pieti: quod hoc istans quod est iam fumi-
num aliquis erit prelens. sicut etiam aliquis erit pietatis.

⁴ Ex ista hinc sequitur. quod instantia presens aliquando fuit: et i-
stantia presens aliqui erit probatur. quod hoc aliquando fuit:
demonstrando instantia mediate hesterne dici: et hoc est vel fuit
instantia presens: sicut etiam fuit pietatis vel futurum: ergo recte.
Similiter hoc aliqui erit demonstrando instantia crastinum dici:
et hoc est vel erit instantia presens. sicut etiam erit pietatis vel
futurum: ergo recte. ⁴ Aliquod corruptum non instantia presens
erit in instanti presenti: et aliquod generandum post instantia pars
presens erit in instanti presenti: prima pars probatur. nam bac erit in
instanti pieti demonstrando. a. fenice: et hoc est vel erit aliquod
corruptum ante instantia pars: sicut prima pars pars ex alia hinc. et ²
probatur. quod non aliud est deinde. quod a. erit in instanti pieti: nisi
quod aliquando erit ita. a. in instanti pieti: sed aliquis erit ita
quod a. est corruptum ante instantia presens. a. erit corruptum non
instantia presens. ² pars omnis sicut ostendit. nam hoc erit in instanti
presenti demonstrando. a. et hoc est vel erit genandus post
instantia presens: quod aliqui erit ita quod hoc est generandum post
instantia presens: ergo aliquod genandus post instantia presens erit in
instanti presenti. Ex predictis sequitur. Quod aliquod cor-
ruptum mille annis elapsis potest esse. immo erit in instanti
presenti: et aliquod generandum post mille annos potest
esse. immo erit in instanti presenti non quod tamen sequitur:
quod tale erit aut poterit esse in instanti quod est presens. Nec
sequitur possibile est quod hoc corruptum seu generandum

sunt in instanti quod est presens: ergo hoc corruptum vel ge-
nerandum potest esse in instanti quod est presens: quod arguitur a
fenitu composto vero: ad sensu diuisu falsu: sicut non sequitur:
potest esse quod aliud sit hoc qui est: quod non est potest esse et hoc quod est.
cū aliud sit vere: et sequens falsum: bene tamen sequitur: aliquis
erit ita quod hoc est in instanti pieti: ergo hoc erit in instanti pieti
poterit esse quod hoc sit in instanti pieti: ergo hoc poterit esse
in instanti presenti: non obstante quod arguitur a sensu compo-
sto ad sensum diuisu: sicut in alio: quia hic arguitur in ter-
minis simplicibus: ibi autem in terminis compositis ver-
baliter sumptis.

Ad primum negatur quod hec propo est vera: oportet ^{Ad p. 2}
sol clarissime lucet: quod hic predicit pro argu-
mento passio de suo subiecto: et tamen subiectum non habet:
nec babere potest nisi unum suppositum. Item dato quod a.
sit propria passio fenicis illa est vera: omnis fenix est a. per
eandem causam: et tamen subiectum non habet nisi unum
suppositum: licet babebit plura successiva. unde dato quod tu
estes omnis homo ista esset vera: omnis homo est risibilis
sicut nunc ratione exponentium: ratione exclusum de ter-
minis transpositis: et ratione predicari conueribilis cum
subiecto: et ratione ascensus hoc modo: tu es risibilis: et tu es
omnis homo: ergo omnis homo est risibilis: et taliter subiec-
tum non haberet nisi unum suppositum: ita dicatur de ista:
omnis fenix est a. ex qua sequitur sophisina: omnis fenix est.
Item altero duo contraria in materia naturali cum verbo
de presenti et sine determinatione essent simul falsa. s. omnis
fenix est animal: nulla fenix est animal. immo duo con-
tradicторia essent simul falsa: hec quidem: omnis fenix est
.a. propter defectum trium suppositorum: et hec similiter alia
fenix non est a. quia negatur propria passio auctio subiecto.
deinde signum universalis negationis non exigit tria sup-
posita: nec signum universalis affirmatiuum in propositione
ne negativa altero per se: nec in affirmativa. antecedens
patet: quia quelibet illarum est vera: nulla fenix est animal:
omnis fenix non est animal. Et ad philosophum dicitur: quod
ipse non loquebatur ad propositum isto modo. unde volens
probare numerum trinarium esse perfectum: sumpsit in
ter alias rationes modus loquendi communiter dicentem
quod omne et totum non proprie attribuuntur paucioribus
tribus: nam duo homines sunt proprie duo: vel ambo: sed
non proprie omne: vel totum: quia duo homines non faci-
unt proprie universalitatem nec populuz: sed ad tales deno-
minationes requiritur quod sint ad minus tres. Itz cōcedo. Nōbi-
us quod aliqua fenix est omnis fenix: et ad Aristotelem dico: quod ille
est intentio sua. v. quod propositio affirmativa est falsa in toto: et
quia summa universalis habens plura supposita: distributum quod est
signum universalis affirmatio: et hoc in numero singulari: et euō cō
in recto respectu recti: dicitur primo bac pluram supposi-
tum propter illas: aliqua fenix est omnis fenix. aliquis sol
est omnis sol: aliquod instantis est anime instantis. Secun-
do dicitur distributum signum universalis affirmatio: et hoc
in numero singulari: quod ille sunt vere: tamen homo est risibilis
tamen homo est animal rationale: et tamen predicitur uni-
versale habens plura supposita universaliter sumptus: quod
supponit distributum non signum universaliter: sed exclusivo.
Similiter iste sunt vere: aliquid est nullus homo: aliquid
est nullum animal: licet prediciat distributum signum universalis
cum aliis conditionibus: sed illud signum est negationis.
Tertio dicimus in numero singulari: quia ille pro-
positio sunt vere: aliqui homines sunt omnes homines:
aliqui apostoli sunt omnes apostoli: et tamē p̄tūr vle oīstris-
butum signum universalis affirmatio habens plura supposi-
tum. 4. dicitur in recto respectu recti: quod iste propositiones
sunt vere: deus erit in quolibet instanti futuro: in hoc instanti
est oīs hoc: et tamen p̄tūz est: vle universaliter sumptu cū aliis

Secundum

conditionibus: sed iste sunt false: aliquid est omnis homo. aliquid est omne animal: quia predicatum est univale vtr sumptu signo vli affir distributu habes plura supposita i recto respectu recti & i numero singulari.

Ad 2^m Ad 2^m negat qd pilla fenix e corrupta (et ad pbaratione) nullus ens qd e corruptu: ois fenix e ens qd e. ergo nulla fenix e corrupta: negat vna: qd arguit a min aplo ad magis ampli distributio: eo qd ly fenix in minori supponit p eo qd e solu: in hne vero pro eo qd est vel pro eo qd fuit: sicut non sequitur: nullus homo qd est e generandus: qd h est h. ergo nullus h est generandus: sed solu seq: qd nullus h est generandus: rita pns debuit inferri: qd nulla fenix qd e corrupta.

Et si arguit sic. Aliq fenix pns e corrupta. ergo aliqua fenix que est e corrupta. Negat sequentia (qd vt prius patuit) subiectu antecedentis supponit pro fenice qd est vel aliquando fuit presens: subiectu sequentis soluz pro fenice que e.

Ad 3^m Ad tertium. nego illam sequentiam: Aliqua fenix est corrupta. ergo aliqua fenix no e: qd arguit a magis amplio ad minus amplius: concedo tamen illam: illa fenix est corrupta. ergo illa fenix non est: et ratio dinervatis est: qd hic non variat illud pro quo subiectu supponit: semper enim in antecedente & consequente e suppositio pro eodem (ex quo) continue denotet idem. In alia autem varia suppositio: quoniam in antecedente supponit subiectu pro aliqua fenice que fuit & no est: et in sequente vero pro fenice que est solu: tex hoc negat quelibet illa p consequenti p quibus concludit contradictorium sophismatis: quia utrobius arguitur a magis amplio ad minus amplius. sed ex his premissis soluz sequitur: qd aliqua fenix que fuit non est: et aliqua fenix que erit non est: quorum quodlibet conceditur.

Ad 4^m Ad quartum. responsum e: cedendo qd libet fenix futura erit presens & existens in instanti presenti: non tamen quelibet fenix futura erit in instanti quod e presens: et nego qd illi termini convertunt: presens & qd e pns instanti pns: et instantis quod est.

Et si arguitur sic. pono qd a convertat cum illo termino instantis qd e pns: et qd hec fenix demando fenicem generandam erit i instanti qd e pns: qd hec fenix erit i.a. ergo erit in instanti quod e pns (p2 vna) ab uno couertibili ad reliquias: et antecedentes probat: aliquid erit ita qd hec fenix est in.a. ergo aliquando hec fenix erit in.a. (p2 vna) qd h sequitur vt dictum est. aliquid erit ita qd hec fenix e in instanti pns: qd hec fenix erit in ista instanti: qd magis arguit in teris simplicib in arguento dato qd in illo. qd illa vna a fortiori e bona.

Ratiocino Rude negando illa consequentiam: et licet explicite melius arguat in terminis simplicib in illa qd in alia vna tamen implicite (ex quo) ly. a. convertit cum ly. hoc complexo homo qui est: negatur illa: antechristus potest esse. a. Nec sequitur potest esse qd antechristus sit. a. ergo antechristus potest esse. a. (et tamen bene sequitur) potest esse qd antechristus sit homo currere: antechristus potest esse homo currere: quia his nec explicitetur: nec implicite arguitur cu complexo verbali aparte aliquis extremi. In alia vero arguitur implicite i terminis complexis cum compositione verbali: rc.

Secunda pars principialis.

Omnis fenix est. qd sophisma sit falsum arguitur sic. subiectum supponit pro omni fenice preterita & possibili: sed non quelibet fenix preterita vel possibilis est. ergo rc. maior probatur quadrupliciter: et primo sic. iste terminus fenix distributus in simplici apprehensione significat omnem fenicem preteritam & possibilem: et pro tali distribuitur. ergo impiope significat omnem fenicem preteritam & possibilem: et pro qualibet tali distribuitur: patet consequentia: qd terminus meritis non potest absoluiri a naturali significacione: et qd ly fenix supponit p omni fenice preterita & possibili: si negat consequentia: dicendo: qd ver-

bum substancialiter restringit solum ad supponendum solu pro eo qd est id est fenix non supponit nisi pro fenice qd est ista no valer qd solum huius aucti signo distributu habes plura supposita i recto respectu recti & i numero singulari.

z. arg. Ad 2^m ponit qd retineas hanc in mente tuas se z. arg. Fenix: et arguit sic: ois modo quo se debet crastin die in quo gnabit. a. Fenice: et arguit sic: ois modo quo se debet crastin illius propone: iam se h: qd istud non mutat: neqz intellectus tuus variabitur: qd cras supponit pro a. fenice: qd iā supponit pro a. fenice: vbi est tante posse non quare erit cras: qd cras faciet solum suppone repro a. fenice: qd in nunc factum supponere p. a. fenice. Itz cras tpe quo non erit aliq fenix: qd soluz vniuersal genit ex fenice corrupta solum illius propone supponet p. a. fenice: qd non est maior ro: qd tunc supponeret p. a. fenice qd tunc non erit qd iā supponit pro fenice qd est: qd iā supponit p. a. fenice: et pro qd alia possibili vel pterita indifferenter.

z. arg. Ad 3^m hoc vbi est z. arg. metale indifferenter pro ois instati pterito et p. ois significat qd non restrigit solum ad sola significata instanti p. ois (p2 vna) qd non aliud solum istud propone ois fenix potest esse: supponit pro ois fenice poli nisi qd illud vbi p. ois significare indifferenter ois in statu sole: a. p. ois: qd hoc vbi mentale n. l. significauit p. ois instati pterito: et n. l. significabit p. ois instati futuro seu poli (supposito) p. p. t. uare in mente: qd iā pro quod tali instanti significat (p2 vna) qd terius n. l. uter significas non potest absoluiri a sua n. l. significatoe.

z. arg. Ad 4^m hoc vbi est z. arg. Si eet vnus intellectus infinite virtutis huius vnu terium distin-ctu ex teris discretis ois fenice: pteritaz: et poli: talis terminus disiunctus solum suppones respectu huius vbi e in propositioe idem definita affirmativa supponeret p. ois fenice p. terita et p. ois sub distinctione: igit adueniente distributione distribueret copulatim pro eiusdem h. vbi quereretur cu ista ois fenice est (vt appareat) qd subiectu iam huius supponit p. omni fenice praeferita et possibili quod erat probandum.

In oppositu arguit sic: aliq fenix e: qd ois fenix e: (p2 vna) qd aut solu est tua fenix: aut sunt plures fenices: si p. m: cuius ista sit ois fenix (legit) p. omnis fenix e: si z. m: et non est maior: ratio quare una fenix sit qd alia: ergo omnis fenix est.

Jurta materia pmi argumenti sit hec p. 2. Ois terius p. 2 catheg facies positione cu aliquo vbo recipit supponet ab isto et pro aliq supponit. p. ps p2 qd termini ex ppone significat: et no supponit: et i sola ppone supponit. qd vbi suscipiunt supponet a vbo (p2 vna) qd no e ro qd re vnu terius catheg i vna ppone supponeret: et no ali p. respectu cossilis vbi. n. staliq eet pp. cui solum vel predicatiu no suppone rem maxie videtur i illa: chy e chy. qd h. i. est idem definita: qd solum supponit determinate: et n. l. qd h e vbi: ois chy est chy: solum stat distributione: et p. t. i. p. t. i. tatu: i. bac vbo ista chy e chy: solum discrete supponit: qd e pp. singularis. Deinde iste no dicitur: qd chy: ois chy e: aliq chy: ois chy no est nec assignat alia ro nisi qd p. t. i. supponit distributione i qd ea: et si qd differet iter bas: chy e a. a. chy e nomine: no assignat alia: nisi qd solum stat i vna in n. l: et i alia p. s. altr. Alius ac regulis logicalib p. p. bari terius isti: chy supponere. z. ps omnis declarat. n. staliq terius i ppone supponit p. nullio. h. videtur maxie de ois terio no h. nre significatu in re. qd h. (pono) p. vnu h. nec aliq h. sit et qd an ista dicitur: glz h. e: et aliq h. no e: et si sic: dico possit s. l. e: va: dato qd s. anihilaret o. e. mulier: et nullu masculu si non: qd c. am: et no dabatur alia nisi qd termini no supponit p. c. p. codice eo qd i affir s. l. supponit p. masculo: et i negatiu p. fe mina solu: Itz ista vna stare isto casu no valz: ista glz h. est h. masculo: berta e h. g. berta e h. masculo: qd a. est p. o. et p. s. ipole: et hoc ideo: qd s. l. maioris supponit solu pro masculo: et p. o. minoris: pro altero sexu. Etiam ista vna non valet: nullus homo est mulier: ergo nulla mulier est.

Sophisina

7

victis ppōnibhoc idē. **T**Rādetnr ḡ actu actinorū sūt Rāfīlo
in pal disposito: qz oē qd recipiē in aliquo recipitur in eo
fm nāz rci recipiētis fm Ari. et p̄mē scđo de oia. h̄ diuer-
sitas ē ex pte tei recipiētis suppom. et B nālī st ē terminua
signifsi eāsnālīter. et ex ipostrione si ē terminu signifieans
ad plō. vñ terminu ieludēs d̄tiām tēporis supponit p̄oi
suo significato. terminu vero nō ieludēs differeciā t̄pis si
bz aliqbd signm i te supponit som p̄ io. si at nullū bz suppōit
p̄ quolibz suo significato. Et si ex his cōcludit: ḡ eq̄ aplig-
tiū ē vñ substanciū p̄ntis tēporis: sicut B v̄t bñ pt: qz
terminu eius supponēs ita suppōit p̄oi eo qd p̄t ee ē sicut r̄
h̄ v̄bi pt: vt oē pole ē: vel oē qd p̄t ee ē: negar p̄tia: qz termi-
nu supponēs distribuc h̄ vñ pt deducto impedimento
oliūde suppōit p̄oi suo significato qd p̄t ee siue h̄cōt sua
suppoita i actu h̄ne nō heat et possit h̄c: sed terminus sup-
pom distribuc r̄ b̄ h̄ v̄bi ē h̄ns ou significata i actu zno ielu-
dat d̄riom t̄pis nō suppōit nisi p̄bis q̄ sūt. vñ i l̄. ois hō p̄t
ee: suppōit ly hō p̄oi boje q̄ p̄t ee: et nō i l̄. ois hō ē. Deinde
B vñ pt facies terminu distributim suppōere p̄eo qd p̄t esse
et nō ē facit ppōnē fslam: sed B vñ pt faē ppōnē verā qm
nulla fenice existente hec ē falsa omnis fenix est: et siq̄ ē vñ:
omnis fenix potesi ee.

29

Scuindum

non supponat nisi pro eo quod est: et subiectum alterius
supponeret p̄existē vel p̄nō existēnte. Item oato
q̄ iuppōheret p̄cisdē p̄cise adhuc nō cōuenieret: sicut nec
iste cōvertuntur. omnis homo est: et quodlibet istorū est
dein om̄latis solum omnibus hominibus p̄tib' cū p̄ma
fit necessaria: secunda contingens.

Tertia pars principalis.

^{p^{er} ar^g} **Omnis** senis est pono: qd alia fenix icipiat et p^{er} ponem
de pisti: et segf. qd si ois fenix est: qd ois fenix fuit
qd sicut ist termin^s fenix. vbi de p^{re}tⁱ supponit soluz p eo
qd est: ita respectus verbis de p^{re}terito v^{er} suppōtere solum p eo
verbū fuit so^m p^{re}terite sig^s: sicut B vbi est so^m p^{ri}nia^m signi-
ficiat. qd qd rōne termin^s suppōte respectu b^h verbis est supponit
p eo qd est solū: p^{er} rōne termin^s suppōte respectu b^h vbi fuit:
so^m: supponit p eo qd fuit. an^s p^r. nā sⁱ B vbi fuit cōsigni-
ficiat p^{ri}nia et p^{re}teriti segf i^m: nam cē bo^m. B ē. g B fuit
de^m istati p^{ri}ni: nā segf B d^{icitur} g B p^{er} cē: qd B verbū p^{er} cōsigni-
ficiat p^{ri}nia et p^olr. g si B ver^s luit significat p^{ri}niat^s et p^{re}
teriti. et ist p^{ri}nia d^{icitur} cē bo^m. B ē. g hoc fuit. vniat^s istanti p^{ri}ni.
Itē segf qd hoc i. a. istati fuit. g hoc fuit. qd hoc verbū fuit
idifferēter significat p^oi istati qd fuit. g si eque significi-
rat p^oistati p^{ri}ni si p^{er}terito. itē p^o ist sequētia erit bo^m hoc
est. ergo hoc fuit. **S**ecundo. subiectum illius albū fuit
non supponit idifferenter pro eo quod est vel fuit albuz.
ergo antecedens arguitur: et pono: qd sor. nūc sit albus: et
nūquā ante hoc fuit aliqua albedo: isto positio becē
falsa. album fuit hoc sicut ista. hoc fuit album: sed in scda
non suppōte ly album nisi pro eo quod fuit album. ergo
nec in prima. antecedens probat. nam sequitur album fuit
hoc. ergo informatuz albedine fuit hoc: ergo hec albedo
fuit. consequens est falsum. ergo et antecedens. tener cōse-
quentia. nam sequitur. asimili albedinem vidisti: ergo al-
bedo fuit: modo ita bene supponit respectu vbi et p^{re}teri-
to ly albedo sic ly albedinē et si tiege^s similido arguit
sic. oē exūs fuit B. al^m fuit exūs B. g B fuit albū: et nā: qd
est sillogismus i. 7°. pme figure cōcludēdo idirecte: sed cō-
clusio est falsa. ergo aliqua premissarum non maior. ergo
minor. **T**ertio iste propositiones cōvertuntur: album fuit
hoc: et hoc fuit albuz: sed in secunda non stat ly albuz am-
pliarine p eo quod est vel fuit. ergo nec in prima. tenet con-
sequētia cum minori. et maior declaratur primo: quia i
omni propositione i qua omnes termini sunt immedieate
de predicato uno: ma^c eadē quātitate propositionis nō re-
fert p^{on}tere et postponere: vt hoc est bo^m et homo est hoc.
hoc est album: et album est hoc. **S**ecundo p^z cōvertibili-
tas illarum per conversionē simplicem. nec valet dicēdo
qd ista album fuit B. cōvertat^s i hāc B est vel fuit albuz: qd B
est vna disjunctita cum babeat duo verba principalia di-
functita: modo nulla catbegorica cōvertitur per ypo^c
5° arg **T**ertio. quia iste cōvertuntur: albū est hoc: et hoc est albū:
et iterū iste cōvertuntur: albū pōt est hoc et hoc pōt est al-
bum. ergo asimili iste cōvertūt: albū fuit hoc: et hoc fuit
albū. **4° arg** **I**llud verbū fuit aut cōsignificat p^{re}teritū so^m
aut p^{re}teritic^s et presentia^s simil. si primū: g nullā fac^s am-
pliationē. aut nō ē rō quare plus apte subiecti quā a pte p^{re}
dicati. Si ist. et eque cōsignificat apte pdicati sicut apte su-
biecti. ergo apliatur pdicatu^s si subiectū: et p^o sequētia ista
est vā i casu sup*o*z: hoc fuit albū: sicut ista: albū fuit hoc.
qd est falsū: qd nulla albedo fuit. Itē sicut segf. illud qd est
vel fuit albū: fuit hoc ergo sⁱlbū fuit hoc. ita v^{er} sequi: hoc
fuit illud qd est v^{er} fuit albū: g B fuit sⁱlb^v: t^{er} sicut segf: aliqd qd
est albū fuit hoc. g albū fuit hoc. ita v^{er} sequi: hoc fuit alti-
quod qd est albū. ergo hoc fuit album. cū arguit ab iferiōl
ad situ sup*o*z: segf. n. aligd qd ē albū fuit. g albū fuit v*n* ē.
si. g n ē apliatio apte pdicati. ergo nō ē apte subiecti. g rc.

In contrarium ois fenix est p3 cōsequētia. qz aq libet singulari v̄lis affirma
tive cum tali medio est bonum argumentum.

Lirca materiam facta sit hec pmo. Alijs ter
min⁹ supponit ampliatine r⁹
buins verbi fult: et tamen non supponit p eo: qd ē nec p
eo qd fuit: nec pro eo qd erit: nec p eo qd pteēp batur: nō
secunda pars pz de subiecto illius chymera fuit: et pma⁹
declarat: tal⁹ supponit ly chymera qd liter supponeret si ali
qua chymera esset: sed si aliqua chymera eet supponeret
ly chymera ampliatine respectu buius verbi fuit te. maio
pz seductine: qd sicut chymera existente supponeret ly chy
mera dū iusfue vel determinate māliter vel psonaliter: ita nā
supponit. maior vō declarat. nam subiectum illius fenix fuit
it suppōit ampliatine sicut in sua vli dicēte Ari. p elenco. qd
in illa: laborans sanabitur. supponit ly laborans pro eo
quod est vel fuit: et ly fenix non bz nisi vnum suppositum.
ergo assimilat alquia chymera esset supponeret ly chymera
ampliatine. nec bie sumo notam conditionis ut expri
mat consequentiam: sed solum ut dicat suppositionem: eo
mō qd si venerā ad me dabo tibi equi. **C** Sz orbitas. obiecto
nā si aliqua chymera esset: ly chymera in oicta ppositione
nō suppōeret p oī chymera intelli: et nulla chymera existē
te nec pterita supponeret ly chymera. p oī chymera itelli
gibiliq; non qualitercūq; tūc supponeret nunc supponit.
C Rūndē negādo cōseq̄etiā: sed solum sequitur qd non Rūsio
p gbuscūq; tūc suppōeret pro quibus nunc supponit: vit
non variatur suppō quoad modū supponendi sine sit chy
mera siue nō fit: sz bñ quo ad supposita. **C** Seda h. Alijs
termin⁹ supponit respectu buius verbi fuit in propōne af
firmatio: va: t nō suppōit p eo qd fuit nec p eo qd ē patet
d subo illi⁹ ppōnis antīps fuit futur⁹. Sic. n. aī xp̄siā ē fu
tur⁹ ita eternaliter fuit futur⁹: et qd subi nō suppōat p eo
qd ē vel fuit pz: qd antechristus nō est nec fuit sed bñ sup
ponit pro eo qd erit. Consimilit dicat defuturo qd aligster
min⁹ supponē respectu bui⁹ verbi ē i ppōne affirmatio
vera et nō supponit p eo qd ē: vel erit: sed solū p eo qd fit
it ut adā erit pterit. **C** Tertia h. Alij termini supponit 3°
respectu bui⁹ verbi fult p̄cise p eo qd fuit qd vñ stat am
pliatio et ali⁹ nō: pz: de subiectis illaz ppōnuz B fuit B. er
hoc albū fuit hoc te de⁹. nullū n. illorū subiectorū suppo
nit p aliquo alio: qd pto te: et subiectū pme nō stat amplia
tione: qd null⁹ termin⁹ stat ampliationis sub eo possit fieri re
solution: sz subiectū ke bñ stat ampliatione: qd dato qd m̄ eēs
alb⁹ nūc. et nū qd aī hoc illa eēt vera: hoc albū fuit hoc: ga
B fuit hoc: et hoc ē vel fuit hoc albū: g te. **C** Intelligent Nobile
tū qd pnomē i recto supponē respectu b⁹ ebi fuit nū sus
cipiat ampliationem tū bñ ampliaf i obliquo rōne alicui⁹ ad
dicti icludētis tpsavt aī hoc tu fuit i omrando istā pūe: qd
nō segē aī hoc tu fuit: g hoc fuit: qd aīs iā ē verū: et nūs
fīm. nec legitur. ante hoc tu fuit: g hoc ē: qd immediate post
instā p̄fens erit aīs verū: et nūs fīm. sed qd bñ segē snt
hoc tu fuit: g hoc ē vel fuit: iō ampliaf pnomē: et hac amplia
tionē recipit aero bo mediātē p̄positionē icludēre tps. Con
sill̄ dicat itermis cōlter supponētib⁹: qm i istā hō fuit. sup
pōit ly hō ampliaf ie sic in sua vli: sed subi illi⁹ aliqd pteri
tu fuit. nō suppōit ampliaf ly pteritū p modū pteritionis
quem includit. frustra enim dicitur id quod ē vel fuit pte
ritum: qd oē qd est pteritū fuit pteritū in vniuersalitate
vt omne pteritum fuit non supponit ampliatine ly pteri
tum pro aliquo quod est et non fuit: sicut subiectum istius
omnis homo est: aut omne instans ē respectu tamen bui⁹
verbi qd non icludat tempus pteritum bene stat amplia
tine vt pteritum erit. Consimiliter dico de isto termi
no futurum qd non stat ampliatine respectu verbi fuit:

Sophisma

8

ri tgis: ut aliquod futurū erit: vel quodlibet futurū erit: sed salū respectū vbi qd nō includit tps futurū: ut siquid futurū fuit et quodlibet futurū fuit. C 4° p. nullus terminus includēs explicitē verbū suscipit ampliationē a verbo substs in eo vel ab hoc vbo p̄t nisi in sensu xposita ista xclusio p̄t: qz cuiusqz istarū. oē qd ē fuit. oē qd ē erit. oē qd ē p̄t cēnō supponit subz nisi p̄t eo qd ē rōne vbi inclusi explicheat. Sylr dicēdo. oē qd erit fuit vel p̄t eē: subm nō supponit nisi pro eo qd erit: Et nōnter dico vbi expliciti: qz p̄terit includit vbu: sylr et futurū et tamē possit ampliarī: s̄z nō respectū vdi inclusi: s̄z alteri: ut dicū ē. i sensu antez cōposito p̄t h̄ termini suscipe ampliationē: ut p̄t eē qz aīs sit bō qui est: aliquod erit ita qz aī xps erit bō qui ē. nō qz vbu futuri tgis faclor ampliationē: sed ly ista cōvertibile cū ly verū. In p̄ma. n. supponit ly aī xps qz p̄t aīxpo quē ē ē pole: et i z p̄t aīxpo quē ē aliquod erit verū. C Intelligēdu qz cū dico vbu p̄t ampliare lo qnoz sā statē magis incedēdo de olys tēporibns retpis sub ipso: qz sicut ly fuit nō p̄pe ampliat ly p̄teritū: qz segē generalē h̄ p̄teritū. ḡ vbu fuit p̄teritū. ita ly p̄teritū nō p̄pe ampliat aī nec post: qz segē ḡalit vbu ē. ḡ vbu p̄t ē. h̄ est albu. ḡ vbu p̄t ē albu. sed qz nō sequit vbu est: ergo vbu potest poterire ē ut liquet de istati presenti: id illa v̄rba potuit: et poterit vbu ampliat: qz aliqd potuit cē qd nō ē econtra: et aliqd paterit cē qd nō ē reē: qz oliquid qd ē nō fuit: et reē. sicut et aliqd ē qd nō fuit et econtra: aliqd est qd nō erit reē. s̄o oīa ista v̄ba ampliat. s̄. n. sequeret hoc ē albu. ergo vbu fuit. albu aut et reē. si faret ly albu ampliatē i ista albu fuit hoc.

Ad p̄ arg^h **Ad primum** Istiū p̄teriti vel futuri temporis ē resalubile in verbū p̄sentis teropis et non econtra: segē enim hoc fuit: ergo hoc est p̄teritū. hoc erit. ergo hoc est futurū. sed non sequitur hoc est. ergo vbu fuit vel erit: nec est ista resolubilitas filii illi: qz hoc vbu nō currit. resalui dicitur in sumis est et in sumis participitum: qz tante sim plicitatis ē actus p̄teritiam vel futuritiam: quātē ē actus presentitalitatis in mente: sed bene est similis illi: quia actus dividendi mentalis resalui in actuū componēdi: et generaliter quadlibet naturaliter posterius i suū prīm. sicut ergo actus dividendi in mente nō obstante qz sit sim plec sicut actus componēdi essentialiter dependet i fieri ab actu componēdi: qz affirmativa est prior negatione primo posteriorum: et icludit virtualē illum: quia in non facere intelligē facere: secundo elencorum: Ito act⁹ p̄teritiam vel futuritiam ē essentialiter dependet in fieri ob actu presentitalitatis: et consequenter virtualiter includit illum: qz non cognoscitur p̄teritum vel futurū: nō in ordine ad presens. 4. p̄lyco p̄. sicut igis non segē actus dividendi nō significat nō negari: sicut actus p̄ponēdi affirmativa: ergo actus dividendi nō icludit actū componēdi sicut act⁹ p̄sentitalitatis: igis nō icludit istū: sicut nec act⁹ p̄sentitalitatis icludit actū p̄teritiois: et ita secundū siml istud vbu fuit solū p̄teritie significari sicut hoc verbus est presentiū et solum: et tamen illud verbu fuit ampliat ad eē: vel fuisse: et non istud verbum est. Item hoc verbu potest: consignificat presentialiter et potentialiter: qz bzbz vnum modum qua est tempora presentis: et oīum quo denatur esse illud posse esse: pro qua supponit terminus respectū eius et tamen non proprie ampliarī ut dictum est: ito stat aliquod verbu cōsignificare solū p̄teritue vel futuritue: et tamē ampliat: idē. n. ē modus quo vbu fuit. p̄teritū tēporis er denatū i p̄positione affirmativa obseqz alio termina distractabēt illud ē vel fuisse p̄ quo supponit terminus apte aī respectu ei⁹. C Ad z^m dico illa albu fuit vbu. et alia sicut informatio albedine fuit vbu. ex quo nō segē albedo fuit: Et ad pbōnē dico qz nō est sūtudo: qz i ista

vidisti albedinē: regis ly albedinē querbo: et terminus p̄ pbabilis i cuius resalutiae nō demōstrat nisi albedo. in alia vero ly albedinē regis arecto precedente nec incipit pbatis ab isto termino: sed otora subo i cuius resalutione nō demōstrat albedo sed subiectus albedinē et ad silū dinē: neqz cōsequētia sed solū sequit: ḡ vbu fuit: ita qz semper maneat eadē suppo. C Ad tertiu negat qz illa can ueritāt. albu fuit hoc: et haec fuit albu. et ad regis: dī qz p̄ illa salū h̄ē qz nō refert prepanere: et postponere deier minatu. vnde h̄ē vera. h̄ē preteritū demōstrāda adā: et h̄ē falsa: aliquod preteritū ē hoc: et tamē amnes termini sunt immediati dē pro vna: cedēt lḡ fm regulam istū: qz iste cōuertū: albu fuit hoc: et olbu hoc fuit: sicut et iste. hoc ē preteritū et ē hoc preteritū: cōsequētia nego illa cōueritā: albu fuit hoc: bac fuit albu: qz cū variat suppo terminorū nō ē cōuersio simplex: et cū perit sua cōuerres. dī qz nō ē illa cōuertina assignata: sed ē ista vbu fuit aliquid qd vel fuit albu: que ē de distuncto extreō supposta qz relativū apte p̄ dicati cadat supra tātū sequētis: nec ē icāuenies: talis p̄teritū qz mutatio simplex subi i p̄dicatū variat supponēt. Dī tū qz cōuertes p̄pria illius ē hec. hoc albu fuit: tenedo ly olbu apte p̄dicati: deinde cū dī. iste cōuertū al⁹ ē hoc: et hoc ē albu: albu p̄t ē hoc: et hoc p̄t ē albu. ḡ et iste can uertū: albu fuit hoc: et haec fuit albu: negat cōsequētia: qz in primis nō variat suppositio et in ultimis variatur. C Ad quorū dicit: qz solū ly fuit p̄teritie p̄significat: et Ad 4° cum cōcludit qz nō ē rō quare plus ampliat apte subiectū qz apte p̄dicati: dī qz ē illius nāe. vnde aparte subiectū idic ampliationē et apte p̄dicati appellatiōem. Usū signa v̄bū s̄ributia nō h̄ēt v̄ supra terminū p̄cedēt: sed bñ supra terminū sequētē: et termini sc̄cūde itētōis limitat ad sup positionēm mālē vel simplicē apte aī: et nō opte post. Et in his nō assignat rā nō nisi orda nāe. Itē s̄t qneritū quare v̄ba cācerētia actū mētis v̄puta cagnasco: intelligo: nō ampliatū et ampliat obliquū: qz i his hō intelligent c̄bymeras: v̄ba cognoscit rosā: nō ampliat ly hō siue panā apte aī: siue ponof ogie past: sed ly c̄bymera: et ly rosā ampliat vbu cūqz ponatūlē apellatē formā post: et nā ante verbum. nec hic p̄t alia rario offignari: ḡ nā rei et ita dī de verbo su b̄stātino p̄teritie vel futuri tgis. C Expreditis ifero qz i obiec^o

cōsequētia ē bona. Illud qd ē vel fuit albu fuit hoc. ergo albu fuit hoc. etiē illud. qd ē albu fuit bac. i ḡ albu fuit hoc. qz in cōsequētia ly albu supponit distinctiū p̄ eo qd ē vel fuit albu: sed ista cōsequētia nō valeret. hoc fuit aliqd qd ē vel fuit albu: ergo vbu fuit albu: qz ly albu i aīte suppōt ampliatie p̄ eo qd ē vel fuit albu: qz nō sc̄nenit so talia v̄ba siml distinctū sūpta ampliatie apte post: et cōsequētē v̄a non star ampliatie: sed appellatē solū. appellatē tgis solū supponēs p̄ ea qd fuit olbu: ascerēs hoc fuisse qū informabatur et genamīabat al⁹. Itē nō segē hoc fuit aliqd qd ē albu: ḡ hoc fuit sibū: qz i antecedēre ly albu solū suppōt p̄ eo qd ē albu: et i cōsequētē p̄ eo qd fuit albu: nec arguit ob inferi ori ad suū supi⁹. Et cu dicitur aliqd quod est album fu: it. ergo al⁹ fuit. et nō econtra. verū ē nō qz arguitur ab inferi ori ad suū supi⁹. sed qz subm cōsequētis suppōt distinctiē p̄ eo qd ē vel fuit albu: et dato: qz i dicta cōsequētia fuisse organū ab ifero ad suū supi⁹: achīcētū nō valeret. sicut non segtur tu vides baīem: ḡ m̄ vidisti aīal pp̄ mutatiōes suppositionis. i oīeētū. n. pdicamentali singula debet eē p̄ ria ut sepiissime dicitū. C Nōndū qz verbu substātū nō b̄stātino p̄teritie vel futuri licet solitarie sumptum non omniplet aportē post: bene tamen ampliat cum aliquo ad dīto: et in obliquō ut tu fūisti c̄bymera intelligēs et eris post hac istans: demonstrando per ly hoc istans presens. vnde nā sequitur tu eris post hac istans. erga hoc istas est. quia immedietate ante istans presens fuit antecedens

B z

Secundum

verū et cōsequēs falsū. nec ex eodē ante sequit̄ qđ hoc in
stans erit: qđ iā aīs ē verū: et cōsequēs falsū i prima enī p
pone ampliat verbū pteriti t̄pis ly c̄bymērā mē illo p̄t̄
itelligēs et i z° mediante illa ppōne post rē.

Quarta ps principalis.

5° arg⁹ **Omnis** fenix ē p°. qđ sophis̄ma ē simp̄l̄r cōcedēdūz
nullo casu poli posito. qđ oē qđ fuit ē. aliqua
fenix fuit. ergo alīq̄ fenix ē. illa cōsequētia ē bona: qđ ē syl
logismus s tertio prime. aīs ē simp̄l̄r cōcedēdūz: et aīs
sed ex cōsequētē seq̄l̄ formalis sophis̄ma tāq̄ ab idērni
nata de sc̄do adiacētē ad suā subalterna. ḡ r̄. sed qđ illa
oē qđ fuit est. sit vera et simp̄l̄r cōcedēdā: pbaf̄ qđrupl̄
et p̄ sic. Aliqd qđ fuit ē: et nihil ē qđ fuit quin istud sit. ergo
oē qđ fuit ē: patet consequētia ab exponentib⁹ ad expo
sitam: aīs ē verū: et simp̄l̄r cōcedēdūz: et qđ iste
sint exponētē dicte v̄lis arguit̄: qđ illē fuit exponētē ali
c̄ v̄lis cū hēant oīs req̄sta: sed si v̄r̄ ē v̄lis n̄f̄ v̄lis isti?
ergo r̄. Et si d̄ qđ secūda exponēs debuit ē ē ista nihil fuit
ens quin illud sit. Contra verbum principale exponētē
est verbum principale exponētē. s̄z ly ē in exposita est ver
bū p̄ncipale et i exponētē assignata ly fuit: ē v̄bū p̄ncipale.
r̄. Secundo. Enī ens est aliqd qđ fuit: iḡt̄ oē qđ fuit
estens. et per cōsequens oē qđ fuit ē: p̄z p̄cōsequētia: ab ex
clusiva ad suā v̄niuersalem de termīs transpositis. aīs
est verū. ergo et aīs: s̄z qđ aīs sit verū pbatur. ens est
aliquid qđ fuit: et nihil non ens est aliquid quod fuit:
ergo tantuz ens est aliquid quod fuit: patet consequētia:
quia arguit̄ ab exponentib⁹ ad expositū. et an
tecedens est verū: ergo et consequētia. et qđ ista sit exclusi
ua illius v̄niuersalis patet: quia termini codez modo sup
ponunt in exclusiva. et in v̄niuersall: nam dictio exclusi
ua distribuit aparte predicati sc̄ut signum v̄niuersale ap
te subiecti: ergo signum v̄niuersale non dat suppositionē
aparte subiecti quin eādē postea tribuat dictio exclusi
ua aparte predicati. Tertio. Qē ens est ens quod fuit. iḡt̄
omne ens qđ fuit ē: patet consequētia: qđ seq̄l̄ gnāl̄ oīs
homo est homo qui currit: ergo omnis homo qui currit ē:
omnis homo est homo albus: ergo omnis homo ē albus:
Item quero quonodo relatiūm supponit aparte predi
cati si distribuiue eodem modo supponit aparte subiecti:
ergo ille coniūrtuntur: omne qđ fuit est: et omne ens ē ens
quod fuit: si confuse tñi nee determinate: ergo aterm̄o stā
tedeterminate vel confuse tantum ad eundem distribu
tum rōne incomplexi solū erit bona consequētia: qđ
nō est dōm: sequit̄. n. vt dictū estois bō currit qđ disputat:
iḡt̄ oīs bō qđ disputat currit. 4°. nō obstante qđ ille ter
min⁹ bō oēm boiem p̄teritū et p̄lēm significet adhuc eo
supponente respectu huius verbi est supponit solum pro
suis significatis que sunt. ergo per idem non obstante qđ
ly ens qđ fuit significet oē ens p̄teritū adhuc ipso supponē
te respectu huius v̄bi ē: nō supponit nisi pro suis significa
tis qđ fuit: patet consequētia a s̄li. aīs aut̄ est sup̄is pbatur
et confirmatur veritas illius per falsitatē sui contradi
ctori. s̄. qđ aliquid qđ fuit nō est. quia hec cum sit particu
laris negatiua non probatur nisi per suā subalternam:
vel per suā resoluentēs modo sua subalterna est falsa vt
liquet. et etiam vnaſtūrūm resoluentūrū videlicet bono
non est: et hoc est aliquid qđ fuit īmo implicat p̄dictionē.

III Oppositum arguit̄ sic. Aliqua fenix dessinit
esse. ergo aliqua fenix non est.
renet consequētia: notis terminis. antecedens est ti
bi dubiū. ergo et aīs non ē ate negandam nec etiā p̄ceden
dū. ergo est tibi dubiū: sed dubitato vno p̄dictioriorum
dubitatur et reliq̄ unti: ergo r̄.

4° **Circa** p̄dicta sit bet p̄ma. Aliquis termin⁹ supponēs

matua v̄a supponit p̄ eo qđ non ē: pbaf̄. h̄ p̄positio ē v̄a
h̄ ē p̄teritū demonstrādo adā: cuius predicatu supponit
p̄cise respectu huius v̄bi ē: qđ subm̄ nullo modo fert ad
suppositionē cū nō sit termin⁹ includēs verbū: et qđ suppo
nar p̄ eo qđ non est. p̄z: qđ supponit p̄ adā. si enī supponeret

so⁹ p̄ eo qđ ē ista p̄positio esset fīla. Cōsimilr̄ dicatur dc
ista: hoc est futurū demonstrādo q̄n xp̄m qđ p̄teritū sup
ponit p̄ eo qđ nō ē. et anullo nisi auerbo recipit supponē. Lor⁹

Ex ista h̄ne sequit̄. qđ i hac ppōne oē p̄teritū ē: suppo
nit ly p̄teritū p̄ oī eo qđ fuit siue sit siue nō sit: pbaf̄: in
hac ppōne: hoc nō ē p̄teritū demonstrādo istas p̄nō: suppo
nit ly p̄teritū distributie p̄ oī ēre qđ fuit: qđ q̄cūq̄ dīmō
strato seq̄l̄ hoc nō fuit p̄teritū: a. fuit p̄teritū. ḡ h̄ nō fuit. a. er
go per idē i ista nullū p̄teritū ē hoc. supponit ly p̄teritū

p̄ oī ēte qđ fuit: qđ oī ēm suppositionē quā recipit apte p̄di
cati v̄r̄ recipere aparte subiecti. ex quo ly hoc non conferte
suppositionē. Er̄ v̄r̄ sequit̄ qđ subiectū huius nullū p̄teri
tū ē: supponit distributie p̄ oī ēte qđ fuit: sed hec. oē p̄teri
tū ē: h̄riat illi. ḡ subiectū huius supponit distributie p̄ oī
ēte qđ fuit et v̄tingit descendere vt in illa: vt oē p̄teritū
ē: adā ē p̄teritus. ergo adā ē. Secda. Aliq̄ termin⁹ z⁹
earbegorematicus simplex regit ab aliquo verbo aquo

nou recipit suppositionē p̄z: de isto termino ens: in ista p
ositione: omne ens qđ fuit ē: regit. n. ab illo verbo ē: et qđ
non recipiat suppositionē ab eo: sed auerbo inclusi: pbaf̄:
stellectus b̄z hanc p̄positionē: ens qđ fuit alīq̄ p̄pleat iste
tione generale entis cū illa p̄positione: sed qđ p̄tellec
bz h̄c p̄positionē supponit ille terminus ens respectu hui
us verbi fuit: qđ illū componit cum latino medante h̄
verbo fuit: ergo prius supponit ille termin⁹ ens respectu
huius v̄bi fuit: quā sit compositō in tensionis entis cū ista
tota compositione ens qđ fuit ē: sed adhuc remanet eadē
compositio cum isto verbo est: ergo supponit ly ens respe
ctu huius verbi fuit. et p̄firmatur: iste coniūrtur: ut oē p̄
teritum est. omne qđ fuit est. sed ly ens inclusū i ly prete
ritum supponit respectu huius verbi fuit inclusū. ergo p̄z
consequentia cum prima parte antecedentis: et secunda
sequitur ex dictis: quā ly p̄teritū supponit p̄ oī eo qđ fuit
vt ē oī. ergo ly ens inclusū: sic ēt supponit. sed ly ens cū
nō icludat tēpus nō p̄t recipere tā amplā suppositionē
ab illo verbo ē non distracto: iḡ illā recipit solū ab illo v̄
bo fuit inclusū. Tertia cōclusio. Aliq̄ termin⁹ p̄plex⁹
recipit supponē auerbo p̄ncipali cui⁹ quilibz termin⁹ ea
thegorematicus recipit supponē ab alio: pbaf̄: subm̄ h̄
qđ fuit albus ē nigrū: recipit supponē a verbo p̄ncipali: qđ si
cut nulla p̄positio recipit suppositionem auerbo suo ita
nulla compositio verbalis recipit suppositionem auer
bo suo icluso. Et qđ quilibz termin⁹ earbegorematicus i spa i
clusus recipiat supponē ab illo v̄bo fuit: osidif̄. ly ens reci
pit suppositionem ab isto v̄bo fuit vt pbaf̄ ē. zly albus vt
probabo. igitur per idem relatiūm recipit suppositionem
ab eodem. minorem probabo. qđ si ly album supponeret pre
cise pro eo qđ ē respectu huius verbi ē: ista consequētia bo
na esseret qđ fuit albus ē nigrū: patet consequētia: qđ aterm̄o
nō stante determinate ad terminū demonstratiūm cū me
dio v̄r̄ sūptō ē bonū argumentum. Nam bene sequitur
homo currit et tu es omnia bō: ergo tu curris: ens qđ est al
bus disponit: tu es oē albus. ergo ens qđ ē tu dispones: sed qđ
ista cēsequētia nō valet. pbaf̄: et pono qđ tu scis oē albus
et qđ sor. sit niger qui fuit albus isto posito antecedens
est verum. et consequētis falsum demonstrato te per ly h̄.

Quarta cōclusio. Ois terminus complexus inclusēs

verbū supponens respectu alicui⁹ v̄bi tenti in sensu di

vīso supponit p̄ quolibet suo significato fīm exigentiam

verbi inclusi et intelligo illas p̄nēt de termino complexo

^{p^m cor^m} habete significata^m i re km illam dñiam tpis. qz dicēdo chymera q fuit ē subm: nō supponit p aliquo qd fuit sed p in finitis chymis intelligibilis fuisse. illa ḥ p: qz dicēdo. oē qd fuit est: oē qd p̄t eē. subiectū prime supponit p̄i eo qd fuit: et subiectū secūde p̄i eo qd p̄t eē. ēt si dicit ecōtra oē qd ē fuit. oē qd ē p̄t ee. nō supponit subiectū nisi pro eo qd est: rōne vbi iclusi: nō obstat p̄ recipiat suppōne querbo principali. nā p̄ plimitationē vbi p̄ncipale nō dat suppositionē nisi p̄ eo qd ē: sicut iatio p̄ncipali fuit dictum nō secūdit vbi dare maiorē vel minorē suppositionem q̄ sit sua cōsignificatio: et h̄ p̄t ex nā rei recipiētis suppōne. ^{z^m cor^m} Ex predictis sequit p̄. qz subiectū hui^m hoc ē preteritū. ex quo nō icludit tps: recipit suppōne anerbo p̄ncipalē & ap̄cipio istrum ētāt. sed ly p̄terituz pp̄ inclusionē tē poris recipit suppōne querbo: et tā subiectū q̄ pdicatū supponit p̄ eo qd nō ē. ^{z^m leg^m} qz subm illi^m tu es poss adā nō supponit nisi p̄ eo qd ē: et ly adā p̄ eo qd fuit respectu verbi p̄ncipalē & pp̄onis instrumētū: et tu es aī an̄pm supponit ly tu solum p̄eo quod est: et ly autēb̄r̄s solum p̄ eo quod erit virtute vbi p̄ncipalē & pp̄oris instrumētū: nec hēt p̄ iōueniēti: qz yn^m terminus recipiāt ab alio suppōne qd n̄ ē vbi: qz h̄ n̄ ē niss instrumētū: qd bene p̄z ex eo qz subducto vbo nullus terminus suppōne ret: nec alius daret suppōne. Et si h̄cludiē qz alius termi nus g nō ē verbum nec p̄i^m consignificat temporaliter: cōcedo vt illi termini ante: et post: sed hec est differentia qz verbum: r̄parti^m consignificant determinate: quia tempa liter respiciunt cettam differentiam temporis: sed pp̄ositiones diete consignificant temporaliter indeterminate: qz non respiciunt ynam differentiam temporis plus quā aliā de se: & autē respiciant: hoc est ratione verbi: vt tu ea ante hoc tu fuisisti ante hoc tu eris ante hoc: In prima re p̄ciunt tempus presens: In secunda tempus p̄teritus: In tertia tempus futurum: et ita dicatur de illa prepositione potest.

^{Ad p^m} **Ad primum** cōcedo qz nullo casu posito ē sōphis ma penitus dubitandū: qz dubitā^m est an iā sit aliq̄ feui: sed so^m v̄mis genit^m ex senice corrup ta: Ad pba^m nego illā. oē qd fuit ē: & dico qz iōueniēter daba sc̄da exponēs: qz ly ens iōlusū supponit āpliatiē i ex posita et n̄ iōlā exponēte: sed secūda exponēs ē iōla. nibil fuit ens qd fuit qn illud sit: nec oē qz sit idē vbi p̄ncipale ī exposita & exponētib^m dūmodo illud non mutet suppōfatio ḡnalis. qz ens iōla oē ens qd fuit ē. supponit p̄oi ente p̄terito: et iōlla. nihil ē ens qd fuit qn illud sit nō supponit nisi p̄ eo qd ē. Et cū q̄rebat ḥ v̄li illaz exponētū. aliquid qd fuit ē: et nihil ē qd fuit qn illud sit: dico qz iōla ē sua v̄lis: oē qd fuit qd ē: ēta qz p̄ia p̄pōte stringat p̄ z^m rc. ^{Ad z^m} nego cōsequētiā: et ad pbationē. dico qz non arguit ab ex clusiva sua v̄lem qz sicut iōnerisōe simplici nullo modo mōd variari suppōfatio mō i v̄lis p̄ ponit ly ēs p̄oi ente qd fuit: iōclusiva so^m p̄ ente qd ē: & h̄ pdicatū distribuatē i ex clusiva sicut subm i v̄li: tamē p̄tes non similē supponunt. termin^m ēi recipit suppōfationē anerbo proximiori: & deoly ens in v̄li suscipit ab illo vbo fuit suppōfationē & in exclusiua ab illo vbo ē. exclusiva, ḡ illius v̄lis erit illa. tātū ens qd ē fuitens qd fuit: q̄ ē fla: sic v̄lis vt p̄z p̄duas exponētas. et nōnter restrigo subm: qz dōt̄ t̄m̄ ē fuit ēs qd fuit: n̄ b̄etur sūra exclusiva cū illa. exclusiva sit v̄la et v̄lis fla: & ex alla parte pp̄ imfationē suppōfationis: qm̄ ly ēs i pdicato v̄lis suppōnit solū p̄ illo qd ē absqz ampliatione: & in subo exclu b̄iectō sine sp̄iatē ad eē: & fore. ^{Ad 3^m} Si v̄o q̄ri de v̄lib^m illaz excludit sūrū. t̄m̄ ē s̄ aliquid qd fuit. t̄m̄ ē s̄ fuit ens qd fuit. Dicat qz p̄rie exclusine hec ē v̄lis: oē qd fuit qd ē: ē ens: & sc̄de illa: oē ens qd fuit: fuit ens. ^{Ad 3^m} neg^m dīa: & ad pbō

nēē sūlir. qz v̄lib^m datū mutatē suppō quo ad āp̄atio nē: siē iargūmūto p̄ncipali: qz cū dī: oē ē qd fuit: supponit ly ēns so^m pro eo qd ē: & iōtē so^m pro eo qd fuit. Et cū q̄ rī d̄ suppōit relētī. dico qz suppōit distributē siē suū aīs n̄ tñ pp̄ h̄ seq̄ illas p̄opōnes equalete pp̄diuersā suppō nē illi^m termi ens. ^{Ad 4^m} negatū p̄seqnētia. qz ly bo Ad 4^m mo n̄ icludit tps neg^m v̄bi ipfieite vel explicite. sed ly ens qd fuit icludit v̄bi tōne eū^m to^m illb^m āplexū distributum supponit pro oīente qd fuit. Deide cū dī qd h̄dictoriū illi^m ē sal^m. s. aliquid qd fuit n̄ ē. qz n̄ p̄t probari p̄suā subalternā: nec p̄ suas resol^m v̄bi negatū imo p̄t resolutorie p̄bari. h̄ sūt suc resoluetē sed iste. h̄ n̄ ē et hoc fuit aliquid qd fuit. quarū q̄libet est vera dñrato adā. aliarū v̄o resoluetū bec est indeterminate aliquid quod fuit qd est non est. que est impossibilis. ^{Ad uertendum} tamen qz non oī parti culatē. vel indefinitam necessariam veram proba/ ri per suā subalternā: vel per suas resoluentēs. quoniām hec est vera. chymera non est. et non probatur per suā subalternā: quoniā iōla ē min^m cuiusqz hec īdefinita: nec etiā p̄ resoluetēs: qm̄ affirmatiā demōstratiā sp̄ē falsa: sed p̄ba p̄ suā h̄dictoriū: qz īḡ affirmatiō est p̄o ne gatiōe q̄i talis negatina nō p̄t p̄ se ipsā p̄bari: recūrēdūz ē ad suā h̄dictoriū. qdē regula cognoscētiā vicatē: & flūtē: particularis vel indefinite negatiūe: quare rc.

Prima pars p̄ncipalis.

Eritūm sophi^m. Qē coloratū ē h̄q̄d p̄ arg^m arguit q̄d r̄p̄tū: & p̄p̄o sic. Aliqd coloratū nō ē. ergo nō oē coloratū ē. aīs p̄ba: aliqd coloratū nō ē. ergo aliqd coloratū nō ē p̄p̄z cōsequētia ab vno cōueribili ad reliquū: & aīs dclorū: h̄ coloratū nō ē dñrando celū: & h̄ ē aliquid: ergo aliqd coloratū nō ē. tenet cōsequētia p̄ resolutione: aīs ē ye rū: & cōsequētēs. Itē hoc coloratū nō ē demōstrādo celū. galit qd coloratū nō ē p̄p̄z cōsequētia ab inferiori ad suū superius. sicut enī seq̄t albi nō ē. qz coloratū nō ē. ita videt seq̄t hoc coloratū nō ē. qz aliqd coloratū nō ē: cū v̄tobiqz arguit ab inferiori ad suū superius. Et si dicit qz oīno atguete eum d̄bito medio. fiat ergo tale argumētū: hoc coloratū nō ē te d̄monstrato: & tu es aliqd coloratū. ergo aliiquid coloratū non est. maior probatūt. hoc aīsū non est: & omnis aīsū est aīquod coloratum. ergo hoc coloratum non est. patet consequētia ab inferiori ad suū superius negotiōe possit posita et cū debito medio: et confirmatur. hoc non est de monstāndo adam: et h̄ est coloratum: quia colorabatur: ergo coloratum non est: patet consequētia: aīsū: h̄ nō ē et h̄ est p̄transītū. qz p̄transīebat: ergo p̄transītū nō ē. ^{Ad 2^m} **Secundo** arguitur sic. Omne coloratum est: ergo omne est coloratum. consequētis est falsum: qz ce^m non ē coloratum: vt patet: p̄ba: consequētia: quia quelibet singulāris consequētis sequitur ex aliqua singulāri antecedētis. ergo consequētis sequitur ex antecedētis: patet consequētia: quia vñitatis sequitur ex omnibus suis singulāribus. et antecedēns probatur nātūrātū acūnūqz singulāri consequētia data: illa sequitur ex aliqua singulāri antecedētis. Sequitur enim: hoc coloratum est. ergo hoc est coloratum. siue dñmstratur coloratum siue non coloratum: modo antecedēns ē singulāris antecedētis & consequētis singulāris consequētis: quia non videtur qz vñitatis sunt dicta singulāres nīt dictarū vñitatis. **Tertia.** Si omne coloratum ē omne album est. quia con^m arg^m trādictoriū consequētis cum sit impossibile repugnat antecedēti. ergo aītiori si nullum coloratum incipit ēē nullum album incipit esse. cum arguitur distributū ne gatiūe aīsuperiori ad simūm inferius: sed qz illa consequētia non valeat probatur ponendo qz nullum coloratum in

Tertium

clplat esse: et q̄ s̄or. incipiat eē albus per remotionem de p̄ sentisic q̄nūq̄ fuit alb⁹. isto posito p̄casū nullū colorat⁹ incipit esse: sed q̄ aliquid albiū incipit esse probatur: aliquod albiū incipit esse s̄or. ergo aliquid album incipit esse patet cō sequentia: quia quicquid incipit esse s̄or. incipit esse cum i possibile sit aliquid aliud s̄or. incipere esse s̄or. et probat̄ antecedens: nullum album ē s̄or. et immēdiatē post instās presens aliquid oldum erit s̄or. ergo n̄lq̄ album incipit esse s̄or. patet consequentia ab exponentibus ad expositi⁹. et antecedens ē verum scilicet s̄or. nō ē alb⁹: et immēdiatē post hoc erit albiū. ergo et cōsequēs est verū.

4^a arg⁹

aliquid coloratū apparet tibi albi⁹ eo q̄d apparet tibi sumē albi⁹: sed tale nō est: ergo aliquid coloratum non ē antecedens probatur: p̄onendo: q̄. a. et. b. per totā istā horam ap patuerint tibi sumē alba: et ita iam apparet tibi sumē alba. sed q̄. b. non apparet tibi in n̄lq̄ variatiū. a. vero tibi apparet albiū quā prius fuit. sic q̄d apparet tibi te prius fuisse deceptum in credendo. a. cē sumē albi⁹: isto posito arguitur sic. a. et. b. apparent tibi sumē alba. a. apparent tibi albiū. b. ergo minor arguitur sic. a. et. b. per totā istā horam apparuerint tibi equalē alba: t. a. apparet tibi albiū q̄d prius et. b. precise eque album. ergo. a. apparent tibi albiū. b. ut arguitur sic. o. et. b. per totā istā horam fuerunt equaliter alba et. a. ē albiū q̄d prius fuit: et. b. precise eque album. ergo: a. ē albiū. b. ista consequentia est seita ate esse bona: et antecedens apparet verum. ergo et consequens.

Ad oppositū arguitur sic. Aliqd coloratum est et n̄bll est coloratum quin illud sit. ergo omne coloratum n̄ est: patet consequentia ab exponentibus ad expositi⁹: antecedens est verum. ergo et consequens q̄d est sophisma.

1^a 2^a Circa prius fuit q̄d hoc album fuit: et tamen aliqui fuit s̄or. quando non fuit hoc album. probatur: et p̄no: q̄d s̄or. sit albus: et n̄nūq̄ fuit albus: et q̄d viu ante hoc fuit: sic p̄ in. a. instanti ipse primo fuit: isto posito: p̄z p̄z p̄z nisi: quoniam s̄or. non prius fuit q̄d in. a. instanti: sed B albiū fuit in. a. instanti. ergo s̄or. non prius fuit q̄d hoc album fuit: patet consequentia cum prima parte antecedentis per casum: et secunda pbatur: hoc fuit in. a. instanti de mōstrādo s̄or. et hoc est vel fuit hoc album. ergo hoc album fuit in. a. instanti: per resolutionem autē est verum. ergo et consequens. Secunda p̄z conclusionis sequitur ex casu quoniam in. a. instanti fuit s̄or. sed in. o. instanti non fuit hoc album: q̄d tunc non fuit albus. ergo aliquando fuit s̄or. q̄d nō fuit hoc album.

2^a 3^a Secundo q̄d hoc albiū incipit esse in. a. instanti: et tamen nunquam fuit ita q̄d hoc album. Incipit cē. prima pars patet: quia hoc incipit esse in. a. instanti de mōstrādo s̄or. et hoc est vel incipit esse hoc album. ergo hoc albiū incipit esse in. a. instanti. patet consequentia: a resoluentibus od resolu⁹: antecedens est verum. ergo et consequens. Secunda pars declaratur. quoniam nunquam fuit ita q̄d hoc album est: ergo nunq̄ fuit ita q̄d hoc album incipit esse: patet consequentia quoniam ex oppo⁹ sequitur oppositū. Nam sequitur hoc album incipit cē: ergo illud q̄d est hoc album incipit esse: vel illud quid incipit esse B album incipit esse: patet consequentia cāq̄ ab uno cōuer tibili ad reliquum: sed si aliquando fuit ita q̄d illud q̄d est hoc album incipit esse: vel illud q̄d incipit esse hoc album i cipit esse: aliquando snit ita q̄d hoc album est. q̄d ap̄mo qd ultimum lī aliquando fuit ita q̄d hoc album incipit cē aliquando fuit ita q̄d hoc album est.

3^a 4^a Tertia conclusio hoc album non incipit esse: et hoc album non incipit esse:

nec hoc album incipiet et tamen allquaido fuit ita q̄d B album incipiet esse: et aliquando erit ita q̄d hoc album i cipit esse: probatur: et p̄no casum tertij argumenti. isto posito prima pars patet: quia s̄ortes non incipit esse qui inccipit esse hoc album. Secunda similiter: quia hoc non ē album nec vñquam fuit hoc album. Tertia vero poterit: q̄d neque hoc incipit esse: neq̄d incipiet esse album: sed quarto probatur formādo consequentiam illotm: hoc incipit cē: et hoc est vel incipit esse hoc album. ergo hoc album incipit cē: ista consequentia semper fuit bona: et aliquid fuit ita sicut significatur per antecedens: scilicet ante. a. instans. ergo tunc fuit ita sicut significatur per consequens. pa riformiter probatur ultima pars sic arguendo. hoc incipit esse: et hoc est vel incipit esse hoc album. ergo hoc album incipit ē: Igitur consequentia est bona: et in quo libet instanti post hoc erit ita sicut significatur per antecedens: ergo in quolibet instanti post hoc erit ita sicut significatur per consequens.

Quarto q̄d est isto. hoc albiū incipit vel incipit esse: et tamen vñquam hoc album incipit esse: sicut neciam hoc album incipit esse. Secunda p̄z q̄d n̄s est probato illa p̄tione: et prima p̄bat̄ sic: hoc incipit vel incipit esse de mōstrādo s̄or. et hoc est hoc album vel incipit vel incipit esse hoc albiū. ergo hoc albiū incipit vel incipit vel incipit ē: p̄z cōsc̄nētia a resoluentib⁹ ad resolu⁹: et aīs ē rez. ergo et cōsequētē. vñ n̄on ē incēnuens dīl⁹ probari cohergo rice cuius secunda pars dependet ap̄ma hoc enim homo currit vel sedet p̄bat̄ cohergoice et non p̄potetice. aliter enim hec esset vero: alīs homo currit et non currit. quia si prima probatur p̄potetice. ergo et secunda modo ambo illa sunt vera: aliquis homo currit et aliquis homo nou currit. Et ideo illa p̄positio est falsa: q̄d non obstante q̄d sit copulativa nō tamē p̄bat̄ copuloise sed cohergorice p̄p̄dēliam scē p̄uis ap̄ma cui p̄bō ē resolu⁹: vbi p̄z: p̄z primam resoluentem esse falsam.

Ad primum negatur ista consequētia. Aliquid ad p̄m coloratum non est: ergo aliquod co argu⁹ coloratum non est: q̄d p̄p̄de s̄z odiacētē asserētē: aliquid non ē coloratum: et consequens non potest ē: nisi de secundo odiacente: q̄d ly aliquod non potest subyici si tūt ly aliquid: cum sit terminus trascendens vel pregnās. etiam ista consequentia negatur. hoc coloratum non est. q̄d aliquod coloratum non est: licet conceit̄ ista. album non ē. ergo coloratum non est: quia hic orguitur o perse in serioiad per se superius. vbi non requiritur medium: sed in alio requiritur medium: quis arguitur ab inferiori od suū superi⁹ per accidens. vnde infecri⁹ perse est illud ex quo et suo superiori cum hoc velbo est sit vna propositio necessaria: vt honiō ē animal. olbiū ē coloratum. Inferi⁹ per accidens ē illud ex quo et suo superiori cū B vbo ē sit p̄p̄cōtē gens. vt s̄or. est bō. hoc coloratum est coloratum. Itē cū p̄p̄it illo hoc coloratum nō est: p̄cedetur: si ē de s̄z odiacente ita q̄d ly coloratum sit predictum ex qua nō ē sequens illa cū de bito in medio supro aliqd coloratum nō ē: sed ista. aliqd coloratum nī ē: si autē sit de secundo adiātē negotiū: et ad p̄bōnez: nego consequētia: sed so⁹ sequitur ista si fuerit de tertio adiacente. Deinde cūz arguitur hoc non est et hoc ē coloratum. ergo coloratum non est: Respondetur q̄d sophisma est concessum tenendo ly coloratum nominaliter et non participialiter quomodo tenetur in suo contradictorio ideo si. b. fuit ly coloratum nominaliter negatur illa. si vero participialiter negat illa. **Ad 2^a** nego cōsequētē: et cū dicit: quelibet singularis consequentis sequitur ex aliqua singulari antecedentis. q̄d cōsequēs sequitur ex ante. negat

consequētia de forma: qz dato qz hec vniuersalis. omnis homo est albus: non haberet nisi illam singularem. tamen albus: illa consequētia nō valeret. omnis homo albus ē. ergo omnis homo est albus. et tamen quelibet singularis consequētis sequitur ex aliqua singulari antecedentis: ēt non sequitur quelibet singularis consequētis. sequitur ex aliqua singulari antecedentis: et cuiuslibet supposito subiecti correspondet vna singularis. ergo consequens sequitur ex antecedente: nam pono: qz quilibet homo sit albus et patet qz ista consequētia non valet. quilibet homo albus ēt. ergo quilibet homo est albus. quia cōtradictorium cō sequētis stat eum antecedente. et tamen quelibet singularis consequētis ifertur ex aliqua singulari antecedentis. et cuiuslibet supposito subiecti correspondet vna singularis. nec ē verum vniuersaliter: qz vniuersalis inferatur ex omnibus suis singularibus: sed requiritur debitum medium quia non sequitur. ille homo currit: et ille homo currit: et sic de singulari. ergo omnis homo currit: quia post duos dicitur antecedens verum: et cōsequens falsum. sed bene sequitur cum isto medio. et isti sūt omnes homines. Ad argumentum autem dicitur negando: qz quilibet singularis consequētis sequitur ex aliqua singulari antecedentis: quis quilibet singularis antecedentis est vera: et multe singularies sunt false: scilicet quilibet in qua demonstrat non coloratum. et consequenter nego: qz hoc est coloratum demonstrando celuz. sequatur ex aliqua singulari antecedentis. et ad argumentum sequitur. hoc coloratum est. ergo hoc est coloratum. Rēspōdetur qz antecedens non est singularis antecedentis: nisi demonstretur coloratum. sicut nec ista. iste homo est animal: est singularis huius vniuersalis. omnis homo est animal. si perly iste. demonstretur animal. sed illius. omnis asinus homo ē animal: ita illa. hoc coloratum est: demonstrato uno non colorato est singularis illius. omne coloratum non coloratum est que implicat contradictionem. Ad tertium concessis illis cōsequētis: et admisso casu nego illam. aliquod albu incipit esse sor. et ad probationem nego consequētiam. nec arguitur ab explicationibus ad expositum. quia ista propositio non est exponsibilis: ed resolutibilis in x̄ ista regulaz. Cuiclibet propositionis cathego^c habentis plures terminos mediatos. probatio incipit a priori: modo in resoluendo. patet illam esse false: hoc incipit esse sortes: et sic illa indefinita in his singularibus est resoluta. hoc album incipit esse sortes: et hoc est vel incipit esse sortes: cuius prima resolutio semper est falsa. vnde conceditur in casu isto: qz sortes incipit esse hoc album: sed eontra negatur: qz non album incipit esse sortes. Ad quartum admisso casu nego illam. a. apparere tibi albus. b. et ad probationem primam negatur sequentia: cum autem confirmatur illa consequētia per aliam: nego qz antecedens appareat mihi verum. quoniam illa propositio non appareat mihi vera. a. et b. fuerunt equaliter alba: immo appareat mihi falsa. qz iam appareat mihi qz b. cōtinuit summe album et non a. nee sequitur. a. et b. contineantur apparuerunt tibi summe alba. lgrz appareat tibi: qz a. et b. fuerunt continue summe alba: quia a sensu diuiso ad sensum compositum: fallit consequētia: sed adhuc forisificatur argumentum ponendo qz a. appareat tibi summe album: si tibi apparuit summe album: et qz tu sis oblitus illius apparet: ita qz in credas iam. a. aut qz tibi apparuisse summe album: sed solum remisse album: et sic appareat tibi qz a. sit albus qz prius apparuerit et prius apparuerit tibi summe album. ergo a. appareat tibi albus qz summe album. patet consequētia cum minori: et maior videtur sequi ex casu. quia iam appareat tibi qz a. est albus qz prius apparuit. respondet negando illā sequētiā: sic nō legit: appz tibi qz a. ē

albus qz prius apparuit:igitur apparet tibi albus qz apparet: quia arguendo a sensu composito ad sensum diuisum fallit consequētia: sicut non sequitur: apparet tibi qz ante xps sit homo qui ē: ergo ante xps appareat tibi homo qui ē: dato: qz iam appareat tibi ante xpm esse: ante cedens est verum: et consequētio falsum. Simile autem est iudicium de illo verbo apparet: et de illo verbo potest modo sepedictus est: qz ista consequētia non valet: potest esse qz antechristus sit hō: qui est: ergo a febris Christus potest esse hō qui ē. qz re et.

Secunda pars principalis.

Dritte coloratum est: qz sophisma sit verum tenendo. ly coloratum participialiter arguitur. Aliquod coloratum est et nihil est coloratum quin illud sit. ergo omne coloratum ē. minor pbatur: qz si aliquod sit coloratum qz non est: videtur qz adam est qui colorabatur: sed contra sequitur adam est preteritus: ergo adam est: ergo etiam sequitur adam est coloratus. ergo adam ē: probatur antecedens: quia si ista consequētia non valeret hoc ideo esset: quia arguitur a verbo distracto ad verbum non distractum: nō valeat consequētia: sed qz ly est non distractus per participantem preteriti vel futuri temporis pbatur qzdrupl. et primo sic. eque naturaliter p̄strialiter consignificat hoc verbuz est mentale sicut hoc verbū mentale fuit consignificat p̄teritiue: et cōtra: sed ly ens participialiter suptimi solum presētialiter eonsignificans non potest distractere verbum fuit ḡn sequitur hoc fuit ens: ergo hoc fuit: ergo ly preteritū nō potest distractere hoc verbum est quin sequatur hoc est preteritum. ergo hoc est. Consimiliter illa consequētia ē bona: adam est preteritus: ergo adam fuit ratione participi preteriti temporis: ergo per idem. bec est bona. hoc fuit ens: qz hoc est ratiōe participi p̄stis temporis. Secdo nullus terminus supponit nisi presupponat consignificationem verbi respectu cuius supponit: sed qz presupponit ab aliquo nō distractabitur ab eodem: ergo hoc verbum est a nullo distractabitur: vnde queritur si intellectus potest formare hanc positionem: adā est preteritū: copulativa p̄strialiter significat aut non: si ste: illa consequētia est bona: adam est preteritus: ergo adam est: si non: cum huius copulativa natura liter presenti aliter consignificat videtur qz possit absoluī a sua naturali consignificatione: quod est falsum: quia tūc non esset verbum presentis temporis ppter defectum cōsignificationis p̄stis temporis nullum verbum preteriti vel futuri temporis: quia scit repugnat istum terminum mentali homo solum significare animalia: ita repugnat hoc verbum est mentale cognoscere preteritū vel futuritū. Tertio si obstante qz ly homo consignificet in finita fm oēm differentiis temporis adhuc supponens re specie huius verbi ē non supponit nisi pro significatis p̄stibus. vnde sequitur: tu es homo: ergo tu es ens: tanq; ab inferiori affirmatim ad suū superiū sine spēdimento. 4° ista cōsequētia ē bona: adā est intellectus a te: ergo adā ē: ergo et pariformiter quilibet alia cōsilis ē bona: vi adam ē preteritus: qz adā ē. pbāi aūs. s. qz illa dñs sit hō: qz si non: hoc ē ppter illā rōne: qz dñs ē falsū et antecedens verum: quod sic declaratur: quequid ille terminus adā significat ē intellectus a te: adā significat ille terius: qz adā est intellectus a te: s. qz illa rō nō valeat arguit: qz dato illo: seq̄t: qz nō intellectus a te ē intellectus ate: et qz i opinabile ē opinabile: et nō intellectus ē intellectus: et qz nō significatū ē significatū: qz oīa sunt impossibilia: quia predicatur ynum oppositum de-

Zertuiiii

lio mediante hoc verbo est. Et quod hec sequitur: probatur: ponendo quod ille terminus non intellectum a te significet: tibi non intellectum ate tanquam suu insignificatum: principale tu enim intelligis hunc terminum non intellectum ate: tunc sic: quod ille terminus significat non intellectum ate est intellectum a te: sed non intellectu ate ille terminus tibi significat. ergo non intellectum ate est intellectu ate semper tenendo ut non insinuerit: et si ut educatur alia suo modo.

Firmitas. Confirmat per quasdam similitudines, nam sequitur: prout est hoc. ergo hoc est. igitur per idem sequitur haec preteritum. quod haec est. Item per preteritum non distrahit aliquod illorum verborum videtur: intelligit: quod sequatur. hoc videtur vel intelligit per prout. ergo hoc est. ergo nec distrahit hoc verbum est: quod sequatur. hoc est preteritum. ergo hoc est. Item hoc distractum: preteritum vel futurum non distrahit hoc verbum est. quod quantum nuntiat una pars distrahere ad unam distinctionem temporis, tamen altera resistit. ergo nulla pars de se distrahit illud verbum. Item illud verbum sunt non distrahit quoniam sequatur hoc est quod nuntiat. ergo hoc est. ergo parvior nuntiat non distrahit suu participium quoniam sequatur hoc est preteritum. ergo hoc est. Item aliis terminis quicunque significant non distrahant. ergo nec participia preteriti vel futuri temporis: aut participium huius verbi potest. antecedens per habetur. quod sequitur generaliter. tu es non asseveras ergo tu es. Et sequitur: tu es aliquid vel non idem es. ergo tu es. tu es sciens vel intelligens. ergo tu es. et ita in aliis cōsimiliter tenet argumentum at tertio adiacente ad secundum adiacens.

Ad oppositum arguitur sic. omne colo^{rum} ē. hoc
ē colo^{rum}. ergo hoc est: de mōstrā
do adam. tēnet p̄sequēntia: q̄ est syllī in 3° prīnc. conclu-
sio est falsa. ergo aliq̄ p̄missarū. non minor. ergo maior q̄
est supposta.

Lirca predicta sit hec prima &clusio. Verba mentalia
naturaliter sumpta non proprie significant: sed
consignificant. pbatrillud. pprie significat qd non indi-
get aliqua significatione ad sui significatiōem. sed verba
mentalia indigent alijs ad suorum significationem: qz non
possunt esse nisi in compositione dicente Arist. pmo perhy-
erntias: p hoc verbum est significat quendam composi-
tionem: quam sine extremis non est intelligere: sicut enim
Incha¹³ mentalia naturaliter significantia: ut omnis ulls
et copulatiōes et disiunctiones: non sunt per se: semper cū
suis determinabilibus. et p hoc consignificant et non ppe
significant: cum non sint sibi illitudines nec concepias ita
in proposito. sicut enim illi termini sunt actus et non inten-
tiones: ita verba mentalia. Et notanter dicitur verba me-
talia naturaliter sumpta: qnia hoc verbum est mentale scrip-
tum: aut vocale significans ad placitum in propositione de
secundo adiacente significat significatum termini transce-
dentis. in ente autem naturaliter componēte vel dividē-
te: tamen si aliqua monstria secunda adiacente.

z 2 **¶** te non est aliqua propositio de secundo adiacente. **C** Se
cunda conclusio. verba mentalia naturaliter consignificā-
tianon possunt absoluū a consignificatione quam habent.
quoniam ista est differēta inter terminum consignifican-
tem naturaliter et ad placitū: quia terminus significans ad
placitū potest mutare significationem: et non terminus si-
gnificans naturaliter. ynde ille terminus boni: i voce yl'
in scripto potest significare asinum: sed non in mente pro-
quanto est similitudo hominis. Ita verba substantia yl'
eslia vel scripta possunt in suis consignificationibus pmi-
care. sed non in mente ybi est naturalis compositio: ita. q' il
lud verbus est non potest significare preteritum sed so-
lum presentialiter. nec illud verbum fuit potest consignifi-
care presentialiter vel futuritum: sed soluz preteritum: nec
illud verbum erit potest significare presentialiter nec pre-

teritiae: sed soluz futuritiae. **C** *Tertia conclusio: verba me-
talia naturaliter denotantia possunt absolu*t* sua denota-
tione probatur: terminus significatiu*s* naturaliter non
potest absolu*t* sua naturali significacione: quia illa est ab
intrinsico et potest absolu*t* sua naturali suppositione: quia
illa est ab extrinsicco: nam q*uod* primum est ille terminus ens: vt
homo: tam primo significat: et quia non supponit nisi respe-
ctu verbis ideo a se babet significacione: et a verbo supposi-
tionem: Iz naturaliter suscipiat tam significacionem q*uod* sup-
positionem. Ita in proposito verbum mentale naturaliter
cōsig*it*: et naturaliter denotat: cōsig*it* recipit a se: et iō ab illa
solui non potest: et denotationem recipit ab alio. s. compositio
nem extremorum: ideo ab illa potest absolu*t*: quoniam ali-
quando denotat illud esse pro quo supponit subiectum vel
preteritum: ut homo est animal: aliquando denotat illud
fuisse: ut hoc est p*re*teritum: aliquando vero denotat illud fo-
re: ut antexps est futurus: ergo semper illud verbum ē me-
tale cōsignificat p*re*sentialiter Iz si sp denotet illud eē p quo
supponit alterum: extremorum. **C** *Quarta conclusio: q*uod* li-
ber verbum substantiu*m* est distractibile per participiu*m*
aut per alium terminum ampli*m*: patet: quoniam ille pro-
positiones sunt vere: homo est mortuus. chi*est* est oppinabi-
lia ut colligi de intentione Aristotelis i principio per herme-
niac. vnde arguitur sic verba p*re*teriti vel futuri temporis
ampliant: sed participia illorum consignificant temporaliter
sicut illa verba: ergo etiam ampliant: sed quia non pos-
sunt dare suppositionem absc*it* verbo: ergo verbum de pre-
senti coniunctum cum illis etiam amplificat. Idē intelligo
de alijs verbis. nam quia non sequitur hoc fuit futurum:
ergo hoc fuit: hoc erit p*re*teritū: ergo hoc erit: ideo illa ver-
ba fuit: erit: distractibuntur per principia sequentia.**

Eld primum nego vltimam consequentiam; et ratio diversitatis est: quia ly ens non est principium verbi de se ampliatum: sed ly preteritum est participium verbi de se ampliatum: unde ly fuit vel erit: per se ampliat: et ly est non ampliat nisi per accidens ratione alicuius adiuncti includentis tempus. Ex quo ergo participium suscipitur a verbo tempora et significaciones sive grammaticos est aptum distractabere si siuus verbum est ampliatum: et si suum verbum non est ampliatum: de se non est aptum distractabere. Ex quibus sequitur ergo licet illa consequentia sit bona: adā est preteritus: ergo adam fuit: ratione participij: hec tamē non valeret: hoc fuit ens: ergo hoc est: quia ly preteritum est ampliatum: et non ly ens. **Ad 2^m** dicitur ergo argumentum solum probat hoc verbum est: mentale non posse distractabile sua significacione non tamen probat qui possit distractabili a sua denotatione: et ideo cum intellectus format illam: hoc est preteritum: ita presentialiter significat hoc verbum est sicut in illa: homo est animal: sed non ita presentia liter denotat: quia in prima solum denotat illud fuisse pro quo supponit subiectum vel predicatum: et in alia denotat illud esse pro quo supponit alterum extremon. **Ad ter** tium negatur consequentia: quia ly homo non includit terminus ratione cuius posset distractabere verbum. Sed ly pretiuti quia significat preteritum potest distractabere: semper intelligendo quantum ad denotationem: et non quo ad significacionem illa autem consequentia est bona: tu es homo: ergo tu es ens: quia arguitur affirmatiue et sine impedimento ampliationis sicut enim hoc non sequitur. Tu vidisti hominem: ergo tu vides animal: Adā fuit homo: ergo adam est animal: quia arguitur a magis ample ad minus amplum: ita non sequitur: hoc est preteritū: ergo hoc est ens: sed bene sequitur: hoc est preteritum: ergo hoc fuit

Ad 4° **C**ad quartū concedo illam.ad am est stellectus ate.nō tñ concedo aliquam illarum p̄clusionum adductarūz ppter sp̄licatōez traditionis.vnde tñ intellectū ate est intellectū ate.ex quo omne intellectū ate est intellectū a te.ergo sal sum est q; nō intellectū a te s̄t intellectū a te.z cū ponitur q; iste terminus nō intellectū ate siḡ tibi nō intellectū a te.nō admittatur casis:q; implicat contradictionem:et l̄z intelligam hanc p̄positionem nō intellectū a te est stel lectū ate.z p̄sequenter intelligam subiectū z predictarūz non tamen intelligo non intellectū a te.sed solū intellectū am:ne nec subiectū significat non intellectū a te sed intellectū a te.vnde sicut illa p̄tradictoria incomplexa ens z non ens significant idem oīno.sed nō eodem modo:q; ly ens significat ens positive:z ly non ens significat ens negatiue:ita intellectū z non intellectū significat solū intellectū:sed diversimode:q; ly. intellectū significat intellectū positive:z nō intellectū significat intellectū negatiue.vnde sicut nullus intellegit nisi ens:l̄z aliquando positiue z aliquando negatiue v̄l̄ prima siue ita nullus intelligit nisi intellectū isti'a sciz aliquādo positive z aliquādo negative intelligit illud. Et p̄sequenter dicatur q; opinabile z inopinabile non significat nisi opinabile.sed primum si gnificet positive:z 2° negative.sil significez z nō significez dicunt idē:l̄z diversimode. Deinde ad syllōs respondetur ad primam cōcedo p̄m illam preteritum est hoc. g; hoc est.z nego illam:boc est preteritum ergo hoc est. q; ly preteritum habet vim ampliandi terminū precedentez:z nō sequentem.sicut terminus sede intentionis dat suppositiōnē materialē vel simplicem termino precedenti z nō sequenti. **C**ad 2° nego p̄sequentiam:q; verba substantia sunt distractibilia:z non i^o intelligit vide:cum non sint talis nature.verba enim substantia nō sunt formaliter te solubilia:sed hec sunt resolubilia formaliter in sum es est:z in sum participium;q; coniunctū verbo substantio impedit distractionem alterius participij.hec enim in p̄oce vel in scripto:tu vides preteritum:subordinatur hinc mē talis:tu ea videntis preteritum:cuius preteritum est videntis p̄teritum:q; non est terminus ap̄liatiuus ppter primam partem que est principalior:cum sit supposita in recto a qua regitur participium.z non a verbo substantio. **C**ad tertiam nego q; illud dīsi^o non distractit hoc verbum est alii, hec cōsequentia valeret:hoc est preteritum vel futurum. ergo hoc est. Et cum dicitur. q; p̄m n̄tatur una pars ad preteritum:tantum n̄tatur alia ad futurum. verum est illud iō totum dīsi^o distractit:z non aliqua sua pars partiu per se. q; non sequitur:boc est preteritum vel fuit.ergo boc fuit:nec sequitur.ergo boc erit.sed bene sequitur:boc fuit vel erit.

Ad 3° **C**ad 4° nego consequentiam illam>nullum verbum distractit aliud.ergo nec participium distractit verbum:quia verbum non regitur a verbo:sed bene participiuz regitur a verbo.nam cum dicitur:hoc est quod fuit necessario:in telligitur ly ens ppter relativum quod non distractit cum sit participium presentis temporis vel terminus transiens. **C**ad vteiūm non valet argumentum:q; diversi termini sunt diversarum naturarum.vnde signuz vniuersale negatiuum distractit a parte p̄dicati sicut a parte subiecti:z signum vniuersale affirmatiuum solum aparte subiecti z dictio excludit a parte p̄dicati.Sunt etiam termini qui non habent vim supra terminum precedentem:sed sequentem:vt supra dictum est.z aliqui non habent vim nisi supra terminum precedentem:vt termini secunde intentionis:z aliqui supra terminum sequentem z precedentem:sicut termini modeles qui ita confundunt a parte sicut a parte post.

C prima pars principalis.

Cartum sophisina Omnis homo est totum in quantitate:q; sophisina est falsum:prīo arguit aliquis homo in quantitate nō est:z alius bō non est i quā p̄ arguitate:z alius bō nō ē i cōtitute:ergo non oīs bō ē totū i cōtitute p̄ ps autris arguit alius bō in cōtitute oculi sui nō ē:sed oīs quantitas oculi est quantitas:ergo p̄ ps ab inferiori ad suum superius negatione post positā cū debito medio:antecedēs est verum:ergo z p̄ ps. z pars auctis arguitur aliquis bō nō est in loco:ergo aliquis homo non est in quantitate:p̄ ps p̄ se quentia:q; omnis locis est quantitas:antecedens pbatur quia dato q; sit unus homo cuius medietas sit in aqua:z alia medietas sit in aere:tunc talis homo non est i loco. nā locus ē vltima superficies corporis abietis locatū. 4° p̄lico:z sed nulla est superficies vltima ambiens istum hominem quia nec superficies aque:nec superficies acriis:q; z. **C** z. 2° at^o si omnis homo est totum in quantitate:ergo totum in quantitate est homo:patet consequentia:per conuersionem per accidens:sed consequens est falsum:ergo z antecedēs:q; cōsequens sit falsum:probatur:q; si totum in quantitate ē homo:ergo per idem totum qd est in mundo est i oculo tuo sed nihil quod est in oculo tuo est extra oculum tuum. et oculus tuus est totus mundus. **C** 3°. omnis homo est totum in quantitate:ergo omnis homo est aliquod cōpositū ex omnibus partibus suis:p̄ ps sequentia: siue ly totum teneatur categorice siue siuca:scd consequens est falsū: ergo z p̄ ps. q; consequens sit fīm:probatur:q; quero quod est antecedens relati:si ly homo:ergo oīs homo est compositum aliquod ex omnibus partibus alicuius hominis:si ly compositum.ergo oīs homo est aliquod compositum ex omnibus partibus alicuius compositi:sed veriō est falsū quia quocūc homine determinato legē sōr. est aliqd compositum ex omnibus partibus alicuius compositi siue ali cuius hominis:z p̄lo est homo z aliqd compositum habens partes.ergo sortes est aliquod compositum ex omnibus partibus p̄lonis. **C** Quarto.u non es quantus:z tu es ho 4° at^o mo:ergo non omnis homo est totum in quantitate:maior probatur:tu non es tatus precise quanta est aliqua pars tua:nec minor:nec maior:ergo tu non es quantus.prima z secunda pars tenet per illud commune principiū:omne totum est maius sua pars:z probatur.tertia pars:quia si tu es maior a^o parte tua:z tūne quod est altero maius exceedit illud per aliquem excessum:ergo per aliquem excessum tu es maior aliqua parte tua:sed contra sit ille excessus.a. z quero si.a.est diuisibile vel indiuisibile. non indiuisibile quia indiuisibile additum diuisibili non facit maius: si diuisibile sit.ergo.b.totum residuum tui preter medietatem a. z patet q; tu es maior.b. z non per.a.sed solum per medi etatcm.a.quia alia medietas est pars.b. Et confirmatur ponendo q; a.conuertatur cum hoc completo pars quantitativa tui:z arguitur sic:si aliquid sit cuiuslibet pars quantitatius est equalis alicui parti quantitatiae tui:z econtra.igī illud est equale tibi.sed.a.est būiūmodi:quia quelibet pars.a.est equalis alicui parti quantitatiae tui:z econtra.ergo.a.est equale tibi:z per consequēs aliqua pars quantitatiae tui est equalis tibi.ergo.a.nō est maior quod erat probandum.

In contrarium arguitur sic.homo est totū i cōtitute:z nūgī est homo quin illud sit totum in quantitate:igitur omnis homo est totum in quantitate:patet consequentia:ab exponentibus ad exponentem oīs est verum:ergo z consequens,

Circa mās vñ io tactā sit hec p̄ 2. a. ē ēq;le. b. z tñ nullū b. ē equale a:pono q; a. cōvertat cū illo. dplexo q̄libet ps cōtitutiva tui:z b. cū illo aliq ps cōtitutiva tui:isto

Quartum

posito. a. est equale. b. quia quelibet pars quantitatina
 tui est equalis alieni parti quantitatinae nisi nullum. b. est
 equalis. a. qd nulla pars quantitatina tui est equalis cuiuslibet pti
 quantitatinae tui. et ita sequitur. *Sequenter* qd. a. est. b. et nullum. b.
 est. a. b. differunt ab a. et tamen. a. non differt a. b. qd quelibet pars
 quantitatina tui est aliqua pars quantitatina tui. et non ex cōtro.
 et aliqua pars quantitatina tui differt a. qualibet pte quan-
 titatina tui. et quelibet pars quantitatina tui non differt ab aliq
 parte quantitatina tui. *Eo modo quo conceditur.* tu differs
 ab omni hominē. tu non differs ab aliqua hamine. R^o
z² 2² 3² 4² 5² 6²
 Dicitur. a. est equale. b. et idem. a. est in equale. b. pateret eadē
 eas. et recte. qd quelibet pars quantitatina est equalis alieni pti
 quantitatinae tui. et in equalis alieni parti quantitatinae tui.
 et ita sequitur. qd. a. excedit. b. et b. non excedit. ab. a. qd quelibet
 pars quantitatina tui excedit aliquam partem quantitatina
 tui. nulla tamen pars quantitatina tui exceditur a qualibet
 parte quantitatina tui. et sequenter dicitur. qd iter. a. et b. est
 aliqualis. ppartio. et tamen intet. b. et a. non est aliqualis p
 portio. qd si erit qualibet partem quantitatina tui. et aliquam
 ptem quantitatina tui est aliqualis proporsio. non tamen iter
 aliquam partem quantitatina tui. et qualibet partē quanti-
 tatinā tui est aliqualis proporsio. qd quacunq; data. illa nā
 est equalis cuiuslibet parti quantitatinae tui. nec maior aliqua
 parte quantitatina tui. nec minor aliqua parte quantitatinae
 tui. R^o 3² canclusia. Taz. a. qd. b. est equale. c. et tamen. a. nō
 est equale. b. nec e cantra. et pona qd tam. a. qd. b. canuerat
 cum illa complexo quelibet pars quantitatina tui. c. vera cu
 illa aliqua pars quantitatina tui. ista posita pateret
 conclusio. qd quelibet pars quantitatina tui est equalis alieni pti
 quantitatinae tui. et quelibet pars quantitatina tui nā est equa
 lis cuiuslibet parti quantitatiae tui. et consequenter sequitur
 qd. a. et b. sunt quanta. et non sunt equalia. vñ in equalia. quia
 quelibet pars quantitatina tui est quanta. et a. nō est equale
 b. nec ex cōtra ut probatur est. Et si arguitur sic. a. est equa
 le. c. et b. est equale eidem. c. et non. a. et b. sunt equalia inter
 se. ergo sunt aliqua equalia vni tertio que non sunt equalia
 inter se. negatur. Sicut non sequitur. a. et b. sunt quanta:
 et non sunt equalia nec in equalia. erga aliqua sunt quanta
 que non sunt equalia nec in equalia. iste car. sequentie vale
 rent in simplicibus. sed. a. et b. sunt termini habentes infinita
 supposita includentes singulares rationes cūtis verifican
 tur tales conclusioes. C 4² zelusio. Quelibet pto. qua
 ntitatina. a. est pto. quāntitatina. b. recōtra. et tamen. a. non ē
 . b. nec equale. b. posito. qd. a. canuerantur cum illa comple
 xa aliqua pars quantitatina tui. et b. cum ly tui. ista posita
 pateret conclusio. qd quelibet pars quantitatinae alieni pti
 quantitatinae tui est pars quantitatina tui. enam quelibet
 pars quantitatina tui est pars aliquis partis quantitatinae
 tui. erga quelibet pars. a. est pars quantitatina. b. et ex cōtra.
 tanq; ab una pueribili ad reliquias. qd autem. a. nō sit. b.
 nec equale. b. pateret. quia nulla pars quantitatina tui ētū. nec
 equalis. et si arguitur sic. quelibet pars quantitatinae sot. est eā
 lis alieni parti quantitatinae platonis. et ex cōtra. qd sartes est
 equalis platonis. erga pte idem. Et quelibet pto. quantitatina
 tui. a. est equalis alieni parti quantitatinae. b. et ex cōtra. ergo
 a. est equale. b. et ex cōtra. negatur. sequentia: qd in prima
 comparatur finitum ad finitum. qd sartes ad platonem. et
 i sc̄da infinitus ad finitus. qd. a. babet infinita supposita. b.
 vera solū vñ. et similiter sar. et plato.

Ad primum *Acceda* qd aliquis homo in quantita
 te nō est. et nego illam. aliquis bono
 non est in quantitate. et ad probatianem. *Nego* prīmā can
 sequentiam de forma: qd arguit ab inferiori ad suum supe
 riū negare preposita. vnde non sequitur: ultima sphaera
 non est in laco. igitur non est in quantitate. sed cōcessa vñ
 gratia materie: qd necesse est basim esse in loca si ipse ē qd?

negatur abs. qd ille homo est in loca eal. s. in celo et in sphe
 ra elementarum et in loco proprio. vñ. in aggregatione illa
 rum quartum superficiem. s. aque. et aeris tangentis ips.
 vñ lacus communis ē qui continet plura quorū nullū ē aliqd
 alterius: et sic clū est locus cōis aliis elementis et mixtis:
 locus proprius ē ille qui continet aliquid et nihil ultra qd
 nō est aliqd illius: vt superficies aeris in media tibi si can
 tinet alia a te; vi enim continet alia ate: vt carnez: et ossa: il
 la sūt ptes tui: nec ē sc̄uenies qd id est locū cāis et ppxi re
 spectu diuersas: qdīn superficies aeris ē biēs i.e. ē locus pro
 prius tui: et lacus communis cuiuslibet tuarū mediatum.
 Et ad argumentum locus est ultima superficies: et ille due abiectō
 superficies non sunt aliae superficies: qd sunt discōnue
 sicut aer: et aqua: ergo ille due superficies non sunt locus.
 Dicitur qd aristoteles dans illam diffinitianem 4. phisico
 etm: intellexi: qd lacus est ultima superficies formalis vel
 equilateraliter corporis ambientis lacū: licet ergo ille due
 superficies non sunt vna superficies formalis: in sunt vna
 vera superficies. equivalenter qd ille due superficies faci
 unt tantam extensionem: quātam p̄cī vna sola locatet
 hunc hominē. Sed contra: sit aggregatum illaz quartum obiectō
 superficiem: et arguitur sic. a. est locns: et a. est quantitas:
 pateret consequētis ab inferiori ad suū superius sine impe
 dimento: sed consequens est falsum: qd. a. nā est nec quāti
 tas consimilis: nec quantitas discreta. Dicitur p̄cī negādo
 consequentiam: sed bene sequitur: ergo. a. est quantitas vñ
 quantitatēs: sicut non sequit p̄fia est scientia: ergo est qua
 litas: sed solum sequitur qd. n. est qualitas vel qualitates.
 secunda dicitur qd. a. est quātias discreta: et cancelat qd alis
 quis lacus est quantum cōtinua. s. superficies vna: et alijs
 locns est quantitas discreta. vñ. aggregatus plurimum speci
 erum non facientium vnam superficiem. C Ex his leḡ qd
 non est possibile aliquē hominē esse in aliqua laco prop̄ vel
 cōi: qdīn sit in infinitis locis propriis vel cōdibus: p̄z: nā tu
 es in celo tanqā in loco cōmuni: et consequenter in qualibet
 parte celi terminata ad superficiem cōneccātū hinc: sed i
 finite partes celi terminantur ad superficies concānam lū:
 erga tu es in infinitis lacis cōmūnis. Similiter tu es in
 superficie aeris in media tibi tanqā in loco proprio: et con
 sequenter tu es in qualibet parte aeris terminata ad illaz
 superficies: sed infinite portes aeris terminantur ad sup
 ficiem inmediatā tibi: erga tu es i infinitis lacis p̄p̄y: a. nō
 sicut manifestum. quātiam non datur ultima pars i
 media superficie immediate tibi: immo quacunq; data
 pte est lacus formalis: et alia est inmedia illi loco qui di
 citur locus materialis quātū. C Ad secundum argu
 mentum negatur consequentia: nec est conuictia per acci
 dens: quia ly totum tenetur in canuera ca. et in conu
 entē sc̄ncategorice: cum precedat totam propositionem:
 sed salua sequitur qd aliqd ratiū in quantitate est hama:
 qd concedit: qd aliquod compositum ex omnibus suis par
 tibus est homo in quantitate: et ita cōcedit qd in acculo
 tuo est totum qd est i mundo: et i bursa tua est tota pecunia
 mundi: nūc tamē cōcedit qd totū qd ē i mundo est fō
 cula tuo: nec qd tota pecunia mundi ē i bursa tua. Et si tales
 propositiones aliquando cōcedintur bac est ad bonum
 intellectus tenendo ly totum ca. et nūc non valet illa con
 sequentia. ratum qd est in munda est in acculo tuo. et nihil
 qd est in acculo tria est extra acculum tūnt. ergo acculus
 tūns est tatus mundus. bene tamen valet cōsequentia ab
 saline loquendo: tenenda ly totum sc̄ncatbe. sed cuī limi
 tatur respondens per apponētē. qdīn teneatur ca. ne
 gatur consequentia. C Ad tertium cōcedit consequen
 tia et consequens: et dieo: qd indifferenter telansum po
 test referre illum terminum bono: et illum terminum

Ad 2²

Ad 3²

compositum referendo istum terminum hoc. supponit consuētū distribui non absolute. sed referendo singula singulis. et id eo nō sequitur: oīs homo ē aliquod pōsitiū ex oīb' suis partibus. q̄ oīs homo ē aliquod cōpō ex oīb' p̄tib' alicuius hominis: sicut nō sequitur omnis homo videt se: ergo oīs homo videt omnem dominem: non obstante q̄ distribuitur relatiūm sicut suū antecedens. Et sic hē probatur per suas singulares: ille homo videt se. et ille homo videt se: et sic de singulis: ergo omnis homo videt se ita alia interficiunt ex oīb' suis singulatib' refere singla singulis: ut ille hō est aliquod compositum ex omnibus partibus suis: et sic de singulis. ergo oīs hō est a liqō cōpō et oīb' p̄tibus suis. Si autē rēlēm refert istū terminū pōsitiū: tunc stat cōfusione tñ: ex quo non sequit: q̄ omnis homo ē aliquod compositū ex omnibus partibus alicuiū compositi: q̄ arguit a termino stāte cōfusione tñ ad terminū distribuiū: s̄ solū seq̄t q̄ oīs homo ē aliquod cōpō ex omnibus partibus alicuiū suis compositi.

Ad 4th Ad quartū ego consequētiā de for: q̄ non sequitur. tu nō es tantus precise quantus est aliquis homo: nec maior nec minor aliquo homine. ergo tñ nō es quantus. quia dato q̄ nullus homo sit tibi equalis: est antecedens verum et consequens falso. negatur tamen antecedens: q̄ tñ nō es tantus precise quāta est aliqua pars tñ: quia tñ es tantus precisely quantus est precisely totus corp̄s tñum preter animam. Et ad illud p̄ncipium. omne totum est maius sua parte. dico q̄ loquebitur de toto finito et parte q̄titatua. vnde duplex est pars in pōsito natura lī. q̄titatua que non componitū ex materia et forma: ut altera pars cōpositi. et pars q̄titatua q̄ pōnit ex materia et forma: ut cator ossa. dico ergo q̄ omne totū finitū est maius sua parte q̄titatua. quia si esset totum infinitū illud non esset maius sua parte q̄titatua: cum haberet infinitas partes: quarum quelibet esset infinita modo vñ infinitum non est altero maius. Et tñc ad ar: oē quod est altero maius: excedit illud per aliquem excessum. sed omne totum finitum est maius sua parte q̄titatua. ergo per aliquem excessum: omne totum finitum est maius sua parte q̄titatua. negator sequentia: q̄ arguit a termino stāte p̄fusione ad eandē stante determinate. sicut nō sequitur. omni numero finito aliquis numerus infinitus est maior per aliquem excessum. ergo per aliquem excessum. omni numero finito aliquis numerus finitus est maior. s̄ bene sequitur: q̄ omne totum est maius sua parte q̄titatua per aliquem excessum. et tunc si signetur non admittatur casus. q̄ nō stat determinate s̄ p̄fusione tñ. Ad p̄fumārōez admissō costi negillā minorez. vñ: q̄ a. est huiusmodi: et ad p̄bationē: nego sequentiam. vnde non sequitur. quelibet pars. q̄ est equalis alicui parti q̄titatuite tñ. et econtra. ergo a. est aliquid cuius quelibet pars q̄titatua est equalis alicui parti q̄titatuite tñ. et econtra: quia implicite arguitur a termino stante confusione tñ ad eundem stātem determinate. vnde ly. q. in prima parte antecedentis stat confusione tñ implicitē. et in secunda parte consequentis determinate: vt patet in suis conuertib' sicut enim ly. a. in prima parte sequentiam stat determinate: ita supponit implicitē in ly econtra so: qd̄ est secunda pars eiusdem consequentis.

objecțio S̄ forte ad hinc arguitur sic. tu es maior aliqua pte q̄titatua tñ. ergo per idem tu fuisti maior aliqua parte q̄titatua tñ: dato q̄ fuisses continuo auctus usq; ad hoc instantis presens: patet consequentia: quia sicut tu es magnus et aliqua pars q̄titatua tñ est magna: et nulla est tanta sicut tu es. ita fuisti magnus. et aliqua pars q̄titatua tñ fuit magna: et nulla fuit tanta sicut tu fuisti. sed consequēs est falso: quia quantumcumq; quantitatatem tu habuisti: tantam vel maiorem habuit aliqua pars q̄titatua tñ. probatur: quia si non sit: igitur q̄ tu habuisti aliquam quā

ritatem: et q̄ non maiorem illā habuit aliqua pars quantitativa tñ: quia omnem quantitatēm quam habuisti illaz habuisti in aliquo instanti. signetur ergo illud instantis per a. in quō tu habuisti illam quantitatēm qua nō habuit maiorem aliqua pars quantitatua tñ: et sit b. medium instantis inter hoc instantis presens t. a. et arguitur sic in b. instanti tu fuisti maior q̄ in a. ergo per aliquem excessum quantitas in b: excessit quantitatēm in a. patet consequentia: q̄ arguitur in terminis simplicibus: tunc capiatur medietas illius excessus. cum quantitatē habita in a. et patet: q̄ illud totum in b. instantis fuit pars tua: et illud fuit maius q̄ quantitatēs habita in a. instanti. ergo pars aliqua tñ habuit tantam quantitatēm imo maiorem q̄ tu habuisti in a. instanti.

Breuerter respondetur concedendo: q̄ tu fuisti ma-

Ratio

ior aliqua parte q̄titatua tñ: et ad probationem negatur consequentia: quia quantacumq; quantitatēm tu habuisti illaz habuisti in aliquo instanti. Ex quo sequitur iam i aliquapropotione tu es maior q̄ tu fuisti: et patet q̄ aliqua pars q̄titatua tñ fuit maior q̄ tunc tu fuisti: quin infinitē sunt quantitates inter quantitatēm habitam in a. instanti: et quantitatēm in b. instanti quarum quelibet fuit maior quantitatē habita in a. instanti: sed in nulla proportionē tu fuisti maior aliqua parte q̄titatua tñ: sic nec sām in aliqua proportionē tu es maior aliqua parte q̄titatua tñ. Iz fuit is maius aliqua parte q̄titatua tñ: etiam sis maior aliqua parte q̄titatua tñ in aliqua proportionē. ergo et.

Secunda p̄s principalis.

Omnis homo est totum in quantitate. Cōtra. omnis p̄st^m homo est totum in quantitate. ergo per idem omnis homo erit totum in quantitate: sed consequens est falsum: quia tu es homo: et eris homo: et non eris totum in quantitate: quia tu non eris quantus. probatur: et pono: q̄ continua vñiformiter augmentaberis usq; ad a. instantis in quo desines esse acq̄nirendo omnem q̄titatēm circa tripedalem isto posito arguitur sic: omne quod erit quantus erit quantum in aliquo instanti: sed i nullo instanti tu eris tantus sicut tu eris: ergo tu non eris quantus. ista consequētia videtur ēē bona cum maior et minor declaratur: quia si in aliquo instanti tu eris tantus sicut tu eris: et nō i. a. ista et: nec post. a. quis tunc tu non eris: ergo in aliquo instanti ante. a. tu eris tantus sicut tu eris: sic igitur illud instantis b. et c. mediū instantis inter. a. b. et arguitur sic in b. instanti. tu eris tantus sicut tu eris: et i. c. instanti tu eris aliquanius: ergo in b. instanti tu eris tantus sicut in c. consequens est contra casum. patet consequentia: a superioz distributo ad suū insertus in debito medio. ex quo ly sicut est signū dist^m. Itē omne qd̄ est aliquantum est tñ per tempus vel per instantis: secūdo tñ non eris tantus: sicut tu eris per tempus vel per instantis: ergo tu non eris aliquantus. maior est. id est inveniota. minor est ostensa quo ad secūdaz partē: et prima probatur: quia si per tempus tu eris tantus sicut tu eris: assignetur ergo illud tempus: et sequitur: q̄ in quolibet ista illius temporis tu eris tantus sicut tu eris: quod est reprobatum: quia in nullo instanti tu eris tantus sicut tu eris. **S**ecundo. Tu non habebis tantam q̄titatēm z^m ar: quantam tu habebis: ergo tu non eris tantus quantus tu eris: patet consequentia: et arguitur antecedens: nullus erit maxima quantitas quā tu habebis: ergo tu non habebis tantam q̄titatēm quantam tu habebis. probatur antecedens: quia quacumq; quantitatē data quā tu habebis: sit habebis maiore illa. quia aliter nō augmentaberis continuus usq; ad tuā vestitionem. **T**ertio: pon o: q̄ iaz sis peda 3^m ar: lis q̄titatis: et sortes bipedalis qui etiam vñiformiter augmentabitur usq; ad a. instantis exclusus acquirendo omnem q̄titatēm circa tripedalem: in quo instanti etiam

Quartum

ipse desinet esse: et segitur: quod tu eris tantus sicut erit sor. si tu eris tantus sicut tu eris: quod tu habebis oem quantum ctitatem quoniam habebit sor. sed non est sibi. quod tu eris tantus sicut erit sor. et quod tu eris tantus sicut erit maior te. quod tu nunquam eris tantus sicut erit sor. et organum sic. quod tu eris minor sor. tu non eris tantus sicut sor. erit. sed quod tu eris tantus sicut eris minor sor. quod quandocumque tu eris: tu non eris tantus sicut eris sor. 4° art^o C. 4°. tu non es tantus sicut est olicuid quod est tantus precise sicut erit sor. pbat. autem. quod tu eris tantus sicut est aliud quod est tunc pccate sicut erit sor. sit ergo iste plo. et quod viru plo sit tripedal ctitatis: vel maioris vel minoris. si plo est tripedalis ctitatis vel. maioris: ergo non est tantus precise sicut erit sor. si minoris: et quelibet ctitas minor tripedali i oliqua pportio est minor. ista: igitur iter ctitate plena. et tripedale est aliqua ctitas. maior ctitate platonis. sed qualibet ctitatem citra tripedalem quam habebit sor. per easum est aliqua pportio. ergo plato non est precisely tantus sicut eris sortes.

Ad oppositum arguit inductio. Ille homo est totu in quantitate: et iste homo. et sic de singulis. et isti sunt omnes homines. ergo omnis homo est totu in ctitate. patet haec singularibus cu debito medio od suam vlem. autem est vera. et sequens.

p^o 2 **Juxta** predicto sit h. pma xlo. Tu non es tantus sicut tu eris: et eris tantus sicut tu eris. ut men tu non incipies esse tantus sicut tu eris. prima pars pbat. quod tu non es maioris qualitatis quod pedalis: et tu eris maioris ctitatis quod pedalis. ergo tu non es tantus sicut tu eris. z^o pars probatur. tu eris aliquantus: et nunquam eris maior quod tu eris. ergo tu eris tantus sicut tu eris. z^o pars sequitur ex causa: quod tu non es tantus sicut tu eris. nec immediate post istas prius tu eris totus sicut tu eris: quod non immediate post instans presens habebis oem ctitatem citra tripedalem. quod tu non incipies esse tantus sicut tu eris. 4° vero pars probatur sic. si incipies esse tantus sicut tu eris. ergo in a. instanti vel in aliquo instanti citra. non in o. vel in aliquo alio instanti citro. quod tu non eris nec unquam postea: nec in aliquo instanti citra: quod sit illud instans b. et arguit sic. i. b. instanti. tu non eris totus sicut tu es: nec immediate post: tu eris tantus sicut tu eris: quod in c. tu eris maior quod tu eris immediate post. b. q. i. b. tu non incipies esse tantus sicut tu eris. Et si arguit sic: c. seq^r gnatiliter. tu eris aliquantus: et non es aliquantus. quod tu incipies vel incipies esse aliquantus. tu eris tantus sicut tu eris in s. instanti: et non es tantus sicut tu eris in o. instanti. igitur tu incipies vel incipies esse tantus sicut tu eris in a. instanti. tu eris tantus sicut erit sor. et non es tantus sicut erit sor. ergo tu incipies vel incipies esse tantus sicut tu eris. ergo tu incipies vel incipies esse tantus sicut tu eris. oblectio Respondeatur quod nulla est similitudo: quia quelibet affirmativa supita in ontecedente aliarum. nam exigit instans pro sui verificatione: et non affirmativa assumpta in ontecedente iste consequentie vltimae. nam ex quo illo propostio. tu eris aliquantus est in terminis simplicibus respectu verbi substanti. sequitur. tu eris aliquantus. ergo in aliquo instanti. etiam sequitur. tu eris tantus sicut tu eris in o. instanti. ergo in aliquo instanti tu eris tantus sicut tu eris in a. instanti. quia illa respicit instans determinatum. Iterum sequitur. tu eris tantus sicut est sor. igitur in aliquo instanti: quod ontecedens respicit determinatum tempus et determinatum instantis. sed quia illa tu eris tantus sicut tu eris: non respicit determinatum instantis. ideo non sequitur quod in aliquo instanti sed coeditur in eodem isto quod desinens esse tantus sicut tu eris in aliquo instanti. quod tu non eris tantus sicut tu eris. et inmediate ante illud instans tu eris tantus sicut tu eris. z^o 2° z^o xlo. continue per totam istam horam erit ito quod tu incipies esse maior quod tu es. et nunquam incipies esse ma-

ior quod tu es. prima pars probatur: formando illam sequentiam. tu non es maior quod tu es: et inmediate post instans prius tu eris maior pars quod tu es: quod tu incipies esse maior quod tu es: ista haec est bona: et per totam istam horam erit ito sicut significatur p. autem: ergo per totam illam horam erit ito sicut significat. quod non est pars arguitur: quod quoniam tu eris tu eris maior quod tu es: ergo tu nunquam incipies esse maior quod tu es. Etiam est concedendum quod tu incipies esse maior quod est sor. et tunc nunquam erit ito quod tu incipies esse maior quod est sor. et tunc non erit ita quod tu incipies esse maior quod est sor. p. p. q. in eo existenti in quo tu eris bipedalis tu non eris maior quod est sor. et in mediote post illud istas tu eris maior quod est sor. quod eris maior quod bipedalis: ergo tu incipies esse maior quod est sor. z^o p. e. euident: non unquam erit ito quod tu es maior quod est sortes ergo non unquam erit ito quod tu incipies esse maior quod est sor. Et si arguitur sic. sequitur generaliter: tu incipies cur obiecto recte aut esse talis: aut tantus: ergo aliquando erit ito quod tu incipies currere: aut esse ralis: aut esse tantus. et contra. ergo per idem sequitur: quod tu incipies esse maior quod est sor. quod aliquis erit ito quod tu incipies esse maior quod est sor. et est. R. s. 1 Negat haec: quod ibi arguit in terminis simplicibus hic aut arguit in terminis compositis: isto cum solo verbo substantivo iterum peccat toles. nunc: quod non sequitur: tu eris homo qui est in illa domo: ergo olymni erit ito quod tu eris homo qui est in illo domo: nec est. nec etios sequitur: tu fuisti homo qui est ab his: quod aliquis fuit ito quod tu es homo qui est ab his: nec etiam est quod cum suis illarum casu possibili posito est omnis verum: et non sibi. z^o 2° C. 3° 2°. Tu incipies esse tantus sicut est sor. et nunquam incipies esse equalis sor: p. pma p. q. in eodem instanti in quo tu eris p. b. a. l. s. tu eris tantus sicut est sortes et nunquam ante. ergo ut. z^o p. p. q. tu nunquam eris equalis sor. quod quoniam tu eris tantus sicut est sor. ergo tu eris equalis sibi: quod non exigit instans pro sui verificatione: et non exigit istas: cum sit in terminis simplicibus: sequitur. n. tu eris equalis sor. ergo in aliquo instanti. Vnde est procedendum quod tu non eris nunquam eritis equalis et in immediate ante a. instans tu eris tantus sicut inmediate ante a. instans erit sor. et est. z^o 2° C. 4° 2° est isto. Tu fuisti minor sor. et postea tantus sicut fuisti sor. et tunc non desinens: nec desinebas esse minor sor. p. b. a. et sum i. a. in o. instanti. super addendo casui quod tu non eris sor. sit tripedalis et quod non est primo a te sit ablato: magna pars isto posito: prima pars est vera: ut p. ex dictis: et z^o p. b. a. quod tu non eris minor sor. et non in instans prius fuisti minor sor. et inmediate post istas prius eris minor sor: quod tu non desinens nec desinebas esse minor sor. si tunc siliquido fuisti minor sor. et postea tu non fuisti minor sor. tu non desinebas esse minor sor. quod illo p. p. tu fuisti minor sor. exigit istas pro sui verificatione: et si i. o. instanti tu non es aut tu es triangulis ctitatis: conceditur quod tu desinens esse minor sor. quod tu non es minor sor. et inmediate ante instans prius fuisti minor sorte.

Ad primum nego illam oem quod erit aliquod erit Ad p. stati eris tantus sicut tu eris: quod tu non eris quartus: quod et si nullum instanti tu eris tantus sicut tu eris: cum tu eris tantus sicut tu es in aliquo instanti. Et si dicere est signetur illud instans. non admittetur: quod stat. 2. fuisse tunc: unde tu eris aliquantus: et in nullum instanti tu eris maior: nec minor quod tu eris. quod tu eris tantus sicut tu eris in aliquo instanti. deinde cum arguit oem quod erit aliquod erit tantus per ipsos vel per instans: sed nec per tempus nec per instans tu eris tantus sicut tu eris: ergo tu non eris allquam. negat haec: quod non est quod erit: erit per ipsos vel per instantem s. non numer binari: duorum instanti non erit p. ipsos nec per instans: sed erit in ipso ito quod per nullum ipsos tu eris tantus sicut tu eris: tunc in aliquo tempore vel in infinitis temporibus tu eris tantus sicut tu eris. s. i. quolibet tempore terminato ad a. instans. aig Ad z^o 2° Ad z^o nego quod tu non habebis tantus ctitate quam tu habebis: et ad probationem nulla erit ma-

rima cōtitas quā hēbis. ḡ tc. rūdetur negādo p̄nam: si au-
gmetatio erit p̄prie dicta p̄ intrus sumptionē alimēti puer-
si in naturā aliti: sicut nō sequit̄: nulla erit maxima albedo
quā tu hēbis. ḡ tu nō hēbis tātaz albedinē cōtitaz tu hēbis:
posito q̄ albedo tua intendatur v̄sq̄ ad gradū suumū ex-
tensiue ēasī v̄p̄: r̄ n̄ falsuz. Si ātaugnūratio erit cōiter
dicta per solā rarefactionē: negatur ois: qz illamet qnā tu
babebis erit maxia quā tu hēbis: r̄ l̄ non babebis maiore
ista: tu tu hēbis maiorē q̄ ista: r̄ ex hoc tu augmentabe-
ris: sicut. n. tu nūq̄ eris maior te r̄ tñ tu eris maior q̄ tu
essita nūq̄ eris maior illa quantitate: r̄ tamē eris maior
q̄ ista cōtitas: smo b̄ cōtitas erit maior q̄ ipsa ē: s̄z nūquā
erit maior seipsa. Ad 3^m cēdo. q̄ tu eris tātis sicut erit
sor. r̄ ad p̄bationē: nego p̄nam: qz hoc nō exigit instans p̄
sui verificatione: ille vero tu eris minor sor. r̄ sor. erit minor
te: exigūt instātia p̄ sui verificatōe: r̄ qm̄ ly cōtitū distribuit
eam p̄ tpe q̄ p̄ instāt. iō nego illā: quā docūt̄ tu eris minor
sor. tu nō eris tātis sicut erit sor. qz in quolibz tpe termina-
to ad instātā. a. tu eris minor sor. r̄ tātis sicut erit sor. l̄z nū-
objēctō quā eris minor sor. n̄ i aliquo instāt. Sz forte arguit sic
tu eris minor sor. r̄ sor. erit maior te. ḡ tu nō eris ita magn⁹
sicut erit sor. tanquā ab expolita ad vñaz suaz exponētiū.

R̄fisio R̄n̄dēf negādo illā p̄nam (r̄ d̄) q̄ illa pp̄ sor. erit ma-
ior te: sic exponit: aliqui sor. erit magnus: r̄ tunī tu eris ma-
gn⁹: r̄ tūc tu nō eris tant⁹ sic tūc erit sor. tenēdo ly tūc n̄ de-
miratiue: s̄z relatiue: r̄ rō expōnis ē: qz cū illa sit i teris simpli-
cibus oī q̄ in aliquo instātī sor. erit maior te: r̄ p̄ter q̄ tu.
r̄ sor. siml̄ erit. illa vero tu eris minor sor. s̄l̄ exponit. Ali-
qui tu eris pius: r̄ tunī sor. nō erit ita pi⁹ sicut tunī tu eris:
decaūt tu eris minor q̄ erit sor. qz nō exigūt instātis s̄l̄tatis
ambaz absolute expōit̄ vt tu eris paru⁹: r̄ sor. erit pius: s̄z
sor. nūq̄ erit ita paru⁹ sicut tu eris. ista vero sor. erit ma-
ior q̄ tu eris sic expōit̄: sor. erit mag⁹: r̄ tu eris mag⁹: r̄ tu nū
q̄ eris tantus sicut erit sor. iō negāt̄ q̄libet illaz duarū tu
minor q̄ erit sor. r̄ sor. erit maior q̄ tu eris. r̄ concedunt̄ alise
tu eris minor sor. r̄ sor. erit maior te. Ad 4^m nego p̄nam:
qz sicut argumentū pbauit nō ē pole q̄ aliquo sit tñ p̄cise si-
cūt erit sor. s̄l̄tate isto casu: qz q̄ ē quātū: ē determinate
cōtitū i hoc instātī. sor. autē in nullo instanti erit tantus sicut
ipse erit: nec erit deteriate cōtitus (ex quo) non bēbit tripe-
dale cōtitutē nec alia vltiātē. Ex p̄dictis seḡ. q̄ tu eris
maior q̄ tu eris i aliquo instātī: r̄ tñ in nullo instātī tu eris
maior q̄ tu eris s̄mo in nullo instātī tu eris maior q̄ tu eris
i aliquo instātī (p̄z p̄mū) qz tu es magnus: r̄ i nullo instanti
tu eris tantus sicut tu eris. Scđm s̄l̄ (patet) cū tertio:
q̄ quoctū instātī dāo i quo tu eris magn⁹ post illud instātis
tu eris maior i alia instātī. Et si arguit. sic i aliquo instātī
tu eris magn⁹: r̄ i nullo instātī tu eris ita magn⁹ sicut tu eris
i aliquo instātī. ḡ i aliquo instātī tu eris maior q̄ tu eris i alia
instātī negāt̄ p̄na. nec arguit ab exponēt̄ ad expōitū sicut
nec hic: aliqui p̄s cōtitutia ē magna: r̄ nulla ē tāta sicut ē ali-
qua. ḡ aliqui p̄s cōtitutia tñ ē maior q̄ ē aliqui p̄s. nā q̄libz il-
laz i alia instātī tu eris maior q̄ tu eris i aliquo instātī. aliqua
p̄s cōtitutia tñ ē maior q̄ ē aliqui p̄s cōtitutia tñ: ē resolu-
bilis: qua resolutiōe facta: nāfēstī ē resoluentē p̄paratiū
gen⁹ ēē falsam: p̄m q̄ declarabūt exponētes.

C Prima pars principalis.

Quintū sophy^a. Omnis bō ē vñus
bō arguit sic. Ois bō ē ali-
q̄s bō. ḡ ois bō ē vñus bō. aīs arguit: qz ali-
ter ono p̄nia i mā nāli essent siml̄ falsa cu-
ius oppositū ē cōiter cēdēdī. r̄ p̄ba p̄na
qz b̄ sunt duo p̄nia in mā nāli: ois bō ē aligs
bō; nihil qd̄ est bō ē aligs bō: sed b̄ sunt siml̄
falsa (p̄cessō) q̄ p̄na sit falsa. ḡ r̄ (p̄z p̄na) cū minor: r̄ ma-
ior declarat: qm̄ illa sūt in mā nāli: ois bō est bō, nihil qd̄ ē

homo ē homo: sed suba r̄ p̄ta istop̄ sūt eadē cūz subiectis r̄
p̄dicatis alias (ex quo) signū p̄tēlare non ē p̄s p̄dicati. ḡ
alia sūt i mā nāli: s̄l̄t̄ hec sūt i mā nāli oē aīal est aliqd̄ aīal:
nullū aīal est aliqd̄ aīal: ois asin⁹ ēt̄ oligs asin⁹: nullus asin⁹
nūt̄ aligs asin⁹. ḡ p̄ idez: r̄ (aīs p̄) vel dēs cā dūversita-
tis. vñ breuiter p̄t̄ sic arguit illa: p̄p̄ est in mā nāli in qua
p̄dicatū ē de esentia subi: vel pp̄ ei⁹: sed p̄dicatū ē de eēn-
tia subi. ḡ tc. Itē hec pp̄ ois bō ē risibilis ē in mā nāli: qz
pp̄ p̄dicat̄ de subo suo. ḡ magis ē in mā nāli illa i n̄ q̄ idez
p̄dicat̄ de scipso. C z° q̄libz bō est vñ⁹ bō. ḡ ois homo ē
vñ⁹ bō (p̄z p̄na) dupl̄. p̄mo q̄ arguit ab uno uertibiliad
reliqui (ex quo) suba r̄ p̄dicata uertut̄: r̄ p̄positiōes sūt
einsdē qualitat̄ r̄ cōtitutia. z°. nā q̄libet bō ē vñus bō. ḡ
tñ vñ⁹ homo ēt̄ bō (r̄ p̄na) ab vñā exclusiuā de ter-
minis trāpositis. tūc v̄ltra: tñ vñ⁹ homo ēt̄ bō. ḡ omnis bō
est vñ⁹ bō (r̄ p̄na) ab exclusiuā ad fuā v̄lem in terminis
transpositis. ḡ p̄mo ad v̄ltemū: q̄libz bō ē vñ⁹ bō. ḡ omnis
homo ē vñ⁹ bō. C z° omnis bō q̄ est ē vñ⁹ bō: s̄z ois homo ē
3^m ar. homo q̄ est. ḡ tc. (r̄ p̄na) cū maior: r̄ minor p̄bo: q̄ s̄l̄ illa
minor non ēt̄ vera: hoc ēt̄ rōne relatiū non supponen-
tis nisi p̄ masculo r̄ restrīgētis vñā illū terminū homoad
istā suppositionē. Sed h̄ illa pp̄ ē vera: ois bō ēt̄ ipemēt:
r̄ tñ ly ipemēt ēt̄ masculini generis: s̄l̄ i illa ois bō ēt̄ aīal: r̄
iste ēt̄ rōnālī supponit relin: p̄ omni boīe sicut sinū aīs:
r̄ tñ ly ēt̄ masculi gn̄is. ḡ codez mōly ḡ: nō obñte q̄ sit ma-
sculi gn̄is supponit p̄ v̄troḡ seru: ex quo s̄n̄ p̄sliud nō li-
mitat̄. C 4^m oēs hoīes sūt alig hoīes. ḡ omnis bō ē aligs
bō: r̄ p̄z p̄na sop̄ v̄p̄ (p̄ba p̄na) nam s̄l̄ oēs hoīes sūt alii-
qui hoīes. ergo aliqui homines sūt omnes hoīes. ḡ istoꝝ
hominiū omnis homo ē aligs homo (p̄z p̄na) q̄ aliter ista
starēt siml̄: oēs homines sūt alig homines: r̄ eī: r̄ tñ illorū
hominiū nō ois bō ē aligs bō: sed hec ēt̄ falsa: q̄ p̄ ly istorū
nō demonstrāt̄ nisi masculi: aliter berta ēt̄ aligs illoꝝ: qd̄
nō v̄r p̄icōgruitatē. p̄m aīs sic probat oēs viri r̄ oēs mu-
lieres sūt alig hoīes: sed dēs hoīes sūt omnes viri r̄ omnes
mulieres. ḡ oēs homines sūt alig homines.

Ad oppositū arguit. ois homo ē vñ⁹ bō: sed hoc ē
bō demīando bertā. ḡ hoc ē vñ⁹ bō.
(r̄ p̄na) q̄ ē s̄llus i z°. p̄me figure. ḡ est falsa. ḡ aliq̄ p̄missa-
rūz. non minor. ergo maior que ēt̄ sophisina.

Circa mām vltimi arguiti sit b̄ p̄na. Tu vides dēs p̄?
boīes albos p̄ter sor. r̄ tñ tu nō vides maiorē bo-
minē nec s̄l̄quos boīes. p̄ba (r̄ p̄no) q̄ sor. sit ois mascu-
lus albus: r̄ berta ois femina alba quā solā uideas: isto po-
sito: hec p̄positio est falsa: tu uides oēs boīes albos. r̄ nō ē
falsa nisi p̄ uno. s̄l̄ sor. iḡ p̄ exceptionē sor. fiet exceptiūa
vā videlicet tu uides oēs boīes albos p̄ter sor. Ha p̄s clusio-
nis sequit̄ ex cān q̄ sit solā berta uides. Sed h̄ tu vides obie^b:
oēs boīes albos preter sor. iḡ tu uides oēs boīes albos nō
sor. r̄ p̄z tu uides nō solū aliquē boīem nel aliquos bo-
mies: imo ēt̄ aliquos boīes albos: quoꝝ qd̄z ēt̄ tra casum
(r̄ p̄z p̄na) ab expōita ad vñā suaz exponētiū. Itē si uides
oēs boīes albos p̄ter sor. ergo uides aliquos boīes: p̄z p̄na:
qzly oēs necō distribuit̄ p̄ plib̄. C R̄n̄ ad p̄mū negādo R̄fisio
p̄nam: nec arguit ab expōita ad exponētē: qz illa nō ēt̄ ex-
ponēs: sed ista tu vides oēs dominē actū habentē albedinē
non sor. Intentio autē habere actū albedinē denō^c albe-
dine: qz nō seḡt̄ hoc habaz albedinē: iḡ: hoc est albus: s̄z be-
ne sequit̄ hoc habet actū albedinē. ḡ hoc est albus: qz albe-
do nō denō^c dicitur esse in potentia r̄ non in actu. C Et si obie^b:
ex hoc excludit̄ q̄ iste uertut̄: tu vides oēm boīem nō sor.
r̄ tu vides oēs boīes p̄ter sor. q̄ exponētē vñi⁹ sūt expō-
nētes alteri⁹: diciē negādo: qz hoc tu vides oēm hominē non
sor. habet solū duas expōentes. s̄. tu non vides sor. r̄ tu vñ-
des oēs hominēz non sor. r̄ potest esse vera: dato: q̄ sor. nō
sit sicut bec est yera: omne aīal preter antexpōm est animal.

Sextum

Riffo Sed ista tu vides oē hoies p̄ter sor. h̄z tres exponentes. s.
p̄mas dicas: et hāc: sor. c. Ad alius dī q̄ly ois alii non di-
stribuit nisi pro vno et hoc adueniente nō exceptōis sicut ly
vteroz: nō obn̄te q̄ sit dist̄m duoy de nā sua: alii tū non di-
stribuit nisi p̄ vno rōne dictionis exceptiōis ut vterq; isto-
rum p̄ter sor. currit: h̄ enī ē false: vterq; isto p̄ currit oem̄ia-
tis platoe et currēte: et sor. nō currēte. q̄ verificab̄ p̄ exceptio-
nes partis false. s. vterq; isto p̄ter sor. currit (vbi p̄) q̄ly
vterq; nō distribuit: nisi p̄ vno solo. s. p̄ platonē re. C 2. 2.
Uiginti sunt hoies albi quoz solus sor. icipit eē alb̄: et tamē
non immedia ante instās p̄is fuerūt aliqui hoies albi: nec
aliḡ hō alb̄: et ponat q̄ solis sor. icipiat eē alb̄ p̄ pōnēti
de p̄senti cū quo sint sexdecim albe mulieres et q̄ p̄lioz ho-
ram p̄terita nō fuerit aliqd̄ albi nisi aliqua illaz muliez:
Isto posito (p̄ p̄ma pars 2nis) q̄ sor. et oē iste mulieres sūt
viginti hoies albi (ex quo) masculinū gen̄i ipsaliū numero
incipit feminū: et isto solus sor. icipit eē alb̄ p̄ casu. q̄ aut̄
non fuerit aligs homo albus immedia ante hoc p̄z itez ex
casu. ex quo seḡt: q̄ nō immedia ante hoc fuerūt aliqui ho-
mies albi: q̄ ex opposito sequit̄ oppositū: q̄ sequit̄ aliḡ ho-
mines eurrūt. q̄ aligs hō eurr̄it. Cōsiderat̄ q̄ viginti ho-
mines sunt albi quoz solus sor. desinit eē alb̄: et tū immedia
te post istās p̄sens nō currūt aliqui hoies albi: nec aligs ho-
mo alb̄: p̄z ponēdo casuz de futuro: sicut ponebat de p̄teri
objec̄to. C 2. 2. ista sunt alba: et nō immedia post istās p̄s erūt
alba. q̄ illa oēs inūt eē alba dem̄atis illia viginti: p̄ 2nia: ab
exponentib̄ ad expositū: et p̄ 2nia non solus sor. desinit eē
alb̄. C Rār negādō 2niā: q̄ illa pp̄o nō d̄ expōni: sed
resolvi i vna singulare. s. hoc desinit esse albi: et hoc desinit
eē albi: et sic de singulis vfc̄ ad viginti: mō p̄z: q̄ oē singu-
lares sūt false p̄ter illā in qua dem̄atur sor. aliter p̄barē
q̄ ois q̄ sunt icipiūt eē et desinunt eē. Consil̄t̄ oīat̄ q̄ si so-
lūm sor. desinres videre p̄positionē de p̄sūt: q̄ tu desine
res videre istos viginti non tamen istos viginti desinis vi-
dere: nec illi viginti desinunt videri a te: q̄ propositio plu-
rinū mediatoz terminoz ē continue probabilis ratione
p̄ni termini. C 2. 2. Tu scipia videō oēs hoies albos et tū
tu nō scipia videre oēs hoies albi: p̄bat: et pono q̄ sor. sit. et
fuerit y totā horā p̄teritā: ois hō alb̄ q̄ne videas: et p̄tinue
vidisti: s̄ nullā illaz muliez vidisti nisi nūc. ita q̄ ille et sor.
sunt oēs hoies albi: et oēs ī videāt̄ ate: isto posito tu vides
omnea homines albos: et non immedia ante istās p̄sens vi-
disti oēs hoies albos: q̄ tu icipias videre oēs hoies albos. p̄a-
pars 2nis p̄bat: q̄ tu vides oēi hoiez albi: et immedia aū
instās p̄sens sūt itaq̄ tu videbas oēs hoiez albi: q̄ nemo
erat alb̄ nisi sor. q̄ne vidisti. i gr̄ re. Eodē casu cōcedit q̄ tu
scipias videre aliquos homines albos: et nō scipias videre ali-
quē hoiez albi: et formando casum de futuro sicut de p̄teri
to dicebat (dicat̄) q̄ tu desinias videre aliquōs hoies albos:
imo oēs hoies albos: et tū nō desinis videre oēs hoies al-
bus: nec aliquē hoie albus. C 4. 2. A. z. b. sunt duo hoies
quoz q̄libz alb̄: et tū. a. nō ē albi: et pono: q̄. a. sit berta ni-
gra: z. b. sor. alb̄: et p̄ 2nia: q̄. a. z. b. sunt duo hoies: et q̄. a. nō
ē albi: s̄ q̄ quilibz isto p̄ sit alb̄. arguit̄ sic. aligs isto p̄ al-
bus et nō ē aligs isto p̄ quin ille sit alb̄. ergo q̄libz isto p̄ est
alb̄: p̄ 2nia: ab expōnib̄ ad expositū: aūs est vey. q̄ 2nia: et
dato q̄ sor. pugnet̄ h̄ berta: et non exē: et needēdū q̄ quilibz
illaz pugnat demonstratis. a. z. b. et tū. a. nō pugnat. nec seg-
tur. istorū quilibet ē alb̄ aut pugnat berta ē illoz. q̄ berta
ē alba: vel pugnat: q̄n minor debuit eē ista berta ē aliquis
illoz. C Sed h̄ dato isto: sequit̄ q̄ vterq; isto p̄ alb̄: et q̄
vterq; illoz pugnat: q̄ alter illoz est alb̄: et nō ē alter illoz
q̄n ille sit alb̄: et tū. a. nō ē albi: et tū. a. nō pugnat. nec seg-
tur. istorū quilibet ē alb̄ nec non exclusua videt̄ vā. v̄z. tantū album
ē alter illoz. C 2. 2. q̄ illud nō sit verū arguit̄ sic: q̄ly vterq;
Riffo distribuit̄ solū p̄ masculis. C 2. 2. q̄ licet illa sit vera: q̄

libz illoz ē alb̄: nō tū illa. vterq; illorū ē alb̄: q̄ly quilibz
est aptū natūm distribuere p̄ vno solo. C 2. 2. q̄ly vterq; semp
distribuit̄ p̄ duob̄: nisi ipediat̄ anota exceptiōis. Sicut q̄
ly quilibz nō oīstribuit̄ nisi p̄ maselō: ita ly vterq; et significat̄
illa pp̄o q̄ vterq; illoz masculorū ē alb̄: quo hito excludi-
na ē falsa. s. tū albi ē alter istorū masculorū: et h̄dicatorū est
verū. s. alter isto nō masculorū non ē alb̄: q̄ isti nō sūt masculi
exponētiū. etiā ista ibi debuit̄ eē p̄ma alter isto p̄ masculorū
ē alb̄ q̄ē falsa. C Ex p̄dictis seq̄t̄. Q aligs tercius Cor̄
distribut̄ supponit̄ p̄ duob̄: et tū nō distribuit̄ nisi p̄ vno:
p̄z de subo illi: quilibz illoz ē alb̄: supponente p̄ sor. et ber-
ta: et tū non distribuit̄ nisi pro sorte.

Ad primū oī. q̄ quatuor h̄ria i mā nāli sunt simili. Ad p̄
vt onme corp̄ neecl̄o ē suba: ois suba. vtingēter est ens: nūl-
la suba vtingēter ē ens. 2. cū vbo ampliatio. vt ois hō sūt
aial: nūbil q̄d ē hō sūt aial: oato: q̄ nūc sor. p̄mo st̄: abō sūt
falsa. Itē oē instās erit aliquid: nūllū instans erit aliquid. 3.
cū terio icludēte dīaz t̄pis: vt omne p̄teritū ē ens: nullū
p̄teritū ē ens: omne futurū ē aliquid: nūllū futurū ē aliquid.
4. i p̄dicat̄ idirecta: yr omne aial ē homo. nūllū. aial ē
hō: omne coloratū ē albi: nūllū coloratū ē albi: et isto vlti-
mo mō ista sunt simili falsa: ois hō ē aliquis homo: nūbil q̄d ē
homo ē aliquis hō: q̄ licet idex p̄diceſ de scipso: tū q̄ p̄ pli-
bus supponit̄ subiectu: q̄ p̄dicat̄. iō format̄ vel virtuali-
ter ē ibi p̄dicat̄ idirecta. C Ad 2. nego 2nia: et ad p̄batio Ad 2.
ne: dicit̄ q̄ illud nō est sufficiēt̄ aūs ad p̄bandū dñaa pro-
positiones. Auerti: sed vltra oport̄ addere q̄ supponit̄ eo-
dem mō: et pro eodē: et p̄ cīsdē p̄cīse: q̄d non ē vey hic: q̄ i so-
phistinat̄ ly hō supponit̄ p̄ vtrōq; seru: et hac quilibet hō
ē vnuis hō: non supponit̄ nisi p̄ masculino genere. C Ad 3.
negō illā: ois hō ē hō qui est: et cōcedo q̄ relatiū supponit̄
solū p̄ masculino genere. et ita vtrōt̄ possit̄ dici de alijs re-
latiū adductis negādō illā: ois homo est ipsem̄: sed p̄ce
do ista: oia hō ē ipsem̄ tū q̄ hō cōtēr coeditur. de ista
copulatiū etiā dicit̄ q̄ subiecta conuertunt̄. s. omnis hō ē
aial: iste ē rōnalis. Rādeo aliter q̄ non ē similitudo: q̄ re-
latinū qui: que: qb. non ē solū ordinatū vt referat: sed etiā
vt restringat. et hoc nunq̄ ponit̄ nisi in p̄positione sui an-
tecedēt̄: licet non semp̄ restringat: alia aut̄ relatiū solū
ordinata sūt vt referat: et possit̄ idifferenter ponit̄ in p̄posi-
tione sui antecedēt̄: et extra. iō 2cipiunt̄ femininū genus:
et nō hoc relatiū qui: sicut ē illi termini numerū: populū:
2cipiunt̄ femininū genus: nō obn̄te q̄ sint i numero singu-
lari: et non illi termini hō animal. Similiter p̄ciepiū masculi-
ni generis concipit femininū: q̄ hec ē vera: ois homo est
p̄teritus: et tū alia adiectia non concipiunt̄. s. alb̄: niger: q̄
hee ē falsa: omnis hō est albus (dato) q̄ ois homo denomi-
nare albedine. C Ad 4. negēt̄ 2nia: q̄ cōcedo omnes Ad 4.
illas: omnia hoies sunt aliḡ hominā: aliqui hoies sunt om-
nes hoies: et illoz hominū demonstratis viris et mulierib̄:
nō omnis homo est aliquis hō: et concedēdo q̄libet mulie-
rem esse illorum: nec est incongruitas: q̄ hic masculinū
genus concipit femininū re.

C Prima pars principalis.

Extum sophis̄ma ois homo qui est al-
bus currit. Contra q̄d arguit̄
ste: q̄rendo si ip̄z sit possibile vel ip̄ossible.
Si pole ponatur q̄ oia homo alb̄ sit trun-
catus pedes: sic q̄ nullo mō possit currere
et arguit̄ sic. Omne q̄d non pot̄ currere ip̄os-
sibile est currere: sed omnis homo qui ē al-
bus non pot̄ currere. ergo ip̄ossible ē omnē homines qui ē
alb̄ currere: sed sophis̄ma sic ad eq̄te significat̄. ergo sophi-
sma ē impossibile: oēide ex sophis̄mate sequit̄: q̄ aliquis il-
loz pot̄ currere demonstratis omnibus hominibus qui

sunt et qui fuerūt: et qui in eternis erūt: sed hoc impossibile est: quod impossibile est istos esse demonstratis oibus hominibus ppteritis. ergo sophisma est impossibile: quod si procedit. Contra omnibus hō albus currit. quod omnis hō qui est albus currit. Ita p̄ha est bona: qui arguit ab uno quantibili ad reliquā: non est posse. ergo et sequitur. Item tu curris: et tu es omnis homo qui est albus. ergo omnis hō qui est albus currit. ita p̄ha est bona: et non est possibile. ergo et p̄ha. C. 2. Pono quod oīs homo albus currit (et p̄bo) quod ita est falsa. omnis hō qui est albus currit: sic arguedo omnis hō qui est albus currit: iste est homo demonstrato boī nigro. ergo iste qui est albus currit (p̄z p̄ha) asupponi distributo ad suū inferius cuius debito in medio: p̄ha est falsa. igit̄ aliquid p̄missaz. nō m̄sor. ergo maior. et p̄arguit ē cū debito medio (patet) dato quod illa yllis sit inētāl: et quod intellectus nō ferat distributionē nisi supra illū terminū hō tūc. n. videt equalere illū oīs homo currit qui est albus. C. 3. in illa propositione omnis hō currit. ly hō distribuit copulatio p̄ omni boī idem ergo stadiueniat sibi relationē dū refere illū terminū homī: vt ibi stat sine restringē p̄ba p̄ha. nā significatio relationī p̄supponit significatiōne sui autis: s̄ ilū quod p̄supponitur ab aliquo nō limitat̄ ab illo. igit̄ te. Et si dicat quod nō restrigit̄ quo ad significatiōne: sed quo ad supponē. Contra. tūc sequit̄ quod supponit̄ autis depeñet̄ a supponē relationī: nā est falsus (et p̄z p̄ha) quod ly hō stāre relationē supereret p̄ omni homine et cum relationē nō supponit̄ nisi pro homine masculino. ergo suppositio asiccedentis dependet a supponē relationī. C. 4. Omnis hō qui est albus currit. quod hō tūle est albus currit: et p̄ p̄sois hō currit et tūle est albus. (p̄z p̄ha) p̄ resolutōez relationē segnū. n. oīs hō qui est visibile est aīal. ergo oīs hō et tūle est visibilis ē aīal: deinde sequit̄ homo qui est albus currit. ergo hō et tūle est albus currit ita p̄ha ē bona: non obstante quod relationē stet determinata. ergo a fortiori valebit stante distributionē.

Ad oppositum arguit sic. *V*omo qe albb currit: *t*nus nullus ē hō gestalbb gn iste currit. ergo ois hō gestalbb currit: *t*z pa ab exponetibb ad exposi-
tū aīs est pole: *g* & aīs qd est soph1: *t* hoc nullo casu posito
(Exponēdo) qd ois hō albb currit: ē aīs vex, *g* & aīs.
Licet mān pm argumenti st̄ hec pm aīs. Solū aīs?
demonstrat̄ ei *t*n hoc ē homo demonstrato hō
mine per ly hoc phant̄ qd hec pa nō valēt solū astnus
demonstrat̄. ergo hoc non ē homo: st̄, ergo oppositiū ante
cedentis cū antecedēte: thabef conclusio. vñ sicut est possi-
ble: qd solū aīs? demonstrat̄. *t* ego sim homo: *t* tu sis hō:
ita possibile ē qd solū aīs? demonstrat̄: *t*qd hoc sit hō: cōfir-
mat̄ *q* bee stant simil: solū aīs? demonstrat̄: *t* hoc est ds
demonstrādo deū. ergo pi dē: *t* illa stant simil: solū astnus de-
monstrat̄: *t* hoc ē hō demonstrādo hōiez (*t*z pa) *t* aīs ar-
guīt sic: ista conuertunt̄ de? ē deū: *t* hoc ē deū: deūlōstrā-
do deū: sed pm stat cū illa solū astnus demonstrat̄. *g* & fa-
vnde breniter arguit sic: ista pa nō valz: solū aīs? demon-
strenur. ergo hoc nō ē deū: qd aīs ē pole: *t* habet ppo sitū.
Ex ista conclusione seq̄t̄ *g* & oē demonstratiū phoc pno
mē hoc ē astnus: *t*n hoc nō ē astn2 (patz) *q* ista est vna co-
pulatiua cui? pm ps ē polis: *t* ha necēa dem̄fādo hōiez:
*t*n pot̄ argui vt supra: ista pa nō valz oē dem̄fātū *q* hoc pno
nomē hoc ē astnus. igit̄ hoc ē astn2: qd aīs ē pole: *t* pa im-
possibile. *g* & dictoriū vñtis stat cū astn2. **S**ed *h*, si illa co-
pulatiua ē possibilis: *t*n astn2 demonstrat̄ *t* hoc ē hō. pono lgit̄
tibi eā qd admissa *t* pcessa: queror si ply hoc aliqd̄ demonstra-
tur: vel nihil: si nihil. ergo fa ps nō ē ppō nec cōcedenda: qd
demonstratiū sunt cassa *t* vana: st̄ preanibl demonstrat̄.
Si aliqd̄ aut ergo astn2: vel nō astnus: si pm ergo illa est fal-
sa: si zm, ergo nō solū astn2 demonstrat̄. **C**onsit̄ arguit ad
aliā: oē demonstratiū phoc pnomēboc ē astnus: *t*n hoc nō

est a sīn² poniēdo istam copulatiā: et querēdo si per ly hoc
demonstrat̄ aliqd vel nihil: si z^m ergo ista nō ē concedenda
si p^m. g² de mōstrat̄ a sīnus: vel nō a sīn²: si a sīnus: illa ē falsa:
si nō a sīn²: nō oē demōstratiū: p^m hoc pnoīne hoc ē a sīn² rce.
Cūr ad mitēdo vtrq^z copulatiā (z dico) q^z vbiq^z de **Riffo**
monstrat̄ a sīn²: z p^m q^z qlibz illaz est falsa: hoc est hō: hoc
nō est a sīnus: tanq^z sequēs: z p^m dicat̄: q^z pma nō significat
adeq^z te hoc ē hō: z hoc nō ē a sīnū tāq^z repugnās:
sequēt̄. n. hoc ē hō: z hoc nō est a sīn²: q^z qlibet illaz ē falsa.
ergo nulla illaz significat adeq^z te hoc esse hominē: vel hoc
nō ē sīnū. Et si excludit̄ ex his q^z aliqua ē copulatiā pos-
sibilis: q^z nō pōt̄ ē sīa sic p̄cise signādo. **A**cedo hō: Sic
p̄sili p̄cedit̄ de cathe¹⁰. vnde hec ē possibilis: nulla pro-
positio ē negatiua: aut illa dñnis: p^{pō} ē falsa: z tamē nulla
illaz potest ē ē sīa sic signādo. **E**z² hō: nihil demōstra- **z 2**
tur: z tū hoc est. pba^z pma p^z ē possibilis: z alia nec̄ia de
mostrādo dñi. ergo illa copulatiā ē possibilis. Itē ista cō-
sequēt̄ ia nō valet: nihil dem̄st̄. ergo hoc nō ē: q^z a sīs ē pos-
sibile: z a sīs ipole: st̄ ergo oppositū a sīt̄ cū autē: z habet̄
conclusio. **E**x ista hō: seḡt̄: q^z alia vls pōt̄ ē sīa: z p^m cor.
nulla eius singularis pōt̄ ē ē sīa: sic signādo (p^z de illa) nī
bil demōstrat̄ q^z est ē sīa nīllo demōstrato: sed nulla talis
pōt̄ ē sīa: hoc nō demōstratiū: sic signādo: q^z si sic (ponat̄
in ēsē) z querer si p̄ly hoc aliqd demōstret̄: vel nihil: sīni
bil. ergo ista p̄positio non est ēsē: nec falsa. Si aliqd ergo
ipsa ē falsa: ex quo significat adequate hoc non demōstrari. **z 3**
Ez³ hō: Tu nō intelligis aliquā talē hoc est hō: z tū tu intel-
ligis hoc ē sīa hominē: pba^z: z pono: q^z non scias aliquid de
mostrari p^m subin alicuius talia: hoc ē hō: sit tū rei veritas
q^z tu demōstraris: isto p̄posito: p^z pma p^z: q^z tu nescis quid
demōstret̄ p^m subz alicui² talis: hoc ē homo. Fa similiter p^z:
q^z tu scis te ēē boiez: z p̄ly hoc de mōstraris. ergo tu intelli- **p^m cor.**
gis te ēē boiez. **E**x ista hō: seḡt̄: Q^z allq^z sunt due ppo-
sitiones quaz nulla itelligit ate: z tū copulatiā facta ex his
intelligit ate: pba^z: z pono tibi quāl^z illaz: hoc ē hō: hoc nī
est hō: de mōstrādo idē: z p^z q^z nō rīdebis inibi p̄cedendo:
dubitādo: negādo: nec distingueādo: smo rīdebis te nō itel-
ligere aliquā illaz: nisi fiat demōstratio p̄claris: deinde
ppono tibi alia copulatiā hoc ē hō: z hoc nō de mō-
strādo idē: z p^z: q^z negabis illā bene rīdēdo: q^z scis ipfaz ēē
copulatiāz affirmatiā factā de p̄tibus p̄dictorys: signifi-
cantē p̄cise sicut termini p̄tendūt̄. ergo illa copulatiā itel-
ligit ate. Lōsil^r dicat̄ de vīsluctuā illarū p̄tiū: q^z illa itell-
igit ate: hoc ē hō: vel hoc nō ē hō: codē de mōstrato: q^z scis il-
la ēē nec̄ia: ex quo scis eam p̄poni ex p̄dictorys partib^z:
z tū eius partes tibi p̄posite non intelligunt̄ ate: vt patuit.
Sz⁵ leḡt̄ hoc ē hō: z hoc nō est hō: igit̄ hoc ē hō: tu scis illā
sequeñt̄ia ēē bona: q^z scis q^z ibi argui^z acopulatiā ad al-
terā ei² partē: a sīs ēē itellecrū ate. q^z z a sīs. Itē hoc ē hō: ergo
hoc ē hō: vel hoc nō est hō: codē de mōstrato: illā a sīaz scis
ēē bona: q^z scis q^z argui^z aparte disiunctiue ad totā disiū
ctiā: a sīs ēē intellectū ate. ergo z a sīs. **R**espōdet̄ q^z sicut
ppositio relatiū nō per se intelligit̄: sed cum ppōne a sīt̄is:
ita nulla illarū demonstratiū per se intelligit̄: sed in di-
siunctiū vīl copulatiā vel aliqua illarū. **C**4² **O**mnis
homo qui ēē albus currit: z tame nullus illorū potest curre
re de mōstratiō omnib^z hominib^z qui sunt: z qui in eter-
num erunt: pba^z: ista a sīa nō valet: omnis bō qui est albus
currit. ergo a liquis illorū potest currere de mōstratiō om-
nibus hominib^z plentib^z: z futuri: st̄ et ergo oppositum
a sīt̄is cu^z autē: z habet̄ hō: z a sīa pba^z. illa a sīa alicui^z nō erit
bō: sic signādo p̄cise. ergo nec iaz valz: pba^z a sīo: alh oīs il-
lus a sīa erit possibile z tunc cōsequēs ciūdē erit ipossible.
ergo alq^z ista cōsequēt̄ia nō valebit: a sīs declarat̄. nā post
mille a nos antecedēs erit possibile: vt nūc iaz tūc cōsequēs
erit impossibly: probat̄: nam sequitur aliquis istorū potest

Sextum

currere. ergo istipstt esse demonstratis oībus hominib^g. iam sunt: et emū erūt. Sed nō tūc erit impossibile: qz tūc ples erunt corrupti qui nō potuerūt ec. ergo ratis tūc erit ipole. Ex ista s̄ne seq̄. qz oīs homo ḡ alb^b currat: et tūl glibz istorū sedet: demonstratis oībus hoīb^b albis: pbaf: et pono sor: et platonē currere: et esse oīs homines albos: et die crastina eosdē sedere: et cē nigros: sint tūl cras petr^r et paul^p oīs homines olbi: et tūc currat. isto posito: hec s̄na non vallet: oīs hoī qui ē alb^b currat. ḡ aligs istorū non sedet: demonstratis petro et paulo: qui sūt oīs hoīes albi: qz die crastina erit abs verū: et nō falsuz. Stet igīt oppositū: s̄t cū q̄nta: et obiectō hētūt s̄. Sz cōtro. Si oīs hoī qui ē alb^b currat: et nullus ē hoī alb^b nisi aligs istorū. ergo aligs istorū currat: qd est etra s̄nē et cōr^r. Itē oīs hoī ḡ alb^b currat: ḡ illeg ē alb^b currat: demāndo sor: et iste ḡ alb^b currat: demonstrado platonem: ergo aligs istorū currat (pz s̄na) p Aristotle pmo: et hoī potrū vñtez ab vñl ad suā singlārē eē s̄nāz bonā. Dicēdūz ē admissis illis coplatiūis taq̄ possibilib^b oīs hoī qui ē oīb^b currat: et nullus istorū pot currere: aut qz istorū sedet: negati s̄ta taq̄ repugnās: nullus ē hoī alb^b nisi aligs istorū: acc̄ seḡ tur ply istorū demonstrado oīs hoīes ḡ sunt: et qmū etetnu erūt. ergo aligs istorū ē: qz per idēz pbare: qz hoī ē oīm^b: sic orguedo: oē demonstratiū p hoc pronomē hoc ē asin^b. ergo hoc ē asin^b. Ad p̄lm vero dico: qz ipse itē ligit cuiz debito medio. nā qz iste s̄tē nō valeat (pz) qz antecendēs sp̄ ē possibile: et vñl aliq̄t erit impossibile: mō ex poli non seq̄t impossibile p Ap. pmo p̄p. Itē non seq̄t omnis hoī est. ergo ille hoī ē: nec sequit^s: omē albu ē asin^b. ergo hoc albu est asinus te demārato. in pma. n. a. nī ē necēmin et vñl cōtingēs. In hoī qmū nī ē st̄ possibile: et nī ipole: sed cñz debito medio ē boī nū arg^r. Intelligēt ē: qz alh grā māe ab vñl ad suā sin: gularē sine debito medio ē bonū arg^r. et h̄ qdrupl^r. p̄: qz vñl est impolī p se: vt oīs chy^r est. ergo illa chy^r ē. et vñlā do singlārī ē neccesaria p se: vt omne ens ē. ergo hoc ens ē demārando deū. 3°. qz vñlā icludit singlārē: vt quillbet istorū currat: et iste istorū currat. 4°. qz vñlā connertit: cum singulari: vt omnis homo qui est sor. disputat. iste igitur hoī mo qui est sor. disputat.

Ad p̄m arg^m Ad primūz. dico qz sophisina ē pole: et admisso cāu: ad sensum cōpositū falsuz. Sed solū sequit^s qz omnē hoīez qui ē alb^b impossibile est currere. Ex quo non sequit^s s̄pō: esse spōle. vnde cōcedēdo: qz l̄ nullus hoī qui ē albus possit currere: tamē pot esse: qz omnis hoī qui ē alb^b currat. et s̄pō: nat in esse omnis hoī qui est alb^b currat: licet nullus homo qui ē alb^b possit currere: non admittēdū ē casus: qz illa expletū fuit de sensu diuisio: et non cōposito: vnde concedit: qz albus pot esse nig^r: et qz vtrūqz illo p̄t ecē vēz. s. tu es: et tu nō es: si tū ponit albu else nigru: aut vtrūqz istorū esse obiectio verū: non admittēdū ē casus: et si allege^r regula Aristotelis possibili posito in esse: nullū sequit^s incōueniēs. Divitius qz illa intelligēt de ppositione possibili et nō de ppositione depositibili (et dato) qz intelligēt de ppōne depositibili. illud ē vēz depositibili sensu cōposito: et nō i sensu diuisio. qz aut ex s̄pōsitate nō sequat^s: qz aligs illo p̄t currere: omnisuz ē. **Ad z̄m** Ad z̄m cōcedo illā oīs hoī qui est alb^b currat (et ad iprobationē) nego s̄na: et l̄ inten^d non distribut nī s̄ly hoī: adhuc tū restric^r p̄ relatiū. iō oīs sumere me^m cuiz illa restric^r s̄. ille hoī ḡ est alb^b: vbi grā alicui^r hoī oīs asinus currat: nō obiste: qz nō distribut nī stly asinus: adhuc illa s̄na nō valz: alicui^r hoīs oīs asin^b currat: brunellus est asin^b. ergo brunellus currat: s̄z oppōre sumere p̄ minorū brunell^r ē p̄sin^r illī: et ita p̄ posito re. **Ad 3^m** negat s̄na: et ad p̄bationez concedo qz relatiū nō restric^r significat significalē. Ilonē illī: ter in iī hoī: qz ly hoī sine restric^r ḡ: sine non restric^r: significat oīs hoīez p̄tētū et polez. Deinde cū p̄clu

dit: qz si p̄pō astis depēdet asuppōne rekti: negat s̄na: et ad p̄bationē negat s̄na: qz sicut ly hoī non restrictū suppōit p̄ omni hoīe ind̄nter: ita restrictū nō suscipit suppōne in nī p̄ maselō: quā postea dat relatiō cū s̄na xp̄liō: ita qz ly hoī sit remoti^r auerbo tam p̄ncipali: qz secūdariō: nī recipit prius suppositionē qz relatiō: s̄z soluz pro hoīe masculo rōne relatiō sibi anxi. **Ad 4^m** negat: s̄na: et od p̄bationez dico Ad 4^m qz relatiō qdrupl^r nō resoluit^r: p̄ qz do refert teriū distri^r butū: qz nō seq̄t: ut differt ab aīali: qd est asin^b: ḡ tu oīs ab aīali: et illud ē asin^b? .z°. qnādo refert terminū supponētēz cōfuse tñqz nō seq̄t: oīs hoī ē aīal qd ē rōnale. ḡ omnis hoī est aīal: et illud ē rationale. 3°. qnādo supponit respectu termī faciētis cō positionez: qz non sequit^s pot ecē qz antexps sit hoī qui est. ḡ pot ecē qz antexps sit hoī: et ille ē. 4°. qnādo supponit respectu verbi p̄ncipal negati: qz non sequit^s: ante xps qui fuit nō erit. ergo aut xps fuit: et ille non erit. Et si ali qnādo valet ar̄ guīcētū cū tali resolutōe hoc ē grā inārie: vt ibi: omnis homo ḡ est risiblē aīal. ergo oīs hoī ē aīal: et iste ē risiblē: et hoc iō qz risiblēt p̄petit cuiuz homini. Secunda pars p̄ncipalis.

Omnis homo albus currat. Contra. Si omnis homo alb^b currat: et omne qd currit icipit: vel incepit p̄. arg^m currere. qz oīs homo albus incepit vel incepit currere. Sz arguit: qz illud nō oporet: qz aligs homo albus currat qui mō nō currat: et tame nō scipit nec incipiet currere. ergo per idēz videt possibile: qz aligs homo albus currat qui aliq̄t non cucurrat: et non incepit currere: nec incipit currere: ante cedēs arguit (ponēdo) qz sor. currat: et oliz encurrat: et quaz diu viuet currat: et qz ipse non sit: nec fuit alb^b: sed erit alb^b: isto posito: sor. alb^b currat: qz hoc currat: et hoc ē vel erit sor. albus: et sor. albus iam nō currat: qz ipse nō ē albus: dein de sor. albus non incipiet nec icipiet currere: qz hoc non incepit: nec incipiet currere: demonstrado sor. et hoc est vel erit sor. alb^b: ergo t̄. **Ad 2^m** Nullus homo ē alb^b qz antecendens 2^m ar^m arguit: qz si aligs homo ēset alb^b: ipse haberet gradū intēsiorē gradū medio albedinis (pz s̄na) qz gradū medius solo nō sufficit denominare aliquē ēē albu^b: ppter mixtu rāli cōtrarij: sed consequētēz ē falsuz: qz si aligs homo habeat intēsiorēz gradū medio gradū albedinis: et quēlibz illorūz acquisiuit vt suppono. ergo p̄z habuit gradū me^m diū qz aliquē gradū vltra mediū (pz s̄na) qz iste homo habuit gradū mediū: et gradū vltra mediū: et nullū gradū vltra mediū: ita cito habuit scut gradū mediū. ergo p̄z habuit gradū mediū qz vltra gradū mediū. Sed pbaf hoc ēstē falsum: qz quocunqz instati quo hūt gradū mīmedīnū in eodē hūt gradū vltra mediū: aliter agens naturale eq̄li ter ageret i p̄t. p̄pincētēz et remotā: suppono. n. ḡ ista idicō albedinis facta sit ab extrinseco. **Ad 3^m** Nullus homo pot ēstē alb^b: qz rc. atēcedēs arguit: qz si aliquis homo possit ēē alb^b: aliquod possit ēē aīo ad cōndēdu aliq̄t hominē ēstē albu^b: sed nullū pot ēstē aīo: pbaf: qz oīnd requiriēt ad hoc qz aliquis homo sit albus: qz q̄libet eius p̄s q̄ilitatina sit alba: aut qz plus qz medietas b̄z se et quodlibz sui sit alba: aut qz plus qz medietas facieī fm q̄libet sui p̄tēm sit alba: aut qz plus qz medietas pellis facieī sit adeq̄te alba non s̄liq̄d triū p̄mo p̄: qz caro: et sanguis: que sunt partes talū nō susci piunt ēmonialōne albi. nec quartū pot dari: qz tūc sequit^s: qz sor. ē alb^b: et platonē niger: et tñ platonē bēt maiore p̄tēz albas: fz q̄libet p̄tēz sup̄cialē illū: patz: dato qz plus qz medietas pellis facieī sor. sit adeq̄te alba et totū residū pellis totius corporis sit nig^r: platonē et plus qz medietas pellis facieī sit adeq̄te nig^r: et totū residū albu^b. **Ad 4^m** nullū homo pot ēstē summe albus: ergo rc. pbaf aīus: qz aut sufficit plus qz medietatē peilis facieī ēē summe alba ē adequa te: aut requiriēt totam pellez facieī ēstē summe alba: nō pri mūz: qz tūc aliquia ēstē summe albus: et possit fieri glbior:

qr residuum faciei posset abs fiers: albior. n. ē h̄sis totā pellez faciei alba: q̄ eodē gradū non h̄sis totā pellez faciei alba: nee etiaz q̄ tunc sequit: q̄ non r̄m sufficit ps summe alba ad denoāndū facie ēē sāme alba: sicut ps remisse alba ad denominādū facie remissam: qdō nō videt v̄p: qr sicut pp̄ter v̄nā prem̄ faciei remisse alba denoār tota facies remissae alba: ita propter v̄nam partem summe alba denomi natur tota facies summe alba.

In contrariū arguit sic. Iste bō alb̄ currat: r iste: nes albi. ergo qm̄ nis bō albus currat (pz 2̄ia) a singlarib ad v̄lēm cū debito medio: a nis ē verū. ḡ 2̄is.

Circa materiā primi argumēti sit hic. pma p̄ sor. albus currat: r currat: r tu nullus sor. albus currat. Fa ps (patet) in casu isto r pma p̄ bō hoc curret r currat demon strando sor. r hoc ē vel erit sor. albus. ḡ sor. alb̄ currat r currat (pz 2̄ia) a resolūtū ad resolutā: nis est v̄p p̄ casuz. erga r 2̄is: Sz contra sor. alb̄ currat r currat: ergo sor. alb̄ currat (pz 2̄ia) a copulatina ad alterā eius ptez. Dicif q̄ atota copulatina carbe pbabili ad alia eius partem nō valz argumentū nisi cetera sint paria: mō ly sor. albus in copulatiua stat amplia^{re} r nō in carbe illata. ideo lolum sequit: q̄ ille qui est vel q̄ erit sor. alb̄ currat r hoc pcedit. Cz^o con clusio. Sor. alb̄ incipit incepit vel incipier currere: r tam̄ sor. albus non incipit currere: nec sor. alb̄ incipit currere: nec sor. albus incipit currere. pma ps ostendit: q̄ hoc incipiit: incepit: vel incipiet currere: r hoc est vel sicut v̄l̄ erit sor. albus. ergo sor. albus incipit: incepit v̄l̄ incipiet currere. Fa ps sequit ex casu: q̄ sor. non ē nec sicut alb̄: nec incipiet currere. nec sequit sor. alb̄ incipit incepit v̄l̄ incipiet currere: sed sor. alb̄ non incipit: nec incipiet currere. ḡ sor. alb̄ incipit currere: q̄ adiunctiva carbe pbabili ad alterā ei^r ptez cū destruktō ē vnius p̄tis fallit 2̄ia. Itēz cū fa pte 2̄is stat: q̄ aliqui sicut ita q̄ sor. albus incipiet currere: r aliqui erit ita q̄ sor. alb̄ incipit currere: ita q̄ arguat sic. hoc incipiet currere: r hoc ē vel incipiet eē sor. albus. ḡ sor. alb̄ incipiet currere. ista 2̄ia est bona: r alii sicut significat p̄nis. ḡ ninc sicut ita sicut significat p̄nis: et seḡt hoc incipit currere: r 2̄ est vel incipit eē sor. alb̄. ḡ sor. albus incipier currere. ista 2̄ia est bona: r aliqui erit ita sicut significat p̄nis. ḡ alii erit ita sicut significat p̄nis. Cz^o. In mediate post instās p̄is sor. alb̄ currat: r tu nō imediate post instās p̄is sor. erit alb̄: sed niger (pz) posito cū toto casu q̄ p̄ totā istā diez sor. erit niger: r eras erit albus. isto posito: fa ps ē nō: r pma (pbo): nā quoq̄ istātī dato pp̄in quo huic istātī alicq̄ sor. erit albus verū ē q̄ i ista sor. albus currat: q̄ tūc bō curret: r hoc ē vel erit sor. albus. ḡ tunc sor. albus currat (pz 2̄ia) p̄ resolutionē istius termini sor. alb̄: nec oī i mō dicens: q̄ hoc ē vel erit sor. albus tūc: sicut nec i ista sor. albus currat tūc: q̄ ex ista v̄lēma seḡt p̄nia. v̄z sor. albus currat ninc. ḡ tunc sor. albus currat. alii sequit q̄ sor. albus currat tūc: r tu istis centū annis i illis sor. albus currat: qdō est dissonū (r pz cōse quentia) ponēdo q̄ sor. currat p̄mo albus post centū ānos.

Cz^o. Cz^o. Ista sor. albus currat: r tu nūq̄ currer aliḡ bō albus. pba: r pono: q̄ solus sor. erit alb̄: r q̄ ipse eras currer: nūq̄ tu currer quādo ipse erit alb̄. isto posito: pz p̄ ps: q̄n eras currer sor. q̄ est aut q̄ erit sor. albus: sic arguendo. sor. albus currer eras. ḡ eras sor. albus currer: nis est v̄p: vt pz p̄ resolutionē. ḡ 2̄is. Ex ista 2̄ne sequuntur q̄tior p̄positiones cōiter concessē. pma pp̄o albu videbit ate p̄ totam illaz diem presentē: r tamē isto mēse nō erit aliqd albu v̄sum ate (pz) dato q̄ i isto mēse nō videbis aliquid quādo ipsum erit albu: r q̄ tota die videbis sor. qui solū pos h̄c mēse erit albus. Cz^o p̄positio. cancellarius p̄dicabit eras: r tamē istis centū ānos nō predicabit aliḡ cancellarius: pz: dato q̄ tu p̄dicabis eras: r tu eris cancellarius

post hunc annum: sit tamē ita q̄ nec tūneq̄ aliḡ alita pre dicabit quādo erit cancellarius. Cz^o p̄positio tūc rex erit 3°. cor londouis: r tamē tūc erit gl̄ibet rex scotie: patet: dato q̄ in medio instātī crastine diei erit gl̄ibet rex scotie: r q̄ tu eris londoni in eodē instātī in quo non eris rex: sed pollea eris rex. Cz^o p̄positio. bodie eps veniet nd villā: r tamē nūq̄ 4°. cor veniet aliḡ ep̄scopus ad villā: patet: dato q̄ non veniet ali quis ad villā quādo erit eps: r q̄ tu bodie venies ad villa: quādo nō eris eps: sed q̄ post mensez tu eris ep̄scopus.

Ad primū dicit negādo illaz in casu dato. sor. albus Ad p̄m curret: qui modo non currit: nec sequitur sor. albus curret: r sortes albus nō currat. ergo sortes albus curret: qui modo non currat: quia arguitur a sensu diuiso ad sensum compōstū: imo ex eodē antecedente nō sequitur hec copulatina sor. alb̄ currat: r ille nō currat: q̄ bec copulatina pp̄ter dep̄dentiā secūde partis ap̄ma pba: cahe resolubiliter. s. hoc currat r illud non currat: r hoc ē vel erit sor. albus: quaz resoluentū pma ē falsa. Cz^o Ad z^o. dicitur Ad z^o q̄ si sor. in cepit ēē alb̄ us p̄ acquisitionē albedinis successione ab agēte extrinseco ipse incepit esse alb̄ per remotionē de p̄senti: r sc̄p̄t habē gradū mediū albedinis p̄positio nem de p̄senti: r ita p̄cedo q̄ p̄us habuit gradū medium q̄ aliquē gradū v̄lra mediū. fm q̄ ratio declarauit. Et tunc ad argumentū dico q̄ agēs naturale fortē agit in partem pp̄inqua q̄ remota: q̄n in quacunq̄ parte pp̄inqua r immedias agēti est ille gradus inedi: r nō in aliqua parte remota: q̄ nō dico p̄ illo istātī gradū mēm ēē vniiformiter: r adequate in aliqua p̄e sor. immo quacunq̄ data r diuisa in duas medietates iste gradus ē imediate pp̄inqua agēti r nō renota. Cz^o Intelligentū rū p̄tenēdo gradū ēē aliḡ Nōble partem latitudinis r v̄biciūz est vnius gradus mediū ibi sunt in finiti: ita q̄ in quacunq̄ parte sor. ē gradus vt quat tuor ibi sunt infiniti gradus vt quāmior: sicut r ista ps habet in finitas p̄es: tunc cōsequenter ē dicendū: q̄ sor. incipit aequirere gradū mediū premorione de p̄senti. s. nunc non habet: r imediate post instās p̄sens habebit gradū mediū. r in isto casu dicin ir: q̄ sor. nec citi: nec tardī habebit gradū mediū q̄ gradū v̄lra mediū. nec eī: sed q̄ ita cito habebit gradū mediū. sicut gradū v̄lra mediū. r eī: pz. Et si assignet ille nō admittat: q̄ star 2̄is rōne de ly ira cito: sicut i illa ita cito erit instās sicut erit instās: quā cōceda sicut r alia. Cz^o Sz^o sor. habuit gradū medium r gradū v̄l obectō tra mediū: r nullū v̄lra mediū h̄uir ita cito sicut mediū. ḡ p̄i^r habuit gradū mediū. q̄ gradū v̄lra mediū. Consimili argumēto p̄t pbari: q̄ sor. habuit gradū v̄lra mediū pma q̄ gradū mēm. Cz^o Rūdet negādo 2̄is: q̄ tertia exponēs. Rūsio debuit ēē istānō ita cito habuit gradū v̄lra mediū: sicut me dū q̄: negār. Cz^o Et si allegarēt dicta p̄terits: q̄n sequeba abectō tur vt oītuz ē sor. fuit magn̄: r aliqua ps q̄n ita sor. fuit magna: r nulla fuit tanta sicut sor. fuit. ḡ sor. fuit maior: q̄ aliqua ps q̄titatiua sui. Itē sor. fuit magn̄ in aliquo instāti: r in nullo istātī fuit ita magn̄ sicut fuit. ḡ sor. fuit maior: q̄ ipse fuit in aliquo istātī. Cz^o Dicendum. q̄ cum p̄parāt finit Rūsio rum ad infinitū: talis modus arguēdi seruādus est: sicut ibi dicitū est. Sz^o vbi p̄parāt finitū ad finitū tertia expanēs debz esse illa: vt hic tradir: nunc autē comparāt ibi sor. ad finitas partes q̄titatiuas: seu ad istātia: r ita cōparāt finitū ad infinitū. hic autē comparāt istāa ad istātia. seu gradus mediū ad gradū v̄lra mediū modo infinitū sunt gradus. medy: r finitū gradus v̄lra mēm. Cz^o Ex p̄dictis seq̄t. q̄ tu Cor^o eris prius q̄ aliquod instātū futuz: r bac instās p̄sens erit prius p̄teritū q̄ aliquod illoz: demonstratis aib̄ istātib^o: futurns: nec sequitur imediate post hoc erit aliquod isto rum: sed hoc instans nan prius erit q̄ imediate post hoc. ḡ hoc istās nō prius erit q̄ aliquod i stoz: q̄ hoc, istans ē r nullū istoz ē: st. n. imediate post bac erit. a. r imediate post

Sextum

hoc erit. b. nullū istoꝝ prius erit q̄ reliquū: sed q̄ tu immediate post hoc eris. t. nulluz istoꝝ immediate post hoc erit.

ideo tu prius eris q̄ aliquod istoꝝ: t. quia hoc instās p̄sens erit immediate post hoc p̄teritū: t. nullum istoꝝ erit immedia-

Ad 3^m te post hoc p̄teritū q̄ aliquod istoꝝ. ḡ sicut hoc erit p̄nūm instans p̄teritū. ita erit hūs p̄teritū q̄ aliquod istoꝝ. **C** Ad 3^m. dico q̄ si alicui⁹ hominis plus q̄ medietas pellis faciei est adequate alba. iste ē dicēdus alb⁹. t. n̄t concedendo p̄cessionē adductā. s. ḡ. sor. est alb⁹: t. plato niger: t. tū plato h̄z maiorem partē albā: q̄. sor. inīmo cēcēdo q̄. sor. non est alb⁹: t. erit alb⁹: t. tū maxima sua albedo cōtinue remittet q̄. sor. t. q̄ libz sui partē: t. nulla acquiretur (pz) dato q̄ vna medietas faciei sor. sit adēq̄te alba: t. alia nigra: t. q̄ pars alba debeat rarefieri: t. sicut rarefit ita remittat albedo fm se totam: tardius tū q̄ rarefict ita q̄ si albedo sit: vt sex remittat ad graꝝ. vt q̄neq; ab h̄z acq̄stōe noue albedis. **C** In telligēdūz tū q̄ aliqd dicit albus duplchter. s. denoiatione intrinseca t. extrinseca; nihil. n. ē albi denoiationē intrinseca nisi plus q̄ medietas ei⁹ fm partes extremas sit adequate alba: t. sic nullus bō est albus nisi plus q̄ medietas pellis toti⁹ corporis sit alba. Denoiate aut̄ extrinseca h̄z indicū humanū aliqd p̄t dici albi solū albedie partis p̄ncipalis: t. sic indicamus hominē esse albi fm facie dicētes illuz eē albi cuius facies alba t. illa; facie esse albā: cuius plus q̄ medietas pellis est alba adequate: t. sic non ē inēonētio: q̄ aliqd sit albi denoiatione extrinseca: t. nigꝝ denoiationē intrinseca (dato) q̄. sor. habeat facie alba t. resiliū nigrū.

Ad 4^m **C** Ad 4^m. dicit q̄ nullus bō ē summe alb⁹ nisi tota pellis faciet ē summe alba: t. n̄t cedo q̄ nō tanta ps summe alba sufficit denoiare facie ē ē summe alba: sicut sufficit ps remisse alba: ad denoiantū facie ē ē remisse alba ē ē mo nia or pars requiriſ. Et si arguit q̄ adhuc iste non est summe albus: q̄ p̄t fieri albior q̄ reliqua alia ps p̄t albedifici. dicitur vt supra q̄ illū bolez ē ē magis vel min⁹ albi: nō atte dit penes ptez maiorē vel minorē alba: sed solū penes faciez semp̄ int̄o de denoiatione extrinseca. Jo si talis ps ē summe alba: iste ē summe alb⁹: nec ex hoc sit albior pp acq̄stionē albedinis i aliq pte: denoiationē tū intrinseca nihil est summe albi: nisi tota superficies ei⁹ sit summe alba rc.

C Tertia pars p̄ncipal.

D omnis bō albus currit. Cōtra. nullus bō alb⁹ currit. ergo ecce. a. n̄t arguit. nullus bō mouet. ḡ nullus bō currit (pz 29a) t. p̄baē a. n̄t. naz t. aligis homo mouet: t. omne q̄ mouet: mouet in hoc instāti. ergo aliquis homo mouetur in hoc instanti. consequens est falsum: quia si aliquis mouet in hoc instāti tū motus ē in hoc instāti q̄d ē cōtra determinationē Aristotel. 4. phibcox: dicētis q̄ motus nō ē in instāti: s. in tpe: q̄ nō mēsūrat instāti. s. tpe. 4. phibcox. Ex quo. n. mot⁹ est ens successiū diuisibile t. instans idūnissibile nūq̄ mēsūrabit̄ inot⁹ p̄ instātis: q̄ mēsūra ē men surā dūt ē ē vñigea. iz. methaꝝ. **C** 2^m. Nullus bō p̄transit aliqd spaciū: ḡ nullus bō currit: pz 29a: q̄ i currēdo per trāst̄ spaciū sup q̄d fit inot⁹: t. spaciū i quo fit mot⁹: a. n̄t p̄baē: q̄ si aligis bō p̄transit aliqd spaciū sit illud. a. t. seḡt. q̄ aligis bō p̄transit. a. infinites t. tū mō p̄t eē q̄ nūq̄ p̄transit. a. hoc sic declarat: tota rō quare ille bō p̄transit. a. est q̄ ē in p̄trāseundo. a. aut q̄ mouebat sup. a. sed infinites ille bō fuit in p̄trāscundo. a. t. mouebat super. a. q̄ in infinitis instātib⁹. ḡ infinites p̄transit. a. t. q̄ p̄t esse ipz nūq̄ p̄transit. a. arguit: ḡ seḡt. a. nō ē nec fuit nec erit p̄trāscendum. ergo sor. nō p̄transit. a. a. s. ē possibile: q̄ possibile ē q̄ ipse nō s̄t̄ motū v̄sq̄ ad finē. a. spatiū. igit̄ nūs etiā ē pos sible. **C** 3^m. sequit̄. Si aligis bō currit ipz diuisit̄: vel incipit diuidere aliquā superficies: patet sequēt̄: quia in cur si ei⁹ cōtinue diuidit medium ante: sed consequēs est fal suz: q̄ talis superficies aut ē integrā: aut diuisa: si diuisa: iā

non diuidit eaz: si integrā: ergo non diuidit eam. patet con sequēt̄: quia si diuidit eam: ipsa est diuisa: t. si est diuisa: non ē integrā: p̄ma d̄ditional patet: q̄ ea q̄ idūnissibl̄r fūt̄ simul fūt̄: t. facta sunt: nam illuminatio medy: t. etiā inductio anime intensiū simul fūt̄: t. facta est. Si autem dicit̄: q̄ aliquis incipiat diuidere aliquā superficies: s. per remotionē de presenti: sit ille sor. t. illa superficies. a. t. sequitur q̄ sor. nō p̄s diuidet. a. q̄. a. crū diuisuz nūs est falsum: q̄ si sor. p̄transit̄ aliquod spaciū p̄t̄ pertāsūt̄ illud q̄ ipz erit p̄transit̄. Et si diuidet ultimā superficiē illius spatiū p̄t̄ diuidet eā. q̄ ipsa erit diuisa. ergo per idē: si sor. diuidet a. superficie. prius diuidet illam q̄ ipsa erit diuisa: s. hoc est falsum: q̄ sor. inēdiate post hoc diuidet. a. superficie: t. inēdiate post hoc erit diuisa (ex quo) ē idūnissibilis fm pro funditatē: ḡ non post diuidet. a. superficies q̄ ipsa erit diuisa. **C** 4^m arguit. Nullus bō p̄t̄ incipere currere. ergo te. a. n̄t p̄baē: q̄ si aliquis bō incipiet currere: aut p̄ pōnes de p̄st̄: aut p̄ remotionē: nō per positionē de p̄st̄: q̄ tūc cursus dare p̄t̄ istās q̄d videt̄ ēē p̄bz. 6. phibcox dicentē: q̄ mot⁹ nō das p̄t̄ istās. nec ē per remotionē de p̄st̄: q̄ seq̄ret̄ ista celo q̄ aliqd erit: t. tū nūq̄ erit ita q̄. illō ē: p̄baē (t. pono) q̄ sor. incipiat currere diuid̄t̄ p̄t̄ his. a. superficie acris inēdiate sibi: t. seḡt: q̄ sor. diuidet. a. superficie. ḡ diuisio. a. superficie erit: s. nūq̄ erit ita q̄ dio. a. superficie est: q̄ etiā p̄t̄ hoc erit ita q̄. a. superficies ē diuisio. ḡ aliqd erit t. nūq̄ erit ita q̄ illhd ē: q̄ illa diuisio crit̄: t. nūq̄ erit ita q̄ ista diuisio est: īmo seḡt q̄ sor. diuidet aliqd q̄ nūq̄ tāget: q̄ sor. diuidet a. superficie: t. nūq̄ tāget. a. superficie neq̄. a. superficies nūq̄ erit: ex quo etiā ipsa erit diuisa.

Oppositiū **C** arguit sic. Tū currēs est bō albus. ḡ omnis bō albus currit (pz 29a) ab ex

clūsiū ad sinū vlc̄: a. n̄t ē vlc̄: vt pz: p̄ exponēt̄. ḡ t. p̄ns.

L icca **C** predicta sit hec prīma p̄t̄: nō ex eo aliquis homi

pertransit spaciū aliqd: q̄ est in pertransēundo illud: aut quia mouetur super illud: probatur: quia p̄cier inēonētio adductum: in secunda ratione sequit̄ur alia quattuor. **C** Primum est. Maximū pertrāsum a. sor. est equale ināximū p̄transito aplatone: t. tū sor. ī centuplo

maiis p̄transit̄ spaciū q̄ plato: p̄baē (t. ponat̄ q̄) sor. mo

nēt̄ kiper. a. spacio centū pedū p̄transit̄ illud: t. plato su

per spacio vniū pedis solū: sic tū q̄ anullo istoꝝ sit p̄transit̄ illud: aliqd: spaciū semipedale: isto posito pz inēonētio: ex q̄ sor.

fuit in p̄trāseundo spaciū centū p̄t̄: t. spaciū p̄trāseundo aplatone fuit solū p̄t̄. **C** 2^m inēonētio. Sor. t. plato eque p̄mo inēperunt mo⁹: t. sor. cont̄ in cētuplo tardius moue

batur q̄ plato: t. ramen in cētuplo plus pertransit̄ sor. q̄ plato: p̄z: po⁹ p̄ma parte in casu: vna q̄ spaciū pertransēundū a. sor. sit centūpedale t. p̄trāseundo aplatone sit soluz p̄diale. **C** 3^m inēonētio. q̄ i omni motu locali aliqd

est maximū spaciū pertransit̄ amo⁹: t. tamē illud mo⁹ plus pertransit̄ in duplo maius spaciū: pz: q̄ pro medio

puncto spatiū illud verificatur: t. cōsequēt̄ in puncto terminat̄ p̄t̄: quā sit pertransit̄ ab isto t. sic in infiniū. **C** Quartum inēonētio est. q̄ omne mobile inci

piens moueri subito pertransit totū spaciū pertransēundū: quia subito erit in pertrāseundo illud: t. subito moue

bitur super illud: īmō si aliquod albedifici īducet in alia quo s̄biccto: latitudine albedinis īmō gradū v̄sq̄ ad gra

dūm summū adequate in bora: sequitur q̄ subito inducet totam illam latitudinem: quia subito erit in inducēdo illam: t. subito alterabit subiectū p̄ inductione illius.

Secunda conclusio. ex eo aliquis homo pertransit spaciū aliquod: quia continuat motuz quo istis spaciū: vna pars est pertransita: t. alia est pertransēunda: probatur: aliquis homo pertransit spaciū aliquod: sed non est alia ratio

assignanda: ergo rce: patet consequentia: cum minori per primam conclusionem: et maior declaratur: quia aliter se quis: qd hoc pertransit: et nihil pertransit. logi: et nihil logitur: oisputat: et nullam propositionem oicit: et qd sapientissimus hoc mundi nescit qd dicit: qd tunc in qd oeliberate loquitur: et qd sor. p. per transire immo pertransibit aliqd spatiu: et tu nunc erit pertransiens illud spatium. immo nec est possibile ipsum pertransire tale spatiu: que oia sunt oissons: et p. tua: qd ois non possibil ad probandit: qd sor. pertransit: et nihil pertransit: pbat ex p. oia qd oca sunt. z. cor^m
Ratio obiecto z. cor^m Secundo sequitur. Qd aliquod erit maximum pertransitum asor. et nullum erit maximum pertransitum aplatone in casu illo: quia sor. pertransibit. a. et plato non pertransibit. b. quia plato pertransibit qualibet partem terminatam ad principium spaci: et non pertransibit aliquam partem terminatam ad finem spaci: non obstante qd quilibet punctum intrinsecum istius partis pertransibit: et in hoc casu conceditur qd sor. plus pertransibit qd plato: et tamen in nulla proportione (dato) qd. a. et b. linee sint equalis: quia l. a. linea non sit maior. b. etiamen. a. linea erit maior qd aliqua quam pertransibit plato: sed in nulla proportione erit maior.

Ad primum

Ad p^m argu^m dico qd aliquid monetur in instanti z. qd motus est in instanti non tunc ad p^m in mensura sua: sed tanq; in mensura sui mutari esse: qd ei diuisibile in motu: copulans partes preteritas cum parti- bus futuris: sicut instans in tempore: non tantum concedit qd motus erit in instanti: nec qd motus fuerit in instanti: qd si motus fuerit in instanti: quelibet pars istius motus fiet isto instanti: et si motus erit in instanti: quelibet pars illius erit in instanti: nec sequitur aliquid mouetur in instan- ti: ergo motus illius erit in instanti: sed solum sequitur. qd aliquando erit ita qd motus illius erit in isto instanti. Ad z^m z^m (patet) qd aliquis homo pertransibit aliquod spaciun sed non propter illum causam (vt patuit) in prima concu- sione: sed propter aliam (vt patuit) in secunda conclusione. C Et si arguitur qd sor. pertransibit. a. (dato) qd sit supra me obiecto dio puncto: quia illud spatium fuit pertransendum asor. et nondum est pertransitum asor. ergo remanet pertransi- dum asor. (negatur consequentia) quia sicut non sequitur sor. et plato fuerunt videndi ate: et non sunt vidi ate: gadhuc remanent videndi ate (dato) qd beri vidiisti sor. quem non vidisti: est antecedens verum: et cōsequens falsum. Ad z^m z^m oicitur: qd si sor. incipit oividere. a. superficiem et non mo- uetur ipse non oividit: sed dividet eaz: et concedo consequen- ter: qd non prius dividit eaz qd ipsa erit diuisa: nec illa alia deducta sunt similia: quia in fine pertransitionis spacy: et fine divisionis ultime superficies sor. non mouebitur: sed immediate post instans presens sor. mouebitur dividendo aerem ante se. Si autem sor. est in motu (concedo) qd sor. dividit. a. superficiem integrum et continuam: et qd prius di- vidit eam qd ipsa erit diuisa: quia iam dividit eam: et imme- diante post instans presens erit omisa. Cum autem oicitur: qd ea que indiuisibiliter sunt simul sunt: et facta sunt: yes- t non at oia que idiuisibiliter corrumperet sit corrupti- tur: et corrupta sunt: quia vt patuit: ultima superficies di- videtur anteq; ipsa erit omisa: dividetur enim in quolibet tempore terminato ad ultimum instans divisionis: et in isto instanti primo ipsa erit omisa. Ex his sequitur. qd pri- ma superficies incipit oividit: et nunc desinet dividit: vnde sequi- tur ista superficies oividit: et non dividetur: nec oivi- detur: ergo incipit et oesinit dividit: illa consequentia est bo- na per totam illam horam: et continue antecedens est ve- rum: quacumq; superficie demonstrata inter primam et ul- timam: ergo et consequens continuo erit verum. Ad 4^m Ad 4^m concedo qd sor. incipit currere per remotiones d. p. niti: et ne- go p. nem adductaz (et ad probationem) diuisio: a. superficiet

Septimum

erit: et nunquam erit ita quod diuisio. a. superficie i est: et ergo aliquid erit: et nunquam erit ita quod illud est: negatur consequentia: sicur non sequitur hoc album erit: et nunquam erit ita quod hoc album erit: ergo aliquid erit: et nunquam erit ita quod illud est. Si in. sor. sit alb: et nunquam erit alb: a. his est vex: et huius filius: unde procedit: quod diuisio. a. superficie erit: quod ille motus est demirando dionem roti corporis diuidendi: et ille motus est diuisio. a. superficie non quod de in aliquo instanti. sed in quatuor tempore teriato ad hoc instantias: et quod non erit ita quod a. superficies diuidit: ex eo quod immediate post a. superficies erit diuisa: lo non erit ita quod diuisio. a. superficie est: sed in continuo erit ita quod diuisio alicuius superficies est: et huius conatur sor. diuidere aliquid quod nunquam taret.

C. Prima pars principalis.

Eptimum sophysma principale. Ois asinus sor. currit: ponēdo: q. sor. bēat solū dnos asinos. quoꝝ gliber currat: et multi sint aliꝫ asini: qui non currat: d quoꝝ nūero sit brunellus. isto posito qd̄tupl̄ arguit sophysma ēē falsum: et pmo sic. ois asin⁹ sor. currit: ḡ sor. ois asin⁹ currit: p3 2ña: qz exponētes asitis iserūt exponētes 2ñtis. s3 2ñs ē falsū: ḡ et 2ñs. qz 2ñs sit falsuz arguit. qz segur: sor. ois asinus currit: brunellus ē asin⁹: ergo brunellus currit: p3 2ña: qz arguit asipiori distributo ad suū inferius cū debito medio. 2º est falsa: ergo aliq̄ pmissaz ē falsa: nō minor: ergo maior: et qz arguit cū debito medio pbat: qz si non B ē: ideo est qz ly asinus restringit p ly sor. S3 h̄ pronomen demōstratum pcedēs o: ſōneꝫ imediatā nō reſtringit teriz distributuz: ergo nec ly sor. ois ē manifestuz: qz dido ille hō ois hō elt: distribuit ly hō pto oī hoie. Cz. Nō ois asin⁹

$z^m \arg^m$

3⁴ erg^m

4 Mar 9

In contrarium arguit sic. asin⁹ sor. currit ⁊ nul
lus ē asinus sor. qn ille currat.
ergo ois asinus sor. currit pz ḏn ab expō⁹ ad expositum
qns est ver. ergo ⁊ qns qd est sophisma.

Circa mās p̄mi atgūmēti sic b̄ p̄? **Sor.** ois asinus est.
z tñ sor. nō est ois asinus. z p̄s segtut ex cāu. qz
sic nō ois asinus ē sor. ita sor. nō est ois asin^u? p̄z qz n̄ appz

¶ ly sor. positi^r apte sibi restitigat: et nō positi^r apte pdicati: et
nō e^r: s^r pma ps^r nis arguit. sor. asin^r e^r t sor. nō est asinus
gn iste sit: g^r sor. ois asinus e^r (p^r p^r a) ab expob^r ad expo^r.
a^r s^r e^r verū. g^r t i^r s. Itē sor. ois asin^r e^r currēns: g^r sor. ois asin^r
nis e^r (p^r p^r a) d^r a^r t^r a^r t^r adiacēs. a^r s^r p^r: q^r.
sor. ois asin^r currit (v^r p^r) p^r exponētes: s^r h^r. q^r de sbo illi^r
ppōnēs: sor. ois asinus e^r q^r si dicēt q^r istd totuz sit l^r b^r m. sor.
ois asinus. sequit^r q^r ista s^r falsa: q^r q^r l^r ite cung^r resolutur
yna resoluēti^r est falsa. s^r h^r e^r sor. ois asin^r. nā ex quo sor. h^r
duos asinos: quocū dē^r h^r est falsa: hoc e^r sor. ois asinus. s^r
vo d^r q^r ly sor. s^r subiectū: t^r ly ois asinus reneat se a pre p^r
dicati: itē p^r hēo intentu: q^r ista e^r falsa: q^r equaler isti: sor. e^r
ois asinus. R^r nēf^r q^r hic tenendo opinionē cōez: q^r obliqui
us est sūm q^r pcedit recū: t^r q^r tec^r teneat se apte pdicati:
ita q^r ly sor. e^r subiectū: t^r ly ois asinus t^r se apte pdicati: non
q^r ly ois asinus s^r pdicati: s^r solu^r ly asinus dist^r p^r ly ois. t^r
cū ex ista iserf: q^r ista e^r falsa: negat: nec equaler isti: sor. est
ois asinus: cū in p^r testrigat ly asin^r t^r nō i^r fa. C Intelligē nōbile
dū q^r cū d^r sor. ois asin^r e^r: q^r ly sor. p^r regi arector: t^r auerbo.
s^r auerbo nihil restitigat: t^r tūc d^r negari illar: q^r equaler isti:
sor. e^r ois asinus: aut isti. sor. est hūs oēz asin^r. Si vo negat^r
arector: tūc est deteriatio eius: t^r restriktio eiusdē: nec e^r incō
ueniēs vñ eoꝝ eē subiectū: t^r alind pdicau^r non obstante
q^r vñū sit deteriatio alterius. Et si ex hoc cōcludi^r: q^r sor. e^r
ois asinus: p^r isformiter p^r e^r restriktio: t^r deteriatio p^r d^r cat:
negat^r p^r a: t^r hoc pp^r ipedimentū vbi mediantis. obliqu^r. h.
nō regir^r arector nisi ambo pcedat vel seqn^r verbū. C z^r z^r
sor. ois asinus e^r: t^r nō imēdiate aī instas p^rs sor. ois asinus
fuit: t^r tū sor. nō incipit ois asinus e^r: pba^r: t^r pono q^r sor. ba
beat aliquē asinū: t^r q^r nec ipse nec sūns asinua fuit. isto po
sto: p^r ma ps^r nisp^r: t^r fa declarat: q^r hec pp^r sor. incipit
ois asinus e^r: nō e^r vñū: ly asinus restringat p^r obliquū: s^r
hic nō restringitur p^r obliquū pp^r mediationē vbi: iigitur t^r.
Et si q^r terēd^r sua p^r expo^r: dico: q^r e^r illa sō. e^r ois asin^r aut i^r
sor. ois asin^r e^r. vbi ly sor. regat auerbo t^r ii arecto. Lōs^r di
cat q^r ista p^r nō valer: sor. ois asinus e^r: t^r nī imēdiate post i
stas p^rs sor. ois asin^r erit: ergo sor. desinat ois asinus esse.
C z^r z^r. Jā incipit currere ois asinus: t^r tū nī i^r caput ois asin^r 3^r

3°. Ja incipiuntur et ois animis. cu*n* ita incipiuntur animis.
sor. currere pba*r*: et po*g* ois asin^u? quē sor. iā h^z curtat. cur-
ret: et currexit p totā horā pteritā: s*z* g*z* sor. nunq*z* huerit ali-
quem asinū. isto positio*n* atque sic: nūc currit ois animis sor.
et nūq*z* currebat ois animis sor. nec vng*z* fuit ita q*o* ois asin^u
nus sor. currit: g*z* iā incipit currere ois animis sor. p*z* 2*z* a*z* ab
exponentibus ad expositiū aīus est yetū. ergo et p*z* 2*z* a*z* quod ē
prīma ps conclusionis. 2° pars probatur: quia illius. iaz in-
cipit omnis animus sor. currere: nō potest esse alia secunda
exponens nisi vna illarum: nō immediate ante instas pre-
sens omnis animus sor. currebat: aut nō immediate ante in-
stans presens fuit ita q*o* omnis animus qui ē sor. currexit:
sed quelibet illarum est falsa. *C*y pate*r* quia omnis animus asin^u
qui est sor. immediate ante istans presens currebat. *C*lo obiecto
ita ista cōsequentia est bona. iam incipit carrete omnis ani-
mus sor. fauellus ē animus sor. q*o* ponebam in casu: ergo lā
incipit currere fauellus: tenet sequentia: asupetiori distri-
buto ad suum inferius cum debito medio. cōsequentia est
falsa: ergo aliqua prem*u* est falsa: non minor: ergo maior.
C Respōdetur q*o* illud verbum incipit immobilitat termini
num communem immediate sequētem se: siue distribuantur
sive nō: ob quam causam impedit descensum: sicut non se-
quitur: tu incipis scire omnes propositionē. a. est pp*o*: ergo
tu incipis scire. a conceditur i*g*i*r*: q*o* iaz incipit currere ois
animus sor. et iā non incipit currere aliquid animal: ymmo
nullum animal incipit currere: p*z* ponendo istā ultimā partē
cum toto casu priori. *C* 4°. Ois animus sor. et non ois ani-
mus ho*s* currit: pbarur: ponēdo prīmā partē aſtis: vna q*o*
plo bēat brunella nō currentē: isto positio*n*: p*z* pars p*z*: et scda
4°

Sophisina

declarat: q; si ois asinus bois currit: brunellus est asin^o bo
minia: g; brunellus currit (pz 2na) q; e; silius in 3° p; ame fi
gure. h; est falsa: g; alioq; p; mislari est falsa: nō minor: g; maiō.
C 3 5 illa 2na bona ē, ois bo est bo. g; ois bo est al. q; ar
guis ab inferiori ad suū supius 2fuse tūn mobilis. g; idem
esta 2na ē bona. ois asinus for. currit: g; ois asinus bois cur
rit: q; arguis utrobiq; ab inferiori ad suū supius 2fuse tūn
mobilis. q; ly bois i faskar 2fuse tūn mobiliter cū sequatur
signū vle mediate. Rur q; stat distributiuē, q; signū vle
affirmatiū distribuēs rectū: distribuit obliquū g; ē deter
minatio eius. terius vō mediate seqntē i distribuit. si non
est oeteratio termini seqntis imediate (z dato) p; adhuc
staret 2fase tūn: q; ha nō valeret. q; argueret virtualit ab in
feriori ad suū supius distributiuē. q; ly asin^o in ante oisiri
buīt solū pro ssino. for. rōne restriktiois: in 2ntē vō, p; asino
bois. Itē si ly bois staret i 2ntē deteriate ccederet illa: ois
asinus bois currit. sic illa ois asin^o bois currit: rōne equalē
tie: nec 2na illa ē et bona. ois asinus bois currit. g; nlls ē asin^o
bois qn iste currit: z solū seqret g; bois nullus ē asin^o
gn ille currit: sc̄ illa 2na n̄ valet: ois asin^o bois currit: bru
nellus est asinus bois: g; brunellus currit: z minor oē buīt
esse illa brunellus est eiusdem bois asinus: quod negatur.

Ad primum xcedit **2na.** ois asinus sor. currit. sor. ois asinus currit. oūmō nō mu-
tef. regimen. et tūcad arg⁹. sor. ois asinus currit. brunellus
ē asin⁹. ḡ brunellus currit; negat p̄la; nec arguit cū oēbito
medio: eo q̄ ly brunellus nō oīstribuit nisi p̄ asin⁹ sor. in
maiōr: iō minor debuit eē tal: brunellus ē asinus sor. q̄ ne-
gas. Deinde cū arguit s̄ restrictionē q̄fīn ista. iste ois bō
est. nō restringit ly bō: ḡ nece in illa: sor. ois asin⁹ currit; nega-
tur **3ra.** q̄ in ante ly iste nō est decrēatio illi: iērminī bō:
tū n̄ regat ab eo: s̄ solū anerbo. in ante vō rōne regis: ly sor.
ē oēteratio isti: termi asin⁹. **G**o 3darguit. q̄ ly ille p̄ re-
stringere ēt isti terūnū bō: q̄ hec ē vā: tu es ois bō ille: oe
mōstrato te: vt pz bñ ḡ suas expōnetes. Dōni q̄ ly iste non
pertinet cū ly bō in ppōne oemōstrata: nulli mediāte restio.
subintellecto. iō ibide agte post restringit. et nō agte ante:
vii xcedit q̄ tūres ois bō ille. q̄ tu es ois bō ḡ est iste: tū
nō es ille ois bō. q̄ tu non es ille ḡ ē ois bō. **A**d 2^m nego
q̄ sor. nō ois asin⁹ currit; et cū q̄rif. de suo illi. (Coicō) q̄ solū
ly sor. subicit; nec q̄ p̄ B̄ equale illi: iō nō est ois asin⁹ cur-
rēs. sic nec illa: sor. ois asin⁹ currit; equale illi: sor. ē ois asin⁹
currens; q̄z ly asin⁹ in p̄ia restringit. et nō in bō. Dico q̄:
q̄ sic illa: sor. ois asin⁹ currit; equale illi: sor. ē omnis asin⁹
nū sūtis currens; aut isti: sor. habet omne mā asinum sumū
currentem. ita illa: sor. non glz asinus ē currens; equaliz isti
sor. nō es glz asinus sumū currens; aut isti: sor. n̄ b̄z asin⁹ oēz
sumū currente: q̄ p̄ qlz ē falsa (vt pz) ex casu. **A**d 3^m admi⁹
casu isto concedo tā. a. q̄. b. (rad in pbationē) nego 2nāz:
nec ē sūtis in alīq̄ figuraz: q̄z nō suffic̄ q̄ illud q̄b̄ scūtis
i maiori p̄dicei i minori: alīr ille sūtis valeret: glz bō ē ma-
sculus; berta est bō: ḡ berta ē masculus: s̄ regrit suppō pro-
eodē vel p̄ eisdē p̄cise. iō maior debuit eē illa: brunellus
ē asinus sor. ex quo ly asin⁹ nō oīstribuit i maiori nisi p̄ ass
no sor. **I**ntelligendū q̄ si tota p̄fusio signi v̄lis reūaret.
v̄sq̄ ad s̄bm. b. ita q̄ p̄dicatū nō staret confuse tūf: tūc non
cōuerterent̄ inō: a. b. tali casu cēt negādū. b. q̄z equaleat
istraliq̄ currens est ois asin⁹ sor. que ē falsa: sic ēt ista eset
falsa: ois bō est al. si ly aīal staret decrētiare: et si arguitur sic:
asin⁹ sor. currīt: et nullus ē asin⁹ sor. qn ille currat. ḡ ois asin⁹
sor currīt: negāda est 2nā. nec arguit ab expōnētibus
ut expōstū. s̄ ob eret sic expōni ista asin⁹ sor. ē currens: et
nullus ē asin⁹ sor. qn ille sit idē asinns currens: nō ista ē fal-
sa. **A**d 4^m. nego ista. asin⁹ sor. nō currīt (etnd. pbationē)
nego 2nām: q̄ lz ly asinus sit p̄mūs terius i situ: nō tū in p-
batione: q̄z s̄bm. b̄ ē p̄mūs terius in pbatione (et dato) q̄ sic

pmus terius pbabilis: sp tñ dñ probars cū eadē determinia-
rione; ideo minor ocbuit ec̄ ralis: hoc ē asinus sōz. Si dicat
ita ad arg⁹. seqns negado niam: q̄ nō arguis cū dñito me-
dio: sicur nō seqf: sc̄ieō istā ppōnē chymra est nō elt ens: t
illa ppō ē aliq̄ propō. ḡ sc̄ies alic̄ propōnē non ē ens: q̄ an-
tecedēs est vex: t̄ n̄ falsū. ita illa n̄ia non valit: sōz. bru-
nellus nō currit: t̄ brunellus ē asin⁹: ḡ asinus sōz. nō currit:
t̄ debnit boe ec̄ mediū sōz. brunellus ē alin⁹: si c̄ alter⁹ de-
buit re B mediū. sc̄ies illā ppōnē sc̄ies aliquā ppōnē t̄.
C Prima pars principalis.

Cestum sophisma. Principale eius est ut non nisi sit deus et non nisi sit homo. Et hoc est quod dicitur: **p**ropter quod ergo non est deus, non est homo. Non enim est deus, quia non est homo. Non enim est homo, quia non est deus. Non enim est deus, quia non est homo. Non enim est homo, quia non est deus.

... cunctis boiis aīm currit: brunellus e boiis
asinus: ḡ brunellus currit: ille si lhi s̄ ē i:z̄ p̄me. d̄ ē falsa ponē
do cū tōto casu q̄ brunellus sit vñ⁹ de asiniis nō currētib⁹
ergo aliq̄ p̄missaz̄ est falsa. n̄ minor: ḡ maior q̄ ē s̄op̄bisma.
Itē cuiusib⁹ boiis asinus currit: alcuinus boiis asin⁹ gescit: ḡ
gescēs est currēs: oiscursus est in 4:3: d̄ falsa. ḡ aliq̄ p̄missaz̄
sorū est falsa: n̄ minor: ḡ maior: q̄ ē s̄op̄bisma. Si at̄ soluz
ly boiis est s̄am: arguit sic q̄sitr. cuiusib⁹ boiis asin⁹ currit:
brunellus ē boiis. iḡ brunellus asin⁹ currit. Itē cuiusib⁹:
boiis asin⁹ currit: alcuinus boiis asinus gescit: ḡ asin⁹ gescēs
ē asinus currēs (isti oiscurus patēt) vt supra: et̄ cuiusib⁹ illo
ru d̄ ē falsa: ḡ aliq̄ p̄missaz̄ ē falsa nō minor: ḡ maior que ē
s̄op̄bisma. Cz̄ si cuiusib⁹ boiis asinus currit: ḡ tñi currēs ē
boiis asinus: vel tñi asin⁹ currēs est boiis (pz̄ 2ñia) ab vñ ad
suā exēlūtiā. qñ si rotū aggreda⁹ subicit in vñ: illi corrīs
der p̄ exēlūtiā. Si at̄ solu ly boiis sebi corridet z̄ exēlū
tiā: s̄ 2ñis ē falsi pro q̄libet pte: q̄rū ligd nō currēs ē boiis
asinus: et̄ aliqd nō asinus currēs ē boiis. iḡ non tñi currēs
est boiis asin⁹: nec tñi asin⁹ currēs ē boiis (pz̄ 2ñia) q̄ ex cu
iustib⁹ exponentib⁹ d̄ictorio seḡ d̄ictoriū expositi: aū vo
ntid̄. q̄z B̄ ē boiis asinus: z̄ B̄ ē nō currēs d̄m̄ando brunel
li: ḡ z̄: t̄ et̄ seḡt hoc ē boiis: et̄ hoc ē nō asinus currēs: ḡ z̄:
pz̄ 2ñia: are soluentibus ad resolutiū aūs ē verū ergo z̄ 2ñia:

¶ 3° H̄iū ē d̄ictorij sophis̄matis ē v̄x̄ ergo sop̄b̄sm̄a p̄z 3° ar^m
ē falsū: aīs probat: q̄r̄ hec ē v̄a c̄nīst̄z hoīs asīnūs non cur-
rit: z hoc ē H̄iūm̄ sophis̄matis ergo. t̄c. z^o ps p̄z: q̄m̄ v̄l̄s ne-
gatīna: z v̄l̄s aīf̄matīua: de cōs̄ilībus s̄l̄t̄s: z p̄t̄s: z copulīs:
supponētib̄ p̄cīse pro eodē v̄l̄ pro eisdē H̄iūantur: sed p̄t̄
m̄a ps probat: istīns hoīs aīnūs nō currit: z istīns hoīs aīnūs
non currit: z sic oī singūlis: ḡ c̄nīst̄b̄t̄ hoīs aīnūs nō
currit: p̄z 2^oa: p̄ inductionē: z aīs est claz: q̄m̄ quocūq; da-
to: seḡ iſtīns hoīs brunellus non currit: z iſtīns hoīs bru-
nellus est aīnūs: igitur iſtīns hoīs aīnūs non currit: tenet
2^oa ab inferiori ad suū superius: negatione postposita cīs
debito mediorans est verū: ergo t̄cūs. Deinde arguitur d̄
contradictorij: q̄r̄ illa est vera: hoīs aīnūs non currit: z H̄
est contradic̄torij sop̄b̄sm̄atis: ergo t̄c. (minor parz) q̄m̄
vniuersalīs aīf̄matīua: z p̄t̄cularis: vel idefīnīta nega-
tīua de cōs̄imilībus subiectis: p̄dīcātīs: z copulīs: suppo-
nētib̄ p̄cīse pro eodem vel pro eisdē contradicunt. ma-
ior vero p̄: obatur. q̄f̄ h̄iūs aīnūs non currit te om̄fato
z hoc est homō: ergo hominis aīnūs non currit (ps) per re-
solutionem. antecedēs est verū: ergo t̄cōsequens. ¶ 4° ar^m
c̄nīst̄b̄t̄ hominis aīnūs currit: ergo om̄nis aīnūs homi-
nis currit (ps 2^oa) q̄r̄ arguit ab uno conuertibili ad reli-
quum: cōsequens est falsū: ergo z antecedēs. q̄r̄ arguitur
ab uno conuertibili ad reliquum: patet: quia hominis aīnūs:
z aīnūs hominis conuertūl̄nt: probatur quia q̄n̄cqd̄
est hominis aīnūs ē aīnūs hoīs: z contra. Itē subalterne:
d̄rie: z d̄ictorie istāp̄ cōuertūl̄nt. ergo istē cōuertūl̄nt: 2^oa

Octauium

obiecto *est evidens intelligēti terminos. antecedens declarat. nā sequitur formaliter: hominis asinus currit; ergo asinus hominis currit. et p. et tias sequitur vniuersaliter: nullus bovis asinus currit: g nullus asinus bovis currit: tēz se: quī bovis asinus nō currit: g asinus bovis nō currit: et cōtra. Et forse dicere q̄ ideo auertūf: h̄rie: h̄dictoria et subalterne illa: q̄r nūq̄ mutat suppō. hic at̄ iunctaē suppō. q̄r ly asinus nō ista. ois asinus bovis currit. stat distributue et i alia cōfusione tñ. Et p̄ tra signū vle affirmatiū i recto distribuit obliquū sequente se inmediate rōne rectiū per idē signū vle in obliquo distribuit rectū rōne obliqui.*

Ad oppositum arguitur scilicet bovis asinus currit: et nihil ē bō qn istius asinū currit. g cuīslz bovis asinus currit: p̄ s̄ta ab exponēbus ad expōsum. aīs est verū: ergo et aīs qd̄ ē sophisma.

p̄ cor^m **Circa** mām p̄imi argūnti s̄tib̄ p̄ma p̄. premissē h̄stes v̄trobisq̄ mediū obliq̄ casus nō sūt illatiue maioris extremitatis de minori i p̄ne: probat: non. n. sequit̄ in p̄ figuracuiuslz bovis est asinus. ois capra est bovis: g ois capra ē asinus: seu cuiuslz capra ē asinus: nec segt̄ in z̄figura cuiuslz bovis ē oculus dexter: cuiuslz bovis est oculus. si n̄st̄. g oculus dexter est oculus sinist̄: seu oculus sinist̄ ē oculus dexter. **E**x illa p̄ne sequit̄. Q̄r alīs s̄llus nō est in p̄mō p̄ime figure q̄ tñ constat ex duabus v̄libus: affirmatiūs: v̄niuersale offimatiū directe cōcludētibus: et illud qd̄ subic̄t̄ in p̄ia p̄dicat in z̄ supponēs: p̄cise p̄ eo: dem: p̄z: in p̄exp̄lo. Et iā alīs s̄llogismus nō ē in p̄. tertie. figure. q̄ tñ stat ex duabus affirmatiūs v̄libus: particula rem vel indefinitā affirmatiū directe cōcludētibus: et id ē s̄bz v̄bīq̄ p̄cise: s̄t̄ p̄ eodē supponēs: p̄z: in z̄ p̄exp̄lo. s̄t. n. tales p̄t̄ valerēt̄: facile p̄bare boīez ee asinū: vt i quoq̄ instat̄ hō: i q̄l̄ i st̄t̄ ē asinus: g hō ē asinus. **z̄ p̄** Premissē h̄stes v̄trobisq̄ mediū obliq̄ casus sun̄ illatiue proportionalis de p̄portionali majori et minori extremitatib̄: p̄z: q̄ v̄l̄ seguir. Cuīslz bovis est asinus. ois capra ē bovis. g om̄ne h̄s capra ē h̄s asinū. seu cuīslz habentis capra ē asinus. Et iā seguir cuīslz bovis ē oculus dexter: cuīslz libet bovis est oculus sinist̄. g oē h̄s oculū dexterū: est h̄s oculū sinist̄: seu cuīslz h̄s oculū sinist̄: est habentis oculū dexterū. **E**x ista conclusione se p̄ne sequit̄. Q̄r alīs ē bonus s̄llogismus in quo nō cōcludit̄ major extremitas de minori nec suū auertibile in p̄ne: p̄z: q̄r nō cōcludit̄ capra: et asinus: q̄ fuerūt̄: maior et minor extremitates: nec h̄s capra et ois asinus auertunt̄: q̄ concludit̄ in p̄exp̄lo: mō est dicendū: q̄r alīs s̄llogismus est bonus. cuius extremitates in p̄missis i vicem auertunt̄: et tñ extrema p̄t̄aruz nō sunt iuncte cōvertibilia: p̄z: de illa: cuīslz libet bovis ē asinus. cuīslz bovis est rūdibile. g cuīslz h̄s rūdibile ē asinus. **3° p̄** p̄missē h̄stis mediū obliq̄ casus in majori et rectū in minori: tales nō sunt illatiue maioris extremitatis de minori: nec secū auertibilis: p̄z: q̄r nō segt̄: cuīslz bovis ē asinus: sor. est hō: g sor. ē asinus: tales. tñ p̄missē sunt illatiue in majoris extremitatis. de obliquo casu minoris extremitatis: g ex eisdē p̄missis (seḡt̄) p̄ sor. tñ ē asinus. **E**x ista p̄ne seḡt̄. q̄ alicuius boni s̄llogismus mediū majoris nō auertit̄ cū medio minoris: p̄z: q̄r homō et bovis nō auertunt̄. **4° p̄** p̄missē tā in s̄llogismo demōstratio q̄ nō dem̄atino taliter cōcludit̄ q̄liter cōponunt̄: ita q̄r si cōponunt̄ solū ex terminis rectis: non cōcludit̄ nisi rectuz de recto: vt ois hō est al: sor. est bō. g sor. est aīal. Si at̄ cōponunt̄ ex recto et obliquo: cōcludit̄ p̄ne mixta ex recto et obliquo: vt cuīslz bovis est asinū: sor. est hō. ergo sor. ē asinus: buīus ē asinus: et buīus ē capra: g h̄s asinū est habens capra: seu h̄stis capra est asinus. **E**x ista p̄ne sequit̄. Q̄r alīq̄ propō de s̄bo demonstratio singularis numeri resolubillis est (p̄z: de illa) buīus ē asinus: q̄n sic p̄barur.

huiū ē asinus: et hoc ē boe: g buīus ē asinū: talis tñ resolutio: non est v̄lis: q̄r iste nō resolutio huiū ē cōp̄isse asinus: buīus nō ē asinus: aliter duo h̄dictoria ēēt̄ fil' vera. s̄ buīus ē asinus: et buīus nō ē asinus. **z̄ p̄** segt̄. Q̄r alīs terūs p̄ cor. solū p̄ vno loppōn̄: et tñ verificat̄ pro multis: q̄r ly buīus demonstraro sor. nō supponit̄ nisi pro sor. et tñ verificat̄ de asino et capra: q̄r asinus ē buīus: et capra ē buīus. **z̄ p̄** seḡt̄. **3° cor.** Q̄r alīq̄ propōnes iuncte p̄uerunt̄: et tñ s̄bz vnius supponit̄ p̄ multis: et s̄bz alīrūs p̄ vno tñ: p̄z de illis: asinū istiū currat: et istius asinus currat. vt ly asinus istius supponit̄ p̄ multis: et ly istius asinus p̄ vno solū. **4° p̄** segt̄. Q̄r sunt 4° cor. alīq̄ propōnes q̄z vna ē vera: et altera impossibilis: nō obste q̄ s̄ba et p̄ta: supponat̄ p̄cipue pro eodē: et sint eiusdem q̄litas et cōtitatis: vt p̄z de istis: hoc ē asinus: et huiū ē asinus de monstrādo v̄trobis sor. Et si ex his cōcludit̄ q̄r alīs terminus rērūs cōmūniūs h̄z terminū discretiōē: cōcedo. vñ sicut alīs terminus cōmūniūs ita alīs rērūs discretus h̄z terminū discrete^m se: et h̄z terminū discretissimū. Nā terminus discret^m ēly sor: et ly ille hō discretiōē: q̄r p̄missus est resolubilis p̄z^m: ly hoc vero q̄r resoluit̄ istiū terminū ille hō: est eo discretiōē: g p̄t̄er discretissimus: q̄r nō est resolubilis: ita d̄r de ly istius: q̄r nō obste sua discretiōē: ad h̄c h̄z terminū discrete^m. vñ p̄no n̄ien dēmōstratiūn̄ in recto singularis numeri.

Ad p̄missū III d̄r q̄ p̄cipue ly bois est s̄bū: et rūc ad Ad p̄ missū III. org: cuīslz bois asinū currat: negat̄ s̄ta: nec ē si logismus in z̄. p̄ne ex q̄ non est mixtio diuersorū casuū in p̄ne. sicut nec i premissio. **z̄** solū segt̄ q̄ h̄s brunellū ē asinus curt̄ens. aut q̄ h̄s brunellū est h̄s asinū curren̄tem. **Ad z̄** negat̄ s̄ta. vñ plutes p̄pōnes obliquorū casuū nō auertunt̄ p̄ transpōne terioz: nisi p̄nū resoluant̄ in rectū. vt ab boie tu d̄s: nō auertit̄ in aliq̄ illaz: tu d̄s ab boie tu d̄ns es ab boie: s̄z p̄ sic resoluit̄. hō est aliquid a quo tu d̄s: q̄ resolutiōē sic facta. illa auertit̄ sic. alīḡ a q̄ tu d̄s est hō. ita i p̄posito h̄: cuīslz bois asinus currat. resoluit̄ in istā. ois hō h̄s asinū currentē: cuīus exclusiōē ē illa: oē h̄s asinū currentē ē hō. **z̄** dubitat̄ de v̄līb̄ illariū exclusiōaz: tantū currēs est bois asinus. tantū asinū currēs est bois. d̄r: q̄r ē vna illaz: ois asinus bois est currēs: oē qd̄ est bois asinus ē currēs. ita q̄r in v̄lī rectus sit p̄ s̄bi. s̄c fuit pars p̄dicati: in exclusiōa vero secūde exclusiō v̄lī ē illa: oē ens bois est asinus currēs: vñ p̄z falsitas v̄līz s̄c suaz. exclusiōaz. **Ad 3°** dico q̄r iste nō h̄rian̄. cuīslz bois asinū currat: cuīslz bois asinus nō currat. Et ad regulā dicit̄: q̄r nō p̄plete allegat̄: q̄r i h̄ys s̄ba supponit̄ s̄t̄ et p̄ta dis similliter. si termini s̄uerint̄ coes. nūc at̄ ly asinus v̄trobis stat confuse tñ: et iō h̄riū p̄rie ē illud: cuīslz bois nlls asinū currat: et h̄riū he est illud: cuīslz bois ois asinus currat: quarum q̄libet. est falsa. Et si arguit̄ s̄c: cuīslz bois asinū nō currat: g nlls asinus currat: q̄r negatio postposita fac̄ equalere suo h̄rio. Ue p̄ ē negatio īmediate postponatur s̄bo: vt cuīslz bois nō asinus currat: h̄r: cuīslz bois asinus nō currat equaleret h̄uī cuīslz bois ois asinū currat: ita q̄r termiū v̄niformiter supponit̄. Preterea nego q̄r iste h̄dicunt̄: cuīslz bois asinus currat et alicuius bois asinus nō currat. Et ad regulā allegat̄: dico q̄r intelligit̄ extremitatis similis supponere: ita q̄r subiectum in vna distributivū: et in alia ster determinate: et p̄dicatus stet in vna distributivae et in alia confuse tantum modo ly asinus nullibet distribuit: ideo contradictoriū prime est illud: alicuius boni: nūllus asinus currat. **z̄** Et si q̄granit̄ contradictoriū obiectio: fe dico q̄r ē illud: cuīslz bois ois asinū currat. Et si q̄rac̄ cui propōni habenti negationē prepositam et signum vniuersale equaleat ista: alicuius bois asinus non currat: Dividetur q̄ istiū: ion cuīslz bois ottimis asinus currat: h̄ ye

Ad 4th ro: alienius bovis nullus asinus currit: equaliter isti: si cuiuslibet bovis asinus currit. **Ad 4th**. nego istaz nam: cuiuslibet bovis asinus currit: quod omnis asinus bovis currit: quod arguitur ater uno stante confuse tantum ad eundem stantem distributione: nec arguitur ab uno conuertibili ad reliquum: non obstante quod isti termini conuertantur: bovis asinus: et asin' bovis: nam si aliquid est bovis asinus: illud est asinus hominis: et econtra. In his n. propoenibus non se habet sicut extrema propoenunt illi duo termini. quod in prima subicitur ly asinus bovis: tamen alia non subicitur ly bovis asinus: sed solu' ly bovinis. Ut si argueretur sic: omnino quod est bovis asinus currit: ergo ois asinus bovis currit: nia esset bona: ex quo ly bovis asinus in aucte teneatur aparte subiecti: et iste conuertitur ois asinus bovis currit: ergo quilibet bovis asinus currit. Ex quo ly quilibet est in reeo: non esset ista congrua: quilibet bovis asinus currit: nisi ly asinus est pars subiecti. Ad confirmationem (dico primo) quod ista non dicunt: cuimlibet bovis asinus currit: et alio' bovis asinus non currit: licet ista contradicant: ois asinus bovis currit: et aliis asin' hominis non currit (ut patuit) et (dico) quod ista non conuertuntur: bovinis asin' non currit: et asin' hominis non currit: quod posito: quod omnis asin' hominis currit: et sit sor. homo nullum asinum habens. isto posito: h[ab]et falsa: asin' hominis non currit: et hec est vera: hominis asin' non currit (probatur) sor. asinus non currit: et sor. est homo: ergo hominis asinus non currit: patet consequentia: et antecedens est notum. quod sor. nullus asinus currit: ex quo sor. nullum asinum habet per casum. Item conceditur quod signum yniuersale affirmatur in reeo distribuit obliquum immediate sequentem: et hoc est per accidens ratione recti aquo regitur obliquus. Ex quo sequitur: quod non opportet signum yniuersale affirmatum in obliquo distribuire rectum: et ita sit quod rectus non regatur ab obliquo: dicendo ergo omnis asinus bovis currit: tam ly asinus: quod ly bovis: supponit distributionem sive in ista: cuimlibet hominis asinus currit: stat solum ly bovis distributione et.

primo prior pater: qd discursus primi fuit bon: et exclusio est falsa: ergo aliquis pmissus est falsa: non minor ex quo ominus hoc non est asinus: ergo maior est falsa: que est sophisma. C. 3°. 3° ar.
omnis hoc vel asinus est asinus: ergo tantum asinus est homo vel asinus: vel ad minus sequitur: qd tantum asinus vel asinus est homo: p. 2° 2° ab universali ad suam exclusinam. nam si subicitur in universali iorū disiunctū. prima exclusiva sequitur: si autem subicitur solū prima pars: sed exclusiva sequitur: sed istis est falsum pro qualibet parte sic arguedo. aliquid non asinus est homo vel asinus: gnon tantum asinus est hoc vel asinus: sicut aliquid non asinus vel asinus est homo: gnon tantum asinus vel asinus est hoc: quelibet istaz pīclarum teneret. qd ex cuiuslibet exponetis ad dictorio sequitur ad dictoriorum expositi: sed aīs est verū: vt p. per resolutiones. ergo t. C. 4° cō tradictoriū sophismatis est verū: ergo ipsum est falius: non probatur: nā contradicitoriu: sophismatis non videt esse nisi vnu istaz homo vel asinus non est asinus: homo vel oīs asinus non est asinus: quoz qd liber est verum: qd ex ista. hoc non est asinus: sequitur quelz illaz idquaz apte disiuncti ad totū disiunctū. Consimiliter arguit de contrario sophismatis qd ipsum est verū: nā contrariū sophismatis videtur esse vnu illorum: oīs hoc vel asinus non est asinus: oīs homo vel non asinus est asinus: per regulā ad dictorioruz et maxime qd terminus non distributus in una distribuiat in alia: sicut quelibet ilarū est vera: qd ostenditur ex vitate alterius partis disiuncti.

In oppositum arguit sic. bō v'l asin⁹ è asin⁹: zni
bil est bō qn illud vel asinus sic
asinus. ergo ois bō vel asinus è asinus: pz zja: ab exponen-
tibus ad expositū. asis est verū: g z nis: qd est sophis̄ma.

Lirca mām primi organiū sit h̄ prima cclūsio: distri p̄ s̄
butio signi vñianō cadit in sephismate summa te

utrumq[ue] v[er]is nō currit in sophistmate supra to-
tū disiunctū. p[ro]bat aliter securit: q[uod] alicuius v[er]is impossibilis
q[ui]z singularis ē vera; p[ro]bat nā si totū disiunctū distribuit
sophistica subordinata huic metali i[mp]ossibili. oē qd est homo
v[er]o asin⁹ ē asin⁹; q[uod] sophistica ē impossibile; r q[uod] q[ui]z singularis ē
vera; p[ro]bat q[uod] quacumq[ue] tali signata iste hō vel asinus ē asinus.
arguit illā esse v[er]a sicut asinus ē asinus; q[uod] iste hō vel asinus
ē asinus; p[ro]bat q[uod] v[er]a disiuncti ad totū disiunctū: asinus ē ve-
rū. q[uod] et d[icit]ur. Forte h[ab]et dicere: q[uod] q[ui]z talis ē falsa. iste hō vel asin-
nus ē asinus; nisi de[m]ost[r]are hō. q[uod] equale isti h[ab]et qd ē hō
vel asin⁹ ē asin⁹. Sed h[ab]et p[on]o q[uod] distributio nō cadat supra obiectō
totū disiunctū: s[ed] solum supra ly hō r adhuc h[ab]eo intentū: q[uod]
ista singularis ē vera cū equale illi: asin⁹ vel ille hō ē ali-
nus; s[ed] nō apparet cuius v[er]is sit ista singularis: nū istius. oīs
homo vel asin⁹ ē asin⁹. C[on]tra h[ab]et distributio signi v[er]is eadit z⁹ p[ro]p[ter]a
soli supra p[ri]mā p[ar]te disiuncti: ista h[ab]et seḡ ex p[ri]o: ut arguit
sic i spāli: signū v[er]e affirmatiu[m] nō distribuit terminu[m] me-
diante se sequētē nū sit determinatio termini immediate se se-
quētis: s[ed] ly asin⁹ nō est determinatio illius termini hō: q[uod] non
distribuit ly asinus: s[ed] solum ly hō: p[ro]bat q[uod] cū minor: maior p[ro]p[ter]a
h[ab]et inductive. q[uod] in ista. oīs hō hoie[re] videt: non distribui[t]
tur ly hoie[re]. neq[ue] i ista. oīs hō al[ternat]e non ē distributio ly al[ternat]e: s[ed] in
ista. oīs asinus hois currit distribuit ly hois: r in ista oīs al[ternat]e
albū currit: distributio ly albū. Itē in ista cuiuslibet hois asin⁹
currit: distributio nō eadit supra istū terminū asin⁹: q[uod] nec i
sophisticate: p[ro]bat q[uod] rōne p[ro]pingtatis r regis: r asinus est cla-
rū. q[uod] aliter in casu p[re]cedētis sophisticatis ista eēt falsa: cu-
iuslibet hois asin⁹ currit: siē r sua fa exponēs. s[ed] nihil ē asinus
hois q[uod] illud eurrat. Et rōne h[ab]et dictio[n]em v[er]itatis alicuius hois asin-
nus nō currit. Et tūc seḡ aliquā v[er]em eēt falsaz: cui h[ab]et singularis r[es]pondeat. C[on]tra h[ab]et in
sophisticate nō subiectē totū disiunctū: s[ed] solū p[ri]ma p[ar]te: ista h[ab]et
seḡ ex alijs: q[uod] si nō distribuit totū disiunctū: s[ed] solū p[ri]ma
p[ar]te siḡ solū p[ri]ma p[ar]te subiect: p[ro]bat q[uod] rōne: q[uod] si subiect totū di-
siuctū: r solū p[ri]ma p[ar]te distribuit: sequit[ur] aliquā inconvenietia.

Nonum

p^m i^c **C**onueniens ē q̄ aliquid ē vniuersalis affirmatiuēs. **i**n in recto absq̄ determinatiōe modali: cui non correspōdet aliq̄ exclusua de terminis transpositis: q̄ h̄ est ve-

z^m i^c **ra:** oīs h̄ vel asinus ē asinus: t̄ h̄ est falsa. tūn asinus est h̄

z^m i^c **yel asinus.** **C**onueniens est. q̄ aliquid quo dicitur sūt in quoz nullo distribuitur subiecto (pz de istis) oīs h̄ v̄l asinus est asinus: non oīs h̄ vel asinus est asinus. q̄m ī null

z^m i^c **la istarum distribuitur li homo v̄l asinus: sed in p^r solū ly**

h̄: r in secunda solū ly asinus. **C**onueniens ē q̄ aliquid sunt duo cōtraria in quoz vno distribuitur subiectū

z^m non in alio (pz de istis) quilz h̄ vel asinus est asinus: nūl

4^m i^c **lus h̄ vel asinus est asinus.** **C**onueniens est. q̄ aliquid formaliter dicitur: quoz s̄ba non implice: aut ex-

plicite cōvertuntur (pz de istis) quilz h̄ vel asinus est asinus: aligz h̄ et nullus asinus est asinus: t̄ ita de contrariis

sequitur: q̄m aliquorū contrariop̄ subiecta: nec iplicate nec

explicite cōvertuntur: vt quilibet homo vel asinus est asinus: quilibet h̄ et nullus asinus est asinus. **D**ene patet (pz)

istī termini nō cōveruntur: homo vel asinus: r̄ homo et asinus. **C**ontra h̄. aliquid propō est negativa cuius predicatū

supponit cōmuniter: r̄ non cōfūdistributiue: nec determinare (pater de ista) h̄ vel asinus non est h̄: cuius totum

predicatum est h̄ asinus sub disiunctiōe: ac supponit cōmuniter: q̄ non restringit ut signū distributiūz: r̄ illīs

predicatū non stat cōfuse: nec determinate (pz) q̄r yna ps

stat disiunctiōe et alio determinate. **E**x ista q̄ne p̄ sequit-

ur. Qe aliquid ē v̄lis negativa cuius predicatū supponit cōiter

r̄ non distributiue: nec determinate: nec confuse tū: pz de

ista: oīs homo v̄l asinus nō est homo: q̄m predicati vna ps

supponit cōfusione distributiue alia cōfusione tū. **S**ecun-

dō sequitur. Qe aliquid est propositiō negativa de tertio adi-

cente: q̄ne nō est pprie de cōstretō mō loquendi: nec de in-

consueto mō: pz de illīs negativis prius recitatis stelligen-

do p̄negationē de consueto mō loquendi: q̄m negotio me-

diat inter s̄bm et predicati: vt h̄ non est asinuō: r̄ per ne-

tinam de inconsueto mō loquēdi q̄m negotio sequat predi-

cātū vt h̄ al nō est. **C**ontra h̄ sequit. **Q**e aliquid est signū seu ver-

bum positiū inter partes predicati q̄d nō est pars predi-

cāti: pz in negativis determinatis: q̄m negotio sūt princi-

pale verbū p̄tinue mediat inter partes p̄dicati. r̄ q̄ nō sūt

partes p̄dicati: pz: q̄r aliter verbū nō faceret propositionē:

neḡ negotio faceret aliq̄ cathe^s negativaū. **C**ontra

sequit. Qe aliqua est p̄positio de 3° adiacente culis pat-

tes p̄dicati nō possunt bene inicē z̄iūgi: pz de ista: oīs h̄

vel asinus nō est h̄. si. n. inicē partes predicati cōtingā-

tur sicut oīs h̄ nō est asinus: vel h̄ vel oīs homō nō est

homō: vel asinus: quilibet illīz est falsa: r̄ p̄ma fuit vera,

si aut̄ dicitur sic. oīs homō vel asinus h̄ nō est: p̄ idēz h̄

oīs h̄ vel risibile nō est h̄: equalē illī: oīs h̄ vel risibile

h̄ nō est: q̄ est falsum: q̄r ista ultima est vera: r̄ alia falsa.

Ad p^m argu^m **D**icitur q̄ iste sillogismus non valet

propter causaz dictā: sūter concedo

q̄nem adductā in talibus terminis disiunctiūs. In singula

ribus a: si non est illa possibilis. Deinde ad argumentū cum

pbatur s̄bm sophismatis esse totū disiunctum: dicit: q̄ h̄

indefinitē s̄bm potest esse idifferenter totū disiunctū:

aut prima pars. si s̄bm est totū disiunctū: tūne nō est subal-

ternans sophismatis: s̄z illius: omne q̄d est h̄ vel asinus est

asinuō. si āt solū prima pars: dico: q̄ subalternat sophis-

mati: r̄ sic nō fuit p̄uersa s̄lt s̄z lo^m prim oīm. **E**x isto se-

quitur. Qe h̄: nībīl est homo vel asinus q̄ illud sit asinuō nō

est exponens sophismatis: s̄z istius: oē q̄d est h̄ v̄l asinus ē

asinuō. q̄m signū vniuersale virtute relati distribuit totū

disiunctū: r̄ ipsum limitat in subiecto. **A**d z^m dicitur q̄

ex negatis habentibus p̄dicatū cōmuniter supponēs r̄ nō

distributiue nō p̄tingit sillogizare in secunda: nec in tertia

figura: p̄z: q̄r non sequit omnis deus est s̄ba: nulla prima cā

est oīs substātia: ḡ nulla prima causa est deus. Et in tertia fi-

gura non sequitur. cuiusq; h̄ oīs asinus cōrrit: cōnūlibet ho-

mīss asinus nō currit: ḡ habentis asinū currentē non est

asinuō. Et si dī q̄ ex p̄missis illīs bñ seq̄: q̄ aliquid cui^r asinus

nō currit ē aliquid cui^r asinuō currit: v̄p̄ ē: s̄z nō sillogistice. q̄z

nūcōcluso esse dī affirmatiū altera p̄missaz existente

negatiū in sillogismo bene regulato. Et ita dicit in propo-

sito. q̄ ex illīs p̄missis omnis h̄ vel asinus est asinus: oīs

h̄ vel asinus nō est asinus: sequitur s̄o^v: q̄ aliquid q̄ v̄l

asinuō est asinus est aliquid: q̄ vel asinus nō est asinus: sed

h̄ non sillogistice. ex quo cōclusio est affirmatiū. **A**d z^m Ad z^m

dico q̄ ex sophismate non sequit aliqua istaz exclusiū

q̄ sophisma est verū: q̄libet illaz exemplaz ē falsa. Ubi nōbile

notandum est. q̄ tales v̄les q̄rum partes p̄dicati nō bene in

uicem coniungantur sunt resolubiles in cathegoricas ali-

as de predictatis disiunctis cū relatio. v̄p̄ gratia: si q̄s

veller cōponere oēs partes p̄dicati simul faceret nugatio-

nem: dico: oīs homo est asinus vel asinus: immo p̄posi-

tionē falsaz: r̄ ideo ista p̄positio est resolubilis in hāc: oīs

h̄ aliquid q̄ v̄l asinus est asinus: r̄ tūc debet illi exclusiū.

tūc aliquid q̄ v̄l asinus ē asinus est h̄: que ē ista vera sic

sophisma: vt bene p̄z: per suas exponentes. Si aut̄ querit

v̄lis istia exclusiū: tantū asinus est h̄ vel asinuō: det ista:

omne q̄ ē homo vel asinuō ē asinus: que ē falsa sicut exclu-

sia. debent n. termini cōsimiliter supponere in v̄l: r̄ sua

exclusiū istius vero. tūc asinus v̄l asinus ē homo: ē h̄ v̄lis.

oīs homo est asinus vel asinus: que est ista falsa. sicut exclu-

sia: v̄l ita nugatoria. **A**d 4^m dicitur q̄ male assignat

contradicōriū: r̄ contrariū sophismatis. Ubi primo est notā

nōbile dī in cathegoricas nō assignat dīctoriū per nega-

tionē postpositā nīl intēns signa: q̄r ista non contradicunt:

q̄libet h̄ currīt: r̄ q̄libet h̄ nou currīt: s̄z ista: q̄libet homo

currīt: aliquid homo non currīt. Si aut̄ non mutatur signū:

dī assignari contradicōriū per negationē p̄positā: vt q̄libet

homo currīt nō q̄libet h̄ currīt: ex quo sequit q̄ sophis-

ma: non dīctit aliquid istaz: h̄ vel asinus nō est asinus: h̄ vel

oīs asinus nō est asinus: h̄ vel nullus asinus est asinus: q̄r

negationē postpositā tūnū inseritur eadēnō disiunctiōis.

Sed dīcto: illū sophisin atis ē illō: h̄ vel asinus est asinuō:

aut istud non omnis h̄ vel asinus ē asinus. r̄ sequē-

ter contradicōriū est vñli illoz: nullū ens h̄ v̄l asinus ē asinuō:

oīs h̄ nō vel asinuō ē asinus: q̄r ex q̄ nota disiunctiōis nō negat

in sophismate r̄ in suo dīctio dī negari. **C**o^m est notandum

q̄ p̄positioni copulatiue non solū dōtū dīctoriū per ne-

gationē: p̄positā totū: s̄z ēt per disiunctā factā de partibus

oppositis: r̄ eō: q̄m non solū ista contradicunt. s̄tu es homo

r̄ tu es albus: non tu es homo r̄ tu es albus. Sed prime ēt

dīcti h̄: tu non es h̄: v̄l tu non es albus: ēt non solū ista

dīcti: tu currīs: v̄l tu sedes: r̄ non tu currīs v̄l tu sedes:

sed ēt ista tu currīs v̄l tu sedes: tu nō currīs: r̄ tu nō sedes.

Co^m quib^r sequit. **Q**e cathegoricas de disiuncto extremo

datur contradicōriū nonsolū p̄ negationē prepositis: s̄z

etiam per cathegorica de extremo copulato sub opposi-

ta qualitate. verbi gratia: contradicōriū hūius: oīs homo

vel asinus est asinus: est hoc: homo r̄ nullus asinus ē asinuō:

et contradicōriū hūius: illō h̄ vel asinus nō est asinus: est

illō: oīs homo r̄ nullus asinus ē asinus: ita q̄ semper varie-

tur suppositō: illius vero: homo vel omnis asinus nō est ho-

mo: aut homo vel nullus asinus est h̄: contradicōriū est

omnis homo r̄ asinus est homo. consumiliter dīctur de cō-

trarys: quia contrarium sophismatis est istud: omnis ho-

mo r̄ nullus asinus est asinus. Illius vero omnis homo v̄l

asinuō nō est asinus: est hoc contradicōriū: omnis homo r̄ om-

nis asinus est asinus: patet ergo: q̄ ille propositiones signa-

te conuertuntur. v̄z: homo r̄ nullus asinus ē asinus. homo

oīs homo est asinus vel asinus: que ē ista falsa. sicut exclu-

sia: v̄l ita nugatoria. **A**d 4^m Ad 4^m

dīctit q̄ male assignat contradicōriū sophismatis. Ubi primo est notā

nōbile dī in cathegoricas nō assignat dīctoriū per nega-

tionē postpositā nīl intēns signa: q̄r ista non contradicunt:

q̄libet h̄ currīt: r̄ q̄libet h̄ nou currīt: s̄z ista: q̄libet homo

currīt: aliquid homo non currīt. Si aut̄ non mutatur signū:

dī assignari contradicōriū per negationē p̄positā: vt q̄libet

homo currīt nō q̄libet h̄ currīt: ex quo sequit q̄ sophis-

ma: non dīctit aliquid istaz: h̄ vel asinus nō est asinus: h̄ vel

oīs asinus nō est asinus: h̄ vel nullus asinus est asinus: q̄r

negationē postpositā tūnū inseritur eadēnō disiunctiōis.

Sed dīcto: illū sophisin atis ē illō: h̄ vel asinus est asinuō:

aut istud non omnis h̄ vel asinus ē asinus. r̄ sequē-

ter contradicōriū est vñli illoz: nullū ens h̄ v̄l asinus ē asinuō:

oīs h̄ nō vel asinuō ē asinus: q̄r ex q̄ nota disiunctiōis nō negat

in sophismate r̄ in suo dīctio dī negari. **C**o^m est notandum

non vel affirmus est astinus: et declarat ha per primam. Ille etiam equivalerit isti: ois hoc non vel affirmus est astinus: ois hoc et nullus affirmus est astinus: et in ore est p^o per secundam. Quod illud quod dicitur est de categoricae extremitate distributum: quod hoc oppositum per categoricas extremitates copulatum est etiam intelligendum e contrario: ita quod si riuus nullus est: liber hoc et nullus est: et istud nullus hoc vel nullus astinus currit: aut illud: liber hoc vel ois astinus non currit. Hoc dicitur: non est illud alius hoc vel nullus astinus currit: vel aliis hoc vel dis astinus non currit. ubi vero si quis seruare eandem notam in utroque opposito dicit: alius hoc non et astinus currit: sed ista equalet illud: alius hoc vel nullus astinus currit. ergo re.

C^o prima pars principalis.

B EATIMUIN sophisma principale. Ois pp^o vel ei^o tradictoria est vera: posito quod ois pp^o beatum tradictoriis: potest probari sophisma rationib^o alterius sophisma tis: et primo sit ois pp^o vel eius tradictoria est vera: tu es astinus est pp^o vel ei^o tradictoria. quod tu es astinus est va. 2° ois pp^o vel eius tradictoria est falsa. quod falsum est verum. 3° ois pp^o vel eius tradictoria est vera. quod tu es eius pp^o vel ei^o tradictoria. 4° triu et tradictoriis sophismatis est verum. s. pp^o vel eius tradictoria non est vera: ois positio vel eius tradictoria non est vera. quod sophisma falsum. Et in speciali arguitur: duo tradictoria sunt simul falsa. quod etiam ait arguit quod ista sunt simul falsa: nullus hoc est: chymera est: et aliquis homo est: chymera est: et hec sunt duo tradictoria. quod etiam minor (p^z) et maior declaratur: quod illa alius homo est: chymera est: est vnu falso significatis assertio aliquae hodie est aliquam taliter pp^o nez chymera est: et alia. s. nullus homo est: chymera est: duo falsa quoque vnu est. hoc est: et alius chymera est: ex quo ista tradictoria sunt tres pp^ones simul false quod sequitur: ista tradictoria sunt simul falsa. Secdo illa sunt 2° simul falsa: quilibet homo necessario est aequalis homo necessario non est aequalis: et hec sunt duo tradictoria. quod etiam prima pars ait p^z: qui quoque dato falsum est: quod iste homo necessario est aequalis: quod potest non esse aequalis: et falsum est illius necessario non esse aequalis: quod sequitur illius non esse aequalis: et proposita ad unam suarum exponentium. haec pars ait declaratur: quoniam vna affirmativa: et particularis negativa: de consilibus subiectis: et predicatione: supponentibus posse pro codez vel possidere: et dissimiliter quo ad suppone dissimilitudine: et non distributum est tradictoria: sed iste sit hoc. quod etiam. Et 3° hec sunt duo falsa tu sciens aliquem pp^one non es homo: et tu non sciens aliquam pp^opositionem non es homo: et hec iniuste tradicitur: quod etiam (p^z 2° a) cu 2° parte ait: quod non verum datur tradictoriis quod dum pp^onit negatio totius (p^z baf) prima pars non est falsa tu sciens aliquam pp^one non es homo: p^z p^o resolutione: s^z quod alia sit falsa. s. et non tu sciens aliquam pp^opositionem non es homo: arguit: quoniam illa est una affirmativa ratione duarum negationem cadentia supra verbum principale. quod significat quod tu sciens oportet pp^oositionem es homo: et hoc est falsum (p^z 2° a) quod ly p^opositionem stabat primo determinata. quod per aduentum negationis datur stare distributum (et 2° a p^z) qui sequitur affirmatio non tu alius homo non es. quod tu liber homo es: non tu alius homo non vides. quod tu homo minime vides: tanquam ab uno diversibili ad reliquias. Et 4° possibile est quod duo tradictoria sunt simul falsa. quod etiam pars probatur: possibile est quod tradictoriis huius sit falsum: et quod etiam sit falsum: demodo strado illa mentalez tu es. quod etiam pars ait: non hec copularia est vera: potest est quod tradictoriis huius sit falsum: et hoc est falsum. quod ita est sic ut ista pp^o significat adequare: s^z hec pp^o significatur: quod significat: quod est potest quod tradictoriis huius sit falsum: et quod etiam sit falsum. id est potest est quod tradictoriis huius sit falsum: et quod etiam sit falsum. haec pars ait: declaratur: quod ista copularia significat nisi ex compositione finaru partiis: s^z prima significat quod potest est quod tradictoriis huius sit falsum. et haec significat quod hoc est falsum. quod tota copularia significat quod potest est quod tradictoriis huius sit falsum:

Et hoc est falsum (p^z 2° a) quod sequitur gnatur prius ipsi illi co-pulatiu: tu es homo: et tu sedes: significat adequare quod tu es homo: et haec tu sedes: et tota copularia significat expositio sua: cum prius ergo tota copularia significat adequare: quod tu es homo: et tu sedes.

In Oppositum arguitur sic: pp^o vel eius tradictoria est vera: et nulla est pp^ogn illa vel eius pp^o tradictoria sit vera. quod ois pp^o vel ei^o tradictoria est vera (p^z 2° a) hab exponetur ad expo^o: et ait est vnu g^o et vnu.

Circa materia prima argumentum sit hec prima p^o. Duo contra p^z 2°

p^z de istis: deus est: de est: et nullus deus est oportet est p^oma. n.

est duo necesse: et haec est vnu necesse: quod illa duo tradictoria sunt

tria necesse: et quod sunt simul vera et necesse. Ex ista haec p^om, cor^o

sequitur: quod duo tradictoria iter se tradicentia sunt simul falsa: et im-

possibilis (p^z de istis) deus est: chymera est: nullus deus est:

chymera est: pm est vnu impossibile. sed etiam deus impotens.

Et 2° Duo tradictoria iter se tradicentia sunt scita atque: quod z^o p^o.

alterius est necesse: et deus est: de est: nullus deus est: homo est.

Nam pm est duo scita atque: et secundum est nullus at-

scitur: quod autem alterius isto sit necesse: atque (p^z) quod hec deus est:

deus est: est necesse: et cu sit vnu ipote. Ex ista et clavis seq^o p^o, cor^o

tur. Quod duo tradictoria iter se tradicentia sunt tibi dubia: quod alterius est scita atque: p^z de istis: papa est: papa est: et nullus

papa est: papa est: becc. n. sit quantum tibi dubia: et isto tradictorio

vnu est scitur atque manifestum est: quod hoc scitur atque: nullus

papa est: papa est: et quod vnu papa est: aliqua talis pp^o

papa est. Et locutus est secundum dudu: quod duo tradictoria iter se tradicentia sunt ringentia: quod vnu est necesse: et alterius ipote: p^z

de istis: aliquod currere est: sed est nullus currere est: sed est: nam p^o

mus est ipote: secundum est necesse: et illa duo sunt quantum ringen-

tia. Et 3° 2° Duo quoque qdlibet est verum sicut tradictoria iter se tradicentia (p^z de istis) nullus deus est: de est: nullus deus est:

aliquis homo est: nam pm est verum: et est duo tradictoria iter se

tradicentia: et secundum est verum: et est duo tradictoria iter se tradicentia. Consilium dicitur quod duo quoque qdlibet est falsum sicut tradictoria iter se tradicentia. p^z de istis: deus est: nullus deus est: chymera est: nulla chymera est: et supposito: quod relatinus p^o referatur ly zo

et secundum tradictoriis. Et 4° secundo. Nulla duo tradictoria in 4° p^o

ter se tradicentia sunt duo va vel duo falsa: p^z inductive: quod q

buscetur datis: s^z vnu est verum reliquum est falsum: et e contrario. Id

b^o secundum: quod duo quoque qdlibet est falsum sicut tradicentia. p^z de istis: deus est: nullus deus est: chymera est: nulla chymera est: et supposito: quod relatinus p^o referatur ly zo

et secundum tradictoriis. Et 4° secundo. Nulla duo tradictoria in 4° p^o

ter se tradicentia sunt duo va vel duo falsa: p^z inductive: quod q

buscetur datis: s^z vnu est verum reliquum est falsum: et e contrario. Id

b^o secundum: quod duo quoque qdlibet est falsum sicut tradicentia. p^z de istis: deus est: nullus deus est: chymera est: nulla chymera est: et supposito: quod relatinus p^o referatur ly zo

et secundum tradictoriis. Et 4° secundo. Nulla duo tradictoria in 4° p^o

ter se tradicentia sunt duo va vel duo falsa: p^z inductive: quod q

buscetur datis: s^z vnu est verum reliquum est falsum: et e contrario. Id

b^o secundum: quod duo quoque qdlibet est falsum sicut tradicentia. p^z de istis: deus est: nullus deus est: chymera est: nulla chymera est: et supposito: quod relatinus p^o referatur ly zo

et secundum tradictoriis. Et 4° secundo. Nulla duo tradictoria in 4° p^o

ter se tradicentia sunt duo va vel duo falsa: p^z inductive: quod q

buscetur datis: s^z vnu est verum reliquum est falsum: et e contrario. Id

b^o secundum: quod duo quoque qdlibet est falsum sicut tradicentia. p^z de istis: deus est: nullus deus est: chymera est: nulla chymera est: et supposito: quod relatinus p^o referatur ly zo

et secundum tradictoriis. Et 4° secundo. Nulla duo tradictoria in 4° p^o

ter se tradicentia sunt duo va vel duo falsa: p^z inductive: quod q

buscetur datis: s^z vnu est verum reliquum est falsum: et e contrario. Id

b^o secundum: quod duo quoque qdlibet est falsum sicut tradicentia. p^z de istis: deus est: nullus deus est: chymera est: nulla chymera est: et supposito: quod relatinus p^o referatur ly zo

et secundum tradictoriis. Et 4° secundo. Nulla duo tradictoria in 4° p^o

Decimus

una ppositio; et ex alius sequentib; alia. Rationes posite in summa soluuntur per ea que dicta sunt in alio sophismate. prima peccat: quod plus probatur in minori consequitur sub in maiori. nam debet sic argui: ois ppō vel eius h̄datoria est vera: tu es sc̄nus est ppō. sed tu es alius vel eius h̄datoria est vera. hoc peccat: quod non concludit maior extremitas de mino- ri: nec proportionale de proportionali: sed soluz sequitur: quod alii quid qđ vel eius h̄datoria est falsum: et aliud qđ vel eius h̄datoria est verū. 3° rō etiā peccat quod ista non est exclusiva sophismatis assignata. sed illa: tūn̄ aliquid qđ vel eius h̄datoria est verū est ppō. istius vero exclusio tūn̄ verū ē ppositio. vel eius h̄datoria est hec v̄lis: oē qđ est ppositio v̄l eius h̄datoria est verū. 4° inale assumit h̄ru et h̄dictorium sophismatis: quā h̄datoria ē una illarū: nō ois ppō vel eius h̄datoria est vera: aliquā ppō et eius nulla h̄datoria est vera: quoꝝ qđlibet est falsus. nec ly eiꝝ dō stare diuisit hic: ex quo sic supponit in suo h̄ditorio: rōne autis. h̄ru vero sophismati est vñ illoꝝ: nulla ppō vel eius h̄datoria est vera: qđlibet ppō nō vel eius h̄datoria est vera: quilibet ppō et nulla eius cōtradictoria est vera. modo qđlibet eoz est falsus: quod asserit nullā ppōne ēē verā: nec alicuiꝝ ppōnis h̄datoria ēē verū. Et si qđrī de h̄ditorio huius: aliiꝝ ppō vel eiꝝ h̄datoria nō ēē vā. et de h̄ditorio huiꝝ: ois ppō vel eius h̄datoria nō est vera. Dico quod h̄datoria p̄me est illud: oē qđ est ois p̄ppositio vel eius h̄datoria ēē verū: et z̄ etiā assignatur illud pro suo h̄rio. Intelligendū quod ille nō equivalēt: ois ppō vel eius h̄datoria est vera: ois p̄positio est vera vel eius h̄datoria ēē verū: quod p̄ma est cathegorica de sensu p̄positio: et exponibilis p̄babilis: et sā p̄potetica de sensu diuisio p̄babilis p̄potetica: cuius p̄traqz pars est falsa: nā sā significat quod enīlibet ppōnis h̄datoria ēē verū: aut quod enīlibet p̄positio vere h̄datoria ēē verū: quoruꝝ qđlibet est falsus: et quod aliiꝝ h̄datoria iter se h̄dicēta sunt duo fīa.

Ad p̄m̄ arguī^m

Ad primum principale est responsus: et concedo quod illa nō sunt cōtradictoria: cū qđlibet eoz sit falsus: sā cōtradictoria p̄me est vñ illoꝝ: nō qđlibet hō necessario ē aīal: aut alijs homo nō necessario est aīal: quoruꝝ qđlibet vñ est verū: h̄datoria vero fe est illud: nullus homo necessario nō est aīal: qđlibet homo nō necessario nō est aīal: quorum qđlibet est verū: cuius veritas nō inuestigatur per se: sed per suū h̄ditorio. Nec babeo pro iōcūenieri: quod aliqua affirmativa p̄betur per negatiū: hec enim est affirmatio non tūn̄ hō nō currit: et probat per istā. Iēt hō nō currit: quod est negatiū: et hoc est v̄l̄ verū in negatiū p̄gnantibus. Et si arguā sic: nullus hō necessario nō est aīal. qđlibet hō necessario est aīal: negatū nec arguitū cū negatione debite postposita: quod negatio dō p̄cedere modū: ut nullus hō non necessario est aīal. qđlibet hō necessario est aīal: sed aīus est ita falsus sicut p̄lis. Auter dicat quod subcontrariū illius: aliquis hō necessario nō est aīal: est hoc: alijs hō nō necessario nō est aīal: et subalternum: qđlibet homo necessario nō est. Alij: cuius assignatur hec pro suo subalterno. s. nullus hō necessario est aīal: et hec h̄riā illi: qđlibet hō necessario ē aīal. ergo hec h̄dicūt: qđlibet hō necessario est aīal: et alijs hō necessario nō est aīal: qđ est reprobatio. Sec nec hec valēt: si alijs dicēt quod ista p̄tradicūt: alijs homo necessario nō est aīal: et qđlibet hō p̄tingēter est aīal: quarū sā vera: quoniam per idez illa h̄dicunt: aliqua substantia necessario nō est ens: et quelibz Ad 3^m subalternum est ens: quod qđlibet est falsus. **Ad tertium**

nō tu sciens aliquā ppōne nūne es hō: quod equivalet illi: tu sciens aliquā ppōne es homo: et nō illi: tu sciens oēm p̄positio es homo: et cū dicitur ly: ppōne stat p̄mo determinate. ergo adueniente negatione stabit p̄fusa distributio (concede) non tamē equivalet isti: tu sciens oēm ppōne es hō: quod prius stabit determinate soluū pro omni propositione quā tu sciens es homo: que p̄cedit sicut illa: cui equivalet: tu sciens aliquā ppōne es homo. Et si dicitur quod per idē illa dō esse vera: tu sciens omnē ppōne es homo: quod ly ppōne nō distribuitur nisi pro ppōne quā sciens: hec negat: quod laz a proprio signo distribuit: vbi p̄mo soluz p̄accidēs distribuitur rōne illi recti distributi per se negatione vñ signatis illis duabus ppōnibus: ois bono sciens ppōne est aīal: ois hō sciens aliquā ppōne est aīal: utrobiqui ly propositionē stat confuse distributio: sā dissimilat: quā in p̄ma: quod solū p̄accidēs distributis supponit pro omnē ppōne quā hō scit: et in haꝝ: quod per se distributis supponit pro oī ppōne indifferenter. Exempla autē adducta nō sunt similia: quod ly aliquis hō: et ly hominem tenet se aparte p̄dicati: nec limitant aliquo mō per subiectū: sed ly ppōne: est hic pars subiecti: et regū are cto p̄cedēt. **Ad quartū** nego qđlibet illoꝝ: possibile est Ad 4^m quod duo h̄datoria iter se h̄dicēta sunt duo falsa: et pole ē quod h̄datoria huius sit falsus: et quod hoc sit falsus: et auter p̄cedo illā copulatinā: pole est quod h̄datoria huius sit falsus: et hoc est falsus: nō tūn̄ significat adequate quod pole est quod h̄datoria um huius sit falsus: et quod sit falsus: et tūc ad rōne negat cōsequētia: sed solū sequiūllaz significare adequate quod h̄s est falsum: et quod pole est quod h̄datoria huiꝝ sit falsus: et cū dī: si p̄positio cathegorica: tu es hō: significat adequate quod tu es homo: et ista tu sedes: quod tu sedes: tota illa copulatinā tu es homo: et tu sedes: significat adequate quod tu es hō: et quod tu sedes: quod per idē in p̄positio: negat p̄ma: quod hic nō ponit terminus alijs potēs cadere sup totū significatū: ibi autē ponit ly pole qđ determinat totū sequiū: eu sit cōpositū p̄uerū: vñ in hac copulatinā pole est quod h̄datoria huius sit falsus: hoc est falsus: non cadit ly pole sup secundā partē: cū sit ppō cathegorica et nō oī infinita: aut p̄uerū. Et cū dī: pole ē quod h̄datoria huiꝝ sit falsus: et quod hoc sit falsus ly possibile cadit supra totū sequiū: et facit p̄positio cathegoricam.

Secunda pars principalis.

Quartū ppō vel eius h̄datoria est vā. Cōtra: duo h̄datoria sunt duo falsa: et p̄nis nō ois ppō vel eius h̄datoria est vā. ois p̄baſ. bee inuicē h̄dicūt: huiꝝ hois est ocululus dexter: et istius hois non ē ocululus dexter te demōstrato: et bee sunt duo vera: quod tē. maior p̄z: et minor declarat. nā quod illa sit vā: istius hois ē ocululus dexter (p̄z) sā p̄bo secundā. s. istiꝝ hois nō est ocululus dexter: quod h̄s ē ocululus dexter demōstrādo sinistrū: et hoc est istius hois. quod istius hois non ē ocululus dexter (p̄z) nō per resolutionē vñ bñ legi affirmatiū. h̄s est ocululus dexter: et hoc est istiꝝ hois ocululus dexter. igitur tē. Iēt ens istiꝝ hois nō ē ocululus dexter. quod istiꝝ hois nō ē ocululus dexter (p̄z) ab uno p̄ueribili ad reliquū: eo quod ḡqd ē illiꝝ hois ē ens istiꝝ hois: et cōtra. Deinde ille affirmatiū p̄uerūt: ens istius hois ē ocululus dexter: et istius hois ē ocululus dexter. quod p̄de: et iste negatiū cōuerūt. **Z^o**. hec h̄dicūt ad inuicē: nullū differēs ab ente ē ens: et aliqđ differēs ab ente est ens: et hec duo sunt vā. Igīt et. maior p̄z: et minor p̄baſ. nā quod p̄ma sit vā (p̄z) quod nihil est differēs ab ente: sed alijs p̄bo: quod differēs ab hoc ente ē ens: et differēs ab hoc ente est ens: et sic de singulis. quod differēs ab ente ē ens (p̄z) quod ly ente stat distributio: et alijs est verū. vt p̄z per resolutionē: quod tē. maior. Iēt hec est falsa: differēs ab ente nō ē ens. quod alia fuit vā. s. differēs ab ente ē ens (p̄z)

quia duo subcontraria non sunt duo falsa: antecedens pba
tur (nam sequit) differens ab ente nō est ens: s: tu es ens.
ergo differens ate non ē ens. patet p̄ia: asuperiori distibui
to ad suūz inferius cui debito medio. cōsequēs ē falsus; qd
omne differens ate est ens. ḡ antecedens est falsus; sed nō se
cunda pars. ḡ prima est falsa. C Tertio. hec tradicunt iu
uicem: omni homine currēt: omne risibile currit: et non oī
hoīe currente oē risibile currit: et hec sunt duo rā. ḡ r̄. ma
ior patet: et minor p̄banit: nā qd affirmatiua sit vera argui
tut sic: si oīs homo currit: omne risibile currit. ḡ omni hoīe
currente omne risibile currit. p̄z p̄ia: ab vñā causa verita
tis ad ppōneb habēte causaz illā: aīs est verū: ḡ z p̄ia: s:z
aliam. s. negatiuum ergo si hoīe currente non oē risibile
currit. ḡ nō oīni hoīe currēte: oē risibile currit. p̄z p̄ia per
prīmā regulam eq̄ipollentiariū. s. negatio p̄posita facit eq̄
pollere suo cōtadictorio: igitur r̄. dum hoīe currit: nō omne
risibile currit. igitur hoīe currēte: nō omne risibile currit.
patet p̄ia ab vñā causa veritatis ad ppōneb habentē illaz
causam: aīs est verū: et go r̄ cōsequēs. C Quatto. possibile
est qd duo cōtadictoria sint duo vera. ḡ r̄ (probatur aīs)
possibile est qd hec sint duo vera. a. ē triplū rad. b. et nulluz
a. est triplū ad. b. ḡ r̄ probat antecedens: ponēdo qd a. sit pe
dale: et b. subduplū ad. a. et sit vñuz. a. omne. a. et vñum. b.
omne. b. tūnū nullum. a. est triplū ad. b. qd omne. a. ē precise.
triplū ad. b. per casuz: et qd a. ē triplū ad. b. probat: qd a. ex
cedit. b. p̄ pedale: et b. ē solū semipedale. ḡ. a. est triplū ad.
b. p̄z p̄ia cū mōrī: et maior declarat: a. excedit. b. p̄ duo se
mipedalia: s:z duo semipedalia sūt pedale. ḡ. a. excedit. b. p̄
pedale. Iterū patet p̄ia cū scđa p̄tē casis. et p̄ia videt nō:
qd a. excedit. b. p̄tē semipedale dextrū: et excedit. b. p̄ semi
pedale sinistrū: qd nō est rō quate p̄ vñū plus excedit. b. qd
per reliquū. ergo per vñū excedit.

In oppositum arguit sic. ista ppō vel eius contradictionia est vera: et ista propositione vel eius contradictionia est falsa: et sic de singulis. quod oīs propositio vel eius contradictionia est falsa: et ista ppō vel eius contradictionia est vera. p3 dñia: as singularibz ad vylez: aliis est vetus. g et suis.

Circa materia pmi ergo unum est ponere quoniam regula
res: pertinentes ad sillogismum demonstrativum.
pma s. **Medio sillo** exsistit partis obliqui casus cum altera
extremitatibus: non contingit ut sit cocludere in maiorē extremitatez
de minori: probat tam affirmatiue et negatiue: quod non sequitur
in hoc tu es unde quod demonstrando locum adequatum tuum: et hoc est
est in mundo. quod in mundo tu es adequare, nec sequitur te videt per
eise aliqua homo: et tu es in hoc instans. quod in instans presenti te preci-
se videt aliquis homo: negatiue etiam non sequitur: in hoc non est ali-
quis homo demonstrando omnium in qua nullus homo habi-
tat. et hoc est in mundo. quod in mundo non est aliquis homo. nec sequi-
tur ex isto non est aliquis homo demonstrando presentis instantias: et hoc est
in aliquo tempore. ergo in aliquo tempore non est aliquis homo. **Secun-**
dum s. medio sillogistico existente utrobique nominatiui casus
cum altera extremitatibus in obliquo: non licet cocludere maiorē
extremitatē de minori (probatur) permodum affirmatiue: quia
non sequitur: hoc est locus adequatus demonstrando locum adequa-
tum: et hoc est mundus. quod mundus est locus adequatus: nec sequitur hoc
est mensura demonstrando instantias presentes: et hoc est tempus eterni.
ergo tempus eterni est mensura. negatiue etiam peccat binarius pa-
logismus: quod non sequitur: homo non est alius demonstrando equum. et hoc
est homis: ergo homis non est aequalis (dato) quod omnis homo habebat equum
et aequalis omnis est: verum: et non falsum: nec sequitur: homo non est homo
demonstrando aequalis: et hoc est in tempore. quod tempore est homo. **Ter-**
tium s. **Mediū sillogisticū** partis nominatiui casus: est illatius
maioris extremitatis de minori vel sibi propotionali. prout: quod
bene sequitur affirmatiue in hoc tu es adequate: et hoc est in
mundo. quod in aliquo existente in mundo tu es adequate: Etiam
sequitur: te videt peccare aliquis homo: et tu es in instantiū presenti. gallo.

quod existēt in instāti p̄st̄ videt p̄cise aliq̄s hō. Etia nega-
tione se quīt̄: in hoc instāti nō ē aliq̄s hō: r̄ boē in mūdo. igi-
tur in aliquo existēt in mūdo non est aliq̄s homo. istius nō
est aliq̄s hō: r̄ hoc est in tpe: ergo alicuius exūtis in tpe non
est aliquis boino. C 4° 2. Mediū sillogisticū exūtis nomia
tini casus precise cū altera extremitatij obliqui casus est il-
latum̄ maioris extremitatis de minori vel sibi p̄portiona-
li: pbā p̄mo affirmatiue: qm̄ b̄i sequit̄: hoc est locus adeq-
tus: r̄ hoc ē mundi. q̄ aligd mūdi ē locis adeq̄tis. Itē hoc
est mēsura: r̄ hoc est tēpōris etemī. q̄ aliquid t̄pis eterni est
mēsura: negatiue etia se quīt̄: hoc nō ē aſim̄s: r̄ hoc ē bois.
ergo aligd qd̄ ē bois non ē aſin̄. Itē boe nō ē boino: r̄ hoc
est exūtis in tēpōre. ergo aliquid exūtis in tpe non ē homō.

Ex predictis patet risio ad p̄mū argumētū nega Ad p̄mū
do illā: istius hoīs nō est oculus de argu^m
pter (z ad pbationē) negat sequētia, sed ex illis premis
sis solū sequit q̄ aliquid illius hoīs nō est oculus dexter
qd ceditur: z sicut nō yalet illa p̄fia negative: ita affirmati
ue nō sequit: hoc ē oculus dexter: z hoc est istius: ergo isti
us ē oculus dexter: posito q̄ tu sis cec^o: z q̄ habeas asinū
habentē vtrūq̄ oculū: asis ē verū: demūstrādo per ly hoc
oculū dextrū asini: z dñs falluz nā sequit illi^o est oculus
dexter. q̄ ille b̄z oculū dextri (scit sequit) illi^o est asin^o.
ergo ille b̄z asinus. Bz ex illis p̄missis soluz sequit: q̄ aliquid
istius est oculus dexter. Itē nego q̄ illi termini cōvertunt
ut: ens istius: z istius ens: q̄ nō sequit: quicqđ est isti^o ens:
est ens istius: z ecōtra. q̄ inuicē cōvertunt: qm̄ ostēluz ē q̄
ens illius est oculus dexter: z tamē illius non est oculus
dexter. vbi p̄z q̄ iste affirmatiue nō auertunt: ens istius est
oculus dexter: z istius est oculus dexter: z dato q̄ inuicē
auerterent adhuc nō sequit q̄ due negative cōvertant: q̄
ille affirmatiue auertunt: asinus hoīs currit: z hoīs asinus
currit: z tñ nō auertunt iste negative. vt p̄z: asinus hoīs nō
currit: z hoīs asinus nō currit. Et ad secūdūz nego istaz: Ad p̄mū

3d z^m

differēs ab ente ē ens: qñ illa ppō est resolubilis. & quali
dērēcūq; resoluta ē vna resolutiū implicitat dictionē. & nunc
ad pbationē negat p̄fia. qñ arguit aplurib⁹ supponētib⁹
determinatio ad vna determinatā: sicut nō seq̄t homo est
differēs ab illo hoīe: & homo ē differēs ab illo hoīe: & sic de
singulis. q̄bomo ē differēs ab hoīe (p3) q̄ antecedēs ē ve-
rūn: & sequēs falsū. sed ista p̄mo dōz resolvi si: h̄ differt
ab hoīe & hoc ē homo: q̄bomo differt ab homine: quarū re
solutionē facta: dōz fieri. descensus sub termino distributo
in maiori: sed nullū dubiū q̄ resolute ē implicat dictionē.
Ubi aut̄ quis non vellet resolute p̄mū terminū: de-
bet s̄ argui: homo differt ab illo hoīe: & idē homo differt
ab illo hoīe: & sic de singulis. sed iam aīs ē falsū: ita in pro-
posito hoīe differtens ab ente ē ens. est p̄mo resolubilis. de-
inde fit descensus sub termino distributo minoris implicā-
tis & adictionē. Si aut̄ volueris resolute saltem arguas
sic differeb⁹ ab hoc ente est ens: & idem differeb⁹ ab hoīe en-
te ē ens: & sic de singulis. ergo differeb⁹ ab ente ē ens. p̄fia
bona: & antecedēs ē falsum. Lōsīl dico ad aliud: negando
illam p̄fiam. differēs ab ante nō ē ens: tu es ens. q̄ differēs
atenon ē ens: q̄ antecedēs ē verū: & sequens falsū. nec
dōz fieri descensus nisi p̄mō resoluta ē subiectū. qua resolutio
ne facta & dēmōstratiū implicitat dictionē: vnde in aliis
sillogismis p̄fia non valet: quia non seq̄t: vidēs oēs bo-
minez non est aīal: tu es homo: q̄ videns te non ē aīal: poss-
to enim q̄ nihil videat omnē hominē: & q̄ tu videoas tē p̄z
est antecedēs verū: & sequens falsū. Sed p̄tra. seq̄tū obiectō
formaliter. differēs ab ente ē ens: tu es ens. ergo differeb⁹
ate ē ens. Etia sequitur: vidēs oēs hominē ē aīal: tu es
homo. ergo videns te ē aīal. oēs iste & sequētē tenent assi-
matiū. ergo alie per idē deberent tenerē negatiū: ex quo
obliquus casus posstus in subiecto: ita distribuiſ in negati-

Ratio nis sicut in affirmatiuis. **C** Diēdūm q̄ nō est similitudo q̄ affirmatiue sumptē probātur vel reprobantur per seip-
sas: et non per sua ḥdictoria, negatiue autē dictēnō per se-
ipas; sed per sua ḥdictoria probāt vel reprobāt. Posset tñ
aliter respōderi hēgādo sequentiā: q̄ in affirmatiuis ter-
minus distributus stat mobilis: et in negatiuis stat imobilis:
quoz imobilitatio nō prouenit ab aliquo istorum signoz
per se: sed ab ambobus simul: ita q̄ in illa: differēs ab ente
nō ē ens imobilitat̄ ly ente oportūcipio et negatiōe simul
et nō ab aliquo istoū per se: q̄ quocūq̄ istoꝝ remoto alte-
ro remanente st̄tingit descedere. Ita dicitur de ista: videns
omnē hominē nō est aial: q̄ ly hominē distribuit̄ solū ast-
gnō affirmatiuo imobilis: aut ad ambobus simul: quia quo-
cunq̄ istoū remoto altero remanē posse fieri desceſus:
et nō solū possunt imobilitare duo signa distributua: quoꝝ
vnū est affirmatiuū et alterū negatiuū: imo etiā duo signa
affirmatiua p̄similis denotionis: q̄ nō segtūr: oē videns
omnē hominē est sor. tu es homo: ḡ omne evidens te est sor.
posito q̄ nibil videat omnē hoīez nisi sor. et q̄ tu videoas te
metipsuz: ē aūs veruꝝ: et sequēs falsuz: et hoc ideo q̄ ly ho-
mines imobilitat̄ ab ambob̄ simul p̄cedētibꝝ: tñ ly vidēs
nō imobilitat̄: q̄z lñ duo signa distribuit̄: quoꝝ vnū ē affir-
matiuū et alterū negatiuū imobilitat̄ terminū mediū in-
ter ista: nō tamen signa affirmatiua: imo q̄libet eoz p̄ce-
dit terminū imobilitat̄: sicut etiā in alijs: vt tñ sor. est vi-
dens omnē hominē: imo ly hominē imobilitatur a signo
vnū: et dictione exeliꝝ: et nō ly vidēs: q̄si sequē formāt̄: tñ
sor. est vidēs omnē hoīem: tu es vidēs omnē hominē. Et tñ
sor. est tu. **A**d 3^m

Ad 3^m Ad 3^m nego illa p̄nam: hoīe currēte nō omne
risibile currit. ḡ nō omni hoīe currēte omne risibile currit.
Ad sc̄az dicitur q̄ nō inuar (ex quo) illa nō ḥdicūt: omni
hoīe currēte oē risibile currit: et omni hoīe currēte non oē
risibile currit. et si dicāt q̄ v̄lis affirmatiua et particularis
vel indefinita negatiua oē p̄similis extremitat̄: dico q̄
nulla illarū est alicuius extremitatis: sed q̄libet illarū est p̄ban-
da per causas veritatis que sunt p̄ditionalis et p̄palis: r̄c:

Ad 3^m cor^m Ex isto p̄z p̄mo. q̄ illa x̄ia nō yalet: omni hoīe currēte
oē risibile currit: sor. est hoī. ḡ sor. currente oē risibile currit:
nec sequēt̄: omni hoīe currēte oē risibile currit: sor. ē risibi-
lis: ḡ omni hoīe currēte sor. currit. positio enim: q̄ nibil cur-
rat. est aūs veruꝝ et falsuz: tñmē enī arguitur: a superio-
ri distributo ad suuz insertis imobiliter: vnde participiuz
virtute note p̄ditionis quā reludit imobilitat̄: tam ante
quā post. **C** 2^m sequēt̄: q̄ illa p̄sequētia nō yalet: hoīe currē-
te risibile currit. ergo animali currente risibile currit: q̄ in
casupriori est antecedens veruꝝ: et p̄sequens falsum: et hoc
ideo: quia arguitur ab inferiori ad suum superius stans cō-
fuse tñm imobiliter: vnde sicur nota conditionis p̄fundit
confuse tñm imobiliter terminiz non distributuz: scie p̄ce-
dat sine sequitur: et ex hoc impedit ascensum: ita participi-
um cōtingenter suuz cōsimiliter operatur. **A**d quar-
tum negatur: q̄. a. est trianguluz ad. b. t̄nego q̄. a. excedat
.b. per pedale. et tunc ad argumentuz. a. excedit. b. per duo
semipedalia: sed illa duo semipedalia sunt pedale. ergo. a.
excedit. b. p̄ pedale: negatur p̄sequētia: quia lñ. a. excedat p̄
vtrūq̄ illorūz. b. tamen non excedit. b. nisi per vnū semipe-
dale: et si dicit̄ assignatur illud: non admittit̄: quia stat con-
fuse tñm. vnde. a. non excedit. b. per semipedale dextrū solū
nec excedit solum per semipedale sinistrū: et tamen. a. ex-
cedit. b. soluz per vnū cornz. Item. a. nō excedit. b. soluz per se
semipedale sinistrū: nec excedit. b. soluz p̄ semipedale dextz
et tñ. a. excedit. b. soluz per semipedale dextz vel sinistrū:
et hoc ideo q̄ ly excedit facit sophisma. Et si de veritate et fal-
sitate vtrūq̄ partis ḥdictioris nō abundantius loquor:
supportari debeo: q̄ de his diffusis loquacit̄s iūn in secun-
da parte logice mēc. Et in quarto dubio mearū determinina

tionū: nec nō aliq̄ supadd. s̄ in sophismate habēte difficultatez ex parte huius sincategorematiū immediate. ergo r̄c.

C 3^m prima pars principalis.

Ad eccliuꝝ sophisma. Qis hoī est p̄. aīl
iste hoī est aial et ecōuerso: et iste hoī est aial et
ecōuerso: et sic de singulis. ḡ ois hoī est aial: et
ecōuerso (p̄z x̄ia) singularibus sufficiēter
enumeraris ad suā vleꝝ. q̄ si negat̄. Ecōtra
iste sunt singulares cōicantes in p̄dicato. ḡ
etiā alicuiꝝ v̄lis sunt singulares: nullus nisi istiꝝ: ois hoī ē
aial: et ecōtra. ergo r̄c. aūs aut̄ p̄ncipale (p̄z) q̄z quacūq; sin-
gnari capta: sequit̄ iste hoī est aial: et aial est iste hoī. ḡ iste hoī
est aial: et ecōuerso (p̄z x̄ia) ab uno queribili ad reliquias;
aūs est verū: ḡ z̄. Itē oēs singulares simul sumptē p̄
me partis sunt vere cū sedapartia. ḡ r̄c. aūs arguit̄ q̄ hec ē
copulativa vera: sor. est aial: et plato est aial: et sic de singulis.
et ecōtra: cū tñ ly ecōuerso non plus significat q̄ p̄o aial est
sor. aial est plato: et sic de singulis. **C** 2^m arg.
et exclusiū (q̄m sequit̄) hoī est aial: et ecōuerso. et nibil est
hoī gn illud sit aial: et ecōuerso. ḡ ois hoī est aial et ecōuerso.
Fa pars p̄z: q̄z suū ḥdictoriū est falsuz. Saliquid est hoī q̄d
non ē aial: et ecōtra. probat̄ fa per exclusiū sic: tñm aial ē ho-
mo: et ecōtra. ḡ ois hoī est aial et ecōtra. aūs arguit̄ sic: aial ē
homo et contra. et nibil non aial est hoī et contra. ḡ tñm aial
est homo et ecōtra. Et fa pars est nota: q̄ suū ḥdictoriū est
impossible. saliquid nō aial est homo et ecōtra. **C** 3^m arg.
est aial: et ois homo ē risibilis et ecōtra. ḡ ois homo est aial
et ecōtra: et ois homo est risibilis (p̄z x̄ia) q̄ in copulatiuis
et disiunctiuis: non refert p̄ponere et postponere cathegori-
cas: q̄m segtūr formalis: sor. currit: et plato currit. ḡ pl. cur-
rit: et sor. currit et ecōtra: tñc sic: ois hoī est aial et ecōtra: et ois
hoī est risibilis: ergo ois hoī est aial: et ecōtra (p̄z x̄ia) acopu-
lativa ad alterā eius partē. S̄ fortē negat̄ aūs p̄ncipale. s.
ois homo est aial: et ois homo est risibilis: et ecōtra: dicēdo:
q̄ ly ecōtra significat copulatiue: oē risibile ē hoīem: et oē
aial ē ē hominē. Contra ly ecōuerso in hac p̄ditionali. si ois
homo est aial: oē risibile est aial et ecōuerso. non significat
q̄: si oē aial est risibile: oē aial est homo. sed solū q̄ si oē risi-
bile ē aial: ois homo ē aial. ḡ per idē ly ecōuerso in copula-
tiua data non significat q̄ oē risibile ē homo: et q̄ oē aial ē
homo: sed solū q̄ ois homo ē risibilis: et q̄ ois homo ē ani-
mal. **C** 4^m ḥdictoriū sophismatis ē falsuz. iḡ ipsuz est ye-
ruz. probat̄ aūs: q̄m ḥdictoriū sophismatis ē vnū illoꝝ: ho-
mo nō est aial et c̄: non ois homo est aial et c̄: modo p̄mū
ē manifeste falsuz: cū ex isto sequat̄ hoīez nō ē aial. lñ z̄
iprobaf: q̄ sequit̄ non ois homo est aial et ecōuerso. ḡ non
ois homo est aial: et non omne aial ē homo. pater x̄ia: ga-
sequitur gnāliter in alijs: nullus homo est aial et ecōtra. er-
go nullus homo est aial: et nullū aial est homo: ois hoī aial
non est et contra. ḡ ois homo aial non est: et omne aial hoī
non est. Sed illud p̄sequēs est falsuz: q̄ sequit̄: non ois ho-
mo est aial: et non oē aial est homo. ḡ non ois homo ē aial:
tanq̄ acopulativa ad alteram eius partem.

Ad oppositū arguit̄ sic. Omnis homo ē aial
et ecōtra. ergo omnis homo est
animal: et omne aial ē homo. pater p̄sequētia ab uno queri-
bili ad reliquias: ois est falsuz: ergo et aūs q̄d est sophisma.
L 1^m C 1^m predicta sit hec p̄ma. Aliqua est p̄pō cathego-
rica que nō b̄z subm̄: nec p̄dicat̄: nec verbū: p̄-
batur: hec p̄pō copulatiua est ois homo est aial et ecōtra. ḡ
ly ecōtra est p̄positio cathegorica: sed in ly ecōtra nō ponit̄
subm̄: nec p̄dientz: nec verbuz. ergo r̄c. Antecedēs p̄-
batur. s. q̄ ista sit copulatiua: q̄ aut̄ ista est copulatiua: au-
de copulato extremo. s. p̄dicato: si nō de copulato extremo
ergo r̄c. fa pars declarat̄: q̄ nō copulatiōis copulatiū tē

ta copulat terminos et non positiones. igitur ly est: est unus terminus et non propositio. ergo ly et contra subordinabile est ali cui termino mentali qui non est propositio: sed hoc est falsum: quod nulli subordinari nisi huic oem aial est homo. Et si argueret sic: ista est una propositio categorica: sive est legens et disputans: non obstante quod equivaleat rati copularie. sive sive legens: et sortes est disputans. ergo per tamen hec est una de copulato extreimo categorica: ois homo est aial et contra: non obstante quod sit equalis unius copulatim. dicitur quod non est simili do: quod hec sive est legens et disputans subordinata unius mentali naliiter de copulato significati extremo: et in mente reperi bilis terminus simplex cui subordinari ly disputas: sed hec: ois homo est aial et contra metali naliiter significati que sit propositio categorica de copulato extremo: nec ly et contra: potest subordinari alicui teritino qui non sit ppō. **C** z cōclu sio. Aliqua est ppō hypothetica: in qua non est nota hypothetica: nec ppō aliqua pars de secunda parte istius conditionalis: si hoc currit: aal currit et quod est propositio conditionalis sub ordinata huic mentali: si aial currit homo currit: et quod non habeat in se notā hypothetica: nec ppōne aliquā manifestū est. Itē non est inconveniens quod aliqua sit conditionalis vel pars que non habeat asio vel nota pars: nec de ea parte istius copulatim: hoc currit: gaial currit: et contra. Similiter aliqua est copulativa vel disiunctiva: in qua non ponitur nota copulationis vel disiunctionis: pars de ultimis partibus hanc copulativam: ois hoc currit: vel ois hoc disputat: et contra: ut es hoc: et tu eo aial: et contra: in ea ppō copulativa sit: est aliqua propositio copulativa affirmativa aqua ad unam eius partem est bona pars: et aliqua est disiunctiva affirmativa: que non est in feribilis ex aliquā suarū partiū. **C** Intelligendū cū dico aliquid: ppōnes non habere subiectū: nec p̄dileat: nec copulas: et aliqua hypothetica non habere notā hypothetica: nec propositio aliqua: intelligo explicite et non implicite. quod ly est in quilibet istarū ppōnū subordinata unius metali habenti omnes causas regitas ad esse categoricā: vel hypotheticā. sic. n. dicitur quod hec homo est: est de eo adiacēte: et quod non hoc pdicatur. sive explicetur sive bene explicitur: quod subordinata huic metali homo est eus: ita ly et contra in sophistinā est: ppō categorica non habens subiectū et pdicatuū: sive explicite: sed tamen implicite bene hoc: quod subordinata huic metali omne aial est hoc. **C** Ad 2. Aliqua ppō categorica fiet hypothetica absq; additione ad ipsas: et noua propositio: pars ponendo quod iam sit fieri prima ista: ois hoc est aial: et contra: et quod in hora futura remittatur illa: ois hoc est aial: loco cuius ponet hec conditionalis: si hoc est: aial est quo posito pars: quod ly et contra est iam una categorica: quod cōlunget categorice: et in hora futura erit conditionalis: quod tunc vnius est additioni. et quod non fiet noua propositio: nec ad istā aliqua additione manifestū est. Si autem iterū ista reponat: ois hoc est aial: cōcedētū est: quod ista conditionalis sit et categorica absq; noua propositio et additione ad ipsas: et ita non est inconveniens: quod una ppō categorica fiet successione conditionalis copulativa et disiunctiva absq; noua propositio et additione ad ipsas: ut ponēdo. quod ly et contra in prima 4^a hora future copulabit in scripto huic categorice: ois hoc est aial: et in 2^a 4^a hora additioni si hoc est aial: et in tertia 4^a hora copulativa: hoc est: et aial est: et vtria 4^a hora disiunctiva sive est: vel sive non est. **C** 4^a. Aliqua ppōsatio affirmativa fiet negatur: et absq; noua propositio et additione ad ipsas: pars de 2^a parte sophistinatis que est iās affirmativa et fiet negativa (dato) quod pars adderet negatio: et iterū illa negativa fiet affirmativa per subtractionē eiusdem negationis. Et ita potest accedit ut supra quod aliqua est ppō que successione fiet vtria: particularis: inde definita: et singularis: exclusiva: exceptiva: reduplicativa: et generaliter oem denotationē propositiū recipiet ppō: quā volueris perferre copulando ly

et contra: unius propositiū habēti denotationē: quā ly econtra volueris conferre: sic n. semper significatio relativa depēdet aliō ante et ex hoc potest mutare infinitas infinitas significatioes: ppter numerationē aīeedētū absq; noua propositio ne: ita ly est per se nullā significatiōē: sed recipit apropo sitioē in qua copulat: et ideo potest infinitas mutare significatioes: et significata absq; noua impositione. **C** S3 obiecto ois terminus inīdi significatiōē: vel ad placitū: et naliiter p̄: quod non potest absolui a significatione quā hoc: si ad placitū ergo significat ex propositioē. **C** Dicendū quod tamen ly est: Rūsio quā relatiū significat ad placitū et ex propositioē: et quod si recipit nouā significatiōē recipiet eas ex propositioē: non quod noua: sed antiqua quod in propositioē est taliter relatiū significare quod depēdetia ad suū aīus: et ly est per dependētia ad propositioē cū quā vniū: et ly cōcedēt quod aliqua ppō categorica potest fieri hypothetica: et aliqua affirmativa potest fieri negativa: non tamē cōcedētū est quod significatiōē categoricā potest fieri hypothetica: nec quod significatiōē affirmatiū possit fieri negatiū: et sicut ly propositio necessaria potest fieri impossibile: non tamen significatiōē necessariū potest fieri impossibile: intelligēdo de necessario et impossibili per se.

Ad primum nego illā vñaz et arguit a singula Ad p^m ribus ad vñem: quod sophisma est pro argu^m positio copulativa nullius quātitatis: et sequitur hec propositio sive est aial: et ly est ppō singularis. Et pars sit propositio singularis: necesse vere quod oes singulares p̄m et partis sint vere: cū scda parte: sed sunt vere cū ppōne s̄mū in voce vel in scripto scda partis: vñ si dicitur sive est aial: et plato est aial: et ly est ppō copulativa subordinata huic vere: plato est aial: et sive est aial: et ly est in sophistinā est ppō categorica subordinata illi false: oem aial est hoc. **C** L'ra obiecto sequitur iste homo est animal: et omnis homo currit: et iste homo est animal: et omnis homo currit: et non quod arguit a singulāribus ad vñem rōne totius copule: sed rōne p̄me partis: ergo p̄ idē sequitū: iste homo est aial: et ly et ille homo est aial: et sic de singulis ois homo est aial: et contra: non quidē arguedo rōne totius copulativa: et soli p̄me partis. **C** Diet Rūsio tur quod pars pars est bona: quod nunquā variatur significatio scda partis in aliis et sequente: nam ly ois homo currit: id est et eodem modo significat rōne totius illis singularib: et illi vñ: omnis homo est aial: et ly est: diversa et diversimode significat coniunctū singularib: et vñ p̄m quod patuit. **C** Ad secundū nego illā minorē: nihil est hoc quod illud sit aial: et ly: quod sit pars significat quod nihil est aial quod illud sit hoc. Et nego quod illud sit suū h̄dictoriū: sive aliquid est hoc quod non est aial: et contra: sed illud per negationē prepositā toti cadētē sup totū sequēs: non nihil est homo quod illud sit aial: et ly: quod est vere: quod significat invulnerabilitē disiunctive: quod aliquid est hoc quod non est aial: vel quod aliquid est aial: quod non est homo: et contra: sed copulativa: nec hoc exponēdo. Sed pars pars exponit et non copulativa: nego tamen istā: nihil non aial est homo: et ly: quod significat pars quod nihil non homo est aial: iterum nego quod illud sit suū h̄dictoriū: equalens huic disiunctive: aliquid non aial est homo: et ly: sed illud est suū h̄dictoriū: non nihil non aial est homo: et ly: et equiuslens huic disiunctive: aliquid non aial est homo: vel aliquid non homo est aial: sed ista disiunctiva est vera pro ea parte. **C** Ad tertium neget pars: quod in copula tñmū non referat: et ponere et postponere: quod seruat idem significatiōē: et adeo significatio ppōnis: bene tamen refert quāriatur significatiōē et significatio. unde huius copulativa aliquis homo est: et sive est ille: et plato est ille: et pars est falsa: que tamen si ponēt loco hec ipsa esset vera et econverso: ita in proposito: p̄cedo illā: ois homo est aial: et ois homo est risibilis: **C** 3

oblectio qz qz tercia pars uertib[us] significat: qz ois homo est rist
bilis: qz omnis homo est animal: sed illius omnis homo
est aial et ecouerso: qz ois homo est risibilis: ly ecouerso signi-
ficat qz omnis aiale est hono. **Sed forte arguit sic.** ois ho-
mo est risibilis: qz ois homo est aial: et ecouerso. ergo ois ho-
mo est aial et econuerso (patet h[ab]it[u]m) acopulatiua ad altera eius
parte. **Dicitur** qz negatio precedetia: qz in ante ly econuerso signi-
ficat qz oecpedetia ad cathe³ pcedentie. s. qz ois homo e aial
et ois homo est risibilis: sed in ante signifcat soluz per oe-
pendetia ad cathego: ricā pcedentie: qz oē aial est homo: qz
ly ecōtra addit pprophetice: o enotat solā trāpositionē ca-
thegoricarū sed qn addit cathegorice denotat trāspōnem
extremozū cum eadez determinatione: et ideo ibi nō argui-
Ad 4.^m tur acopulatiua ad altera eius partem: sed acopulatiua ve-
ra ad copulatiuaz falsam et impossibilē. **Ad quartum di-**
co qz dicitorizūz sōphismatis nō est illud: homo nō est aial:
et ecouerso: sed est illud: non ois ho est animal: et ecōtra: sic
qz negatio cadat supra totuz sequēs: et hoc est verū: qz equi-
ualer huic disuinctiue: que est etiā contradictionis sophisma-
tis. s. homo non est aial: yel aial non est homo. Dicendum
est enim qz contradictionis copulatiue assignatur per nega-
tionēz toti prepositazant per oisumcrinā faciā de partib^o
oppositis: et tunc ad argumētu nō omnis homo est animal
et ecouerso. ergo non ois homo est animal: et nō omne aial
est homo: negatur sequētia. Et tunc ad similitudinē oico
qz in consequentys adductis negatio nunqz cadit supra
notā copulationis: sed hoc transit supra totuz sequens. Et
ubi poneretur negationē precedetez ppositaz non cadere
supra notaz copulationis: tunc negat ista: nō omnis ho est
aial et ecouerso: sicut negat ista: homo nō est aial: et ecouer-
so: nec esset sunz dicitorizūz: sed soluz oisumcrinā data aut
alia consumilis yni copulatiue negative: ybi in negatio cadit
supra totum sequens. et

B *Prima pars principalis.*
E *lodecimuz sophisma. Qē falsus si est impossibile nō est verū. Cōtra querogd subiectū: si totūz aditionatū: arguit sic. oē falsuz si est impossibile nō est veruz; sed hoc est falsuz si ē impossibile: oē mōstrādo illā: oēns est: ergo hoc nō est verū (tz argumentū) qz est filio gismus i q̄rto p̄me figure: zclō est falsa. gallica p̄nissaz: nō minor: ergo maior que est sophisma. Si oīcīt p̄cise ḡ ly falsuz est subiectū (arguitur sic) omne falsuz si est īpose nō est verū: sed hoc est falsuz: de mōstrādo illā: nō nō fūisti: ergo hoc si est impossibile nō est veruz: quo p̄cessō arguit sic; hoc si ē impossibile nō ē verū: sed hoc est impossibile. q̄ hoc si ē hoc nō est veruz (pz dñia) asupiori oīstributo mobisl̄ ad suum inferius cū oebito medio: eo ḡ nota aditiōis oīstribuit terminū cōmūnē immediate sequētē se: nō antecedētē alio: nā sequit generalis: si hō currit: aial currit. igī si iste homo currit aial currit: t̄ si iste hō currit aial currit: t̄ sic de singulis: sed p̄sis ē falsuz: qz sequtur hec: si est hoc nō est veruz: ḡ si hoc ē: hoc nō est verū: sed hoc aditionalis est falsa: qz aliqui fuit falsa. s. ante q̄ tu eēs: qz illa ppō: tu nō fūisti: tūc erit vā. dicit̄. n. reglariter ḡ oīs aditionalis falsa ē impossibilis: t̄ z. arg^m *yera ē neccesaria. Cz. Qē falsū si ē īpole nō ē verū. ergo per id: oē aial si ē sor. non est plato (pz dñia) qz oēs caūsas veritatis bz dñis: quas bz aāstūc sic: oē aial si ē sor. nō ē plato: t̄ oē aial si ē sor. ē: t̄ plato ē. ḡ oē aial si est sor. differt aplatone (pz dñia) ab exponētibus ad expositū, nā sequtur asūlōis hō non ē plato: t̄ sor. est: t̄ plato ē. ḡ oēs hō oīfert aplatone. Sed illud dñis est falsuz: qz sequtur oē aial si est sor. differt aplatone: sed hoc ē aial deniōstrādo sor. ḡ si hoc est sor. differt aplatone: t̄ per dñis: si hoc est est sor. oīfert aplatone. pz dñia: qz nō refert p̄ponere vel postponere terminū demō**

Stratinū: vbi cetera sunt paria. modo ista cōditionalis est falsa: qz dīcto rūi sequētis stat cū antecedēte. nā hec stā si mul: hoe est for. & hoc nō offert aplatone: qz dato qz sortes sit & non plato: ambo sunt simul vera. **C**ertio. omne fal 3^m arg. sūm si est ipossibile non ē verū. gōē falsuz si ē impossibile est falsuz. p3 2̄ia: vt supra. sed 2̄is ē falsuz: ergo & tis. pba tur qz 2̄is sit falsuz. & quero oe nota dīctiōis: vtrū se teneat aparte subiecti: vla parte pdicati. si la parte subiecti. ḡtūn falsuz est falsuz si est impossibile. p3 2̄ia ab vli ad suam ex elusiuaz: sed 2̄sequēs est falsuz: qz aliquid non falsum est falsum si est impossibile: qz hoc est falsuz si est impossibile: oe monstrādo istam: deus est: & hoc est aliquid nō falsum. Si autē oīcīt qz ly si teneat se aparte pdicati. ergo omne falsū est falsum si ē impossibile. p3 2̄ia ab yno 2̄vertibili ad reliquā. sed 2̄tra pono qz nullū falsuz sit. isto posito: sophisma non ppter hoc redditur falsuz magis qz ante. arguit ḡ sic: omne falsum si est impossibile non est verū. ergo oe falsuz si est ipossibile est falsuz. ergo oe falsuz est falsuz si ē impossibile. ergo oe falsuz est. p3 2̄ia atertio adiacēte ad secūdūz adiacēs. ergo ap̄imo ad vltimuz: omne falsuz si est ipossibile non est verū. ergo aliquid falsuz est. 2̄is est falsuz: ergo & antecedēs. **C**uarto. cōtradictoriū sophismatis est verū. ergo & pbatūrāis: hoc est verū: aliquid falsum si est impossibile est verū: & hoc est contradictoriū sophismatis. ergo & maior arguit sic: hoc est verū demōstrādo illā deus est: & hoc ē falsuz si est ipossibile. ergo aliquid falsuz si ē ipossibile est verū. p3 cōsequētia: aresolutiōibus ad resolutuz: ex quo nō apparet: qz alia idēfinita sit inferibilis ex illis demōstratiōibus. Itē verū est falsuz si est ipossibile. ergo aliquid falsuz si est ipossibile est verū. p3 2̄ia: per 2̄vertiblū simpliē. & pba tis: vt supra: hoc est falsuz si est ipossibile oe mōstrādo illā: deus est: & hoc est verū. ergo & pbat consequētia per resolutionem.

In contrarium arguit hic. Aliqd talium n*on* e*n* possibilē non ē v*e*z: et n*ibilē* ē falsum q*n* illnd si ē ipossibilē n*o* ē v*e*z. ergo omne falsus si est impossibilē n*o* ē v*e*z (p*z* d*icitur*) ab exponētibus ad expositum: antecedens est verum. ergo et consequens.

Circa p̄dicta et maxime circa m̄az p̄mi arguit̄ti sit ista
p̄d̄ctionis cōditionaliter tēta nullū termi
num mobiliter distribuit; p̄bāt ly albū i hac p̄ditionali; si al
bum ē sor. ille nō ē niger; non stat oistributine mobl̄r. ḡ tc.
aīis arguit; qz si ly albū oistribueret mobiliter; ista p̄sequē
tia eēt bona; si albū ē sor. ille nō ē niger; s̄z hoc ē albū deinō
strando sor. ḡ si hoc ē sor. iste nō ē niger; qz p̄ia; qz v̄liter se
quīs i alijs omne albū ē sor. hoc ē albū. ḡ hoc ē sor. tu es aliud
ab albo; i hoc ē albu; ergo tu es aliud ab hoc albo; sed con
sequēs ē falsum; qz p̄adictoriū cōsequentis stat cuīs ante
cedente; nam hec stant simul; hoc ē sor. et ille ē niger. Item
ly homo in hac cōditionali; si homo non es; risibile non est
nō stat oistributine; ergo in nulla alia; p̄z; qz signa distribu
tina eq̄ne oistribuunt in negatīnis negatione postposita;
sicut in affirmatiinis; vñ bene patet inductiōne; antecedens
patet; qz aliter illa cōsequētia esset bona; si homo nō ē; risi
bile nō ē; sed tu es homo; ergo si tu nō es; risibile non ē; sed
consequēs ē falsum; qz est vna cōditionalis; cuīus ante
dens ē possiblē; et consequens impossiblē. Ex ista p̄clu
stione sequitur; qz nota conditionis cōditionalit̄ tenta nihil
oīno distribuit; quia omne signum oistributini distribuit
mobiliter; nisi aliunde impeditatur; sed ly si nunqz distribui
it inobligitor ut probat̄ est. ergo tc. Secunda conclo.
Nota cōditionis cōditionaliter tenta cōfundit cōfuse tñ
imobiliter omnē terminū cōmūnē sue cōpositionis; siue p̄
cedat siue sequatur; nisi aliunde ipeditatur. p̄z. quoniam dicē
do alia ē si homo est; aut ly alia; qz ly homo; stat cōfuse tñ
imobiliter (probatur) nō licet descendere distributine; nec

dissimilatim. q̄ r̄: aīs arguit: qz quā docūc̄ descēdere ē quel
bet talis ē falso: hoc aīal est: si hō ē: aīs ē necessariū. s.
ly hō est: z dīs ptingēs iste hō est. Sūl̄ hec ē falso: b̄ ani
mal: vel hoc aīal: z sic de singulis est: si hō est pp̄ter eandē
causas. Itē sicut sub subiecto p̄tis nō l̄z descendere distri
butiū: nec dissimilatim: ita nec sub subiecto q̄ntis: qz hec p̄di
tionalis ē necessaria: si hō nō est: risibile nō est: z quelibet
talism̄ ē impossibilis: si ille hō nō est: risibile nō est: q̄ans ē
possibile: z sequēs impossibile. Et pp̄ter eandē causam: hec
est impossibilis: si ille: vel ille: z sic de singulis non est risibile
non est (vt patet) C Ex ista h̄nc seq̄ p̄mo. Q̄ ab inferiori
ad suū superius eū nota p̄ditionis p̄ditionat tēta fallit: z
qz nō sequit: si hō currit: risibile currit: ḡ si aīal currit: risibi
le currit: si hō ē asin: hō ē rūdibilis: ergo si aīal ē asinus
hō ē rūdibilis: z B̄ ideo qz stat suplus eōfuse tm̄-imobiliter.

CSecundo sequit. qd; asupiori distributo ad suu iherius cura
nora pditionis pditionalr teta. fallit dua: qz no sequeitur: st
ois hō currat oē risibile currit: z tu es homo: g si tu curris:
oē risibile currit: nec sequit: si ois bono currit: nulū risibi
le currit: z tu es homo: g si tu no curris. oē risibile no currit
z hoc ideo: qz termin' ille distribut' distribuit' imobiliter.

Cöttra cuiuslibet vlsis tā affirmatiuā q̄ negative subm
distribuitur mobilis: s̄ cuiuslibet illarū ūditionalū q̄is est
ppositio vlsis affirmatiuā vel negatiuā, q̄ eiustibet illaruz
ly hō distribuiſ mobiliter. **C**onsidetur xedo q̄ ly homo
distribuit mobilier z̄imobiliter. mobiliter in ordine ad ca
thegorica respectu cuius contingit descendere: z̄imobiliter

the goode respectu cuius contingit descendere: et immobiliter
in ordine ad conditionale: respectu cuius non contingit descendere.
Sicut ly homo i hac conditionali: si homo non currit: risibile
non currit: supponit determinate immobilit in ordine ad cathe-
goriam: que est a iis: qu respectu illius contingit descendere di-
iunctio: sed in ordine ad totam conditionalem stat confusio:
immobiliter: et respectu illius non contingit descendere nec di-

imobiliter: qz respectu illius non contingit descedere nec di-
unctiu[n]e nec distinetur (v[er] patuit) C³ conclusio. Non
additionis additionatim tēta non habet vim supra terminū pre-
cedentē sed solū sequētes, p[ro]pria pars p[ro]p[ri]a: qz sequitur grādiliter:
oē aīal si est homo: risibile est: tu es aīal. g[ener] si tu es homo: tu
es risibilis: aīal si est homo: nō est assūns: ut hec sunt oīa aīa
tia: à bec aīal si est homo nō est assūns: ut hoc aīal si est habet

lia. q̄ boe aial si est homo nō est asinus: vel hoc aial si est hō
non est asin²: et sic de singulis. Secunda pars declarat: qui
terminū sequitur cōsuntitū nobiliter: cuz sub eo nō p̄tin-
gar descendere nisi forte grā māe. Nā sub ista x̄oē aial si ē al-
buin nō est mīgrū: nō cōtingit sub ly albū descendere: q̄ si ec-
tingeret descendere: maxime videtur q̄ disiunctum: sed hoc

qz nō sequit: oē aial si est albus nō est nigrū: z hec sunt oē
alba: g oē aial si est bocalbū: vel hoc albū: z sic de siugulis
nō ē nigrū. Et ex hoc habet q; iste sequētie nō valent: oē
aial si est albū nō est nigrū. g oē aial si est coloratū nō est ni
grū: hoc aial si est oīs homo: est oē risibile: re demonstrato:
sed tu es homo. g hoc aial si est: ru es oērisibile. arguit eni

restitutus domino; g. nobis illa recte. ut ceterum immobile. ut quoniam est
stetimus immobilitate. quia immobilitate facit non conditionis. C. 4.º
coelus. Nota codicilios conditionis terrena per vim ampliata.
oem terminum coem amplius. sive precedat sine sequitur. p. q.
non sequitur. autem per se erit inquietus. ergo autem per se est inquietus sequitur
q. aliquid currit. aut aliquid mouetur. Ex illa conclusione sequitur domino; q. aliqua affirmativa de conditione.

stone sequitur pmo: Galloqua dūmī matius de eoditionaro
extremo nō ponit in esse: qz non sequitur: hoc si currat mo-
uetur. ergo hoc sicut est vel potest esse demōstrādō ebymer-
am. **S**edo seḡt. q̄ nota ditionis h̄z maiore viz̄ apia-
tina: q̄s aliquid participiū verbī ampliatiueiū ista parti-
cipia n̄ ampliēt post se: sed solū ante se. sequit. n. aliquid fu-
tūrū est: q̄s sūrēs āālūrēs est: sed nō sequit. hō si

tūrū: vel possibile est aut̄ xp̄s. gān xp̄s est: sed non sequit: hō si
est aut̄ xp̄s est aīal. ergo aut̄ xp̄s est. C Intelligēdū q̄ hec eō,
clūsio bōz veritatē q̄n nota ḡditionis ḡditionatis tēta cadit
sup qđlibet verbū sive cathegōrice: qđm in illa aliq̄s bō qui
est aut̄ xp̄s est coloratus si est albus; non ampliāt ly aut̄ xp̄s

imo bene sequit̄ ista. q̄ a s̄ x̄ p̄s est: r̄ in hoc differt nota adi-
tionis aditionatum tēta ale ipsa aditionalr̄ tēta: q̄ aditio-
naliter tēta totū ampliat sicut supra totū cadit: siue p̄cedat
st̄ne sequat̄. vñ cōcedit̄: q̄ a s̄ x̄ p̄s q̄ ē in ouetur si currit: sed
nō cōcedit̄ q̄ a s̄ x̄ p̄s qui est si currit mouetur.

Ad primum dicit q̄ in sophistis nō subiect⁹ nisi ly
falsuz; et ad argu⁹ tandem factū hoc sit ē hoc
possibile non est verū: sed hoc ē impossibile. ergo hoc si ē hoc
nō est verū: negat p̄na: q̄ nota conditionis non distribuit.
Et tū ad argumentem dico. q̄ ista p̄na ē bona gratia ma-
terie: si hō currit: aīal currit: q̄ si iste hō currit: aīal currit: q̄
p̄na ē necessarium: s.t.n.ly homo staret distributive in ista
per idē in ista. Si homo nō currit: risibile nō currit: tunc
ista p̄na erit bona: si hō nō currit: risibile nō currit: sed vt p̄na ē necessari-
um: t p̄na cōtingens. **C** Ad scđm cedo. q̄ oē aīal si ē sor.
nō ē plato. et tū ad argu⁹. oē aīal si est sor. nō est plato: tōe.
aīal si est: sor. est: t plato ē. ergo oē aīal si est: sor. differt apla-
tōne: nego p̄nam: q̄ aīs ē verū t p̄ns īpossibile: nec arguit
ab exponētib⁹ ad expōstū: q̄ tū illa p̄na ēē bona: omne
aīal si est sor. differt aplatōne. q̄ p̄lo ē tānq̄ ab expōsta ad
p̄na suarū exponētū: sed ista p̄na nō valet cū p̄ns ponat ī
esse: t nō aīs. et ad similitudinē adductā dico q̄ nulla est:
q̄ ibi arguit in ppōnibus pōnētib⁹ in esse: hic autē in ppō
nib⁹ nō pōnētib⁹ in esse. **C** Ad tertium cōcedo p̄nam t p̄ns
et dico p̄nter q̄ hoc oē falsuz si est īpossibile ē falsuz. nota
p̄ditionis (t se apte p̄dicati) q̄ illa ppō est vā: sine falsuz
sit: sine n̄ sit: vñ aīxps ē aīal: si ē hō: sine sit: sine n̄ sit aīxps.
et tū ad argu⁹: oē falsuz si ē īpossibile ē falsum. q̄oē falsum.
est falsuz si est īpossibile: eoneedo p̄nqz t p̄ns. ex quo nō se-
quit: q̄oē falsuz est: q̄ arguit a tertio adiacētē ad scđm ad
iaeens. nō valet p̄na in terminis distributib⁹: vnde nō seg-
aīxps est aīal: si est hō: ergo aīxps est: nō enī conditionis ex
quo ampliat est termin⁹ distributēs. **C** Lōtra dictū ē supra obiectō
q̄ sequit: oīs hō vel asin⁹ ē asin⁹. q̄oīs hō ē alīqd q̄ v̄l asin⁹
ē asin⁹: q̄ nota dissūctionis (t se apte p̄dicati) q̄ p̄ idē
sequit: oē falsuz si ē ipole est falluz: q̄oē falsuz ē alīqd q̄ si
est ipole est falsuz (ex quo) nota p̄ditionis t se ex gre p̄di-
cati. Negatur p̄na q̄ ibi non mutat suppō: t̄bie arguitur
amagis amplus ad minus ampliū: ī aīte ampliēt ly fl̄z
t nō ī p̄ntē: eōs fl̄z: nō valet p̄na ista: oē fl̄m si est: ipole: non
est verū. q̄oē falsuz ē alīqd q̄ si ē ipole nō ē verū: p̄mo: ga
ex negationē sequit affir⁹. z. q̄ p̄ns ponit ī esse: t nō aīs.
Itē segt: oē falsuz si ē ipole nō ē verū. q̄oē falsuz nō est ve-
rū: si est ipole: t̄ tū nō sequit: oīs hō vel asinus non ē hō. q̄
oīs hō: non ē hō vel asin⁹: Iz enī note p̄ntie se teneat aparte
p̄dieati: sūt tū diuersariū rōnū. **C** Ad q̄rtū nego istā. Aliq̄
falsuz si est ipole est verū: et tū ar arg⁹ hoc ē verū: t̄ hoc est
falsuz si est ipole: ergo falsuz si ē īpossibile ē verū: negat cō
sequētia: q̄ p̄ditionatū nō fñit subiectū: sed solū p̄ma pars
ideo bene sequit hoc si est īpossibile est verū: t̄ hoc ē fal-
sum. ergo falsum si est īpossibile est verū: sed negat p̄ma pars
(Erad cōfirmationē) verū est falsum si ē īpossibili-
le: ergo falsuz si est īpossibile ē verū: negat cōsequētia: et de-
co q̄ tales carthagorice affir⁹ resolubiles in cōditionales
non auertunt simpliciter ex eo q̄ i cōditionalē nō licet trā-
sponere ppōnes: sicut in copulatiua et dissūctiua: q̄ nō seg-
etur: si hō currit: aīal currit: q̄ si aīal currrit: hō currrit: si. a. ē im-
possibile. a. non est verū. q̄. a. nō est verū. a. est īpossibile:
modo oēs ille: falsuz si est īpossibile nō est verū: falsum si ē
īpossibile est falsum: omne verū est falsum si est īpossibile:
resoluuntur p̄ntime in tales: si hoc est īpossibile hoc ē fa-
sum: si hoc ē ipole hoc nō est verū: q̄ sūt neceſſarie sine de-
mōstrarēt verū: sine falsū: t̄ p̄t dicas q̄ talis p̄na n̄ valet.
hō ē asin⁹: si ē rudibilis. q̄ asin⁹ si ē rudibilis ē hō: q̄ antece-
dens ē yñrū t p̄ns falsuz pp̄ causaz dicta. **C** Nota q̄ Iz ī nobis

propositionibus dictis nota conditionis teneat se aparte
predicati: potest tamē p limitationē se tenere apte subtū. vt.
oē qd̄ ē falsuz si ē ipole nō ē verū: oē qd̄ ē falsuz: si ē pos-
sibile est verū: oē quod est falsuz si ē ipole est falsuz. et qd̄
istā ē falsa (vt p̄ per suas exponētes) Et h̄iter dicit̄ q̄
tales sunt cōvertēti simili: et z̄ q̄ aliq̄ qd̄ ē falsuz si ē
ipole est verū: aliq̄ verū est aliq̄ qd̄ ē falsuz si ē ipole.

C̄ prima pars principalis.

5° arg

Ertimū decimū 3° s̄pobi³. Qui
mortet qn̄ vñus solus hō moriet. C̄ l̄tra
siglibet homo moriet qn̄ vñ solus hō mo-
riet: q̄ qn̄ vñus solus hō moriet glibet ho-
mo moriet (p̄z 2°) q̄ st̄ut̄ copulatiu se
ipsaz infert de p̄b³ transpositis: ita q̄libet
epalio segf. n. Itu eris q̄ sor. erit ḡ sor. erit qn̄ tu eris. sed
p̄s ē falsuz: q̄ quoēcūḡ i st̄ati futuro assiḡo falsuz est q̄ tūc
vñ hō moriet: et tūc glibet hō moriet. Et p̄firmāt̄: q̄ p̄ idē
segf: q̄ glibet homo moriet: qn̄ nō glibet hō moriet: qn̄ia
iste homo moriet qn̄ si glibet hō moriet: et iste: et sic de sin-
gulis. iḡz r̄. Itē aliq̄ hō moriet qn̄ nō glibet hō moriet:
et nullus ē vel erit hō: qn̄ ipse moriet qn̄ non glibet hō in o-
moriēt. s̄z qn̄ ē falsuz (cu ex isto seqtur) q̄ glibet hō mori-
eretur: et nō glibet homo moriet: nā q̄libet tpalis est illatia
vñ copulati. segtūr enī: dū sor. currit p̄o disputat. ḡ sor.
currit: et plato disputat. C̄ z̄. p̄lē ē q̄ nullus homo morie-
tur. ḡ r̄. p̄z 2° q̄ bec ē necclā. glibet hō moriet. āis argui-
tur et facio hoc arḡ: tu credis p̄ise q̄ nullus hō morietur:
qn̄ tu nō decipis. q̄ nullus homo moriet (p̄z) q̄ ex oppo-
sitō segnūr oppositū ut aliquis homo moriet: et tu credis p̄ci-
se q̄ nullus homo morietur. q̄ tu decipis: tūc sic: ista vñia ē
bona: et alia ē p̄le. ḡz 2° āis sit p̄lē (arguitur sic) tu
credis p̄ise ista ipalez: nullus homo moriet qn̄ tu nō deci-
peris: q̄ fela q̄ ista significat adēcte: q̄ nullus hō moriet
qn̄ tu non decipis. q̄ tu credis p̄cise q̄ nullus homo morie-
tur qn̄ tu non decipis: ista vñia ē bona ab officiātib³ ad offi-
ciātū. āis ē p̄le: ḡz 2° āis. C̄ 3°. aliq̄ hō moriet qn̄ nō mo-
riet. ḡ r̄. p̄batur āis: aliq̄ bō ē mortuus qn̄ nō ē mortu³.
q̄ p̄ idē de futuro. āis declarat̄ (z̄ p̄ono) q̄ sor. et plato i p̄n
cipio bore p̄terite se taliter vulnauerint vulnerib³ q̄b³ sor.
mortuus ē in medio istātī hore qd̄ fuit. a. et plato nūc p̄mo
fit mortuus. isto p̄sto arguit sic: plato est mortuus p̄pter
vulnus sibi illatū āsorte. ḡ sor. occidit platonē: sed nō in. a.
nee post. a. q̄ tūc nō fuit sor. ḡ ante. a. fit ergo in. b. instanti: et
guī sic: sor. in. b. instātī occidit platonē. ḡ in. b. instātī plato
fuit occulus āsorte. ḡ tūc plato fuit mortu³ (sed arguitur)
q̄ tūc plato nō fuit mortuus: q̄ tūc plato vixit p̄sq̄ ad
hoc instātī: et nūc p̄mo ē mortuus. ḡ r̄. C̄ 4°. aliq̄ hō des-
inet eē qn̄ ipse nō destinet esse. ḡ r̄. āis p̄bat̄ et p̄ono q̄ i. a.
istātī antē p̄ps desinat eē per remo³ de p̄senti. et tūc arguit̄
sic: tūc vñ p̄ps non erit qn̄ ipse nō destinet esse: et imēdiatē
ante illud instātī ipse erit qn̄ nō destinet esse. ḡ in. a. instanti
vñ p̄ps destinet eē qn̄ ipse nō destinet esse. p̄z 2° āis ab exponē-
tib³ ad expositū. p̄ma pars āsis est nota: q̄ suū r̄ectoriū
est falsum. et z̄ pars p̄z: q̄ antē p̄ps nūnq̄ destinet eē nīst in
a. instanti. qnare r̄.

Ad Oppositiū arguit sic. Ille homo morietur
et ille: et sic de singulis. ḡ q̄libet hō moriet qn̄ vñ solus hō mo-
riet (p̄z 2°) p̄ inductionē: āis ē verū: ḡz 2° āis: qd̄ ē s̄pobi³.
Līca tpalis est p̄pō cathegorica et nō yppothetica (p̄-
banū) q̄libet p̄pō tpalis subordinat̄ imēdiatē vñ mērali
cathegorice. ḡ r̄. āis p̄z inducētū: nā bec: duz ego sum tu
es: subordinatur h̄rie inētālī: tēpū in quo ego sum est q̄s
in quo tu es: tūc isti illud instātī in quo egolū: est illud

instātī in quo tu es. Silt bec: antē p̄ps erit tu eris: s̄bī
ordinaēt̄ huile instātī in quo tu eris erit antē p̄ps instanti antē
xp̄ierit: et sic sequēter de alijs. C̄ Itē s̄litūdinaria et relati-
ua p̄pō est cathegorica et non yppothetica. vt p̄z de illis: ru-
es albus: sicut plato ē albus: nī es homo qui est aial. ḡ p̄ idē
temporal et localis: dici debet cathegorice et nō yppothetice.
C̄ l̄tra hec p̄pō est tpalis. qn̄ tu eris an̄xps erit: et sor. di- obiectō
sputabit: cū sit tpaliter p̄banda: et nō est cathegorica s̄y p̄p-
pothetica. ḡ r̄. C̄ R̄detur q̄ st̄ut̄ hec cōiter tu es bō: et R̄silio
tu es aial: est p̄pō copularia et nō obstante q̄ sit cathegorice
p̄babilis: ita p̄pō illa est copularia: tūc p̄bēt cathegorice.
dato q̄ nota t̄p̄s cadat supra totū sequēs isto³: tūc tu eris et
tūc an̄xps erit: et tē sor. disputabit. ḡ quādo tu eris antē p̄ps
erit: et sor. disputabit. C̄ z̄. Nō q̄libet p̄pō tpalis est tp̄a-
liter p̄bāda: p̄bāt̄ hec ē tpalis glibet hō morietur quando
vñus solus hō moriet: et nō p̄bāt̄ tpaliter: sed exponēt̄ sic:
aliq̄ homō moriet qn̄ vñus solus moriet: et nō est vel eris
aliq̄ hō qn̄ ille moriet: quādo vñ solus hō moriet. ḡ r̄.
p̄ma exponēt̄ p̄bāt̄ resolubiliter: vt hoc moriet qn̄ vñus
solus hō moriet: et h̄ est p̄lerit̄ aliquis hō: s̄z p̄ma resoluēt̄
p̄bāt̄ iam tpaliter: vt hoc moriet tūc: et tūc vñus solus hō
moriet. ḡ hoc morietur quando vñus solus homo moriet:
ita q̄ in tpalibus sicut in alijs cothegoriciis p̄bat̄ p̄pōnis
incipit a priori terminē mediato. Ita dicit̄ de localibus q̄
ista ois hō erit vbi tu eris. primo p̄bāt̄ exponibilis: deinde
p̄ma exponēt̄ resolubilis: vltio vō hec. hoc erit vbi tu eris:
p̄batur localiter sic: hoc erit ibi: et ibi tu eris. ḡ hoc erit vbi
tu eris. C̄ Ex p̄dictis sequit̄. Q̄ aliqua tpalis vel localis ē p̄. cor-
alienisus quātitatis: et aliqua nulli³. p̄mūz patet de illis: ois
homo morietur quādo vñus homo morietur que est vni
uersalis et bec ē indefinita: sol luet vbi ego sum: s̄z iste nō sūt
alicuius p̄p̄itatis: quando vñus homo morietur glibet ho-
mo moriet: et vbi ego sum sol luet: q̄ nulla earū p̄bāt̄ mo-
re cathegoriarū que sunt alienius p̄p̄itatis: sed habet p̄
priū modū. vnde p̄ma sic p̄batur: tūc vñus homo moriet:
et nūne q̄libet homo morientur. sc̄iūda vero sic: hic sum: et
hic sol luet: nec ille est modus resolutio³ cathegorice ten-
tūs: s̄z videat̄ consimilis: q̄ in resolutione p̄p̄ie dicta que
est sillogismus demōstratiūs: cōeluditur major extremit̄
tas de minori vel p̄p̄tionali: hic autē cōeluditur p̄pō de
p̄pō. Itēz in resolutione nō sunt nisi duo demōstratiūs:
hic autē multiplicant̄ fin multitudinē p̄positionū note
temporalis vel localis. naz ille quādo tu eris antē p̄ps erit. H̄
erit in st̄ans: vbi tu eris. antē p̄ps erit quādo ego ero: habet
plusq̄ tres demōstratiūs: quarū p̄ma dicuntur demon-
stratiūne in st̄atis vel temporis. Alie vero dicuntur demon-
stratiūne loci. Uerū est tamen q̄ nota tēpōris p̄ius sumit̄
pro instanti q̄ pro tēpōre: ideo demōstratiūne debet cē de-
mōstratiūne instantis potius q̄ tēpōris. Cōsimiliter est dicē-
dūm de causalit̄ et expletū: q̄ sunt cathegorice: et habet p̄
prias p̄bat̄ōes: causales enī babent duas causas veritatis
importantes causalitatē et illationē: ex quarū qualibet seq-
uit̄ causalit̄. Naz bene sequit̄ dēns est causa tūi. ergo q̄ de
us est tūes. Etīa sequit̄ hec p̄p̄ ostio rues homo: infert
illā: tūes animal: sic adequate significādo: et nō econtra: ergo
q̄ tu es homo: tu es animal. Ex ista ergo q̄. a. est. b. est:
non debet inferri q̄. a. est causa. b. q̄ posito q̄. a. contorta
cum illo termino bono: et. b. cuz cuz illo termino aial. esset
antecedēs verū et cōsequēs falsuz: nec etiā debet inferri q̄
. b. sequit̄ ex. a. q̄ posito q̄. a. cōduerat̄ cuz illo termino de-
us: et. b. cuz illo termino instans presens. antecedēs cēt̄ vez:
et cōsequēs falsuz. Nā quia deus est hoc in st̄as est: nō tamē
sequitur deus est. ergo hoc in st̄ans est: sed ex illa: q̄. a. ē. b.
est: sequitur bec disjunctua. a. est causa. b. vel. b. sequit̄ ex
. a. Expletina vero prob. sur absolute per copulā suarū par-
tiū: nā bene sequitur; celū mouetur: et celum quiescit, ergo

q̄nus celū monteas: celū gescit: magister legit: et scholares

non proficiunt: q̄ quis magister legit: scolares nō proficiunt,

C 3° Aliqua t̄p̄lis affirmativa ē vera: cui^o v̄traq̄ pars p̄ncipal is est falsa (p̄z de illa) q̄d adā non fuit: tu nō fuisti: q̄ v̄traq̄ pars sit falsa manifestū: q̄ illa ē falsa: adā nō fu

isti: illa etiā tu nā fuisti: tu t̄p̄lis sic arguit: tūc adā nā fu

it demōstrādo p̄mū istans esse sūi: et tūc tu nō fuisti: q̄ quā

do adā nā fuisti: nā nō fuisti. Idē dicit de t̄p̄li denāata ali

ante q̄: et postq̄: vel falsim q̄ vna pars est falsa: t̄p̄li exīte

vera: vt postq̄ Adā fuit tu nō fuisti: h̄c enī ē falsa: tu nō

fuisti: et t̄p̄lis vera: q̄ tūc tu nō fuisti demōstrādo instās

Cor^m desitio is ad ex tūc fuit postq̄ adā fuit. **E**x ista p̄nc seḡ.

Q̄ at p̄ali ad copulatiū salū facrā dē partib^o t̄p̄libus fallit

q̄nā: q̄ non seḡ: q̄ tu nō fuisti adā non fuit: ergo tu nō

fuisti: et adā non fuit: sed cū iuāmetō bñ sequit̄ vna copu

latia. s. q̄ aliq̄l tu nō fuisti: et aliq̄l adā nā fuit. **C** 4° Aliq̄

t̄p̄lis affirmativa ē falsa: enī v̄traq̄ p̄s p̄ncipal is ē vera.

p̄z de ista: q̄ an̄xp̄s erit tu eris: hec ē r̄ tu eris: et illa si-

militer: ante xp̄s erit: et q̄ illa t̄p̄lis sit falsa (p̄z) q̄ in nullo

instā tu eris in quo an̄xp̄s erit. Idē dicit de t̄p̄li d̄cnōia

to ali an̄q̄: et postq̄: nā illa ē falsa: ante q̄ adā fuit: tu fuisti:

et ista s̄l̄r̄: in eris postq̄ an̄xp̄s erit: et tu quelibet p̄rs p̄nci-

pali ē vera. **E**x ista p̄ne seḡ. Q̄ acapulatina ad t̄p̄les

d̄cnōia solū vna nōa fallit q̄nā q̄ nō seḡ: tu eris: et an̄xp̄s

erit: q̄ tu eris an̄xp̄s erit: nec e contra nō ē seḡ: q̄

tu eris an̄q̄ an̄xp̄s erit: nec ē seḡ: q̄ tu eris postq̄ erit

an̄xp̄s: s̄ bene seḡ vna disūciūa cōposita ex his aibus

q̄ tu eris q̄ an̄xp̄s erit: vel ante q̄ vel postq̄ an̄xp̄s erit.

Lonsimiles p̄nes passent poni de locali: vnde hec localis ē

vera: vbi tu nō es: ego nan sum: et tu quelibet p̄rs p̄ncipa-

lis est falsa. Itē hec ē falsa: vbi tu es: ego sum loquendo de

loco p̄prio: et tamen quelibet p̄rs ē vera.

Ad p̄m agu^m **E**ld p̄mū nego istā ɔiam. gliber bō moriet quan-

do vnu solus homo moriet. q̄ q̄ tu nō

solum bō moriet gliber bō moriet. Et dico q̄ non licet trās

ponere pres gnāliter: s̄ solū vbi nata t̄p̄lis ē p̄mū remīn^o

p̄bāllis: ita q̄ cetera remānēat paria: q̄līr nō ē in p̄pāt

to: imo arguit aterio stāte ɔfū r̄mū: ad cūdē stāre d̄cēmīa

te: respeci eiudēz sincat hogorematis: q̄ ly v̄n^o bō in ante

stat ɔfāse t̄mū: et in p̄tē determine: s̄l̄ter ɔcedo istā: glibz

homo moriet: q̄ nō gliber bō moriet: ex qua non seḡ ista

copulatiūa: sed illa gliber homo morietur: et aliquādō non

gliber bō moriet quā ego ɔcedo. **A**d secūdū nego istaz.

possibile est q̄ nullus bō moriet. et ad p̄bātionē: nego can-

sequētiā: et dieo) q̄ l̄z sequāt̄: aliḡs homo moriet: et tu cre-

dis p̄cise q̄ nullus homo moriet. ergo tu d̄cēpis: non tū se

quī: aliḡs homo moriet. ergo tu nā oceperis: debuit enim sic argui: q̄n

tu nō deciperis: tu credis p̄cise q̄ nullus homo morietur.

ergo nullus homo moriet: sed negatur: aīs cē pole. Iuxta

hoc ɔcedit. q̄ tu credis p̄cise q̄ homo ē assūs: q̄n nullus

homo d̄cēpīt. imo quādō ip̄sosiblē est aliquē hoīem deci-

p̄i: ponēdo vt supra: q̄ tu credas p̄cise illā t̄p̄les. **A**d 3°

dico q̄ fortes occidit platonez ante a. instās. s. q̄n vulnera

uit eum: et negat ista ɔia: sor. in. b. instāti accidit platone.

q̄n. b. instāti plato fuit occisus also: q̄ l̄z tūc occidit platone.

rāmen nūc p̄mo est occisus: sicut nūc primo ē morius: et

īo l̄z iam et tūne post: verū s̄r̄ oīcere q̄ so: les occidit pla-

tonem: nūc tamē ante instās presens fuit verū dicere

h̄o: occidit platone: s̄ue de p̄sens s̄ue de p̄terito sumāt̄.

vnde possto q̄ h̄o: statim emiso semine quo tūc genitus

est: plato fuit morius: verū est dicere q̄ h̄o: genitus pla-

tonē in hora emissionis seminis: nūc tamē p̄mū fuit ve-

rum dicere: q̄ ip̄le genitus platonē: sicut nūc fuit vez q̄

obectō plato generatur vel q̄ est genit̄ a sorte. **C**ontra in. b. in-

stanti sortes occidit platone. ergo in. b. instāti plato occide-

batur a sorte. ergo in. b. instanti plato fuit occisus a sorte. p̄

2° q̄na tener ab actiūa ad suam passiūā: et secunda per resolu-

tionem illius verbi occidebatur in sum. eo: est: et suū porti-

cipium. **R**espandet̄ negando ultimaz sequētiā: sed so-

lum sequit̄ q̄ in. b. instanti plato erat occidēndus a sorte: et

cut etiam in hora emissionis seminis vel sp̄niatis aliquo ca-

su posito plato generabatur a sorte: et non erat genitus a sor-

te: sed generandus a sorte. **E**x bis sequit̄. Q̄ so: interfē p̄. cor^m

et platonē: quādō nō egit in illuz patet ponēdo aliū casū

q̄ fortes emisit sagittā quā vulnēatus e plato: et nūc p̄mo

mortuus ē: et q̄ statim ipsa emissa ante q̄ tangere platonē

mortuus sit so: isto posito (p̄zter ɔia) q̄ in instāti emissio-

nis sagitte sar interfecit plaronē: et tūc nō tetigit cum. q̄ t̄.

Ad quartū ɔcedo illam sicut pbauit r̄o: aliquis horo Ad 4^m

desinet esse: quādā nā desinet esse (ex qua non sequitur)

q̄ aliquis horo moriet quādō ipse nō moriet. nega tamē

illam q̄n aliquis horo nō desinet esse: ipse desinet esse. Ju-

xta hoc ɔcedit p̄mo: q̄ antep̄ns desinet esse: ante q̄ ipse

desinet esse: q̄z in. a. instanti non ipse erit an̄q̄ desinet ee: et

imediatē ante a. instās ipse erit ante q̄ ipse desinet ee: et

Sed oīdīr̄ q̄ an̄xp̄s destinet ee: ipse postq̄ ipse desinet ee: et

q̄ in. a. instāti ipse nō erit postq̄ ipse desinet esse: et imedi-

atē ante a. instās erit postq̄ desinet esse. **T**ertio ɔcedit. q̄

aliquid incipit esse: quādā ipsiū nō incipit esse (probat) po-

nenda q̄. a. in ciāt̄ esse p̄ remātē de p̄senti: nūc a. nam

est quādā nō incipit esse: et imēdiatē p̄sinstās p̄sens. a. erit

quādō nō incipit esse: et in sua desit̄ ɔcedit. q̄. a. destn̄r̄ eē: et

quādō nō desinet esse. **C** 4° ɔcedit: q̄ aliquid incepit esse

quādō nō incepit esse: imo incepit esse p̄sinstās incepit esse:

et illud idēz desinet esse quādō nō desinet ee: imā desinēt

ee: ante q̄: v̄l p̄sinstās desinet ee (p̄z de. a.) post suā desitionē.

Prima pars p̄ncipal is.

Xartūdecimū sophisima. **D**ē p̄arg

aīal fuit i archa noe. p̄baī. hec aliquid fuit vera de p̄slen-

ri. oē aīal est in archa nae. q̄ poslea aliq̄ t̄glis

fuit vera de p̄terito: aīal fuit i archa noe (p̄z ɔia) q̄z omnis p̄pō affirmativa p̄a de

p̄senti: relinquir vna verā de p̄terito (vt p̄

inductiō) nā hec est vera: tu es: et tūne post hoc hec erit v̄a:

tu fuisti: hec ē vera hoc instās est: et tūne post hec erit vera:

hoc in instās fuit. q̄s aut ē ināfestū: q̄ t̄p̄e dilūm̄ hec fuit

vera: oē aīal est in archa noe (p̄z ɔia) per suās exponētēs.

C 2° Dē aīal aliquid fuit i archa noe. q̄ oē aīal fuit in archa z^m arg

noe (p̄z) q̄ exponētēs aītis iferū exponētēs aītis. **S** 3° p̄

baī aīs aīē aīal tūc fuit i archa noe demōstrādo me^m instās

tp̄s dilūm̄. ḡ oē aīal aliquid fuit in archa nae. p̄z ɔia ab infe-

riari ad suū sup̄ins affirmatiō nō distributū: q̄ t̄p̄e aliquādō nō distributū: et aīs est clarū: q̄z aliquid aīal tūc fuit in ar-

cha noe: et nullū fuit aīal tūc q̄n ip̄le fuit i archa noe. Itē

aliquid fuit oē aīal in archa noe. ḡ oē aīal aliquid fuit in archa

noe. p̄z ɔia: q̄ exponētēs aītis cānerūm̄ cuī exponētēs

aītis aīs p̄baī: tūc oē aīal fuit in archa noe. ḡ aliquid ouē

aīal fuit in archa noe. p̄z ɔia: ab iferūtā ad suū superī offlē

matiū stāns detrmīate. aīs aut p̄z per suās exponētēs.

C 3° aliquid incepit esse oē aīal in archa noe: sed oē q̄d ince-

pit esse in archa noe fuit in archa noe. ḡ aliquid fuit oē aīal in

archa noe. **P**rima pars aītis declarat: et facio istā sequē-

tiā. nūc est oē aīal in archa noe: et nō imēdiatē ante instās

presens fuit omne aīal in archa noe. ḡ incipit ee omne aīal

in archa nae. Ista ɔia ē bona: et aliquid fuit ita sī significat

p̄aīs. ḡ aliquid fuit ista sī significat p̄ ɔia. ḡ aliquid fuit ita q̄

incepīt esse omne aīal in archa noe. ḡ liquāndo incepit esse

omne animal in archa noe. **Q**uarto. archa noe contine

bat omne animal. ergo omne animal fuit in archa noe. pro-

batur aīs in. g. instāti archa noe cōtinebat oē aīal. ergo t̄.

Quartūdecimū

āns arguit in. a. instati archa noe cōtinebat aliq̄d aial: t̄ in
a. instati nullū fuit aial qn illb̄ st̄inebat archa noe. ḡ in. a.
instati archa noe st̄inebat oē aial (pz 21a) ab exponētibus
ad expositū. aūs est veruz: ḡ t̄ uī: silt archa noe incepit in
a. instati st̄inere oē aial: qz in illo instati st̄inebat oē aial: t̄
nunq̄ ante illud instas st̄inebat oē aial: posito q. a. instas:
fuerit p̄ instas i q̄ hec pp̄ fuit vā: oē aial ē in archa noe.

Ad oppositum arguit sic. Omne aial fuit in or
cha noe: tu fuit aial: ḡ tu fuit
in archa: noe: tunc discursus est bonus: qz est siltius in 3. p.
me: p̄ ē falsa. ḡ aliq̄ p̄missarū nō maior: ḡ minor q̄ ē sopb̄.

Circa materiā primi arḡ sit hec p̄mo. Aliqua pp̄o
est vera affirmatiua de p̄sentī: cui nō rūdebit ali
qua de futuro vera: nec rūdebit aliq̄ de p̄terito (pz d illa)
tu es oē aial in illa domo (dato) ḡ nulluz aial p̄ter te sit in
illa domo: t̄ ḡ multi hoies fuerint t̄ erūt in illa domo. Nā
hec st̄inere fuit falsa: tu eris oē aial in illa domo: t̄ hec silt
sem̄ erit falsa: tu fuit oē aial in illa domo: qz tu nō fuit
oē aial qd fuit in illa domo: silt hec est vā: tu es tātū p̄cī
se sicut tu es: t̄ tu bēc nunq̄ fuit vā: tu eris tātū p̄cīse sicut
tu es: nec ista erit vera: tu fuit tātū p̄cīse sicut tu es (da)
to ḡ tu angumētaberis ḡ totā p̄tā tuā. etiā bēc ē vera: B
instas ē instas qd ē: t̄ bec nunq̄ fuit vera: B instans B erit
instas qd ē: nec vñq̄ erit vera: hoc instas fuit instas' qd est:
demārando instas p̄s. Itē hec est vera hoc necētio ē demō
strādo aiaz sor. tūc p̄mo exatis: t̄ tñ hec nunq̄ fuit vā: hoc
necessario erit: sicut nec illa nunq̄ erit vā: hoc necētio fuit
vt bū pz per suas exponētes. **C 2. p̄.** Aliqua est pp̄o de fu
turo vera: cui nō rūdebit aliq̄ de p̄sentī nec de p̄terito vā:
pz de ista: tu eris ita senex sicut tu eris: qz est vā: t̄ nunq̄ erit
aliqua talis vera: tu es ita senex sicut tu eris: t̄ tu fuit ita
ita senex sicut tu eris. Idē dico de ista: tu eris itamagnus
sicut tu eris: aut de illa: tu eris maior: qz tu eris: posito qz au
gmetaberis qnousq̄ morieris. Silt hec est vera: hoc instas
erit instas qd erit: demōstrādo p̄mū instas esse aūxpi: t̄ tñ
nulla istari erit vera: hoc instas ē instas qd ē: hoc instas fui
t̄ instas qd erit: et hec est vera: tu eris ois bō qui est albus
t̄ tñ nulla istari erit vera: tu es oia homo qui est albus: tu
fuit ois bō qui est albus (pz) dato qz iam scis ois bō alb.
t̄ ḡ imediate post hoc multi erunt hoies albi. **C 3. p̄.** Aliq̄
pp̄o de p̄terito ē vā: cui nō rūdebit aliqua de p̄sentī: nec de
futuro vera (nā pz de ista) hoc instans fuit instas qd fuit:
demōstrādo aliq̄d instas esse Ade cui nō rūdebit aliqua ta
lis vera: hoc instas ē instas qd fuit: hoc instas erit instans
s. qd fuit. Itē hec ē vā: tu fuit maior: qz tu es: t̄ tñ nulla ista
ri fuit vā: tu es maior: qz tu es: t̄ tu eris maior: qz tu es: suppo
sito vt supra: qz ab instati tue exceptiōis vñq̄ ad instas tue de
stionis debeas continue angeri. Itē hec ē vera: tu fuit
homo qui est albus: t̄ tñ nulla istari fuit vera: tu es bō q
est albus: tu eris homo qui est albus (dato) ḡ cōtinue an
te instans p̄lens fuit niger: t̄ nuc sis albus. **C 4. p̄.** Que
libet pp̄o affirmatiua simplex vera de p̄sentī: relinquit
vñā verā de p̄terito: postq̄ habuit vñā verā de futuro. In
telligo per pp̄onez simplicēz cathegoricaz istaz: in qua nō
ponit signū cōfusiuī: nec cōplexuī verbale ex parte alicui
us exremi: ista cōclusio patet inductiue: qn̄ t̄ hec est ve
ra: aliquis bō currit: hec aliq̄d fuit vera: aliquis bō currit: t̄
hec similiter erit vera: aliquis homo cucurrit: t̄ si iam veniz
est qz sor. ē albus vel niger: faciens velpatiens: aliq̄d fuit
ita qz ipse erit albus vel niger: faciens vel patiens: aliq̄d
erit ita qz fuit ipse talis vel talis vel bō. **C Intelligēdu** qz
tz pp̄onez simplicēz cathegorice de p̄terito t̄ futuro inicē
respondeat: no tñ illis pp̄o de p̄sentī. Nā bene sequitur al
bus fuit nigrum. ḡ aliq̄d fuit ita qz albus erit nigrum:
recōtra: albus erit nigrū. ḡ aliq̄d erit ita qz albus fuit nigrp̄:
t̄ ecōnei so: albus erit nigrū. ḡ aliq̄d erit ita qz albus fuit ni

grū. sed nō sequit̄ albus fuit nigrū. ḡ aliq̄d fuit ita qz albus
est nigrū: nec sequit̄ albus erit nigrū. ḡ aliq̄d erit ita qz al
bus est nigrū. Hoc oīcēt qz tñ non rūdeat illis de p̄terito
t̄ futuro: ista de p̄sentī significata: illis tñ rūdet bec: hoc est
nigrū demōstrādo illud pro quo supponit subm. **C Sed h̄ obiectō**
hec pp̄o: hoc est nigrū responderet. illi: hoc fuit nigrū. ḡ non
illi: albus fuit nigrū (patet p̄ta) qz aliq̄d sequit̄ qz hoc i
finities de p̄terito potuerūt rūdere: videlicet illis: albus fuit
nigrū: caliduz susenigrū: currēs suinigrum: qn̄ de illo de
mōstrato: oia illa subiecta potuerūt supponere: ino sequit̄
qz vni: pp̄oni simplici de p̄terito vel futuro iſinīte: oē p̄tī
rūdeat t̄ rūdebat: qz iſinīta alba fuerūt nigra: t̄ iſinīta al
ba erūt nigra. Itē hec p̄ta non valer: albus erit nigrū: ergo
aliq̄d erit ita qz bē nigrū: quoct̄z demōstrato: qz aūs
sem̄ erit possibile: t̄ oīs aliqui etit impole: ḡ ista demōstra
tua non rūdent isti de futuro. Silt quoct̄z demonstrato
nō sequit̄: albus fuit nigrū: aliqui fuit ita qz hoc est nigrū:
cū aūs sem̄ fuerit verū: t̄ oīs aliqui dō faltuz.

Ex p̄dictis patet rūsto ad p̄mū argumētū: cedē
dō qz hec de p̄sentī: oē aial ēt in ar
cha noe aliq̄d fuit verā: nūq̄ tñ sibi rūdebat aliq̄ de p̄te
rito: vel de futuro vā. Sciendū tñ qz hec zānō valer: hec
de p̄terito aliq̄d fuit vera: t̄ significat p̄cīse sicut tūc signifi
cabat. ḡadhuc ē vera: qz posita creatiōe mūdi: hec aliquā
do fuit vera: adā fuit ois homo: t̄ tñ hec est falsa: adaz fitic
ois homo. Itē dato qz oia aial que fuerint ante primū
instas dilūm fuisse in archa noe: in medio vel in vltimo
instati dilūm hec fuisse vera: oē aial fuit in archa noe: et
iam est falsa. **C Ad secūdū nego** qz omne aial aliq̄d fuit in
archa noe: t̄ ad p̄bariōne nego illaz p̄ta: omne aial tūc
fuit in archa noe. ḡ omne aial aliquādo fuit in archa noe.
t̄ dico qz argutur distributivue: qz si ly aliq̄d est determina
tio distributi termini eriā star distributivue (t̄ dato) qz stet
confuse tñ: adhuc p̄ta non valer: qz ly aial in oīte restrin
gitur: t̄ in consequente non: adeo virtualiter arguit distri
butivue ab inferiori ad suz superius. Lōliter nego illaz con
sequētā. Aliquādo onine aial fuit in archa noe. ergo oē aial
aliq̄d fuit in archa noe: nec est verū: qz exponētes ante
cedētis cōvertātur euz exponētibus cōsequētis: qz antece
dens nō est exponibile: sed resolubile isto modo: tūc omne
animal fuit in archa noe: t̄ tunc est vel fuit aliquādo. ḡ ali
quando omne animal fuit in archa noe: t̄ cedo cōsequēs.
sicut aūsnon tñ cedēt qz tñc fuit omne aial in archa noe:
nec qz omne aial tñc fuit in archa noe. **C Ad tertū nego**
qz aliquādo incepit esse omne aial in archa noe: t̄ nō sequi
tur aliquādo silit ita qz cedēt esse omne aial in archa noe.
ergo aliquādo incepit eē omne aial in archa noe: qz in ante
cedētē supponit ly aial solū pro aiali qd fuit in aliquo insta
ti dilūm: t̄ in oīte absolute pro omni aiali qd fuit: ex quo
illud verbū incepit est p̄teriti tēpōis: nec aliude fit restri
ctio. Dicituz est tamē in p̄mo sophistmate: qz adnerbiuz de
mōstrādo non restringit terminū distributū verbo mediā
te t̄ dimū. **C Sciedū tamē qz illa cōsequētia nō valer:** nūc Nōbile
est omne aial in archa noe: tñon imediate ante instas p̄is
fuit omne animal in archa noe. ergo incepit esse omne aial
in archa noe: qz in medio instati dilūm erat antecedēs ve
rum t̄ consequēs falsuz: sed debuit esse secunda exponens
vñā illarū: non imediate ante instas presens fuit ita qz oē
animal est in archa noe: aut nunq̄ fuit imediate ante instas
presens omne aial in archa noe: qz ly imediate si sequitur
verbū potest restringere: non autē si precedit. **C Ad qz**
eum nego quālibet illarū. archa noe cōtinebat oē aial in
a. instati. In. a. instanti archa noe continebat omne aial (t̄
ad probationē) nego consequētiam: sed soluz sequitur: qz
archa noe continebat in. a. instanti. omne aial: aut qz archa
noe st̄inebat omne aial in. a. instati: quoz qdlibet p̄cedit.

2. p̄

3. p̄

4. p̄

Nōbile

Ad p̄
argu^m

Ad z^m

Ad 3^m

Ad 4^m

Quintūdecimūz

est risibilis; aut de p̄dicato isti^o v̄lis: ois bō ē aīal: cū idē sit subīm exclusiue r̄ sue piacentis: r̄ idē sit p̄dicatū v̄lis r̄ sue indefinitc: q̄ est pars cius. C 4° seḡ. q̄ sub termino stāte ɔfuse tñ̄ ɔtingit descedere disiūctiue: r̄ sub termino stāte determinate ɔtingit descedere disiūctum. Ex quo idē termini nns supponit determinate r̄ ɔfuse tñ̄: ita q̄ nō sequit̄ talis termin^o supponit determinate. q̄ nō supponit cōfuse tñ̄: vel disiūctine nec ecōtra. C Intelligentū tñ̄ q̄ l̄z dūcerse suppositiones cōp̄tāt eidē termino: hoc nō ē respectu eiusdez vñ̄ subīm bñ̄l̄: ois bō ē aīal: stat distributine in ordine ad totam v̄l̄z: r̄ respectu signiyl̄s ɔtingit descedere copulatiue: r̄ idē subīm stat determinare in ordinē ad ppōnē iedesinā: r̄ respectu eiusdez ɔtingit descedere disiūctine. Idē dicit de subō illius exclusiue: n̄ bō ē risibilis: q̄ in ordine ad exclusiū supponit ɔfuse tñ̄: r̄ nō determinate r̄ respectu distinctionis exclusiue ɔtingit descedere disiūctum r̄ nō disiūctiū. In ordine vero ad piacēs stat determinate r̄ nō confuse tñ̄ r̄ respectu eiusdez descedē disiūctine: t̄ nō disiūctum. C 2° z̄lo. Omne v̄bū platū aplatone est v̄bū nega^o: r̄ tñ̄ aliq̄ ppō prolatā ab eo est ppō affirmatiua (pz) dato q̄ plato prul̄ctit illā: nullus ds ē ip̄e nō p̄tulit n̄i vñ̄ neg^o. vt suppono: r̄ qr̄ illā ē affirmatiua. ds eīo p̄tulit affirmatiū. C Ex ista ſ̄ne seḡ p̄. Q̄ null^o negatiue v̄bū p̄ncipale affirmat: r̄ tñ̄ alicui^o affirmatiue verbū p̄ncipale neget. p̄ma ps pz̄ iudicative: r̄ fa ē p̄bata. C 2° seḡ. q̄. a. r. b. ppōnes inuicē ɔuertunt: r̄ eidē mētali subordinant: r̄ tñ̄ v̄bus p̄ncipale vñ̄ nega^o r̄ alteri^o affirmat. pz̄: dato q̄. a. sit illa totalis de^o ē. r. b. piacēs isti^o nullus de^o est. C 3° z̄. Imposſibile ē platonē p̄tulisse istā: nullus de^o ē ḡn p̄tulerit v̄p̄: r̄ tñ̄ pole ē cū p̄ferte eandē nō p̄fētēdō v̄tū. p̄na ps pz̄: qr̄. spole est platonē p̄tulisse illā: nullus ds ē ḡn p̄tulerit illaz: dens ē. fa ps declarat. n̄ q̄dū p̄fert ps ppōnis: tam̄dū p̄fert ipsa ppō: s̄z possibile est platonē p̄ferte illaz negationē: nullus: n̄ p̄ferēdo illā ds ē. iḡr̄: pole ē plonē p̄ferte illā: nullus dcus ē. n̄ p̄ferēdo illā: deus ē. quo posito: r̄ ad missoplo p̄fert illā: nullus de^o est: n̄ p̄ferēdo aliqd̄ v̄rū. C Ex ista ſ̄ne seḡ p̄mo. Q̄ alicui^o ɔuertibilia dicunt̄: asor. r̄ aplonē: n̄ obstatē q̄. sor. n̄ dīc̄ n̄iſi necc̄iuz: r̄ plo dīc̄ ip̄ole: pz̄: supposito q̄. sor. dicat illā: nullus asinus est chymera: cui^o platio sit solū sup̄ negationē: plato v̄o dīc̄ con̄similē: cui^o platio sit super verbū. C 2° seḡ. Q̄ plato p̄ p̄ferte v̄tū: n̄ p̄ferēdo faliuz: r̄ tñ̄ n̄ p̄ p̄ferte v̄rū: q̄ p̄ferat n̄ v̄rū. p̄na ps patuit: r̄ fa declarat: qr̄ plato non p̄t p̄ferte aliq̄. ppōnē q̄. p̄ferat partē ei^o: quē n̄ p̄ esse ppō. C 4° z̄. Possibile est sor. audiūt̄ oēm vocē platas aplatone: r̄ n̄ tñ̄ est pole sor. audire oēm vocē platas aplatone. p̄ma ps est de se nota: r̄ sam̄ p̄bo: n̄ s̄ sor. audire vocē platonis isti^o vocis vna ps ē audita: r̄ altera ē audiēda primo qr̄ vox est ens successiū: s̄o qr̄ si n̄ est aliq̄ pars audiēda: illa vox tota ē audita: r̄ p̄t̄s sor. n̄ audit illā: r̄ sic vna ps illiū s̄ vocio manet audiēda: illa est plata aplatone: r̄t̄ suppono: q̄. sor. n̄ audit oēm vocē plata aplatōe. C Ex ista ſ̄ne sc̄ quī p̄mo. Q̄ pole ē platonē p̄tulisse oēm vocē audiēda: asor. n̄ tñ̄ ē pole sor. audire oēm vocē plata aplatōe. pz̄ ex dīc̄. C Sc̄do seḡ. Q̄ hoc sophisma ē possibile. oē auditū asor. ē platu aplatone: hoc tñ̄ ē ip̄ole: q̄cqd̄ auditur asor. p̄fert aplonē n̄ p̄ boe: qr̄ ip̄ossibile sit platonē p̄ferte aliqd̄: qr̄ necc̄iuz et: si plato p̄fert: ip̄le p̄fert aliqd̄. Sed alia de cā: qm̄ q̄tūcūq̄ innicē applicēt̄ sor. r̄ plato: ex quo nulla vox subīo m̄ltipliāt̄. sic plato loquēt̄ vox est dīc̄ere q̄ ip̄le p̄fert aliquā vox quā n̄ audit sor. ita ecōtra sortes audit aliquā vox quā plato n̄ p̄fert: l̄z sortes illam prouulcrit.

Ad p̄m̄ argu^m

Ad primū dīc̄ q̄ in rei veritate n̄ q̄cqd̄ auditur asor. p̄fert aplatone: r̄ q̄ multe sunt partes illius bō ē asin^o: quas audit sor. quarū nullā p̄fert pla-

to: idco argumētū in oppo^m n̄ oē auditum asor. p̄fert aplatone: vel est prolatū aplatone: r̄ hoc x̄cdit Deinde n̄ icōuenit q̄ ppō affirmatiua sit plata aplatone r̄ tūc ad arg^m. ppō negatiua ē illa in qua verbū p̄ncipale neget: verū est p̄ negationē exūtē aliqd̄ illi^o. mō isti^o homo ē asinus: verbū p̄ncipale neget n̄ p̄ negationē ē sit ps cius: s̄z totius v̄lis negatiue. Dicat q̄ q̄ ppō negatiua est illa cui^o verbū p̄ncipale neget p̄ negationē exūtē aliqd̄ sui. Et n̄ intelligunt̄ pp̄ic ille descripc̄tions: nisi de ppōne affirmatiua vel negatiua vocali vel scripta. Itēz cōcedo q̄ plo profert falsuz: r̄ q̄ illa nullus bō est asin^o significat falsuz: nec ē incōueniēs ppōnez verā significare falsuz: r̄ propōnē falsuz significare verū: imo hec bō est asinus: b̄z infinitas necessitates. s. boiez eē aīal: r̄ bō minē ēsse corp^o: r̄ boiez eē subā: r̄ sic de singulis infinitis q̄ sequit̄ ad illā: hec aut̄ bō ē aīal significat boiez eē asin^o: r̄ boiez eē caprā: r̄ l̄sinita alia q̄ claudunt̄ in ppōne illa: rōne subic̄ti: r̄ pti: n̄i pp̄ hoc eadē ppō ē vera r̄ falsa: q̄ ve ritas r̄ falsitas ppōnis cognoscēt̄ ex significato pmario: r̄ n̄ sc̄dario. C Ad sc̄d̄z cōcedo q̄ plato successiū p̄fert illam: nullus bō est asin^o: r̄ x̄ler q̄ dīc̄es vñ̄ verbū psalteriū: l̄z icepit dīc̄ere totū psalteriūn̄ tū dīc̄it totū psalteriū: l̄z icepit dīc̄ere totū psalteriū. C L̄t̄ra dīc̄ū est in alio sophistmat: q̄ ar. obiectō cha Noc n̄ incep̄t̄ ɔtīnere oē aīal: qr̄ n̄ ɔtīnbat oē aīal: q̄ per idē tu n̄ incep̄st̄ dīc̄ere psalteriū: nec aliquid ppōnē nisi dixeris illā. C R̄n̄ dēc̄ ne gāndo ɔtītā: qr̄ ibi arguit̄ in R̄n̄sōd̄ terminis distributis: r̄ n̄ distribuitur: imo p̄t̄ stare discrete r̄ supp̄ respectu verbū portatās successiōnē: vñ̄ si aliquid n̄ di x̄isti. a. ppōnē r̄ postica fuit ita q̄ tu dīc̄is. a. ppōnē: tu icepīt̄ dīc̄ere. a. ppōnē: sed n̄ st̄ archa Noc aliquid n̄ ɔtīnbat oē aīal: r̄ postea fuit ita q̄ cōtinēt̄ oē aīal. ipsa incep̄t̄ ɔtīnere oē aīal: r̄ hoc pp̄ variationes suppōnia: vt dicebatur. C Ad tertīū dīc̄o q̄ plato p̄t̄ p̄tulit q̄. sor. audiūc̄it: r̄ ne go q̄ intētio vocis multiplicit̄ subito: sicut nec st̄etio soni. tonitruū enī prius fuit in aere q̄. audiat q̄d̄ declarat splen dor p̄nēt̄: r̄ p̄us videz p̄t̄c̄o^m se p̄cūtēlū q̄. audiat p̄cessio: r̄ l̄z st̄etio vocis n̄bēat ḥrū pp̄ire tñ̄ causat succesiōnē p̄ accīs r̄one mot^o: cui^onā s̄sistit in scrip̄ p̄tē: post p̄tē. vñ̄ lumen q̄tū est ex se fit subito: r̄ n̄ b̄z ḥrū: potest tū fieri successiū aut̄ tōne medy successiū dispositi. aut̄ tōne cor poris luminosi successiū in ori. intentio aut̄ coloris subito multiplicat̄: qr̄ n̄ idiḡ motu acris: sicut vox q̄d̄ declarat ipetus vētoz ip̄edīt̄ p̄ceptionē soni: r̄ n̄ v̄sionē coloris. Juxta hoc x̄cdit q̄ possibile est sor. audire vocē platonis platonē n̄ loquēt̄. pz̄ ex quo vox multiplicat̄ successiū. imo possibile est sor. audire vocē nullius aīal. p̄ter dato q̄ plato motiatur ante q̄. vox sua sit audit̄ asor. nec sequitur sor. audiūt̄. a. vocem: illa fuit vox platonis: quia illa vox non fuit platonis: quādō sortes audiūt̄ illam: sed solū sequitur: q̄. vocez platonis sor. audiūt̄. C Ad quartū dīc̄ Ad 4° breuiter q̄. quilibet littera vocalis est diuisiblis in infinitū: r̄ q̄ potest audiri vna medietas: r̄ medietas medietas: r̄ sic in infinitū n̄ audiēdo totūz: sicut erit p̄t̄ p̄ferti nō tamē quilibet talis pars est littera vocalis: s̄z l̄z q̄libet talis pars est vox: vnde sicut n̄ q̄libet pars l̄re scripte est littera: quia requirēt̄ determinata figura ad cē litterē quā non habet quilibet pars littere: ita non quilibet pars littere vocalis est littera: quia requirinū determinata deariculatio in medio quā n̄ habet quilibet pars, r̄ video dīc̄o q̄ sig^m illa l̄sa. a. in infinite sunt partes cius: q̄rū nulla est. a. qr̄ in infinite sunt partes cius: q̄rū q̄libet b̄z figurā denominant̄ illud cē. a. r̄ infinite sunt partes cius: q̄rū nulla habet b̄z figuras ideo in quilibet. a. sunt infinita. a. r̄ infinita n̄. a. r̄c̄.

Chyma pars principalis.

Eccl^{is}im decimuz^{soph^a}. Qdlibz aliquant eia

liū est non hō quoꝝ qđlibz est hō: ponat ꝑ
sex sint oīalia ī mūdo: et nō plura. s. soꝝ. ploꝝ:
et ciceror̄ et tres asini illis cōcēs: illo posito: ar-
guit̄ sic. qđlbz illoꝝ aīaliūz ē nō hō quoꝝ qđ-
libz ē hō dem̄rando illos tres hoīes. ḡ qđlbz
aliquoꝝ aīaliūz ē nō hō quoꝝ qđlibz ē hō: aīis arguit̄. ḡ. qđlbz
istoz aīaliū est nō hō: et qđlbz istoz aīaliū ē hō: ergo qđlbz istoz
aīaliū ē non hō quoꝝ qđlibz est hō: pꝝ ꝑia: sequit̄ gnāliter:
ois hō albꝝ currīt: et oīis hō albꝝ disputat. ergo oīis hō alibus
currīt qđ disputat. fā pars entis segē ex casu. s. ꝑ qđlibz isto-
ruꝝ aīaliū ē hō dem̄rando istos tres hoīes: s. pꝝ pꝝ arguit̄.
qđrūpl̄ et pꝝ s. c. qđlbz aīaliū istoz ē non hō. ḡ qđlbz istoz aīa-
liū est nō hō. pꝝ ꝑia: ab uno cōvertibili ad reliquū: qđ aīaliū
istoz: et istoz aīaliū cōvertunt̄: sicut hoīis illiꝝ: et illiꝝ hoīis: s. ꝑ
aīis arguit̄ sic: qđlibet aīaliū istoz ē nō hō. ergo qđlibz aīa-
liū istoz est non hō: pꝝ ꝑia: Itē ab uno cōvertibili ad reli-
quū: qđ idē itēlligīt pēr aīis et ꝑis: aīis aut̄ ē maꝝ: qđ nibil
e aīal istoz: nisi aliqz istoz aīis noꝝ: sed oīis astinus ē nō hō.
ḡ. C. z. Aliqd istoz aīaliū ē non hō: et nō est aliqd istoz
aīaliū gn̄ illud sit nō hō. ḡ qđlibet istoz aīaliū ē non hō: pꝝ
ꝑia: ab exponētib⁹ ad expoꝝ et pꝝ pꝝ aīis arguit̄: qđ hoc
ē nō homo dem̄rando brunellū: et hoc ē aliqd istoz anima-
liū. ergo ic. fa pars declarat̄: qđ nullus hō ē aliqd istoz: cū
nō sit oī possēdōe illorū. ḡ pncile non hō est aliqd istoz. ḡ
nō ē aliqd istoz gn̄ illud sit nō hō. C. 3. Pono ꝑ. a. sit nū-
rus ex soꝝ. et brunello. b. vō nūmer⁹ ex p̄tōne et fāciel. c. nū-
mer⁹ ex ciceror̄ et 3° asino: quo admīssō: arguit̄ sic qđlibz
istoz ē non hō demonstratis. a. b. c. sed qđlibz istoz aīaliū
est aliqd istoz. ergo qđlbz istoz aīaliū est nō hō: pꝝ ꝑia: cum
maiori: qđ tāni. a. qđ. b. c. ē non hō: s. ꝑ minor declarat̄: nā. a.
b. c. sunt illa sex aīalia: s. qđlbz istoz aīaliūz dem̄rando istos
tres hoīes ē aliquod istoz: dem̄rando illa sex aīalia. ḡ qđlbz
istoz aīaliū est aliqd istoz dem̄rando. a. b. c. C. 4. Soꝝ. est
nō hō. ḡ qđlibz istoz aīaliūz ē nō hō: pꝝ ꝑia: qđ nō ē maiori
rō de uno qđ de alio: et aīis arguit̄. non hō ūe et affirmatiue
p̄dicas de soꝝ. ḡ soꝝ. ē nō hō. pbaſ aīis. hoc hō ūe et affirmatiue
tine p̄dicas de soꝝ. s. ly hō est nō hō. ḡ nō hō vere et affirmatiue
tine p̄dicas de soꝝ. Itē soꝝ. ē aliqd. ḡ soꝝ. ē nō hō: pꝝ ꝑia: ab
uno cōnvertibili ad reliquū: eo qđaliqd et nō homo cōver-
tunt̄. pbaſ. hoc et nō hō cōvertunt̄ dem̄rando illū terminū
non risibile: sed hoc ē aliqd. ḡ aliqd et nō hō cōvertūt̄: pat̄
ꝑia areſoluentib⁹ ad resoluꝝ. aīis ē veꝝ. ḡ et ꝑis: vel sic: nō
risibile: et nō hō cōnvertūt̄. ḡ aliqd et nō hō cōnvertunt̄ (pꝝ
ꝑia) ab iſerioꝝ ad suū superiꝝ affirmatiue. nā omne nō ri-
ſibile est aliqd: et non econtra.

In opposituz arguit sic: quodlibet aliquorum animalium est non homo quorum quodlibet est homo: sed etiam fortis quod plato est non homo: quoniam quodlibet est homo: tunc etiam: quod est sills in tertio prius figura: implicit contradictionem: et minor est vera: quod etiam fortis quod plato est de numero aliquorum animalium. ergo minor implicat contradictionem que est sophisma.

Licet p̄dicta sit h̄ p̄ma s̄. Qdlibet aial istoꝝ aialiuꝝ est
nō bō: r tuꝫ nō qdlibz aial aliquoꝝ aialiuꝝ ē nō bō:
pbaſ (r pono) q, brunellus r fauellus sint aialia de posses-
ſione for. r plōnia: r for. r plato sint de possessione cicerōis.
r roberitisto posito p̄ pars ē vero dem̄ando per ly istoruꝝ
for. r platonē. nō aliquoꝝ aial istoꝝ aialiuꝝ est nō bō: r nihil est
aial istoꝝ aialiuꝝ qn illud fit nō bō. ergo qdlibz aial istoꝝ aia-
liuꝝ ē nō bō: p̄ p̄na: ab exponētib ad expoꝝ. aīs est v̄p. g
r aīs. Ea vero pars declarat. Nam si qdlibz aial aliquoꝝ aia-
liuꝝ ē nō bō: r tam for. q̄ plato ē aial aliquoꝝ aialiuꝝ p̄ casuz.
ergo tam for. quā p̄lo ē nō bō qd ē falsuz. **E**x ista p̄ne seq.

tur. **C** ista nō valz: qd̄l̄z istop aialiu ē nō bō. ḡ qd̄l̄z ali-
quo p aialiu ē nō bō: q̄r dem̄rando brunellū: t fauelliū p ly
istop: z̄n̄s vcz: t̄n̄s falsuz. **U**ii i simili c̄t nō seḡt: qd̄l̄b̄z
istorū aialiu currat. ḡ qd̄l̄z aliquo p aialiu currat: vrrobic̄z
arguit ab iferiori ad suū suḡi oiftributie. **C** Lōtra signuz obiectō
vle affirmatiuū nūq̄z distribuit obliquū: nisi per acens rō
ne rectiaquo regit: sed ly aliquoz aialiu ē oblig casus: z̄n̄
regit arecto: q̄r ē pluralis nūc̄r: gl̄z rect? illius ppōnis ē
singlaris nūeri. **D**r̄ q̄ly aliquoz aialiu sicut ly istop re. **R**aflo
git osiḡ vli t̄ supplēt vices substatiuū suū. nez̄ os illud qd̄ re-
git: t̄ illud aquo regit. seu adic̄m̄ t̄ substatiuū conueire: vt
pz̄ i illa: rosa ē pulcherrim̄ flop. Nec ē incontuenies subm̄
ē plural nūeri: t̄ vbu singlaris numeri: dūm̄ rectus aquo
regit sit singlaris nūeri. Et si d̄ q̄ ille gt̄s pluralis nūeri
nō regit asigno s̄ arecto iclusio: illud nō ē ve px: q̄r hec ē vā:
qd̄l̄z istop aialiu ē bō dem̄rando illos tres boies: t̄ hec ē fal-
sa qd̄l̄z aial istop aialiu est bō: vt liquet. Itē hec qd̄ l̄z istop
ē non pōr b̄re talem rectū ipli: dato: q̄p per ly istop for. de-
m̄rat: t̄ brunellus: q̄r nō ē rō q̄re pl̄s itelligit bō i recto q̄
astn̄: nec c̄. **C** z̄ p. qd̄l̄z aialiu istop est nō bō: t̄ tū nō qd̄
libet istop aialiu ē nō bō. p̄ pars arguit qd̄l̄z aial istop est
nō bō. ḡ qd̄l̄z aialiu istop ē nō bō: p̄z̄ nūa: ab vno cōvertibi-
li ad reliquū. Idē. n. itelligit p̄ illā: qd̄l̄b̄z hoīum istop cur-
rit: t̄ gl̄z bō istorū currat: sa pars arguit: q̄r si qd̄libet istorū
aialiu est nō bō: for. ē istop aialiu. ḡ for. ē nō bō. Forte p̄ pri-
maz partez: n̄is posset argui: sicut arguit h̄ oppositū. scde
partis sic: qd̄l̄z aialiu istop ē nō bō: for. ē aialiu istop. ḡ for.
ē nō bō: negat minor: q̄r for. nō ē aialiu istorū: q̄r for. nō ē de
numero aialiu q̄ sint ē istop: t̄ p̄z̄ for. nō ē aialiu istorū:
cū enī ppōniſ ly istorū: aubo illi geri se habēt sicut adic̄m̄: t̄
substatiuū: t̄ ambo regunē aifinac̄ singlaris nūeri. Cū aut̄
postponit: ly istorū: t̄ ppōniſ ly aialiu: tūc fīm cōcz modū
loquēti ly aialiu regit arecto singlaris nūeri: t̄ ly istorū
regit ab illo geō aialiu. ideo ē diuersitas i ppōnedō t̄ post-
ponedō. **C** z̄ p. Qd̄l̄z istorū aialiu est bō: t̄ tū nullum aial
istorū aialiu ē bō: p̄ pars pz̄: dem̄ratis for. plone: t̄ cicerōe. sa
pars declarat: q̄r st aliq̄d aial istorū aialiu ē bō: hoc ē iō: q̄r
aliqd aial: qd̄ ē de nīero istorū ē bō. Sed h̄ dato illa expo-
sitione: seḡt: q̄p famulus istorū ē dñs istorū: dem̄ratis eisdē:
q̄r ponit q̄ for. t̄ plato sint domini aliozū: t̄ fui illorum: isto
admissio arguit sic: for. ē dominus istorū: dem̄ratis for. t̄ pla-
tone: t̄ idē for. ē famulus istorū: dem̄ratis eisdē. ḡ famulus
istorū est dñs istorū: p̄z̄ nūa: p̄ resolutionē: t̄ aīs arguit: q̄r
for. ē dñs de numero istorū. t̄ ē famulus de numero istorū.
t̄ sic sequit. q̄p amicus istorū ē inimicus istop: t̄ pater istop
ē filius istorū: t̄ magister istorū ē discipulus istorū: dato: q̄p
for. sit amicus: p̄z̄: t̄ magis: t̄ sit inimicus: filius: t̄ discipulus
olicui: cū iigit nō ē cedenda: for. est aial istorū i casu sophi
sinatis: q̄r per illam denōt q̄ for. est aial de possessione illo
rum: t̄ cōsequēter negat illa: for. ē bō istorū: q̄r for. nō ē bō
de possessione illozū. **C** 4. p. Qd̄libet istorū est aliqd aial
illorū: t̄ tū nll̄s illorū ē aliqd illozū: p̄z̄ p̄z̄: q̄r qd̄l̄z illo p̄
ē de nīero illorū: t̄ sapbat: nā si aliqd istorū ē aliqd illo p̄. ḡ
qd̄l̄z illo p̄ ē ens istop: seu res istop: sp̄ dem̄rando illos tres
boies: p̄z̄ nūa: ab vno cōvertibili ad reliquū: q̄r aliqd: res: t̄
ens: cōvertunt: s̄z̄ nūs ē falsuz: q̄r nullū istorū ē de possessio-
ne istorū. Itē si aliqd illozū ē aliqd istorū: t̄ quodl̄z illozū
ē p̄cise bō vel aial. ḡ quodlibet istorū ē bō vel aial istorum
q̄d̄ ē reprobatū in 3. cor. Lōtra hoc ē hoc istorum: t̄ hoc est
aial. iigit hoc ē hoc aial istorū dem̄rando for. t̄ p̄z̄ nūa hoc ē
aial istorū. **C** z̄ p. Hoc ē aial istorū vel nō aial istorū: sed nō:
est nō aial istorū: q̄r nō ē nō aial. ḡ hoc est aial istorū. **C** 3. cor.
Hoc ē vnu istorū. ḡ hoc ē aliqd illozū: p̄z̄ nūa: ab vno cōver-
tibili ad reliquū: q̄r vnu: t̄ aliqd m̄ertū: aīs p̄z̄: quo cungz
istorū dem̄rato iste ē vnu istorū. **C** 4. p. Illa tria aialia sunt 4. cor.
boies. ḡ aliquod aial istorū ē bō: q̄r si nō yalet: stet. ḡ opposi-

Eigesinium tertium

tū p̄fitis cū ante: r̄ seḡ illa p̄. q̄ aliq̄ aialia sunt hoies quo
rū nullū ē hō. p̄ r̄ nō coeludit plus q̄ ista: tu es mōnachus:
r̄ tu es alb̄. ergo tu es mōnachus alb̄. s̄ r̄ bñ concludit:
s̄ nego mino: ē hoc nō ē nō aial istop̄: nō hoc ē nō animal
istop̄: r̄ cū oř hoc nō ē nō aial. q̄ hoc non ē nō aial istop̄: ne-
go dñas: sicut nō seḡ hoc nō ē non lignū. q̄ non ē nō lignū
albū (dato) q̄ dein frātē lignū niḡ. 3° r̄ cōclideret si ly-
vnū teneret i neutro genere substatiuato: sed soluz tenet
adicctie (vt suppono) q̄ alr̄ aias non cēt vez. 4° r̄ ē pec-
cat: non tū ppter hoc q̄ cludi ista p̄. q̄ aliq̄ aialia sunt ho-
mines quoz nullū ē hō: q̄ iam conclusuz ē q̄ istop̄ aialiuſ
aliq̄ ē homo: lic̄ nihil istorum animaliuſ sit homo.

Ad pm Ex predictis (pz) rito ad pmū argumētū pncipa
scq; nulla illaz pnx ébona; qolz

Ad z^m non bō. **C.** **Ad z^m.** negat **Quia**; nec arguit ab exponētib^m ad expo^m; qz illa vlys exponit **q** sig^m affirmatiuiz; **r** sig^m negatiū sibi corrīdētia isto modo: aliquid istorū aialiuū ē non bō; **r** tu non ē aliquid istorū oisliū gn illud sit non bō; seir nullū ē istoꝝ aialiuū gn illō sit nō bō: mō qz istoꝝ exponētium ē falsa; ille ḡo exponentes ibi assignate sunt exponetes illius vlys; qd^m istoꝝ aialiuū ē non bō; quā ego cedo sic suas exponētes; qz equalet isti: quodlibet ens istoꝝ aialiuū ē non bō. **C.** **Ad z^m** breviter, nego istā. quodlibet istoꝝ ē no

Ad 3^m énoncé. **A**d 3^m breniter nego istā, quodlibet istoꝝ e nō
bō demfatis. a.b.c. tū dī. a. ē non hō t.b. ē non bō: r.c. ē nō
bō. ḡ quodlīz istoꝝ est non bō oemfatis. a.b.c. negat ḡnā: qz
līz non demfent nisi. a.b.c. adhuc demfant illa ser: qz. n.b.
c. sunt illa ser: līz oportuit addere i. a. site: qz nō est aligd isto
rūz: nec aliqd istoꝝ qz ipz sit. a. v. l. b. v. l. c. qd negat. Vñ ex
isto arguſto pbari possz: qz alig hoīeo sūt. soz. r plo. quou
nullus ē soz. pod^o qz. a. sit numerus ex soz. r plo:ne: r.b. sit nū
rus ex soz. r.a. isto posito orguii sic. a.r.b. sunt alig hoīes: r.
a.r.b. sunt soz. r plo. r nec. a. ē soz. nec. b. ē soz. igit alig hoīes
sunt soz. r plo: quoꝝ nllā ē soz. negat ḡnā: qz līz nec. a. sit soz.
nec. b. sit soz. tū aliquid istoꝝ ē soz. oemfatis. a.b.qz soz. ē it
loꝝ demfatis soz. r plo:ne: līz soz. r plo sunt. a.r.b.g. soz. ē ali
quod istoꝝ oemfatis. a.r.b. Itē solz argui qz aliq sunt soz.
r plo: quoꝝ nl^m ē soz. pod^o qz. a. sit numerus ouaz medictatū
soz. r plo. r.b. nñerns aliaꝝ ouaz nedictatū: isto posito. a.r
b. sunt soz. r plo: r.a.nō ē soz. nec. b. ē soz. ḡ aliq sunt soz. r plo:
quoꝝ nl^m ē soz. negat ḡnā. qz adhuc aliqd istoꝝ ē soz. ñmfa
tia. a.r.b. qz aliquid istoꝝ ē soz. demfatis soz. r plo. līz soz. r plo.

Ad 4^m tis. o. r. b. q. r. u. i. d. p. l. o. c. m. u. i. o. r. i. p. l. a. i. g. l. o. r. i. p. a.
sit. a. b. g. g. r. c. **C Ad 4^m.** nego q̄ nō hō vē r̄affirmatiō p̄dīce
tur d̄sor. (r̄ ad rōne) negat p̄nā p̄p̄t̄ mutationē suppōis
autis: q̄ ly noa hō iāntē supponit p̄sonalit̄: r̄ in iāntē mālt.
Sz minor chuit eē illa: ly hō ē ly si hō Et ad affirmationē
nego q̄ aliquid r̄ nō bō: conuertunt̄: r̄ ad p̄bationē: nego co-
sequētiā: q̄ l̄ nō mutat̄ suppō eo q̄ tertiū trāsiēs nō p̄t ni-
si p̄sonalit̄ suppōere: tñ mutat̄ suppō: q̄ iāntē supponit ly
aliquid p̄ isto terio non r̄iſible: r̄ iāntē solū p̄ se iplo vt̄ sibi
coſili rōne limitat̄ ois s̄bi: v̄l p̄t̄. ideo minor debuit ec̄ ista:
hocē ly aliquid: q̄d negat. z̄ rō soluit p̄ Bide: q̄ r̄ab̄ iſerioiſ
ad suū sup̄ fallit d̄no mutationē suppō^m: q̄ iāntē segf hō ē ſpēa
ſpē^m. ḡial est ſpēa ſpē^m: q̄ iāntē ſubz suppōit solū p̄ talis
terio hō: r̄ iāntē p̄ n̄llo tali suppōit: ſz solū p̄ tali terio ſiat:
idē ēt int̄ēdo in ſupp̄ p̄ſol̄: q̄ nō ſegē: aſin ſor. currit. etgo
gnūnā plonis currit: r̄ ita dict̄ in proposito rc.

Cprimopars principalis.

Ecum uin septimū sōph⁹. Ois bō vi
det se; p̄batur; ⁊ pono: q̄
ois bō videat se; ⁊ nulluz alium; nec ab alio
videat; videat tñ aliqs aſin⁹ se ipsum; ⁊ or-
guo primo ḫ sōph⁹ ſc. ly se; aut ſupponit de-
teeminate; aut ſuſe tñ; yel diſl⁹. nō deter-
minate; q̄ tūc opteret vñbolez ſigificare

P^marg^e

3

que ois bō rideret: qd est 3 casuz: nec 2 fuisse tñm: qz tñnce eg,
nalerz sophisima isti: ois bō: no videt boic: qd ē falsum: qz
dato qz sor. solus rideret se: soph. eēt falsuz: et hec eēt vera
ois bō videt hominē: nec ēt pōt oici: qz stet oist¹: qz tūc eg
naleret isti: ois bō videt oēz hominē: qd est 2 casuz: et pz cō
sequētia: qz in alys sequit²: quilibet bō est aīal: et iste ē rōna
lis. ḡ gl̄ber homo est rationalis. et horro ideo est quā rela-
tinum stat oistributio sicut suum antecedens. C. 2. tñ il 2° or
le bō videt se: et oemato. ḡ nō ois bō videt sepz 2ñia: et p
baē aīa tñ ille bō ē vidēs se. ḡ tñ ille bō videt se: pz 2ñia:
ab uno cōvertibili od reliquā: aīa pbaē oupl̄r: p̄to qz tñ
ille bō ē vidēs istu boiem. ḡ tñ ille bō ē vides se: pz conse-
quentia: qz relz non supponit cōfusus qz suū aīa. Deinde oē
vidēs illū boiem ē iste homo. ḡ tñ ille bō ē vidēs se: pz cō-
sequētia: ab vli ad sua exclusiuā cuī termini semp equalit
oebat supponere i exclusiuā et vli. C. 3. Si ois bō videt 3° ar
se: et nihil p̄ter boiem videt se boic: qz casuz. ḡ tñ homo vi-
det se: sed consequēt ē falsuz: qz sequit³. tñ homo videt se.
ḡ oē vidēs se ē homo: pz 2ñia: ab exclusina ad sua vle: sed
2ñis ē 3 casuz: qz asin⁴ videt se: et nō ē bō. Si ēt d̄r qz illa nō
ē sua vlias: ista. oē vidēs boic: ē bō. Cōtra dato qz nullus
bō rideret se: sociū suū: et qz nihil p̄ter boiem rideret ho-
minē: illā vlis esset vera: et exclusiuā falsa. C. 4. Si ois bō
videt se. ḡ p idē ois bō habēs equū egitat illū (dato) qz ois
bō habeat ouos equos: quo p vnu egitat et aliū non equitat
(pz 2ñia) qz sophisima non alt pbaē: nisi inducine: et expo-
nibiliter: et ita pbaē illa: ois bō habēs equū egitat illū: nā
bō habēs equū egitat illū: et nihil ēbomo habēs equū qn
egitat illū. ḡ ois bō habēs equū egitat illū. Si ille homo
habēs equū egitat illū: et iste bō habēs equū egitat illuz: et
sic de singulis. ḡ ois bō habēs equū egitat illū. Sed qz ista sic
falla orguit. Cōtradictoriū ei⁵ ē vcz. s. bō hñs equū non eg-
itat illū: qz bō habēs hñc equū nō egitat illū: dñfando equū
qne non egitat: et bō habēs hñc equū ē bō hñs aliquē equū:
ḡ bō habens aliquē equū nō equitat illū: pz 2ñia: ab īscitor
ad suum superi⁶ ne⁷ postposita et cuī oebito medio.

Ep oppositū arguitur sic. Ille homo videt se et ille homo videt se et sic de singulis. ergo omnis homo videt se; p*z* si a singularib*z* sufficienter enumeratis ad suā vīlē; q*n*s ē vīz. q*n*s q*b*e soph^z.

Licet p̄dicta sit hoc p̄mā s̄. Signū vle affirmatiū. ita p̄? oistribuit apte p̄ti sicut apte subi: p̄z, qz ly se supponit distri^ci sop^e eo q̄ tēlin ieadē ca^a cu^s suo aūte semp̄ supponit eodē mō s̄c̄ suū aūs: sicut liq̄ idue^c. Et si alias oī cu^s ē: q̄ sig^m vle affir^m nō distribuit tēlin se sequentē me^c nisi sit oe terminis termi^m immediate sequētis: illud icelligit ex māz relatioz. **E**x ista s̄ne seḡ p̄. Qz sig^m vle affirma p̄. cot^m tñū i recto cadit supra pplexū ex recto z obliq̄ recto prece dēte: secundo ipedimēto alteri^m signi: et tñū distribuit obliquū z n̄ rectū: p̄z i ista oī hq̄ e vidē se. vbi ly vidēs stat tñū tñ: z ly se dist^m. **E**z^m seḡ. q̄ aligs tēlin stat oīst^m i vli affir^m z tñū in sua exclu^m stat tñū tñ: p̄z; qñh bñi^m vli. oīs hō vidz se: h̄ e exc^m: tñū hō vidēs se ē hō: vbi ly se stat tñū tñ: s̄c̄ suū assoz in vli oistribuite. **E**z^m. Dicito exclu^m ita cōfundit cōfusē tñū apte p̄ti sicut apte subi: p̄z; qz oīcedo tñū hō videt se supponit ly se confuse tñ: sicut suū antecedēs. **E**x ista s̄ne seḡ p̄. Qz aliq̄ exclusiue iūicē cōvertūr l quaz rna di stribuīr pd. catūr: i alia stat confuse tñ: p̄z oe istis: tñū hō ē aligs hōtñ hō ē ipsemiet. **E**z^m seḡ. Qz i aliq̄ exclu^m p̄dica tñū stat cōfuse tñ: z i sua vli subm stat oistributie: p̄z oe isti: tñū hō ē ipsemiet: glibz hō ē homo. **E**z^m. Si variat aūs q̄ ad significationē vel suppositionē variat ēt tēlin consilr ca^c relatū: p̄z; qz oīs supponit relatū i illa: oīs hō vidz se: z aliter in ista aligs homo videt se: aliter ēt significat in illa: aligs assūs videt se: z oīs i illo: aligs homo videt se: i p̄ma eni significat hoiez i fa asinū. **E**x ista s̄ne seḡ p̄mo illa p̄. cot^m rna non valz. **E**t homo videt se: ergo nibil non hō videt

se: qz in qntte refert relatiū istū terminū bō: r in consequē
te: istū terminū ens: qz mutat significatur suppositionē: sed
z^m cor^m ex isto qntte bene segt: qz nihil nō bō videt boiez. C^z seq/
tur. Qz illa vna nō valz. Tn bō videt se. gōe vidēs se ē bō:
dato enī: qz oē aial videat se: r nihil nō bō videat boiez: est
qz vep: r tñ flñ: tñ ex isto qntte bene sequit oē vidēs bo
4° p^m minem ē bō: l^z e^z non valeat. C^{4^o} s. Variatio participū
fm significationē est causa variationis relatiū taz significa
tive qz quo ad suppōne: p^m: nā i illa ois bō ē vidēs se: suppo
nit relm distributie: tñ significat nisi boiez: supposito qz par
ticipū sit adiectiuū istū termi bō: r illa: ois bō ē vidēs se:
supto ly vidēs i neutro genere: supponit relm 2fuse tm: r
significat idē qz iste terminus vidēs. C^{Ex} ista zne segt p^m: qz
tñ bō videt se. r tñ nō tñ bō ē vidēs se (dato) qz ly vidēs
neutraliter teneat: qz segt sic tenēdo: tatu bō est vidēs se.
ergo omne vidēs se ē bō: r e^z. C^z sequit qz Tatu bō ē vi
des se: r nō tñ bō est vidēs se (dato) qz in pñia teneat ly vi
dens adiectiue r i fan neutraliter substitutiue tenēdo enī pri
mo mō: ille conuertunt: tantū bō videt se: r tantū homo ē
videns se: quaz vls ē ista. oē vidēs hominē vidētē se ē bō.
non enī pōt illis assignari ista vls: oē vidēs se ē homo: qz si
omne aial videat se: r nihil pter hominē videat hominem
ē exclusua vera: r vls falsa: neceis pōt assignari illa vls:
oē vidēs boiez ē bō: qz sñbil videat hominem: nñ bō: r vi
deat ois bō sociū suū: r non se: ē ex^z falsa: r vls vera.

Ad p^m argu^m Ad primum d^r qz ly se stat distributie sic suū aūs:
dē suppōne: qz nō supponit ab^r distributie sed referendo
singula singulis: isto modo: ille bō videt se: r iste bō vidz se:
r sie de singulis: vñ l^z sequit ois bō videt oē boiez. g ois
bō videt se: non tamē e^z: r ita d^r in alijs vbi non ē supposi
tio distributie: qz iste non auertunt: aliquis bō ē suū fili^r:
r aligs bō est alicui^r bois filius: aliqua ppō est sua hōdicto
ria: r aliqua ppositio est alicui^r ppōnis hōdictoria: qz fa ē
vera: r p^m impossibilis. C^{Ex} p^m segt fa non aut e^z: licet. n.
in illa: aliquis bō ē suū fili^r: relm supponat deteritate sicut
suū aūs: non tñ cōtūtū cū suo aūt: nec approbatio nee re
probato d^r fieri p^m itrouit aūtis loeo r relatiū: r p^m resolutionē
suū aūtis: isto mō: iste bō est suū fili^r: r ille est aliquis bō. g
aligs bō ē suū filius: r maiorē impossibilis qz iam l^z po
nere aūt loco r relatiū (ex quo) est termin^r oīno i me^m isto
mō iste ē illi^r filius: mō hō ē impossibilis eodē dem̄ato. Lō:
fil^r d^r ad illi^r: aliqua ppositio ē sua hōdictoria: aut ad illam:
aligs bō generat se: qz iste nō sunt pbāde nec reprobāde p
mutationē relī in suū aūtis: sed p^m p^m resolutionē antecedentis

Ad z^m ysg ad imediata: r tñ cōponet aūt loco relī. C^{Ad} z^m nego
vñz: vnde xedo qz tñ iste bō videt se: r tñ ois bō vidz se:
r si arguit sic: tñ iste bō videt se. g omne videns se ē iste bō
negat vñz: sed solum sequit: qz oē videns illi^r boiem ē iste
bō: nñter xedo ista: tñ ille bō est vidēs se: si ly vidēs tenē
adiectie. Si aut̄ substantiue: sic qz relm referat illi^r terinz
vidēs ista ē negāda. C^{Ad} z^m negat vñz: vt patuit tñ bō
videt se. g omne vidēs se ē bō: nec ista ē sua vls: r ista omē
vidēs oēm boiez vidētē se ē bō. C^{Ex} ista rñsione seq^r qz
isti^r exclusuetri^r bō videt se: nō est bō exceptiua nñbil pter
boiez videt se: qz (dato) qz oē aial videat se: r nihil nō bō
videat hominē ē exclusua vñz: r exceptia falsa: nec etiaz e^z
illius exclusue ē ista exceptia: nñbil pter boiez videt homi
nēm: qz dato qz nihil nō bō videat hominē: r ois bō vi
deat boiez: r non se: ē exceptia vera: r exclusua falsa: r ista
est sua exceptiua nñbil pter boiez videt hominē vidētē se.

C^{Ad} 4^m nego illi^r: ois bō habēs equū equitat illi^r: qm ly
equū distributie p^m eqno quē bō bz: ex quo: sgnū vle affir
ma^r distributie obliquū vñtute recti: vt sepe dictū ē. C^{Ex} qz
sequit cū relm seq^r supponat eodē mō sicut suū antece
dens in ppōne suū aūtis: qz ly istiua stat 2fuse r distributie:

r pereonsequens ille conuertuntur: omnis bō habēs equū
equitat illi^r: r ois bō habēs equū equitat omne equū quez
bz: sed hec fa ē falsa: r hō casuz ergo r p^m. Et ad rōne^r di
co qz iste non sunt singulares illius vñiversalis: qz ex quo:
ly illi^r suppōit distributie absolute: r d^r ponit p^m dicatis sin
gulariū termin^r distributus equalēs illi^r: isto mō: iste homo
habēs equū equitat omne equū quem bz: r iste bō habēns
equū egat omne equū quē habet: r sie de singulis: mō que
libz illaz singulariū est falsa: ex quo sequit: qz nec ille fuc
runt exponentes illius vls: sed ille bō habēs equū equitat
omne equū quē habet: r nullus ē homo habēs equū quī
equitat omne equū quē habet: quaz quelz est falsa. C^{Si} obiectō
aut̄ queris de vls illaz singulariū: ille bō habēs equū equi
tat illi^r: r ille bō habēs equū equitat illi^r: r sic desingulis: r
istaz expo^r bō bñs equū egat illuz: r nñbil ē homo habēs
cquiū egat istuz. C^{Dicitur} qz istaz singularium: r illa Rñsio
rum exponētiuz: hec ē vls: ois bō habēs equū egat equū
quē habet: r ista est vera: sicut ille singulares: cū suis expo
nenribus: r l^z illa vñz sit bona ois bō habēns equū egat il
lum: g bō habēs equū egat illum: non tamē arguit ab ex
posita ad vñā suaz exponētiū: qz relm distributis absolute
in pto vls: r non in pdicato istius indefinite. C^{Ex} predi^r p^m cor^m
cris sequit p^m. qz istenō subalternā: glibz homo habēs
equū egat illuz: r homo bñs equū egat illi^r: qz i vñ distri
butiū relatiū: r non i particulari: r ideo subalternū p^m ē
hocaligis homo habēs equū egat oēm equū quez habet:
r subalternū fe ē illud glibz bō habēs equū egat equū
quē habet. C^z seq^r qz ille non subcōtrariant: aliquis
homo habēns equū egat illi^r: aligs bō habēns equū nō
egat illum: qz si essent subcōtrarie: tun cōtē fūsēnt subal
terne: glibet bō habēns: equū egat illi^r: aligs homo habēs
equū equitat illi^r: cuius oppositū ē dictū: sed subcōtrariuz
p^m ē illud: aligs bō habēns equū: non egat illuz equū
quē habet: r subcōtrariū fe ē illud: aligs bō habēs equū
egat oēm equū quē bēt. C^z seq^r etiā qz iste nō hōriant:
glibet bō habēns equū egat illi^r: r nullus bō bñs equū
quātū illi^r: qz in p^m subintelligif nptē pdicati signū vle af
furniatū: r non in fa. cz subordinat istiū illius bō habēs
equū egat equū quē habet. Ideo hōriū p^m ē illud: nullus
bō habēns equū egat omne equū quē bz: r hōriū fe ē hoc:
glibet homo habēs equū egat equū quē bz. C^{4^o} seq^r 4^m cor^m
tur qz iste nō hōdicunt p^m r imediare: quislibet bō habēns
equū equitat illi^r: r aligs bō bñs equū non egat illi^r: quia
hect^r scularis subordinat huic imediare: aligs bō habēns
equū quē bz non egat: l^z gōe iste auertant: aligs bō habēns
equū nō egat oēz equū quē bz: aligs bō habēs equū equū
quē bz non egat: non tñ hōdicunt p^m r imediare: quislibet bō habēns
equū equitat illi^r: r aligs bō bñs equū nō egat illi^r: quia
tñ nō hōdicunt p^m r imediare: etiē ppōni: r hōdictorium
p^m ē illud: aligs bō bñs equū nō egat oēz equū quē bz.
r hōdictorii fe ē illud: glibz bō bñs equū: oēz equū quē bz eg
tat: hic tñ nō ē differētia nñli^r vocales. C^{Dubitef}: qz dictū obiectō
cst. s. qz illa ppositio: ois bō videt se: non equiualeat illi^r: om
nis homo videt omnem hominem: sed pbatur per singu
laria: ille bō videt se: r ille bō videt se: r sic de singulis: vbl
ly se stat discrete nō obstante i vñ stet distributie: g piformi
ter nō appetat rō qz illa ois bō bñs equū egat illum dēat
equalere huic: ois bō bñs equū egat oēm equū quē bz
aut̄ qz singulariū debeat ee illa: ille bō bñs equū eg
tat oēm equū quē bz. C^R sñdef qz relm id ep̄titatis sub Rñsio
stare cathe^r relatiū ad suū aūt distributum p^m se suppōit
distributie non absolute: sed respectie referen^r singula sin
gulis. Et ideo sicut nō seq^r ois bō videt se: g ois bō vidz
oēm boiem: Ita non segt: ois bō egat equū suū: g ois
homo egat cuiusbz bois equū: r tune i singularib^r r ex
ponētib^r nō o^r ponere relm distri^r nec aligd loco sul bñ

XVIII

vens distributionē. Nam tamen talerelatum referat anīsi
distributū paccūs: tunc supponit distri^{re} absolute: et loco re
latiū lz ponere aīis: distribu^m: et ita sūr in singularib^r et ex
ponentib^r eo inō quo dictum ē: ita q̄ bene seḡ: oīs bō ha
bēs eq̄ egat illū. i.ḡ oīs bō hūs equū egat oēz equū quē
bz. oīs bō habēs fī^m dilit iluz. ḡ oīs bō habēs fī^m dilit:
oēm fī^m quē bz. oīs equīs alīc^r bōis equīs ab illo. i.ḡ oīs
equīs alīc^r bōis egat aquolz: bōe habētē equū. C Juria
pdic̄ta ē cceden^m: q̄ aīs relī idēptitatis subealn supponit
distri^{re} mobilr: et relīn distributionē et imobilit. Naz bñ seḡ
oīs bō hūs fī^m dilit i^m. soz. ē filiis alīc^r bōis. ḡ oīs bō br̄ s
soz. fī^m dilit i^m: sed non seḡ apte pdic̄ti: plato ē fili^m quē
alīḡ bō bz. ḡ oīs bō habēs fī^m dilit platonē. Et ita sig^m
vle affirmatiū. ita bz vīz imobilitā: stet mobilitā: et
hoc ē paccūs rōnc alīc^r signi inclusi i relatio: nā dictū fuit in
vno alio sophismate: q̄ duo talia signa simul possunt imo
bilitare: et nīz eop̄ p̄ se. Quādo āt relatiū nō absolute sed
respectie distributiū: nō stat imobilit sed molit: i.ez sub eo n
stingat descēdere: nisi si lī^m ante descēdat: vt oīs bō vidz
se: omnis homo qui est al b^r currit: omnis ppositio vel eius
contradic̄toria est vera: icetera.

C prima pars principalis.

Ad p^m
argu^m

ECCLXIIII octauū soph^m. Oīs bō est
aīal: et illud ē risibile: p̄ probat illle bō ē aīal: et illud ē risibile: et illle bō
est aīal: et illud ē risibile: et illle bō ē aīal: et illle bō ē risibile: p̄ oīs
singularib^r sufficiēter enumeratis ad suā el^m:
non arguen^r respectu totū copulatiue: s̄z so
lū p̄me partie: vñ bene sequit̄ astimili: ille bō ē rōnalis: et
ille bō ē risibile: et ille bō ē rōnalis: et ille bō ē risibile: et ille bō ē rōnalis. Lōfirmat̄ so
phisma ē vna ppō copulatiue: cum glz singularis p̄me part
ē vñc̄ fa parre. ḡ rc. aīs declarat̄. Nā q̄cūq̄ singulari da
ta: hec ē vñc̄: soz. ē aīal: et illud ē risibile: plato ē aīal: et illud ē
risibile. C z^m q̄o. vīz relatiū referat aīs absolute vel in
paratōe ad alter^r extremp^r: aut in paratōe ad totā cōpo
nez sui aītis: si p̄mū v̄l sed^r: babet inten^m: q̄o fa pars soluz
significat q̄ aliqd aīal ē risibile: aut aliqd q̄ est bō ē risibi
le: quoz qd^m ē vep^r: et p̄mū tota copulatiue fa. Si z^m: ergo
illa ē falsa: glz bō ē risibile: et ille ē rōnalis: quaz tñ ccedūt̄
oēs: et pbaf 2ñq: qm̄ si in sophismate relatiū referari in cō
paratōe ad totā cōpositionē sui aītis significādo: q̄ illlō aīal
q̄o ē oīs homo ē risibile: ḡ idētīa hoc relatiū refert in cō
paratōe ad totā cōpositionē sui aītis: et p̄mū fa pars asser
tiue significat q̄ ille ḡ glz bō qui ē risibile ē rōnalis q̄o ē
fliu: q̄ nihil ē glz bō. C z^m: relīn in sop^r stat cfuse tñ: ḡ so
phisma vep^r: pbaf 2ñia) nā bō ē vera oīs bō ē aīal q̄o ē
rōnale: q̄ p̄mū stat cfuse tñ: et glz ps ei^r: ita q̄ si ly aīal: vel
suū relz starer deteriate illa: ppō ē cēt falsa: sicut illa: aīal q̄o ē
rōnale ē oē aīal: et ppō eandē causaz hec ē vñ oīs bō ē aīal
q̄o ē rōnale. ḡ p̄ idē loph^r vep^r: si relīn stat cfuse tñ. Sz pro
bat q̄uā s̄tū illas duas cōclusinas glz bō ē risibiliis: et ille ē
rōnalis oīs bō ē aīal: et illud ē risibile: relīn p̄me copulatiue.
Stat cfuse distributiue rōne sui aītis (p̄ 2ñia) q̄o nō appet rō q̄rē si
gnū vle affir^r bz vīz distributionē rōne sui aītis: q̄n pari rō
ne hec vīz cfundēdi 2ñu tñ: rōne sui aītis: et hoc pt decla
rari: q̄i relīn ponis i cathe^r sui aītis. Nā dicēdo: oīs bō ḡ
ē alb^r currit: supponit relz dist^r rōne sui aītis: et in illa om
ne aīal rō^r ē bō ḡ ē risibile supponit iā cōfuse tñ rōne sui
aītis. C 4^m: 2ñia sophismatis est falsuz. ḡ sop^r vep^r:
aīs arguit: nā hoc ē 2ñia sophismatis. bō n̄ est aīal: v̄l
nō illud ē risibile: et hoc ē falsum. ḡ rc. maior p̄z: q̄ 2ñia
copulatiue ē disiūcta p̄tuz 2ñia sophismatis: s̄z minor declarat̄. s.
ḡ illa disiūcta ē falsa. nā p̄ma pars ē falsa (vt p̄z) et fa sitr

q̄ significat q̄ nullū aīal q̄o ē bō ē risibile: refert. n. relz
muū aīs i sp̄aratione ad altep extremp^r solū: q̄li dr̄ ḡ re
fert in sp̄aratione ad totā 2pōne sui aītis. vñ. nullū aīal q̄o
nō est bō ē risibile et hoc ē vep^r. C Lōtra sequit̄ q̄ pposito obteco
ip̄ossibil nō est falsa: si suū 2ñia 2ñia est vep^r: q̄ egualet illi
data illa responce p̄pō impolis non ē falsa si pposito
ip̄ossibil que nō est falsa 2ñia 2ñia ē vep^r: nā sequit̄ formalr
ppōnis impossibilis q̄ non ē falsa 2ñia 2ñia ē vep^r. ḡ ppo
sitio sp̄otis nō ē falsa: cuā aīs sit ppō assir^r v̄l nō neg^r.

Ad oppositum arguit sic. Oīs bō est aīal: et illlō ē
risibile. ḡ oīs bō ē aīal: et aīal q̄o ē
oīs bō ē risibile (p̄z 2ñia) ab vno convertibili ad reliquū. cō
sequēs ē falsuz. ḡ et antecedens q̄o ē sophisma.

Circa pdic̄ta sit bō p̄ma 2. oē relīn idēptitatis sube
cōdalt relatiū ad aliqd aīs absolute supponit sic
suū aīs. ita q̄ si aīs starer deteriate cōfusū tñ: vel
distributionē: relatiū supponit eodē mō nō habēdo relatiū
ad altep extremp^r: alignoz ccedere q̄o oīs ppō est non re
ra si sua 2ñia 2ñia ē vep^r: nā q̄cūq̄ signata ista ē vep^r si sua 2ñia
2ñia ē vep^r isti^r vep^r 2ñia 2ñia est vep^r: et illa ē nō vera si illi^r nō
vere 2ñia 2ñia est vep^r. Sed indubie tales male sonant: q̄o
potest sic argui. ista: bō ē aīin^r: est vera: si sua 2ñia 2ñia ē ve
ra: sed sua 2ñia 2ñia ē vera: ḡ illa ē vera (p̄z 2ñia) acondi
fōali cā suo aīte ad 2ñis eiusdem. Deinde oīs ppositio ē fal
sa si sua 2ñia 2ñia ē veta: ḡ nō oīs ppositio ē vep^r si sua 2ñia
2ñia ē vep^r. Iē tale relatiū non refert suū aīs in cōpa
ratōe ad totā cōpositionē sui antecēdētis: q̄o tñc̄ sequit̄: q̄o
nulla ppositio ēēt falsa si sua 2ñia 2ñia ē vep^r: et nulla
ppositio ē impossibilis si sua 2ñia 2ñia ē vep^r: et neccesariā: q̄o quis
cūq̄ signata ista non ē falsa si sua 2ñia 2ñia ē vep^r: q̄o illa
non ē falsa si illi^r ppōnis que non ē falsa 2ñia 2ñia ē verū.
Similīlla ppositio non ē impolis si suū 2ñia 2ñia ē nec
essariū: et hec nō ē impossibilis si huius que non ē ip̄ossibilis
contradic̄tioriū ē necessariū. sed hec sunt absurdā: q̄o nō se
quit̄: hec nō ē impossibilis: homo ē aīinus si sua 2ñia 2ñia ē
neccesaria: sed sua 2ñia 2ñia ē neccesaria: ḡ hoc non ē im
posib^r. C Lōtra hec ppō metālis non tñ pater ē: aut illa: tu
non es aliud ate ē vep^r: si sua 2ñia 2ñia ē vep^r: q̄o
vera si sua 2ñia 2ñia ē vep^r (p̄z 2ñia) q̄o q̄libet illa p̄ sequit̄
ex sua 2ñia 2ñia p̄pō ē vep^r si sua 2ñia 2ñia ē vep^r: ḡ aliquia ppō ē ve
ra si sua 2ñia 2ñia ē vep^r (p̄z 2ñia) ab s̄ferioriad suū supen
affirmatiue sine sp̄edimēto: aīs p̄z: q̄o illa ppō ē vera si illi^r
ppōnis vep^r 2ñia 2ñia ē vep^r: licetū. n. ē ponere aīs stās di
scete loco reli. C Ad p^m. ccedo q̄o aliq̄ ppō ē vep^r si sua 2ñia
2ñia ē vep^r: v̄l arg^m pbauit: n̄ illud ē incōnenies s̄z illud in
cōnenit: q̄o oīs ppō sit vep^r si sua 2ñia 2ñia ē vep^r: et tñc̄ ad arg^m
nego illi^r: ista ppō ē vep^r si sua 2ñia 2ñia ē vep^r: et dem̄ando illaz
de ē: auraliq̄: stingētē: et nego 2ñi am facrā: q̄o bō 2ñia 2ñia
2ñia ppō ē vep^r si sua 2ñia 2ñia ē vep^r: irex: pbaf resolubl^r an
teq̄ fiat resolō reli sic: hoc ē vep^r si suū 2ñia 2ñia ē vep^r: et
ē ista ppō: ḡ ista ppō ē vep^r si sua 2ñia 2ñia ē vep^r: et
fa cui^r falsitas: p̄z: ḡ resolutionē reli isto mō: hoc ē vep^r si hu
ius 2ñia 2ñia ē vep^r: Sicut: ḡ negāt ille aliq̄ ppō ē vep^r si sua
2ñia 2ñia ē vep^r: illa ppō ē vep^r si sua 2ñia 2ñia ē vep^r: dato: q̄o non
sint nisi ppōnes stingētē: ita negāt ille: vep^r si suū
2ñia 2ñia ē vep^r: Et vep^r ē vep^r si suū 2ñia 2ñia ē vep^r. C Ex illi p̄ cor^m
seḡ p̄. q̄o nō semp̄ nota 2ñia 2ñia ē vep^r si suū 2ñia 2ñia ē vep^r: et
fundit cō
fuse tñ terminus cōmūnem non aliunde impeditū: et alia
aliquo mō arguit 2ñi illud st̄elligit ex māz relīnōp^r: et ma
rie 2ñia 2ñia ē vep^r pbabilib^r yppō: et non cathe^r mō tales
cōditōales cathe^r pbaf. C z^m seḡ p̄. q̄o aliq̄ cōditōalis ē cō
tingēs: q̄o ista īā ē falsa oīs ppō ē vera si sua 2ñia 2ñia ē ve
ra et p̄reē vera sic significādo p̄cise: q̄o pt esse ḡ ille sint om
nes ppositoines: nā n̄ pater ē: tu non es aliud ate, nec illid

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 4^m

Ratio

Ad p^m

Z tradicet dictis p̄eib⁹: q̄ illa solū itc̄lligit de cōditiō alib⁹: quoꝝ autia nō depēdet a v̄tib⁹: q̄ maxie rep̄it eī māz̄ re latiō. **C** z⁹. relz idēpitatis sube yppo⁹ nō cōditiōabl̄r reclari ad aūis dūl⁹ collectis sup̄pōit: s̄ exigitā signi. vel situs iꝝ paratiōe ad to⁹ aūis cū sig⁹: p̄z: q̄ si dī oēs apl̄i dei sunt. iz. t̄ illi sunt b̄ti: supponit relatiōe deteriate nō obn̄te q̄ aūis stet dist⁹. Si aut̄ oīceret: t̄n illi sunt b̄ti: aut̄ illi oēs s̄t b̄ti: suppo⁹ relatiōi iꝝ p̄fusē t̄n: t̄ b̄ti oīstributio: t̄ nō refert aūis ab⁹: s̄ iꝝ paratiōe ad signū: q̄ s̄ta ps significat: q̄ alig⁹ sunt oēs apl̄i sunt b̄ti: si at̄ ponere illa exclusiō: t̄n illi sunt b̄ti significaret: q̄ t̄n illig sunt oēs apl̄i s̄t b̄ti. **L** fili⁹ dōz éad illa oia cōpo⁹ illoꝝ s̄t: t̄ nec illa s̄t: finita: vel finita oēs hoīes silēs currūt: t̄ nullus illoꝝ mo⁹: q̄ relz iꝝ p̄ sup̄pōit deteriate: t̄ s̄ta dist⁹ semper tū habēdo respectū ad signū: suppo⁹ q̄ dist⁹ sit col⁹: t̄ non dist⁹: t̄ video s̄ta ps copularie é falsa: sic p̄ ps posito casu cōi: q̄ p̄ ly istoꝝ dīmō strēt 4. **D** dictoria t̄n tu es: tu non es: rex sedet: nls rex sedet: naz nūlia sunt oia p̄ possibilia istoꝝ: q̄ nec z⁹ nec: vt p̄z: nec 4⁹: q̄ ista nō sunt istoꝝ. Sili su. 4. cōnt oēs hoīeo quoz z⁹ eēnt albi: t̄ z⁹ nigri: zoēs currerēt p̄ ps ke copula tūne eēt falsa: t̄ s̄ta v̄t: q̄ i illo casu: nulli s̄t oēs hoīea silēs: q̄ non z⁹ nec 3⁹: vt p̄z. **C** z⁹. Relz idēpitatis sube yppo tbe⁹ nō cōditiōaliter relatiō ad aūis: supponēs oīscerete: vel determinate vel oīst⁹ oīmūsue: supponit cod⁹ hēndo respectū ad oia exīmī p̄cedētia: si sunt ita: q̄ si ē vñū extremū foliū relatiōi respicit illō: si pl̄a oia illa: si nullū tūc absolute refert: p̄z: nā obo aliq̄ bō ē latro: t̄ sor. ē iste: et plo ē ille: s̄ta p̄positio significat q̄ sor. est bō latro: t̄ z⁹. q̄ plato ē bō latro q̄ ē sor. p̄pea negat illa cop⁹ aliq̄ bō ē: t̄ tu es iste: t̄ ego suis iste: q̄ z⁹ ps significat: q̄ ego suis aliq̄ bō tu. Si at̄ of: aliq̄ bō ē: t̄ tu es ille: s̄ta pars significat absolute: q̄ tu es aliq̄ bō: net oōz p̄ relm hēat re⁹ ad totā xpositionē: q̄ tūc h̄ disiun- cūa non ē vā: aūx⁹ ē vcl̄ ipse erit: q̄ s̄ta ps significar̄ q̄ aūx⁹ q̄ ē erit q̄ ē falsū. Consilē dicaf q̄n aūis stat oīscrete: v̄l̄ oīst⁹ diuisine: naz t̄ gl̄z bō currīt: t̄ tu es ille: tu es ille: q̄ es q̄ libz bō currēs: t̄ si gl̄z bō non currīt: t̄ tu es ille: tu es glibet bō non currēs: q̄ ēt noga⁹. dōz intelligi: t̄ aliq̄s bō nō currīt: t̄ tu es ille: tu es aliq̄s bō non currēs: sicut ēt aliq̄s bō ē: t̄ tu nō es ille. i. tu aliq̄s bō non es. **E** ista p̄ne seḡt. q̄ iste co pulatīc s̄t v̄c oia p̄ possibilia istoꝝ s̄t: t̄ ista s̄t finita v̄l̄ ifinīta: oēs hoīes silēs currūt: t̄ aliq̄s istoꝝ mouēt (oato) q̄ signū v̄l̄ tē neāt diuisine: nec aliq̄ istoꝝ p̄tū significat. q̄ oīlq̄ sunt oia p̄pōl⁹ istoꝝ: seu q̄ aliq̄ sunt oēs hoīea silēs: s̄t semper verificat s̄ta ps sicut p̄m̄ in sensu diuisio: sc̄ui. n. bec cop⁹ ē vā oēs aīal rationale ē: t̄ illud ē risibile: nec s̄ta ps ligi- ficat: q̄ aliq̄d sit oīnne oīal rationale. ita i. p̄posito. igit zc. **C** 4. z̄. relm idēpitatis sube yppothetice ū cōditiōalit̄ re latū ad aliq̄d aūis stās p̄fusē t̄n: supponit finē crīgētā signi vel sit⁹: habēdo respectū ad totā xpositionē sui aūis (p̄z) nā hū⁹ copularie. oīs bō ē aīal t̄ illud ē ratiōale: supponit relm deteriate t̄ significat s̄ta ps q̄ aliq̄d aīal q̄ ē oīs bō ē rationale. Si at̄ dicereſ: t̄n illud ē rationale: aut oē illud ē rationale: supponeret iꝝ p̄ relatiōi p̄fusē t̄n: t̄ s̄ta distribu- tūne. Et nōter dixi plures yppo⁹ nō cōditionalit̄: q̄ hū⁹ copularie aliq̄d aīal ē aīn⁹: t̄ si tu es illud tu es non bō: re latiū refert yppothetice ad sūn aūis: non tū habz relatum ad p̄z aūis: s̄t abiolute refert sūn aūis sequēs resolutionēs isti⁹: isto⁹. hoc ē aīn⁹: t̄ si tu es illud: tu es nō bō t̄ hoc ē aīal. igit aliq̄d aīal ē aīn⁹: t̄ si tu es illud tu es non bō: t̄ i resoluēdo relm majoris nō p̄oī p̄dicatū: s̄t solū p̄no⁹ dem̄atū ū. **S** t̄ tu es bō tu es non bō. **D** ipsl̄ relatiōi yppothetice non cōditionaliter relatum ad aūis: respicit illud iꝝ paratiōe ad alteꝝ extreꝝ: vel ad totā xponēt̄ q̄ ēt nō respicit cōditionalit̄ rela⁹. **R** edet q̄ relatiōi rclā⁹ ad sūn aūis co pulatīc vel distinctie absq̄ nota cōditionis: nō tollit p̄bario nē yppotheticā q̄n semper in ppōne relatiōi poterit aliquo

modo poni aīs; sed dōpositū dītingit qīs relatiū cōditiona
liter refert. Vbi ḡra hec ppō coplatia aliq̄ hō ē: et ḡliz hō ē
ille: p̄t yp̄otheſe p̄bari: qz et si i ppōne relatiui nō l̄z p̄cē
re aīs sūi: iſto modō gl̄ibet homo ē aliq̄ hō: tñ l̄z p̄cē
alio mō. vñ. aliq̄ hō q̄libz hō ē: tñ sic p̄t dari qd significat cō-
ucribiliſ f̄ ps. Et dōo aliqua ppō ē vera ſi ſua dīctio ē vñ:
aliq̄ aīal ē: et si tu es illud tu es aīnius: nullo mō l̄z ponere
aīs i p̄positione relatiui: qz gl̄iter cung; poneret sp̄ ſtarer
dūſe tñ: vbi laſ ſtat oeterminare. ideo tales nō p̄nt niſi ca^{ce}
p̄bari: et cui deuenitū fuerit ad aīs immediatū: nullā in ſe ſtū-
nēs reſolutionē tñc erit ūcūi ponere aīs loco relati abſq̄
alio extr̄co: et tñc diſtincte ſciet ſignificatiū cōditionalis.

Ed p*riu*n*ū* negat: n*ū* q*r* argui*s* aplurib*p* supponib*p* Ad p*m*
oeteriatis ad v*nā* deteriat*tā*: c*ū* relati*u*z argu*m*
taz c*ū* singularib*p* q*cū* v*lī* stet determinate: s*z* d*z* sic argui.
ille b*ō* é aial: z iste b*ō* é aial: z sic de singul*p*: z illud é risibile.
ergo omnis homo est animal: z illud est risibile: sed iam an-
tecedens é falsu*s*: q*r* pp*ō* r*elati*ni significat q*r* aial q*ō* é ille b*ō*
z iste b*ō* z sic de singulis é risibile: quod é falsu*s*. Et ex eodē
fundamēto appar*p* q*r* q*l* singularis p*ine* pris stat c*ū* fa par-
te: nec seg*f* q*cū*q*z* data illa é v*a*: sor. é aial: z illud est risibile
p*lo* é aial: z illud é risibile. q*r* q*l* singularis p*re* pris stat c*ū*
fa pre: q*l* o*z* d*ē* s*il* ponere: sor. é aial p*lo* é aial: z illud é ri-
sibile: m*ō* talis copulati*u* negat: q*r* nullu*s* é aial risibile q*ō*
sit sor. z pla. **C** Ad z*m* d*f*. q*r* relati*u* i*sophi*^c refert*ā*ns i **Ad z*m***
xp*aratoe* ad tot*ā* xp*ōnē*. Ex quo non seg*f* q*r* et sic referat*i*
illa gl*z* b*ō* é rationalis: z iste é risibilis: q*l* hic supponit sic
sin*ū* a*is*: quā suppōne recipit a sig*u* a*is*. i*ō* ibi suffic*ē* ponere
a*is* distribut*ū* loco relati*s*: s*z* i*sophi* mate re*l**m* stat oeteria
te: z a*is* s*fuse* t*ū*: quā s*fuse* n*ē* et si b*rci* ista ast*g* su*s* ostis
n*ō* recip*z*: s*z* ab alio: vt t*ū* illud é risibile: vel alio*C* Ad z*m*
nego illa p*u*ti*ā* relati*u* i*sophi* stat s*fuse* t*ū*. q*r* s*ophi* ve*p*:
q*r* illa o*is* b*ō* é aial: z t*ū* illud é risibile: stat relati*u* s*fuse*
t*ū* z t*ū* s*ophi*^b é falsu*s*: nec é ve*p*: q*r* illa v*lī* s*c* v*a* pp*ill* c*ā*
q*r* p*tin* stat s*fuse* t*ū*: q*r* b*ē* falsa: t*ū* aial o*is* b*ō* est: z pdica-
t*ū* supponit s*fuse* t*ū*(dato) q*r* ly aial sit pdicatu*s*: zedo t*ū*
q*r* illa v*lī* v*a* é: q*r* pdicatu*s* stat s*fuse* t*ū* v*lī* te signi v*lī* sc*ō*
fūdētis o*ist*^c s*bz*. Deinde c*ū* assignat*ē* iste ou*e* copulati*u* (di-
co) q*r* sign*ū* v*lī* o*istribuit* in v*nā* illaz relati*m* v*lī* te o*utis*:
z i*alia* s*fuse* t*ū*: q*r* i*p*^b p*ti* pon*ly* aial o*istributum* eodē si-
gno loco relati*s*. Et i*fa* n*ō* p*ōr* pon*i* loco relati*u* a*is* st*ā* c*ō*
fuse t*ū*: eodē sig*o* (vt b*ñ* p*z*) **C** Ad 4⁹ q*r* illud n*ō* é su*um* **Ad 4^m**
hd*ictorū* s*z* i*nā* relati*u* p*terius* su*er*tib*ili*s c*ū* relatio d*z*
poni i*suo* hd*icto*^a. i*ō* hd*icto*^m sophismatis é boc: h*ōj* non est
aial: vel nullu*s* aial q*ō* est o*is* b*ō* é r*il*^c: z hec p*cedit*, p*fa* p*te*.
Si et hd*icto*^m illus aial n*ō* é sor. z plato é illud n*ō* é boc: o*ē*
aial é sor. vel p*lo* n*ō* é illud: q*r* abo s*il* v*a*: s*z* hd*icto*^a p*ē*
illud o*ē* aial é sor. vel l*plo*: o*ē* aial n*ō* sor. n*ō* é: z hd*icto*^m fe é
ill*ō*: aliq*ō* aial n*ō* é sor. z p*lo*: o*ē* aial sor. é: m*ō* q*l* illaz p*ppo*
thereticaz est falsa. s*z* tam o*isum* et*u* q*z* copulati*u* que assi-
gnantur pro contradictionis illarum: z*c*.

C. Prima pars principalis

BEcimūm nonū sōph³. Qcs apli sūt p.arg^m
g oēs q sūt apli sūt.iz. (pz)q: legēt. oēs apli
icurrūt. g oēs q sūt apli currūt: oēs apli sūt
scī. g oēs q sūt apli sūt scī: sz ño é flz: q: legēt
oēs q sūt apli sūt.iz. petr² r pa. sūt alig g sūt
apli. g p^o r p^e sūt.iz. Itē si dēs apli sūt.iz. g
oēs apli sūt: ñuñ é falsuz: q: oēs sunt moriūt r occist. p. fide.
ergo t. C². Dēs apli sūt. i. r nō plures. g nō sunt. iz. (pz) z.arg^m
ñna) r pbaf aña. oēs apli sūt. i. r vñ: sz vñus é nō plures.
g oēs apli sūt. i. i. r nō plures: vcl sic oēs apli. sūt. z^o. g nō sūt
.iz. (pbaf aña) oēs apli ff. z^o scnary. g sūt duo (pz ñna) ob
íferiori ad fini higi² affirmatione r sine ipedimēto. Nā si duo
scnary sūt duo sunt: r nō e² codē arg^o pbaf: q: dēs apli sūt

Ergonomics

XIX

Ad 3^m q̄t̄m̄ q̄r̄ sunt q̄t̄m̄ ternary. **C 3°** Ōes apli sunt pauciores. i.z. ḡ nō ōes apli sunt. i.z. ōis arguit. aliqui sūr̄ ōes pauciores. i.z. et nulli nisi. i.z. ḡ z. p̄ma pars arguit. i.i. sūr̄ pauciores. i.z. et non plures neq̄ pauciores sunt ōes pauciores. i.z. ergo aliqui sunt omnes pauciores. i.z. secunda pars arguitur. s̄q̄ nulli nisi duodecim sunt omnes pauciores. i.z. q̄r̄ si. i.i. sunt ōes pauciores. i.z. Cōtra nō appet q̄r̄. ii. non numerando pet p̄. sūt. i.i. nō numerādo paulū. qd̄ ē impossibile. **C 4°** nullus ē max̄ nūerū ōium apostolop. ḡ non ōes apli sunt. i.z. p̄z dñia q̄r̄ si erit. i.z. aligs nūerū ēē max̄ istop. ās p̄ba q̄drupl̄. q̄r̄ si aligs ēē max̄ nūerū ōium apostop. aut. ḡ. ii. aur. i.z. nō. i.z. q̄r̄. i.z. apli nō sūt aligs nūerū apostop. c̄s̄ ipl̄ s̄r̄ ōes apli. nec ēt. ii. q̄r̄ alig seḡ. ḡ. i.z. s̄t̄ max̄ nūerū apostop. p̄z q̄r̄ q̄l̄ nūero duodecim sūt. i.z. vndēary.

Ad 4^m sibile. **C 4°** nullus ē max̄ nūerū ōium apostolop. ḡ non ōes apli sunt. i.z. p̄z dñia q̄r̄ si erit. i.z. aligs nūerū ēē max̄ istop. ās p̄ba q̄drupl̄. q̄r̄ si aligs ēē max̄ nūerū ōium apostop. aut. ḡ. ii. aur. i.z. nō. i.z. q̄r̄. i.z. apli nō sūt aligs nūerū apostop. c̄s̄ ipl̄ s̄r̄ ōes apli. nec ēt. ii. q̄r̄ alig seḡ. ḡ. i.z. s̄t̄ max̄ nūerū apostop. p̄z q̄r̄ q̄l̄ nūero duodecim sūt. i.z. vndēary.

In Oppositum arguit sic. Aliq̄ apli sunt ōes apli. t̄nō plures neq̄ pauciores q̄. i.z. ḡ ōes apli sunt. i.z. p̄z dñia: tenēdo ly ōes collectiue. āns ē ve- ruz. ḡ. i.z. q̄l̄ qd̄ ē s̄p̄b̄. ita q̄l̄ s̄p̄b̄ ē x̄cedēdū in sensu colle- ctione: sed in sensu diuisiōne ē impossibile.

p̄z **Lic̄a** p̄dicta sit h̄ p̄z. Aliq̄ ē v̄lis affirmatio cui sub- sectū supponit p̄ plurib̄: et rū nō ḡtingit descēdere ad aliqd̄: nec ad aliq̄ illo p̄z dc illa dñia ōes apli sunt. i.z. da- to: q̄p̄ siḡ v̄le rencaſ collectio: q̄. i.z. illō sit v̄lis (p̄z) q̄r̄ in ea s̄b̄ycit terius cōis solo siḡ v̄le deteriar̄ denoiantē ipm̄: sic enī s̄gnū v̄le tētū diſtūe facit pp̄onē v̄lein: ita tentū colle- ctione ex quo v̄trob̄ p̄distribuit. Et q̄p̄ subiectū supponit p̄ plurib̄ māifeſtū ē: q̄r̄ supponit p̄ oib̄ apli: et q̄p̄ nō ḡtingit descēdere ad aliqd̄: nec ad aliq̄ illo p̄z q̄r̄ nō sequit̄ ōes apli sunt. i.z. petens et pau. sunt apli. ḡ petrus et pou. sunt. i.z.

p̄z **Exista** h̄ne seḡ p̄. Q̄r̄ aligs terius supponit p̄ pluribus: et tū nō supponit p̄ aliq̄ nec p̄ aligb̄ illo p̄z de subo illi p̄ v̄lis ex quo. n. supponit p̄ oib̄ apli supponit p̄ plurib̄: et q̄r̄ nō ḡtingit descēdere ad aliqd̄: nec ad aliq̄ illo p̄z: nō suppo- nūt p̄ aligo nec p̄ aligb̄ illo p̄z. **C 2°** seḡ. Q̄r̄ aliq̄ ē v̄lis cu- ins subū supponit p̄ plurib̄: et tū nō ē apta b̄re nisi v̄na sin- gularē: ipl̄ sunt. i.z. demō ōes apli: et tenē p̄nomē collē- ctione. **C 2°** Aliqua ē v̄lis affir̄ cui corrūt p̄ticularis: vel idefinita: et nō subalterna (p̄z) q̄m̄ illa: apli sunt. i.z. ē idefini- ta: v̄lis deteriare: et alia apostoli sunt. i.z. ē sua p̄ticularis: et q̄p̄ n̄ h̄eat subalterna: p̄b̄o: q̄r̄ s̄b̄h̄re subalterna: illa ēt: aliq̄ illo p̄z: et tū q̄l̄ illaz subalternae illi: alig apli nō sūt. i.z. sūt illa īm̄ē h̄dicūt: ōes apli sunt. i.z. et aliq̄ apli n̄ sūt. i.z. qd̄ ē fal- su: q̄r̄ q̄l̄ illaz ē v̄a. **Exista** h̄ne seḡ p̄. Q̄r̄ sicut aliq̄ est v̄lis affir̄ cui subū supponit p̄ plurib̄ sub q̄ nō ḡtingit descēdere copu. Ita aliq̄ ē p̄ticularis vel idefinita: et tū q̄l̄ sub q̄ nō ḡdescēdere disiūcīte: p̄p̄ p̄z: q̄r̄ nō seḡ ōes apli sunt. i.z. et ipl̄ sunt ōes apli. ḡ ipl̄ sunt. i.z. et ipl̄ sunt. i.z. et sic de singulis. s̄a p̄ seḡ: ex p̄oii: q̄r̄ nō seḡ alig apli sunt. i.z. et ipl̄ sunt ōes apli. ḡ ipl̄ sunt. i.z. vel ipl̄ sunt. i.z. vel ipl̄: et sic d̄ singul. **C 2°** seḡ. Q̄r̄ sub subo v̄lis p̄dicit: et sic p̄ticularis: vel idefinita ḡtingit descēdere coplati vel p̄ v̄na pp̄onē singu- larē (p̄z) q̄r̄ optie seḡ ōes apli sunt. i.z. et ipl̄ sunt ōes apli. ḡ ipl̄: et sic de singulis sunt. i.z. demō rōndo t̄t̄ne duos v̄l- tres. Et ex codē ante ēt seḡ singulariter: q̄r̄ ipl̄ sunt. i.z. deinfando ōes. Cōs̄it̄ delcēdat sub subo p̄ticularis: vel ē definiat. **C 3°** Aliq̄ ē v̄lis affir̄ q̄ nō ē p̄p̄ exp̄oibl̄t p̄. h̄ada: s̄ more p̄ticulariū resolubl̄t iferēda (p̄z) de p̄dicta v̄lis: cul̄ ille nō sūt exp̄oibl̄t. apli sunt. i.z. et nulli sunt apli gn̄ ipl̄ sunt. i.z. et illa. **C 3°** exponēs sit falsa: et v̄lis v̄a: q̄ sic p̄ba: ipl̄ sunt. i.z. et ipl̄ sunt ōes apli. ḡ ōes apli sunt. i.z. **Exista** h̄ne seḡ p̄. Q̄r̄ aliq̄ exclusiua ē exp̄oibl̄t: cui v̄lis nō ē exp̄oibl̄t (p̄z dñia) t̄m̄. i.z. sūt apli: q̄ sic exponēt. i.z. sūt apli: nō plures q̄. i.z. sūt apli. dz. n. exp̄oibl̄t gra plabitat: q̄r̄ respicit s̄v-

gn̄um v̄le collectiue sumptū: s̄z q̄d̄ diūe exponēda ē p̄ nega- rationē ifinitatis. v̄lis at huīus exclusiue nō ē exponēda (vt patuit) **C 2°** seḡ. Q̄r̄ aliq̄ exclusiue affirmatio p̄mi ordi- nis cui nō r̄sider aliq̄ exceptia (p̄z) de p̄dicta exclusiue: cui si corrūd̄z aliq̄ exceptia: max̄ vide illanulli p̄ter. i.z. sūt apli: s̄z h̄ nō: q̄r̄ exclusiua ē v̄. i.z. exceptia falsa. **C 4°** Aliq̄ ē v̄lis affirmatio cui nec dñit: nec h̄dicto: figuraliter corrūd̄t (p̄z) de sepe dicta. Si. n. b̄t̄ h̄dictoriū l̄ figura maxime ēt illud alig apli nō sunt. i.z. s̄z h̄ nō: q̄r̄ tunc duo h̄dictoria ētēt s̄l̄va. Ex boē statim sequit̄: q̄ ista v̄lis nō h̄ t̄t̄: bec- enī: nulli apostoli sunt. i.z. et alig apli sunt. i.z. r̄sident: et sunt dñit: et h̄dictorie illikōes apostoli sunt. i.z. q̄i ly ōes teneat di- uīe. **C 2°** Exista h̄ne seḡ p̄. q̄ ista v̄na nō valēt alig apli non p̄. **C 2°** sunr. i.z. ḡ nō ōes apostoli sunt. i.z. renēdoly ōes collectiue nec arguit ab vno conueribili ad reliquū nīsly ōes teneat di- uīe. **C 2°** seḡ. Q̄r̄ hec sūt duo falsa: et nō h̄dictio es apli sunt. i.z. et nō ōes apli sunt. i.z. dato: q̄ p̄ siḡ v̄niuersale te- neat diuīsue: et in fa collectiue ex quo sequit̄ in media- re q̄ iste non conuertit: omnes apostoli sunt duodecim ōes apli sunt. i.z. nec ille nō ōes apli sunt. i.z. nō ōes apli sunt. i.z. supposito q̄ sem̄ siḡ v̄le affir̄ diffōm̄iter teneat.

Ad Primiū negat dñia: q̄r̄ i. ante teneat ly ōes colle- lat: et dñit t̄t̄ nō teneat sensus diſtūe cuī sensu diſtūe vt i. p̄di- cit exēplio: s̄z illud ē gra māe t̄t̄ne p̄t̄op: q̄r̄ cuī teris mābi- lib̄ fallit dñia: deide cuī dñ: ōes apli sunt. i.z. ḡ ōes apli sunt. i.z. ce- do dñaz et dñis. et tū dñ illi sunt mortui et imperfecti. ḡ illi non sunt: x̄edo to. Ex h̄t̄ tū nō seḡ ḡ. i.z. sūt apli: q̄r̄ t̄t̄ eorū sūt quos ecclēsia vocat apli: capiēdō p̄t̄ p̄ncipalē p̄ toto: et sic etiā in ethicis vocat Ari. t̄t̄lectū h̄oies p̄ ē p̄ p̄ncim̄. **C 2°** Ad 2^m negat q̄ ōes apli sunt. i.i. et nō plures: et t̄nē ad arḡ sūt. i.i. et v̄n̄: et v̄n̄ ē nō plures. ḡ sūt. i.i. et nō plures: negat dñia: q̄r̄ i. ante ly nō plures copular̄ terioplāl̄ nūerū tō- ne cuī ista significat v̄n̄ illo p̄z: aut q̄ ōes apli sunt. i.i. et nō plures: sed gl̄z illo p̄z sensu ē falsus. Deide cuī dñ: ōes apli sunt duo senari. ḡ sūt z. negat dñia: nec arguit ab iferōt ad sūt su- perius: q̄r̄ l̄z ly z. sit terius p̄d̄ q̄z z. senari. vel duo quater- nary. vel duo binary. q̄r̄ p̄us ē illud aquo nō auertit substi- nedī sequentia: vt p̄z: p̄ philosopbz in post p̄dicamentis capiēdō p̄t̄: nor ramē est superius. Si enī iste in odus ar- guendi valeret posset probari: q̄ tu es nō homo: sic arguen- do tu es homo. ergo tu es nō homo (p̄batur cōsequentia) ab inferiori ad suum superiū: quia si homo ē: non homo ē: et nō econtra et ita dicit in proposito: q̄r̄ ly duo non habet su- perioritate in dñi duo senari: sed solum habet priorita- tem. **C 2°** Ad tertiu dicit q̄ illa propositione implicat cōtradi- cōne: aliqui apostoli sunt omnes pauciores duodecim: q̄r̄ nec duodecim nec aliqui pauciores duodecim possunt esse om- nes pauciores duodecim. et ipl̄ arguit q̄ v̄ndēar̄ sunt om- nes pauciores duodecim: et ipl̄ sūt omnes pauciores duodecim negat conse- quētia. Si arguitur sic: omnes pauciores duodecim sunt ali- qui. ergo aliqui sunt omnes pauciores duodecim. distingua- tur antecedēs penes subiectū collectiūm̄ et diuisiōnē. In sensu collectiūo cōsequētia ē bona: sed antecedēns est fal- sum (ex quo) nulli sunt omnes pauciores duodecim: sed in sensu diuisiōne negatur cōsequētia et si queratur ex quo om- nes pauciores duodecim sunt aliqui: v̄t illi sunt duodecim v̄l- p̄panciores: dico: q̄ illi sunt pauciores duodecim et sem- per tenendo diuisiōne: nō ramē concedo q̄ aliqui sunt om- nes pauciores duodecim sine teneat ly omnes diuisiōne collectiue. v̄nde concessum ē in alio s̄p̄b̄m̄ate q̄ om- nia compōsibilā istoruū sunt demonstrati quatorz con- tradictorijs cōtingētibus: et illa sunt aliqua tenēdo ly om- nia diuisiōne: nulla tamē dñm̄ compōsibilā istoruū sunt:

Sophisma

28

Ad 4^m siue teneatur ly omnia diuisine. siue collective. **C** Ad q^r tum conceditur. q^r alioz é maius nūcr^o oiu^r apostoloz: et ille é maius nūcr^o. vñ sic i nūero trario sūt tres binary gruzglz é maius nūerus trinary: et i quaternario sūt qtuor quaternary: quoru glz é maius quaternary. ita in diuide nario sunt. i.e. vndenary. quoq^r glz é maius numerus duo denary. Et si alioz dicitur Ari. i. thop^o q^r illd qd p supabundatia d^r vni soli uenit. igit suplatiu^r gradus nō p^r pere re s^r multis. negat vna. qz lz suplatiu^r gradus vni soli p^r p^r tit: exp^d po^r. tñ plib^r p^r erit exponédo cōparatiue. vñ pos sibile est q^r duo sint fortissimi: sic q^r nullus illoz sit altero fortior: lz q^r duo sint fortissimi: et altero illorū vnu sit fortior iplicar dictione. Exponédo ergo suplatiu^r cōpatiue cōcedo q^r i quolz nūero. s. binariu^r plures sūt maximi nūri: et isto mō concedis. q^r io. sunt gna gna^r et qtuor sūt qli tates p^r me. **C** p^r dicis segut p^r. Qe nulli apli sūt oes z^r. istoru: et tñ alioz apli sūt oes duo apli: p^r p^r; qz. i.e. nō sūt oes apli duo istoru: cu nō sint istoru: nec et. i.e. sūt oes z^r istoru: qz. si. i.e. sunt oes duo istoru nō connumerando petru pifor miter. i.e. sunt oes istoru nō connumerando paulu: et q^r p^r ii. nō connumerando petru: sunt. i.e. non connumerando paulu: qd est impossibile. qz ad diuersitatē vnitatis segt diuersitas nueri. z^r vñ(p^r) qz. i.e. apli sūt oes duo apli: tenendo ly oes colle ctine. et p^r dicat q^r alioz apostoli sūt oes tres apostoli: et oes qtuor apostoli: et oes sex apli. Et si arguit sic: Aliq^r apostoli sūt oes duo apostoli: q^r alioz apostoli sūt oes q^r sunt z^r apostoli. negat vna. et iterū negat ista: oes apostoli sūt oes duo apostoli: q^r oes apostoli sunt duo apostoli. si ibi oes teneret di uisine ille vne valeret: lz ex quo teneat collective nō valeret. **C** z^r segt q^r aliq^r é vniuersalis cui nō p^r corrindere p^r par ticularis. id est finita vel singularis (qz de ista) oes z^r apostoli sunt. i.e. tenedo ly oes collective. nō. n. sibi corrindent alioz istoru: alioz z^r apli sūt. i.e. z^r apli sūt. i.e. qz. notu^r é vniuersale c^r verā: et qz illaru triū eē falsa: qre rē.

C prima pars principalis.

Igesillu^r sophisma. Qe verū: et deū esse oīnt(pbaf) nullū ve ruz é orō infinitua: lz deū eē est orō infinitia: g^r rē. minor arguit: deū esse é xpō terioz: lz nō videt nisi orō infinitua: g^r a^r apparet esse d^r identioe phi p^r phymerinas dicētis: q^r B vbi^r é significat qz d^r xpōne quā sine extre mis nō est intelligere arguit sic tuc: si deū esse nō eē cōpo ter minoz: et deū esse é videt q^r deū esse sit ds. Bz^r segut: q^r alioz p^r uertiſcu suo sbo: p^r nō é scōueniēs(et pbaf vna) hec p^r ds est uertiſ cu suo sbo: et ista è alioz p^r. g^r maiō declarat sic: g^r gd significat illa p^r significat lz sūr: et eōuerso: q^r illa p^r conuertis cu suo sbo(p^r vna) qz sīnō: B iō est. q^r diuersimode significat: lz B non ipedit. q^r bō et risibile uertunt: èt non obstante q^r diuersimode significant. Cans vñ(p^r) qm illud sbo significat adeqte deū: et ista p^r significat adeqte deū eē mō g^r gd est ds é deū esse: et ecōuerso: vt é admissi. fo si deū esse é ds: q^r idē deū creare é ds creās: et deū p^r producere hoc istas. é ds producēs B istas. quo cōcesso segut: q^r netciū est atigens: pbaf deū pdū cere hoc istas est atigens: et deū p^r producere B istas est necciu^r g^r necciu^r est cōtingens: p^r vna: et pbaf p^r pars antis: qm deū producere hoc istas. i.e. est verū: et imediate post istas p^r s^r erit falsu^r: g^r est atigens: vel sic: het, pp^r est cōligenz ds pro ducit hoc istas cu ipsa sit vñ: et erit falsa: et ipsa adeqte signifi cat deū producere hoc istas: q^r deū p^r producere hoc istas est atigens(p^r) ab officiatib^r ad officiatu^r a^r s^r g^r et vna: p^r p^r antis pncipalis arguit: q^r deū eē est necciu^r lz deū eē est deū producere hoc istas: q^r deū p^r producere B istas é nec es fariu^r(p^r vna) cum maiori et minor declarat. qm deū eē est ds: et deū eē é ds p^r producēs hoc istas: et ds producēs hoc istas

est deū producere B istas. g^r opma ad p^r lmlū deū eē é ds p ducens hoc istas. **C** Ex eadē radice p^r argui q^r propō nec z^r org cessaria é ppō atigens. q^r illa é propō atigens ds p^r ducit B istas: cu iā sit vñ: et nunq^r erit vñ sic significando et eadē est neccia: q^r suū adeqtu^r significatu^r est necciu^r. s. deū p^r ducere hoc istas. vt argutu^r est. **C** Si deū esse est ds: g^r q^r idem z^r arg boiem esse est bō: et sal esse è aial: quo concessio: segut: q^r verū est falsu^r: et q^r possibile è ipo^r: et q^r scitu ate est tibi du biu^r. p^r arguit. vñz est falsu^r esse: lz falsu^r cē è falsu^r. sic boiez eē è bō: g^r verū est falsu^r. z^r. pbaf vñl^r possibile è ipossibl le esse: imo verū è ipossibile eē et q^r altqd ipole è: lz ipossibl le cē è ipole: sic aial eē est aial: g^r possibile è ipole. z^r pbaf vñl^r. scitu a te è tibi dubiu^r es: lz tibi dubium cē è tibi du biu^r. ergo rē. vñ breuiter p^r sic argui. hoc est tibi oubiu^r de monstrando ista: rex sedet: et hoc est scitu ate: ergo scitu ate est tibi dubiu^r (probaf minor). Hoc esse è scitu ate: lz hoc eē est hoc: ergo hoc è scitu ate. Itē hoc est falsum et ipossibile demonstrado ista. tu es asinu^r: lz hoc est verū et ipossibile: g^r verum et possibile est falsum et ipossibile. minor declaratur qm hoc esse est verū et possibile: lz hoc esse est hoc: g^r hoc est verū et possibile. **C** 4^m. Si deū esse est ds: ergo p^r idē soz. 4. ar^m currere est soz. currens: et te esse è tu (quo conuerso) arguit: soz. currere è soz. cursus: lz facio soz. currere qz facio q^r soz. currat: ponatur in casu ergo facio soz. currente: sed soz. currens è soz. ergo facio soz. Itē si te eē est tu: et te esse è vbiq^r. ergo tu es vbiq^r: minor declaratur. vbiq^r est verū te cē: ibi est te esse: sed vbiq^r est verū te eē: ergo vbiq^r est te eē (maior patet): qz quoq^r loco signato. si verum est ibi te esse. ibi est te esse: et minor declaratur vbiq^r: seif te esse ibi verum est te esse: qz nihil scitur nisi verum p^r nō posterioz: lz vbiq^r scitur te esse: qz vbiq^r deus scit te esse: ergo vbiq^r est te esse. Preterea segut: q^r illa propō tu nō es: significat te esse: qz ipsa significat g^r gd significat sōm: sed sōz tūs significat te esse: ex quo significat te: et tu es significat te esse: ergo illa propō significat te esse: et eadē significat te nō esse: g^r illa propō significat te non esse: et te esse: sed te non esse: et te esse est ipossibile: g^r illa propō significat sic ipossibile est eē: et p^r vna illa: tu non es ipossibilis: imo segut: q^r h tu es: si significat te non esse: et quo siu^r d^r dictoria significat te esse (quo oceso) sequitur: q^r h est ipossibilis: tu es: qz significat te esse: et te non esse q^r significatu^r est ipossibile. Ex q^r seg tur: q^r alioz propō cōtinges est ipossibilis: et alioz sunt duo d^r dictoria inter se d^r dictoria. quoq^r quodlibet est impossibilis: sed h sunt inconvenientia: ergo rē.

In CONTRARIUM arguit sic. Qe verū: et deū esse: vñt. ds è alioz verū: g^r ds è deū: et eē vñt: z^r è falsa: g^r alioz p^r misarū: nō minor: qz ds è p^r verū p^r Ari. z^r metaphysice. g^r maior è falsa: qz è sophisma.

Lirca pdicta sit hec p^r p^r. Deū esse nō è alioz xpō terioz. p^r p^r rū (probaf) qz: si deū esse eēt alioz xpō terioz: g^r idē boiem ee asinu^r non è nisi xpō terioz: sed ego possuum facere aliquā xpōnez talē terioz: deū esse boiez cē ee asinu^r g^r possuum facere deū ee: et boiez ee asinu^r. **C** Itē dato isto seg tur p^r q^r necciu^r è illatiu^r atigens(p^r baf hui^r vna) bo^r ds est. igit deū esse est verū: a^r s^r est necciarū (vt stat) et q^r vna sit atigens: probaf: deū esse est verū: et p^r esse q^r deū esse non sit verū: g^r illud vna est contingens(p^r baf minor) et facio ista vna. nulla compō terioz est: g^r deū esse non est verū: lz vna: ex quo deū esse nō est nisi xpō terioz: a^r s^r est pole: q^r vna. **C** z^r segut. q^r atigens è illatiu^r ipolis argué do eē. deū esse nō est verū: g^r ds non è: mō probatū è a^r s^r et sepolte: et ita segut: q^r iā deū esse definit eē: si imediate post hoc non erit alioz xpō terioz: et atigens segut: q^r boiem ee asinu^r est: q^r boiem esse asinu^r est illap: opō bo^r est asinu^r: vel illa orō infinitia boiem ee asinu^r. **C** z^r h. oeū esse non è mod^r rei: pbaf: esse nō est mod^r rei: g^r nec deūm esse: a^r s^r

arguitur: si te esse est modus rei: aut ergo est modus ex his in te precise: vel solum in alio: aut ybiqz. Si p^m. cū qdlibet alio nālē p̄us: stet eē sine dictione sine suo posteriori: ergo stat te eē & te nō esse: qd est ipole: si z²: t qd qd ē in alio a te stat te eē sine te: qd stat te eē te non existit qd itez ē ipole. Si 3^m. Lōtra vbiqz ē aggregatū terioz ibi ē qd illoz: s^z te eē est aggregatū ex significato sibi & significato sibi isti^m proponis tu es: qd vbiqz est te eē: ibi tu es: s^z vbiqz est te esse: ergo vbiqz tites: qd iterū est ipole. Itē s^z vbiqz ē te esse p idē vbiqz ē te currere: dato q^m tu curras: s^z vbiqz ē te cur rere ibi ē cursus tuus: t vbiqz ē cursus tu^m ibi tu es: q^m nul libi ē accīs sine sbo: ergo vbiqz tu es. Deinde si deū eē est mod^m rei: t nō ds: ergo deū eē est accīs: p^m s^m: q^m oē qd est: est sba vel accidēs. 5^m. me^m: t deū esse nō ē sba: q^m non videt que sba: ex quo deū esse non est ds: ergo o^m dicere q^m deūm esse ē accidēs. quo nō cōfessio: aut ergo accīs est ī deo vel sialio n deo: nō p^m: q^m ds est act^m purus. iz^m. metha^m: nec z^m: q^m tūc staret accīs sine sbo: qd ē ē phm p^m physicom & z^m. metha^m & pba^m s^m: q^m quocūqz alio a deo anihilato adhuc cēt deū esse: q^m adhuc verū cēt deū esse. C 3^m. 2^m. Deū eē non ē aligd vel aliqliter distincū adecop^m: q^m dato opposito segt p^m: q^m duo sunt dy: probat: duo sūt simplr p^m: ergo uno sūt dy: p^m s^m: intelligi terios: t probat alia: ds ē p^m simplr: vtpz: t denz eē est p^m simplr: pba^m: q^m si nō: ergo deū esse ē nālē posterior^m pmo simplr qd ē ds: s^z oē altero p̄us stat eē sine dictionē absgz suo posteriori: ergo stat deū eē: t non eē deū eē. C 2^m. segt: q^m si tū ds ē infinita sunt: q^m si tū ds ē deū eē: t deū esse: eē est: t sic in iſinitū. nā si deū esse nō ē ds: p idē deū eē nō est deū eē. C 3^m. segt: q^m ista s^m nō valet ds est: ergo verū est deū esse: q^m dictionū s^m stat cū ante: pba^m: naz s^m nibil: nec aliqliter esset nisi ds: de^m esset: t non eēt verū deū eē ex quo tu dicas: q^m deū esse nō est ds: q^m oppositū s^m isti^m tuē stat cū ante. C 4^m. segt: q^m stat aliqd vel aliqliter eē deo nō exīte: probat: nā si deū eē non ē ds: p idē deū posse esse non ē ds: s^z p̄us ē deū posse esse q^m ds ē: q^m tē. minor arguitur: q^m non segt formalr deus p̄t cē. ergo ds ē: s^z bñ eō: mō p̄us ē illud aquo nō conuertit subsi^m s^m: p Ari. In post pre dicāntis ca^m de pori. C 4^m. 2^m. deū esse ē ds (p^m) q^m deū eē lī ē 2pō terioz: nec mod^m rei: nec aliqd vel aliqualiter distincū a deo: q^m deū eē est ds. Et ita nōter dicas: q^m hoiez cē est hō: t hoiez currere est hō currēs. Idē dī de significatis nechys veris quo^m s^mta hñt cē i^m rēp nā: q^m oē tale significati^m ydē: p̄ificat sbo suo. ita q^m deū nou esc solē est ds: t hoiem nō esse asinū est hō: segt. n. gnālr ds est: t ds nō est sol: q^m de^m est deū nō esse solē hō est: t hō nō est asin^m: q^m hō est hoiez nō esse asinū. s^m. n. aliqua rō cluderet q^m ds non ē deū non ē solē: marie videre^m ista: si nibil nec aliqualiter cēt ds: non eēt sol. sic iā ds non ē sol: s^z si nibil: nec aliqualiter cēt: ds non cēt deū non esse solē. q^m nec iā de^m non ē deū non ē solē: s^z ista rō non valet s^m nec illa si nibil nec aliqualiter cēt. tu es: v^m tu nō es: sicut iā tu es: vel tu nō es: s^z si nibil nec aliqualiter esset nibil esset te eē: vel te nō esse: q^m iā nibil nec aliqualiter cēt te eē v^m te s^m cē: aūs est verū (vt liqt) t s^m flz: q^m tu es te eē vel te s^m cē: pba^m: tu es te eē: q^m tu es te eē vel te nō cē: p^m s^m: apte disincti. ad totū distincū sūt ipedīnto. aūs ē ve rū vtpz: q^m t s^m: C Lōtra si deū s^m cē solē ē de^m: t deū nō cē solē est sol: q^m sol ē ds: pba^m minor: deū nō cē solē est solē non cē deū: s^z solē nō esse deū est sol: ergo tē. Maior arguit: q^m iste propōne^m auertūt: ds non est sol: t sol nō ē ds: ergo si gnisicata auertūt t s^m eadē. C Breuiter negat^m vltia s^m q^m iste cōuertit: ds nō ē chy^m: t chy^m nō ē de^m: t nō significal^m auertūt: q^m nō segt deū nō cē chy^m est: ergo chy^m nō cē deū ē: t iste auertūt: for^m ē: t formatiū: t tū formā eē t formatiū esse nō sufficē: s^m nec mā t for^m sunt idēneq^m s^m & accīs. Si tū est aliq^m propō negatina vel affirmatia: cui^m sbo nibil corrūdet in re talis propōnis significati^m nō ē ali- obiectō Rūsso

Sophisma

z 9

ductam: et cu dū verum est falsum esse: et falsum esse ē falsū hoc negatur: qz coiter cu sic construit: tenet modalit et nō resolubilis: s̄ cōcedo q falsum eē est aliqd falsum: ex quibus nō segitur q verū est falsū: qz in cōseqnēte tenet ly vernū re solubiliter: et in ante officiabiliter: aliter illa ppō non esset vā: s̄ solū seq̄bas: q verū est aliqliter eē qualr esse ē aliqd falsuz: et after dr: q illa vā nō valer hoc ē falsuz: et hoc eē s̄ eē: qz hoc esse ē falsū: qz ly falsū in ante tenet resolubiliter: et in ante officiabilis: s̄ solū segtur: qz s̄ ē est aliqd qd est fal sum: et ita dicat ad oia alia.

Ad 4^m sum: et ita dicat ad oia alia.

Ad 4^m nego illa vānam. facio for: curtere: et sor: cē s̄ sor: currēs q facio sor: currentē: s̄ solū segt: q facio aliqliter eē aliqliter eē s̄ sor: currēs (et vltra) nego q vbiqz est te ee: et vbiqz illap: vbiqz eē vep te ee ibi est te ee: vbiqz sc̄is te ee: iblē te esse: nā hic sc̄itur sole eē: et tñ bic nō est sole esse. Et cu dū quocūqz loco signato: si verū est ibi te ee: ibi est te ee: verū est: nō tñ s̄ ibi vām ēte esse ibi ēte ee: vñ st video sole hic: sol ē bic: n̄ tñ st hic video sole bic ē sol. S̄ illi hic sc̄io sole esse: et tñ nō sc̄io bic sole esse. dein de cōcedo q illa tñ non es significat te ee: et te non esse: qz in nō facere intelligi facere fm A2. in libro elenco p. Ex q nō segt: q illa ē impossibilis: qz impossibilitas categorice penes significatū p̄marū attedit: et non secūdariū: mō illa significet p̄marie te non ee: et sc̄arie te ee: nego tñ q illa tñ es significet te nō esse: nec ē verū st aliq. ppō significat aliqliter esse: q suū h̄dictoriū significat oppositū istius significati: sed bene: si ista propositio primarie significat alliquid: vel aliqualiter: oppositum illius qd significatur per suū cōtradictorium: vt patet inductio n̄igitur z.

C p̄mī pars principaliſ.

V gelūmī p̄mī sophisma. Qia vera et falsa opponunt. Contra a. s̄. b. due propōnes necessarie: et c. d. due ppōnes xtingētes: et arguit sic. Qia vera et falsa opponunt. a. b. c. d. sunt vā et falsa g. a. b. c. d. opponunt (p̄mī) qz ēst illus in tertio p̄me figure. s̄ est falsa: galīq p̄missarū. nō minor: ḡ maior. q ille sit illus in 3° p̄me arguit sic: q si non: hoc ē iō qz plus pdicat in minori qz fuerit s̄bz majoris: s̄ illa subalternatur. oia vā et falsa opponunt: vā et falsa opponuntur: et seba subiecti totū copulatiū: qz in p̄ma (p̄mī) xū maior: et minor declarat: nā ille cōuertunt cōuerstione simplici aliq̄ opposita sunt: vā et falsa: vā et falsa sunt oppositis: s̄ in p̄ma p̄tū totū copulatiū: qz in fa. Cz oia vā et falsa opponuntur: q̄ oia vā opponunt falsis (p̄mī) ab uno cōuertibili ad reliquū vās est falsū. qz a. qz s̄ sit falsū arguit sic. oia vā opponunt falsis: s̄ds et intelligentie sunt aliq̄ vā: ḡds et intelligentie opponunt falsis: vās ē falsū. qz a. qz non fa ps ē falsa: ergo p̄. q̄ fa ps nō sit falsa arguit. nā ds et intelligentie sunt aliq̄ entia: ergo sunt aliq̄ vera (p̄mī) ab uno cōuertibili ad reliquū per Aristotelez. z. metaphysicō dñis: Oe vniuersitatis rei entitate ē sua dispō ēvitare: q̄ ds ē primū verū: aquo s̄t oia alis vā. Cz. Qis propō est vera: ḡnō oia vera et falsa opponunt: probat a. qz st aliq̄ propō ē que nō sit vā: st tiḡ illa chȳ est. Cōtra illa p̄ significat verū: iḡ illa ē vera (p̄ba a. s̄) nā illa significat p̄mo aliqd eē: s̄ aliqd esse ē verū: ergo z. maior arguit. nā illa significat aliqd esse verū: ergo a. s̄ aguitur. na illa significat aliqd eē: et nō significat p̄mo aliqd s̄ significat: ergo significat p̄mo aliqd eē (p̄mī) cu minor: eo q̄ s̄bū significat aliqd: et verbū significat esse: et ppō nō cōponitur: nisi ex illo s̄bū et verbo: ergo illa propō significat aliqd esse (p̄mī) qz quelz propō significat iuxta cōponem suoy teritorū: s̄ illa non significat p̄us allqd aliud significatū qz aliqd esse: arguit: nū qz chȳ ēē nō est aliud qz aliqd esse: tu qz si significat aliqd p̄us. igitur significat p̄mo aliqd esse qd erit probanduz (p̄mī) qz cōpatiu ē grad p̄

supponit statū positū. **C** 4^m. Qis ppō est falsa. ḡz p̄ba a. arg^m a. s̄: qz si non: maxie videt illa ds est. S̄ illa significat p̄cise alr q̄ est: ḡ illa ē falsa (p̄mī) et p̄ba a. s̄: nā illa significat aliter q̄ est: et non ē nō significans aliter q̄ est. ḡ illa significat p̄cise aliter q̄ ē. ergo illa significat p̄cise non sicut est (p̄mī) p̄ ab exponētib ad expositū: et z̄ ab uno convertibili ad reliquū: nā segf gnālē. tu tñ es hō. ergo tñ es tñ hō: et z̄. p̄ma ps a. s̄tis arguit: illa significat hūc deū ēē demonstrādo vñ deū intelligibile q non ē. q̄n̄ iste terius ds significat oēm deū intel^{ct}. s̄ iste terius hō oēm hoīem imat. s̄ illa propō significat iux significationē suoy teri minorū. ergo illa propō significat istū deū esse: s̄ iste ds nō est. ḡ significat aliter q̄ est. z̄ pars a. s̄tis declarat: qz si illa ppō est non significans aliter q̄ ē: ergo illa propō non est significans aliter q̄ ē. vās ē falsuz (et z̄ vā) ab affirmatiue de p̄terro infinito ad neg^m de preterito infinito.

In Contrarium arguit. Vela et falsa opponuntur: et nulla sūt vera quin illa et falsa opponantur: qz suppono qz liber ppōneb̄ h̄dictoriū. ergo oia vera et falsa opponuntur (p̄mī) ab exponentiibus ad expositū. a. s̄ est verū: ergo et vās: qd est sophisma.

Lirca mām tactā et maxime in duab vñmis rōib̄ sit hec p̄. Si p̄cise s̄cē significat. a. ppō quecūqz p̄. s̄ sit illa. a. propō est vā. et nō ē (p̄ba) qz s̄cē significat .a. propō. et non alr q̄ s̄cē significat. a. ppō. a. propō ē vera: iḡ si p̄cise sicut ē. a. ppō significat. a. propō ē vā (p̄mī) ab exponētib ad expositū: a. s̄ (p̄mī) iductiue) et sp̄. vās arguit. nā ille ppōnes sunt vere. nulla chȳ ē: adā sūt: vās xps erit. q̄n̄ nulla significat p̄cise s̄cē est eo: qz nullā chȳ. merā esse ē: nā adā fūisse: nec a. s̄xim fore est. **C** Ex ista p̄. cor^m ne segiur. p̄ qz si aliqd p̄positio p̄cise significat sicut ē: illa p̄positio est vā: et non ē (p̄mī) nā q̄mūqz data si illa p̄cise si ḡificat sicut est: illa sic significat s̄cē est: et tñ non significat aliter q̄ s̄cē est: s̄z qz liber talis ē vera. ergo z̄. **C** z̄ segt: qz si ita ē totaliter s̄cē aliqd p̄positio significat illa p̄positio est vā: et non ē (p̄mī) probat: si ita ē totaliter s̄cē aliqua p̄positio significat qz liber talis ē vera. ergo z̄. **C** z̄ segt: qz si ita ē totaliter s̄cē aliqd p̄positio significat illa p̄positio est vā: et non ē (p̄mī) nā s̄ totale significatiū a. s̄cē p̄positio est s̄cē est: qz significatū illi ē est sicut ē: sed illa propō ē vā cu ins qz significatū ē sicut est: ḡ z̄. a. s̄ p̄: qz ly totale tene turstica. **C** 4^m segt: qz si p̄marie sicut est aliqd p̄positio significat: aut si aliqua propō significat p̄marie s̄cē est: illa propō est vera: et nō ē (p̄mī) qz si p̄marie s̄cē est: et aliquā p̄positio significat: sūt p̄marū significatū ē sicut est. **S** qz qz liber talis ē vera: ḡ z̄. **C** 4^m ps illius et oīum alio p̄ p̄cē dētiū probat sicut z̄ pars vās. **I**ntelligēdū q̄ oēs ille nobilitate significatū alicuiū propō: aliqd p̄positio significat p̄cise s̄cē ē: ita ē totaliter sicut aliquid p̄positio significat p̄cise s̄cē ē: ita ē totaliter sicut aliquid p̄positio significat p̄cise s̄cē ē: ita ē totaliter sicut aliquid p̄positio significat p̄cise s̄cē ē: ita ē qz significatū illius: vel illi ē sicut est: qm̄ qz significatū propō vā data ista significat ī finitas falsitatis: h. n. hō ē a. s̄al: significat me ee te: et boiem ee caprā: et asinū: et sic de singulis ī infinitis. **S** illi qz propō significat ī finitas vātates. nā h̄ propō hō ē asinū significat boiem ee: et asinū ē: et boiem ē: et asinū ē: et sic ī infinitū. **S** verū ē talia: significata ēē sc̄aria: penes q̄ non attēdit veritas nec falsitas ppōnis. **C** z̄. Nō si p̄ole ē ita ee sicut a. **C** z̄ propō significat adeq̄te: a. propō ē polis: nec ē (p̄mī) ps arguit. nā hec ē falsa ip̄olis: chȳ ē: et tñ possibile ē ita ee sicut illa significat adeq̄te: ḡ z̄. **C** z̄ pars declarat sic arguendo hec ppō chȳ ē significat adeq̄te deū ee: ḡ illa propō significat adequate s̄cē ē: illa vā ē bona: a. s̄ est p̄ole (ex quo) est propō vocalis: vel scripta: significans ad p̄la. igit̄ ēt con-

sequens est possiblē. 2^a pars declaratur quando aliq^o propositio est possibilē; et tamen impossibile est ita esse sicut illa propositio significat adequate: probatur et si uero illam mentalem naturaliter significante nulla propō est: et p^z; q^z illa est possibilē: quia possibile est q^z nulla propositio sit: et q^z non sit possibile ita esse sicut illa propositio significat adeq^{te} arguit: q^z si possibile ē ponat in eē: et arguit sic illa propō significat adeq^{te} sic est: s^z significat adequate q^z nulla propō est: q^z nulla propō est: q^z hoc nō significat adeq^{te} sic ē: et ita p^z q^z implicat h̄dictionē illā propōem adeq^{te} significare sic est.

p^m cor^m Ide p̄ de illis: oīs propō ē falsa: illā propō ē negativa. Ex ista s^{ne} segē p̄mo: q^z nō sit impossibile ē ita cē sic aliq^o propō significat adeq^{te}: q^z illa propō ē impossibilē: vel ecōuerio: pmū p^z: de illa metalicū illā propō ē: et 2^m de ista vocali v̄l scripta: chy^z ē: vel de illa bō ē aſinus. 2^m segē q^z aliq^o propō ē possibilē q^z nō p̄t eē vera: et aliq^o nō p̄t eē falsa: q^z nō ē necīa. p^z patuit de illa: nulla propō est: et 2^m s^z de suo h̄dictorio. s^z aliq^o propō est. 3^m 2^z: nō s^z ḡtigēs ē ita eē sic. a. propō significat adeq^{te}. a. propō est ḡtigēs: nec ecōtra: p^z q^z arguit ponēdo q^z a. sit illa chy^z ē (p^z) q^z a. propō nō est ḡtigēs: et q^z ḡtigēs sit ita eē sicut. a. propō significat adeq^{te} arguit: hec propō ē ḡtigēs: ita ē sic. a. propō significat adequate: et ista significat adeq^{te} q^z ita ē sic. a. propō significat adeq^{te}: q^z contingēs ē ita eē sic adequate. a. propō significat: p^z n̄ia: ab officiātib^z ad officiātū: maior declarat ponēdo q^z b. sit illa: propō ita ē sic. a. propō adequate significat: et arguit sic. b. propō ē falsa: et p̄t eē va sic adequate significādo: q^z b. propō ē ḡtigēs: p^z n̄ia: cū minori: et maior arguit sic faciendo illā propō: b. querit cū propōne va: q^z b. ē propō va. illa p̄ia ē bona aīs ē pole: ex quo ē propō vocalis vel scripta: q^z n̄ia. 2^m p^z n̄ia: patuit: ex porib^z: q^z illa metalis ē ḡtigēs: illā propō est: tū nō ḡtigēs est ita eē sic illa significat adequate immo ipole ē ita esse sic illa propō adequate significat: vt ē ostē sūz. 4^m 2^z: Sine ē est cīsse ita sic. a. propō adequate significat. a. propō ē necīa: tñō eē: p^z q^z p^z: q^z ē vna ḡditionalis: cuius h̄dictoriū n̄itīs nō stat cū aīte: q^z n. a. propō non sit nec cessario: et ne ē sit ita eē sic. a. propō significat non ē pole. 2^m pars ē clara: q^z hec ē necessaria: ds ē: tū nō non ēesse est ita eē sicut b. adequate significat: p̄ba: sic arguedo b. de^z ē significat adequate chymera ē: q^z nō est ita sic ipsa adeq^{te} significat: hec n̄ia ē bona: aīs ē pole: q^z p^z: ergo possibile ē nō ēsse ita sic b. adequate significat: et p^z n̄ia non necesse ē ita eē sicut b. adequate significat. Et si arguit sic. necesse ē deū ēsse: et illa propō adequate significat: q^z ne ēsse est ita eē sicut illa propō adequate significat: negat n̄ia: sic non segē ne ēsse ē sole ēsse: et sole ē ē est sole illuminare illā domū: q^z ne ēsse ē sole illuminare illā domū: s^z bū segitur: q^z sole illuminare illā domū ne ēsse est ēsse: et sic ēt ibi seqbat: q^z sic hec propō adequate significat: ita ne ēsse est ē: et sic hec ē de sensu diuisio va: et alia fuit de sensu p̄posito falsa. Si at q̄rit aīs gnāle ad h̄clūdēdū aliq^o propōe ēē va: vel falsaz: possibile vel impossibilē: necīaz vel ḡtigētē (dica) q^z si adequatū significatū alicui^z propōnis ē verū: illa propō ē va: et eē: et si alicui^z propōnis significatū adequatū ē falsū: illa propō ē falsa: et eē: et si alicui^z propōnis significatū adequatū ē pole: illa ē possibilē: et si alicui^z significatū adequatū ē impossibilē: illa ē impossibilē: st̄ necīū necīa: si ḡtigēs ē cātin gēs et eē. Voco significatū p̄ma^m vel adequatū illad q^z ap̄pendit toto signo: vt hoīem eē ē est significatū p̄ma^m: illi^z bō ē: et significatū adequatū illius ds ē ē deū ēsse: penes q^z tale significatiū h̄z attēdi vitas v̄l salitas pos^z: vel impossibilitas: necessitas: vel contingens propositionis.

Ad p^m argu^m **Ad prīmū** ne^m n̄ia: q^z p̄s p̄tū i mōri q^z subici^m atur i mōri: et tunc ad ar^m: iste subternant oīa va: et falsa opponunt: va et falsa opponunt (di co) q^z s^z i ista ēdefinita subici^m totū copu^m nō iniūce subal-

ternant: s^z subalternū ē hoc: oīa q^z sunt va et falsa opponuntur: s^z hec ē falsa. Si at nō subici^m nisi p^z q^z illa ē subalterna sophatis: s^z nō connertit in illā: aliq^o op^z sunt va et falsa s^z i illā: aliq^o q^z sunt va et falsa opponunt. **C** Ad 2^m xedo pmū p̄az tñego scōaz pp̄ equocationoz: qm̄ ille terius verū ē teri^m equoc^m ad v̄uz op̄lexū et ad verū icōplexū: nō i sophi smate sumit pro vo coplexo: sic ēt ly flū sumebat p̄ falso coplexo: et ita p̄t sumit in illa oīa va opponunt falsis: cū s^z dī: ds et intelligētie sunt va: hic sumit vez pro vo incōple xo: id minor oebuit ee illa: ds et intelligētie sunt va cōpleta: et hoc negat. **C** Ad 3^m. ne^m breuiter q^z illa chy^z ē significat p̄mo aliqd eē: et cū dī significat aliqd eē: p̄cedit: et nō significat p̄us aliqd significata rū: aliqd nego: qm̄ p̄us significat chymera ē: q^z aliqd eē: nō n. significat aliqd eē: nō ex sequēti: q^z significat chy^m eē. Et cū dī chy^m eē nō ē aliud q^z aliqd eē: q^z nō significat p̄us aliud q^z aliqd eē: negat n̄ia: q^z cū toto aīte stat: q^z chy^m eē s^t intel^m: aliud q^z aliqd eē: vnde illud v̄bū significat apliat v̄l q^z ad intelligibilia. Deinde cu^m dī ista propō chy^z ē significat p̄us aliud q^z aliquid eē: ergo significat palqd eē: negat n̄ia: q^z ly p̄non ē positivū illius cōpari: s^z hec aduerbiū nō sumptū p̄pe expōiblēr s^z oēscripti biliter. nā cū dī ly chy^z ē significat p̄mo aliqd eē: ds intelli gi: q^z illā propōez app̄hēditur aliqd eē toto signo quod nō est verū: s^z solū app̄hēndit chy^m ēē toto signo. illud vo significatū aliqd eē app̄hēdit tacq^z seqns. **C** Intelligēdīz nōbile tū q^z cū dico illā propōē chymera ē prius significare chy^m ēē q^z aliqd eē: nō loquor bicōe poritate tpis: s^z oē poritate nāē: comō quo dī for. p̄us eē boies: q^z eē risibilem. ri^m: n. p̄supponit humanitatē et nō eē: ita illā propōē chymera est significare aliqd eē p̄supponit illā significare chy^m ēē: et nō eē. **C** Ad 4^m ne^m: q^z illa: ds ē significat p̄cise sic ē immo significat aliter q^z est: et sicut nō est vt arg^m probauit. Et cū arguit illa ds ē significat alre q^z est: et nō est nō significans alre q^z ē: q^z p̄cise significat aliter q^z ē xedo n̄iam et n̄ia (ex quo) non segnit: q^z illa significat p̄cise alre q^z est: nec silitudo ē ad propositiū: q^z quelz illaz: tu tñm es bō: tu es tñm bō: ē exclusiva si ordinis: q^z oīctio exclusiva ponit iter s̄bm et p̄dicatū. S^z hec illa propō p̄cise significat alre q^z est: nō est iusdē ordīs cū illa: hec propō significat p̄cise sic ēē: q^z h̄ē terti^m ordīs (ex quo) h̄dictio exclusiva ponit iter p̄es p̄daciū: alia autē est scōi ordīs: q^z dīctio exclusua ponit inter s̄bm et v̄bū. **C** Cōtra p̄mo h̄ propō significat alre q^z est: q^z p̄ obīo significat p̄cise alre q^z ē: p^z n̄ia: q^z qlz propō cōvertit cū se ipsa dictione exclusua addita p̄to. 2^m hec chy^z ēē significat p̄cise sic ēē: ergo apari et illa: ds ēē significat p̄cise aliter quā ēē probat aīs h̄ significat sicut ēē: et nō aliter quā sic ēē. ergo illa significat p̄cise sicut est: q^z n̄ia duplē: tūz q^z arguit z^m obīo tur ab exponētibus ad expositā: cum q^z arguit ab uno con uertibili ad reliquū: nā quicqd et qualiter cūq^z est sicut est: z^m aliter quā sicut ēē: est p̄cise sicut est: et z^m aīs v̄o arguit: n̄ia propō chy^z ēē significat aliqd ēē: s^z aliqd ēē est si cūt est: et nō aliter quā sicut ēē: ergo illa propō significat sicē z^m non aliter quā sicut ēē: p^z n̄ia assimilā: nā bū segitur: video hoc: et hoc ē albū et non bō: ergo video albū et non boiem. **C** Rādef ad pmū negando n̄iam: nec obseruatē régula: q^z p̄ r̄fīo dictio exclusua z^m addīs predīcato: s^z solū p̄t: s^z bū segit: q^z illa propō est p̄cise significat alre quā ēē: et hoc cōcēdit sic aīs. **C** Ad 2^m ne^m: q^z illachy^z ēē significat p̄cise sicut ēē: ne^m z^m r̄fīo gatur p̄sequēntia: ad probationem: nec arguit ab expo nentibus ad expositā: qm̄ antecedēs ēst vna propō de co^m extēmo: vbl deberet ēē copulatiua: s^z illa propō significat sicut est: et non significat aliter quā sic ēē: mō z^m p̄ ē fat sa: sic n. illa tu es differens ab aīso exponit p̄ vñā negatiuā: non obstante q^z ly oīferens sit p̄s p̄daciū: ita b. a. vel b. propō significat p̄cise: sicut est: h̄z expōi per vñā negatiuā: il obstante q^z nō exclusiōis sit p̄s p̄t. Itēz ne^m q^z arguit

C Prima pars principalis.

Igesuū secunduz sophisima. Dis
hoē et duo hoies sunt tres
hoies. Contra arguit p̄no q̄rendo de sbo si
pcise subiectū p̄pare copulati. ḡ ois hō est
duo hoies et tres hoies: p̄z 21a: ab vno con
nertibili ad reliquū: s̄z p̄is ē i possibile: ḡ et
assis. Si tori copulatū subiectū arguit sc̄ ois
hō et dito hoies sunt tres hoies: sor. et p̄lo s̄it hō: et duo ho
mies et tres: ḡ sor. et p̄lo s̄it tres hoies: discursus bonis qr
in 3. p̄. h̄ est falsa: ḡ aliq̄ p̄missarū: nō minor: ḡ maior q̄ ē
sophisima. ḡ minor sit va(p̄z)qr sor. et p̄lo s̄it sor. et plato: s̄z
sor. et plato hō et duo hoies: ḡ et. Itē ois hō et duo hoies sunt
eres hoies: et ois hō et duo hoies s̄it duo hoies: ḡ duo hoies
sunt tres hoies(p̄z 21a)qr est sillogism⁹ in p̄mo tertie figu
re: h̄ est falsa: ḡ aliq̄ p̄missarū: non minor: arguēdo ut argurū
ē de sor. et plato. igis maior q̄ est s̄opbisima. ¶ 3. h̄iū et con
tradictoriū s̄opbisimatis ē verū: ḡ et. p̄bāt aūs. q̄n hoc est
verū. nibil q̄d ē hō et duo hoies sunt tres hoies(p̄bāt)ois
hō et duo hoies nō s̄it tres hoies. gnibil q̄d ē hō et z. hoies
sunt tres hoies(p̄z 21a)p̄ illā regulaz; negatine postposita
et. aūs aūs(p̄z inducione) Et hoc bētur et q̄d. Idicitorius ē
est verū. s. bō et duo hoies nō s̄it tres hoies: qr quociaq̄
dato: iste et duo hoies sunt solū uno dno hoies: sic p̄barū est de
sor. et plato. ¶ 3. ois hō et duo hoies sunt vn⁹ hō: ḡ n̄ tres
hoies(aūs probat) sor. et plato sunt vniis hō: et ipsi sunt hō
et duo hoies: ḡ et. probat p̄ia p̄s aūtis: qr si sor. et plato ē sūt
vnus hō: et ipsi sunt: et vn⁹ hō est: ḡ ipsi dīnt ab vno hoie. se /
aūs est falsū: qr gl̄z istorū est vn⁹ hō. Iterū si sor. et p̄lo dīnt
ab vno hoie: et sor est vn⁹ hō: ḡ sor. et p̄lo dīnt asor. aūs ē fl̄z
qr sor. nō dīt asor. ¶ 4. Nullus ē maxim⁹ nūeris trū ho
minū: ḡ et(aūs probat) et signo tres hoies. s. sor. maximuz
plone mediū: et ciceronē minimū: tunc trinari⁹ nō est maxi
mū numer⁹ istorū: nec binari⁹: ḡ p̄z p̄s aūtis(p̄z)qr trina
rius nō ē istorū: s̄z est illi. z. v̄o pars erguit qr si aliq̄ sūne
rū binari⁹ ē maxim⁹ illoz: et nō est maior ro de vno q̄d de
alio: ḡ glibet illoz binarioz est maxim⁹ illoz. S̄z x̄st. a.
binari⁹ ex sor. et plato: b. v̄o binari⁹ ex plato: et cicerone
et arguit qr. a. binari⁹ ē maior. b. binario: qr vñitates q̄ sunt
a. binarius sunt maiores quā vñitates q̄ sunt. b. binarius.
Itē infinitus ē numer⁹ istorū: ḡ nullus ē maxim⁹ istorū: aūs
arguit qr infinite p̄tes sunt istorū: mō seđe p̄tes faciunt bi
nari⁹: et tres trinariū: et sic in infinitum.

In oppositū arguit. hōt duo hoies sūt tres hoies
et nihil ē hō gn illud et duo hoies sīnt
tres hoies. ergo oīs hōt duo hoies sīnt tres hoies. *Nia te
ner ab exponētibis ad expositum aīs est verūz: Igitur et
conscārens: autod est sophisma.*

Lirca mām yltimi argumēti sit hec p̄ma s̄. alignūe-
ri sunt eōles quoꝝ vñitac̄es sunt ineōles; pba-
tur (z pono) p̄. a. sit numer⁹ duorum bouū z. b. numer⁹
illorū agnōti; isto posito (p̄z) p̄. a. z. b. sunt numeri eōles;
quōꝝ glibet ē binarius: z glibet vñitss. a. maior ē. q̄ aliq̄
vñitac̄es. b. q̄ glibet illorū bouū maior ē quā sligs istorum
agnōti: iō ymitates illorū nūerōtū sūt ieōles. **E**x illa;

ne sequit. q̄ aliq̄ sunt nūeri eq̄les quorū vñitates nō sunt
eq̄les nec in eq̄les (p̄) ponendo q̄. a. sit nūerus duarū ſratu-
rum: t. b. numerus duorū pūctorū. Isto poſito (bū p̄) q̄. a.
t. b. nūeri ſunt eq̄les & ſunt dno binary. S̄z vñitates illo-
rum nō ſunt eq̄les: nec in eq̄les arguit. q̄m̄ eq̄liratrices & in-
qualitates ſunr paſſiones vñitatis fñi. Ari. in p̄dſcamētis:
ſe nullus pūcto: ſi illorum ē vñitatis: q̄m̄ vñitatis ſunt

z. numeris puncio; n. uiderunt e. c. q. n. o. z. etinua. neqz d^r
screta. g. vnitates. a. n. o. sunt e. q. le. s. nec inequa.les vnitatis.
b. C. z. segt. Qe alig. sunt n. u. eri e. q. le. s. z. vnitates vni. s. s. t.
equales. alterius v. vnitates s. t. inequa.les; pba. r. z. p. n. o.
q. a. s. t. n. u. m. e. r. d. u. a. z. medietat. etinui. z. b. s. t. n. u. m. e. r. u.
d. u. a. r. u. p. r. i. u. m. p. p. o. r. t. i. o. n. i. l. i. s. t. o. p. o. s. i. t. o. v. n. i. t. a. t. e. s. a.
s. t. n. u. m. e. r. e. s. t. e. i. u. s. d. e. etinui. s. t. e. q. le. s. c. u. t. o. t. u. a. d.
q. s. t. l. u. b. e. s. t. u. a. r. u. medietat. h. e. a. t. p. c. i. s. e. p. p. o. r. t. i. o. n. e. d. u. p. l. a.
z. q. v. n. i. t. a. t. e. s. b. s. t. e. q. le. s. (p. 3) q. v. n. i. t. a. r. u. e. d. u. p. l. a. a. d. r. e. l. i. q. z
c. u. s. t. p. r. e. s. p. p. o. r. t. i. o. n. a. l. e. C. z. s. a. n. u. m. e. r. e. i. m. a. i. o. r. b. n. u.
r. o. z. t. n. i. q. l. 5 v. n. i. t. a. s. a. e. s. m. i. n. o. q. s. a. l. i. q. v. n. i. t. a. s. b. p. b. a. f. (z. p.
n. o.) q. a. s. t. n. u. m. e. r. u. t. r. i. u. m. t. e. r. t. i. a. r. u. etinui. z. b. n. u. m. e. r. u. d. u.
a. r. u. m. e. d. i. e. t. a. r. u. e. i. u. s. d. e. etinui. i. s. t. o. p. o. s. i. t. o. a. n. u. m. e. r. e. i. m. i. n. a. r. i.
u. s. z. b. s. l. o. u. b. i. n. a. r. i. g. a. n. u. m. e. r. e. i. m. a. i. o. r. b. n. u. m. e. r. o. z. g. q.
l. i. b. e. r. v. n. i. t. a. s. a. s. r. i. m. i. n. o. q. s. a. l. i. q. v. n. i. t. a. s. b. (p. 3) q. l. 5 z. v. n. i.
t. a. s. a. l. i. e. n. i. o. etinui. e. m. a. i. o. r. m. e. d. i. e. t. a. t. e. e. i. s. d. e. etinui. e. u. m. o. d.
q. l. 5 s. u. a. t. e. r. t. i. a. eti. se. h. e. a. t. i. n. p. r. o. p. o. r. t. i. o. n. e. t. r. i. p. l. a. z. a. d. q. l. b.
s. u. a. m. e. d. i. e. t. a. t. e. i. n. p. r. o. p. o. r. t. i. o. n. e. d. u. p. l. a. C. L. o. t. r. a. a. n. u. m. e. r. e. b.
n. u. m. e. r. e. g. a. n. u. m. e. r. u. n. o. e. m. a. i. o. r. b. n. u. m. e. r. o. (p. 3) q. n. i. b. i. l. e. m. a.
i. n. s. e. i. p. s. o. p. b. a. f. a. f. s. n. a. a. n. u. m. e. r. u. e. i. l. l. e. t. r. e. z. 3. z. i. s. t. e. t. r. e. s.
z. 3. s. u. n. t. i. l. l. e. d. u. e. m. e. d. i. e. t. a. t. e. z. i. s. t. e. z. c. m. e. c. s. u. n. t. b. n. u. m. e. r.
g. a. p. m. o. a. d. v. l. t. i. o. a. n. u. m. e. r. u. e. b. n. u. m. e. r. s. C. R. i. d. e. n. e. g. a. R. a. s. s. i. o.
d. o. n. u. m. e. r. s. q. r. z. s. i. s. t. e. t. r. e. z. c. s. u. n. t. i. s. t. e. m. e. d. i. e. t. a. t. e. t. r. i. i. s. t. e. t. r. e. s.
z. c. v. t. s. u. n. t. v. n. i. t. a. t. e. s. a. s. i. s. u. n. t. i. l. l. e. d. u. e. m. e. d. i. e. t. a. t. e. v. r. s. u. t. v. n.
i. t. a. t. e. s. b. s. l. o. u. e. r. g. o. s. e. g. f. g. a. l. i. q. q. s. u. n. t. a. n. u. m. e. r. s. s. u. t. a. l. i. q. u. a.
q. u. e. s. u. n. t. b. n. u. m. e. r. s. C. E. r. i. l. l. a. z. n. e. s. e. q. u. i. r. Qe a. l. i. c. u. i. s. n. u.
n. e. r. i. v. n. i. t. a. t. e. s. a. u. g. m. e. t. a. b. u. n. r. i. n. i. s. i. n. t. u. z. t. u. i. l. l. e. n. u. m. e. r. e. n. o.

et vñitates augmētūbunt in infinito: in ille nuerus nō
augebitur: p̄bas: et ponō: q̄: a. sit numerus duarū medietatū q̄
rarefiēt in infinito: in illa hora: ita q̄ in fine horae q̄ liber illa-
rum medietas erit sc̄ta infinita p̄p̄ rarefactionē: isto pos-
to hēc tū co: nāz ex quo nullus numerus binarius est alio
maior: segnir q̄ iste numerus nunq̄ maiorabitur: imo in fi-
ne hore nō erit ille numerus: q̄ ex duob⁹ quorū q̄līz ē infi-
nitū nō sit: p̄p̄ie numerus. Nec segnir: ille vñitates maio-
rabuntur: et ille vñitates sunt iste nuerus: q̄ ille numerus maio-
rabitur: q̄ solū segnir q̄ aliq̄ que sunt vel erint ille numerus
maiorabuntur: aut q̄ ille nuerus erit aliqua: q̄ maiorabuntur

³ Aliq sunt duo binary quoru vnus est aliqd: et alter nō
est aliqd (p3) dato q. a. sit numer^o duorum medietatu alicui^o
optimi: et b. numerus duorum puncitorum. isto posito. a. est aliqd
q. a. ē illud utrum s. b. nō ē aliqd: q. b. ē illa duo puncta qnū
sunt aliqd s. aliq. Ex ista pme seqq. Qd. a. et b. sunt duo bi-
nary: et a. ponit ex prib^o suis et nō. b. (p3) q. a. numerus ē
illud et inuisus qd. ponit ex prib^o suis. b. vno nō cōponit ex
pribus suis: q. b. nō ē cōpositū. nec et pposita. qz. est z^o indi-
cūsibilis. ^{p. cor.} ⁴ Aliq sunt numeri equales quoru vn^o b3
ptē et ptes: et alius b3 ptes: et nō ptē: pba (et pono) q. a. sit
numer^o ex sor. et capite suo. b. vno numerus duorum boum: isto
posito. a. et b. numeri sunt equeles: et glz illorū ē binarii: et q.
a. numerus b3 ptē et ptes arguit. q. a. numerus ē sor. et caput
or. mō tā sor. quā capit sor. b3 ptes. illa duo ēt hnt ptes: qz
asius ēps vtrī? qz. b. vno b3 ptes: qz illi duo boues hnt ptes
z nō habent partē qz nulla est ps illorū bouū. ⁴ Ex illa p
seqq. Qd. aliq sūt duo binary qru vnus b3 ptes et ptem: et
aliq nō b3 ptes: nec ptem (p3) posito de. o. vt ponebat: et q.
b. sit numerus duoru puncitor. nō. n. b. b3 ptē: qz nullus illo
ru puncitor ē ps alicui^o: nec et b3 ptes: qz illa duo puncitor nō
sunt ptes alicui^o. ^{p. cor.} Cōtra. q̄titas discreta est illa cuius par obiecto
es nō copulans ad aliquē terium cōsm: p. Aristotilem in
odicamētis capitulo de q̄titate: q. a. nō ē numerus (ex q.)

Eigesimuntertium

partes eius copulantur ad aliquem terminum cōēz. Et ex eō
dez seḡ q. b. bz partē z p̄tes (ex quo) est quātias disere
obiectō ta. ¶ Itē. a. bz infinitas p̄tes: Iz q̄titas discreta est oēs sue
p̄tes: g. a. ē infinitus: g. ē numerus finit⁹: z p̄ vñs nō est bina
rūs. ¶ Rūs ad p̄ q̄ p̄tes sor. z cuiusl; alterius dñnni
dupl'r s̄iderant: vno mō vt s̄tituit vñs: z sic non sūt quā
titas discreta: alio mō vt sunt p̄la z sic non copulant ad ali
quē serium cōēm: z cū xcludit er alio eodē q. b. bz partē.
z p̄tes. Dr̄ q. p̄ sumit dupl's. l. p̄prie p̄ illa q̄ facit aliquid: z i
p̄prie pro illa q̄ facit aggregationē. So mō quo dicim⁹ hōiez
vel domū ēē partē ciuitatis: p̄o. b. u. bz p̄te: nec p̄tis: z sic a
telligebat. sed om̄bz partē s̄z nō partis: Iz sint aliq̄ quorū
qđl; z pars ei⁹: z coplā ad aliquet seriu⁹ cōēm. ¶ Ad aliq̄
dr̄ p̄ q̄ Iz q̄titas discreta sit aliq̄ quoꝝ qđl; z pars ei⁹: non
nī ē sue partis: qz nūbil ē aliqd sui: nec aliq̄ sui. ¶ Z nō illā
nam. a. ē infinita: g. a. ē numerus finit⁹: qz nō qđl; istop̄ si
nitox est vñitas: a. numeri s̄z alterius.

Ad p^m argu^m **Ad primum** pncipale dī q̄ sūm sophis matis ē so
quis: q̄ oīs hō sint dīo boīes: r̄ tres boīes: sīc nō segtūr. oīs
hō vel astinus ē astin⁹: q̄ oīs hō est astin⁹ vel astinus: s̄z solū se
quidē: q̄ oīs hō ē aligd: q̄ r̄ duo boīes sūt tres boīes. Ex
quo segt̄. q̄ illa dīa nō valut: oīs hō r̄ duo boīes sūt tres
boīes: s̄z r̄ plo sūt hō r̄ duo boīes: ḡ s̄z. r̄ plo sūt tres boīes:
q̄ plus pdicat i minori quā fuerit sūm majoris: q̄ minor dī ē illa: s̄z ē hō: r̄ ccluđiſ q̄ s̄z. r̄ duo boīes sūt
tres boīes. Itē ex his pmissis: oīs hō r̄ duo boīes sūt tres
boīes: oīs hō r̄ duo boīes sūt duo boīes: non segt̄: q̄ duo
boīes sūt tres boīes: sed q̄ aligd q̄ r̄ duo boīes sūt uno
boīes: ē aligd q̄ r̄ duo boīes sūt tres boīes. Ex isto nō lo
quēdi sequit̄: q̄ oīa dīo r̄ tria sūt ḡnq̄: oīa dīo r̄ tria sūt
q̄t uīo: oīa dīo r̄ tria sūt tria. nā s̄z: plato r̄ cicero sūt tria
r̄ sunt duo r̄ tria: q̄ sūt s̄z: r̄ plato: r̄ s̄z: pl̄: r̄ cicero: s̄z s̄z:
r̄ pl̄: sūt duo: r̄ s̄z: pl̄: r̄ cicero sūt tria: ḡ s̄z: pl̄: r̄ cicero
sūt duo r̄ tria. Et p̄t hic argui in ūīū sic an in pīo r̄ in ter
tia figā: s̄z oīa solū ē eodē mō. S̄z dubitā quō ē pole q̄ so
phisma s̄t pl̄s nūeri r̄ sūm singularis nūeri absq̄ copula
tionē: dico: q̄ l̄ sūm sūt singularis nūeri: tñ suppostum est
Ad z^m nūeria r̄ singularis sūl: s̄z oīa hō r̄ duo boīes. **Ad z^m** ne

Ad zⁱⁱ plis nūerit singularis sit. ois hō et duo hoies. **C** Ad z^{ne} go illā nihil qđ ē hō et duo hoies sunt tres hoies; et cum dī ois hō et duo hoies non sūt tres hoies: ḡ t̄c. negat h̄is: nec arguit p̄r̄m. q̄si in pp̄dib̄ equalētib̄ teri debet sit supponere: mō in ḥrio sophismatis ly duo stat disiunctiue: et n̄ in illa ois hō et duo hoies nō sunt tres hoies: sz deberet sic argui: ois hō et nō duo hoies sunt tres hoies: ḡ t̄c: sz negat h̄is. **C** Et si q̄riſ d̄ ḥrla et equalēt illi: ois hō et duo hoies R̄sito nō sunt tres hoies. Dico q̄ suo ḥria ē illa. ois hō et oes duo hoies sunt tres hoies: q̄ est falsa. equalēs q̄it est illa: ois hō obiectio h̄is.

Lor^m hoies sunt tres hoies; q[ui] est ratio. equales autem tria: bis hoies sunt non o[ste]r duo hoies sunt tres hoies q[ui] est vera. **Ergo** se fatur. q[ui] dicitur sophismatis non est illud: h[oc] et duo ho mines non sunt tres hoies: ex quo: ly duo hoies nullib[us] distribuiuntur: s[ed] dicitur sophismatis est illud: h[oc] et nulli duo ho mines sunt tres hoies: q[ui] est falsum. Illius autem h[oc] et duo hoies non sunt tres hoies: e[st] hoc dicitur: o[ste]r h[oc] et o[ste]r duo hoies sunt tres hoies: q[ui] est falsa. **Dubitatur** q[ui] dicitur: sicut alias: q[ui] dicitur sophismatis est illud: h[oc] vel nulli duo hoies sunt tres hoies: et hoc est verum: sic arguendo: nulli duo hoies sunt tres hoies: q[ui] h[oc] vel nulli duo hoies sunt tres hoies. **Respondeatur** q[ui] illud intelligebat quoniamque pars disiuncti vel copula est singulatis numeris: quia autem quae pars disiuncti vel copulati est pluralis numeri: vel altera solu[m] non debet mutari non copulationis vel distinctionis. **Ad tertium** nego q[ui] sor. et plato sunt unus h[oc]: et ad probationem negat Anna: s[ed] debuit sic argui, sor. et p[ro]p[ter]o sunt: et unus h[oc] est: et nec sor. nec p[ro]p[ter]o est unus h[oc]: q[ui] sor. et p[ro]p[ter]o dicitur uno h[oc]: s[ed] tertia pars alitis est falsa: nec

sequit̄ sor. est vn⁹ hō: ⁊ plo ē vnuis hō:g sor. ⁊ plo sunt vnuis
hō: qz orguedo aplibns supponetib⁹ deteriate ad vnuaz de/
terminatā fallit ḥna sicut nō sequt̄: bic vēdī pip: ⁊ rome
vēdī pip:g hic rome vēdī pip: In isto loco ē chor⁹ ēt in
alio loco ē chor⁹: ⁊ h̄ sūt duo loca:g. ⁊ i duob⁹ locis ē chor⁹.
C Ad 4^m dī qz illoꝝ binarioꝝ est maxim⁹ numerus istoꝝ. **Ad 4^m**
⁊ ad i probationē negat̄ ḥna. iste vnitates qz sunt. a. binari⁹
sunt maiores qz vnitates qz sunt. b. binari⁹: g. a. numerus ē ma/
ior. b. binario: deinde c negat̄ qz infinitus ē numer⁹ istoꝝ: ⁊
ad arg⁹ infinite sunt partes istoꝝ: g infinitus est numer⁹ istoꝝ
istoz: negatur ḥna: qz ille partes non sunt vnitates istoz
numeroꝝ. f. a. b. Unde pot̄ concedi qz infinit⁹ numerus est
istoꝝ: nō tū infinitus est numerus istoꝝ: qz infinite vnitates
sunt istoꝝ cū sint pres istoꝝ: ⁊ qz non sunt vnitates istoꝝ:
iō nō oēs iste sunt numeri vel numerus istoꝝ: ita qz nō sequi/
tur: iste numerus est istoꝝ. igit̄ iste est numerus istoꝝ: sic
nō sequt̄: ille dominus est sor. ergo ille est dūs sor. ⁊.

Gesumum tertium sophisina. Bis p^m. ar^m duo sunt tria et non plura: sicut a. b. c. sunt bis duorum. bis duo sunt tria: et non plura: p^m dicitur: cu[m] maior: et minor arguitur: a. b. c. sunt duo et duo: sicut zeta et zeta. sunt bis duo: p^m dicitur: cu[m] minor: queritur zeta et zeta. sunt bis duo et duo: p^m dicitur: cu[m] minor: queritur zeta et zeta. sunt bis duo et duo: sicut malorum arguitur: quoniam a. b. c. sunt ista: a. b. et b. c. sed a. b. sunt zeta et b. c. sunt alia zeta ergo a. b. c. sunt duo et duo. Et ostenditur: bis duo sunt quatuor: sicut quatuor sunt tria: et non plura: ergo bis duo sunt tria et non plura: minor vero declaratur: quod quatuor puncta sunt tria puncta et unus: sicut unus est non plura: ergo quatuor sunt tria et non plura. Ceterum bis duo sunt duo et non plura: ergo at multo fortiori bis duo sunt tria et non plura: probatur antecedens: oportet duo et duo sunt duo et non plura: bis duo sunt duo et duo: ergo bis duo sunt duo et non plura: p^m dicitur: cu[m] minor et maior declaratur per suas exponentes: nam quisuscumque duobus datis illa sunt duo et duo: queritur duo hoies sunt duo alicet: et zeta risibiliora: et duo puncta: sunt duo idemvisibilia: et duo termini lineae. Ceterum dato opposito sophismatis sequitur: quod nec numerus versus ut quatuor: nec numerus ut nouem est numerus quadratus: ceterum sequens est de aristometricos: et probatur dicitur: quod si negatur sophisma hoc est: quod ex illo sequitur duo esse tria: ergo id est bis duo non sunt quatuor: nec ter tria sunt nouem: quoniam ex predicto sequitur: quod duo sunt quatuor: et ex zeta. tria sunt nouem: quoniam quadratus est impossibile. Dicitur: n. numerus quadratus: quod resultat ex ductu eiusdem numeri in se ipsum semel: ut quatuor et nouem resultat: n. unus ex ductu binary in se ipsum: ut bis duo sunt quatuor: et secundus resultat ex ductu alienius: multiter trinary in se ipsum: ut bis duo sunt quatuor et nouem. Ceterum legitur quod nec bis comedisti panem: nec ter potasti vinum: quod sunt de eodem modo loquendi: et probatur dicitur: quoniam sic negatur sophisma: ita dicitur illa negari: bis duo sunt duo: quod ly duo aparte predicant stat deterritate: et opportet quod zeta sunt bis duo: quod est impossibile: ita pariformiter opportet ly panem et ly vinum stare deterritate: quo admissio illa est falsa: bis comedisti passem: et illa sit falsa: ter potasti vinum: quod non nullum panem comedisti bis: nec aliquod vinum potasti ter. Item pariformiter opportet negare illam quotienscumque tu disputasti tu fuisse homo: quod bis disputasti et non bis fuisse: quod si bis fuisse homo: igitur duabus vicibus fuisse homo: ergo aliquis non fuisse homo antecepit tu fuisse homo et postea tu fuisse homo: poterit dicitur: dicitur: cu[m] maior: significat: n. duas mensuras cum interruptione tuis. Sicut negatur ista quod quotienscumque disputasti tu fuisse homo: Littera contra quamcumque vice disputasti tu fuisse homo: sed pluribus vicibus disputasti: ergo quotienscumque disputasti tu fuisse homo: maior poterit: quia p[ro]p[ter] aliqua vice disputasti: et tunc tu non fuisse homo: inter-

Sophisma

placat contradictionem.

Adoppositum arguiſ ſic. Bis duo ſunt tria et ſi
plura; ḡ bis duo ſunt aliqua. q̄ n̄ eſt
ſim. ergo et n̄ ſit q̄d eſt ſophia; q̄ cōſequēs ſit ſalſi; p̄b̄t; quia
nulla ſunt bis duo; n̄. n. duo ſeſt bis duo; q̄ ſunt tūm ſemel duo;
et nee plā dnob̄ ſunt bis duo; q̄ n̄ ſunt duo. Deceſtia collin-
gitur de mēte Ap. 5. meta dicentis q̄ bis tria n̄ ſunt ſex;
ſed ſolum ſex ſunt ſex.

sibile. Secdo sequitur. quod sor. et plato. similiter et semel icipiet z^m co*c*
ee: et tunc sor. non icipiet ee ea vice: nec alia vice qua plato. icipi-
er ee: probatur: et pono: quod a. est primus istas sor. et platonis
isto posito i. a. similiter sor. et plato. icipiet ee: et nunc a. necepit.
ergo similiter semel icipiet ee quod est prior pars conclusiois: et se-
cunda declaratur: nam sor. non icipiet ee aliqua vice: nec icipi-
et esse illa vice: quod cum significata: quod tunc non maneret nisi
pro instanti ut patet ex dietis: ergo non incipiet esse ea vice
qua plato: nec alia vice qua plato incipiet esse.

Lirca Materiam vltimi argumēti sit h̄ p̄ma conelusio. Nunq̄ disputasti quin tūctu fuisti bō: et tamē aliquoties disputasti in ō queriens fuisti bō: p̄ia pars est eiusdem: et scda atgnit: qm̄ bis di sputasti: et nō bis fuisti bō: qz si bis fuisti bō: ignis icepisti esse bō: p̄z cōsequētia: qz illa aduerbia bō: ter: q̄ ter: dicūt interruptionē rēporis. **E**x ista cōclōne seguntur p̄i. Qz aliquādo tu fuisti bō: et tamē nō aliquoties tu fuisti bō: qz si aliquoties fuisti bō: ḡ duabus mēsuris interruptis tu fui si bō: cōsequētēs ē falsū: qz tūc inter illas inēsuras tu nō suis ses: p̄z cōsequētia qz ly aliquoties dicit pl̄itatē mensurazz cū interruptione rēporis. **S**ecūdo seguntur. qz ifinitis līstārib⁹ tu fuisti et tñ nō pl̄ib⁹ vlcib⁹ fuisti: qz si pl̄ib⁹ vlcib⁹ tu fuisti: ḡ i pl̄ib⁹ mēsuri interruptis tu fuisti. et p̄z bis icepisti ēē: p̄z cōsequētia: qz vt dictū ē ly r̄ices significat mēsuraz interruptas. **S**ecūda cōclusio. Multi s̄ amis tu fuisti: et tamē nulla vice tu fuisti. p̄z p̄s ē nota: et secūda pbaſ: nā s̄ aliqua vice tu fuisti: ergo i aliqua mēsura tu fuisti: in qua vel in fine cuius definitiū ēē: aris ē falsū: et cōsequentia t̄z: qz ly vice ste significat ex eōi mō loquēdi: nēo. n. diceret te r̄na vice fuisse i hac domo: n̄st aliqui desuisses ēē i hac domo. **E**x ista cōclōnē seguntur p̄mo. qz per manus t̄ps suit sor. c̄s plato. et tamē sor. sult vna vice: et plato nullo vice fuit: p̄z ponēdo cū p̄ma pte qz sor. desuuit ēē: et nō plo. **E**z̄ sequit. qz tu nō fuisti nec eris aliqua vice: et tñ aliquādo fuit ita qz tu icepisti et desuisti ēē. **T**ertia cōclusio. Ante xp̄s semel erit et iā nō semel ēē: et tamē nō icepit nec icipiet semel ēē: p̄ia pspz: et secūda pbaſ. nā qz antixp̄s nō icepit ēē semel māfē ēē: qz nec iā ē semel nec imēdiate post istas p̄ses erit semel: et qz nō icepit pbaſur. qz si antechr̄stus icipiet semel ēē: ergo i aliquo istāti icipiet semel ēē: ḡ i aliquo istāti semel erit: qz si i aliquo istāti semel erit. ergo imēdiate post istud instas antechr̄stū nō erit. p̄z p̄ia ex significatiōe istius termini semel. et conse quēs ē ipole: qz antechr̄stus nō pōt desinere ēē p̄ pōnē de p̄nti. Consimilē dicitur qz antechr̄stū semel erit: et postea nō semel erit: et tamē nō destinat nec desinet semel ēē: pars ex quo i nullo istāti ipse erit semel. **E**x illa p̄ne sequitur p̄mo. qz a. et. b. incipiūt ēē: et tñ a. icipit esse semel: et. b. nō: p̄z dato p̄a. et. b. incipiāt ēē p̄ pōnē de p̄nti: et qz i isto istāti a. destinat ēē: et nō b. **S**ecūdo sequit. qz a. et. b. definūt ēē: et tamē a. destinat ēē semel et nō b. dato priori casu de a. et qz b. erit destinat ēē p̄ pōnē de p̄nti: sed qz a si istans p̄ sens diu fuerit. **Q**uartā. semel a. xp̄s icipiet ēē: et tñ a. xp̄pōnō icipiet ēē semel. Scda p̄s patuit et p̄ia declaratur: qm̄ i aliquo instāti a. xp̄s icipier ēē: et nūq̄ a. v̄l post illud a. xp̄s icipiet ēē: et s̄t cōcedat qz vna vice ipse icipi et ēē: et nō icipiet ēē vna vice. **E**x ista cōclōne sequit. qz a. xp̄pōnō semel destinat ēē: et tamē nō destinat ēē semel: scda p̄s patuit: et p̄ma pbaſ: qm̄ i aliquo istāti a. xp̄pōnō destinat ēē: et nūq̄ a. vel post. ergo destinat ēē: et ita s̄t cōcedat: qz a. xp̄pōnō vna vice destinat ēē: et tñ nō destinat ēē vna vice: qz si destinat ēē vna vice: ḡ i aliquo istāti ipse destinat ēē vna vice iāif in aliquo istāti ipse erit vna vice: sed Bē ipso

Ad primum negaf q.a.b.c.sunt bis duo:qz.a.b. Ad p^o
c.nō sunt semel duo:z tū ad arg^m: arg^m
a.b.c.sunt duo z duo:concedo.sed nego q duo z duo sunt
bis duo.qz segunt duo z duo sunt bis duo.ergo duo z duo
sunt aliquoties duo:z p 2os duo et duo sunt semel duo.cōse
quens est impossibile:et consequentia tenet:qz sequit gener
liter aliquotiens tu fecisti hoc vel illud.ergo semel se
cessisti hoc vel illud:Et ad confirmationem:nego q bis duo
sunt 4°:et ad pbō^m:duo et duo sunt 4°.et duo z duo sunt bis duo
b' negat:qz dicitur q nlla sunt bis duo. C Lotta bis duo sunt. obiec^c
ergo bis duo sunt aliquid vel aliqua:pater cōsequētia:ga
quelibet propositio de secundo adiacente est apta nata in
ferre vnam de tertio adiacente cum termino trāscendē
te:tunc sicut bis duo non sunt aliquid vel aliqua:scd bis duo
non sunt aliquid.ergo bis duo sunt aliqua:qz aut p^mpz:
qz semel duo z semel duo sunt:qz bis duo sunt. C Breuiter rsi Rissio
def qz aliqua ē ppō de secundo adiacente cui nō p̄t corrīde
re aliqua de tertio adiacente.s.i. in his adiuerbys numerali
bus.Uti seqz generaliter tu comedisti:qz tu comedisti ali
quid vel aliqua:z tamen non sequitur bis comedisti:ergo
bis comedisti aliquid vel aliqua:qz quoeruntz dato: illud
nō bis comedisti:nec ēt aliqua bis comedisti:non tñ ēt
cedēdū qz aliqua strūctalis nālē significās de x^o adiacē
te nec aliqua talis repetit i ordine mentaliū significās nā
liter: sed bis aliqua talis: duo z duo sunt duo et duo. cui
corrīdet illa:bis duo sunt. C Ad z^o negatur qz bis duo sunt Ad z^m
duo er non plura:et ad pbōnē:nego taz minorē qz maio
rē:hee enī est falsa: oia duo z duo sunt duo .z cum dicuntur
duo pūeta sunt duo et duo: dieir qz ly duo equiuallz illi:due
res: iō illa ppō ē flā vel nugatoria:nee sequit̄ duo pūeta
sunt duo indiuisibilia :et duo termini linee. ergo sunt
duo z duo. sicut nec etiam sequitur sortes z plato sunt duo
animalia et duo rīsibilia. ergo sunt duo et duo. Deinde
negatur minor qz bis duo sunt duo z duo:qz ex illa sequit̄
qz semel duo sunt duo et duo:qd est falsū:nec sequitur duo
et duo sunt duo z duo:et ergo bis duo sunt duo z duo:qz aliqua
sunt duo et duo:et nulla sunt bis duo. C Ad z^m negatur eo Ad z^m
sequentia.z bī concedo qz quatenus ē numer^m quadrat^m
nō qz bis duo sunt quattuor: sed qz p̄slerū vt 4° cōsurgit
ex ductu binary i scip̄sū:nā bis duo faciunt quattuor. Ex
qno sequitur qz semel duo faciunt quattuor z hoc con
ceditur. quia pars facit. idest constituit totum. Longimi
liter dicitur:qz ter trīla faciunt nouem. quia quilibet pars
numeri nouenariy concurrit p̄cipiatue ad constitutionē
nouenariy. C Ad quartum conceditur. qz non bis come Ad 4°
disti panē:necter potasti vnum. quia nē sequitur bis come
disti panem. ergo duabus vtelbus comedisti panem:
sed consequens est falsum: quia ly panem stat determini
nate. nam nomina numeralia non confundunt confuse rā
tū.aliter opporreret concedere qz duo homines sunt vñ^m
bomo. Non etiam sit confusio respectu istius termini y i
cibus:qz dicendo aliqua vice comedisti panem:ly panem
stat determinate:z sicut negatur illa:bis comedisti panē:
ita debet negari illa:bis cōedisti istū vel istū panem:z talia
consequenter.duabus vicibus comedisti hunc vel illum
panem. Et non sequitur ista vice comedisti hunc vel illum
panem:z illa vice comedisti hunc vel illum panem:et qz

XXIII

duab*ii*is vici*b*us came*d*isti i**bi**ne*v*el*ill*um p*a*nem. Sicut
n*o* se qu*i*t in*a*. loc*o* est s*or*. v*el* p*la*. in*b*. loc*o* ē s*or*. v*el* p*la*;
erga i**duab*ii*** loc*o*s ē s*or*. v*el* p*la*. De*i*de con*c*edo ill*ā*: quoti
c*en*sc*ūq*z** tu d*is*put*ā*sti f*u*isti h*ō*: q*z* aliquot*ies* d*is*put*ā*sti &
t*ū*c f*u*isti h*ō*: et n*o* aliquat*ies* d*is*put*ā*sti g*n* t*ū*c f*u*isti h*ō*: er
ga quat*ies*c*ūq*z** d*is*put*ā*sti f*u*isti h*ā*. et n*o* seg*f*: b*ia* tu d*is*p*u*
t*ā*sti: ergo bis tu f*u*isti h*ō*: sed b*n* sequ*f*: ergo t*ū*c tu f*u*isti
h*ō*. Si aut*e* ass*u*mere*e* bee*z*: quot*ies* tu d*is*put*ā*sti tot*ies* tu
f*u*isti h*ō*: neg*f*: q*z* ex ill*ā* b*n* sequ*f* q*z* si bis d*is*put*ā*sti bis
f*u*isti h*ō*. Ex ill*ā*. n*ō*nc sc*ē* z*p*ōnis*z*: sequ*f*. q*z* aliquot*ies*
f*u*isti h*ō*: q*z* ē f*al*^m. in*ma* nec semel f*u*isti h*ō* vt probat*ū* ē:
I*z* aliqu*ā*do er*it* it*a* q*z* semel f*u*isti h*ō*. o*ia* ista p*nt* applica
ri*z* ad istud c*āe* sophism*ā*: quot*ies* e*un*q*z* f*u*isti par*is*^r tot*iens*
f*u*isti h*ō*: q*z* ē neg*f* p*z* c*ās* diet*as*.

C. Prima pars principalis.

I gesu in i quarto ^{sophis} ma. Al

፩፻፭፻

2^m or^m

3rd gr^m

4^m or^m

Igesimūnū quartū sophis
ma. Al
bum fuit disputaturum pono: q̄ solus
sortes fuit albus et salus sortes fuit dispu-
taturus et q̄ ipse lā nō sit albus: nec erit
albus: et q̄ nō disputet nec disputauerit:
sed cras disputabit: ista posita arguit eōtra
sophi⁹ sic: Si albu⁹ fuit disputatur⁹: et ae qd⁹ fuit disputatu-
rum: disputat: disputatit vel disputabit: ergo albu⁹ dispu-
tat disputauit vel disputabit: sed nō ē fīlm: nō enī aliq d̄
albu⁹ disputat: qz̄ sor. nō disputat nec ē albu⁹ nec ē aliqd̄ al-
bu⁹ disputavit: qz̄ lā sor. fuit albu⁹ nō tamē disputauit: nee ēt
albu⁹ disputabit: qz̄ lā sor. disputabit nō tñ̄ erit albu⁹. C Se-
cūda. Nullū ens fuit disputaturū quin illud adhuc sit di-
sputaturū. nullū albu⁹ ē disputaturū: ergo nullū albu⁹ fuit
disputaturū: patet cāsequētia: cū magari ex qua sor. adhuc
nō disputauit: sed disputabit: maior ē eūdēs: qz̄ nibil qd̄ ē
albu⁹ disputauit: nec aliqd̄ qd̄ erit albu⁹ dlsutablit p̄ casū vñ:
pt̄ sc̄ argui qffirmat̄: oē qd̄ fuit disputatur⁹ ē disputatur⁹.
albu⁹ fuit disputaturū: ergo albu⁹ ē disputaturū: patet cōse-
quētia i tertia p̄ se. cōclusiā ē falsa. erga aliqua p̄missarū.
nō major. egro minor que ē sophisma. C Tertio. Si qd̄
fuit disputaturū. et iā nō ē aliqd̄ albu⁹ disputaturū: erga iā
desinit vel p̄destinebat aliqd̄ albu⁹ esse disputaturū: sed can-
sequēs ē falsū: nō enī iā desinit albu⁹ ēē disputaturū: qz̄ iā
nō ē albu⁹ disputaturū nec imēdiatē aū i st̄s p̄ns fuit albu⁹
disputaturū: dato: q̄ sor. beri desinit ēē albus: nūq̄ ēt desi-
nebat albu⁹ ēē disputaturū: qz̄ ab etēma sor. albus fuit dis-
putaturū. C Quarta. Sar. nā disputabit aliqd̄ dispu-
tationē. erga ic. pbāt aū: qz̄ st̄ sor. disputabit aliqd̄ dispu-
tationē: sit et ergo ita q̄ sor. disputabit. a. disputationē adequa-
te i hora futura cuius ylcmū iſlās erit. b. et arguit̄ sic. soz.
nō disputabit. a. disputationē l. b. nec post. b. nec aſi. igitur
nūq̄. q̄ nō i. b. nec post. b. p̄z: qz̄ tūc sor. nō loquit̄ nec loq̄
tur vt suppona i eāū: z q̄ aū. b. n̄ disputabit. a. disputationē
arguit̄ sic. a. disputationē nūq̄ erit cāpleta aū. b. sed i. b.
primo erit cōplete: erga nō disputabit illā aū. b. Itē alias
dictū ē q̄ st̄ spatii p̄rāsēdū nō manebit in fine p̄rāstria
nis mobile nullum p̄etrāsibit illud: sed iam. a. disputationē
non manebit per. b. iſcans: qz̄ tūc nō erit. a. disputationē. ḡ te.

In contrarium arguit sic. Hoc fuit disputa-
turū demāndo sār. 2 B ē
vel fuit albū. ergo albū fuit dispataturū. teneat cōsequētia
a relolentib⁹ ad resolutū. ass⁹ est yerum. erga ⁊ dñs qđ
est sōp̄isnia.

P^a? Circa predicta sit hec prima cōclusio. Saz. alb⁹ si-
tetur: pbat: rpona: q̄ saz fuit in. a. istati i qua nō fuit aliquid
albū: isto posito saz. alb⁹ i. a. istati fuit disputatur: r. t. i. a. istati
et non fuit aliquid albitum disputaturum. ergo te. patet
consequentia cum minori: quia tunenam fuit aliquid al-

bū. pbaē maior: hoc in. a. instāti fuit disputaturū de mon strando sar. z hoc ē vel fuit sor. alb². ergo sor. albus i. a. istāti fuit disputaturū. Ex illa canelusiane sequitur. q̄ ali quando icerit sor. alb² ēē disputaturū qn̄ tū sor. alb² nō icerit esse disputaturū; pbaē. et pono q̄. b. istāti primo sor. fuit alb² l̄z aī. b. dñm̄pe fuerit. isto pōto arguit sic. In . b. istāti. fuit sor. alb² disputatur². et nō imediate aī. b. fuit sor. alb² disputaturū; q̄ tūc nō fuit albus. ergo in. b. istāti icerit sor. alb² ēē disputatur². nan tā sor. albus i. b. instāti icerit esse disputaturū. q̄ tune sor. alb² fuit disputaturū. et imediate aī. illud. istās sor. albus fuit disputatur². Constatim̄liter edēcedū ēḡ aliquā destinebat sar. alb² ēē di spūtatur² q̄n̄ tūc nullus sor. destinebat ēē disputatur²; dato q̄ i. c. istāti sor. destinebat ēē alb². Ex cōclusio In. a. istāti sor. albus fuit disputatur²; z tamē sar. alb² nūq̄ fuit dispu tatur² i. a. istāti; p̄ia p̄a p̄z; q̄ i. a. istāti fuit ita q̄ sor. alb² ēē disputatur². Seeūda va seḡ ex cāu. qm̄ nūq̄ fuit ita q̄ sor. alb² disputabit i. a. istāti. Ex illa cōclusio se ḡt. q̄ sor. fuit disputatur² i. aliqua istāti i. quo non disputat nec disputauit; pbaē; z pono; q̄. d. istās ēēt futurū in qua sor. disputabit; z p̄z q̄ sor. nō disputat nec disputabit i. d. et sor. fuit disputatur² i. d. q̄ aliquā fuit ita q̄ sor. dispu bat i. d. Ex tertio². Sar. alb² disputat disputauit; vel di putabit z tamē nullus sar. alb² disputat. nec aligs sor. al bus disputauit; nec aliquis sortes albus disputabit. pri ma pars probatur sic. hoc disputat disputauit vel dispu tabit; demonstrando sor. et hoc est vel fuit vel erit sortes albus; ergo sor. albus disputat disputauit; vel disputabit. p̄z consequētia a resoluteb² ad resolutā. aīs ē yep. ergo et eōsequēs. seeūda pars seḡ ex casu; q̄ nullus sor. dis putat vel disputabit nec aliquis sor. ē vel erit alb². Ex ista eōclusiane seḡ. q̄ illa dñanō valet. sor. alb² disputauit; vel disputabit; sed nullus sor. alb² disputauit; ergo ali quis sor. albus disputabit; nec ēt seḡt; nullus sar. albus disputat. ergo nullus sortes albus disputauit vel dispu tabit. Usi apte disfūctiōe cathegoriē pbabilis ad istā di siūetūa faltit consequētia; et consequētēt ab illa disfūctiōa ad alteraz; partē cū destruetiōne vni² ptis non va let argumētū. Regule vera date de disfūctiōa intelligū tur de illa q̄n̄ ē cathegoriē pbabilis sed ypo². Ex 4.² clusio. Sor. nō pōt disputare aliquā disputationē nisi dis putat i. finitas; p̄z; nā q̄cūq̄ disputationē data quā sor. dis putabit i. finite erit p̄ta illi² magne disputationis icipiētes cū illa; z terminātes cītra finē illi²; quārū q̄libz ē disputationaria. Ex illa xclōne seḡ. q̄ nā ē pale sor. imediate post hoc p̄cō disputare aliquā disputationē l̄z imediate post hoc erit ista q̄ ip̄e disputationē aliquā disputationē; q̄ magnū tēp² erit ante q̄ icipiōt aliquā disputationē ēē caplera; z nūq̄ erit ita q̄ ip̄ se ē imediate post hoc istās; ad hoc. n. q̄ aliquā disputationē nō sufficit ip̄z ēē platurū l̄ram vel dictiōne; sed regritur q̄ ip̄ se ēē platurū cōpletū argumētū. Seḡt. n. q̄ sor. imediate post hoc erit disputationurus sliq̄ disputationē; z tñ p̄a p̄z; q̄ imediate post hoc sar. erit q̄ disputationē aliquā disputationē. Ex 2.² vo seḡ. q̄ sor. n̄ imediate p̄p̄z dicet aliquā p̄p̄o sitianē. Dubiū: nūq̄ erit dare p̄m̄ istās i. quo erit aliquā disputationē. Cōdū: nūq̄ erit dare p̄m̄ istās i. quo erit aliquā obiectū. Et noīatur illud p̄a. sic argue². In. a. istāti nō erit aliqua disputationē ēē platurū; vel vltimū i. qua nō. Dieit q̄ vltimū i. quo nā. Et noīatur illud p̄a. sic argue². Ad B dicet q̄ tūc nā erit aliqua disputationē ēē caplera. Ad B dicet q̄ tūc nā erit aliqua disputationē ēē caplera. Igitur iūc erit aliquā disputationē ēē caplera. sed imediate possit. et edēcedū q̄ nibil deficiet tūc ad hoc q̄ aliquā disputationē erit cōpletea; z tūc nā seḡt q̄ tūc erit aliquā disputationē ēē caplera; vñ signato. b. pūcto qui p̄transi.

bit.c.lineā uniformiter i illa hora tūc.b.i medio istati bore i.c.pūcro et rūc nibil dicit gn erit cāliq pūcro vltra me^m: ergo tūc erit i aliquo pūcto vltra me^m. Cet^e ē q̄ illa dñia n̄ valet: r̄ ita nec aliqz: r̄ ita pz: q̄ si erit dare p̄^m disputatio nē cōpletā: q̄cūqz.n. data infinite pcesserūt: qnax quelbz ē cōpleta: sīc nō cōtigit p̄^m vocalē cōpletā: sed ḡcūqz data i

mediate aū B istas fuerūt isti^c plate q̄ p̄ qlz e vocalē q̄r ec.

Ad 4^m arg^m Ad primum admisso casu cōcedo q̄ aliqd albū

disputat disputatur: vel disputabit.

z̄nōvalz arg^m: sor. si ē nec erit albū nec disputat disputauit:

vel disputabit: ergo nullū albū disputat disputauit vel dī

sputabit: sed solū seguit q̄ nullūalbū disputat: nec aliqd

albū disputauit nec aliqd albū disputabit.

Ad 2^m Ad 2^m nego cōsequētiā. q̄ ly albū i miori apliāt ad futurū: r̄ i z̄ne apliāt ad pteritū: Ideo solū segf q̄ nūibl qd ē vel erit albū fuit disputaturū. argumētū ēt affirmatiū nō valet pp silem rōnē. q̄ variat apliāt i miori: r̄ i cōclōne: vñ nō segf: q̄ gd fuit sor. erit sor. al^m fuit sor. q̄ al^m erit sor. nā i isto cāu: an cedē ē yez r̄ z̄ns falsū: sed solū segf q̄ illd qd ē vel fuit al bū erit so: ira segf i alia: oē qd fuit disputaturū ē disputaturū: albū fuit disputaturū. ergo id qd ē vel fuit albū ē disp

taturū.

Ad 3^m Ad 3^m dico si dī sor. iā desinir ēē albū: sā desinir

aliqd albū ēē disputaturū: q̄ nūc nō ē allqd albū dispu

raturū: r̄ immediate aū istas pñs fuit aliqd albū disputatu

rū. Si v̄o sor. p̄^m dñinr ēē albū yr puto i.c. istati fñ q̄ pone

baf i p̄^m cōclusiōē cōcēdēdū: q̄ p̄^m dñinebar aliqd albū ēē

disputaturū. s.i.c. istati qñ tūc nō fuit aliqd albū disputa

turū. r̄ immediate aū illd istas fuit aliqd albū disputaturū r̄

vbi i.c. istati ipse desinirer ēē albū p̄ pōnē de pñtū cēr v̄bz

q̄ tūc fuit aliqd albū disputaturū et nō immediate p̄^m illd

fuit aliqd albū disputaturū: Et ad argumētū: ab eterno

sor. fuit albū disputaturū. ergon uqz desit aliqd albū ēē di

spūtaturū. negat cōsequētiā: sed solū segf q̄ nūqz aliquod

albū desyr eē disputaturū: Iz eni etemalr sor. albus fuit di

spūtaturūs nō tñ eternalr fuit sor. albū disputaturū.

Ad 4^m cor^m Ad 4^m dicif q̄ sor. disputabit. a. disputatlonē aū. b. nō i aliquo

istati aū. b. sed in tota hora q̄ erir aū. b. nō tñ. a. disputatio

erit cōpleta aū. b. sed solū i.b. Et ad argumētū. a. disputa

tiō nō māebit p̄ fine bore: ergo tūc nō erit cōplera. negat;

cōsequētiā: nec ē simile de spatio r̄ disputatiōe: q̄ spatiz

ē res p̄manēbñs fūos p̄tes simul. sed disputatio sic v̄xē

res successiva nō potēs manere p̄ fine sicut nec mor^m: si

tamē sor. nō māeret p̄ fine tpis nōdeberet cōcedi ipsum

disputaturū. a. disputatiōem: amo q̄ nūqz disputauit. a. di

spūtatiōem: sicut nec a. disputa^m nūqz erit cōpleta.

Ex p̄ dictis segf p̄mo. q̄ sor. disputauit: et tamē p̄t eē q̄ ipse nō

disputauit. sor. loquebat et pole ē q̄ ipse nūqz loqbar q̄ p̄

quolibz istati aūqz erit ōo cōplere plata p̄t cessare alocu

tione. sed si nō erit ōo cōplera nō loqbarur: r̄ ita dicat de

disputatiōe: nullus. n. logf i p̄ferēdo so^m litterā: q̄ tūc ifas

nūc p̄monat^m loqref: et iō si aliqz loqref disputabit r̄ l̄l

logizabit: cōplete p̄serret aliqd oratiōem: vel aliqñ erit ira

q̄ cōplete p̄nūl aliqd oratiōem: et nūc q̄p̄mo i cipit p̄ser

re aliqd p̄tue disputatiōis ipse i cipit disputare: r̄ sic oē

sales act^m dēpēdēt aū futuro: hoc ē ita din: sicut illa ōo ē in

p̄ferri: r̄ ita si aliqd fuerit aliqd ōo cōplete plata cessauerit

cerrū c̄ q̄ nō loqbar nec disputauit.

z̄m cor^m Ad 2^m Ad 2^m seguit. q̄ sor. r̄ pla. icepunt s̄l logf: r̄ cōsilt p̄ ōaplo sic sor. r̄ tamē sor. dispu

tatur: r̄ plō nō. p̄oatur q̄ sor. p̄nūl atēcedēs alien^m cōse

quētiā r̄ q̄ i cipiat p̄fēre cōsequētiā: r̄ q̄ pla. p̄nūl cōsile

atēcedēs et nō p̄fēt aliqd plō: tūc segf: q̄ sor. arguebar

r̄ disputauit. pla. at nō: ex quo nūqz erit ita q̄ ipse fecht sr

gumūl. Et si ex his aliqd cōcluderet q̄ sor. fecit aliqd ar

gumē: aut q̄ disputauit aliqd disputatiōem: nego cōsequē

tiā. ipse. n. iā facit argumētū r̄ disputat disputatiōem: nō ta

mē facit argumētū nec disputauit disputatiōem ex quo nec

argumētū: nec disputatio ē cōpleta. q̄d iū. n. sor. p̄trāst al
q̄d spatiū: vñ ē q̄ p̄trāst: sed nō p̄trāst ilud spatiū;
p̄trāst iā iñ spatiū spatiū: q̄ qlz ps spatiū ē spatiū. s̄z sor.
nō feci aliqd arg^m s̄l p̄t ylū nīstāis: q̄ nō qlz ps argumē
ti ē arg^m: s̄z dētermiata ōo. igīr ec.

C pri^m ps p̄ncipal.

quintum sophisina.

Igesimum Deus erit in quoli

bet istati nō existens: pbaf: deus erit i ali

quo istati nō existis: r̄ nullū erit i p̄ ar^m

iisto erit de^m nō existis. ergo de^m erit i quoli

ber istati nō existis: tener cōsequētiā ab ex

ponētib^m ad expositiū. aūs pbaf: nā quocū

q̄z dato istati futuro arguitur q̄ de^m erit i isto nō existis: q̄z d

us nō erit aliqd existis i isto istati. s. anqz illud erit: r̄ post q̄

illud istas erit: ergo de^m i istati isto erit nō existis. Unū brevi

ter arguit sic. De^m erit nō existis i B istati: ergo i B istati de^m

erit nō existis: patet cōsequētiā: q̄ segf ḡnaliter: tu non

es i B istati. ergo i B istati tu nō es: tu nō es i ista domo: er

go i ista domo tu nō es: r̄ et ex opposito seguit oppo^m. igīr

p̄ia consequētiā fuit bona. **S**ecundo. deus erit nō existis z̄ arg^m

i quolibet istati. igīr ec. antecedēs arguit: q̄ si de^m erit exi

stes i aliquo istati: q̄r ergo mediate vel imediate post B:

q̄z nō imediate post B de^m erit existis i quolibet instanti

crastine diei: nec imediate post hoc erit existis i quolibet

istati. q̄z nec cras nec post cras: nec ante cras erit de^m i quo 3^m arg^m

libet istati existens: ergo nō imediate post hoc tener conse

quētiā r̄ q̄s ē notū iductie. **C** 3^m. de^m erit nō existis i aliquo

istati. igīr ec. pbaf antecedēs. de^m erit nō existis i hoc istati

r̄ erit nō existens in hoc instanti et sic de singulis: et hoc

erunt omnia instantia: ergo deus erit nō existens in ali

quo istati: p̄z consequētiā ab omnib^m singulib^m istins

termini istas ad eūdē terminū distributū cū debito me

dio. Segf. n. ḡnaliter: tu es nō existis i isto loco: r̄ tu es nō

existis i isto loco r̄ sic de singulis: ergo tu es nō existis in

oliquo loco: aris āt ē pbati: q̄ de^m aliqd nō erit i isto istati.

C 4^m. de^m erit quādo nullū istas erit: ergo ec. atēcedēs 4^m at^m

pbaf. de^m erit i imediate post B dēmāndo istas p̄ses: s̄z nū

lū istas erit imediate post B: p̄z: q̄z nec istas p̄ses nec aliqd

q̄d istas futurū: ergo de^m erit qñ nullū istas erit: pbaf ma

ior: de^m erit fine medio post hoc: q̄z nō dabis mediū iter B

istas et ēē diei. Itē deus erit aū q̄dlibet istas futurū: ergo

deus erit imediate post hoc: p̄s arguit. q̄z deus erit aū B

istas futurū: et aū B istas futurū: ḡ deus erit aū q̄dlibet in

stas futurū. Vel sic: deus erit iā aliqd istas futurū r̄ nullū

erit istas futurū qn s̄i illud deus erit: igīr deus erit aū

q̄dlibet istas futurū: p̄z: p̄ ab exponētib^m ad expo^m. aūs ē

verū: ergo et cōsequēs. q̄d ē sophisma.

Ad oppositum arguitur sic. deus erit i quo

libet istati nō existens: ergo de^m erit sp̄ nō existens: vel sic.

deus erit i quolibet instanti existens: ergo simili erit

existens et nō existens: utrāq cōsequētiā tenet. cōsequēs

ē falsū: ergo r̄ antecedēs. q̄d ē sophisma.

Lic^m a p̄dicto sit h̄ p̄ia cōclusio. Aliqua vñinersalls

eternaliter erit ya. cui^m imēdiata post B iñfinite

singulares erūt false: p̄z de illa: i quolibet istati futuro de

us erit: supposito q̄ ipa sp̄ erit. et sic significās: sic. n. ipa n̄

ē ya: ipa sp̄ erit ya: sed p̄bat z̄ p̄z nīs: q̄z si nō de^m. ergo ali

qd istas futurū ī: iter q̄d iñ B istas erūt iñfinite singulares fle

r̄ sit illud istas. a. mediū dō iter. a. r̄ B istas sit. b. r̄ p̄z ḡ in

.b. istati erit B singulaſ fle. i B istati futuro de^m erit: r̄ p̄ cō

sequēs. q̄libet illi cōsimilis erit tūc falsa i q̄ dcmōstrabit

aliqd istas iter. b. er B istas p̄ses. sed talia istā erit iñfinite:

ergo i b. istati erant iñfinite singulares fle isti v̄lis. Et sic

arguit d. b. istati. ita arguat de quolibz aliqd dato vel dabi

li p̄pē B istas p̄ses. **C** Ex ista cōclusio segf q̄ q̄libet singu

lor^m

§ 2

gularis illi⁹ ylis immediate p⁹ hoc erit va:z tamē immediate
post hoc erit i finite singulare illi⁹ ylis falsa.z⁹ p⁹ è p
bata:et priū declaran ir p⁹ B q⁹ nullum istas futurū immedi
ate p⁹ hoc erit:ergo quocūq⁹ dato immediate post hoc erit:
ita q⁹ illo istati futuro de⁹ erit:z p⁹ cōsequēa quacūq⁹ sin
gulari illi⁹ ylis data illa immediate post B erit va:nce legi⁹
immediate post hoc qdlibet singularis illi⁹ ylis erit va:z immedi
ate p⁹ hoc i finite singulares illi⁹ ylis erūt falsa:ergo immedi
ate post hoc erit aliq⁹ singulatio sly⁹ z ffa. Sic nō legitur
immediate post hoc qdlibet istas trisecū hore future erit
futu⁹:z et immediate post hoc i finita istatia triseca eiusdem
hore erūt pterita:ergo immediate post hoc erit simul aliqui
istā pteriti z futurū. C⁹ z eōclusio. Iā i cipit aliq⁹ singu
laris.a. alieni⁹ ylis cē falsa:q⁹ p⁹ tēp⁹ terminatiū ad hoc istas
erit va: pba⁹.ia nō è aliqua singulari⁹a.ylis falsa q⁹ p⁹ tēp⁹
terminatiū erit va: ad hoc istas:z immediate post hoc istas p
sēs aliqua singularis.a.ylis erit ffa. q⁹ p⁹ tēp⁹ terminatiū ad
hoc istas erit va:g iā i cipit aliqua singularis.a.ylis cē falsa
q⁹ p⁹ tēp⁹ terminatiū ad hoc istas erit va:pz cōsequēta ob ex
ponētib⁹ ad expositū.atis è verū. vt pz. dēdo īdictoriū p
ine z scē exponētis.ergo et cōsequēs è vez ponēdo q⁹ a.
Ita r̄la dicta si quolib⁹ istati futuro de⁹ erit. C⁹ Ex illa cō

Cor^m Et r̄ls dicitur. si quolibet istatī futuro de' erit. Ex illa cō
elusio segit. q̄ iā icipit a aliqua singularis. a. v̄lis eē falsa
q̄ nō icipit eē falsa nec desinit eē v̄. Nā q̄cūq̄ data iſinīte
p̄ icipiet eē false q̄ illa. et finire p̄o desinet eē vere q̄ illa.
C³ ōclusio. Aliq̄ v̄lis ē ipolis cui⁹ immedias post p̄ ſini
te singularites erūt v̄e. p̄z de illa. i nullo istatī futuro deus
erit q̄ est ipolia. et q̄ immedias post hoc iſinīte singularites il
li⁹ erit v̄e. p̄z. q̄r quoctūq̄ istatī dato post hoc erit i illo que
libet talis vera et hoc istatī futuro de' nō erit demīſando
illud istas seu qdlibet aliud qđ erit iter istana signatū et p̄
istas. sed iſinīta erūt h̄s istatīa. ergo re. Ex illa cōclusio
ne segit. q̄ aliquia v̄niuersalis immedias post istans p̄ſens
h̄bit aliq̄ singularites veras et alliquas falsas. et tñ nūq̄ po
terit verificari p̄ exceptionē singulariū falſarū. q̄ h̄ nūq̄
erit vera. i nullo istatī futuro p̄ter q̄ i istis de' erit. nā ipsa
mō nō ē vera. ergo nūq̄ erit vera. p̄baſis. q̄ vel denota
tur oia istatīa futura vel nō ſt̄nō. p̄z. ipsa eē falsa. si ſic. ergo
eadē excipiuntur q̄ opponunt. et q̄ cōsequēs nō ē vera. et hoc
contigit p̄ iſinītate singulariū veraz et falſaz. p̄p̄ quaz
iſinītate ē coedēdū quot falſas. et nō p̄les veras quā fal

4° sas nec ēt eȝ. C 4° cōclūsio. Aliq̄ v̄lis necessaria t̄ cuilli
libet supposito subiecti corrīdebit et sp̄ corrīdebit aliq̄ sua
singularis: a t̄ iſti^o v̄lis q̄libet singularis immediate post
h̄ erit f̄lo: pȝ d̄ illa p̄stis t̄pis. qz i quolibet istātī de^o ēḡ h̄
sit necessaria māifestū ē: t̄ qz q̄libet sua singularis immedial
te post hoc erit falsa declarat̄: qm̄ iā nō h̄z n̄i v̄ua singula
rē. si hoc istātī de^o ē dem̄frando istātī p̄n̄ t̄ qz h̄ istātī nun
q̄ criti: iō illa singularis cōtinuit̄ post h̄ erit falsa t̄ qz nullū
istātī erit immediate post h̄ ideo quocūq; istātī signato ali
bet talis immediate post h̄ erit falsa: i h̄ istātī de^o ē. C Ex
ista cōclūsio e sequit̄: ḡ aliquia v̄lis ē t̄ immediate post hoc
eripopolis cui^o q̄libz singularis immediate post h̄ erit v̄a: et
cuilibz supposito subiecti sp̄ corrīdebit sua singularis: pȝ
de illa: i nullo istātī de^o ē: t̄ arguit̄ vt. s. et hoc nō cōtingit
qz l̄ q̄libz illarū v̄lūm h̄ebit iſinīta supposita nunq̄ t̄iſ
erit ita q̄ b̄z n̄i v̄nū: s̄c ēt pȝ de illis: oē istātī ē: nullū istātī
ē. Et si ex his excludit̄ q̄ aliqua v̄lis erit v̄a q̄i q̄libz eius
singularis erit falsa: aut q̄ alq̄ v̄lis erit falsa qm̄ q̄libz ei
us singularis erit v̄a: cōcedat̄ abe sumēdoly qm̄ yd̄ic̄ t̄pis
sed si dicit̄ istātī negatur quelibet iliatum.

Ad primum dico negatur qui libz illarū in hoc istan
ti der erit non exist der erit in hoc in
stati*u*s exists. Et ad pbone der erit in exists in hoc istati. graze.
negatur consequētia sicut non legitur ego sui non vidēs solē hic graze.
ego hic sui non vidēs solē, aut istigre ego sui bine non videns sole

posito q̄ tu videoas solē t̄ demonstrēt loc⁹ adequat⁹ i quo
tu es: an̄s at̄ ē verū t̄ cōsequēa s̄m. aliqui tamē t̄z talis mo-
dus arguēdi grā māe vt i otgūniērō ex adducebat: t̄ vñ n̄
seḡt̄ tu es nō vidēas s̄m i illa domo. ergo tu es i illa domo
nō vidēas s̄m: aut i illa tu es nō vidēas s̄m dato. q̄ tu vi-
deas s̄m: et q̄ illa domi⁹ nō sit: aut q̄ tu sis i illa domo:
t̄nō s̄m. vtriusq; cōsequēt̄c̄ oīs ē verū. t̄ p̄sequens f̄l̄.
In alia ēt mā sine obliquo cāu nō tenet talis forma argu-
endi: q̄ nō seḡt̄. s̄z. eni⁹ nō hō albus currēs. et go for. erit b̄
albus nō currēs: posito. q̄ for. aliquādo erit niget: t̄ quādo
q̄ erit albus. ip̄e c̄ntrit ⁊ c̄. oīs ē verū: t̄ cōsequēs falsū.
ēt nō seḡt̄. aliquādo erit nō hō albus curtēs. ergo b̄ albus
erit aliquādo nō currēs. posito eni⁹ q̄ for. die crastina ic̄pi-
at ec̄ et postea p̄p̄mo curret et erit albus erit at̄ccedēs
vēp̄ t̄ d̄s falsū. Ad 2^m
C Ad 2^m cōcedo q̄ deus erit i quolibet istāti. t̄ quando arguīs q̄ nec mediate nec imediate. dico
q̄ deus mediate post hoc erit i quolibet istāti existēs. et
enī d̄t non eras nec ante ne epost. iḡr nūq; negāt̄ cōsequē-
tia. q̄ si x̄igeret pbore q̄ aliqua erit dno istāti futura.
t̄ de⁹ nō erit existēs i illis: q̄ signaſ. a. istās ante crastinas
diē. t. b. istās post: tūc deus nō erit existēs i. a. b. istāti cras-
nec qnt̄c̄ nec post: ergo nūq; erit existēs i illi: istā cōsequē-
tia nō valit. ḡ nec alia. Et si querit q̄ erit de⁹ exūs i quolz
istāti: d̄r q̄ i toto tpe eterno ic̄piēt̄ ia ⁊ i nulla ci⁹ p̄te d. a.
t. b. istātib⁹ d̄o q̄ de⁹ erit i illis nō solū i tēpore eterno.
sz ēt i quolibet tēpore finito ic̄piēt̄c̄ b̄ istāti t̄ termian-
te ad oīqđ istās vltra. b. et ita p̄z q̄ de⁹ erit i quolibet istā-
ti nō tū i quolibet istāti d̄t erit pp̄ istās p̄s: vtraq; tamē
illotū cōcedit̄. de⁹ erit i quolibet istāti futuro ⁊ i quolibz
futuro deus erit. C Lōtra cōcedit̄ q̄ de⁹ erit i quolibet
istāti futuro ⁊ tamē nūquā erit ita q̄ de⁹ ē i quolibet
istāti futuro: sic ēt qdlibet illorū erit ⁊ tamēnūq; erit ita
q̄ qdlibz illorū ē. Ex his seḡt̄. q; ali q̄ v̄lis ya q̄ d̄sinit Lor⁹
ēt ya ⁊ c̄. t̄ tu nulla ci⁹ singulār̄ desinat ee ya p̄z de illa qdli-
bet illorū ē futurū demōstrādo oīa istāti futura: nec seḡt̄ i
mediate post Bāliqđ illorū erit clapsū. iḡr nō imediate p̄.
b̄ quodlibet isto: ū erit futurū sed solū sequit̄: q̄ nō imedia-
te post b̄ erit ita q̄ qdlibet illorū ē futurū. Intelligēdū q̄
t̄. les pp̄ones sūt ipoles de futurē f̄mōis quodlibet istoz̄
erit. qdlibet istoz̄ ē futurū demōstrādo oīa istāti futura:
q̄ nūbil erit: nec p̄t ec̄ aliqđ illorū: sequit̄ eni⁹ aliqđ illoz̄
ē: ergo ista sūt. cōsequēs ē ipole: ergo ⁊ oīs: cōcedit̄ tamē
ille ad bonū itellecrū. s. q̄ oīa illa erit: et oīa illa sūt fu-
tura. C Ad 3^m negāt̄: q̄ de⁹ erit nō existēs i aliquo istāti: t̄
ad pbōne negāt̄ cōsequēt̄ia: q̄ arguīs aplib⁹ suppōnibus
determinat̄ ad vnā determinatam oīz. n. sicut aguete semper
respectu eiusdē suppositi vt aliqui de⁹ erit nō exūs i b̄ istā-
ti: tūc erit nō exūs i hoc istāti ⁊ sic de singulū: mō ista pp̄o
ē f̄la vbi demostrāt̄ p̄ ly tūc ⁊ hoc istās. Sōrte arguīs sic.
de⁹ erit nō exūs i hoc istāti: ergo de⁹ nō erit exūs i hoc in-
stanti. ab affirmatiua de p̄to infinito ad negatiua d̄ p̄to
finito d̄r q̄ de p̄terito ⁊ de futuro nō licet iferre negotiū
absolute sed līm̄ i. q̄ nō sequit̄: tu eris nō albus. ergo tu
nō eris albus. sed b̄u sequit̄. ergo aliquādo tu nō eris alb⁹
ita i p̄posito sequit̄ q̄ deus aliqui nō erit exūs in illo istāti.
C Ad 4^m cōcedo q̄ deus erit imediate post b̄ t̄ q̄ nulluz̄ Ad 4^m
istās erit imediate post b̄: ex quo nō sequit̄ q̄ deus erit q̄
nullū istās erit: q̄ i nullū istās erit imediate post hoc: t̄
imediate post hoc erit aliqui istāa. t̄ p̄r cōcedo q̄ deus
erit sūt medio post hoc ⁊ erit eū medio post b̄ nā q̄fēūq;
de⁹ erit ip̄e erit i aliquo istāti: sed iter oē istās futurū ⁊ b̄
istās eadit tēp⁹ mediū. ergo de⁹ erit eū nēdīo post hoc. ⁊
q̄ deus erit i quolibet tpe termiñato ad hoc istās p̄s: ade-
quate: iter qd̄ tpe i istās p̄s nō ē mediū: ergo de⁹ erit sūt
medio post hoc. Ex quo nō sequit̄ q̄ de⁹ et eū nēdīo
post hoc sicuti⁹ seḡt̄: tu eris sine venatio: ergo tu nō eris

Obiectio cū denario. **C** Dubitas h̄ istā ppōne cōcessā: deus erit i
mediate post hoc. quia ex illa seq̄ q̄ deus erit an oia istā
tia futura et q̄ crit an qd̄l istās futurū quo p̄ vtrūq̄ eſt.
q̄ imē p̄ Berit istās; sc̄ imē p̄ Berit d̄s; sed nō p̄l erit
de⁹ q̄ imēdiate post hoc. ergo nō p̄ erit de⁹ q̄ aliqd̄ istās
futurū: z p̄ sequēs nō erit an qd̄libet istās futurū. nec an
Rāsio oia istātia futura. **C** Rāsio q̄ de⁹ nō erit oia istātia
futura: sed bñ erit an qd̄libet istās futurū. yñ hec hora ē su
tura icipiēs ab hoc istātī. sñ nūq̄ erit futura. ita hec omnia
istātia sūt futura de mōstrādo oia istātia illi⁹: tamē h̄ oia
nūq̄ erit futura: sicut ergo deus nō erit an illā horā fun
rā: ita nō erit an oia istātia illi⁹: sed qm̄ qd̄libz istās eius nō
solū ē futurū: vez c̄t erit futurū. iō deus erit an qd̄l istās
illigis. z ita dicat respectis totius t̄pis eterni q̄ deus non
erit an oia istātia futura. q̄ si deus erit an oia istātia futu
ra. iḡ istā istātia erit futura qd̄ ē falsū: Sed bene cōcedē
q̄ deus erit ante qd̄libet istās futurū: et p̄us erit q̄ aliqd̄ in
stās futurū. ex quo qd̄libet istās futurū p̄ erit futurū: et ad
rōnē pbātē H̄iū negat istā. p̄ idē nō p̄t pbari q̄ n̄ imedia
te post h̄ deus erit: z q̄ nō an qd̄libet istās futurū de⁹ erit.
sc̄. n. iste nō exigit istātia p̄ sui verificatiōe: ita nec iste de
us erit imēdiate post s̄i: deus erit an qd̄libz istās futurū: ali
ter. n. opporetet negare istas. d̄s erit in quolibz instātī fu
turo: deus erit i ouibus istātib⁹ q̄ i n̄llo istātī erit i quo
libet instātī futuro nec in aliquo instanti erit in duob⁹ in
stantibus rc. **C** Prima pars principalis.

positioes i scripto: de² c̄: chymera ē. Et q̄to vtrū de² aliq̄d
sciat vel nō: s̄t nō: hēcur itētū. si sic: ergo oē sc̄les aliq̄d ppō
nē est de². Sed h̄. sc̄les aliq̄d propōnē nō est de². i gr̄ non p̄ cor^m
oē sc̄les aliq̄d propōnē ē de²: p̄z cōsequētia: p̄z^m equipollē
tiap negatiōe postposita rc̄. ariā pbatur: qm̄ sc̄les istā pro
pōnē de² nō ē de²: vel sc̄les istā propōnē chymera ē nō ē de
us: et ille sūt oēs propōnēs: ergo sc̄les aliq̄d ppōnē nō ē de
us: p̄z cōseq̄ni ia: qz̄ ly propōnē s̄iat determinat. ergo ab ip
so licet descendere ad oia sua supposta disiunctiōe cū debi
to me²: ratis est r̄um vt liqt̄: nā z̄ psant̄ ē ūa: z̄ p̄ ē v̄ disi
unctiōe: c̄nt̄ z̄ paē ūa: qz̄ ūu ūdicatoriū c̄t̄ falsū. s̄t oē sc̄les
istā p̄positionē chy² c̄: ē deus: nā illa nō sc̄itur cū sit falsa.
ergo rc̄. Lōfirmatur idē ḡns dupliciter sic: p̄mo sc̄les istā
ppōnē chy² ē nō ē de²: et ista ē aliqua ppō: ergo sc̄les aliq̄d
ppōnē nō ē de²: p̄z^m: ab iferiori ad ūu ūp̄ negatiōe post
posita. er c̄t̄ debito me² ariā ē v̄p̄: ergo rc̄ cōsequētia. Et z̄^m cor^m
aliq̄d p̄positionē sc̄les nō ē de²: ergo sc̄les aliq̄d propōnē
non ē deus: patet cōsequentia ab vno convertibili ad re
liquum antecedena antem probatur: supra resolu² et ab in
feriori ad ūu ūsuperius.

In opposituz arguit, s.c. De^o scimus aliquod quod est ipso. s.tu non fuisse; et scimus quo dicitur iter se tradicetia. s.tu es et tu non es, sed iam non scimus aliquod ipso; nec duo contradictoria iter se tradicentia: ergo deus non scitur, ergo sciuit: quod est oppositum sophismatis.

Circa māz p̄m̄ argūm̄tisit hec p̄ cōclusio. De⁹ sit oēz p̄
pōnē verā: tñ nō ē sc̄ies p̄ aliquid pōnē verā. p̄t
ma ps declarat: qđi quacūq; ppōne vera significata de⁹
sc̄i significatū adeq̄ū illius ⁊ illud significatum oens sc̄it
adequate significari per illam. ergo d̄ens sc̄it illam pro
pōnē tenet cōsequentia adescriptione ad descriptū: aīs est
verū. ergo et cōsequēs. ⁊ pars cōclusōis declarat: nā de⁹
nihil sc̄it nisi p̄eētiā suā: vt colligitur de niēte Ari. et cō
mētatoris. iz. metaphysic: sed nulla p̄pō e: ē diei: cu q̄libet p̄
positio sit accidēs mētale vocale vel scriptū. ergo d̄ens nō
ē sc̄ies p̄ aliquā ppōnē. ergo v̄. Itē si de⁹ nō sciret nīl p̄p.
pōnes more būano: ergo de⁹ possit cē magis ⁊ min⁹ sc̄ies:
nīs ē impossibile ⁊ p̄bat cōsequētia: ex eo qđ aliquādō sūt
plures ⁊ aliquādō pauciores ppōnes v̄. **E**x illa cōclu⁹ p̄ cor⁹

ne segr. q si nulla ppō eēt nō innūs eēt dō sciēs q̄ mō. p̄z.
ex quo nō scit p ppōnē: sed tō p̄eēntiā suā: hoīes rō nibil
seirēt: licet fore itelligerēt: q̄ nibil scit ab boīc nisi p ppō
nē licet aliqd itelligat: et non p ppōnē. q̄ p simplicē x̄c
ptū p̄t aliqd itelligi. Et si q̄ritur qd dō scit et nō eēt aliqd
ppō. Dōz q̄ scit i finitas vītates. s. boīez cē: celū tē nullū
hoīem eēt asinū et sic de i finitis: sed nihil istoꝝ scit hō q̄ l
tellectus nō ē ibi sufficiēs rō vt ē p scīptm repītābilis c dō
plexe vel icōplexē sicut itellectus diūlūs. ¶ Dubitatūr. obiectio
videt q̄ deus potuit eēt sciētioz dō facto fuit: q̄ pono
q̄ aūxps nō fuit nec erit. tūc deō ab eterno scivit istā ppō
nē: aūxps nō erit et potuit ab eterno scivisse istā ppōnē: aū
xps erit. ergo potuit ab eterno scivisse plusq̄ scit. minor
p̄bat: ipse pōt fore facere aūxpm: si aūxps erit ipse scivit
ab eterno aūxpm fore: ergo potuit ab eterno scivisse q̄ aū
xps erit. ¶ Locedoḡ pōt scivisse ab eterno aūxpm fore si Rāsso
ramē faceret aūxpm no fore ipse nūq̄ scivisset aūxpm fo
re. Itē x̄c q̄ spe ab eterno scivit aūxps nō fore. s̄z p̄t eēt q̄
nūq̄ scivit aūxpm nō fore: sed cotinue suū oppositiū: verū
tamē nūq̄ potuit scivisse illa secūdo s̄l. ¶ 2° sclo. dō sci
uit duo cōtradictoria iter se p̄tradicētia. et tān nūq̄ scivit
aliqd fīlm. p̄p p̄p; q̄ deō scivit illā. tu es: et scivit illā tu s̄
es: et h̄ sūc et cōtinue fuerūt p̄tradicitoria iter se p̄tradicētia
q̄ zc. z° p̄s ēt ē clara: q̄ sīc tu nō vldisti albū: nisi vldisti illō
q̄ fuit albū: ita dō si scivit aliqd fīlm nisi scinerit illud q̄ fuit
falsi. sed ipossible ē q̄ deō scivit aliqid quād sp̄z fu
it falsum. quia nibil scitur nisi verum. ergo deus nūquaz

Lor^m scilicet aliquid falsum. nec sequitur. scilicet hoc et hoc fuit
falsum. igitur de scilicet falso; sed b*ut* seq*ue*nt*ia* p*ro* f*la*s*to*s*ra* scilicet. C*on*
illa c*on*clusio*n*e*re* seg*u*it*ur*. q*uo*d i*finitas* f*lit*ato*r* de scilicet. q*ui* n*on* scilicet
aliqu*is* f*lit*ato*r* p*ro*; q*ui* i*finitas* tales p*ro*p*one*s*re*. B*ea*t*us* de scilicet de
mo*str*ato*do* ist*a* p*re*terito*r*; q*ui* illa*p* aliqu*is* fuit falsa*r*; g*ra*i*ci* i*finitas*
fa*ct*o*rit*ates de scilicet*r*; s*ed* null*a* illar*um* scilicet de q*ui* fuit falsi*r*
tas; s*ed* so*m* q*ui* erat r*itis*; et ita c*on*sequ*er*etur dic*at* q*uo*d aliqu*is* p*ro*
p*one*f*al*sa*d*e*r* credid*it* e*st* ver*itas*; et t*u*n*ca* n*on* credid*it* aliqu*is* p*ro*
3.ⁿ p*ro*p*one*f*al*sa*d*e*r* e*st* ver*itas*. C*on*³ 2*o*. v*er*u*q* isto*p* de scilicet*r*; et credi*dit*
e*st* e*st* v*er*u*q* r*ati*n*em* n*on* scilicet nec credid*it* aliqu*is* isto*p* e*st* ve*ri*
t*u*is; p*ro*bat*ur*; et p*ono* q*uo*d a*et* b*ut* sint due*r* p*ro*p*one*s*re* se*script*e*re*
fuer*unt*; s*ed* n*on* stimul fuer*unt* p*ro*p*one*s*re*; ita q*uo*d isti tres termi*ni*
n*on* d*e*re*re* s*unt*; i*p*isa medietate ho*re* fuer*unt* v*na* p*ro*p*one* r*u*n*ca* p*ro*
p*on* nec a*n*ni*m*o*r*; et q*uo*d illi termini ho*re* e*st* ho*re* fuer*unt* i*sa* me*di*
c*on*tr*ati*e*re* eiusdem ho*re* v*na* p*ro*p*one* r*u*n*ca* n*on*. s*ed* i*a* sint pro*pos*
i*ti* isto*p* o*p*o*st*o*p*; p*ri*a*p* a*c*on*clu*si*o*is*re* i*nductio**n*e*re*. s*ed* s*o* seq*ue*nt*ia* ex
e*st* v*er*u*q* nec a*n*ec b*ut* fuit aliqu*is* isto*p* lic*et* i*a* sit aliqu*is* isto*p*.

Cor^m **E**xista &clusioē seq̄t. q̄ de^o sciuit alīq̄ vitates q̄s non
sciuit alīq̄ istaz. p̄z: q̄ sciuit. a. et. b. vitates et nūq̄ sciuit
alīq̄ istaz. q̄ nūq̄ s̄ alīq̄ istarū vitatū l̄z alīq̄ illaz vitatū
fuit. **C** 4^a x̄lō q̄tuor propōnes ds sciuit i.a. istatī: et taū
nō sciuit nisi duas i.a. istatī: pbaſ: et pono q̄ i.a. istatī nō
fuerūt nisi ille p̄pones vel p̄tes ei^o. i.vn^d e^o ēchymera
ē q̄ sint. a. null^b ē: vacuū ēq̄ sint. b. et arguſſifica. et. b: p̄
pones deus sciuit i.a. istatī: et. a. et. b. sūt q̄tuor p̄pones.
ergo q̄tuor propositiones deus sciuit i.a. istatī et tanien
i.a. istatī ds nō sciuit nisi duas. a. b. qm̄ p̄tes istatū erant
Cor^m **E**xista &clusioē seq̄f q̄ q̄tuor ppōnes de^o sciuit i.a.
istatī: et solū tres sciuit i.b. istatī: et m̄ ples i.b. istatī sciuit
q̄ in. a. istatī p̄z ponēdo cū p̄oni cāu q̄ i.b. istatī fuerūt ille
tres propōnes et nō plures. deus ē. celū ē. bō ē. quo posito
totum sequitur.

Ad pm **argm** **Ad primū** negat his licet, non de pius sciret alios
piopone quia modo nesciat: si tri segt qui sit
oblitus aut mutatus, qui i dco non est mutatio facta: sed i te
est: dic eni probs i predicantis qui let aliquo, pro pos*it* facta sera post
qua fuit vera Beatu est proprio mutatio*m* facta i propone, sed ex
pte tel*l*: Ubi posito qui illa proprio so*r*, sed et sit i mete tua: tuc
so*r*, sed ete i illa vera i illo surgente i illa falsa i tam*en* nulla
est mutatio facta i ppone: It*e* i dco nullo prot*er* est ignorati*n*: let
possit ec i scia bea vel bea ppropon*s* qui ignorare est re non cognoscere,
scete, in*de* let dicitur non sciat falsu bea tu cognoscit falsu: tu eti*am*
non ignoras, ppropone ipossibilite*t* et tu nescis ppropone ipole*z* sc*er*
et non i gras i coplexa: qui cogscis ho*ie*z raf*in*: si tu scis ho*ie*z

Ad 2^m *vlast^m: Iz scias hoilez eē vlast^m ee.* **¶ Ad z^m** *breniter ne^o il
lā: ens cē deū ē ipole: et ad vratāg pbōne officiantū nego
cōsequētiā. vñ illa ē modalis d̄ sēu cōposito. ergo nō ē ali
c^o quātitatil. t pñs nō ē resolubilis. sz officiabilis officiat
c^o vna ē sp falsa. deinde qz mod^supt^r i sēu cōposito ita im-
mobilitat ante sicut post: vt patuit iō ab iferiori ad suū si-
pi^c cūtali signo fallit cōsequētiā: sic i sili nō seḡ: sor. ee ho*

Ad 3^m minē ē cōtingens. et go boiem cē hominē ē cōtingēs. **C** Ad 3^m nego cōsequentiā iferentē q̄ ipole est deū scire. a. si pos sibile ē deū scire. a. sed solū segunt ista ppō ipole ē q̄ si pos sibile ē deū scire. a. q̄ sciat. a. nūc rōe d ly q̄ ly ipole cadit supra tolū sequēs & facit ppōnē catā modale. sed i ista im pole ē deū scire. a. si pole ē deū scire. a. ex quo nō ponitur nō cōditiōis mod^o pcedēs nō cadit. s. notā cōditiōis & sic remāet Aditōalis c^aals & pñis iūcē repugnat: sic dicebat als q̄ i "copl" ē vā pole ē q̄ tu ū es & tu eo: n^r ly pole cadit s. notā adⁿ. s. bñ s. i. pole ē o tu ū es & o tu ea. **C** Ad 4^m

Ad 4^m s̄ nota 2d^m: i3 dn li pote ē q̄ tu u es; q̄ tu es. **C** Ad 4^m
dī breuitet admissio cāu q̄ illa ē fta: sc̄les alīq̄ ppōnēn ē
de: : tūc ad arg^m nego 2fiam: q̄ nō arguit cū debito meo.
vñ n̄ suffic̄ q̄ iste sūt oēs ppōneas; sed ōz eē inediū sc̄les q̄
libz ista x̄ eē qd̄ ē fslm. Et p̄ B si pecdir p̄ 2firmao: q̄ dbuit
me^m eē illd̄: sc̄les ista ppōnē ē sc̄les alīq̄ ppōnē: et h̄ negat

Verba pars pars pars.
Igcsunū septimū sophi³. Tu scis qd scis. Cōtra si tu scis qd scis. aut qd solū scis vna aliq; ppōnē: vel ples si so⁹ vna. sit gilla hō ē aial. et atq; sic: tu scis istā. ppōnē et illa ē multa. qd tu scis mlta: qd ab actia ad suā passiūā mltō sciūt ate s; nllz isto pē scīm ate: vt p̄ ex alio sophi⁴ gmlta sciūt ate qd nulli ē sciūt a te. si aut scis multas pro pōnes: sit igr qd solū istas duas de⁹ ē ens. bō ē aial. et ar guitar ut supra. tu scis illas duas pro pōnes: et ille propōnes sūt set. qd sūt sex termini. ergo tu scis sex. ergo ab actiōna ad suā passiūā sex sciūt ate: sed nullū istorū ē sciūt a te. ergo multa sciūt ate quorū nullū ē sciīm ate. sed B v̄ icōueniēs. **C**z²: Sit tu scis qcgd scis. et nō imēdiate as in stās p̄nū tu sciūisti qcgd scis dato qd. a. propōnē nūc p̄ sci as: qd tu scipis scire qcgd scis: p̄z dñia. ab exponētib⁹ ad expositā: cōsequēs ē flm. ergo et alio: nō p̄ fa pte: ergo. p̄ pma: qd cōsequēs sit f l̄. pbaf. qd uū i cipis scire illā hō ē aial quā p̄ sciūisti et nūc scis: alr seq̄ qd tu dclnis scire qcgd scis: dato qd desinas scire. a. ppone: et qd seq̄ qd iā sciūt ē ē oē qd ē et iā desinit ē ē oē qd ē: et tamēnō desinit ē ē aligd qd ē nec incipit ē ē aligd qd ē qd vidēt icōueniētia. **C**z³: Tu scis qd nō scis. qd tc. a. si arguit et pono qd hēas i mēte tua istā. p̄ pōnē de⁹ ē qd sit. a. et bēam ego. s̄stem i mēte mea qd sit. b. et lateat te. isto posito: tu scis. b. pbaf: tu scis ita ē ē sciūt. b. ad eq̄te significat: qd tu scis. b. pbaf nūs tu scis deū ē ē: et ita ad eq̄te significat. ergo tc. Itē tu scis ita ē ē sciūt. a. adequate significat: qd tu scis. b. adeq̄te siḡ. b. adeq̄te siḡ. qd tu scis ita ē ē sciūt. b. adequate significat: et qd tu nō scis. b. arguit. tu nō cōsideras de. b. nec scis illud ē ē rep̄ nā: ergo tu nō scis. b. **C**4° isti sciūt qd nēsciūt demōstrati te et me. ergo tc. 4° et a. p̄baf: et pono qd tu scias te ē ē et nō me esse: et qd ego sci om me ē ē: et nō te ē ē. isto posito: isti sciūt te ē ē et me ē ē. non sciūt te ē ē: et me ē ē: ergo tc. pbaf p̄ma qd: tu scis te ē ē et ego scio me ē ē: ergo sciūt te ē ē et me ē ē: p̄z dñia: qd gnālī seq̄ tur tu scis. a. et ego scio. b. ergo isti sciūt. a. et. b. demōstrati te et me. fa p̄s on̄ris iā atq; sic. nā si isti sciūt te ē ē et me esse et ipi sciūt hāc copulatiā: tu es. et ego sū. sic adequate significate pōl̄ cu tān̄ toto: ergo illi sciūt illā copulatiā. tu es et ego sū: et si aliq sciūt aliq copula⁹ qd nullū scit eā: immo seq̄ qd aliq sciūt aliq cathegoriā simplicē de fo adiacente qd nullus scit eā. pbaf. nā si isti sciūt te ē ē et me ē ē: qd idē sciūt istos ē ē. sed isti sciūt hāc isti sū: sic adequate significare istos ē ē ponat cu casu: ergo isti sciūt istā cathegoriā isti sū: et tamē nullus illo p̄ scit illā p̄ casum.
In contrarium arguit sic: Tu scis aligd: et nihil ē qd tu scis gn illud tu scias. qd tu scis qcgd scis. p̄z cōsequētia: ab exponētib⁹ ad expositū antecedēs ē v̄etū. qd q̄libet ppō mētalis ē aligd qd et cōsequens qd est sophistina.
Lirca p̄diciā sit hec p̄ia cōclusio Tūc scis aliq; p̄ po batur hec ppō scitur ate. s. aliqui. ppō ē vera quā nullus hō scit ē ē verā et ipsa adequate te significat aliq; ppōnē quā nullū hō scit ē ē verā. igr tu scio aliq; ppōnē ē ē verā quā nullua hō scit ē ē verā: p̄z ab officiatib⁹ ad officiatā. a. si ē ye rū: ergo et alio. **C**Ex ista cōclusiō et seq̄. qd tu scis aliq; p̄ pōnē ē ē verā: quam dūbitas ē ē verā: qd tu scis aliqui om̄istarum esse verā: rex sedet. nullus rex sedet: et quamlibet istarum ē ē verā: ergo tu scis aliqui ppōnē ē ē verā quā dūbitas ē ē verā: Et si arguit ex i. qd tu scis

^{z^m cor^m} aliquid p^opone eē verā. et illā dubitas eē verā. neg^r 2^m: q^r z^m
ps significat q^r illā quā scis eē verā: dubitas eē verā: mō b^m
aplicat h^m dictione^r. C^m z^m legi: q^r tu scis aliquomō eē ex his
quō nō scis eē. et credis aliqualr cē qualr nullus bō credit
eē. p^r q^r libet illā offi^r eā. Et si g^r s ex his p^r cludere ret q^r aliq
mō scis eē quō nō scis eē. aut q^r aliqualr credis cē qualr nā
bō credit eē. negat 2^m: q^r arguit a termio statē p^r fūle tñ:

^{z^m ?} ad eūdē statē determinate respēciū eiusdē sincū^r. C^m z^m ? ali
quā ppōnē scis eē verā: et tñ nō scis illā ppōnē eē verā. p^r o
z pono: q^r tu nihil nec aliquid scias eē ppōnē. et q^r tu scias bāc
drōnē tu es bō: significare adq^r te te eē boiez et gescēter. isto
posito ar. sic. hoc scis eē verū: demāndo illā. tu es bō. et Bē
aliqua ppō. q^r aliquā ppōnē scis eē verā. p^r pñia a resoluē
bu^rs ad resoluta. p^r p^r ps: q^r tu scis te eē boiem. et B scis si
gnificare adeq^r te te eē boiez et gescēter. q^r tu scis B eē verū
demāndo illā ppōnē. tu es bō. z^m ps: q^r segi et casu: q^r
tu nō scis illā orationē eē ppōnē: nec casus vñ videri incō
ueniēs: q^r si laico p^r ponere^r ista: tu es bō p^r edere^r ista: di
cēs eā vocē eē vera: et sic sciret ista vocē eē verā: et tñ nō sci
ret illā ppōnē eē verā: q^r nō sciret illā eē ppōnē. Lōstī p^r
cocludit: q^r aliquā ppōnē scis eē falsā et impolez: illā tñ nō
credis eē falsā ppōnē: nec impolez. nec segi. tu scis hoc esse
fīlū et ipolez: et hoc ē p^r positio. q^r tu scis ppōnē falsā et ipolez.
sicut nō segi. tu scis hoc currere: et hoc ē bō: q^r tu scis boiez
currere. q^r ad inferendū illā de sensu cōposito. quelibet p^r
missari debet eē de sensu cōposito. s. tu scis q^r hoc ē bōmo:
aut tu scis q^r B ē ppō. C^m z^m ? aliquā ppōnē scis eē verā: et tñ
illa nō scitur a te. pbatur: z pono q^r scias ista. rex sedet: con
uerit cū vero. isto posito arguit sic. ista conuerit cū vero. q^r
illa est vera: et pñia scita a te est bona. añs est scitu^r a te p ca
sum. q^r sequēs. sed q^r illā nō sciatura te pbaf: nulla ppō
sciatura te nisi scias lñuz adequatū significatiū: et illud scias
significari per illā: sed tu nō scis regē sedere. nec aliquid aliud
significatiū adequatū scis significari p^r illā: vt patet iducti
ue. q^r tu nō scis illā. C^m Juxtabāc xclonē pōt xcludi q^r aliquā
ppōnē scis eē verā: et tamē tu nō intelligis illā ppōnē: p^r
ponēdo q^r iā. a. ē. b. scias cōuerit cū vero. isto posito. tu scis
illā eē verā: et q^r nullū significatiū intelligis significari p^r illā.
^{4^m ?} iō nō intelligis illā. C^m 4^m ? aliquā ppōnē q^r libz scis esse
verā: et tñ nō scis aliquā illā eē verā. pbaf: z pono q^r a. e.
b. sint dñe tales scripte de^r ē: tu credas q^r nō sit nisi vna
tal: ds ē. i^r po^r. a. scis eē vez. a. b. scis eē vez. q^r vtrūq^r isto^r
scis eē vez demāndis. a. r. b. nō tñ scis aliquā illā eē verā.
q^r tu nō scis illā eē multa. sed tu credis eē vñū. vt ēt esse q^r
sor. et pla. sint alōge: q^r credas eē vñū. boiez. tē q^r q^r isto^r
demonstrato. hoc scis eē boiem. igil^r vtrūq^r isto^r scis esse
boiem: non tamē scis alterū istorum esse boiem: q^r nescis
istos esse plures.

^{Ad p^m} **Ad primum** concedo q^r scio multa: et q^r multa sci
untur a me. ex quo nō segi: q^r multa
^{arg^m} sunt scita a me. s^r bñ legi: q^r multa sūt scita a me: vñū scis
tū a te. et tē cōcedis q^r tria scīta a me: q^r nō eē scīta a me da
to: q^r scias solū illaz. bō ē aial. nec ē incōueniēs q^r aliq^r scīta
tū a te que nō sūt scita a te. sic ut cōcedit: q^r ista tria signifi
cant precise scīta ē demonstratis illis trib^m terminis: et tamē
nullū illo^r significat precise scīta ē. si autē scio illas duas
solum. bona ē aial: et deus ē ena: concedo: q^r sex scītuntur a
me: et q^r sex sunt scita a me: quoru nullū scīta a me: si cō
cedit: q^r sex sunt due p^r positiones: et nullū illo^r est p^r positio
nec sequitur sex sunt scita a te. ergo aliqua duo vel aliqua tria:
vñaliq^r q^r no^r sunt scita a te. vñ illa sex sunt scita a te nō signifi
cat q^r sex scīta a te: q^r sint duo scīta a te. et ar^r. sic. illa sex
sunt duo scīta a te. q^r sūt duo. neg^r 2^m: et p^r edidit: q^r aliq^r sūt duo
scīta a te: et tñ nulla duō sunt scīta a te: et hoc dato q^r nulla
ppō sūt aliq^r sed aliqua. Sic ut nō segi: ille due p^r positio:

nes sunt due p^r positiones: q^r sūt due: isti sunt duo p^r opūli: q^r
isti sunt duo. Ubi autē concedatur propōnē cē aliqd est con
cedendum: q^r duo sunt scīta in casu isto: et q^r illi sex termi
ni sūt duo. q^r sunt due p^r positiones: quaz quelibet est aliqd.

C^m Ad 2^m coedco oēs conclusiones adductas. s. tu incipis
scire q^r scīta: et desinīs scire q^r scīta: et tñ non incipis nec
desinīs scire q^r scīta: et q^r iam incipit et desinīs cē oē q^r
est: et tñ non incipit nec desinīs cē aliqd q^r est. Cōtra sequit
q^r tu potes scire q^r scīta: ergo q^r scīta in potes scire: q^r
per idem segi: tu incipis scire q^r scīta: ergo quicq^r scīta in
cipis scire. p^r 2^m. q^r equa ampli^r est illud verbū pōt sicut
illud verbū incipit et magis. Itē alias dictū est: q^r illius tu
incipis cē oīs bōmo z^m exponēs ē ista: non immediate ante in
stās pñis sūt ita q^r tu es oīs bōmo: exponēdo per pōem de
pūti. q^r pariformiter illarū: tu incipis scire q^r scīta iam
incipit esse oē q^r est: z^m exponentes erunt iste: nō immediate
autē instās pñis sūt ita q^r tu scīta q^r scīta: nō immediate ante
instans pñis sūt ita q^r est oē q^r est. Prima instantia nō cō
cludit: q^r lñ illud verbū pōt sit eq^r vel magis ampli^r nō tñ
in consensu diuiso est eque pñis sūt ita: q^r illa verba incipit
et desinīt bñtia vñ cōfundēdi et inobilitādi pñt cadere sup
totum sequens et imobilitate sed illud verbū pōt non bñ
hāc vñ nisi in sensu cōposito. z^m instātia nō cōcludit. q^r il
la tu non incipis cē oīs bō est satis simpler: carens cōpōne
verbali: et rōlō distincto signo vñ: i alys autē est cōpō a pte p
dicari limitās ad expōne cōern. C^m Ad 3^m dicunt breuiter
q^r tu nō scīta. b. et ne^r q^r tu scīta ita ee sic. b. ppō significat: zod
p^r bationē: negat vtraz istarū cōsequētiāz: q^r ex .na mo
dalit: et vna non modali nō segi p^r positio i fēsi xpo^r isto^r il
la debuerūt ē media. tu scīta ita. b. adequate significare sic
.a. significat. Sicut ergo ista argumēta: tu scīta deum ee: et tu
scīta ita. b. adequate significare: ergo tu scīta ita esse sicut. b.
adequate significat. Item tu scīta ita esse sicut. a. adequate
significat: et scīta. b. sic adequate significare: ergo tu scīta ita
ee sicut. b. adequate significat q^r libz istaz: vñaz: t^r: sed con
tit^r minor ē vñ scīsum. C^m Ad 4^m negobreniter q^r isti scītū te
ee et me ee: q^r m^r vato isto sequerent icōueniētia adducta: vt
arg^r pbault. s. q^r aliqui scītū vna ea^r simplicē: et tñ nō scīt
aliquis illo^r illā: et q^r tu et ego scīmus vna copulatiū: q^r quā
nullū nostrū scītū: imo sequitur: q^r aliqui scīnt p^r positionē
simplicē cīs dubiam: q^r pono q^r sor. dubitet platone ē esse: et
platō dubitet sor. ee: tunc quilibet illorum dñbitat illam:
isti sunt demonstratis sor. platone. et q^r illi scīnt eandē pro
positionē arguit: q^r sor. et platō scīnt illos ee: et scīnt istaz:
isti sunt sic adequate significare: ergo sor. et platō scīnt istam
p^r positionē isti sunt: maior arguitur ex argumēto facto: q^r
sor. scīt istaz ee se ipo demonstrato et platō scīt istum esse se
ipo demonstrato: gitut sor. et platō scītū illos esse: tunc ad
atgumētūm sequit: tu scīs. a. et ego scīo. b: ergo isti scīnt. a.
et b. dico q^r ista consequētia est bona: sed alia non valet:
quia hic terminus cōcernēs accū mentis non cōdit supra
totū verbale: ibi autē cōdu supra cōplexū verbale: ideo
in ista tene^r terminus cōplexū vel pñis numericollective:
ibi autē disūctiū ita q^r formaliter sequiū sor. et platō
scīnt istos esse: ergo quilibet istorum scīt istos esse: isti scīt
unt te esse et me esse: ergo quilibet istorum scīt te esse et me
esse: ina q^r ad probandum istam sortes et platō scīnt istos
esse: requiritur veritas talis copulatiū: sortes scīt illos ee:
et platō scīt illos ee. Similiter non est vera ista: isti scīnt
te esse et me esse: nō sit vera aliqua talis copulatiū: vt in
scīs te esse et me esse: ego scīo te esse et me esse. Cum autē
dicitur isti scīnt. a. et b. ex q^r non determinatura parte
p^r dicati^r p^r positio vbalis u^r regrit^r q^r quilibet illo^r scīt. a. et b. et iste scīt.
.a. et b. s^r sufficit q^r yn illo^r scīt. a. et aliq^r scīt. b. ita q^r scīt

Ad 4^m negobreniter q^r isti scītū te
ee et me ee: q^r m^r vato isto sequerent icōueniētia adducta: vt
arg^r pbault. s. q^r aliqui scītū vna ea^r simplicē: et tñ nō scīt
aliquis illo^r illā: et q^r tu et ego scīmus vna copulatiū: q^r quā
nullū nostrū scītū: imo sequitur: q^r aliqui scīnt p^r positionē
simplicē cīs dubiam: q^r pono q^r sor. dubitet platone ē esse: et
platō dubitet sor. ee: tunc quilibet illorum dñbitat illam:
isti sunt demonstratis sor. platone. et q^r illi scīnt eandē pro
positionē arguit: q^r sor. et platō scīnt illos ee: et scīnt istaz:
isti sunt sic adequate significare: ergo sor. et platō scīnt istam
p^r positionē isti sunt: maior arguitur ex argumēto facto: q^r
sor. scīt istaz ee se ipo demonstrato et platō scītū illos esse: tunc ad
atgumētūm sequit: tu scīs. a. et ego scīo. b: ergo isti scīnt. a.
et b. dico q^r ista consequētia est bona: sed alia non valet:
quia hic terminus cōcernēs accū mentis non cōdit supra
totū verbale: ibi autē cōdu supra cōplexū verbale: ideo
in ista tene^r terminus cōplexū vel pñis numericollective:
ibi autē disūctiū ita q^r formaliter sequiū sor. et platō
scīnt istos esse: ergo quilibet istorum scīt istos esse: isti scīt
unt te esse et me esse: ergo quilibet istorum scīt te esse et me
esse: ina q^r ad probandum istam sortes et platō scīnt istos
esse: requiritur veritas talis copulatiū: sortes scīt illos ee:
et platō scīt illos ee. Similiter non est vera ista: isti scīnt
te esse et me esse: nō sit vera aliqua talis copulatiū: vt in
scīs te esse et me esse: ego scīo te esse et me esse. Cum autē
dicitur isti scīnt. a. et b. ex q^r non determinatura parte
p^r dicati^r p^r positio vbalis u^r regrit^r q^r quilibet illo^r scīt. a. et b. et iste scīt.
.a. et b. s^r sufficit q^r yn illo^r scīt. a. et aliq^r scīt. b. ita q^r scīt

Pbatio simul ex parte utriusque extremi: sicutur et.
Ch:ima pars principalis.

Igesimum

Igesimum octauū sophisma. Isti
scilicet. 7.artes. pbaē. et
pono: q̄ sōz. sciat. 3.artes: et plā. 4.ita q̄ nlls
istoz sciat artē quā alī scit: isto posito arg^r
soph^b esse fl̄z: si isti scāt. 7.artes. q̄ isti sunt
sciētes. 7.artes. q̄ isti dūa sāt sciētes. 7. ar-
tes. et p̄ dñs gl̄z istoz ē vñus sciēs. 7. artes:
sū: et patētōes dñs: iterme: qz et segnur p̄ua
op̄. et vñⁿ nesciēs. 7.artes. q̄ illi sūt nesciēs

Ad oppositum arguit sic. 7. artes sciuntur et non
sciuntur nisi ab istis. quod ab istis sciuntur.
7. artes et arguit sic. iste scit. 3. artes: et ille. 4. quod isti sciuntur
.7. dicit bona. alius est verus: quod est sophisma. quod recte.

Licet p̄dicta sit hec p̄ ocl̄a. s̄or. et pl̄a. sc̄iunt aliquas p̄-
positiones signif. p̄batur. et p̄no q̄ s̄or. sc̄iat. a. et nō consi-
deret oe. b. et pl̄a. et cōtra sc̄iat. b. et non cōsideret oe. a. isto possi-
to arguit̄ s̄ie. far. sc̄it. a. et pl̄a. sc̄it. b. ḡ s̄or. et pl̄a. sc̄iūt. a. et b. p̄z.
Niaq; nullus ē ali⁹ modus p̄bandi istā. sed. a. et b. s̄ut aliq;
pp̄ones. ḡ s̄or. et pl̄a. sc̄iunt aliquas p̄positōes. et q̄ nō sc̄iunt
ita esse sicut ille p̄positōes signific. it. p̄bat. nā dēf oppo-
sat. et pl̄a. sc̄iūt ita esse sicut. a. et b. p̄positiones significant.
ergo q̄libz illorū sc̄it ita esse sicut ille pp̄ones significat. p̄z.
Niaq; copi⁹ stat dī siue ex quo subyicitur respectu verbi
concernētis actum mētis oeterminatis compōnem verba
lē. sed consequēs est falso. ergo r̄c. **C**Ex illa cōclusione se-
gur. q̄ s̄or. et pl̄a. sc̄iunt aliquas pp̄ones quas nō possūt sci-
re esse in r̄erū natura. p̄batur. sit. a. p̄positio in mente s̄or.
et. b. p̄positio in mente platonis. et sint tālē dispositi s̄or.
et plato. ḡ s̄or. non possit. notificare. a. p̄positionem plato.
ni. nec plato. b. propositionem sorti. et sint ipsi omnes bo-

Ed primū siue cōcludat & glibet illorum est vnnus:
sc̄les. 7. artes: siue & isti nesciunt septem
arcos: negatur. consequētia: quā termino plis nūeri in sobplis Ad primo

matenō ieneſ dñisliueſz collectiue. ¶ Unū nō ſeḡt. ſor. et
pla. ſut duo exiſtes rome ⁊ pariſius. ḡ glz illoꝝ ē vnū exiſt̄
rome ⁊ pariſ⁹. nec ſeḡt. vterq; iſtoriū ē. vnū ū exiſt̄ ro. ⁊ pa-
riſ⁹. ḡ iſti ſiſt duo nō exiſt̄es romē ⁊ pariſ⁹. Deinde ad cō-
ſiſtiatōeꝝ negat vtraq; 2. vnū ſcedo ꝑpterq; iſtoꝝ ſi ſciſz
ſep̄te artes. iſti eent ſciētiores q̄ iā ſiſt: nō qz iā nō ſciūt. 7.
artes. ſed qz tūc ſciēt ita eē ſic. 7.artes ſignificat: ⁊ iam nō
ſciūt ita eē. iō nō ſeḡt. iſti ſciūt. 7.artes. ḡ iſti ſciūt ita eē ſic
7.artes ſignificat: qz aſſiſ ſumit collectiue: ⁊ aſſiſ dñiſiūt̄ue. Et ſi arguit ſic. vnū eoxū ſciit ita eē ſic tres artes ſignificat:
et aliſ ſciit ita eē ſic dñiſiūt̄ue artes ſignificat: iſti ſciūt ita eē ſic

7. artes significat. negat. p̄nā. C Ad z^m negat. p̄nā. vñ s̄ i ca-
si isto; dico; q̄ isti nō scūl aristmetricā. qz seḡt isti scūl a ris-
metricā. ḡ glz eorū scūl aristmetricā. z tuc ad arg^m; i. p̄nā est
bona; sor. scit. 3. artes z pla. 4. ḡ isti scūl. 7. artes. ḡ p̄d̄ez et
illa ē bona; sor. scit tres pp̄n̄es aristmetricice; z pla. quatuor.
ḡ isti scūl aristmetricā. negat. p̄sequētia. qz si sor. scit tres ar-
tes z pla. quatuor. s. nō cōicātes cū illis trib^z. seḡt ḡ. 7. ar-
tes sūt; s̄z tñ si sor. scit tr̄cs pp̄n̄es aristmetricice; z pla. q̄uor.
seḡt q̄ aristmetrica scit; imo i casu. isto ip̄licat oppo^z; qz po-
nit aristmetricā ē illas. 7. pp̄n̄es. cū ex casu seḡt nullam

grismetricā cē. Ad 3° breniter nego illā nōam. isti scīnt
a. r. b. sed. a. r. b. sūt ppō fta. ḡ isti scīnt ppōnē falsā. s̄z solū
seḡ illos scīre aliq̄ q̄ sūt ppō falsa. vñ seḡ gnālt. isti scīnt
a. ppōnem. ḡ gl̄z i storū scīt. a. ppōnē. qm̄ termin⁹ copula-
t̄ vñ plaliemueri supponit diuisiue st subiūḡ resp̄ci termi-
ni cōcernētis actū mētis determinat̄is terminū singlis nu-

Cad 4° odmissio illo casu: n: ego q: illi
pugnēt vt vicāt se: q: dictū ē alibi: q: illō relatiū se nō sup-
ponit absolute: s: respectice referēdo singula singulis. iō seg-
tur: isti pugnat vt vicāt se: q: iste pugnat vt vincat se: r: i: pu-
gnat vt vicat se: qd ē h̄ casu: cōcedo tamē q: isti pugnant vt
vincat illos: q: ille pugnat vt vicat istū: t: ille pugnat vt vin-
cat istū: r: vlt̄r̄ cōcedo q: isti pugnant p: istis et pugnant
illis: nō tū pugnant cōtra se: q: nullus illorū pugnat h̄ se:

sed p se. Ex isto sequitur q̄ s̄or. et pla. pugnāt nō vt vin-
cant aliquē: s̄z aliquos. q̄r quocūq̄ dāo fīlī ē: q̄ illi pugnēt
vt vicant istū: sed pugnāt vt vincat istos. Dubitas p̄mo.
nā isti pugnāt vt vicant istos. ergo ip̄i pugnant vt isti vincā-
tur. cōsequētia ē falsū: et patet cōsequētia ab actiū ad suam
passiuā. 2º dictum ē: q̄ ista cōsequētia ē bona. isti sc̄iunt
istos ēē. q̄ quilibet istorū sc̄it istos ēē. ppter terminū cōple-
xum verbalē sumptū aparte pdicati. q̄ p̄ cōst̄mīlē casū illa
cōsequētia debet ēē bona. isti pugnāt vt vicant illos. q̄ q̄
libet illorū pugnat vt vicat illos. Dōm ad primā q̄ non ar-
guitur ab actiū ad siū passiuā. q̄m actiū et passiuā inticē
respondent respectu verbi p̄cipialis: mō ly vincat nō fuit
verbū p̄cipiale: sed ly pugnāt. tamē cōcedo q̄ isti pugnāt
vt isti vicant. q̄ ille pugnat vt ille vicat: et ille pugnat vt il-
le vicat: nō tñ cōcedo: q̄ isti pugnāt vt ip̄i vicant: s̄cē nō cō-
cedo q̄ isti pugnāt vt vincat se rōne r̄li. vñ ly lpl sc̄iunt ly se
i eadē ca² cū suo ante respectu supponit vt alibi dictum
est. Ad aliud negatur cōsequētia: q̄ illud verbū sc̄iūt ē ter-
minus. cōcernēs actū mētis: faciēs p̄ponēt et diuisionē: s̄z nō
illū vñbū pugnāt. Ut̄ optime seḡf. ille videt plōne q̄ ē in illa
domo. et ille videt s̄or. q̄ ē in illa domo. q̄ isti vidēt s̄or. et pla-
conē: q̄ sunt in illa domo. Ex quo nō sequit̄ q̄ glibet istorū
videt s̄or et pla. qui sunt in illa domo. quare ic.

C *Prima pars principalis.*

runt.a.lapidem:ergo isti sunt serentes.a.lapidē:ergo quili
bet istorum fert.a. lapidem: sed consequens est falsum
quia a proportiōē equalitatis fieret actio:cū.a.sit potentie
ut quatuor:ficut quilibet istorum: et probatur consequen
tia:qua si nullus eorum ferret.a. ergo nullus eorum fer
ret olig̃ partē.o.pz p̃ia:q; nō est rō q̃ plus ferrent hāc par
tem q̃ illā:cū quelibet sibi resistit: et quocuq; istorū subtra
cto:alter nō posset portare.a.nec aliquā pte inexistet.a.sē
orguit sic nullus eoru ferret.a.nec aliquā partē.a.g̃ nullus
eoru fert aligd:ergo nullus eoru fert: et p̃ suis ipi u ferut.a.
lapidē.¶ a. ergo an for sine platea sufficiat portare o vel teram

lapide. **C**z qro an for sine platone sufficit portare. a. vel z "arg" non. si sic ergo. o. p portioē equalitatis posse puenire actō: si nō: z est p̄cise equalis potentie cū for. ḡ qdlibet minus. o. for. sufficit portare: p̄z p̄ia ḡ ois excessus sufficit ad motū: quo concessio: sequitur: ḡ infinitū pōdus for. suffici portare: p̄ia est dissonū: qz pondus vt cēuiz: for. non sufficit portare: z pbāt p̄ia: nā aliqd pondus for. sufficit portare: z nō tātū gn maius: ḡ infinitū pōdus for sufficit portare: p̄z p̄ia ab exponetib ad expositū. vñ scq̄ ḡ finaliter aliquātuz cor p̄is e: z nō tātū qui maius: igit̄ infinitū corpus ē: z ans ē ve rum: ergo t̄p̄ia: pbatur ans: qz quocq; pondre dato: qd̄

sor. sufficit portare illud excessum diuisibili: excedet igit vnu
maius p medietate illi^o excessus sor. sufficit portare: t sic i
infinitum. C³ quero vtz sor. sufficit tantu portare estuz 3^m arg.
i p sufficit portare: vel no: si nō: ergo p idem ipē non est ita
sufficiēs sicut ipē est sufficiens: nec ita fortis sicut ipē ē for
tis: quoz vtrūq: ēsalſū: si sc: ponat ergo qz sor. tantuz por

ter quātū ipse sufficit portare: si illud.b. Et q̄o si.b. ē ma
ius vel minus.a. aut equale. Si maius vel equealē ergo.a.
proportionē vel minoris inequalitatis prouenit actio vel
pot. puenire: si minus: ergo.a. in aliqua pportiōe excedit.b.
q̄ est dabile: z.c. mediu⁹ inter.a. z.b. minus.a: z maius.b. q̄
sor. sufficit portare: lgitur.b. nō ē tantū sicut sor. sufficit por
tare.pz. vñq. qz. c. mai⁹. b. sor. sufficit portare. C 4°. Si. a pō
dus sor. nō sufficit portare: z aliquā mains.a. sor. sufficit por

tar: ergo ē dare maximū pōdū qd sor. sufficit portare: vt
minimū qd n̄: pbaſ ſta. ponēdo ḡ. b. cresat vſqz quo sor.
non sufficiet portare illud: ⁊ arguit ſic. sor. nunc nō ē suffici-
ens nec ſimmediate post erit iſufficiēs portare. b. taliquando
erit iſufficiēs portare. b. ergo sor. incipiet eē iſufficiēs porta-
re. b. tunc noto illud iſtās: ⁊ queror nūḡ tunc erit ſufficiēs
portare. b. vel nō ſi tūc erit ſufficiēs: ⁊ nūq̄ post: ergo. b. tūc
erit maximū qd sor. tunc sufficiet portare: ſi tūc nō erit ſuf-
ficiēs: ⁊ ſtinue ante erit ſufficiēs: ḡ. b. tunc erit minimū qd
iſe tūc nō sufficiet portare: patēte: ḡ ſta orguit. nūs eē fal-
ſū, p vtraqz pte: nō enī dat maximū qd sor. ſuffici portare
quia quoqz dato maius iſto: ſortes ſufficit portare vt eſt
oſtenſum: nec etiam eſt dare minimuz qd ſortes nō ſufficit
portare: quia ſit illud. a. ⁊ arguo ſic: aliquod minus. a. ſortes
non ſufficit portare. probatur. Aliquod eſt minus. a. qd eſt
grani⁹. a. vt ſuppono: ſed nulluz grani⁹. a. ſortes ſufficit por-
tare: ergo rc.

In oppositū arguitur sic. a. lapis portatur: ergo
ab aliquo, vñ ab aliquibus portatur
sed non videtur nisi q̄a sorte ⁊ a platone: igitur. a. lapis por-
tatur a sorte ⁊ a platone: ⁊ per consequens isti portant. a. la-
pidē demonstratis sorte ⁊ platone: qđ ē sopp̄issima.

Circa predicta sit hec p̄ia cōclusio: **Impossibili-** p³
tē est aliquem hominem ferre
nihil ferēdo. probatur: q̄ si possibile est oīquē hoīes ferre
nihil ferendo maxime videur in casu sophismatia: dicen-
do q̄ tam sortes & plato ferunt: et nihil ferūt. Sed contra:
dato isto: sequeretur q̄ difficultius esset sortem ferre nihil
ferendo: quam ferre unum quartarium frumenti: hoc
est dissonum. Et probatur consequentia: dato q̄ unum

XXIX

quartariū frumenti pōderet solū vtnū respectu. a. lapidis certus ē q̄ minorē difficultatē faceret sor. portādo illō q̄ tariū q̄z tā facit. ideo seq̄z q̄ hō fortissim⁹ maiorē difficultatē faceret i. portādo vnu solum granū in ilū q̄z vnu puer duoz diez i. portādo fabā: pz: doro q̄ ille hō portet vnum granii in ilū p se: t vna cū hoc iunet ad portādū vnum nū gnū pōdis apponēdo tōū ānix: t q̄ puer portat fabam.

p^m cor^m Ex his segunt q^t s^rz. q^t pla. fert aliqd. t cū nō sit rō qre
plus vna p^re. a. q^t reliquā cū quilibz resistat: t q^t libet ipse
diat eleuatione altero subtracto. q^t glibet etorū ferret quāli
bet p^re. a. t p^rur totū. a. **C**z^t p^r potētia s^rz. nō terminat ad
aliqd pōdus. p^rz. q^t scut s^rz. p^r accidēs ferret. a. ita q^t eunq^t
m^tz. a. sufficit ipse fertre: t hoc cū iuuamēto: t ita coceditur
q^t s^rz. sufficit serre p^r accilis q^t gēdō oēs boies mudi sufficiūt
fertre per se: nec ē int̄ueniēs: q^t vna musca tātū pōt portar
rc q^t vnu fortissimū equi: q^t p^r iuuare ad portādū: t q^t

Cor^m iunctimq; modicis mltis: ppter posse. tunc mltas si per
accidēs. **C**Ex ista ñne seq̄: q̄ si emeres aliquē pānū dēcē
libratū: tātuz oares pro qualibet parte venali yl̄i pannū:
sicut p toto panno. sed nō eodē mō: qz dares p toto pāno
p se dēcē libras. z p talibz ptib^d dares tātū p accidens. z
notāter dixi pte venali: qz tu nō das dēcē libras p quolibz
pilo: vñ filo illius panni: qz pili nec fila nō sūt venalia. consti
militer emēdo dēcē libris vñi equū: nō das tātuz p qualib
bet pte eq: sicut p toto equo: qz ptes eq nō sunt venale s: sz
totus equus. iō emp̄io cadit supra totu: z nō supra qualibz
ei^d pte: sicut alios pascēs q̄ non pascit aliquā ei^d partē sed

objecto **C**ötta segtūr q̄ magis care emitti in edietatē totū pannū
objecto q̄ tātu dedisti p̄ illa sicut p̄ toto. **C** Itē q̄libet ps̄ isti panni sen̄ ēt egī tua: postq; nō fuit tua: z nō aliudē nisi ex emittione. q̄ emitti quālibet p̄ illi panni z illi ea. **C** Dico ad-

primū negādo ḡnām:q; z stātū dedisti p mediate sic
p toto: hoc fuit p accidēs, stātātū dedissem p se: magis ca
Rūsto re emissem. Ad z^m negē ḡnā:q; q̄libet talis ps dī tua: si
q̄ emisisti illā: sed q̄ emisisti illō cul^r erat ps: p̄t ēt negari q̄ q̄
dō: q̄ l^r quelibet ps q̄ sit tua res nō tū ē tua. q̄ scit leg
tur. ista doin^r ē tua: igī ē don^r tua. ille monachus ē albus.
igī ille ē monachus albus. ita ȳ seg. ista ps ē tua. igī illa
ē ps tua: mō d̄sequēs ē inconueniens. nec segs. hoc ē tmū. z h̄
est illa ps. ḡ illa ps ē tua. scit nō segtūr. ille hō est bon^r: z ille
le hō ē faber. ergo ille faber ē bon^r bō. iste hō ē albus. z ille
hō ē monachus. & ille monachus ē albus. sed solū scit. ille

monachus est bonus: et quod ille faber est bonus hoc: et ita super
sequens: quod ista pars est res tua. Ceterum non est dare maius pondus
quam quod soror sufficit portare: intelligo per sufficere per se sufficere: et
per portare per tempus portare: probatur. quod si aliquod est maximum
pondus quod soror sufficit per se portare per tempus sit illud: aetate et
portaret soror illud per unam horam. tunc officium est soror portare: aetate per ho-
ram quam per medietatem bore: cum soror sit potentie debilitatis.
maius. aetate sufficit portare per medietatem hore: probatur
sequentia: nam soror continua debilitas in portando: aetate et
idem: aetate equalis continua gravitatis. ergo si posterius
quando sortes erit debilior sufficit portare: aetate in principio
quando ipse est fortior sufficit portare maius: aetate. Item indi-
catur argumentum factum ante oppositum: nam si soror suffi-
cit portare: aetate ergo excessu diuisibili potentia sortes exce-
dit potentiam: aetate patet sequentia: quia indivisibile addi-
tum diuisibili non facit maius. ergo soror non sufficit porta-
re maius: aetate patet sequentia: quia si excessu diuisibili po-
tentia soror excedit potentiam: aetate inter potentiam soror et po-
tentiam: aetate sunt infinita pondera: quorum quodlibet est ma-
ius: aetate et illorum quodlibet sufficit soror portare ex quo quilibet
excessus sufficit ad maius: quia a proportione maiori
sortis inequalitatis generaliter sequitur actio. Quarta
conclusio est dare minimum pondus quod soror non sufficit por-

tare. s. p se: r p tps: qñ aliqñ pñodus sor. sufficit portare. r ali
qñ nõ: g è date maximu pondus qñ sor. sufficit portare: vel
minimu: qñ nõ: pñata è. pñato. quanto arguméto facto aii op
postu s: nõ è date maximu pñodus qñ sor. sufficit portare:
igis est dare minimu qñ nõ: r hoc è. a. pondus: qr. a. sor. non
sufficit portare: ne caliqñ tante grauitatis cù sit potéte de
bilitabilis: r qñlibet min' illo. vel tam' minoris grauitatis
sor. sufficit portare. Et notáter dico: sufficit: r nõ pñt: qr. a. in
casu isto è minimu qñ sor. nõ sufficit portare: nõ tñ est mini
mu qñ ipse non pñt portare: qr. sor. pñt portare: eo qñ po' sor.
pñt maiorari: r grauitas. a. pñt remitti: sñr est aliqñ pñodus
min'. a. qñ sor. nõ pñt portare. s. in cetro mundi tñ illud sor.
sufficit portare. igis r.

Ad primum cedo q̄ tā sor. q̄ plato sufficit porta Ad p̄
re.a.lapidē.s.paccis.sz istiportat istū argm̄
q̄ se. t̄ cū d̄: q̄ sit actō a proportionē equalitatis: verū c̄p acc̄ns
sed p̄ se nō possit fieri. C Intelligendum tū q̄ si sor. eēt po. Nobile
ideabilitatis: datef maximū qd̄ ip̄e sufficit portare: t̄ illō
eēt.a.nō tñ ppter hoc fieret actio a pportio equalitatis:
q̄ sor. ip̄tādo.a.nō agc̄t i.a.nec ē. C Ad z̄ cōcedo q̄
sor. nō sufficit portare.a. sed sufficit portare allq̄ minus.a.
ex quo nō seḡt: q̄ iſinitū pōdus sor. sufficit portare: t̄ ad p̄
bationē: nego q̄ n̄ nec arguit ab exponētib̄ ad expo. q̄
aliter sequit: q̄ iſinalibz linea eēt iſinita linea: q̄ quacūqz
linea data iſ ista ē aliquid linea: t̄ nō tāta gn maior: t̄ q̄ iſi-
nitā albedinē hēbit sor. dato q̄ ac̄ret albedinē soluz vſqz
ad gradū vt v̄m ex. q̄ aliquātū itēsā albedinē hēbit sor. t̄
nō tā itēsā gn itēsore imo seḡt q̄ nibil i mūdo sufficit pls
portare q̄ sor. q̄ iſinitū pōdus sor. sufficit portare: modo
nihil pls q̄ iſinitū pōdus sufficit portare ista iḡt pportio
iſinitū pōdus v̄. sic exponit. aliquid pōdus sor. sufficit por-
tare: t̄ nō ē dabile pōdus iſinitū gn illud vel tr̄ sor. sufficit
portare: ḡ v̄. t̄ hoc ē falsū. Sūl̄ ista. iſinita linea ē i.a. linea
exponat sic: aliquid linea ē i.a. linea: t̄ nō ē dabilis linea si-
nita gn ista vel tāta sit i.a. linea: illa v̄o: iſinitā albedinē ha-
bebit sor. q̄ loḡ oē q̄ titate itēsua albedinis sic exponit:
itēsua albedinē hēbit sor. t̄ nō ē dabilis itēsua albedo si-
gn istā v̄lēque itēsua hēbit sor. mō illa z̄ exponēs ē falsa.
Deinde ad silitudinē dico: q̄ n̄ ē silitudo: q̄ dat maximum
corp̄ t̄ maria lica: iō bñ seḡt aliquid corp̄ ē: t̄ nō tantū gn
mai. ē: iſini. corp̄ ē: aliquid lica ē: t̄ nō tāta gn maior: ḡ iſi-
linea ē: sz q̄ nō dat maximū pōdus qd̄ sor. sufficit portare:
nec dat maria lica q̄ ē i.a. lica: iō ſili forma n̄ tenet argu-
menta: ḡ illa n̄ tenet gra forme: sz gra māc. C Ad z̄ dico q̄
sor. sufficit tātu portare q̄tū ip̄e suffic̄ portare: q̄ suffic̄ ita
magnum pondus portare sic sufficit portare: t̄ arguit sic. sor.
sufficit portare magnū pōdū: t̄ n̄ sufficit mai. portare q̄ ip̄e
suffic̄ portare: ḡ sufficit portare ita magnū pōdus sic suffic̄
portare: p̄z q̄n̄: ob exponētib̄ ad expositu: āns ē v̄tā: ḡ et.
q̄sis. Et si q̄ris qd̄ ē illud pōdus: aut ponat q̄ sor. tantū por-
tet sic suffic̄ portare: n̄ dat illū pōdus: nec admittit casus.
vñ cedo: q̄ ita cito erit istās sic erit istās: t̄ tñ nō oaf illō i-
stās: nec admittit casus st̄ pōd̄ q̄ aliquid istās erit ita cito sic
erit istās: q̄ ly. istās. p̄. sicut ly pōd̄ rōed ly ira stat ſuſe
tim C Ad 4. d̄ q̄. a. ē minimū pōdus qd̄ sor. nō suffic̄ por. Ad 4.
tate: et lz aliquid minus. a. sortes nō sufficit portare: tamē
sufficit portare aliquid tantum: sed in rei veritate cum ac-
dit q̄. a. ē minimū pōdus qd̄ n̄ suffic̄ portare. Iste ē itellct̄e.
. a. pōdus sor. n̄ suffic̄ portare: rōe grauitatis: nec aliquid eq̄
le tāte ſtitatis: q̄bliqz min. a. v̄lēquale mioris grauita-
tis sor. sufficit portare: et si nō peedit rō. q̄t v̄. C
C Secunda pers p̄ncipalis.

Isti ferunt lapide sit. a. nuc p ir columbar. et quero
vrum. a. in immediate post hoc descendet
vt non: si non ergo sortes sufficit portare. a. si descendet se
quitur g. a. descendet infinita tarditate: quis nihil potest

tardi? descendere q̄. a. descendit, sed infinita tarditate p̄t alii
qd descendere, ergo, a. descendit infinita tarditate, maior pro
bat, q̄ si aliq̄ p̄t descendere tardius q̄. a. descendet, ergo
grauius q̄. a. vel minus graue: v̄l eque graue: nō graue: q̄
tale velocius descendet q̄ descendit, a. nec minus graue: q̄
tale nō descendet: nec eque graue: quia hoc descendere ita

Ad 2^m tardie p̄cise sicut descendit, a. **C** 2° pono: q̄. b. in principio ho
re p̄terite fuerit granitatis vt octo i 2cauo orbis lune, et q̄
continue fuerit motū descendendo et depdēdo grauitatem:
ita q̄ nūc p̄mo sit sup̄ humeros sor. grauitatis vt q̄ tuor, et
q̄ continue post hoc remittet velocit̄ q̄. sor. isto posito: q̄ro
v̄r. b. descendit in hoc instanti vel nō: si descendit et nō im
mediate post hoc: q̄ sor. immediate post hoc erit maioris poten
tie q̄. a. ergo dāt v̄ltimū instans mot̄: q̄d ē 2 Arist. 6. phy.

si nō descendit nec immeditate post hoc descendit, q̄ sor. sufficit
portare, b. sed, a. ē tāte grauitatis p̄cise q̄ste ē, b. q̄ sor. iaz suf
ficit portare, a. **C** 3° pono q̄ tā potētia sor. q̄ potētia, a. inci
piat itendi velocit̄ tā potētia sor. q̄ grauitas, a. 2 q̄ro v̄rur
. a. sit maximū p̄odus q̄d sor. immediate p̄ hoc sufficiet por
tare: vel nō: si nō: 2. a. p̄odus sor. immediate post hoc sufficiet
portare: q̄ erit maioris potētiae: t̄ nullū mai. a. sor. immedita
te p̄ hoc sufficiet portare, q̄. a. ē maximū re, minor arguit,
q̄ si aliq̄d mai. a. sor. immeditate post hoc sufficiet portare:
sit illud, b. et arguit sic, b. ē mai. a. ḡ i aliqua p̄portio ma
gus, ḡ t̄ps erit aliq̄d sor. acqret illa p̄portionē, ḡ nō immeditate
p̄ hoc sor. sufficiet portare, b. si at̄ oīci p̄n q̄. a. ē maximū
p̄odus: q̄d sor. immeditate post hoc sufficiet portare, 2. st. b. iā
equale potētiae sor. st. ut, a. et incipiat etiam crescere poten
tia sua: velocit̄ t̄n q̄. a. 2 tardi? q̄ sor. sic q̄ continue post hoc
. b. crit potēt̄. a. 2 debili? sor. isto posito arguit sic, b. sor. im
mediate p̄ hoc sufficiet portare, 2. b. immeditate post hoc erit
mai. a. ḡ aliq̄d mai. a. sor. immeditate post hoc sufficiet porta
re: p̄z 2ia cū minor: t̄ major p̄ casu. **C** 4° pono q̄ sor. 2. a.
continue alī instā p̄nis fortificabū: st. t̄n q̄ sor. continue suffi
ciebat portare, a. 2. q̄. a. sit nūc potētiae vt quartuor s̄l'cū sor
te et v̄tra augmētabūt in potētiae p̄ totā borā futurō: ve
locins t̄i sor. q̄. a. et quero v̄rū sor. sufficiet portare, a. vel nō.
fissic. q̄. a. nō ē minimū q̄d sor. nō sufficiet portare: si nō, 2. sor.
nō ē fortior q̄ imē. a. 2. a. ī illa p̄portio ē graui? q̄ imē
an. ḡ si sor. immeditate alī sufficiebat portare, a. p̄ idē iā suffi
portare, a. v̄l arguit sic, sor. ē fortior q̄ immeditate alī, ḡ suffi
ci plus portare q̄ immeditate alī, s̄z immeditate alī sufficiebat
portare, a. ḡ iā suffici plus portare q̄ fuit, a. 2 p̄z iā suffi
ci portare, a. cū, a. sit mai. q̄ p̄i? fuerit: t̄ i illa p̄portio, p̄
ma 2ia pbo. nā seḡ. sor. immeditate p̄ hoc erit fortior q̄
iā ē, ḡ immeditate post hoc suffici plus portare q̄ iam, ḡ pari
formiter sequitur, sor. est fortior q̄ prius fuit, ergo sufficit
plus portare q̄ prius.

Ad oppositum arguit sic, sor. portat, a. lapidē et
plato portat eūdē lapidē, ergo il
li portat eūdē lapidem, tenet 2ia, a. nō at̄ fuit p̄ batū i argu
mēto p̄ncipali, ḡ nūs ē verum re.

Lirca mām p̄ni ar̄ si b. p̄ 2. 2. descendit tardi? q̄ de
scendet i aliquo instāti: t̄ nullo instanti descendit
tardi? q̄ descendit i aliquo instāti, p̄ma p̄ arguit, q̄. a. desce
det tardie i aliq̄ instāti: t̄ illi oī gradū descendit ita tardie st̄ de
scendet, ḡ descendit tardius q̄ descendit i aliq̄ instāti: pat̄z 2ia
ob exponērī ad expo: 2. a. nō est notū: q̄ aliq̄ instāti dato
iter illi 2. b. a. descendit tardi? q̄ descendit i aliq̄ instāti: sic ēt sor. in
tpe me? erit fortior ad resistē? q̄ i illi instāti, 2. p̄z 2. oī se
ḡ ex p̄ori, q̄ si i aliq̄ instāti, a. descendit tardi? q̄ descendit i aliq̄
instāti, ḡ. sit illi instāti, b. 2 ar̄ sic, iter, b. 2 2ia erit i si? instā
objec̄to me? i q̄ p̄ qd̄z, a. tardi? descendit q̄ i. b. instāti, ḡ re. **C** Lōtra, si
oliq̄d mouebit ita tardie p̄cise: sicut mouebit, a. i aliq̄ instāti
illud mōta tardie sic mouebit i aliq̄ instāti, t̄. s̄z illud nō mo
uebit tardi? q̄ mouebit, a. i aliq̄ instāti, ḡ. a. nō mouebit

Ratio tardi? q̄ ipm mouebit i aliq̄ instāti. **C** Respondeſ negan-

do 2ia: q̄ conditionalis assūpta in ante est ipolis: nam i
pote, q̄ aliquid mouebit ita tardie p̄cise sicut mouebit, a.
in aliquo instāti: q̄ in infinita tardie mouebit, a. in aliquo in
stanti: t̄ non ē pote, q̄ aliquid mouebit i infinita tardie. **C** 2° 2.
a. descendit tardius q̄ descendit i aliquo instāti: t̄ in nulla
p̄portio, a. descendit tardius q̄ descendit i aliquo instāti: p̄ma
p̄z: 2 secunda declarat: ex eo q̄ infinita tardie, a. descendit
in aliquo instāti: nā aliquanta tardie, a. descendit i ali
quoin instanti: t̄ nō ē dabilis tarditas q̄n ista vel tanta, a. descendit
in aliquo instāti, ḡ 2. a. nō p̄z: q̄ infinite tardie, a. descendit
sed nūc descendit q̄n descendit i aliquo instāti, ḡ sicut
nihil p̄t tardius q̄ descendere, q̄. a. descendit: ita nihil p̄t tardius
descendere, q̄. a. i aliquo instāti: nō est dabilis aliqua tardit
tas q̄n illa vel tanta descendit in aliquo instāti. Dicat ḡ
q̄ sicut tu es maior aliqua p̄te q̄stata in tua: t̄ in nulla pro
portio, t̄ ista bora diutius durabit q̄ aliquā p̄z ci? 2 in nul
la p̄portio ita, a. descendit tardius q̄ descendit i alio instāti
t̄ in nulla p̄portio. **C** 3° 2. a. mouebit tardius q̄ mouebit i ali
q̄ instāti: zaliq̄i postea n̄ mouebit tardius q̄ mouebit i aliq̄ instāti:
t̄ in non desinit neq̄ desinit moueri tardius q̄ mou
ebit in aliquo instāti: p̄z: q̄. a. immeditate post
hoc mouebit tardius q̄ mouebit i aliquo instāti: t̄ ḡ nō de
sinit arguit: q̄ si desinet: ḡ in aliquo instāti: sed hoc ē falsū
q̄ quoq̄z instāti dato: nec i illo: nec immeditate an illō: nec
immeditate post illud, a. mouebit tardius q̄ mouebit i aliquo
instāti. **C** Intelligēdū q̄ licet, a. nō desinit nec desinet tar
Nobile
dius moueri q̄ mouebit i aliquo instāti: t̄ i cipi tardi? mo
ueriq̄ mouebit i aliquo instāti: q̄ nūc nō mouetur tardius
q̄ mouebit i aliquo instāti: t̄ immeditate post istans p̄nis mo
uebit tardius q̄ mouebit i aliq̄ instāti. Usi si a. intēderet mo
tu suū a nō gradu i cipieō: cōccido: p̄cipit v̄l incipiet tardi
us moueri q̄ mouebit i aliquo instāti: sed nō desinit nec de
sinit tardius moueri q̄ ipm mouebit in aliquo instāti. Si
v̄o remitteret motū suū v̄sq; ad non gradu: tūc desinit vel
desinit tardius moueri q̄ mouebit i aliquo instāti: sed non
incipit nec scipiet sic moueri. Et si arguit, a. non mouetur
tardi? q̄ mouebit in aliquo instāti, et tuonebit tardius q̄
mouebit i aliquo instāti: ergo scipit vel incipiet: negeſ 2ia: q̄
2ia exigit instās, p̄ sui v̄ificatiōe: t̄ si affirmatia de futuro ait
cedētis. **C** 4° 2. a. mouebit tardius q̄ mouebit i aliquo i 4° 2.
instāti: t̄ in non tardiori gradu mouebit q̄ mouebit i
aliquo instāti: p̄z: q̄ oī gradu quo mouebit illo gradu
mouebit in aliquo instāti: v̄l signato aliquo corpore cir
clariter moto si bñte sup̄ficie v̄ltimā illō velocit̄ mouebit
q̄ aliq̄ pūct̄ ei? vt p̄z: p̄ exponēt a. 2 t̄n nullo gradu v̄lōct
tatis mouebit: q̄n illo mouebit aliq̄ pūct̄ ei? v̄l nullo gra
du velocitatis mouēt h̄ corp̄ q̄n gradu v̄lōctiōi mouebit
aliq̄ pūct̄ eius nō velocitati gradu: ita in p̄posito de tarditu
te. **C** Ex p̄dictis seḡ. q̄. a. nec p̄ ipsi nec p̄ istās tardi? mo
uebit q̄ mouebit i aliquo instāti: t̄ illi t̄ge v̄l i instāti, a. mo
uebit tardius q̄ mouebit i aliquo instāti: v̄l sic ut eris ita
senex sic ut tu eris i quolibz t̄pe teriato ad p̄m istās tui si ee
ita, a. i quolibz t̄pe incipiente ab hoc instāti mouebit tardius
q̄ mouebit i aliquo instāti.

Ad primum negeſ 2ia: dclūdēs q̄. a. mouebit i si
nō tarditate: s̄z solū seḡ: ifi? tardi? mo
uebit tardius q̄ mouebit i aliquo instāti: v̄l sic ut eris ita
senex sic ut tu eris i quolibz t̄pe teriato ad p̄m istās tui si ee
ita, a. i quolibz t̄pe incipiente ab hoc instāti mouebit tardius
q̄ mouebit i aliquo instāti.

Ad p̄m arg. nitā tarditate: s̄z solū seḡ: ifi? tardi? mo
uebit tardius q̄ mouebit i aliquo instāti: v̄l sic ut eris ita
senex sic ut tu eris i quolibz t̄pe teriato ad p̄m istās tui si ee
ita, a. i quolibz t̄pe incipiente ab hoc instāti mouebit tardius
q̄ mouebit i aliquo instāti.

Ad 2^m dicitur q̄. a. i descedet: non tamē sortes suffi
cit portare, a. sed sequitur q̄ scipit esse sufficiens portare, a.

XXIX

Ubi autem non remittetur eis **gratia** nisi **immediate** post hoc esse **dividendum**: quod nec **scimus** esse **sufficiens** portare. **a.** nec **legitur** **sor.** **superedit.** **a.** quod hoc **istans** ne **descendat**. ergo quod hoc **istans** portat. **a.** vel **sufficit** portare. **a.** Ex his sequitur ista **conclusio** **Immediata** **ante** **istans** **pis.** **a.** mouebatur: et **immediate** post **istans** **pis** mouebatur: et tunc non mouetur: per **dato** quod **a.** **incipiat** fortificari ut **privatio**: **im** quod **sor.** **maneat** **tunc** **debilior**: **aut** quod **a.** **maneat** **gratia** **ut** **quorum** **t.** **sor.** non aliud fortificetur. si enim **iaz** mouetur **a.** **ipm** tardius inouere: quod **ynchronum** post **is** post infinitum tarderetur non mouetur: ergo iam in finitum tarderetur mouere: **imo** tardius quam in infinitum tarderetur: quod implicat contradictionem. non quod mouetur **iaz** propter **proprietatem** **equalitatis**: et **immediate** **ante** **hoc** **mouebatur**: et **immediate** **post** **hoc** **mouebatur** virtute **proprietatis** **in** **equalitatis**. **C.** **Ad** **3^m** **dico** quod non datur maximum potius quod **sor.** **sufficit** vel **sufficiens** portare: tunc nam **marinus** pondus

Ad 3^m equalitatis. **C** Ad 3^m dico qd nō datū maximū pōdus qd
sor. sufficiet vt sufficiet portare: tū dāt maximū pondus
qd sor. sufficit portare tāto gradū velocitatis rāto tpe: aut
immediate post tale et tale instans. et ideo cōcedo i casū isto
a esse maximū pōdns qd sor. sufficit immediate post hoc
portare. Et cū dī aliquod mai^ra. sor. immediate post hoc suf-
ficiet portare. ergo. a. nō est maximū. neq̄ s̄ia: q̄ ista pro-
positio de presenr nō exponi qd pōdū de futuro. s̄z de p̄
senti isto modo. a. est pōdus qd sor. immediate post hoc suffi-
cier portare: et nullū est pondus manus. a. qd sor. immediate
post hoc sufficiet portare. g. a. est maximum pōndus quod
sor. immediate post hoc sufficiet portare: et lā aīia ē vez sicut
dīs: nō tamē claudi qd p̄. a. erit maximū pōdū qd sor. imme-
diatē post hoc sufficiet portare. sicut nec cōcedit qd nullus
pōdus m̄t^ra. sor. immediate post h sufficiet portare. **C** Ad

Ad 4^m. pōdūs mā^o. a. sōr. īmēdiatē post B sufficet portare. C Ad 4^m nego 2^{am}. sōr. ēst fortior q̄ īmēdiatē q̄ū. et a. ī nulla pportōe est grāi^o. ergo si īmēdiatē ante sufficiebar portare. a. ēt nūc sufficit portare. a. q̄ l^z. a. ī nulla pporriōne sit grāi^o; tamē ē grāi^o i aliquā pporriōne. Et ad pbatōe^z sī^o 2^{sequētie}: cu dīcīt. sōr. ē fortior q̄ p̄. ergo suff. cit plus portare; neq̄ 2^{sequētie}: q̄; et sī ē fortior: tamē i nlla pporriōne est fortior: q̄ cqd enī l^z suffici portare: ex quo diuisiblē excedit illō īmediatē ante B sufficiebat portare. Ex quo segt: q̄ ipse p̄us sufficiebat portare tantū sicut ipse iā sufficit portare: l^z ī nullo instanti: l^z ī quolibz tempore terminato ad hoc instans. et hoc ideo: q̄ sōr. ī nulla pporriōne ē fortior q̄ fuit in hoc vel in isto instanti qnōcūq̄ signo. Itē concedo istā 2^{ditionalē}. si sōr. īmēdiatē post hoc fortifica bitur: ipē īmēdiatē post hoc sufficet pls portare q̄ modo: ex quo segt: q̄ sī sōr. ēst fortior q̄ p̄ fuit: q̄ sufficit pls portare q̄ pls: ga ly p̄us in ancedente stat 2fuse tūr: et ī conse quēie determinate. ynde si sōr. erit fortior q̄ iam ipse ēst ī aliquā pporriōne erit fortior. l^z nō si ipē ē fortior q̄ p̄ fuit ipse ī aliquā pportōe ē fortior. Si si dīcīt q̄ sōr. īmēdiatē p̄ B sufficit plus portare. nō tamē ēst cōcēdēt: q̄ plus īmēdiatē post B sufficet portare. C Lōtra: sicut segt īmēdiatē p̄ has a. nīcēdēt ab pūcto 1st īmēdiatē v^o B nō distabit: ita

oble te post B sufficiet portare. C Lótra: sicut seḡt imēdiate p̄
hoc a. recēdet ab pūcto. iḡt imēdiate p̄ B pls distabit; ita
seḡt a. recēdet ab puncro. iḡt plus distat q̄ ante. igitur
Riffo p̄ id dz seḡ i mā de pōderc. Dico q̄ si ē st̄itudo q̄ respe-
ci potieit acrīue nō dāf maximū: s̄z respeū distātie datur
maximū. nā. si. a. distat ab est dāf maxima distāria iter i.
s̄z nō dāf maximū pōdus qd̄ sor. sufficiet portare. Usū conce-
ditur q̄ sor. sufficiebat portare maī. a. s̄z nō sufficiebat por-
tare maī. q̄ fuit. a. s̄c p̄ tu⁹ fuit maīor te. si. p̄ l̄stāti tui. s̄z n̄
fuit maīor q̄ tu suistī. dōto q̄ iā l̄s maīor q̄ ip̄e fuit. iḡt re.

C. Prima pars principalis.

Rigelium oculum habēdo tu
potes videre. **Vitas** sophatis arguiſ. Quę-
libet oculū non habendo tu potes videre. g
nullum oculū habēdo tu potes videre. pa-
tet sequētia per regulā egypti negatione

postposito tē. et assūtū arguit sīc: Neutrū oculū nō habēdo tu
potes videre: et nullus est vel pōt eē oculū qm illū nō habēdo
bendo tu potes videre: supposito qm babeas duos bonos
occulos: qm quēlibet oculū nō habēdo tu potes videre: pōt
pōt ab exponentib⁹ ad expositum alis est verum. qm et co
sequens. Item inducti⁹ pbat. illū oculū nō habēdo tu po
tes videre: et illum nō babendo tu potes videre. et sic de sin
gulis: ergo quēlibet oculū non habēdo tu potes videre casis
pōt qm quocūqz dāto: tu potes videre sine illo. Secundo
neutrū oculū hñs tu potes videre: ergo sophisma verū:
probatur antecedēs: signū potes videre: et signū est neutrū
oculū habēs: sicutur neutrū oculū hñs tu potes videre: et
sic: aliquoꝝ oculorū neutrū oculū hñs tu potes videre.
qm istoꝝ oculoꝝ neutrū oculū hñs tu potes videre dñm
strando oculū soch tui: ergo neutrū oculū habendo tu
potes videre: et per pōt neutrū oculū habēdo tu potes vide
re. Itē neutrū oculū hñs potes videre: ergo per idex
neutrū oculū hñs tu potes videre: pbatur aūs: antē pōt
pōt videre: et antē pōt neutrū oculū ē hñs: qm nō ē: ergo tē.
Tertio. tu potes videre sine oculo: tē. pbatur aūs: tu
potes videre: et nullus oculū requiriſ ad hoc qm tu vide
as: ergo nullo oculo indiges ad vidēdū: ergo sine aliquo
oculo tu potes videre. Forte dicit qm licet nullo oculo id
geam ad vidēdū: tū indigeo oculo ad vidēdū. Contra
si indiges oculo ad vidēdū: ergo sine isto non potes vi
dere. Itē tu indiges oculo ad vidēdū: ergo indiges occu
lo ad vidēdū: quo oculo indiges ad vidēdū: aut qm nī id
ges ad vidēdū. Si p̄mū: qm aliquo oculo idiges ad vidēdū
Si z⁹. ergo tu indiges oculo ad vidēdū: et illo non indi
ges ad vidēdū: ergo illo oculo quo indiges ad vidēdū
non indiges ad vidēdū: et per pōt aliquo oculo idiges
ad vidēdū. Quarto. tu potes videre aliquid qm cūz nū
lo oculo tu potes videre: ergo tē. pbatur antecedēs: tu po
tes videre ita modicum sicut ē aliqua pars tui: et cū nullo oc
culo illud tu potes videre: ergo tē. aūs arguitur et pono qm
tu videoas digitum num⁹ qm sit. aūs sic: tu videoas. a. ergo tu
videoas medietatē. a. et medietatē medietatis: et sic in infinitū:
pōt aūs. cum nihil possit tibi apparere in diuisibile: eo qm vi
siꝝ piramidaliter sit: si sicutur videoas. a. et medietatē eius: et
sic in infinitū: ergo nihil ē ita modicum quin videoas min⁹
illo et per consequēns: tu videoas ita modicum sicut ē aliqua
pars tui: et cū nullo oculo illud tu potes videre: pbatur: qm ni
hil est: nec pōt eē ita modicum sicut est aliqua pars tui: nā
quocūqz dāro: cum illud sit diuisibile: dabo vnam partem
iniſiorem illa.

In oppositum arguitur sic. Neutrū occulū habēdo tu potes videre: ergo dñs neutrū occulū habes tu potes videre: vel lz neutrū occulū habes n̄ potes videre: p̄z dñia: a propostione habente plures cās veritatis ad diff̄m illarum: sed cōsequens est falso. p̄ qualibet parte illarum: qz ex qualibet illarum: sequitur q̄ neutrū occulū habes: ergo consequēs ē falsum. quod est sophisma.

Circa materialm primi argumenti sit hec prima conclusio. Tu vides. a. quadratum: et tamen tu non percipis. a. quadratum: nec aliquem angulum eius: pono: q. a. quadratus tam distet ate q. appareat tibi circulare: et non quadratum: isto posito arguitur prima pars: nam tu vides hoc: et hoc est. a. quadratum: ergo tu vides. a. quadratum: p. 2. 2. ex quo ly vides non facit soppistica: et secunda probatur. nam si percipis. a. quadratum vel angulum ei: q. percipis. a. sub rōne q. est qdram. vel habens angulum. cō sequens ē contra cānum: et tenet consequētia: qz illud verbum pcpio: est appellatiū forme vel rationis. **E**x ista p conclusione sequit. q. a. quadratu et quilibet eius angulus percipis: et nō tibi non appetet. a. quadratum: nec alijs ad

gulus ei^o. pma ps argit: nā qcd vides pcipis: s^z tu vides .a. qdta^o t quēlbz angulū ei^o. g.a. qdta^o t quēlbz anguluz eius pcipis. Fa vop s̄ nota: qm. a. nō appetet tibi qdta^m s^z circulare. illud g qdta^m apparet: sed nō appetet qdta^m: t il anguli appetet: sed nō appetet anguli. C^z segt. q. b.c. sunt eque parua: t i fine eiusdē distatiae: t tñ tu vides. b. t tñ nō vides nec suffi^w videre. c. C^z pono) q. b. sit vnus angu lo p. a. t. c. vñ pse exiō in sine eiusdē distatiae ita pñi sicur .b. t (p^z) p^z ps. Fa vo declarat: nā videt a. ergo p multiplicatiōne spēi. a. videt qlibet ps obiecta visui (p^z vñ) qz nō ē maior tō de vna qz de alia: t p^z vñ tu vides. b. t tñ tu non vides. c. nec sufficis videt: qz nō p itēstionē p̄priā p̄g nimiā distatiae: nec p intēstionē alterius: cū nō sit ps alic^o pprie: v̄l iproprie dicta. C^z Intelligēdū qz s̄t portate ēdūpl. s. pse si ne iuu^w alterius: t p acciū cū iuuamēto alteri^w: ita videt ēdūpl. s. p se p itēstionē p̄priā: t p acciū p intēstionē totius: qñ ergo distatiae ēmodica p̄s: tūc videt sub itēstionē p̄priā p se t distincte: qñ vo distatiae ē nimis magna: tunc videt p intēstionē totius p acciū t vñuse: vbi grā qñ facies bōis ē p̄ping: tūc hñus videt p itēstionē p̄priā p se t vñuse: s̄t os: niētū: frōs t. Sed qñ facies ē i distatiae remota: s̄t q. p non pōt fieri i judiciū: de h̄ prib^w t tales ptes videt p itēstionē totius faciei p acciū t vñuse: ita cū illa anguli sunt p̄ping vi dēt p se qz p̄priā itēstionē: cū tūt multū remoti vñuse rēt anguli: qz nō videt nīl vñuse t p acciū p̄stionē totius: qz siugule parres obiecte coagunt. C^z Ad qnēcūqz p̄ciū ē itēstio vñis medietatis: ad eundē punctū ē intēstio alterius medietatis: t tñ non vñicūqz tu vides vñā medietatē: ibi tu vides alia: p̄s p^z: qñ qlibz istaz medietatū rep̄sentat se p̄sua itēstionē multiplicata ad quēcūqz p̄ciū distatiae itet. a. t. occulū. Fa ps ē nota: qz in dextra pte. a. vides p̄ma medietatē. a. t ibi tñ vides scdaz medietate. ergo t. C^z Ex ista s̄ne segf. Qz tu vides. b.c. t tñ tu vides. b. p intēstionē. p̄priā t non. c. t pono: q. b. sit medietas. a.c. vñus ati guloz eius. i casu isto: tu vides. b. disticte t.c. vñuse. C^z se qñt. Qd quācūqz vñstatiā sufficis videre. a. vel. b. ad eā dē distatiae sufficis videre. c. t tñ nō vñicūqz pcipis te vide re. a. vel. b. ibi percipis te videre. c. p^z: qz i tali distatiae taz. a. qz. b. v̄l p itēstionē p̄priā. c. vop itēstionē roti^w. C^z s̄. a. b. sum duo vñstatiā totatia eq̄lia: t i fine distatiae eiusdē: t tñ sufficis videre. a. t non sufficis videre. b. p^z dato qz. s. sit optie coloratū: t. b. multū temiss. C^z Ex ista s̄ne segf. Qz. a. mābit p̄ciue i fine eiusdē distatiae: t tñ i pñci^w illius t p̄ciue maiorabit. a. manētib^w ocalo t me^w i eadē dispōet iñ p̄ciue. pei^w t p̄ci^w sufficis videre. a. p^z: ponēdo p̄ma p̄tē i calu: vna qz velociu temittef i colore: qz maiorabit i q̄titate. t s̄r est excludendū: qz. a. mābit i fine eiusdē distatiae maiorabit: t iēdēt i colore: t tñ p̄ciue minus sufficis videte. a. supposito qz occulū velocius debilitet seu elōgabit: qz qz velo ciusmediū igrossabit: quā maiorabit: a. iēdēt i itēstionē 4° a. C^z 4° z. Tu vides. a. t. b. t p̄ciipis te videre ista: t tñ. a. t. b. nō appetet tibi eq̄lia: nec eadē appetet tibi ieq̄lia: pono qz tu vides. a. b. t vñderes an s̄nt eq̄lia vel ieq̄lia: t qz ba beas q̄tuor euiderias eq̄ sores: qñaz due suadeat tibi. a. t. b. eē eq̄lia: alic^w vo due suadeat tibi. a. t. b. eē ieq̄lia. isto posito: p^z: qz nō ē rō q̄re. a. b. appēat eq̄lia: vel nō ieq̄lia: vel eō. C^z Ex ista s̄ne segf. Qz. a. b. appetet tibi eq̄lia: vel ieq̄lia: t tñ nō appetet tibi eq̄lia: nec appetet tibi ieq̄lia. p^z p^m: qñ ap̄parz tibi. g. a. b. s̄r eq̄lia: v̄l ieq̄lia: t eadē tibi appetet. g. c. nec segf. a. b. appetet tibi eq̄lia vel ieq̄lia: t nō appetet tibi eq̄lia: g appetet tibi ieq̄lia. Siē nō segf ista. t ex sedet: appz tibi v̄a vel falsa: t nō appetet tibi v̄a. g appz tibi falsa. g. t. 1 p^m Ed primu^z dico qz sicut illa: nō boie currēre risibi assūmaria: cāl. pbāda p̄ditionale vel tpale: ita sop^m nō ē alic^w q̄titatis: nec neg^m: s^z affir^m pbādū vel ip̄probādū cāl.

vel p tpale: t expletia: t qñtaz tpalis: quā expletia est falsa. iō soph^a ē falsus: t s̄nter nego istā: quēlbz oculū nō bñdo tu potes videre s̄c quēlbz illaz p dū quēlbz oculū nō habes tu potes videre: licet qnlz oculū nō heas vt potes videt nec dico bas egpollere sopb^t p secundā egpollētia p: qz h̄ nō ē alic^w q̄titatis: nec ne s̄c soph^a: sicut. n. i ista nullo boie currēre risibile currit absolute pōlē ly uullo boie currenre: ita g nō ē subz: nec pdicatu: nec ps subiect: nec ps pdicati: nec ēt aligd illaz: ira ly neutr^w oculū bñdo aut ly quēlbz oculū nō bñdo: nō subycit: nec pdicat h̄m se: vel aligd sū: nec se t̄z ex alic^w extremi: sed p̄ci ly tu subycit: t re fiduū se t̄z ex parte pdicati: iste igit ppōnes suertut: qz cau se vitatis illaz iuicē suertut: nec alic^w illaz daf h̄dicto^m p ppōnē alicuius q̄titatis: sed solum p̄ negationē preposita. C^z Ex his segf p. Qz nō arguit ab exponentib^w ad expo^m. s. p^m cor.

aliquē oculū nō bñdo tu potes videre: t istu ē oculus quē nō bñdo tu potes videre. g quēlibz oculū nō bñdo tu potes videre: qz s̄t nō ē exponibile: sed cāliter pbādū. Concediē tñ illa: aliquē oculū nō babēdo tu potes videre: qz l̄z oculū aliquē nō h̄s tu potes videte: s^z nego illaz: nullus ē oculus quē nō bñdo tu potes videre: imo aligz ē oculus quē nō bñdo tu potes videre. C^z segf. Qz ibi non arguit assin z. cor^m gularibz ad vñz. s. istu oculū nō bñdo tu potes videre: t istu oculū nō bñdo tu potes videre. g quēlibz oculū non bñdo tu potes videte: qz nec s̄t ē p̄positio vñis: nec aliq p̄missaz ē ppō singularis: imo qlibet istaz ppōnū ē nūllius q̄titatis: t lolū cāliter pbābilis: nego tñ illaz: illaz oculū nō bñdo tu potes videre oemrāndo vñu occuloz tuo p: sicut t q̄libet illaz: qñz istu oculū nō h̄s tu potes videre: licet ilaz oclz nō h̄s tu potes videre. C^z In intelligēdū qz l̄z neget nobile ista istu oculū nō bñdo tu potes videre: ista tñ ē p̄cededa: istu oculū nō babēdo tu posses videre: qz hec expletia ē vñz: istu oculū nō h̄s tu posses videre sicut qz ista cātē: hec sūt cōpossibilis: istu oculuz nō habes t tu vides: aut pole est qz istum oculū nō h̄s t tu vides. C^z Ad z^m nego ista: neutr^w oculū h̄s tu potes videre: qz h̄cū sit ne^w vñis: suū h̄dictoriū ē vñz. s. altez oculū habes tu potes videre: t ad pbātione illi^w: neget s̄ia: qz p idē pbāret: qz nlls h̄d ē alia: qz hoc ē alia dertitando canē: t hoc ē nullus homo. Item negat ista s̄ia: aliquoz occuloz neutr^w h̄s tu potes videre. g neutr^w oculū habes tu potes videre: qz atqū ē p̄stionē ateriositāte deteriate ad eundē distri^m: qz ly oculo ruz iclū i vñi estat dist^w. Deinde negat ista neutr^w oculuz habes potes videre: qz suū h̄dic^m ē vñz: t ad pbātōe: neget s̄ia: qz ista nō ē rel^w cuī sit vñis ne^w. C^z Ad 3^m p̄cedo qz tu potes videre sine oculo: qz tu potes videre sine isto t si tne isto. Ex qnō segf: qz pole ē te videre sine oculo: s̄c non segf tu potes eē illo: t i isto istati. g pole ē qz tu s̄t i isto t si isto instanti. Deinde concedo qz sine oculo potes videre: sicut etiā nullo oculo indiges ad vidēdū: Et tunc ad argumentū tu indiges oculo ad vidēdū: ergo sine illo oculo nō potes videre: p̄cedo s̄ia: t s̄ia: qz sequēs ē vna negotia vñ. Et sūr p̄cedo qz tu idiges oculo ad vidēdū: quo nō idiges: qz nō oculo idiges ad vidēdū. Itēp p̄cedo istaz copulatiū: tu idiges oculo ad vidēdū: t isto nō idiges ad vidēdū: t cū ifer: qz illo oculo quo idiges ad vidēdū: non idiges ad vidēdū: p̄cedo: qz ē vna copulatina negotiatia: ex qz nō segf: qz aliquoz oculo idiges ad vidēdū. s̄c t̄ segf chymera qz currit nō morit: g chymera currit. Dic s̄st: d̄r s̄c mā oedenario: p̄cedo: qz p̄mitto tibi denariū: nullū denariū p̄mitteo t qz nō tibi p̄mitto denariū que p̄mitto sed quē tibi nō p̄mitto. C^z Cōtra ponat g illud i cāu vna qz i. a. obiectis istati solnam tibi. b. dnariū: t arguit s̄t. In. a. istati soluā tibi. b. dnariū quē tibi p̄misit: liget aliquē denariū tibi. p̄misit s̄tāns p̄baet qz tūc soluā tibi debitū: t p̄missū. aliogn soluto

Vno denariio obligatur solvere reliquias sic in infinitum. Dicendum quod nihil est promissum: nec aliud est debet. id numerus soluerit. nec sacrificacis per debito: nec per promissum: tamen soluerit sacrificacis per illa promissio et obligatione. Ut haec uba deo: teneor: faciuntur consimile sophismi sicut promitto: quod debeo tibi aliud: et nihil tibi debeo: teneor tibi solvere aliud: et nihil te neor solvere tibi.

Ad 4^m Ad 4^m nego ista tantum potes videre ita in odicium sicut est aliquid pars rui: et cum nullo oculo illud tu potes videre. quod tu potes videre aliud quod cum nullo oculo tu potes videre: quod autem est vere: et non falsum: quod ea pars sit vera (probatur enim) et prius probat per hoc quod iam tu video ira modicum sicut est aliquid pars tui (ut per ipsum) suas exponentes: tu vides modicum: et aliquid pars tui est modicum: et nulla pars tua est minor: quod aliud quod tu video: quoniam secundum partem tua data: non vides aliud quod est minus illa. Et si deinde illud modicum dico quod non potest dari: quod stat confuserat ratione de lege ita: quo simul cum

C Secunda pars principalis.

Neutrini **1^m** argu. Tu potes videre aliud quod cum nullo oculo potes videre (probatur) lo potes videre. quod et probatur ait tu potes videre minimum per se visibile: vel maximum non per se visibile: sed illud nullo oculo potes videre. quod et maior arguit: quod sic potest acrius terminus maxio: quod sic: vel minio quod non: ita potentia passiva terminus minimo quod sic: vel maxio quod non: minor vero declarat: ex eo quod non dat minimum per se visibile: nec maximum non per se visibile. Quod nondem probatum arguit: quod si sic sit illud. et arguit sic. a. videat in aliquam distanthiam. quod aliud minus potest videri debilius in minori distanthia. quod a. non est minimum. Sicut si. a. videat cum aliudibus circumstantiis. sicut cum clavis circumstantiis poterit aliud quid minus. a. videat. et non deinde scimus: etiam arguit: quod si. a. est maximus non per se visibile. quod quoniam natus. a. est per se visibile. Hoc tenet hab exposita ad altera suaz exponentiis: sed non est finis: et multa sit maiora. a. non colitur quod non potest per se videri. **2^m** argu. non dat minimus. quod tu potes per se videre. nec maximum quod tu non potes per se videre. sit illud. et arguit sic: aliud minus. a. per se melius coloratur: in distanthia magis proportionata respectu tui oculi. quod aliud minus potest per se videri. quod a. non est minimus. Ita sit. b. vnuus eque et simile. a. oino in eadem distanthia: et arguit sic. b. non potest per se videre sic. et a. sed b. est vel potest esse minus. quod aliud minus. a. tu potest per se videre. Deinde arguit sic. quod non dat maximum quod tu non potest per se videre: quod sit illud. et arguit quod aliud maius. a. cu illis circumstantiis non potest per se videre (ponendo). b. ut. s. oino eque et simile. a. et i eadem distanthia sic. b. tunc non potest per se videre: et b. est vel potest esse maius. a. ergo aliud maius. a. cu illis circumstantiis tunc non potest per se videre. s. cu tanta quantitate ratio colore tanto lumine et tanta distanthia. et per nos. a. non est maximum quod tu non potest per se videre. **3^m** argu. non est dare maximum distanthia per quam tu potes videre. a. nec minimum per quam non. quod et probatur a. ponat. g. a. in fine eiusdem distanthia per quam tu potes videre. a. ponat. g. a. in fine eiusdem distanthia et scripsit elongari: et segniter: quod iam tu video. a. et non immediate post istas prorsus non erit sicut senec f. et aliud sui. **4^m** etiam arguit: quod si est dare minimum distanthia per quam tu non potes videre. a. g. p. ista non potest videre. a. et per quoniam non poteris videre. a. non est falsum: quod sensibile positum. s. sensum non sentis. et de aia. pedalis quantitatibus: nec minimum per quam non. quod et probatur a. ponat. g. a. in distanthia sensibilius logiori: tunc. a. et b. appareat: sed non appareat iequalia. quod appareat et equalia. s. pedalis quantitatibus. g. s. a. ponere in loco. b. et c. ad hunc apparerent equalia. s. pedalis quantitatibus. g. ista non est maximum distanthia. ergo ut. **2^m** est probatur.

Et si est dare minimum distanthia per quam a. non potest apparere pedalis: quod non est falsum: ut super ostensum est de intentione Aristotelis: posset eni. a. ita per punctum oculum quod non videret latera eius et non appareret per distanthiam: arguit tamen sic. sicut ista distanthia. c. in fine eius ponat. a. et iuxta illud. b. insensibilius minans. a. et segniter: quod b. appareret per eam. et a. minus quam per istam. q. ret. circa finem illius distanthie appareret pedalis quantitatibus: sed non est falsum: quod non appareret sensibilius minus quam in quocumque puncto circa finem. c. distans. quod ad hunc appareret pedalis quantitatibus.

Ad oppositum arguit sic. Ne utrum oculum habet potes videre. et tu potes videre. et tu potes videre neutrum oculum habet. id est: oculum non est sensibilius ad reliquias: sed ultimum non est falsum: quod et prius autem quod est sophisma.

Circa hunc sit hec per se visibile: p. a. sit rnu coloratum quod ratione sue parvitas non sufficiat mouere visum: et crescat quousque sufficiat videri ayalde debili visum: vel est dare prius istas in quod a. erit sufficiens ut per se videoetur: vel ultimum in quo non est prius. g. tunc. a. erit tunc minimum per se visibile: cu rone sue parvitas. a. nonne sufficiebat videri: sed ultimum in quo non est tunc. a. non erit sufficiens ut per se videoetur: et immediare per se erit sufficiens ut per se videoatur: et tunc. a. non erit per se visibile: sed immediare per se. **C** Intelligendum quod nobilis ex istius diuobus subcontrarys aliud est per se visibile: et aliud non est per se visibile: non obsecundum segniter dissimile quod ista: aliud est minimum per se visibile: vel aliud est maximum non per se visibile: eo quod subiectus afficitur significare per maiorem non per minorum: quod subiectus negatiuum: et non est aliud per se visibile ratione magnitudinis: et non per se visibile ratione parvitas. **C** **z. 2^m** Non est dare minimum per se visibile: est positum obiectum circumspectum in summo. s. optio visus: medio rarissimo optio illuminationis: et obiecto optio coloris: cum aliis regisitatis ad visionem: prior pars arguit: ponendo: g. a. videat cum illis circumstantiis: et signo. b. coloratum insensibilius maius. a. quod sicut videat: tunc. b. non videat sensibilius melius quam iam videt. a. g. per idem a. per remitti vel in iorari: et non videri sensibilius per se visibile. sicut pars arguit: quoniam aliud est per se visibile. g. est dare minimum per se visibile: vel maximum non per se visibile: sed non dare minimum per se visibile: ut probatur est ergo non dare maximum non per se visibile. **C** Cetera sit. b. sensibilius maius. a. iuxta positum: et tunc. b. non est iteracione fortior quam erat. a. g. quod ratione non videat. a. nec est. b. **C** Ita iteratur. a. sensibilius non tunc obiectum ad gradum. b. tunc. a. et b. appareat eam sensibilitate per latitudinem potest. a. remitti manes omnino per se visibile sic. b. sed b. potest remitti ad gradum maximum non per se visibile. ergo a. potest remitti ad gradum viteriorum. p. d. quod a. minus distat agradum mario non per se visibili quoniam b. **C** Ad prius dicitur. quod b. non causat iteratione sensibilius fortior: et non. b. non est iteratione sensibilius fortior: quod est excessus eius ad. a. sicut sensibilius: tunc additus tori residuo est satis sensibilius. id est iteratione sensibilius ubi. a. non est aliud. **C** Ad aliud. nego non est nisi sub eiusdem gradibus appareat illa duo: sed sub diversis: quoniam appareat per sub eiusdem appareat: et non vnuus gradus est alio interior: sed insensibilius. **C** **3^m** est dare maximum distanthia per quam a. potest apparere pedalis quantitatibus: vel minimum per quam non. probatur et ponendo: g. a. appareat pedalis quantitatibus: et removet aliud: quo cumque apparebit minoris: et signet istas in quo icipiet non appareat pedalis quantitatibus: et quod non gradus apparebit pedalis quantitatibus: vel non. sicut apparebit pedalis quantitatibus: et non est immediate per se: sequitur: quod illa est maxima distanthia: si at tunc non apparebit pedalis quantitatibus: et immediate ante apparebat: sequitur:

Nobile p-ista ē mīma distātia qd quā nō re. C Nōnduz qd si subcō
trario p-affir^m verificat p minori qd negatiā; seqē disūcti-
na facta p affirmationē maximū: r negationē minimū. Usi
bñ legtut aliquid pondus tu potes portare r aliquid nō. qd ea
re maximū pōdus qd tu potes portare: vel minimū quod
nō: minus ē enī illud pōdus qd tu potes portare qd illud qd
tu nō potes portare (ex qd seqē) qd ex illis subtrahis p olicq
distantiā pōt.a. apparere pedalis qd titatis: r galicq nō seqē
idifferenter disūctiū facta p affirmationē maximū: r nega-
tionē minimū: aut p affirmationē minimū: r negationē maxi-
mū: qd affirmatio illo p subtrahio idifferenter vificat p ma-
4° io: r minori qd negatiā re. C 4° p. Nō ē darē maximā di-
stantiā per quam a. potest apparere pedalis quantitatis:
sed minimam per quam non: prima pars probatur signato
.b. insensiblīter maiori a. ita qd iam apparent equalia in
pōt. distātia r amoueā. a. eglīr auritute visua p totā istā di-
stātia: tūc i fine a. r. b. apprebūt eglia: sic xīc atē. ergo p ali-
qd distātia vltēr^m poterūt apparere eglia: pbat vīa: qd nō
obīte remorē scā ad oia alia pūeta sp appuerūt eglia: qd si
ashue remouere ad pūcta vltēriora apperēt eglia: s. b. ap-
paret pedalis qd titatis: ex qd ē in aius. a. si insensiblī remoue-
ret. ergo r. a. r p vīis distātia stgnata nō fuit maxia. fa antē
objection pars nō idiget alia pbatōe. C Lōtra qd vīis. a. pīs remone-
re vltēr fine istius distātia nō apparet sensiblī minus qd i
fine. ergo si appropinquaret nō appareret sensiblī mains.
Ic. a. i fine istius distātia nō ppōtōe plus distat qd i aliquo
pueto citra: s. i quolibz pūcto citra apperet pedalis qd titatis.
Ressio ergo r i fine. re. C Ad hōia dī qd qdūcūtq. a. appropinqrz
appareret pedalis qd titatis: r vīr nō i quolibz pūcto citra ap-
parebit pedal qd titatis: nec ē pole qd i qd pūcto citra appa-
rebit pedal qd titatis: qd nō ē pole qd cū ita boīs circūstātis
apparet sic p apparere: xcedo tñ qd i qd libz illāti citra po-
terit apparere pedal qd titatis: s. i ex. qd hōbz vñā certā
produ: quā nō pōt pierire: pbat idē tps ē minīm per qd i
hō nō pōt vñere: nec ē pole qd durabit p totū illud tps: vel
p quolibz distātia isti: qd nō ē pole qd hēbit ita bonā plenūtā
vite sue: sicut hē poterit: tñ xcedo qd p quolibz instātia isti
tpis iste hō pōt durare citra fine: sic i pposito oīco: qd l. a. ap-
pareret vīis occulum nō appareret pedalis qd titatis: sed
tote valde sensiblī appropinqrz occulo: a. qd appareret pe-
dalīs qd titatis: r boīs circūstātias fortiores: vel de-

Ad pm **Ad priminus** biliores sibi appositas.
Or qe dare maxm non per se visibile ad
argum buc itelm qe.a. non ep se visibile cubis circunstatijs: r quodl mais
.a. vel eqle ep se visibile: l ergo aliqd mains.a. non colora
Ad zm tum non sit per se visibile tui aliqd eqle r ep se visibile. C Ad
zm dr qe dare maxm quod tu non potes per se videre: r huter co
cedo: per tu non potes per se videre:nec.a.nec.b. r tunc ad argm.
tu non potes per se videre.b. r.b. pote mains.a. ergo aliqd
mais.a. non potes per se videt: preedo tota: eu quod stat tu qe vnu
eqle illi: quod mais.a. possum per se videre. C Et si argum sic
objecto Res sollo. a. pot maiorari: go tu potes videre.a. C Dr per quo itelligis eu
illis circunstatijs: ita qe tu non potes videre.a.eeteris paribs.
seundo neget tana die edeo: qe illud evnu tale: qe si augeret
tun depderet de colore vel de alia oisponere: ita qe xine mai
neret equi visibile sicut iaz. C Ad zm dico qe dare minimam
distantiam per quod tu non potes videre.a. r huter dr o sophismate
preedo qe per quod distantiam mio re tu potes videre.a. quod tu
non quod vides solida nisi per quod infinita modica o instantia (ex quo) me
diu iter te: r obme diuisibile i*u* ifinim. Intelligi tu qe dare
minimam distantiam per quod adequete tu non potes videre
objecto Res sollo. a. in distantia minm parua non ep porti data. C Duplr co
lor multiplicat stetionem ad maximam distantiam: r ser corpus
Inmobiluz lumi suu (ponat go oclus tu*u* i fine isti) ostante: r
Res sollo fegit: qe illa emaria distantia: per quod tu potes videre.a. C Dr
qe lic*u*lla: per alia sit maria pistitia: per quia tu vides.a. non ta

men ē maxia p quā tu potes videre.a.qm̄ adhuc.a.poterit
melius oisponi:r me^m clarius illusari:qre p maiore distan-
tiaꝝ.a.poterit inſtipicare itētōeꝝ suā:r m̄ p maiore dista-
tiā tu poteris videre.a. Itē nego ꝑ i fine illius distancie tu
videres.a.qz ibi nō inſtiplicat sp̄s ſenſibilis vſqz ad v̄tu
teꝝ viſiuā:ſ oportet occulū tuū ponī ſtra ſpera aciuita-
tis.a.nec i q̄lꝝ pūcto videres.a.qz nō i q̄lꝝ pūcto sp̄s ē ap-
tamouere ſenſus;ppter ſuā debilitatē. Ad 4^m demān Ad 4^m
da ꝑ ē dare nūmā distantiā p quā.a.nō pōt apparere peda-
lis q̄titatis(r dieo) ꝑ i fine iſtī distancie ſi.e.a.nō appars
pedalis q̄titatis:ita nec.b.r m̄ ſcedo ꝑ taz.a.q̄.b.appro-
piqueret v̄ſus occulū tuū citra ſinē iſtius distancie aūq; ali-
qđ iſtoꝝ appareret pedalis q̄titatis vt dictū ē i 4° ſne:iz
.b.citins appareret pedale q̄.a.rc.

Chaptero primo pars principalis.

Riges in hi pm sophs. Anima aia xpi pm arge
neecio erit (pbaf) hoc
neecio erit: et hoc erit aia aia xpi. gaia ante xpi
neecio erit: pbaf maio: aln hoc neecio erit.
gb hoc neecio erit: pz 2na: qr seqr gnaliter: ali
quando hoc neecio curret faciet hoc vel illud.
gb hoc neecio curret faciet hoc: vel illud. aia
arguit: et pono: qr i.a. isttati aia x*ic平* erit ee: et arguit i.a. isttati
B et i.a. isttati B poterit no ec: gi. i.a. isttati B neecio erit: pz 2na
ab expob ad expom et aia declarat: qin i.a. isttati impole erit
B no ee: pbaf i.a. isttati hec ppo erit ipolis hoc no e: et ista te-
stis adequte significabit. gi. i.a. isttati ipole erit bn no e: pz 2na:
ab officiatis ad offit. aia es ve*z*: gb 2ns C^z. Si bnaia zm arge
ptigeter erit. gb ipsa poterit no ec: et ipsa erit aliqd eternu: gb
aliqd eternu poterit no ec: 2ns e*fl*^z: qr oe etemu ec tale qd
np no ec. C^z Ite si bn aia x*ig*^z erit: et ipsa erit to*z*. i.a. qr po. a.
gb aia x*ig*^z erit po. a. 2ns es falsuz: qr si bn aia x*ig*^z erit po. a.
et ipsa erit i.a. gb ipsa poterit desinere ee post. a. pz 2na: qr seg-
tur gnalit: tu cures x*ig*^z po. a. et tu cures i.a. gb tu poteris
desinere currere po. a. aia x*ps* ptigeter erit post. a. et iste erit
i.a. igr poteris desinere ee post. a. s^z 2ns es fl^z: qr si hec aia po-
terit desinere ee post. a. ponat gb: qr ipsa desinet ee post. a. et
pz: qr bee ppo iplicat h*dicto*^z: qr i. qcu*z* isttati hec aia erit
post. a. immediate aia illud: immediate post illud: hec aia erit
post. a. C^z Si aia aia xpi erit deus scit ipsaz ee fnturaz: sed
dus no pt deeci*p*: nec scia sua pt ee icerta: gb non pt ee gn b^z
aia erit: pz 2na: qr si deus scit istt iam fore: et pt ee qr ista no
erit: tuc deus pt deeci*p*: qr pt credidisse fthm: vel seqr: qr ds
no scit aliqus ppone que*z* ab eterno sciu*z*: et tu mo pt esse qr
nu*z* sciu*z* isttati. C⁴ Si. a. b ppo. b aia erit: et b. bee ppo
. a. fuit ve*z*: et arguit. b. ppo es va. gb illa aia neecio erit: pz co-
sequetia: et aia es ve*z*: qr es ppo affir*z* va de pt de teris fili-
bus: vu arguit sic: oe qd fuit neecee es fuisse. b. vitas fuit. ig*z*
neecee es. b. vitate fuisse: et per 2ns neecee es qr bee aia erit: fiat
b sequetia. b. veritas fuit. ergo bee anima erit. ista pz seque-
tia es bona: aia es neeccessariu: ergo re*z* sequens.

Ad opptiu3 arguit. aia a s̄ xp̄i nec ē iō erit. ḡ aia
a s̄ xp̄i nō poterit non ee:p̄z dñia:qz
orguit v̄tualē ab exposita ad vna siuaz expo^m h̄ns ē falsuz.
Circa ergo t antecedēs: quod ē sophisima.
nāz p̄mī arguinēti sit h̄ p̄z. Hec aia d̄tingēter p̄z
erit: taz i.a. q̄ in qēūqz instati post. a. t̄ tñ nec in. a. nec i quo
libz instati post. a. h̄ aia d̄tingēter erit: p̄z ps sic arguit: hec
oia erit taz in. a. q̄ in qlz instati post. a. t̄ hec aia potent nō
ee taž in. a. q̄ in qlz instati post. a. igit t̄c. p̄z dñia:ab exponē
tib^d ad expo^m aia ē rez. ergo t̄ dñia. fa ps ēt ostendit: q̄mī taz
in. a. q̄ in quołz instati post. a. hec aia nec cōio erit. ergo nō cō
d̄ting^d: p̄z dñia: aia ē pbatu in p̄ arguñto. **E**x ista dñne se p̄. cor^m
quit p̄. O pole erit in. o. instati bāc aiaz nō ee: t̄ tñ in. a. istā
ti nō erit pole hac oiaz nō ee: fa ps ē pbata ibidē: t̄ p̄ma ar
guit nā h̄. pp̄o erit polis: in. a. instati bec anima non erit: q̄

vinc sic adequate significabit. ergo sc. p. 2. q. ab officiatis
bus ad officiatiū. C. z. seḡt q. necce erit i. a. instati hāc aia
fore: et tñligeretur erit i. a. instati hāc aia fore (dato) q. in p.
p. ly. a. istas deterier vbi idicatiui modi: r. i. fa vbi iſiniti
z. i. modi. C. z. h. Hec qia ſtinḡ erit taz i. a. instati q. i. quo
libz instati post. a. r. tñ ipole ē ipsaz ec ſtinḡ i aliquo instan
ti post. a. p. ps patuit: r. fa declaro: q. si pole ē ponat i. e. r.
arguit: hecaia ſtinḡ ē post. a. q. haia ep. a. r. hec aia ē eter
na: g. hec aia neccio ē post. a. C. Ex ista p. ne seḡt p. Q. neccio
erit hāc aia ē ē post. a. r. tñ b. aia nō neccio erit post. a. p. ps
p. q. hec erit neccia haia erit post. a. fa ē nota: q. l. aia
potent nō ē ē post. a. C. z. seḡt. q. eq̄ icorruptibilis erit bec
aia in. a. instati ſic post. a. r. tñ neccio erit hāc aia ē ē post. a. r.
tñ nō neccio erit hāc aia ē ē i. a. p. q. hec erit neccia. haia ē
post. a. s. b. nūq̄ erit neccia b. aia ē in. a. r. ſicut dico de. a. ita
dico de quolz iſtati post. a. quociq̄. n. iſtati dato p. a. h. erit
z. ſtinḡ hecaia ē in hoc iſtati. C. z. h. hec aia p. ſcipe ē ē ē
. a. r. o. a. erit p. iſtas ipſi ēē: r. tñ b. aia nō p. incipe ē ē ante
p. iſtas ēē ipſius (p. ps p.) q. b. aia p. ē ē ē. a. r. fa ſilr: q.
p. iſtas ēē ipſius (p. ps p.) q. b. aia p. ē ē ē. a. r. fa ſilr: q.
z. cor. h. aia nō p. bis ſcipe ēē. C. Ex ista p. ne seḡt p. Q. p. p. nō
ēē an̄xpi p. p. desinere ēē: r. tñ ipſe nō p. desinere ēē p. p. nō
nō ēē ſui: p. baſ (r. pono) q. b. erit p. nō ēē an̄xpi r. arguit.
post. b. an̄xps p. desinere ēē: r. b. erit p. nō ēē an̄xpi. g. post
p. nō ēē an̄xpi p. p. desinere ēē. f. p. p. ſnis ē māi: ex quo
z. cor. āter nō poterit bis desinere ēē. C. z. seḡt. q. p. m. iſtans ēē
an̄xpi p. ēē ēē ante p. iſtas ciſdē: r. tñ āter nō poterit ēē an
te p. m. iſtas ſui: ſilr p. nō ēē antexpi poterit ēē post p. nō
ēē ſui: r. tamē antexps nō poterit ēē p. p. nō ēē ſui: ciuiliſ
4. ſilr. p. ps p. p. p. reſlone. C. 4. h. aia nō ſtinḡter ēē: r. b.
aia nō ſtinḡter erit: r. tñ b. aia nō ſcipit: nec ſcipit: nec ſcipiet
ſtinḡter ēē. p. ps p. p. r. fa p. baſ: Nā hecaia i. nullo iſtati
ſtinḡter erit. g. b. aia nō ſcipit nec ſcipiet ſtinḡter ēē: p.
p. aia: r. aia ē p. baſ. C. Ex ista p. ne seḡt p. Q. b. aia ſtinḡ
ter erit: r. poſtea nō ſtinḡter erit: r. tñ nō desinat: nec des
ſtinḡter erit. C. z. seḡt. q. hec aia ſcipiet neccio ēē in aliquo iſtati:
z. tamē b. aia nō neccio erit: ſilr ſtinḡ in aliquo iſtati:
p. pars p. p. q. in. a. iſtati b. anima incipiet neccio esse in ali
quio iſtant: vt p. p. p. expositionē: r. fa ſimiliter: q. b. anima
nō aliter q. contingenter erit in aliquo iſtati.

Ad p. argu. Ad priuū dr. n. illa p. aia: aliqui aia āter p. neccio
erit. g. aia antexpi neccio erit: ſi nō ſeḡt.
aliquido nō poterit b. nō ēē. g. boſ nō poterit nō ēē. i. a. n. iſtati.
limitat vbi: r. nō i. ſcipe: alie nāq̄ ſcipe adducte tenet g. a.
māc: q. non ē pole q. alig. b. ppetuo currer: aut q. alig. p. p.
ſemp erit: ſi. n. antexps posset ſemp ēē aut q. alig. b. ppe
tuareſ i. curſi: ſicut aia an̄xpi poſt q. erit nō poterit nō ēē ēē
Ad z. ille p. aia ſtinḡter erit. C. Ad z. ſcedo. q. aliq̄ eternū poterit
nō ēē: r. tamē dē eternū ē tale q. dē nō poterit nō ēē: ſicut ali
q. b. p. ēē antexps: r. tñ gl. b. erit talis q. dē nō p. ēē ēē
p. p. ſilr alig. b. p. de nouo gnāri: r. tñ g. l. b. b. ē talis
q. dē nō p. de nouo gnāri. Itē ſcedo q. b. aia ſtinḡter erit taz
i. a. q. p. a. i. tñ poterit desinere ēē. a. Uñ nō ē pole q. ſi. a.
b. aia desinere ēē. a. nec in aliq̄ iſtati āte. a. nec i. aliq̄ iſtati
poſt. a. vt bene. p. p. p. exponētes: r. tñ ad argumētu illa p. aia
ē b. aia antexps erit in. a. r. erit ſtinḡter poſt. a. g. poterit de
ſinere ēē poſt. a. pari r. o. h. aia el. b. aia: hec aia erit in. a. r.
erit ſtinḡter poſt. a. igit poterit desinere ēē poſt. a. negat
aia: q. āter p. desinat ēē poſt. a. ſ. in p. mo ſui nō ēē: r. hec aia
nūq̄ ſdesinat ēē poſt. a. ex quo nūq̄ ſdesinat ēē. C. Ad z. ſi
co breuiter negado utrāq; p. aia: ſilr ſolū ſeḡt: q. delis aliq̄
falsuz potuit credidisse: ex quo nō ſeḡt: ipz poſſe decipi: ſi
erit nō ſeḡt ipm poſſe credere aliq̄ ſlm: r. ſilr ſcedo q. dē
nō ſcitur aliq̄ pponeq̄ quā ab eterno ſciunt: r. tñ inō p. ēē q.
ipſe nūq̄ ſciunt iſtā. Uñ arguit ſic. antexps nō ē nec erit. g.
deuo nūq̄ ſciunt illa pponeq̄ antexps erit demāndo p. aia

mentale nāliter significante: hec ḥna ēbona: antecedens ē pole, q̄ t̄ sequēs. Et cōsequēter dicat: q̄ p̄dō x̄p̄ dixit p̄tro illud v̄bū: ter n̄ negabis: petris ponit facere q̄ ipse nūq̄ dixit illud v̄bū: vt p̄. Itē cōcedo q̄ aliq̄ ppōnē deus sciet quā necē erit ipm̄ scire: t̄ tñ iā tu potes facere q̄ ipse nūq̄ sciet istā: pb̄t: t̄ pono: q̄ post desitōe antexpi renia nebit in aia sua b̄, ppō: antexps fuit: t̄ sic ita necō erit: sicut illa anima: q̄ nō appet. Unde illa ppō desinat eē. tunc ar ḡit s̄c. deus sciet hāc ppōnē antexps fuit: t̄ necē erit deū scire istā: q̄ b̄ ppō erit necōia deū scit illā. s̄. post desitōem antexpi. t̄ q̄ tu potes facere: q̄ nūq̄ sciet illā (p̄) q̄ tu potes facere q̄ antexps nō sit: nec fuit: nec erit: vñr ē cōden- duz: q̄ aliq̄ ppō eternalit̄ fuit vera: quā necē erit eē v̄az: t̄ tñ m̄ pores facere q̄ illa nūq̄ fuit v̄az: nec vñq̄ erit vera: p̄ de illa: hec aia erit i mēte alicuius st̄elligēt̄ sepat̄ ipsa. n̄. eternaliter fuit vera (vt p̄) t̄ necē erit ipsaz esse verā: q̄ aliq̄do hec ppō erit necessaria b̄ aia erit: t̄ q̄ tu potes facere q̄ illa nūq̄ fuit v̄a: nec erit vera: p̄; q̄ tu potes facere q̄ ista aia nūq̄ erit. C Intelligēdū q̄ ista p̄positio bec aia erit aliq̄ erit necessaria: nō tñ ista aia añxpi erit: q̄ segt̄ aia antexpi erit: q̄ antexps ē vel erit: s̄is ē vñgēs. q̄ t̄ añs: ex quo ē v̄ep̄: sed nō segt̄ hec aia erit: q̄ antexps ē vel erit: q̄ nō d̄r aia ab actu animādi sed ab aptitudine. C Ad 4^m Ad 4^m dicit q̄. b., ppō non ē necessaria: b̄ sit vera affirmatiua de p̄tēto: q̄ eius veritas depēdet. q. futuro: t̄ ad argumētū negat ḥna: sed solū segt̄ q̄. b. veritatē necessē ē fuisse sicut nō sequit̄ oēm p̄mā causaz necessē ē eē. s̄. deus p̄ducens B̄ instans est p̄mā causa. ergo necessē ē deum p̄ducēt̄ hoc instas esse: sed solū segt̄ q̄ deum producēt̄ hoc instas ne- cessē ē esse: q̄ ex sensu diuisio segt̄ sensus diuisus t̄ nō possi- tūs. C Intelligēdū tñ q̄ b̄ ḥna nō valet de for. b̄ v̄itas fu n̄cibile it. igit b̄ aia erit: q̄ nō segt̄ hec v̄itas fuit demſando illaz antexps erit: q̄ antexps erit: s̄ic nō segt̄ deus sciuīt añxps for- re. ḡañx̄ erit: q̄ in p̄ nō ē añxpi v̄trūq̄ añs ē v̄ep̄: t̄ ḥn̄ falsuz. Si enīz aia añxpi posset desinere eē ēt̄ p̄ vñia nō va- laret: vñ ē cōcludēdū q̄ i quolz instati p̄io deus sciuīt añx̄ for: t̄ tamē antexps nō ē: nec erit: t̄ q̄ i aliq̄ instati deus scit antexpm̄ fuisse in quo instati d̄s nō ē: nec fuit: v̄trūq̄ isto rūz v̄ificat̄ in p̄ instati nō ēē antexpi: t̄ v̄bi antexps incipe- ret eē q̄ remotionē de p̄senti: cōcedēt̄ v̄trūq̄ isto p̄. i quolz instati funiro d̄ens scit antexps fuisse: t̄ tñ antexps nō ē: nec fuit i aliq̄ instati: deū scit antexps fore in quo instati antexps nō ē nec erit. C Cōtra p̄dācā arguiſ ponēdo q̄. a. sit ista mē obiectō talis nālī significās: hec aia ent̄: t̄ arguiſ s̄. a. ē v̄ep̄: t̄ p̄t eē falsuz. q̄. a. p̄ot incipe ēē falsuz postq̄ fuit v̄ep̄: p̄ vñia: q̄ si a. ē v̄ep̄: t̄ p̄t eē falsuz. q̄ p̄ot mutari aueritate in falsitatē t̄ p̄ p̄sequēs p̄t incipe ēē falsuz postq̄ fuit v̄ep̄: q̄ cōcessio po- nař in eē: t̄ habet ḥdictionā: nā segt̄. a. ē falsuz. q̄ hec aianon erit: t̄ a. fuit v̄ep̄. q̄ b̄ aia erit. C Itē sequit̄. a. nō ē falsuz: t̄ obiectō erit falsuz. q̄ incipit: vel icipiet ēē falsuz. p̄ p̄sequēt̄ ē bo- na: antecedēs ē pole. q̄ t̄ consequēs: quo concessio arguit̄ vt. s̄. inducēdo ḥdictionēs. C Ad p̄^m negat p̄sequēt̄ia: s̄. Rūss̄ soluz segt̄ q̄ postq̄. a. fuit v̄ep̄: p̄ot incipe ēē falsuz: vñde b̄ sequit̄. a. ē v̄ep̄: t̄ p̄t eē falsuz. ergo. a. p̄ot incipe ēē falsum: postq̄ fuit v̄ep̄: nō tamē sequit̄. a. ē v̄ep̄: t̄ p̄t incipere esse falsuz. igit. a. p̄ot incipe ēē falsuz: postq̄ fuit v̄ep̄: q̄ l̄ibz illaz sit de sensu diuisio: tamē ex p̄ nō segt̄ illa de sensu cō- posito: possibile ē q̄. a. sit falsuz postq̄ fuit v̄ep̄: sicut sequi- tur ex fa b̄ de sensu p̄posito. possibile ē q̄. a. incipiat ēē fal- sum: postq̄ fuit v̄ep̄: t̄ hoc rōne illius verbī icipit: q̄ aliter nō posset p̄bari illa, p̄p̄ respectu: talis v̄bi icipit: q̄ aliter nō posset p̄bari illa, p̄p̄ respectu: talis v̄bi icipit: n̄i illa po- neret ē ēē p̄ sensu p̄po". Et s̄ili negat illa, ppō. a. p̄ot mu- tari aueritate in falsitatē: q̄ cū sit p̄positio simplex cuius p̄mus terminus p̄babiliē illud verbū p̄t. ex ista segt̄ de sensu cōposito vna mentalis: possibile ē q̄. a. mutet auer- tate ē falsitatē: quia postea in ēē sequit̄ ḥdictionē. C Ad aliud Rūss̄

cōcedo istā pseqnētiā. a. nō ē falsū; r erit falsū. g. a. icipit vñ s̄cipiē eē fl̄z (r dico) g. a. nō ē pōle dato g. a. dñi fuerit; b. q̄l̄z elius p̄ sit po¹¹⁰; nō cū iplicat h̄dictionēz aīa nec h̄s sic ista. a. incipit esse falsū; postq̄ fuit v̄x; vñ (dato) g. a. nūc p̄ eēt; r g. b. aīa nō erit; bec eēt vera. a. icipit esse falsū; r b. filr. a. incipit eē falsū; postq̄ nō fuit v̄x; sicut ista. a. ē fslm. postq̄ nō fuit v̄x; filr. s. a. nō eēt sed erit; r b. aīa nō erit; b. copulatiā efficit vera. a. nō ē falsū; r erit falsū; r bcc tēpo/ ralis eēt vera. a. etit falsū; postq̄ nō erit falsū; tamē ista copulatiā iplicat h̄dictionē. a. ē falsū; r a. fuit v̄x; r simi liter b. p̄al. a. erit falsū; postq̄ erit v̄cū. b. q̄ liqt. qte rc.

C Tertia pars principalis.

Anima anter p̄ necessario erit; pbaſ; r pono g. a. erit totū tps p̄ q̄ dūrabit illa aīa; r arguit. a. necesse rario erit; r nullū. a. erit nīs hec aīa erit. ergo b. aīa necessario erit; r p̄ z. aīa; q̄ bene seḡt; hoc necessario erit demāndo. a. r hoc uō erit nīs b. aīa erit. g. b. aīa neccio erit. g. p̄ idz alia ē bona ex quo demīrē. a. p̄ p̄ s̄ antis p̄ h̄t̄ic arguit. b. neccio erit de māndo illud tps; r b. erit arg. a. neccio erit; p̄ z. aīa; p̄ resolutionē; aīis ē v̄x. ergo r aīis. b. p̄ s̄ nota; q̄ si b. aīa nō erit nullū tps erit p̄ q̄ b. aīa erit; cu h̄dictionē con sequētiā repugnat aīti. Itē pono g. a. crit maximū tps ici p̄ies ab hoc instati i cuius nullo instati strīfeco erit aīxps; q̄ tps ē annoz centū; cuius. b. crit vlti¹² instas; r arguit. a. neccio corrūpet; r nullū. a. corrūpet nīs aīxps erit. g. aīxps neccio erit. aīis p̄ q̄libet pie. pbaſ; vt. s. r simi r. aīis. vnde b. aīa ē bona; hoc neccio corrūpet; r hoc nō corrūpet nīs antechristus erit. ergo antechristus necessario erit; r cōtinne demānir. a. etgo per idē illa aīa fuit bona. **C** z¹³ sig. oīa q̄ possunt p̄mouere ad p̄ductionē illius anime; r que possunt impedire eius p̄ductionē; r tunc q̄to nūngd illa p̄mouentia sint fortiora q̄ ista sp̄edētiā vel debilita¹⁴; vel eque fortia; si fortiora. ergo illa aīa necessario erit; q̄ nō potest impedi ri cu iam assignata sint omnia q̄ possunt impedire; si debiliora. etgo illa aīa nūq̄ erit cu iam assignata sint oīa que possunt p̄mouere; si eq̄ fortia. g. qua rōn̄ bec aīma erit ea dem hoc aīatū erit. ex isto motiuo pōt probari. g. ante q̄; b. anima erit; v̄x ē q̄ ipsa necessario erit; q̄ tūc erit ita q̄ can se p̄mouentes non possunt impediiri. s. tēpore imēceptibili ant p̄tū instas antexpi. Et ex illo sequit g. aliq̄ ante. b. instas debz eē ita g. bec aīa erit x̄tigēter post. a. Ex quo seg tur g. p̄t debz eē ita g. bec aīa erit cōtingēter p̄. a. q̄ ipsa x̄nigēter erit post. a. cuius oppositū rep̄it i alijs. g. n. p̄us debet esse ita q̄ anter p̄s erit in. b. q̄ ipsa erit in. b. implicat h̄dictionē. **C** z¹⁵. p̄ aliquod tēpus bcc aīa poterit eē futura. r p̄ aliq̄ nō. etgo ē dare maximū tps p̄ q̄ aīa poterit eē futura; vel minūm p̄ q̄ nō; sed h̄s ē falsū; q̄ illud nō est finitū nec infinitū. nō finitū; q̄ quocūq̄ tēpore finito dato p̄mouit hec aīa poterit eē futura. Et hic capio futurū p̄ue distingui cōtra p̄is. Nec ē erit i finitū; q̄ si p̄ illud tēpus illa aīa erit futura. g. illa aīa erit; r sequit etiā g. illa aīa non erit; q̄ si p̄ totū illud tēpus illa anima erit futura; p̄ totū illud tēpus ipsa nō erit; nec vñq̄ post; q̄ post tēpus infinitū nihil erit. ergo b. anima nūq̄ erit. Lōs̄imiliter arguit q̄ nō est dare minūm tēpus p̄ quod hec anima non poterit esse futura; q̄ illud aut erit finitū aut infinitū. Si finitū. ergo per illud r maius illo illa anima poterit eē futura; r p̄ consequētiā nō ē minūm quod nō. Si infinitū cōtra. illud non ē modicū cum nibil possit cē manus infinito. ergo illud iterū nō est minūm tēpus per q̄ bec anima nō poterit eē futura. **C** 4¹⁶ Stanter p̄s fuisse per horā; ita esset q̄ bec aīa necessario fuit. g. per idē iaz ē ita g. b. aīa necessario erit; p̄z consequētiā; q̄ tunc nō est ratio q̄re illa eēt vera; quin p̄ rōn̄ bec iam esset rā; bec aīa erit. aīis pbaſ (r pono) g. an ter p̄s sit; r fuerit p̄ horā; r arguo s̄t̄be cōsiderat. q̄ s̄t̄be aīa fuit; r nō p̄t eē q̄ bec aīa fuerit. g. necessario bec aīa fuit. p̄ z. aīa ab expo

nēbus ad expositiū. aīis est verū. ergo r aīs. Itē neccesse est h̄cā aīam fuisse; ergo neccessario hec aīa fuit; p̄ z. aīa ab vno x̄ertibili ad reliquias. pbaſ antecedēt. b. p̄pō ē neccesario hec aīa fuit; cu z̄ sit affirmatiā de p̄terito simplex nō depēdens a futuro; r ipsa sic ad equate significat. g. neccesse est h̄cā animā fuisse. p̄ z. aīa; ab offib¹⁷ ad officiatū. an. antecedēs est verū; ergo r seq̄uenā.

In Contrariū atq̄uis sic; hec aīa cōtingēter erit. ergo ipsa nō neccessario erit. pbaſ tur aīis; illa aīa crit; r poterit nō esse; q̄r aliquādo nō erit. g. hec animā contingēter erit (tz pseqnētiā) ab exponētib¹⁸ ad expositiū. antecedēs est verū; ergo r seq̄uenā.

Līrca materiā p̄mi argumēti sit bec p̄ma celo. A. ne p̄?

cessario erit; r tamē nō neccessario. a. ett; r pbaſ tut p̄ia pars; hoc neccessario erit; r hoc ē vel erit. a. ergo. a. neccessario crit. Fa pars declarat ex eo q̄ possibile est g. a. nō erit sic ar¹⁹. bcc aīanō erit. ergo. a. nō erit. antecedēs est possibile. etgo r cōsequēns. Consilr dicit g. a. neccessario corrūpet; r tamē nō neccessario. a. corrūpet. dato vt supra. p. a. sit tēpus centū annoz in cuius vltimo instas erit antexps q̄m hoc neccessario corrūpet. b. hoc est vel erit. a. igī. a. neccessario corrūpet; sed nō neccessario. a. corrūpet. q̄ nō neccessario alīcius tēporis vitium instas erit p̄muz instas anter p̄i; q̄m possibile ē q̄ aīxps nūq̄ erit. **C** Lōtra obiectō hoc tps x̄tigēter corrūpet. g. nō neccessario corrūpet. pbaſ. aīis. hoc tēpus corrūpet; r hoc tps poterit non corrūpi. g. hoc tps x̄tigēter corrūpet; p̄ z. aīa; ab exponētib¹⁸ ad expositiū. pbaſ aīis p̄ ba parte; q̄ hoc tps alīcīdo non corrūpet. s. postq̄ corrūpet erit. g. hoc tps poterit nō corrūpi. p̄ z. aīa; q̄ seḡt gnāliter i alijs; hoc alīcīdo nō corrūpet. igī b. poterit nō corrūpi. S̄ilr arguit; q̄r hoc tps nō neccio erit quoq̄ q̄ dato finito q̄r poterit nō eē cī ip̄z alīq̄ nō erit. **C** R. R. R. def. i dñi argumēti cludit exponēdo sophisma neccio r cōtingēter; b. pl̄ice exponendo eo mō q̄ sumi hoc (dico) g. hoc tps neccio erit; q̄r hoc tps erit; r nō poterit impediti gn̄. hoc tps erit; q̄r si poterit impediti; aut g. ante q̄ erit vel q̄ erit; vel postq̄ erit; nō ante q̄ erit; q̄r dato q̄cūq̄ tēpe fututo illud nō poterit impediti gn̄ erit; sc̄nt necceli gn̄ mōnebi²⁰; nō ē q̄l̄ erit p̄ eādē causas; nec postq̄ erit; q̄r nihil p̄t tēpe diti nīs illud possit eē; b. postq̄ hoc tps erit nō āpliūs poterit eē. g. nec ipediri. Lōsilr dicit g. illud neccio corrūpet; q̄r corrūpet r nō poterit ipediri gn̄ corrūpet; q̄r nō ante q̄ il lud tps erit; nec quādo erit; nec postq̄ erit. **C** z²¹. p̄ole: z²² ē g. a. corrūpet aī. b. r tñ. a. si p̄t corrūpi ate. b. p̄ sup²³ g. a. x̄vertat cu isto sp̄lexo max²⁴ tps icipiēs ab b. instati i cuius nullo instati strīfeco erit aīxps; r arguit sic. medietas istorū centū annoz erit max²⁵ tps icipiēs ab b. instati in cuius nullo instati erit antexps. g. a. corrūpet ante. b. illa aīa est bona; aīis ē pole; q̄r pole ē; g. aīxps icipiet eē i fine illius medietatis. g. r seq̄uenā est possibile; nō tamē. a. poterit corrūpi ante. b. **C** Lōtra. si i aliquo instati anter p̄s p̄ erit in isto in obiectō stanti. a. corrūpet; sed antexps p̄t p̄ eē ante. b. g. a. p̄t corrūpi ante. b. quia isti centū anni non poterint corrūpi. ante. b. **C** Itē hoc p̄t corrūpi ante. b. p̄z pseqnētiā p̄tesolūdem. **C** Ad p̄v ne R. R. R. gat cōsequētiā; q̄r nō sequit; si anter p̄s esset pedalis q̄titatis; b. anter p̄s p̄tēe pedalis q̄titatis. ergo quodlibz sibi equale poterit esse pedalis q̄titatis; laz antecedēs est verū; r seq̄uenā saluz; q̄m semipedale celipōtest esse eq̄le anter p̄o; r tamen nō poterit esse pedalis q̄titatis. **C** Ad alīnd nego mōnebz R. R. R. l3. n. At possibile; q̄ illa medietas sit. a. nō tamē illa mōnebz z²⁶ tas potest esse. a. q̄r nō p̄t esse maximū tēpus; incipiēs ab hoc instati in cuius nullo instati erit antexps; verbi ḡra (p̄no) g. a. cōvertat cu z̄ isto termino hō qui est. r p̄ z. g. ante

3° **?** **A**ntexps poterit gnari ante q; ipz gnabit. nō
tū possibile ē ipsius gnari ante q; ipz gnabit (pma pars p3)
q; antexps poterit gnari ante b. t ipse gnabit in b. g; pote
rit generari ante q; generabit: t q; h; ppositio est impossibili
lis antexps generabit ante q; gnabit. Igis impossibile ē q;
ipse generabit ante q; generabit. Lōsimiliter cedit q; an
texps poterit corripi ante q; corrumpet: nō tamē ē possibi
obiectio le q; ipse corrūpis ante q; corrumpet. **C**ontra sequit q;
antexps poterit gnari i statib; duob;: q; in b. t antre b. aut
igis stimul vel successiue: sed nō stimul: q; dno i statia non
posunt ec simili: nec successiue: q; tunc antexps posset bis

Riffo possunt ecclsimul: nec successione: qz tunc anterēps posset bis icige. ¶ Rādet. Qanterēps poterit gnāri bia in dñob' in-
stantib' sed nō simul: nec successione: qz hāterēps poterit ge-

ne rari in a.b. duob^z i statibus successive significari q; ante-

4° **¶** **xps poterit genitari i ynoeoꝝ polt gnatione emiae i tallo
et hoc ē falsus. **¶** **4°** **¶** **Ante xps patre suu pōt gnāre; et tām
ēnōt enīrē patre suum omnia ne pñatē dñi anteqꝝ hoc****

non poter graue patre nullum. *Prima p[ro]p[ter]a* q[uod]am annis
pot[er] gnare dem[on]strando vnū bominē qui post annis incipiet
esse et illē est vel pot[er] cēpater ante c[on]p[re]c[on]s. ergo at c[on]p[re]c[on]s patrē sūt

*pōt generare: scd non pōt generare patrē suū: q̄ nō ē possi-
ble q̄ ipse generet patrē suū. Lōsimilitet dicat quāntē xp̄s*

objecatio affilio suo poterit generari: non tū poterit affilio suo. **C**o-
tra q̄ ampliatio stat ly parte in ista: ante xps pōt generate-

patre suu ita ampliatiu*m* itar i ista aut ex p*o* patre m*u* pot g*h*
re. g*h* pari r*o*nc *é*illa vera sicut in ista sic arguedo. ant ex p*o*
m*u*re hoc e*h*oc x*u*el n*o* c*e*p*o*ta d*r*ipi ergo ant ex p*o* n*o*t

Russo gnare hoc: ut hoc reperiatur amplius quod non possit
gnare patrem suum. **Dicendum** ergo in prima stat ampliatio eius solu:
a quo incipit probatio: quia isto yoboyd stat recipiuntur iusta stat am-

pliatio et appilatio simul: quo non ictipatio ppositio
nis: ex quo non est terminus plus numeri: nec copularum: nec

Cōplexus cōplexione verbali. **V**ñ gnāliter ex ista de sensu
ditiso: sequit̄ vna de sensu cōposito: si illud verbū pōt̄ erit

terius primus pbabilis: vel salte no pcedit termin' faciens
difficultatē i resolutō: et a parte pdicati no ē tcrmin' s'ple
rue ubiq' cōpleriu' s'pali' v'ntia nūri: nec conular' Rā

tus vbaia copie filie vobis vi plus inter nos locum
bene segf hoc pōt esse bō alb⁹. q̄ possibile ē q̄ hoc sit bō al-
bus: srl d nō sc̄iūt nig⁹ pōt cē bō alb⁹. q̄ possibile ē q̄ nig⁹

*bus, ita cum pugnare possit homo albus: et hoc pp resolutione illius termini nigrus
pcederis: sed q̄ illa pugna nō valcat ante xp̄s p̄t, gnāre hoc:*

² hoc pōt esse pater antē xpī. ergo antē xpī pōt generare pa-
trē sūmū. Declarat xpō q. a. sit vñs coꝝ sic dispoꝝ q. iaz sit

albū & nūq̄ eripole nālītē q̄ sit albu: ilo po: e decedau:
gi albu: poterit ē B: nō tñ q̄ hoc poterit cē albu: tñ nō seḡ:
tñ poterit cē abe hoc ēnēl erit albu: abe poterit cē al-

**hoc poterit ex hoc: et hoc ex utriusque genere poterit ex ali-
bus; hic est appellatio et amplius sit ratione cuius seget quod post eum
etiam hoc est albus; ita in proposito re.**

Ad promeritum dt quod ista dominonis valza. necrito erit z nonlks
argum. a. crit nisi haba crit. quod haba necrio erit. sciens segt sciens onix?

*...eēfinūp; neēcio erit; tñll'z sc̄ies añx^meēfunūp erit; nisi añx^m
orit. ḡatex^m neēcio erit; z ñst xedo istā nñas hoc neēcio erit;*

z hoc nō erit nisi atex^{ert}: seu hoc haia erit. g. atexpa vel b.
aia necio cr̄it: s^z ne m̄iore: q̄ regualz buic d̄itōcal ipoli si h.
iz̄ c̄t̄: s̄c̄t̄: s̄c̄t̄: s̄c̄t̄: illud t̄ba. Et cū n̄ ibi dēm̄: a. a.

si vna ē bōa ḡnā alia c̄ bōa: negat ḡnā: rex dñi q. a. querit
tu cū vno isto: rex sedet: nll's rex sed: ista ḡnā ē bōa: vnu

istop e vez g.a.est vez: et tu no sequi vnuiz istop est vez.
erag boce rex demonstrando. a. assimil dicas ad arg^o de

Ad z^m corrip̄tōc. s. a necc̄io corrip̄ter̄ sc̄. **Ad z^m** xced̄i p̄ ista p̄-
monētia nō sūt fortiora nec debiliora: quia nō sūnt nec cest̄

ta sicut eq^o hostia nec p^{ro}moteca. p^{ro}moteca in tunc no^{te}re eq^o

fortia: qz segt ex casu: qz ista tūc nō cēnt ant qz cēnt debili^z.
Ite d^z qz nūqz āte. b. istas erit ira qz b aia necio erit: qz nū-
qz agētia ita eent bñ applic^z qn subro poterit aliqz influētia
ēria ipedire eo qz p^m mo^z multo veloc^z mo^z qz etas inutet
aliquā mā i his sferiorib^z: mo ad motū p^m i mobilis fluētie ml-
tip^z. **C** Ad 3^m neget cōseqntia: qz ps affe^z suōrioz nō vifi-
cat p^m iori qz negatia qd tn o: nā ps affir^z nō vificat nisi
p^m p^m finito: z ps neg^z solū p^m i finito: mō nullū finitu ē
min^z i finito: ex qz finitu nō est mo^z. Et si arguit sic: p alii
qd tps anti xps p̄t eē futurns: z p^m duplū ad illud z sic i fini-
tū. g^z p^m finitu tps aixps p̄t eē futurns: pcedo nāz: z pūz:
ex qz nō segf: g^z aixps poterit eē p^m tps infinitū: qz i ante te-
net ly i finitu sinca^z z i pūte catbe^z. **C** Ad 4^m dico ad unis **Ad 4^m**
so casu negādo ista: b aia necio fruit. z tē ad p^m rōnē ne^z se-
quētiaz: nec arguit ab exponēb^z ad expo^z: qz fa exponēs
debut eē ista. B aia nō potuit nō fuisse: qz ego nego. Ite ne^z
aliā nāz: qz arguit a ppōne officiali ad ppōnes exposib^z
lē: pcedi^z igīt qz nece est bāc aiaz fuisse: s^z nō necio b aia
fruit: pcedo tū de p̄sent: qz b aia necio ē: z qz b aia in b instā
ti necessario ē: z ptingeter sit in b instā: qz i b instā i possi-
bile ipsam nō eē: s^z nō ē ipole ipam nō eē i b instā smo zce-
do qz i hoc loco b aia necio ē (dato) qz ista sit i hoc loco: qz
i hoc loco ipole ē ipsaz nō eē: qz p^m p̄x eo qz hec ppō i hoc
loco hec aia nō ē: e impossibilis. Et si arguit pban^z qz hec aia
necio ē in hoc instāti: qz hec aia necio ē in hoc instāti: vel in
istāti nō hoc: sed nō necessario ē in istāti nō hoc. g^z necio ē in
hoc instāti. Ite b aia necio ē in quolibz instāti p̄sent: s^z hoc
ista ē i istāspūs. g^z b aia necio ē i b instāti. **C** Rūdet negan-
do qz libet istaz p̄ntiaz. pma. n. nō valz: qz nō segf i sili: ne-
cessario ē hoc istas vel istas nō hoc: s^z nō necio ē istas nō b.
g^z necio ē i istas: nec segf: necessario tu es yltu nō es: s^z nō
necessario tu es. g^z necessario tu non es. z^z etiā non segtūr:
qz i simili nō valz: necessario i s^m b ē a salut^z es b ò. g^z necio
tu es aial: vii sub termino distributo imobiliter nō ptingit
descēdere: modo ly necessary imobilitat: zc.

Rigesimum scđm soph^e. Infinita sunt finita. Cōtra
ex soplitate sequit̄ q̄truo; icōueniētia. ḡ so-
phismā falsis (pbat aīs) Prūmī incone-
niēs ē: q̄ finira sunt infinita p̄ diversionē sim-
plicē. 2^m icōueniēs q̄ infinita sunt eq̄lia oī-
abus finitis: tāq̄ ab uno numeribili ad rclis-
quū. 3^m q̄ plā q̄ duo: r tria: t̄ sic ī infinitū sunt infinita tāq̄
ab exposita ad suas exponētes. 4^m q̄ nō tm̄ finiti sunt fi-
nita: seḡ. n. infinitū erit. ḡ nō tū iustū erit: t̄ finitū et infinitū
sunt duo opposita. iō seḡ infinita sunt finita. ḡ nō tm̄ finita sūt
finita. H̄nō obūtibus his icōueniētibus arḡ sic. aliq̄ sur fi-
nita r nō plā illis sūt finita. iḡ nō infinita sūt finita (pz dñā)
r aīs arḡ: q̄ aliq̄ sur fi¹: r nō plā finitis sūt finita. C̄ z^o. Si
infinita sūt finita. ḡ infinitus numeris ē finitus: nō ē t̄z: q̄ ali-
q̄ nūer^e q̄ nec ē finit^e; nec infinit^e (pb) q̄ si aliq̄ sūt nūer^e
cui^e oēs vnitates nō sūt finite nec infinitae illē nūer^e nō ē fi-
nitus nec infinitus: t̄ aliq̄ sūt nūer^e ē cuīna oēs vnitates nō sūt
finite nec infinitae. ḡ rē. (maior pz) r minor pbaē: r signo illuz-
nūc p̄ q̄ternariū. a. b. c. d. rē oēs vnitates illius nō sūt finite
nec infinitae: q̄ nec sūt oēs vnitates illius: nō oue (vt pz) ncc
tres: q̄ q̄ rōne ille t̄tcs. s. a. b. c. cēnt oēs vnitates illi^e: cadē
tōne ille tres. b. c. d. r̄ sic. a. b. c. d. cēnt. b. c. qd̄ ē impōle: nec
ēt q̄t̄or sunt oēs vnitates illius: q̄ sunt iste nūeris: r non
illus: rē. C̄ 3°. Si infinita sunt finita: hoc ē q̄ plura q̄ dno
sunt finita: r plura q̄ tria sunt finita: r sic ī infinita: quo p̄cē-
so: seḡ: q̄ aliq̄ nūeris ē infinitus: r tū q̄nēcūq̄ ille erit p̄: e
cīse ille erit finitus: p̄baē: r pono: q̄ aliq̄ nūeris t̄reſeat p̄
totā istā horā ad istū itēlēcū: r q̄ aliq̄d̄ 2tī ī p̄ pte ppo: b
horæ futore dīq̄a ē in duas medietates: r ī ba parte ille due
medietates in quatuor quartas: r ī tertia parte ille quati-

tum q̄rte in octo octauas: et sic ī infinitū: sic tñ: q̄ in fine nō erit ille nūer: nec aliq̄ ps ei: tūc p̄z q̄ ille nūer erit īfinit̄ q̄r erit aliquāt̄: t̄ duplo maior: et ī q̄druplo maior: et sic ī infinitū: et q̄ sicutq̄ erit: erit p̄cise finit̄ arguit̄: q̄ ille nūer q̄s cūq̄ erit ipse erit i aliq̄ p̄te p̄portionali: s̄z ī nulla p̄te p̄por-

4^m cor^m tionali erit maior nūcrus q̄ finit̄. C 4°. segut. Q̄ sor. nu metabit nūer ī infinitū: q̄ ipse nō numerabit nūer ī infinitū: pbatur: et pono: q̄ sor. ī p̄te p̄portionali hore futu re nūerabit binariū: et ī scđa p̄te cūde binariū cū alio bina rio: et ī z^o. totū q̄d numeravit in fa cū alio blnario: et sic ī infinitū: sic q̄ in fine nihil, nūerabit. isto posito sor. nūerabit numer̄ ī infinitū q̄e numerabit aliquē nūer: et ī duplo ma ior: et sic ī īfinitū: et q̄ sor. nō numerabit nūer ī infinitū arguit̄. nā q̄neūq̄ sor. nūerabit: ipse nūerabit in aliq̄ p̄tote p̄portionali: s̄z ī nulla p̄te p̄portionali nūerabit numerū infinitū vt constat: ergo z.

Ad oppositum arguit̄ sic. Aliquot sunt finita: et nō sunt dabilitia aliquot ī nūero finito: q̄r̄t̄o sunt finita: q̄ infinita sunt finita: p̄z p̄na ab ex ponētibus ad expositū: aūs ē vēt̄: ḡ t̄ p̄na: q̄d ē sophisima.

Circa infinīta: nō t̄ īfinita sunt finita: finita sunt īfinita. Prima ps arguit̄. nā t̄ īfiniti sunt boſes: boſes sunt īfinita: et si īfinita sunt īfinita: īfinita sunt īfinita: et si īfinita sunt pūeta: pūeta sunt īfinita: pbaf. naz ista sunt demōstrando bia pūeta illius linee: s̄z nō īfinita: ḡ sunt īfinita. Si d̄ḡ nō possū demōstrarē īfinita: nec ēr̄ oia pūcta illi^o li^o: q̄r nul la sunt i. C Lōtra possū demōstrarē oia q̄ itelligo q̄r possū de mōstrarē eby^o: et vacuū: s̄z itelligo īfī pūeta illi^o linee: et ī telligo oia pūcta illi^o li^o: ḡ possū demōstrarē oia illa. z^o ps z̄. nis ē clara: q̄ni īfinita pūeta sunt finita pūeta: et tñ nlla fini ta pūeta sunt īfinita pūeta. Lōtra p̄mā p̄te arguit̄ q̄ni data illa: seq̄: q̄ si īfinitū ē aliqd: aliqd ē īfinitū: et si īfinita tardi

R̄n̄sio realiq̄d mouet: aliqd mouet īfinita tardī. R̄sides q̄ nullū isto p̄ segr̄. vñ dato q̄r̄t̄ īfinita q̄p̄ vñ cēt pedale et reliquū bipedale: et si ī īfinitū h̄ cēt vñ: īfinitū ē aliqd: et h̄ cēt vñ: aliqd ē īfinitū. q̄r̄t̄ q̄cūq̄ dato. illb̄ cēt solū īfinitū: s̄l̄t̄ lā īfinita tarditate mouet aliqd pūct̄ i celo: et tñ nlla pūct̄ i celo mouet īfinita tarditate: q̄r̄t̄ q̄noeuq̄ dato aliqd pūct̄ mouet tardī. Ex his seq̄: q̄ īfinit̄ nūer ē finit̄. nulls tñ nūer ē finit̄ cēt finit̄. īfinita sunt vñtates alicui^o nūeri finiti: nulls tñ nūeti finiti sunt īfinita vñtates. īfinita ptes eq̄les nō cōicātes h̄z sor. et tñ sor. nō h̄z īfinitas ptes eq̄les nō cōicātes: q̄ oia debet accidi p̄tāto: q̄r̄t̄ ille terius īfinitū q̄n̄ p̄cedit: tenet̄ finit̄: et q̄ni seq̄ tenet̄ cathegorie. Unde duas ptes equales nō cōicāteo b̄z sor. et tres: et quātor: et sic ī īfinitū: q̄ īfinitas ptes equales nō cōicātes h̄z sor. s̄z non h̄z īfinitas partes equales non cōicātes: q̄r̄t̄ h̄z signāt̄ ille īfinitite (z o3) q̄r̄t̄ iste sunt cōicātes. si sunt equales si āt non cōicānt̄: sicut sunt partes proportionales: iste sunt īequales. Lōcedit̄ ḡ p̄te h̄z sor. h̄z īfinitas partes equales et habent īfinitas partes non cōicātee: non tamē habent īfinitas partes equales non cōmunicantes. nam aliq̄ne sunt infinite partes sor. cōquales: et aliq̄ne sunt infinite por tes sor. non cōicātes. nulle tñ īfinita sunt partes sor. eq̄les non cōmunicantes. C z^o h̄. Si īfinitū est. a. corpus a. corpus est īfinitū. non tñ si īfinitū erit. a. corpus a. corpus erit īfinitū (p̄z p̄z p̄z) q̄r̄t̄ a. corp̄ ē īfinitū: ḡb̄t̄ aliquā quantitatē īfinitā: et non maiore: et per p̄na non īfinitū est illud. z^o p̄cē declaro: ponēdo: q̄r̄t̄ a. s̄t̄ vñi corp̄ p̄e dalis q̄p̄tāt̄: q̄d ī p̄te p̄portionali illius hore future augmetab̄ ad duplū: et z^o ad q̄druplū: et sic ī īfinitū sic tñ q̄r̄t̄ nānebit in fine hore. isto posito: īfinitū erit. a. corp̄ p̄s: q̄r̄t̄ aliquāt̄ erit. a. corp̄: et ī duplo maior: et ī q̄druplo

maius: et sic ī īfinitū: sp̄ intelligēdo copulatiue: tñ illb̄ cor pus nūquā erit īfinitū: q̄r̄t̄ illud corp̄ q̄t̄ cūq̄ erit ip̄z erit ī aliquo īstāti: s̄z ī īstāti ip̄z erit īfinitū ḡ r̄. C Lōtra obiectō a. corp̄ erit aliquāt̄: et ī duplo maior: et sic īfinitū: ḡa. corp̄ erit īfinitū. C Ic̄ ille nūcrus erit īfinitū: demāndo nūex obiectō omniū īstāti hore future: et ī nullo īstāti erit īfinitus.

ḡ p̄ id ēt̄ possibile q̄. a. corp̄ erit īfinitū: et tñ ī nullo īstāti. C D̄ ad p̄t̄ negādo antēdēs. st̄ p̄t̄ īt̄elligē copulatiim R̄n̄sio q̄n̄. a. in nullo īstāti erit aliquāt̄: et duplū ad illud: et q̄druplū et sic ī īfinitū. Si āt̄ īt̄elligē copulatiue: negāt̄. s̄t̄. s̄z solū segut̄ q̄ īfinitū erit. a. ad illud negāt̄. s̄t̄. q̄r̄t̄ si aliqd ecorp̄ erit ip̄z erit ī aliquo īstāti: nā āt̄ si aliqd nūcrus erit: ille erit ī aliquo īstāti. si ī neq̄ s̄t̄ īstāti erunt ipsa erit i aliqd īstāti. C z^o h̄. Q̄st̄ q̄z sor. nūerabit ip̄se nūerabit ī aliquo īstāti: et tñ sor. numerabit aliquē numerū quēnō numerabit ī aliquo īstāti: p̄bas: et pono q̄r̄t̄ sor. numerabit ī medio ī stāti p̄me p̄t̄s p̄portionalis vñi binariū: et ī īmedio īstāti scđe p̄t̄s p̄portionalis vñi alii binariū cū isto: et sic ī īfinitū. isto posito: p̄z p̄z p̄s: q̄r̄t̄ sor. nūerabit nisi ī aliquo p̄te p̄portionali: et quacunq̄ parte p̄portionali data ī quis sor. numerabit: non numerabit nisi ī īmedio īstāti illi^o us: ergo quādoenq̄ sor. nūerabit ip̄se numerabit ī aliquo īstāti. z^o ps v̄celat̄: nā sor. nūerabit numerū īfinitū: q̄r̄t̄ nūerabit oēs vñtates oīum p̄t̄i p̄portionalū hore fuēt̄: et ille vñtai es erunt infinite: nō āt̄ nūerabit illū ī aliquo īstāti: q̄r̄t̄ nō ī fine hore vt suppono: q̄n̄bil tñc numerabit: nec ī aliquo īstāti ante q̄r̄t̄ ī quocūq̄ īstāti āt̄ si nem hore: ī quo sor. nūerabit: nō numerabit ip̄se nisi nūeruz īfinitū. C Ex ista h̄ne seq̄ p̄. Q̄ sor. numerabit nūex p̄. cor^m aliquē q̄n̄ unquā erit numeratus ab eo: q̄r̄t̄ sor. numerabit numerū īfinitū q̄n̄ erit numeratus ab eo: q̄r̄t̄ nō ī vñtio īstāti hore: nec ī aliquo īstāti erit. s̄t̄. n. sor. numerabit ali quē numerū nō opporet q̄r̄t̄ ī aliquo īstāti: s̄z si aliqd nūeruz erit numeratus ab eo: o3. q̄r̄t̄ ī aliquo īstāti. C Lōtra si sor. obiectō p̄t̄sibit. a. spātium illud erit p̄t̄sibit ab eo: ḡ p̄ idem si sor. numerabit aliquē numer̄: erit ille nūeratus ab eo: ne gaēt̄. s̄t̄. q̄r̄t̄ si. a. spātū erit ip̄m̄ erit ī aliquo īstāti: nō tñ si aliqd nūeratus erit ip̄se erit ī aliquo īstāti. C z^o segut̄ q̄r̄t̄ 2. cor^m sor. q̄p̄lo numerabit nūex īfinitū: quo p̄p̄lo nūerabit nūex īfinitū numeratus ab eo: et sor. nūerabit nūex īfinitū nō numeratus ab eo: p̄z: q̄r̄t̄ dato q̄p̄lo p̄ fine hore nūerabit vñtāmā vñtate sor. ḡ nō nūerabit numer̄ īfinitū ī aliquo īstāti: s̄z ī quo z̄t̄ pe teriato ad vñtāmā īstāti hore vñtia nūerabit maiore nūex q̄r̄t̄ ip̄se numerabit ī aliquo īstāti. Et si arguit̄ sic sor. numerabit numer̄ īfinitū: ḡ nūeruz īfinitū numerab̄ s̄t̄ sor. ḡ numer̄ īfinitū erit nūeratis asor. negāt̄ h̄ vñtia h̄ia: s̄z solū segn̄: ḡ numer̄ īfinitū erit nūerandus asor. q̄r̄t̄. C 4° h̄. Sor. successione nūerabit. a. b. vñtates: et tñ. s̄t̄. p̄s. a. q̄. b. vñtia ē. p̄bas: et pono: q̄r̄t̄ p̄te p̄portionali hore p̄terite sor. numeratur. a. t̄ i z^o p̄te b. t̄ sic ī īfinitū circulariter sic q̄r̄t̄ ī nulla p̄te nūerabit. a. ī q̄n̄ nūeratur. b. ī. deīsi diuīdo b̄ orā futurā ī pres p̄portionali mīores vñtia h̄ istans: ponēdo: q̄r̄t̄ ip̄se nūerabit ī hora se quēti si īfinitū ī hora b̄cedēti. tra q̄r̄t̄ ī q̄l̄z p̄te impi nūerabit. a. t̄ i q̄l̄z p̄te p̄numerabit. b. isto posito sor. nūerabit successione. a. b. q̄r̄t̄ successione nūerabit ī. deīsi nūex s̄l̄ nūerabit. a. b. ḡ successione. s̄z q̄r̄t̄ nō p̄s. a. q̄. b. vñtia ē. orguit̄ sic. sor. īmediate post h̄ nūerabit. a. q̄r̄t̄ īmē. post hoc erit aliqd p̄s ip̄ar: et īmediate post h̄ nūerabit. b. q̄r̄t̄ īmē. post hoc erit aliqd p̄s ip̄ar: ḡ r̄. vñtia posito q̄r̄t̄ ī q̄l̄z p̄te p̄portionali p̄ hore future: tu eris alb̄: et ī q̄l̄z p̄te ip̄ar niger: tūc tu eris successione albus: et nigernon tñ p̄s alb̄: ḡ niger.

Ad primum concedo q̄r̄t̄ ex s̄p̄bistnate sequi. Ad p̄. cor^m ur. īfinita sunt equalia aliqui^o arḡ.

ret aliquid quantitatem quam ipse nunc habebit: probatur: sor. acquires tripedalem q̄titatē: et non habet tripedale q̄tūtatem: ergo rē. p̄ pars aūcedētis arguitur. tripedalis q̄titas exīs in cadavere acquiretur: ergo ab aliquo acquires: sed non videt nisi asor. aegritur tripedale q̄titas: et p̄ s̄is ipse acquires tripedale q̄titatē: si nūq̄ bēbit istā. q̄r nūq̄ habet illā in aliquo instāti.

Ad p̄ cor^m Ex ista h̄ne sequitur p̄. Q̄r tā sor. quā p̄lo acquires z̄ q̄titatē aūq̄ ipsa erit acq̄sita: q̄r tā sor. q̄ p̄lo acquires illā aū finē bore: et solū in finē bore erit acq̄sita: ḡ rē. C̄z̄ legit. Q̄r sor. acquires aliquid q̄titatē q̄ nūq̄ erit acq̄sita: nec ab aliō: p̄: ex q̄ nō manebit p̄ si ne hora. Nec app̄z̄ aquo alio erit acq̄sita: q̄r si sor. maneret pro fine bore: solū ab isto foret acq̄sita: si non manebit: ergo a nullo erit acq̄sita. C̄z̄ sequitur q̄ sor. acquires tripedale q̄titatē alicui q̄ illud nō erit: p̄: q̄r acquires tripedale q̄titatēz̄ cadaveri suo aū finē bore: si illud cadavere nō erit aū finē bore: ḡ rē. C̄z̄ 4° sequit. Q̄r sor. acquires aliquē locū in q̄ nūq̄ erit. s̄. locū z̄ q̄titatēz̄: ymimo i casu illo: nullus erit māp̄ locus quē ipse habet: cū ipse bēbit māiore locū: quē ipse bēbit in aliquo instanti.

Ad p̄ argu^m **Ad primum** dicit. q̄ illa propō ē falsa de vltute monis: aīa ītellectua ē tota in toto et tota ī q̄lī pte: s̄z̄ ītellegit q̄ aīa ītellectua ē individualē ī in toto corpore: et in q̄lī pte eius. Itē nego q̄ sor. sit maior sua māxīa mā. Et tūne ad arg^m p̄tinet istā: et aīa ītellectua vltura: ḡ ē maior illa. negat h̄na: et hoc ē rōe idivisibilitatis aīe. q̄r si ista forē extēta: sic ē forma lapidis: vel ligni: nō pp̄ b̄ foret sor. maior sua mā: rō ē: q̄r cadē q̄titas nūero ē extē sor: p̄ totū sor. et totā suā māz̄. s̄. n. sor. eslet maior sua mā op̄ porteret q̄r maior q̄titas extēderet in eo: q̄r i sua mā. ideo sor. ē ināto: q̄ sit aliquid p̄ q̄titatina sui: et maior q̄titas extē dir̄ i eo: q̄ sit i aliquid p̄ q̄titatina sui. Sz̄ dī. ēd li^m pedali: vtrū sit maior cuī pūcris extēmis: q̄ sine illis. Dr̄. q̄ nec maior: nec minor: et ex hoc p̄cedit ista: q̄r a. b. sūt due li^m q̄ rū vna ēalteri eq̄lis nec maior: nec minor pbat: et pono: q̄r a. a. t. b. fuerunt due linee pedalis q̄titatis: et q̄ nūc p̄dō anib̄ p̄t puncta extēma ab oīb̄ alijs maiorib̄ tā in. a. q̄ in. b. isto posito: a. linea nō ē eq̄lis. b. linea: cū. b. linea sit pedalis q̄titatis: et nō. a. nec maior (vtrū) nec minor: q̄r i nulla p̄ portio: alī idivisibile additiū dīvisibili faceret mai^m: et sub tractū faceret min^m: q̄d ē h̄ Aristotlez̄ 4° phīcoz̄. Et legit. q̄r q̄ aliquid ē nō pedale et fiet pedale: et li ināorabit. sic eī aliquid ē pedale et fier nō pedale et nō ināorabit. **Ad 2^m** dī gr̄ nulla p̄s sor. ē sor. nec bō nec aīa: nec ista ē diffīlē cōpleta anial: s̄ba aīata sensitiā: s̄z̄ i suba aīata sensitiā q̄ se erīs. Et itē p̄ existere p̄se: q̄r nō ē aliquid alicui rāquā p̄s el accidētē eius: nec ad hoc inclinat: q̄d dico pp̄ p̄tes aīalū anūlosor: q̄ se p̄te nō dicunt p̄p̄te p̄se existere. q̄r īclīnāt ēē in toto. H̄lī diffīlēs nō ē p̄positū ex corpore et aīa ītēsua. **Ad 3^m** Ex his sequitur q̄r līcer diuersitas māe īm successione nō variet p̄po^m. tū bū variat finū sūtatez̄. p̄ p̄z̄ q̄r tu es ille idēḡ fūisti aī vi ḡtī aīnos: et tū nō h̄es aliquid de illa mā quā tu habebas. z̄ et ē manifestū. q̄r alr̄ pes ēēt caput: et digitū manū: et q̄lī p̄s q̄titatiāq̄, ēēt bō. q̄r eadē est aīa nūero: sc̄tūr ḡ formalē dīp̄tī. a. b. p̄posita h̄t diuersas mās: ḡ idivisibilē distingūt̄. **Ad 3^m** nego q̄. a. sit p̄s sor. ymimo ē sor. et neget q̄ sor. cōponat ex. a. t. b. ymimo. b. ē ita p̄s. a. s̄ic ē p̄s sor. vñ ē dōm in casu isto: q̄. a. est terius mōtīnus significans sor. et mōns oīa alī mēbra p̄ter digitū. et vbi ponaē. c. ē totū sor. cū dīgito (dico) q̄. c. ē. a. s̄ic ē sor. s̄z̄ mōtāt digitū: quē nō mōtāt. a. vñ sor. et sor. risib̄ilē: et sor. colorat^m iūcē uertūt̄. tū sor. risib̄ilē mōtāt risū: quē nō mōtāt sor. et sor. colorat^m mōtāt colorē: quē nō mōtāt sor. nec sor. risib̄ilē: et ita ī p̄posito sor. et a. c. mōtāt uertūt̄: nec ē dōia nīs ex p̄te mōtātōis: **Ad 4^m** nego istas: sor. erit mōr̄ p̄lo erit maior sor. et tūc

ad arg^m p̄lo erit maior q̄ erit sor. ḡ p̄lo erit maior sor. negetur h̄na. vñ ī vltio instāti bore p̄lo erit maior q̄ erit sor. nō tū p̄lo erit maior sor. q̄r tūc sor. non erit: nec erit etiam ante: quia continue ante ipsum erunt equales rē.

C̄ prima pars principalis.

Rigesimūn q̄rtū sophisima. Sē. p̄ arg.
per erit aliquis bō. Lōtra. si sp̄ erit aliquid bō: ḡoi pte et oī instāti erit aliquid bō (p̄z̄ p̄ia) ab uno auertibili ad reliqui: q̄s ē fālsū: iūt̄ et fālsū: ḡ p̄s sit fl̄. arguit. nā sequitur oī pte erit aliquid bō: s̄z̄ hoc tps est tps: ḡ s̄z̄ pte erit aliquid bō demāndo tps p̄s: q̄s ē fālsū (vt p̄z̄) ēt̄ sequitur oī instāti ds erit: s̄z̄ b̄ i stans est istās demāndo istās p̄s: ḡ hoc istās ds erit: p̄. ē fālsū. q̄r hoc istās: nūq̄ erit. Itē sp̄ erit aliquid bō: ḡ etemā: liter erit aliquid bō: ḡ aī oē tps futūrū: et aī oē instātā futūrū: erit aliquid bō: q̄s ē fālsū (pro vtrāq̄ pte) nō. n. aī oē tps futūrū erit aliquid bō: q̄r nō aī horā p̄maz futūrū nec aī aliquid tps incipiēt ab hoc instāti erit aliquid bō: non ē aī oē instātā futūrū erit aliquid bō: q̄r b̄ propō aī oē istās futūrū erit aliquid bō ē resolubilis. s̄ic istā aliquid oē instātā erit: s̄z̄ q̄literūq̄ re solvet vna resolūtū erit falsa. si tūc erit aliquid bō: et rē. erit oē istās futūrū. C̄z̄. Si sp̄ erit aliquid bō: ḡ aliquid bō erit sp̄: z̄ arg.
q̄s ē fālsū: et h̄na pbat dupl̄r: p̄ p̄uertionē simplice. fo q̄r h̄dico^m p̄ntis n̄ stat cū aītē. s̄. sp̄ erit aliquid bō: et nll̄s bō erit sp̄: q̄m̄ arguit sic. h̄ erūt sp̄ demonstrādo aīq̄: et mām̄ tuā: et h̄ sunt aliquid bō: ḡ aliquid bō sp̄ erit (p̄z̄ p̄ia) p̄ resolutionē: maior ē vā: q̄r q̄lī vntas illius binary sp̄ erit: minor vō (p̄z̄) q̄r b̄ q̄lī sunt istē binarius ē aliquid bō: et ex hoc arguit q̄r nll̄s bō poterit corrūpi. q̄r binari^m nō poterit corrūpi: et gl̄z̄ bō neccio erit: q̄r ille binarius neccio erit. Itē aliquid bō sp̄: ḡ p̄ idē aliquid bō sp̄ erit (q̄s p̄z̄) q̄r tu sp̄ es: eo q̄r tu oī pte: et oī instāti es: vt p̄z̄ p̄ suas exponetes. C̄z̄. Si sem. 3^m arg.
per erit aliquid bō: ḡ sp̄ erit aliquid bō currēt: p̄z̄ p̄ia: q̄r quam necio aliquid bō erit tā necio aliquid bō currēt: pbat: q̄r si nō hecessario aliquid bō currēt: taliquid bō currēt: ḡ otigēter aliquid bō currēt: p̄s ē fālsū: q̄r si otigēter aliquid bō currēt: et q̄r q̄literūq̄ aliquid bō currēt: talr̄ ipse poterit currere. Sz̄ p̄tī. otigēter aliquid bō currēt: ḡ otigēter aliquid bō poterit currere: q̄s ē fālsū: q̄r aliquid bō poterit currere: et nō poterit esse gn̄: aliquid bō poterit currere. Itē si otigēter aliquid bō currēt: b̄ ē q̄r mōt̄ otigēter aliquid bō currēt: quo xcessō: sequitur otigēter nll̄s bō ē aīn^m: q̄r mōt̄ contigēti nullus bō ē aīn^m: q̄r sūt̄ h̄. dīcto^m ē fālsū. s̄. oī mōt̄ otigēter aliquid bō ē aīn^m: C̄z̄ 4^m. nō sp̄ 4^m arg.
istās erit: nec sp̄ ds erit: ḡ nec sp̄ aliquid bō erit: p̄z̄ p̄ia: q̄r nūl̄s erit bō: ḡ nō erit i aliquo instāti: nec aliquid bō: ḡ nō erit q̄s ds erit: aīn^m pbat: et pono: q̄r sp̄ istās erit: q̄r oē q̄d erit: erit in aliquo instāti: ḡ sp̄ erit istās i aliquo instāti: q̄s est fālsū: q̄r nullū istās erit i se ipso instāti nec i aliquo alio. Itē arguit q̄r non sp̄ ds erit: q̄r pole est deū non eēt pbat aīn^m q̄r si iposibile est deū nō esset: b̄ pp̄o ds nō ē sic adeq̄te significarē. ergo hec pp̄o est ipolis: q̄s ē fīlm. q̄r ex illa nō seq̄t̄ q̄ libz̄: cū non seq̄t̄. ds non ē: ḡ ds est: tū q̄r ex negatiā non seq̄t̄ affirmatiā: tū q̄r īnāl̄r̄ illa ds nō ē: significat deū nō eēt: tā nāl̄r̄ ista ds ēt̄ significat deū eēt: s̄z̄ ista ds ēnō significat deū nō eēt: igēt̄ nec ista ds nō ē significat deū esse. et p̄ s̄i ista s̄ia non valēt ds non ēigēds est: p̄z̄ p̄ia: q̄r q̄lī pp̄o significat quicquid ad eam sequitur.

In contrariūn arguitur sic. aliquid erit aliquo: bō: et non erit aliquid q̄m̄ tunē: erit aliquid bō: ergo sp̄ erit aliquid bō: (p̄z̄ p̄ia) ab exponētibus ad expositū: aīn^m est verū: ḡ r̄ q̄d est sophisima.

Circa mām̄ p̄m̄ argūnt̄ sit hec p̄z̄ p̄. aliquid est pp̄o ca^m p̄z̄ p̄. ipossibilis ex q̄ seq̄t̄ q̄līz̄ formalē: i. q̄līz̄ propō af firmatiā: pbat: ex ista: tu diffērs ate: seq̄t̄ formalē: q̄ batib

XXXIII

stat in angulo: ergo opari q̄lz alia sequitur formaliter: an̄ p̄ botur. nos sequitur formaliter: tu differs ate: ergo tu es tu: et tu non es tu: p̄z 2̄ia: q̄ 2̄ia est vna copulativa cuius p̄z ps sequitur formaliter: ex p̄z exponete autis: q̄ sequitur formaliter: tu es: q̄ tu es tu: et sc̄da p̄s est 3̄ exponēs autis: tūc sic: tu es tu: et tu non es tu: ergo tu es tu: vel baculus stat in angulo: et tunon es tu: (p̄z 2̄ia) q̄ 2̄ia est vna copulativa cuius prima pars sequitur ex p̄ma pte autis: et sc̄da ex sc̄da: tanq̄ apte disiunctiuā ad totā disiunctiuā: tūc vltra: tu es tu: vel baculus stat in angulo: et tu non es tu: ḡ baculus stat in angulo: p̄z 2̄ia: ad disiunctiuā eū destrictioē vni p̄tis ad alia p̄tē: ḡ ap̄ ad vlti^m seq̄ formaliter: tu d̄s ate: ḡ baculū ē ī angulo: et c̄. Lō filiū dicēdo ḡ ad istā: hō ē asin^m: seq̄ q̄lz formaliter: q̄d p̄bo: q̄d existit seq̄: nullū deū eē: aut baculū stare ī angulo: p̄baē idē de quoq̄ alio: seq̄ n̄ formaliter: hō ē asin^m: ḡ ois hō est hō et hō nō ē hō: q̄ 2̄ia ē vna copulativa eū fa p̄s seq̄ ex ante tangi ab affirmatiua vni^m dilpat ad negatiua alteri^m: p̄z ps seq̄ et formaliter isto: hō ē asin^m: ḡ hō ē a 3̄ adiacēte ad z̄ ad iacēs: hō ē ḡ hō ē hō: q̄ idē p̄tūr de se ipso hō ē hō: ḡ ois hō ē hō: p̄z 2̄ia: ab idē p̄tūr de sc̄plo ad vlem cū vbo de p̄tūr nō restricto: et sine aliqua deteriatōe: deide humā ista copulativa hō nō ē hō: et ois hō ē hō: et p̄baē ve.

p̄. cor^m s. Exista ſne legē: q̄ aliquia ē ppō nečia q̄ seq̄ formaliter: ex quolz: p̄z de illi: tu nō d̄s ate: hō nō ē asin^m (ex quo) ex cuius isto opposito seq̄ q̄lz formaliter. **C** z̄. S. Aliq̄ ē pro p̄o ea^m ipolis ex qua seq̄ q̄lz formaliter vel mālē: s̄z nō q̄lz formaliter: q̄ aliqd ē: et q̄ s̄ba ē: mālē at seq̄: oē illud q̄d nō seq̄ ex ista (dato) p̄eēt vā: vt q̄ tu currīs: vel baculū stat ī angulo: et nō seq̄: chy^m ē iḡ baculus stat ī angulo: q̄d dicto^m 2̄ia est ipole auti: nec stat cū isto: cū auti sit propō p̄se ipolis: et sequitur d̄s nō est: q̄ tu currīs: p̄p cādē cāz: iste vñē sūt mālē bone: q̄lz h̄dicto^m 2̄ia nō sit cū auti: tu ē yimaginabile

objecto stare eū isto abseq̄ h̄dictōe. **S** 3̄. H̄orguit q̄: ex ista: chy^m ē: seq̄ formaliter: q̄ baculū stat ī angulo: q̄ legūt formaliter: chy^m ē ḡ chy^m ē: vel nulla chy^m ē: apte disiunctiuā ad totā disiunctiuā: et seq̄: chy^m ē: vel nulla chy^m ē: ḡ chy^m ē: vel baculus stat ī angulo: et nulla chy^m ē: p̄z 2̄ia: q̄ 2̄ia ē vna copulativa cuius p̄ma ps seq̄ formaliter ex p̄ma pte autis: et fa ex cādē cū fa: et tūc vltra: chymera ē: v̄l baculus stat ī angulo: s̄z nulla chymera ē: ḡ baculus stat ī angulo: et p̄z 2̄ia: op̄tūno ad vltimū sequitur: chymera ē: ḡ baculus stat ī angulo: imo: imo: p̄baē: q̄ ex ista tu es: seq̄ tūtū formaliter nullū deū eē formaliter: q̄ seq̄ formaliter: tu es: q̄ tu es: vel tunō es: q̄ pte disiunctiuā tūc: deide tu es: vel tu nō es: q̄ tu es: vel nullus de^m est: et tu nō es: p̄z 2̄ia: vt supra: et vltra: iḡ nullus de^m ē: p̄z 2̄ia: ad disiunctiuā cū destrictioē vni p̄tis ad alia p̄tē: et p̄z 2̄ia op̄tūno ad vltimū: tu es: iḡ nullus de^m ē.

Ratio D̄f breviter p̄nūq̄ ex tali disiunctiuā: legūt copulativa 2̄lia: et q̄d p̄bationē: negat 2̄ia. Si. n. tā auti q̄ 2̄ia ē ppō copulativa: iste modus orguēdi^m: s̄z nō si auti ē disiunctiuā: et 2̄ia copulativa q̄ ex copulativa sequitur copulativa et nō ex disiunctiuā: si auti q̄s velle illud 2̄ia ec ēt disiunctiuā: neederet 2̄ia s̄tūc ex illo 2̄ite nō seq̄: q̄ nullus de^m ē: nec q̄ nullus baculus stat ī angulo: q̄ q̄ arguit ad disiunctiuā ad alterā: p̄tē auti d̄s ē copulativa et nō disiunctiuā: iḡ tūc. **C** 3̄. S. altq̄ ē: ppō ca^m ipolis ex q̄ nō seq̄ q̄lz nec formaliter: nec mālē: imo nō seq̄ formaliter nisi nec cessariū: p̄z: q̄lz sequat tu nō fuisti: iḡ d̄s ē: nō tu seq̄: eu nō fuisti: ḡ baculus stat ī angulo: q̄i auti tu fuisti. Ista 3̄ si valuit ḡ nec iā valet: p̄z 2̄ia: q̄ ois 2̄ia bōa ē neceſia: et v̄r hoc q̄ aliquia: ppō neceſia nō legēt ad q̄lz: p̄z d̄s isto: tu fuisti: q̄i seq̄: d̄s ē: q̄ tu fuisti: ex quo auti cēs ista 2̄ia n̄ valuit.

objecto **S** 3̄. H̄arguitur q̄ ista 2̄ia ē bona: tu nō fuisti: ḡ baculū stat ī angulo: q̄d dicto^m 2̄ia ē ipole auti: ex q̄no auti ē propō ipolis: ex q̄ntē. n. et h̄dicto^m 2̄ia sit vna propō copulativa ipolis. **Dicēdū** q̄lz h̄dicto^m 2̄ia sit ipole auti: nō tū re

pugnat illi formaliter: nec mālē: q̄ q̄i aliqua p̄pugnat. Ex bis p̄t formaliter vna copulativa p̄se ē possibilis: mō vna talē copulativa ē p̄se ē possibilis: tu nō fuisti: et nullus baculū stat ī angulo: q̄i aliqui potuit eē vā sie adeq̄te significādo. **C** 4̄. 4̄. S. Sic ex qualibz affirmatiua sequitur formaliter aliqua negatiua: ita ex qualibz negatiua sequitur formaliter aliqui affirmatiua p̄z p̄z inductiue. Nā sequitur: tu es hō: ḡ tu n̄ es asinus: tu currīs: ḡ tu nō sedes: d̄s ē: ḡ d̄s non ē nō ens. 2̄ ps ēt de claraē iductiue: q̄i ois negotiua: aut ponit in eē: aut nō ponit in esse: si ponit in esse: sequitur formaliter affirmatiua: nam sequitur formaliter tuū homo non currīt: ḡ q̄libet non hō currīt: nullus hō p̄ter sor. currīt: ḡ so: currīt. Si at iū ponit in eē: ēt ex ista sequitur formaliter affirmatiua. Nā bū sequitur nō es: ḡ verū ē te nō ē nullus d̄s ē: ḡ ito ē p̄ nullus d̄s ē. Ex negatiua iḡ ponēt in eē: seq̄ affirmatiua nō ponens in eē: S. ex negatiua non ponēt in eē nō seq̄ affirmatiua ponēt in esse: l̄ ergo iste st̄t affirmatiue. verū est te nō ē: possibile est te non non enrre: non tamen ponit ī eē.

Ad prīmū dicit q̄ ly sp̄ non p̄nēt cūz ly ois tpe: Ad p̄. fen istati absolute: s̄z in ordine ad v̄bu orgit

ve sp̄ fuit aligs hō: ois tpe p̄terito fuit aligs hō: sp̄ erit aligs hō: i. ois tpe futuro sp̄ erit aligs hō: et iō p̄ee^m ista duo: sp̄ erit aligs hō: et aliqui non erit aligs hō: q̄ tūc non erit aligs hō: demonstrādo istas p̄sens: et tūc ē aliqui: ḡ tē: nec ista inuicē h̄dicūt: ymimo cuiusl̄z eouī h̄dictoriū dāt p̄ negationē p̄p̄ positaē toti (ex quo) nulla illaz p̄pōnū est alicui^m q̄titatis: l̄z quelz istarūz equalitat alicui^m propōnī alicui^m q̄titatis. Itē p̄cedo ḡ aū oē instas futurū erit aligs hō: qn aū aliq̄d istas futurū erit aligs hō: et nullū ē v̄l erit istas futurū gnōn: illud erit aligs hō: ḡ aū oē istas futurū erit aligs hō: p̄z 2̄: ob exponētibus ad expositū. **C** Ex quo seq̄. Q̄ illa ppō n̄ p̄. cor^m ē resolubilis: q̄ ly auti non tenet hic adverbialē: s̄z p̄positiue **C** Ad z̄. nego illa 2̄ia: sp̄ erit aligs hō: galigs hō ent sp̄: Ad z̄. nee ē uersio simplex: q̄ illa propō nō p̄uerit simpliciter: s̄z p̄ accīs: isto mo: aligs hō erit aliqui. Deinde cū orguitur: ista sp̄ erit: et ista sūt aligs hō: ḡ aligs hō sp̄ erit: nego^m 2̄: ec̄ alia negatur: ille binarius sp̄ erit: et ille binarius ē aliquis: hō: ḡ aligs hō sp̄ erit: nec aligs istoz ē s̄llus demo^m v̄l re solutorius: q̄i illa p̄ticularis aligs hō sp̄ erit: sic resoluitur hō: sp̄ erit: et hoc ē v̄l erit aligs hō: iḡt aligs hō sp̄ erit: mō maiorē falsa: quocūq̄ hoīc dato: et p̄p hoc: p̄z: q̄ ista 2̄ia nō valer: ille binarius nūq̄ corrupetur. Et si orguit sic: ois hō corrupetur: ille binarius erit aligs hō: ḡ ille binarius corrupetur: negatur 2̄ia: s̄z solū seq̄: q̄ iste binari^m erit aligd q̄d corrupetur: deīcū tū d̄f: aligs hō sp̄ ē: ḡ aligs hō sp̄ erit: negatur 2̄ia: q̄ ois ē verū: et 2̄ia falsū. **C** Ad 3̄. ne illā. necio oligis hō currit: et p̄cedo q̄ 2̄igēter aligs hō curret: et tūc ad ar^m q̄ltereūq̄ aligs hō curret: talē ipse poterit currere: s̄z 2̄igēter aligs hō currit: ergo 2̄igēter aligs hō poterit currere: ne^m 2̄ia: s̄z solū seq̄: q̄ 2̄igēter ipse poterit currere: sic ēt 2̄igēter iste poterit ee. Ex quo nō seq̄: q̄ 2̄igēter aligs hō poterit currere: sic nec seq̄: q̄ 2̄igēter aligs hō poterit ee. Itē nō p̄cedo ista 2̄igēter aligs hō curret: q̄ mō 2̄igēti aligs hō curret: s̄z q̄ aligs hō curret: et poterit ee: q̄ nullus hō curret: iō iste ē falsa 2̄igēter nullus hō 2̄igēter ē asinus: q̄ sic exponētur nullus hō ē asinus: et p̄tē ee: q̄ aligs hō sit asinus. **C** Ad 4̄. dico q̄ sp̄ istas erit: nō q̄ in ois tpe istas erit Ad 4̄. s̄z q̄ in ois tpe futuro istas erit: et negat: q̄ oē q̄d est: erit ī istati: q̄ nec istati: q̄ nec istas: nec motus: nec tps erit ī istati: S. gnāliter oē ens p̄manēs q̄b ē mēsurable ī istati erit ī istati: et ita p̄cedo q̄ aliqd icipiet ee: et q̄ ī nullo istati icipiet ee: istas: tps tū et mot^m ī aliq̄ istati icipiet ee: eo mō q̄ als dicebat. Itē dico q̄ ī. d̄s ē: ētē ipolis (ex qua) legēt q̄lz: et cū d̄s:

3°. cor^m *suxta cō em modū significandi (pz) de ista ḥa: hoc istoru
est verū: t̄ hoc istoz est verū: q̄ virtuoz istoz est verū: dmo-
stratis posib^m ḥdictorys. C³ segt q̄ aliq̄ ppōnes erūt vere:
tā nūq̄ erit ita sc̄ ille significabūl (pz d̄ istis) tu es i pte pi:
tu n̄ es i pte pi. aut de istis. tu tāgis. a. m n̄ tāgis. a. C⁴ segt
4. cor^m tur q̄ staliq̄ propōnes sunt vere. ita ē sc̄ ille significa:
tū si alique propōnes sunt vere. ita erit sicut ille significa:
bunt. sc̄ si alique propōnes sunt vere: ex his ē formabilis
copulativa affirmativa vā: nā tā staliq̄ propōnes erunt
vere. ex his erit formalis copulativa affirmativa vā. Nec
segtur. ita erit sc̄ p^m significabit: t̄ ita erit. sicut ha significata
bis. q̄ ita erit sc̄ iste due significabūt. sicut n̄ segtur. ita erit
q̄ hac istoz ē verū: ita erit q̄ hoc istoru ē verū: demōstra-
tia duob^m ḥdictorys ḥtingenib^m: q̄ ita erit q̄ ista sunt vera.
ita erit q̄ hoc ē: t̄ ita erit q̄ illud ē demāstratis duob^m istā
cibus futuris: q̄ ita erit q̄ ista sunt non valer consequētia.*

Ad pm orgum **Ad primum** ceda ista: aii qml*z* in stas futurum
tu eris et nego suum zdictorium. s. ante
aliqmd instas futurum tu non eris (et ad probatione) nega pme
quentia: qmblic nm tenet ly at*te* ad adverbialiter sm pmpositi*de* dz
stc resalut*a*n*h*oc instaa titn*a* eris: et hoc e vel erit aliqmd in
stans futurum: mm quocumg data: altera resoluentium e falsa.
Si qms at vellet ly aii vt robiqm teneri adverbial*r*: deberet
hec ced*de* ante aliqmd instas futurum tu nm eris et altera nega
ri: a*st* qml*z* in stas futurum tu eris. Ubi at in vna sit pp*pa*: et in
alia adverbii amba smut smll*v*a: nec zdict*ur*. Deinde cum argui
tur imediate post B tu eris: qm aii oia istatia futura tu eris.

Nobile negat **ista**: siue li oia tenat collectine siue diuisione. **C** In telligendū: q̄ ista: an ē instas futurū tu eris lz st̄ ccessā: n̄ tñ seḡ ex sophate: q̄ nō seq̄tūr imediate post hoc tu eris demonstrāda instas p̄s: ḡ an oē in instas futurū tu eris: q̄ an mille annos aut̄ fuit verū: z d̄s falsū: sz bū seq̄tūr: ḡ q̄ oē in instas futurū post hoc tu eris: z e: nō seḡtūr aut̄ aē in instas futurū tu eris: ḡ imediate post hoc tu eris: q̄ cōtinue post instantia p̄sens: aut̄ erit verū: z d̄s falsū: sz bū seḡtūr: ḡ imediate post instas p̄sens tu eris: ita q̄ ille p̄ueritūt imediate post bac tu eris: z an oē instas futurū post bac tu eris: z ita ille cōuertitūt: imediate post instas p̄sens tu eris: z an aē instas futurū tu eris: z ita dicas de p̄terita: q̄ ille p̄ueritūt: sū edla te: aut̄ hoc tu fuisti: z post qd̄lz instas p̄teritū an bac tu fuisti: et ille: imediate aut̄ instas p̄sens tu fuisti: z post oē instas p̄

Ad z^m tibus ad expositū. **Ad** z^m nego q̄bz iſtarū: nā imēdiate post hoc erit aliq̄d iſtās: p̄s erit aliq̄ ps h̄ future q̄b aliq̄ iſtās: r̄ ad p̄bationē illi^z z^m negat p̄na: nec arguit: ab ex pōnib⁹ ad expositū: q̄r̄ ex qua: hic cōparat infini^m ad in finitū. q̄z illa propō sit expō: aliq̄ ps hui^z bare erit: r̄ aliq̄d iſtāa erit: r̄ non ita cito erit: aliq̄d iſtās. s̄c aliq̄ ps būius bare: r̄ hoc negat: q̄r̄ suū 3dictoriū ē yep: ex quo ly ita cito d̄fundit. **Ad** z^m cōceda ḡnēz adductā lō ē cō-

Ad 3^m Suntit p̄fusē tm̄. **Ad 3^m** cōceda p̄ne adductā. lō ē cōcedendū in casu isto q̄p. a. b. imediate post hoc iſinities iſi p̄iet eſſe: t̄ iſinities deſinēt eē. **Ad 4^m** cēdo: q̄p dno ḥdīctozia iter se ḥdicētiz imediate post hoc erūt dno vā: t̄ imediate post hoc erūt dno falſa: nō tñ ex hoc seq̄: q̄p dno ḥdīria vel dno ḥdictozia iā ſint dno vā. vñ cēdo iſta: aū oē iſta a futurū tu eris iſliq̄ pte parī: t̄ nego illā qñ oē iſta ſu

tūrū tu nō eris i aliq pte pl: et tūc ad arg^m. an oē in stās futu
rū tu eris i aliq pte impī: s; q̄cūqz tu eris i aliq pte impī
tu nō eris i aliq pte pī: gān oē istās futurū tu nō eris i aliq
pte pī: negat īna: sic nō segt: ois bō erit iūst^m et q̄cūqz alig^s
bō erit iūst^m ipse erit si iūst^m. ḡ nō dis hō erit iūst^m: pī: bñ φ
ista s̄ n̄ valer. Cōtra īmē^c past istās pīs tu n̄ eris i aliq ad dictō
pte pī: ḡ aī oēs istās futurū tu n̄ eris i aliq pte pī: pī: pī: ab
vna cūrtibiliad reliqui: et probat īna: sīc post instās pīs
tu n̄ eris i aliq pte pari. s. post mille ānas: et nullū erit istās
post hoc qn̄ iter illud et hoc tu nō eris in aliqua pte pī: pba
tur hoc: nā q̄cūqz data iter istō et B adiit tps mediū: argua
tur ḡ sic: tūc tu nā eris i aliq pte pī: demōstrādo partē spēz
et tunc erit mediū istās iter illud et hoc. ḡ q̄cūqz istāti dato
iter illō et hac tu nō eris i aliq pte pī. C Breuiter negat il
la. ppō. nullū erit instās post hoc qn̄ iter illud et hoc tu non
eris i aliq pte pari: q̄ dīctō iū ē verū. aliqd̄ erit istās post
hoc si iter qd̄ et hoc istās tu eris i aliq pte pari. Deide nego
istā iter illud istās et hoc tu eris i aliq pte pari: et ad pba
tānē: negat īna: qd̄ dīco: q̄ s̄t ly iter itel ligit p̄positiue et n̄
adnerbialr: q̄re illa propō nō pbat nisi p̄ suū dīctoriū. s.
iter illud istās et bac tu eris i aliqua pte pari: et hec x̄dīc.
galterū negat. C Iuxta p̄dicta ē x̄clūdēdū φ for. ī media
post B mouebit et gescer: et immedia post hac erit alb^m et ni
ger et tñ n̄ pīs erit alb^m q̄ niger: nec e: et nec pīa mauebit q̄
gescer: vel e: dato φ i qlz pte pari mauebit et erit alb^m: et i
qualibet parte impari quiescer et erit niger: sicut dictum ē
de contradictionis: sicutur et.

Reges unū sextū sophisma. Tu ici p. arg^m
pis eē in hoc istātī dōmō
strādo instās p̄sens q̄ saphisma sit falsū ar-
guī tu ic̄ipis eē i hoc instātī: ḡ i hoc instātī
tu ic̄ipis eē: pbaf 2̄na. exponētes āntis ife-
runt exponētes āntis: nā seḡ: tu es i hoc i-
stātī in hoc istātī tu es: et̄ seḡ: nō imedia-
te ān̄ istās p̄s tu fuiſti i B̄ istātī iḡit̄ i B̄ instātī nō imē^m
instās p̄s tu fuiſti: p̄z 2̄na. q̄ bec nō stāt̄: tu non fuiſti i
hoc istātī: i B̄ istātī tu fuiſti: s̄ illud 2̄na ē falsū. s̄ i hoc istā-
tī tu ic̄ipis eē: cu er ip̄la seḡ: q̄ tu incipis eē alter deus: t̄ q̄
quid ē i mūdo i hoc istātī ic̄iperet eē q̄d ē satis absurdū.
C z. **S**i tu ic̄ipis eē i hoc instātī: ḡ tu ic̄ipis eē i aliq̄ istātī.
2̄ns ē falsū: q̄ tu es i aliquo istātī: i imēdiate ān̄ istāa p̄sens
tu fuiſti i aliquo istātī: i imēdiate post instās p̄sens tu eris
in aliquo instātī: t̄ pbaf 2̄na: q̄ argn̄ ab iferiori ad summ̄
sup̄l̄ affirmatiue t̄ sine ip̄edimēta: q̄d sic declarat̄: q̄ nō v̄
def̄ aliunde ip̄edimētu: n̄i q̄ illud v̄bū ic̄ipit cfundit cō-
fusē tm̄ imobilr. **S**z h̄arguīt̄ sie. q̄ st̄ cfundit pot̄: cōfun-
dit cfuse distributiue q̄ cōfuse tr̄: q̄ illud v̄bū d̄t̄ t̄ gnālr
ois teriūs distribut̄: cōfusē cōfuse t̄ distributiue: roe: seu
vtute negatiōis ic̄use: s̄ eq̄ ic̄udit negationē illud v̄bū in-
cipit sic illud v̄bū d̄t̄: vel ḡcūqz alī^m teriūs distributus: vt
p̄z i suis exponētib̄: s̄c̄ eq̄ distribuit illud v̄bū ic̄ipit: sic ly-
d̄t̄ vel ḡcūqz alīns distribut̄ teriūs. Itē dato q̄ cōfudat̄
cōfuse tr̄: hoc n̄ ē imabilr: q̄ i nlla suarū exponētū stat̄ ta-
lis teriū imobilr: aliquan̄ ateria stāte imabilr ad eūdē stāte
mobiliter cēt 2̄na bōa: t̄ ē: eccl̄o iḡit̄ q̄ ly aliquo instātī:
stat cfuse tr̄ mobilr i 2̄na fuiſbōa: tu ic̄ipis eē i hoc istātī
ḡ tu ic̄ipis eē i aliq̄ istātī: q̄ suppō cfusa tr̄ mobilr: n̄ tol-
lit aſcēsum i p̄ta: nā bñ̄ seḡ ois hō currit. ḡ aīs hō mouet̄.
z. tu ic̄l̄ eē i hoc istātī: ḡ tu ic̄l̄ ic̄ipere eē i hoc istātī: p̄z: q̄
exponētes āncēdētis iferit exponētes āntis: nā bñ̄ seḡ: tu
es i hac istātī: ḡ tu ic̄l̄ eē i hoc istātī: et̄ seḡ: tu n̄ imēdiate
ān̄ istās p̄s fuiſti i hoc istātī: ḡ n̄ imēdiate ān̄ istās p̄s in-
cepisti eē i hoc istātī. Cōcessa iḡit̄ i 2̄na arguo q̄ n̄ valz: q̄
p̄l̄dē hec cēt bōa: tu ic̄ipis eē: ḡ tu ic̄ipis ic̄ipe eē: q̄s i tu ic̄l̄
pis eē: aut̄ q̄n̄ p̄: es: aut̄ ḡ v̄tlo: n̄ eq̄: s̄i nūc p̄: cu ḡ si imēdiate

te sntē istās pñs sc̄epist i eē: r pñs tu incipis icipe eē: si nūc
vñlo n̄ eō: ḡ tu imēdiate post h̄ incipies eē: r pñs tu incipies i-
cipe eē. Sorr̄ eē pcedit hec n̄a: tu incipis eē: ḡ tu incipis i-
cipe eē. S̄z h̄ p̄ idē q̄libet talis eē bona: hoc incipiet eē: ḡ h̄
incipiet icipe esse: quo pcesso posito ḡ. a. fuerit i q̄lzbz pte pi-
bore pterite: r q̄libet ipari bore pterite n̄ fuerit: r in q̄li-
bet pte pari bore future. a. erit: r in q̄libet parte impati n̄
erit: r iam n̄ sit. iste casus ē polis (dato) ḡ. a. sit vna aqua
vel vna p̄pō scripta q̄ finities p̄ separationē r s̄lutionē
patnū p̄t icipe r desinere eē: in casu isto. a. incipit eē: q̄ nūc
n̄ ē: r imēdiate post istās pñs erit: r tu n̄ incipit icipe eē: ga-
nūc incipit eē: r n̄ imēdiate aū istās pñs incipit eē: r imēdiate
post istās pñs incipit eē: q̄ imēdiate ante istās pñs fuit
aliq̄ ps par: r imēdiate post istās pñs erit aliq̄ pars par.

^{4^o arg⁹} Quarto. Si tu incipis eē in boe istāti. ḡ p̄ idē tu incipis eē i
aliquo istāti futuro: q̄ tu n̄ es in aliquo istāti futuro (ex
quo) tu es i aliquo istāti p̄t: r imēdiate post istās pñs
tu eris in aliquo istāti futuro. q̄ pcesso arguit sic. tu incipis
esse in aliquo istāti futuro: r in nullo istāti futuro tu incipis
eē: ḡ tu incipis eē i aliquo istāti futuro: i quo n̄ incipis eē: r p̄
idē: tu desinis eē in aliquo istāti pterito i quo n̄ desinis eē:
s̄z hoc videt implicare h̄dictionē q̄r quocūq̄ istāti fuuiro si-
gnificato si incipis eē i isto tu incipis eē. S̄z st̄ tu desinis eē in
boe vel in isto istāti pterito in isto tu desinis esse.

In contrarium arguit sic. Tu es in hoc istāti: et
n̄ imēdiate aū istās pñs fui-
sti i hoc istāti: ḡ tu incipis eē i hoc istāti (pz n̄a) ab exponē-
tib⁹ ad expo⁹. aūs ē verū: ḡ r n̄s q̄d ē sophisina.

^{p⁹} Circa p̄dicta sūt hec p̄ma. Aliqd incipit esse: r tu illud
n̄ ē in hoc illāti: nec fuit ante hoc istās: nec erit
post hoc istās demāndo istās q̄d ē pñs (p̄ba). Hec n̄a n̄
n̄ valet. aliqd incipit eē: ḡ illd ē in hoc istāti vel fuit aū hoc
istās: v̄l erit post hoc istās cū aūs sit necēiuz: r n̄s: rīgēs.
Ino post mille años. n̄s erit vez r n̄s fl̄s st̄ igī oppo⁹
pt̄l cū aūte: thabēt h̄. S̄z pcedit eūz hoc v̄bo desinit: vt
q̄ aliqd desinit eē: r tu n̄ ē i hoc istāti: nec fuit aū hoc istās:

^{p⁹ cor.} nec erit post h̄ istās dñfando istās pñs. Ex ista p̄ne seg-
tūr. ḡ sor. incipit eē: r tu n̄ ē i istāti: nec imēdiate post hoc eē.
stans erit deinfando istās pñs. q̄ n̄ sequit. sor. incipit eē. cr-
go sor. ē in hoc istāti v̄l imēdiate post hoc istās erit: cū pñt
mille años (dato) ḡ sor. tūc incipit eē: erit aūa verū r n̄s
falsuz: nec sequit sor. ē r n̄ imēdiate aūte hoc fuit. ḡ sor. inci-
pit eē semp deinfando istās pñs en̄ in medio vite sor. aūs
erit verū r n̄s falsuz. Id ē intelligēdū cū v̄bū desitio-

nis: ḡ sor. desinit eē: r tu n̄ ē in hoc istāti r n̄ imēdiate aū
hoc fuit dñmōstrādo istās pñs: nec seḡt: sor. n̄ erit r imē-
diate aū hoc fuit. ḡ sor. desinit eē. p̄ba r pono: ḡ sor. iā de-
sinat esse p̄ remotionē de pñt̄ tñmē post h̄. aūs erit verū
r n̄s falsu semp dñmōstrādo istās q̄d ē pñs. In expōni-
bus. ḡ illo p̄ v̄bo: incipit r desinit: n̄ ponat ly h̄. s̄z ly istās:
q̄d ē pñs: vt hoc ē: r n̄ imēdiate aū istās q̄d ē pñs fuit: vt
hoc n̄ ē: r imēdiate post hoc istās: q̄d ē pñs erit. S̄z re-
spectib⁹ v̄bi desinit: vt hoc n̄ ē: r imēdiate aū istās q̄d ē
pñs fuit: vel hoc ē: r n̄ imēdiate post hoc istās q̄d ē pñs
erit. Et notāter dico istās q̄d ē pñs: r n̄ istās pñs: ga-
sir̄ n̄ ē: r imēdiate post istās pñs erit: r tu n̄ incipit eē.

Ex quo istās sūt incipit istās pñs: q̄r aliqui erit istās
q̄d ē istās pñs: r imēdiate post illd erit. ḡ imēdiate p̄t̄ in istās
pñs aūxps erit. S̄z adā n̄ ē: r imēdiate aū istās pñs fuit:
r tu n̄ desinit eē: nā istās sūt desitiois fuit istās pñs: Iz n̄
fuerit istās q̄d ē pñs: ḡ it. Si iāḡ i arguēdo: vt in r̄iden-
do sumū ly hoc: vel istās pñs: hoc ē rōue bicultatis: r non
rōue expositiois. Adicēdū tñ: ḡ illa. verba incipit: desinit
n̄ p̄ne exponū: q̄r n̄ seḡt: hoc incipit eē: ḡ hoc ē: r n̄ imē-
diate aū istās q̄d ē pñs fuit (q̄r dato) ḡr hoc incipiat eē: ḡ
remotionē de pñt̄ eē: aūs verū: r n̄s falsuz: nec seḡt hoc

incipit eē: ḡ hoc n̄ ē: r imēdiate post istās: q̄d ē pñs erit: q̄r
si hoc incipit eē p̄ positionē de pñt̄ eē: aūs verū: r n̄s falsuz.
S̄z dicaē de isto v̄bo desinit: ḡr n̄ h̄ p̄pē exponētes: sed
simlē illo v̄bo incipit h̄: cās veritatis: q̄r h̄ copulatimē
cōposite ex affirmatiōe de pñt̄: r negatiōe de pterito: vel
de fututo: aut eē: tū tales cause dicūt exponētes cōiter: ga-
ex pñmūt st̄ellectū termini p̄babilis. (z. S̄z. S̄z. incipit eē in z. h̄)

aliquo istāti i quo ipse n̄ incipit esse. p̄ba (r pono) ḡ sor.
incipiat eē p̄ remotionē de pñt̄: tūc sor. n̄ ē aliquo istāti in
quo ipse n̄ incipit eē: r imēdiate post istās: q̄d ē pñs erit
in aliquo istāti i quo ipse n̄ incipit eē: ḡ sor. incipit eē i aliquo
istāti i quo ipse n̄ incipit eē (pz n̄a) ab exponētib⁹ ad expo-
sitū: vel a cā vitatis ad ppo⁹ habentē illa. aūs ē verū: ḡr
n̄s. S̄z de istone sor. pcedit: ḡr ipse desinit eē in aliquo
istāti i quo ipse n̄ desinit eē (expōnēdo) p̄ remotionē de
pñt̄. Ex ista p̄ne seḡt: ḡ sor. r plato incipit eē i istāti pñt̄. Lor⁹
r plato incipit eē in istāti: i quo ipse incipit eē: r sor. incipit eē in i-
stāti i quo ipse n̄ incipit eē (pz) dato ḡr plato incipiat eē p̄ pos-
itionē de pñt̄. Lōst̄ dicaē de hoc v̄bo desinit: vt ḡ. a. de
finit eē in hoc istāti: q̄d ē pñs. r. a. desinit esse in istāti in
quo desinit esse r. b. desinit esse in instanti in quo n̄ desinit
esse (pater) dato ḡ. a. desinit esse per positionem de pñs-
ti: r. b. p̄remotionē. (z. h̄) Ja: incipit eē aliquid istans q̄d post
h̄ incipiet eē. p̄ba. n̄c n̄ ē aliquid: q̄d post h̄ incipiet eē: r imē-
diate post istās pñs erit aliquid istās q̄d post hoc incipiet eē
vt pz p̄ exponētes. ḡ. c. Ex ista p̄ne seḡt: q̄iā incipit aliquid Lor⁹
ps eē p̄rāsita: q̄ p̄ ips post hoc erit p̄rāsita (r pono) ḡr inci-
piat aliquid spatiū p̄rāsita p̄ remotionē de pñt̄: tūc n̄ ē ali-
qua ps p̄rāsita: q̄ p̄ ips post hoc erit p̄rāseunda r imē-
diate post istās pñs erit aliquid ps p̄rāsita: q̄ p̄ ips post hoc erit
p̄rāseunda. ḡ. c. maior: pz: q̄r suū h̄dictionū ē falsuz: r minor
h̄ declarari p̄ suas exponētes. Itē posito ḡr aliquid corp⁹ inci-
piat rarefieri p̄ partē ātē pñt̄: eē pcedēdū ḡr iā incipit aliquis
pūctus moueri: ḡ r ips post hoc gelcer (ex q̄) iāz n̄ mo-
ueiſ aligd pñt̄: q̄ p̄ ips post h̄ geset imēdiate post istās q̄d
est pñs mouebiſ aligd pñt̄: q̄ p̄ ips post h̄ geset (r dato)
ḡr aligd ignis incipiat agere successiū i. b. aquā: que est tam
totall frigida (coz) cedere ḡ illi iāq̄ aliquid ḡr incipit eē cađ q̄
n̄ desinit eē frigida. vt pz bene p̄ suas exponētes. (z. h̄) 4. 5

Sor. incipit in infinitū tarde moueri: r tu incipit velocī mon-
eū: q̄r ipsemēt incipiat moueri: pñsto ḡ sor. incipiat moueri
a n̄o gradu latitudis mot⁹. pz p̄ma ps: q̄r imēdiate post hoc
infinitū gradu remissiōis mot⁹ mouebiſ: sor. z. q̄t̄ ē clara:
ḡ sor. n̄c non mouebiſ velocī: q̄r ipse incipit moueri: r imē-
diate post istās. q̄d ē pñs ipse mouebiſ velocī. q̄r iā inci-
pit moueri. Ex ista p̄ne seḡt: ḡ sor. incipit in infinitū velo-
ci⁹ moueri: q̄r ipsemēt incipit moueri: q̄r iā incipit in infinitū
tarde moueri: r imēdiate post hoc tñp̄e mouebiſ aliquo cer-
to gradū velocitatis. Et si plato p̄s̄l incipit moueri sic sor. es-
set pcedēdū: ḡ sor. incipit i infinitū velocī moueri: (z. pl̄o): et
ecōtra ex quo glibz co p̄ incipit in infinitū tarde moueri. Itē
disabora futura in pres. p̄portōales minores v̄sus hoc in-
stās pñs: i cui? q̄libet pte pi st̄ederēt. a. b. pūcta in infinitū
mot⁹ suos: r in q̄lzbz pre ipari remitterēt v̄sq ad n̄o gradū
ē pcedēdū: ḡ iāz incipit glibz illo p̄ pñcto p̄ moueri in infinitū
tarde: velociter: quo p̄ glibz incipit in infinitū tarde moueri: mo-
ide pñt̄ incipit r in infinitū velociter tarde moueri: iāz
nituz tarde moueri: et oīno gesere. pz: dato ḡr p̄ma pñt̄
p̄portionali. a. iārend motu suū in infinitū: r in z. remittet
v̄sq ad n̄o gradū: iāz oīno geset: r in q̄ta iterū intendet
motu suū in infinitū: r sic circulariter per omnes partes
p̄portionalēs bōre future. iāgitur z. c.

Ad primum dicit negādo pñam nec exponētes. Ad p̄
antis iferūt exponētes pñtis: q̄r bñ-
ins. in hoc istāti tu incipis eēnō ē z. exponēs in hoc istāti: u-
mediate āte hoc istās: q̄d ē pñs n̄ fuit: sed ita n̄ imēdia-

te s̄e hoc istās fūisti q̄ negādā ē. Et si sic obyicitur q̄ būi^o: in hoc loco tu icipis eē. z̄ exponēs ē in hoc loco: nō īme^c
an̄ istās qđ ē pñis fūisti: q̄ dñlt i ista: qđ ē xclndēdū i hoc in-
stati: tu icipis eē: negat x̄ia: q̄ ista ȳba icipit: z̄ dñlit^c pbā-
rit p̄ dem̄ratiuā istati: z̄ nō loci: lō cū determināt aliquod
istoz p̄ terminū dem̄sat^m istatiū pp̄d ē exponēda s̄m istā

Ad 2^m limitationē: r̄ nō p̄ hūc terī istās qđ ē p̄is. **Ad 2^m** neget
dūia (r̄ dico) ḡ-ista v̄ba icipit r̄ desinit nō distribuūt: l̄z in-
cludat negationē: qr̄ nō sūt terīni p̄p̄e exp̄l̄o. Et dato q̄p̄ es-
seni terīni exp̄oles p̄p̄c: adhuc op̄portet istos distributi-
uos fore v̄ture neḡicūt: qr̄ necc̄io r̄ t̄igēter icludūt ne-
r̄tū nō distribuūt (n̄ obīste) q̄p̄ sint terīni exp̄obiles. Q̄r̄t̄
aliḡ retm̄i icludētcs negationē distribuūt: r̄ aliḡ n̄ distribu-
ant: hoc ē ex nā illoꝝ; s̄t̄ sūt terīni mētales. Si aut̄ sūt vo-
caleꝝ; vel scripti hoc ē ad placitū: v̄l̄ ex ipsoꝝ dñi^m. q̄p̄ fuisse
tm̄ imobilit̄ ista v̄ba icipit r̄ desinit: nec sc̄ouenit atetio st̄a
te inoblit̄ ad cūdē st̄atē moblit̄: vel ēz ēc bonū arg^v (vt li-
Ad 2^m quiet) **Ad 3^m** dico q̄p̄ iste n̄ne sūt bone gr̄a māe videlz vt

Ad 3^m quiescit. **Ad 3^d** dico qd iste non sit bone et gratia macte videlicet ut tu icipis esse in isto statu, quod tu icipis si cipe esse in hoc statu: tu incipis esse, quod tu icipis si cipe esse: quod tu non potes bis si cipe esse: vel desinere esse: ubi autem tu potes pluries si cipe esse: et pluries esse in

Ad 4° eodē istātī idūbie nulla illariū dūtiatū valet. **Ad 4°** **P**ecdo: q; tū icipis eē i aliquo istātī fututo: r q; tu icipis esse in aliquo istātī fututo: in qno tu nō icipis eē r desinis eē in istātī p̄terito: quo nō desuis eē: ncc illa implicat̄ dictionē īmo sunt v̄. vt p̄sp̄ suas exponētes: r l3 ista nō sūt xpoia: tu icipis eē in hoc istātī fututo: r i hoc istātī fututo nō incipis eē: nū obstat qn̄ p̄nes dclē v̄e sint: qz nlibi ly istās stat aliter qz cons. tū: r ex B n̄ ē significatū d̄tetiatiū iḡtē r.

\hat{P}^m arg.

Rigesimū septimū sōphistia. Tu d
finis seit e. a. ppōnes; sit
a. vna ppō falsa; quā x̄slue aīs hoc sciūisti; z
atguit sōph̄ eē falsuz; qz sī tu dñinis scire. a.
ppōne; ḡ tu deslinis scire aliqz ppōn ē. nis
a. vna ppō falsa; qz sī tu dñinis scire. a.

270

3rd arg.

4^m arg.

Nō p^o:q; nūc tu scis oēs, ppōnē quā tu scis: r̄ immedieate p^o
instas p̄s erit ita q; tu scis oēm, ppōnē quā scis. Nec eī se
cūdū:q; iā tu nō scis oēs, ppōnē quā tu nō scis: nec vñq; aī
fuit ita q; tu scis oēs, ppōnēs quā nō scis: nec vñq; erit ita
q; tu scis oēm, ppōnēs quā tu non scis.

In oppositū arguit sic: *Eu nō scis.a. ppone: et im
mediate aut istā qđ ē p̄ni sc̄iūisti.a.
pponē. qđ tu d̄sinis scire.a. pponē: ista 2^a ē bona ab exponē
tib⁹ ad expositum. aut ē v̄ni. qđ tu d̄is: qđ ē sophisma.*

Circa predicta sit hec p^o 2. Tu desinis scire oēz ppōnē: p^o 2
et tu nō desinis scire aliquā ppōnē: imo nullā p
positonē desinis scire: et pono q̄ p totā horā pteritā fuit ita
q̄ in scis oēm ppōnē: et iam scias: et immediate post hoc scies
oēz ppōnē: qua sciuisti: s^z. a. ppō falsa nūc p̄ sit. isto posito:
tu desinis scire oēz ppōnē: q̄ tu nō scis oēz ppōnē: et imē
an̄ istas p̄s fuit: ita q̄ in scis oēm ppōnē: et q̄ tu nō d̄sinas
scire aliquā ppōnē clārū est: q̄ tu nūc tu scis aliquā ppōnē: et
immediate post istas p̄s scies aliquā ppōnē: vltia p̄s s̄ouis
seḡ ex casu: q̄ in oēz ppōnē quā immediate ante hoc sciuisti
scis et immediate post h̄ scies, q̄ nullā desinis scite. Ex ista p̄ cor^m
z̄ne seḡ p̄. q̄ tu desinis scire decē ppōnes: et tu in vna p̄
positionē desinis scire (et pono) q̄ p totā pteritā horā sciu-
sti decē ppōnes: q̄ tu iā scias solū nō ouē: sic q̄. a. de numero
illarū sū falsa nūc prior: isto posito: tu desinis scire. x. ppōes
q̄ tu n̄ scis. x. ppōes: et immediate an̄ istas q̄ p̄s sciuisti. x.
ppōnes: et q̄ tu n̄ vna d̄sinas scire manifestū ē. Ex z̄. seḡ z̄. cor^m
q̄ tu desinis scire. x. ppōnes: et tu nō desinis scire duas: ga-
nūc scis duas: et immediate post hoc scies duas. Ex z̄. seḡ. q̄
tu desinis scire istas. x. et tu nō istas. x. d̄sinis scire: q̄ si istas
. x. desinis scire q̄libet illarū desini scite: qd̄ ē h̄ casū: et si at-
guitur sic illa. x. nō scis: et immediate an̄ istas q̄ p̄s istas. x.
sciuisti. q̄ istas. x. desinis scire. negat q̄ta. q̄ isto ppō nō est
exponibilis s^z resolubilis: nō d̄mō p̄ s̄ilbz expositoriū: s^z p̄
numerū singularē. Ex 4. seḡ: q̄ tu desinis scire. x. ppōes: 4. cor^m
et plō solū sex: et tu nō d̄sinis scite plures q̄ plato. et pono q̄
plato se h̄eat oīnor^z sex: sic tu r̄ decē: et habet ite^z: q̄ in scis
plures q̄ plato: et immediate post hoc scies plures q̄ plato. Ex z̄. z̄.
Ex desinis scire oēz ppōnē: et tu nō desinis scis oēz ppōnē verā: nec desinis scire oēz ppōnē falsaz: et pono
q̄ tu scias oēz ppōnē: et q̄ immediate post hoc istas p̄s erit
multe ppōnes ve: q̄ tu q̄libet scies: et q̄ multe falsa q̄ruz
nullā scis. isto posito: tu desinis scire oēz ppōnē: q̄ tu scis
oēz ppōnē: et tu nō immediate post in stas p̄s erit ita q̄ tu scis
oēz ppōnē: si tu desinis scite oēz ppōnē vetā: q̄ lā scis oēz
ppōnē verā: et immediate post hoc erit ita q̄ tu scis oēz ppō
ne vāz: et q̄ tu nō desinis scire oēz ppōnē falsaz: manifestū
ē: q̄ tu nō scis oēz ppōnē falsaz: nec unq̄ fuit ita q̄ tu scis
oēz ppōnē falsaz. Ex ista z̄ne seḡ p̄: q̄ tu desinis scire p̄ cor^m
aliquā ppōnē: et oīs ppō ē falsa: et tu nō desinis scite aliquā
ppōnē falsa: imo nullā ppōnē falsa desinis scire: et pono q̄
immediate an̄ h̄ sciuisti aliq̄s ppōnes quaz nullā fuit falsa:
et q̄ tu nō scis aliquā ppōnē: s^z q̄bec cby^z ē sit oīs ppō: isto
posito p̄ cor^m. Ex z̄. sequiſ: q̄ tu desinis scire. a. t. a. ē falsū:
et tu nō desinis scite falsuz: imo nullū falsuz d̄sinis scire (p^z)
ponēdo cū toto casu: q̄. a. fuerit vna illaz: ppōnē quā sciuisti
st̄: et q̄ h̄ cby^z ē: et sit illa. a. Ex 3. z̄. Tu d̄sinis scit tres ppō-
nes: et tu nō desinis scite aliqua ppōnē: imo nullā ppōnes
d̄sinis scire. p̄ba: et pono: q̄ i q̄libz p̄te p̄porzionali bōe p̄te
rite tu sciuisti tres ppōnes: et q̄ nullā ppōnē quā sciuisti in
aliquā p̄te p̄portionali sciuisti i aliq̄ p̄te p̄portionali: et q̄ iaz
nullā illarū scis: sed q̄ id nūc p̄ scis solū. a. ppōnē quā sci-
es p̄totā horā futurā. isto posito: tu desinis scire tres ppō-
nes: q̄ tu nō scis tres: et immediate an̄ hoc sciuisti tres: s^z tu n̄
desinis scire aliqua ppōnē: q̄ tu scis aliquā ppōnē: et imē
diate post hoc in scis aliqua ppōnē: et q̄ nullā ppōnē de-
sinis scire: hoc sequiſ ex casu: q̄. a. ppōnē nō desinis scite:

vt p^z:q^r illā scis (ex diu) post hoc scies; nec ēt alioq^s scitarū
i alioq^s p^r p^ortiōali hōe p^rterire desinīs scire: q^r q^{cū} q^s da-
ta: istā p^rus desinīsti scire: sī ēt q^lib^z talis p^r, p^ortiōali p^r
us desyrec. **C** Ex ista sīne segē p^r: q^r i q^lib^z istā hōe p^rteri-
te scinīsti solū finitas ppōnes: tū ediate aī hoc scinīsti in-
finitas ppōnes (p^z p^r p^s) q^r; i quolib^z istā hōe p^rterite sci-
nīsti solū tres ppōnes: tū ēt euīdēs: q^r i mediate aī hōe
rūr infinite p^res ppōrionalēs. **C** z^o segē: q^r tu desinīs scire
i finitas ppōnes: tū nō scis nisi vna ppōne: nec vna fuit
ita q^r tu scis nisi vna ppōne (p^z) ponēdo de vna ppōne: il-
lud q^d ponē de rrib^z: tū tu nūc fuit scis nisi in hōe pre-
terita. **C** 4° **T**u desinīs scire tot ppōnes q^r plaro desinīt
scire: tū tu desinīs scire pauciores ppōnes quā p^ro desinīt sci-
re: t^r pono q^r p^t totā hōz p^rteritā scinīsti solū gncq^s ppōnes: t^r
tot scis i hora sequēti: aut q^r nullā: t^r q^r iā scias solū duas il-
larā: t^r pla. dñs se hēat p^roia. isto posito argui^r sic: tū nō scis
p^rles ppōnes q^r pla. dñs se scire: q^r ipse tres desinīt scire: t^r tu
scis solū duas: t^r i mediae aī istās q^d ē p^rus tu scinīsti tot p^r.
positiōes quot pla. dñs se scire: q^r tu scinīsti gncq^s: igit tu de-
sinīs scire tot ppōnes: quot pla. desinīt scire: t^r sic hēat p^r
ps dñs: decide nū scis pauciores ppōnes q^r pla. dñs se scire: t^r
nō īme^r post istās q^d ē p^rus tu scis pauciores ppōnes q^r pla.
to dñs se scire. q^r tu desinīs scire pauciores ppōnes quā pla.
desinīt scire. p^z z^o rassuptū segē ex casu^r q^r dñs: q^d ē z^o ps
dñs. **C** Ex ista sīne segē p^r: q^r tu desinīs scire pauciores p^r
positiōes q^r tu desinīs scire: t^r tū tu desinīs scire plures ppō-
nes q^r tu desinīs scire. p^z p^r p^s: q^r iā rūscis pauciores ppō-
nes q^r tu desinīs scire: t^r nō īmediae post istās q^d ē p^rus sci-
es pauciores q^r tu desinīs scire. z^o ēt oīdī. nā tu nō scis
plures ppōnes q^r plato desinīt scire: t^r īmediae aī istās q^d
ēt p^rus scinīsti p^rles ppōnes q^r pla. desinīt scire. **C** z^o seque-
tur q^r tu desinīs scire solū tres ppōnes: t^r p^ro desinīt scire so-
lū q^r tu desinīs scire p^rles q^r p^ro desinīt scire: t^r pono
q^r īmediae aī istās p^rus scinīsti tres ppōnes: q^r iā nullā scis:
nec alioq^s alia: t^r q^r plato iā q^rtu sciar. q^r iā solū duas īme^r
post hoc scier. isto posito p^z p^r p^s: q^r nū scis tres ppōnes:
t^r īmediae aī istās p^rus scinīsti tres ppōnes. z^o ps ēt liq^r: q^r
plato scir q^rtu sciar ppōnes: t^r nō īmediae post hec scier illas q^r
tu sciar. z^o ps ex casu^r segur exponēdo p^r remotionē de p^rū.
Nēs ille p^res dicte de hoc verbo desinīr: p^rū applicar. illi-
rbo icipit parū mirādo casus: quo p^r mirationē relinquo
arbitrio studentis.

Ad p^m
argu^s

Ad p^m Ad p^m iego istā dñia: tu desinīs scire. a. ppō-
ne: q^r tu desinīs scire aliquā ppōne: in-
nēt ex opposito segē opp^r p^r īmobilitatēs illi^r terminū
ppōne: t^r tū ad argu^r ly ppōne ab segē signo negatiōe stat
īmobilis. q^r cū negatiōe statīmobilis. negat dñia: t^r ad regulā
dr: q^r ista regula ē antiq^r intelligens p^r terminū īmobilitatū
terminū nō distribuit: t^r p^r terminū īmobilitatū terminū
distribuit. Ego aūr intelligo p^r terminū īmobilitatū termī
sub quo nō p^r fieri descessis: vel ad quē nō p^r fieri ascēsus.
p^r termī īmobilitatū intelligo terminū sub quo p^r fieri
descēsus: t^r ad quē p^r fieri ascēsus. **C** Ad z^o xedo p^m ad
dnerā. s. q^r tu desinīs scire. a. t^r tu desinīs scire. b. t^r tu nō desinīs
scire. a. t^r b. ēt stat q^r tu desinīs scire. a. t^r b. t^r tu nō desinīs sci-
re. a. t^r p^r: dato q^r: t^r scinīsti. a. t^r b. t^r iā scis. a. t^r b. nec segē
tu desinīs scire. b. q^r tu desinīs scire. a. vel. b. q^r apte dissūcri
ad totū dissūctū cū terio faciēt soph^r. fallit dñia. **C** Ad z^o
dico q^r si. a. ēterius singularis nō īnotatiūs: illa dñia ē bo-
na. **E**n desinīs scire. a. g. a desinīt sciri ate. Si aut ē terius
cōis ut inuīt in casu: illa dñia nō valeret. Item si esset terius
singularis īnotatiūs equoce significās nō valeret z^o: vt
dato q^r ista ppōne ē: t^r aī hoc fuit scis. t^r iā nō scit. a. p^r
q^r dñia nō valeret. **C** Ad 4° xedo q^r tu desinīs scire oēz p^r
positionē: t^r q^r ī desinīs scire oēm ppōne quā scis: q^r tu nūc
scis oēz ppōne quā scis: t^r nō īme^r post istās q^d ē p^rus scies

oēz ppōne quā scis. Et tū ad argu^r: tu scis oēm ppōne quā
scis: t^r ī mediae post istās p^rus erit ira q^r tu scis oēz ppōne
quā scis. q^r nō ī desinīs scire oēz ppōne quā scis. negat dñia: t^r
si argui^r sic: hec dñia ē bona: tu scis oēz ppōne: t^r nō ī media-
tate post istās p^rus etit ira q^r tu scis oēz ppōne. q^r tu desinīs
scire oēz ppōne: pariformiter et alia dñia ē bona. negat
dñia: t^r ibi argui^r cū rerio ībali relatiūe sup^ro. bic āt at-
guīt quodamō i reris simplicib^r: t^r iō īone lūmitatiōis hec
p^rō: m desinīs scire oēz ppōne quā scis (exponēt) sic alie-
supte ab q^r terio distribu^r: t^r hec: tu desinīs scire oēz ppō-
ne: exponēt per ita fore: vel fuisse: aliter argueret a minus
amplo ad magis amplū. ergo z^o.

C Prima pars principalis.

Rigesunū octauis soph^r. En dñsa p^r arg^m
quolib^z. Lōrra: si tu dñs
a quolib^z: q^r tu es dñs a quolib^z. p^r dñia p^r
resolutionē hui^r termī dñr: ī sic. tu es dñs
a quolib^z: q^r tu es dñs a quolib^z. vel dñs a quolib^z
bet. p^r dñia a parte dissūctū ad totū dissūctū
z^o dñs est falsū: q^r dñia: q^r dñs sit falz: pba^r. nā segē: tu es
q^r dñb^z: vel dñs a quolib^z: q^r nihil ē aliqd dñs a quolib^z q^r
istud tu scis. tenz dñia ab exposita ad vna suaru exponētū
z^o dñs ē falz: q^r suū īdicatoriū ē verū. s. aliqd ē aliqd. v^r dñ-
ferēs a quolib^z: q^d nō est tu. **C** z^o. Si m dñs a quolib^z: igit z^o arg^m
tu dñs a quolib^z a quo nū dñs: v^r a quolib^z a quo tu nō dñs.
z^o dñs a quolib^z a quo tu dñs. q^r m dñs a quolib^z t^r ab isto dñs:
p^r dñia p^r resolutionē relatiūi: z^o dñs ē falz: q^r si dñs a quolib^z
t^r ab illo dñs. q^r a quolib^z dñs. p^r dñia: q^r sic significat fa p^r
rōne rōnis. Si dñs a quolib^z a quo nō dñs. p^r dñia ab exposita ad vna suaru expo-
nētū: z^o dñs ē falz: q^r suū īdicatoriū ē verū: videlz: tu es q^d
libet a quo tu nō dñs. **C** z^o: m dñs a quolib^z ēt q^r dñs z^o arg^m
vel ate dñt aliqd. p^r dñia: q^r si ly dñr distribu^r rectū: segē p^r
ma p^r: si aūr nō distribu^r segē fa p^r: z^o dñs ē falz: p^r vtraq^r
sui pte: pba^r: nā si ate dñt q^r libz: q^r dñs ē q^r libz: p^r z^o
p^r resolutionē illi^r vbi dñt: t^r si ate dñs ē q^r libz: q^r dñs ate
ē q^r libz: dñia ē ipole t^r p^r dñia: q^r pno^r demātū nō refert
ponere t^r postponere. Si v^r dñt ī p^r q^r are dñt aliqd. q^r ti-
bi est nō idē aliqd: z^o dñs ē falsū: q^r ex isto seque^r q^r tibi nō ē
idē aliqd. t^r p^r dñia: q^r dñt: calind: t^r nō idē auertūn. **C** 4°: tu 4° arg^m
nō dñs ab aīsino. g^r z^o: pba^r aīsino: tu nō dñs ab aīsino. g^r idē
tu nō dñs q^r ab aīsino. p^r dñia: t^r pba^r aīsino: q^r tu nō dñs ab aīsino
z. a. erir vna aīsino: īreligēdo p. a. vna aīsino īnānduz post
mille īnos. g^r tu dñs ab. a. dñia falz: t^r p^r dñia a supiori distri-
buto īmobiliter ad suū īserius cū debito medio. q^d argui^r: si
istud ībū dñr de p^rū distribuit p^r onini aīsino est. ergo per
idē illud ībū dñr de futuro distribuit pro omni aīsino qui
erit. p^r dñia vel detur causa dinersitatis.

Ad Oppositū argui^r sic: tu es: t^r q^r libet ē: t^r tu nō
es q^r libet. q^r tu dñs a quolib^z. p^r z^o
ab exponētibus ad expo^r: aīs ē v^r p^r: q^r dñs: q^d ē soph^r.

Circa p^r dñra sit hec pma^r. En dñs ab oī boie: t^r tu nō p^r
ate dñt oīs bō. p^r p^s p^r: q^r tu es: t^r oīs bō ē: t^r tu nō
es oīs bō. q^r tu dñs ab oī boie. p^r p^s ab expo^r ad expo^r: aīs
ē v^r p^r: q^r dñs. z^o p^s delara^r: q^r si ate dñr oīs bō: t^r tu es bō. g^r
ate tu dñs. dñia ē ipole t^r p^r dñia a supiori distributo īmobiliter
ad suū īserius cū debito medio. q^r ly dñt nullā bō viz supra
rectū: z^o supra ablatiū solū. **C** Circa tu es: t^r oīs bō ē: t^r tu obiectō
nō es oīs bō. g^r ate dñr oīs bō. p^r dñia ab exponētibus ad ex-
positū. **C** Dicēdū q^r ista nō ē z^o exponēs: z^o ista: tu oīs bō. R^r nō
es: q^r est falsa īgualēs illi: tu īnihil q^d ē bō ē īscut. n. ly bō
stat īdistributū ī exposita: ita dñ state ī z^o expo^r. **C** Ex p^m cor^m
ista sīne segē: q^r ate dñt aliqd bō: t^r tu nō dñs ab aliqd boie
pma^r: pba^r: q^r ate dñt boie. ergo ate dñt aliqd boie. p^r ife-
riori ad suū īspīns affī: sine īpedīnēro. z^o p^s declaraf: q^r
si tu dñs ab aliquo boie. q^r tu nō es aliquo boie. p^r dñia ab expo-

D z

XXXIX

sita ad tertia expo^z. Hic est falsum. q̄ t̄ s̄. Et si arguitur
sic: ate oīt alig^b hō: q̄ tu nō es al^a q̄ hō: negat s̄. q̄ ista n̄
est z³ exponēs (ex quo) ly hō i expo^z n̄ stat distributie: s̄
ista ē z³ exponēs: tu aliq^b hō n̄ es: vñ ille suertunt: ate oīt
alig^b hō: t̄ tu d̄s aquol^b hōle: ille ēt s̄. n̄ etiā tu differe ab
aliquo homine: t̄ ate oīt quilib^b hō. C 2³ 2. Nihil d̄t ab ali-
q̄ illud differat ab hōle: t̄ tu aliqd̄ d̄t ab ali q̄d̄ d̄t ab
homine. p̄ pars sic arguit. oē q̄d̄ d̄t ab ali d̄t ab hōle. ḡt
hil d̄t ab ali q̄ illud orat ab hōle (p̄z s̄) ab exposita ad
vnā suarū exponētū. aīs ē v̄x: vt p̄z iductiue: ḡt s̄. z²
ps ēt arguit. nā hoc d̄t ab ali q̄d̄ d̄t ab hōle demānando
lapidē (p̄baf) hoc ē: raiāl q̄d̄ d̄t ab hōle ē: t̄ hoc nō ē anī-
mal q̄d̄ nō d̄t ab hōle. ḡt z² p̄z s̄: ab exponētib^z ad expo-
sitū. aīs ē v̄x: ḡt s̄: q̄r d̄dictio^z exponētis ē fāl. s̄. hoc
esta alia q̄d̄ nō d̄t ab hōle. C Exista s̄ne segt cor^z. q̄ glib^b
hō d̄t ab asino q̄ ē hō: t̄ nō glib^b hō d̄t ab asino q̄ ē hō. p̄z^z:
q̄ d̄aro q̄ restm referat in p̄ i^m teriz hō: t̄ in z² i^m teriz asī-
no. Siē et xcedit: q̄ glib^b hō d̄t ab asino q̄ ē ru^z: t̄ nō gli-
bet hō d̄t ab asino q̄ ē rūdibilis: supposiō q̄ reliz referat
in p̄ istū teriz asino: t̄ in z² istū teriz hō. Itē xcedit: q̄ q̄
lib^b hō d̄t ab asino q̄ d̄t ab hōle: t̄ tu gliz hō d̄t ab asino:
q̄ nō d̄t ab hōle (dato) q̄ reliz referat in p̄ istū teriz asī-
no. t̄ in z² istū teriz hō: quo xcessō s̄ia nō valet: glib^b hō
d̄t ab asino q̄ nō d̄t ab homine: tu es hō. ḡt tu d̄s ab asino
q̄ nō d̄t ab hōle: q̄r relatiū i aīste refert illū teriz hō: t̄ in
s̄ne refert istū teriz asino de necēitate: s̄ bene segt: q̄
tu d̄s ab asino q̄ n̄ d̄s ab hōle. C 3³ 2. A. d̄t a. b. t̄ s̄. a. nō
est a. b. t̄ yono q̄. a. sit vn^z pūc^z: t̄. b. numer^z duor^z hōiz
t̄. a. nō est alind a. b. q̄. b. nō ē aliqd̄: nec ēt ē alia a. b. q̄. a.
nō ē aliq^b: s̄. ḡ. a. d̄t a. b. (p̄baf) a. ē: t̄. b. ē: t̄. a. nō est. b. q̄. a.
d̄t a. b. (p̄z s̄) ab exponētib^z ad expositū. Et si arguit
sic: a. d̄t a. b. ḡ. a. ē d̄cens a. b. xcedo s̄is: t̄ s̄ian: s̄ ly d̄ns
tenet p̄cipialr. s̄ at noīalr: negat s̄ia: q̄r ex isto segt: q̄. a.
est aliud a. b. t̄ ita nō icōnenit q̄. a. ē d̄ns a. b. t̄ idē. a. nō est
d̄ns a. b. tenēdo i p̄ly d̄ns p̄cipialr: t̄ fanoīalr. C Ex-
ista s̄ne segt: q̄. a. ē nō idē. b. t̄ s̄. a. nō ē aliqd̄ a. b. s̄ ps est
p̄baf (t̄ pūnā declaro) a. nō est idē. b. t̄. a. ē: ḡ. a. ē nō idē. b.
p̄z s̄ia: q̄ negatiua oe p̄dicato finito ad affir^z de p̄dicato i-
finito cū de bito medio. aīs ē verū: ḡt s̄is: (t̄ l^z) ex nulla il-
larū. a. d̄t a. b. a. ē nō idē. b. sequat aliq^b istaz. a. ē aliud a. b.
a. est alia a. b. disiūctiū: t̄. b. seqt: q̄. a. ē aliud: vel alia a. b. t̄
hoc xcedit: q̄. a. ē aliqd̄ vel aliq^b: t̄. b. ē aliqd̄ vel aliq^b: t̄. a. n̄
est. b. ḡ. a. est aliqd̄ v̄l alia a. b. p̄z s̄ia: ab exponētib^z ad expo-
sitū: s̄ ista. a. est aliud a. b. sic exponit. a. ē aliqd̄: t̄. b. ē aliqd̄:
t̄. a. nō ē. b. Nec v̄o a. d̄t a. b. exponit sic: a. ē: t̄. b. ē: t̄. a. nō ē
b. ly nō idē aut nō p̄prie exponit s̄i nō ly hō: vel nō lapis.
C 4³ 2. Quilib^b hō ē aliqdab asino: t̄ tu nullus hō ē ali^b ab
asino. p̄ ps p̄z: t̄ exponibl^b r̄ q̄ iductiue. z² v̄o declarat: q̄
si aliqd^b hō ē aliqd ab asino. ḡ aliqd^b hō ē ali^b hō ab asino. p̄z
s̄ia: q̄ ly ali^b ē adiectiuū illi^b termi hō: quo xcessō segt: q̄
asīn^b ē hō. p̄z s̄ia q̄r q̄ aliq^b cōparant in vno^z: oīt illud^z
verificari v̄e quolib^b illo^b: vt si sor. est magis alb^b: q̄ pl.
oīt quēlib^b illo^b ē albu^b. C Exista s̄ne segt: q̄ tu differe
a. asino: t̄ tu nō es aliud ab asino: t̄ tu tu nō es ali^b ab asino:
q̄r ali^b tu es asīn^b: hec. n. tu es ali^b ab asino: sic exponit: tu
es tu: t̄ asīn^b es tu: t̄ tu nō es asīn^b. C Intelligēdū t̄ s̄ sic
ly aliqd^b p̄t iterdū ēt adiectiuū obliq^b caslus: vt alias patuit
in ista: sor. ē aliqd^b istoz: ex q̄ nō segt: q̄ sor. est aliqd^b sor. vel
aliqd^b hō isto p̄: ita in q̄libet istariū: tu es ali^b ab asino: aliqd^b
hō ē ali^b ab asino p̄t ly asīn^b ēt adiectiuū isti^b termi asino:
recti ab cor: t̄ tu nō segt: q̄ aliqd^b hō sit ali^b hō ab asino: hec
enī: tu es aliud hō ab asino: sic exponit: tu es hō: t̄ asīn^b ē ho-
mo: t̄ tu nō es asīn^b: s̄ ista: tu es aliud ab asino: sic exponit:
tu es aliqd^b: t̄ asīn^b ē aliqd^b: t̄ tu nō es asīn^b: t̄ notanter po-
no ly aliqd^b p̄t p̄dicati: vt denoīet malenlinū gen^b: q̄r alr^b
illa ppōcēt v̄a: tu es ali^b aberte: si exponeret p̄ ppōnes de

Sed adiacēte aut per terminū trāscendentem.
Ad prīmū **Z**ecedo: q̄ tu es q̄libet vel differans a **Ad p^m**
quolibet: ex quo nō sequit̄: q̄ nihil est argu^m
aliquid: vel differēs a quolibet qn tu scis illud: s̄z solū sequit̄
q̄ nihil ē aliquid qn tu es illud: vel dñs aquolibz: q̄ signus
vle ibidē nō cadit sup̄ totū disiunctū: ut alias patuit. Ut
aut̄ ponereū relatiū bñ caderet sup̄: atotū oīsiūtū: ideo
ista ē falsa: tu es oē qd̄ est aliquid vel dñs aquolibet: sic ali-
as p̄cessuz ē q̄ oīs hō vel asinus ē hō: nō tñ oē qd̄ ē hō vel
asinus ē hō. **A**d z^m **Z**ecedo: q̄ tu dñs aquolibet: reb illo **Ad z^m**
dñs: ex quo nō sequit̄: q̄ aquolibet oīs: q̄ relatiū stat de-
termīnate sicut siūt aīs iclusuz in ly q̄libet: iō solū sequit̄
q̄ ab aliquo rū dñs. **A**d tertīū **Z**ecedo **Z**īas: q̄ p̄ pīna:
p̄te ate dñt aliquid: r̄tū ad arg^m: ate dñt aliquid: ḡ tibi ē nō idē
aliquid: negat **Z**īa: q̄ arguit atērīo nō distributo ad cūdem
distributū: s̄z solū sequit̄: q̄ tibi aliquid nō est idē: sicut supra
dictū est: q̄ tertia exponēs illius nō est hec: tu nō es aliquid
sed ista: tu aliquid nō es: in q̄ ly aliquid stat dētermīnate: nō ob-
stāte q̄ sit p̄dicatū. **A**d q̄rū nego q̄libet istarū: tu nō **Ad 4^m**
dñs ab asino: tu n̄ dñres ab asino: nec seq̄t̄: tu dñs ab asino: r̄
a. erit asin^m. ergo tu differes ab a. q̄ comparatīn gradus
nō distribuit absolute: s̄z in respectu ad positiū: q̄ nō seq̄t̄:
tu es albior ab asino: r̄ b. ē asin^m. ergo tu es albior: b. q̄ me-
diū dñbuit eē boc. b. ē asin^m alb^m. ita ly dñt n̄ distribuit abso-
lute: s̄z in p̄paratīde ad mēlūrā alterī extremiti: eo q̄ nō est
aliens vel dñrā: n̄s iter entia s̄l existēta: iō minor debuit
esse ista. b. erit q̄ tu eris: que negat. Et cū dñ b. vbi dñt di-
stribuit p̄ oīs asino q̄ ē: ergo illō vbi dñt distribuit p̄ asino
qui erit: negat **Z**īa: q̄ s̄tū: r̄ oīs asinus ē: oīs asin^m ē: q̄ s̄tū
es: s̄z n̄ s̄tū r̄ oīs asin^m erit: oīs asinus erit q̄ tu eris: iō hec
ppō: ru dñs ab asino: exponis absolue sic: tu es r̄ asinus ē:
r̄ tu nō es asin^m: s̄z bee: tu dñres ab asino: sic exponit̄: tu eris
r̄ tūc asin^m erit: r̄ tūc tu n̄ eris asin^m. Et notāter (dico) p̄mo
tūc: q̄ ista **Z**īa n̄ valet: tu eris r̄ an̄ xps erit: r̄ tu nō eris an-
texps: ḡ tu differes ab an̄ xpo: q̄ aīs est verū r̄ aīs falsz: s̄z
z^m exponēs debuit cē illa. tūc an̄ xps erit: nō tenēdo ly tunc
dēm̄ratīne sed red^m vel relatiū. z^m dico tunc erit asinus:
r̄ non tūc asin^m erit: q̄ n̄ seq̄t̄: tu eris: r̄ tūc albū erit: r̄ tunc
tu si eris aliquid albū: ḡ tu differes ab albo: q̄ posito q̄ mul-
ta alba sint: r̄ nunq̄ post hoc erit aliquid albū: est aīs verū: r̄
aīs falsuz: ideo fa exponēs debuit eē ista: tūc erit albū: r̄ si
cuit dico de futurō ita de p̄terito. Ex q̄b^m seq̄t̄: q̄ ista **Z**īa n̄
valer tu fūisti: r̄ tūc adā fuit: r̄ tu nō fūisti adā: ḡ tu differe-
bas ab adā: tu eris: r̄ tūc aīs xps erit: r̄ tu nō eris aīs xps: ḡ tu
differes ab aīs xpo. **E**t sup̄posito q̄ illi termi adā: aīs xps:
sint singulāria noīata: r̄ nō sig^m: q̄ oato q̄ adā fūier tecū
r̄ q̄ qūcūq̄ tu fūisti: ille nō fūit adā: vel ante vel post: aīs
est verū: r̄ aīs fal suz: p̄sūt̄ dīcaē de aīs xpo: r̄c.
Cōmīpars p̄ncipalīs.
Rīgesiūnum nonū sōp^m. **T**ūn ve-
rū ē cui falsuz p̄tra-
diē: q̄ sōp^m s̄t̄ falsuz arguit. Aliquid nō ve-
rūz ē cui falsuz d̄dicit. ḡ nō tñ verū ē cui
falsuz d̄dicit (p̄z **Z**īa) q̄ ex cuīnslbz expo-
neūt̄ d̄dictoriū seq̄t̄ d̄dictoriū expositi:
aīs arguit. aliquid nō verū est: r̄ cuīlbz vero falsuz d̄dicit. ḡ
aliquid nō v̄ ē enī falsuz d̄dicit. p̄z **Z**īa: ab vno p̄ueribiliad
reliquiū ex q̄ relatiū stat distributīne referēs illū terminū
verū: aīs aut̄ p̄z de se. **C**z^m sequit̄. q̄ tūt̄ sunt tres ppōnes
vere: q̄rū nulla est. a. sed arguit q̄ nō: q̄ si tūt̄ sunt tres ppōnes
vere quarū nulla ē. a. ergo nō plurea q̄ tres sunt ppōnes ve-
re quarū nulla est. a. r̄z **Z**īa ab exposita ad vna sūtarū expo-
nentī: sed aīs est falsuz q̄ sunt d̄dictoriū est yep. s̄ plures
q̄ tres sunt ppōnes vere q̄rū nulla est vera: q̄ q̄tuor sunt p̄
positiones vere p̄ casuz: r̄ q̄tuor sunt plures: q̄ tres quaꝝ

3. arg^o nulla est.a. C³ sequitur qd tñ veruz vel falsuz è ppō. p_z: ga
ois ppō è vñ vel falsa: aliter. n. nō pbat sophisina: s_z ois è
falsuz: qd aliquid nō verū vel falsuz è ppō. g non tñ verū vñ
falsuz è ppō. p_z oia: qd ois est dñctio: ium scđ exponētis
istius termi verū vel falsuz est ppō: sed aūs arguit sic: falsuz
est ppō. g aliquid non verū vel falsuz est ppō. g non tñ ve-
rū vel falsuz est ppō. p_z oia: aperte disiuncti ad totū dis-
iunctū. aūs è verū. g et sequēs: vel sic. aliquid verū vel falsum
est ppō: g aliquid nō verū vel falsuz est ppō. p_z oia: qd falsum
et non verū sueruntur. vel saltē non verū è supius ad falsū.

4° arg^o C⁴. Data veritate sophisnatis seḡt veritas b_z ppōnū:
tñ nō ois bō est risibibis. p̄cise sicut è significat aliquia illa
ruz dem̄atis illis: deo est: chymera è: solu verū erit veruz:
qd oē risibile è nō ois bō: et qdlibet illarū significat sicut est: et
oē verum erit verū. S_z qd qdlibet istari sit falsa arguit: seg-
tur. n. tñ nō ois bō est risibile. g nō ois bō est risibile. p_z oia.
ab exclusiva ad simū piacens: s_z ois est falsum. g ois. Itē si
p̄cise sicut è significat aliqua illarū: et b_z chymera è: et aliquid il-
larū. g p̄cise sicut est significat hec. ppō chymera est: qd est
falsuz. deinde aliud auero erit verū. g non tñ verū erit verū.
qis arguit: qd hoc erit verū: demōstrādo istātū non es: et b_z
est vel erit aliud a vero. g tē.

Ad oppositū III arguit sic: oē cui falsuz dñctit
verū. g tñ verū est cui falsuz. dñctit. p_z oia ab vñ ad snā exclusiū de termis trāpositis:
aūs è verū: ergo et p̄s: quod est sophisna.

Circa p̄dicta hec sit p̄ma. S_z vñ exclusine affirmati-
ne p̄mi ordinis rñdet vñl secū vñlrisibilis (p_z
qis) hec est falsa: tñ homo si è aūs: et hec è vera: ois aūs
nō è homo: qd ista exclusiva sit falsa: manifestuz est: qd scđa
exponēt falsa. s. qdlibet non bō è aūs. Itē diciū p̄mi
ordinis: qd hec exclusiva est vera bō tñ è aial: et hec vñl è
falsa: omē aial è homo. semp. n. in exclusiva: et vñl termini
debent vñl supponere: qdlibet nō è hic: qd in vñl ly aial stat
distributio: et ly bō vñl tñ: sed in exclusiva taz ly homo
qñ ly aial stat determinate: qd dictio exclusiva non bō vñl
fundēti vñl. vel distributio: nisi p̄dicat exclusiū

p̄mi ordinis. s. qd p̄ponit subiecto. C² b_z. Aliquo est exclu-
siva affirmatio p̄mi ordinis: cui corrūdet ppō secū vñlrisibilis de
termiñis trāpositis manifestū est: qd b_z sibi responder. s. ne
cessario oē risibile est bō: qd aut bec nō sit vñl manifestum
est: qd cuiuslibz vñl singularis numeri subiectuz supponit
mobilit: sed subiectu bñi supponit imobilit: qd nō seḡt: ne-
cessario oē risibile est bō: sor. est risibile. g neccio sor. est ho-
mo: cū aūs sit verū: et sequēs falsuz. C³ b_z. Aliq est exclu-
siva affirmatio p̄ml ordinis: cui^o dictio exclusiva è p̄us ter-
min^o pbabilis: et tñ sibi nō rñdet aliq vñl de termis trans-
positis. p_z de ista. tñ neccio bō è risibile. si enī aliqua sibi
vñl rñdet videſ cē vna istari: oē neccario risibile è bō:
oē risibile neccio è homo: oē risibile è homo neccio: nō ali-
qua triū p̄missari rñdet sibi: qd exclusiva est vñl: et qdlibet il-
larū vñl est falsa. nō cē 4° sibi rñdet: qd ly neccio: ant te-
netur in sensu diuisio: et sic illa est falsa: sicut aliq p̄cedētis:
vel in sensu cōposito: et sic nō è ppō vñl: s_z modalis de sen-
su cōposito. Ex ista s_zne sequit: qd aliquae sunt due exclu-
sive affirmatio p̄mi ordinis: illuz supposito: omnino
quarū pbatio incipita nō exclusiva: et vna est vera: et alia
falsa (pateit de istis) tñ bō est risibile: tñ homo neccio est
risibile. p̄ma est vera: et scđa falsa: p̄ma nō tñ è modalis: et
secunda è modalis. C⁴ b_z. Qdlibet exclusiva affirmatio p̄
mi ordinis: cui^o pbatio incipita nō exclusiō remoto signo
mobili i sensu cōposito aliquo vñl directe vel idirecte cō-

uertibiliter rñdet: ista s_z p̄z iductio. Et notāter dico direc-
te vel idirecte: qd b_z tñ ens necessario est ens: nō p̄t ha-
here vñl directe: qd sua vñl directe supta: nō p̄t esse alia
cū illa: omne ens necessario est ens: sed hec est falsa. In-
directe aut dab̄t illa: omne necessario ens est ens: simil-
tñ homis est aūs: nō b_z vñl directa: qd hec è falsa excludi-
flua exūte vera. s. omnis aūs est homis: sed hec respon-
det sibi in idirecte: cu_z sit vñl universalis alterius. s. tñ aūḡd cu-
ius est aūs è homo. Itē ista: tñ aūs est homis: non
est exclusiva illius vñl universalis: cuiuslibet hominis est aūs
nō: sed illius idirecte oē ens hominis est aūs. C⁵ Cōtra obiectō
hunc exclusiū: tñ hoc instās erit instās nō respondet aliq
vñl: quia si aliqua sibi responder in axime videtur hoc oē
instans erit hoc instās: sed hoc nō: quia hec vñl est falsa: et
exclusiva vera: probat hñaz hoc instās erit instās: et nihil
aliud ab hoc in statī erit instans (et pono) p_z a. b. erunt dno
instātia hore future. Et arguit sic: s_z aliquid ab a. b. instātia erit
instans: videſ q. b. sed hoc nō: qd b_z nunq̄ erit simul cu_z a.
ideo nunq̄ erit aliud ab a. b. instātia. C⁶ Itē icipiat a. esse p
positionen de p̄senti. s. hoc instans p̄sento: et b. per remoto
ne: de p̄senti videlicet in hora futura: et nihil incipiat eē qd
nō sit. a. vel. b. vel pars ei^o: illo posito. hñc exclusiū usq̄ a.
incipit esse: nō respōdet aliqua vñl universalis: qd si sic maxime
videtur illa: omne incipiens esse è vel incipit esse. a. sed hoc
non: qd hec vñl universalis est falsa (vt liquet) qd b. incipit esse:
et nō est. a. nec incipit esse. a. ista autē exclusiva est vera: qd
a. incipit esse: et nihil aliud ab a. icipit esse: quia si aliquid ab
a. incipit esse videtur esse. b. C⁷ Cōtra. b. nō est aliquid ab a.
nec icipit esse aliud quā. a. tamen nō possit esse simul cum
a. C⁸ Breuer respōdet ad vñl: qd quelibet istarū ex R⁸
clusiūarū est falsa: et ad probalionez: negatur cōseqnētia:
nec arguitur ab exponētibus ad exposita: qd nō exclusiōis
nō debet exponi per nota: a. nec infinitatis: vt tñ
homo erit: et nihil non homo erit. Et l_z vñb nō est termin^o
ampliatiūis nō est magna differētia inter nota: a. a. et
infinitationis: tamen est magis differētia cū termino: vel
verbo ampliatiūo: vt patuit hñco illa tñ hoc instans: erit
instans: debet sic exponi: hoc instās erit instans: et nihil nō
hoc instans erit instās. Alia vero: tñ a. incipit esse exponit
sic. a. incipit esse: et nihil non. a. incipit esse: modo cōtinue se
cum exponens est falsa. vt patet: g tē.

Ad p_z nego istā. Aliq nō verū è cui falsuz. Ad p_z
tradicit: et hoc è aliquid non verū: modo ille due demon-
stratō repugnat. Et ad argumentū: aliquid non verū est: et
cūlibet vero falsuz cōtradicī. ergo aliquid nō verū: cui
falsuz cōtradicī. negatur vñl: quia relatiū nō reset illum
terminū verū: sed istarū terminū aliquid nō verū: ideo stat
determinate significans qd aliqui non verū è: et illi qd nō est
verū falsuz dñct: qd negat. C¹⁰ Ad z^o p̄deo qd tñ sunt tres
ppōnes vere: qd vñl vna est. a. qd oēs ppōnes vere: qd vñl vna è. a. sūt
tres: et sequēter p̄deo qd nō plures qd tres sūt ppōnes vere:
vere: quarū nulla est. a. et nego illā: plures qd tres sunt ppō-
nes vere: quarū nulla est. a. et tunc ad argumentū: quatuor
sunt ppōnes vere: et quatuor sunt plures qd tres: quarū null
la è. a. ergo tē. negatur sequētia: qd relatiū in antecedē
te refert illarū terminū tres ppōnes et in sequēte illū ter-
minū ppōnitōes vere: ideo ista p̄positio deberet sic resol-
ui: ille sunt ppōnes vere: quarū nulla est. a. et iste sunt plu-
res qd tres: qd plures qd tres sunt ppōnes vere: quarū nulla
est. a. sequētia bona: s_z p̄missio repugnat. C¹¹ Ad z^o p̄deo
qd tñ vñl vel fñm è propōsiō: totū disiunctū è subim. Et ad
ad pbationē Negat vñl qd arguit agit disiunctū ad totū
disiunctū deteriatū sig negatio. deinde cu_z arguit aliq vñl
vñl falsuz è propōsiō. g aliquid nō vñl vñl falsuz è ppōsiō nega-
tio. D 3

XL

tur p̄sia) Nec ab inferiori ad suū sup̄ ē bonis argu^m nisi ce-
tera sint paria: mō ly flm. z° loco, ppō^m nō distribuit ī ante:
z i p̄ante distribuit. Si vero p̄ma p̄s disiuncti ē subīm (nega-
tur illa) tñi vez vel flm ē ppō: q̄z equalet isti false: tanū
vez ē ens: q̄z vel flz ē ppō cuim v̄lis h̄ ē: oē ens q̄d vel flz
ē ppō ē vez: q̄d negatur. Et tūc ad rōez omnis ppō ē vera
vel falsa. q̄d tantū vez vel flm ē ppō: negat ūia: nec arguit
q̄d v̄li ad suā exclusiūā n̄ sit totus disiunctū fuerit subiectū.

Ad 4^m **C** Ad 4^m. nego istā propositionē: tātū non omnis homo ē
risibilis: t ad pbatlonēz: onne risibile ē nou omnis homo:
etgo tc. negatur dīa: nec arguit ab vī ad suā exclusinā: qz
ista vīlīs affirmatiua: t exclusina negatiua: cui nō rīdz vīlīs
p priuā hñem: sed exclusua illīs ynluersalis ē b: tantum
ens non omnis homo ē risibilis: quā ego cōcedo: sicut istaz
vlez. Consimiliter negaf illa: precise sicut ē significat aliq
illatus: nec sequit̄: quelibet illaz significat sicut ē. ergo tc.
qz hec non ē vīlīs illīs exclusuez ista qualitercōz signi
fic: aliq illaz ē sic ē: qz negaf. **C** Et si qz̄ exclusua illi?
qlibet illaz significat sicut ē: det illa: tñ significas sicut ē:
ē aliqua illoz: t ex hoc dico: qz si ille due: dens ē: chȳ est:
essent omnes propositiones foret concedēdū: qz p̄cise sicut
ē significat aliqua p̄positio: t tu nō p̄cise sicut ē significat ali
qua p̄positio: nec sequt̄ p̄cise sicut ē significat qlibet p̄posi
tio. ergo qlibet p̄positio ē vera: tu bene sequit̄ p̄cise sicut ē
significat aliq p̄positio. ergo qlibet ppō ē vera: nec seqt̄:
precise sicut ē significat b: ppō. ergo p̄cise sic ē significat oli
qua propō: qz arguit ab inferiori ad suū superiō distributie.
C Ad aliam vero ppōnem: solus vex erit vex: p̄cedo istā:
t̄ nego hāc: alind auerterit vex: t ad argumētū negaf: se
quētia: qz ex quo ly vex supponit distributie p̄ veto quod
ē vel qd̄ erit: oz q̄ sumat i minori cū illa suppone: isto modo
hoc erit vex: t hoc ē vel erit alind ab eo qd̄ ē vel erit vex:
t illa ē falsa p̄o qualibet parte: si. n. hoc ē alind ab illo qd̄ ē
vī quod erit vex. ergo hoc nō ē illud quod ē vel quod erit
vex. Et si hoc erit alind ab illo qd̄ ē vel q̄ erit vex. ergo ali
quādo hoc nō erit illud: quod ē vī qd̄ erit vex: mō vtrūq;
dīe est falsū p̄o dīa: ab exposita ad vnam suarum expo^m.
C Ex his rīmo seaf: qd̄ vex erit aliud a vī: nō tñ alind a vī

p^m cor^m Ex his primo segf: quod verus erit aliud a fontin thi alius a domini
erit yetu. fa propria patens: ratio praema proba facta non veru erit falz. gratia
veru erit aliud aueto. Et si arguitf sic: hoc est aliud auero
dem omnis trado illa: tu non es: a hoc erit veru. gratia erit aliud
ab hoc: negafas domina: quod ly aliud dominus precedit probabilis distribuit ab:
solente: sed cum sequitf verbum distribuit precipatione ad istas
ideo minor debuit ess illa: hoc tunc erit veru: quod negafas. Et si
vicif in hac pprooe: hoc erit omnis bealy omnis distribuit ab solente
et non limitate ad aliquod istas. gratia id le aliud: negafas domina: ratio
ppropet domine sitate naturum. ver ly aliud semper episcops subiecti: vel
pdicati: non aut ly omnis. Contra sequitf: quod veru erit non veru: non
thi non veru erit veru (propria pars propria) quod veru erit falsus. fa
pars at grauitf. quod si aliqd non veru erit veru. graaligd quod non est
vel erit veru erit veru: quod splicatf domitione: ratio de nega
tione infinikare sicut oe ly aliud quod cum precedit verbum distri
buit absolute: cum aut legfo distribuit precipatione ad istas
cum sit et semper pars subtili vel pdicati. Et dominis precedit quod album
erit non album: thi aliqd non album erit album: aliqd currers erit non
currers: non thi aliqd non currers erit currers. nec segfo hoc erit
currers: ratio vel erit non currers. graaliqd non currers erit cur
rers: quod minor debuit ess ista: ratio vel erit aliqd quod non
currers. Et ergo currers. Et sed si aliqd nullus est claritas: potest

3° cor^m est vel erit currēs. **C 3° sequi^s:** qd nullus nō clericis potest esse papa. tñ aliquis laycus pót esse papa. pma ps. pbat: ga si aliquis nō clericis potest cē papa. g aligs quinon est vel pót esse clericis pót esse papa: qd est salm: qr quis in egi pót esse papa ille potest cē clericis. fa pars ps: qr hic pót cē pa pa: demōstrādo vñū laycu: z hie ē vel pót esse laycus: g z. **4° cor^m** **C 4° sequi^s:** qd tñ monachis potest esse papa: z tñ multi bon monachi erūt papa. fa ps ps: z pmo arguitur: qr mona

4° cor^m C 4° sequit: qd tñ in monachis potest esse papa: et tñ multi non in monachis erunt papa. Et qd p: et pma atq; mna

chits pōt esse papa: et nihil nō mōnachus pōt eē papa. si. n. all
quid nō mōnachus pōt esse papa. g aliquid qd nō est: nec po-
test eē mōnachus: potest eē papa: pcedit tñ q papa pōt eē
non mōnachus: nec sequit: tu potes eē nō mōnachus: et tu
potes eē mōnachus. g in potes eē nō tñ: q note arietatis et
ifinitatis cū sequitur hoc verbo pōt simil cū eo itn mobilit
terminū distributū: cū aut pcedit distributū mobilit. Et si
dicit signū vle aparte post mediāte hoc verbo potest non
imobilitat. g nec nota arietatis vel ifinitatis. negat nā: et
hoc video: qz sunt talis nāe: vñ in tali ppōne: ois hō nō cur
rit: non imobilitatur ly hō aliquo mō: et tñ in ista differens
ab hoīc nō est bomo: imobilitatur ly domine a nota differē
tie vng cum negatione.

C^o prima pars principalis.

Ad drāgesimū sop̄. Tu vides
quēz hoiez pter
sor. (et pono) q̄ tu non vides sor. et imedia
te post hoc videbis ipsum; et q̄ lam vides
quēz hominē: qui non ē sor. et imediate an
te instas psens fuit ita q̄ tu vides quēlibet
hoiez. isto posito argui ḡ sop̄ sit falsus; p. arg⁹

for videt ate. p^z dñia: ab actina ad suaz passiuā (deinde) ga
exponētes aitatis sferūt exponētes Intis. seguntur. n. tu nō vī
des for. q̄ for. nō videt ate. et segt: tu vides oēz hoīem aliū
a for. q̄ oīs hō ali⁹ asor. videt ate: sed stud dñs ē falsuz. vñ
arguit: oīs bō p̄ter for. videt ate: berta ē hō nō for. q̄ berta
videt ate: pūs ē falz (ponēdo) cū toto casu: q̄ nullā mulie-
rez videoas. q̄ ratiōs ē falsuz (q̄ p^z dñia) q̄ segt gnālicer; oīs
hō h̄ter for. currit: plato ē hō. nō for. q̄ plato currit. C. 3° pono
cū toto casu: q̄ pariformiter te habeas cū plone. si cur possi-
tu⁹ est de for.: et sequit: q̄ tu videoas quēllbet hoīez p̄ter for
tez et platonē: q̄ tu nō vides for. nec platonē: et videoas quēll-

bz boiez; qui nec est sor. nec pla. bz suis est falsum (qr sequitur) tu vides quilibet hominem preter sortem et platonem videtur ate. ergo qui libet hominem preter sortem et platonem videtur ate. ergo glibet hominem non sor. et plato videtur ate (pz rna) ab exponentibus ad unam suorum exponentium: sed suis est falsus; qr sequitur: glibet homo non sor. et plato videtur ate: sed sor. est homo non sor. et plato. g sor. videtur ate. suis est contra casum. C 4. dato quod iam vide 4. arg^m res sor. et platonem cum testidino causis (sequitur) quod tu vides quilibet hominem preter aixpm (pz) qr tu non vides aixpm: et vides quilibet hominem preter aixpm: quo excesso sequitur: quod aliqua est exceptio propter quae non te pugnat sive piacenti: qr ambo ista sunt vera: tu vides quilibet hominem: tu vides quilibet hominem preter aixpm. Item pono oppositum casum. scilicet tu vides sortes: et nullum aliud masculum (quod admissum) sequitur: quod tu non vides aliquem hominem preter sor. et non quod nullum hominem preter sor. videtur ate: sed hoc est falsus: qr ex illo sequitur: quod tunc sor. videtur ate tamen ab exceptione egredi ad sius exclusum affirmatius modo ista exclusio est falsa: qr aliquid non sor. videtur ate sive non sive non sor. cum tota causa.

Ad oppositum organitur. Tu non vides sor. et vides
libet hominem preter sor. (per se) ab exponentibus ad ex-
Circa positum. cuius est vetus. et tu sis: quod est sophisma.
predicatio sit bec pima ratio. Aliqua est exceptiva p. 3

propria cuius terminus aquo fit exceptio: ita immobiliter distribuitur in preiacente sicut in exceptiva. patet de ista: tu incipis scire omnem propositionem preter a. ybi ly propositionem supponit immobiliter virtute dictionis exceptive: et in preiacente sua vltute illius verbi incipit. licet g. ly ppositione non habeat nisi vna suppositione: h. tamē duplices immobilitate vna a verbo inceptionis: et alias a ditione exceptiva. **S**ed. Aliqua est exceptiva propria cui pbatio non incipit a nota exceptio (p. de ista) omnis homo videt omnem boiem preter sor. que est exponsibilis virtute signi vltis et non dictio exceptive (l. eni illius: omnis homo preter sor. currit: subjectum distribuit immobiliter: et hoc nullum est certitatis: tamen illius omnis homo videt omnem boiem non preter sor. subjectum distribuitur immobiliter: et est alius certitatis. vniuersalis affirmativa: cui respondent aliae propositiones certe: quia hec est indefinita: homo videret omnem hominem preter sor. et bec singularis: tu videns omnem boiem preter sor. **T**ertia. Sicut ois exceptiva pmi ordinis est exceptiva pbanda sic. nulla secundum ordinis est exceptiva inferenda: vco exceptiva pmi ordinis ista: cuius pbatio incipit a non exceptionis vel suu dictioni: vi ois homo preter sor. currit: non ois homo preter sor. currit. et exceptiva secundum ordinis vco ista: cuius pbatio incipit ab alio termino et a dictione exceptiva: vt ois homo videt oem hominem preter sor. Eni g. pme exceptiva exceptibiliter pbandit: alie vero per alia signa. Et sic aliqua exceptiva propria est vniuersalis: vel indefinita: vniuersaliter vel indefinite probabilis: ita aliqua exceptiva propria est exclusiva: et aliquod reduplicativa exclusiva reduplicativa: vel reduplex pbandilis: vt tm ois ho preter sor. currit plato inqntus ho est omne animal preter irrationale. **E**x exclusione sequitur: g. aliqua exceptiva propria est secundum ordinis: cuiusque singularis est pmi ordinis (patet de ista) omnis ho est omne risibile preter sor. g. est si ordinis ut p. et q. lib. talis. Ita ho est oem risibile preter sor. est pmi ordinis.

4. Aliq. est exceptiva pmi ordinis cuiuspiac est exceptiva si ordinis (p. de ista) ois ho preter sor. videt oem asinu preter brunellu: est eni pmi ordinis (ex quo), pbatio incipit a dictione exceptiva: cuiuspiac est si ordinis. Sois ho videt oem asinu preter brunellu (ex quo), pbatio scipit a signo vlti: et eria cocedit: et aliq. excc. ppria est si ordinis cuiuspiac est exceptiva propria pmi ordinis (p. de ista) tñ ho est oem risibile preter sor. h. est si ordinis (ex q. pbatio incipit a dictione excc. h. ho est siupr. iaceat: ho est oem risibile preter sor. est pmi ordinis (ex quo), pbatio incipit a dictione exceptiva. **E**x predictis sequitur pmo g. aliqua est exceptiva affirmativa propria: que non est alii cuiusque exponentis illatius (patet de ista) omnis homo videt omnem hominem preter sor. h. n. e. ppria: q. illud aquo fit exceptio stat puse distributio: et pps extra capta est terminus inferior ad illud aquo fit exceptio: et q. h. no sit alius sue exponentis illa manifestuz: et q. pbatio illius non incipit a dictione exceptiva: sed a signo vlti. **I**ntelligendum g. nulla est exceptiva propria: nisi pars extra capta sit terminus inferior ad illud aquo fit exceptio: non tamē semper q. excc. ppria illud aquo fit exceptio stat puse distributio: q. h. est ppria: non omnis ho preter sor. currit: sicut suu dictioni: et tñ ly homo tñ distributio generaliter. tñ si aliquod exceptiva est exponsibilis p se ipsum: ratione dictionis exceptiva: sive sit affirmativa: sive negativa: ista no est ppria nisi illud aquo fit exceptio stz distributio. **Z.** segt. q. licet exceptiva nullius certitatis no respodeat querito: tu exceptiva certe sunt pprie auertende (pma ps p. q. nulla istaz h. aliq. auertente: ois ho preter sor. currit. nullus ho preter sor. currit. **Z.** ho est endes: q. q. licet illaz est auertenda simpli: nullus ho videt oem hominem preter sor. aliqs ho videt oem hominem preter sor. h. ho omnis homoyidet omnem hominem preter sor. non soluz potest

querti paccidens in ista: videt deo boiem preter sor. est ho: sed et in ista exclusina: tñ videt oem boiem preter sor. est ho.

Ad primū cōcedo g. tu icipis videre oem boiem preter sor. s. in argumētū pbauit et ad im argu probationē tu icipis videre quēl boiem preter sor. g. tu no in icipis videre sor. negat vna: nec arguit ab exposita ad vnas suaz expo (ex quo) ista: ppno ē pbada rōne dictiois exceptie: s. vltute istius vbi incipit: nec argu assili (l.) q. ista propositio tu icipis videre oem boiem preter sor. est exceptiva si ordinis. iste at exceptiva sunt pmi ordinis: ois ho preter sor. currit: tu vides oem boiem preter sor. **E**x quaz pma singr. g. p. cor sor. n. cnrrit: et secunda: g. tu n. vides sor. **L**ötra h. tu dif. obiecto fers ab omni homine preter q. ate (nō probat) ratione isti termini differt. ergo nec ista: tu incipis videre oem boiem preter sor. d. pbari rōne isti termini incipit (p. vna) asufficiētiu similitudine: anī ē nōndū: q. alit i. eēt flarōe se exponētis fle. s. omnis homo preter te ē: cum exista sequat te non esse.

Residet cōcedo ista esse falsa: et si arguitur fle. tu non dōs ate: et tu differo ab ois boiem non te vel alio ate: g. tu dōs ab ois boiem preter q. ate: negat vna: s. bñ securit: q. ab ois boiem preter q. ate tu dōs: q. multū dōt ab alia: cu ista sit exceptiva ppā pmi ordinis: et nullum certitatis: et alla sit exceptiva ppā alicui certitatis. s. singularis. **V**bi at istud vbu dōt ē pmi terminus ē situ: et pbatio isti steri si possit: d. icipi anō exceptiois: verbigra: tu no dōs nisi ab asino: istud vbu dōt no pba ē ppō ne negativa: nec ē i dictioni illi: q. h. ē incongrua. tu dōs nisi ab asino: cu ly nissō excipiat nissō ppōne negativa. iō ista ppō exceptiva pbat: isto mō tu dōs ab asino: et tu non dōs anō asino: g. tu no dōs nisi ab asino: q. pcedit sic q. l. pmissaz. Et si arguit: tu no dōs nisi ab asino: g. tu dōs precise ab asino: vel pce ab asino tu dōs (negat vna) et cedit: q. tu nō dōs nisi ab asino: tu tu dōs acapra (ex quo). n. ista exceptiva ē propria: tu no dōs nisi ab asino: nulla illaz exceptiva (d. seg. ista tu negat: anullo nisi ab asino tu dōs: sicut illa: pce ab asino tu dōs). **A**d scd. tu vides quēlibet bo. minem preter sor: g. ois homo preter sor. videt ate (negat vna) nec arguit ab actiuad suā passiuā: q. passiuā auctis ē ista: quibz ho preter sor. videtur ate: et actiuā vntis ē ista: tu vides omnem boiem preter sor. q. in actiuā et passiuā termini debent similiter sp supponere: taq. quo ad supposita: q. quo ad suppōnein. deinde nego g. expo (q. q. inferant exponentes vntis: q. anī sic exponitur: tu non vides sor. et vides quēlibet boiem non sor. vntis vero sic exponitur: sor. non videt ate: et ois ho non sor. videtur ate (mō p. q. illa vna non valet tu vides quēlibet boiem non sor. ergo ois ho non sor. videt ate: cu in dōte distribuitur ly ho pro vtroq. sequit: in aucte pro masculotm. **I**ntelligendum g. notam Nobile ter exposui p negationē infinitante: et non g. notā alicetatis: q. non securit. a. in stas erit: et nullum aliud instans ab. a. erit. g. nullū instas pter. a. erit. **A**. incipit esse: et nihil aliud ab. a. incipit esse: g. nihil pter. a. incipit esse: q. anī est vlt: et vltis fat sum (vt patuit) in alio sophate: cum iste exceptiva auertatur cu buiūmodi exclusinis: tñ. a. incipit esse: tñ. a. in stas erit instans. **A**d 3. dico breuiter negando illā: tu vides omnis boiem preter sor. et platonei: q. scda exponens ē falsa: tu vides omnem hominem non sor. et platonez: sicut z. ista: omnis homo no sor. et plato videtur ate: vtpz: per exponentes: h. tñ conceditur: omnis homo non sor. vel plato videt ate. **A**d 4. concedo: g. tu vides: que m. boiem p. pter antexpm: nec est verum illud dictu antiquo p. g. q. liber exceptiva propria repugnat sive preiacenti: s. in p. verba sonant: q. h. est vera: omne aial preter antexpm esto al: et tñ suu preiacens: id eo nō repugnat: q. illud verū est i exceptivis negatiis: in affirmatiis vero: cum constatia partis excepte: sequitū oppositū preiacentis: vt ois ho preter sor. currit: et sor. est homo: ergo no omnis homo currit: ergo tñ.

Ad 2.

Ad 3.

Ad 4.

2. 2

3. 2

3. cor^m

4. 2

p. cor^m

Nobile

z. cor^m

Deinde ad aliud admissum easu: cedo quālibz l'starū: tu nō vides aliquēz hoiez pter soz: nullus hō pter soz: videt ate. Ex gbus nō sequit: q̄ tu soz: videt atez bū: q̄ tñ soz: ē aligshō ḡ videt ate: q̄ semp̄ exceptia & l' exclusina sua: terini debet supponere p̄ eodē vel p̄ eisdē p̄cise. illius aut̄ excludit ut soz: videt hec ē exceptia: nihil pter soz: videt. Itē nō seq̄: nullū aial pter hoiez: itelligit: ḡ tm̄ hō itelligit q̄ aias ē verū: t̄ aia falsuz: sed bū seq̄ q̄ tm̄ hō ē aial itelli ḡ: illius vero exclusive: tm̄ hō itelligit: hec est exceptia: nihil pter hoiem intelligit: que est falsa: sic ista excl̄. t̄.

C' prima pars principalis.

Gadragesimū vñmū sophisma

soz. inq̄tū hō ē aial: q̄ sophisma sit falsuz arguit sic: soz. in-

q̄tuz hō ē aial: ḡ soz. inq̄tū suba est aial: t̄

2. arg^m aia: ab iferiori ad suū supius affirmatue

absq̄ ipedimēto: q̄ st̄ aliqd ē ipedimēto vi-

def q̄ nō redi^m ipediat rōne imobilitatis quā idicit i ter-

minū imediate sequēt. s̄z h̄ sub isto termio hō xtingit oe-

scēdere. ḡ nō stat imobilitr. p̄bāt aūs: q̄ seḡ: soz. inq̄tū hō

est aial: t̄ s̄t̄ s̄t̄ oē hoies. ḡ soz. inq̄tū iste hō vel ille hō est

aial: t̄ sic de singuliz: s̄z illnd p̄us & falsuz. s̄. soz. inq̄tū suba

est aial: cū ex isto sequit: q̄ st̄ aliqd ē suba illud ē aial: t̄ per

2. arg^m aias est falsuz: q̄d ē soph̄. s̄. soz. inq̄tū hō ē aial. C' 2. q̄,

ro. vtrū ly aial sit mobisl vel imobisl: nō imobisl: q̄ gnā-

liter ab iferiori ad suū supius a pte p̄dicati dictiōe reduplica-

tua p̄cedēre ē bonū arg^m: nā bū sequit: soz. inq̄tū hō est

aial. ergo soz. inq̄tū hō ē corpus: t̄ est suba: t̄ est ens. si mobi-

liter: ergo xtingit descēderes: q̄littereq̄ descēderet p̄us

est falsuz: q̄d q̄libet talis ēē falsa: soz. inq̄tū hō ē illnd: t̄ illd

aial: t̄ ē q̄libet talis: soz. inq̄tū hō est iste hō vel iste hō: vel

st̄ de singuliz. sic bec 2ditionalis: st̄ aliqd ē hō: illnd est iste

hō: vel iste hō: vel sic de singuliz. q̄n hui^m cōditionalis aias

est necciu^m: t̄ aias p̄tigēs. C' 3. Si soz. inq̄tū hō ē aial: ḡ per

idē soz. inq̄tū hō est risibilis. p̄z 2. aia: q̄ hō & risibile quer-

tunt: t̄ nō hō & aial: s̄z aias ē falsuz: q̄ st̄ soz. inq̄tū hō ē risi-

bilis. ergo si aliqd ē hō illnd est risibile. s̄z h̄: oē p̄us stat ēē

sine suo posteriori: s̄z p̄us ē hō q̄ risibile: q̄d p̄i^m gnālē sub

iectū sua possēt: oē. ḡ stat hoiez ēē sine risibili: t̄ per p̄us op-

positū isti^m stat cū aucte. ḡ illa aia nō valet: aliqd ē hō.

ergo illnd ē risibile: q̄ eni oē p̄us stat ēē sine suo posteriori

p̄z p̄ philosophū l post p̄dicamētis. caplo de p̄ori oīcētē. pri-

us cē ē illnd aquo nō p̄uertit subistēdī 2. aia. C' 4. Si soz.

inq̄tū hō ē aial hoc ē: q̄z soz. est hō: t̄ si aliqd ē hō illnd ē

aial: s̄z h̄ seq̄ p̄idē. ḡ ysocheles inq̄tū ysocheles habz tres

angulos eq̄les ouob^m rectis: q̄z ysocheles est ysocheles: t̄ si

aliqd ē ysocheles illnd h̄z tres angulos eq̄les duob^m rectis.

deide sic se h̄z hō & sensibile: ita ysocheles ad tres angulos

duob^m rectis. ḡ si est verū q̄ hō inq̄tū hō ē sensibilis: sic

ysocheles inq̄tū ysocheles h̄z tres águlos eq̄les duob^m re-

ctis: sed oppo^m isti^m oīcēt Aristō. p̄p̄o posteriori p̄. s. q̄ ysocheles

nō inq̄tū ysocheles sed inq̄tū triāgulus h̄z tres angulos

equales ouobus rectis.

Ad oppositū arguit sic. soz. est hō: t̄ soz. ē aial: t̄ st̄

aliqd ē hō illnd ē aial. ḡ soz. inq̄tū

homo ē aial: t̄ aia ab exponētib^m ad expositū. aias ē verū:

ḡ 2. aias: q̄d est sophisma.

P̄? **L'ICA** p̄dicta sit hec p̄ma s̄. Aliqua redupli^m est alicui^m

q̄titatis: t̄ aliq̄ nullius est q̄titatis (p̄ma p̄z p̄z)

de isti^m q̄libz hō inq̄tū hō ē aial: aliq̄ hō inq̄tū hō ē aial:

q̄ru p̄ ē v̄lis & fa p̄icularis: remoto v̄o slg^m reduplicatio

est idē. Soph̄ aū ē pp̄o singularis. Fa p̄s (p̄z de istis)

inq̄tū soz. ē hō: soz. ē aial: inq̄tū soz. ē hō: soz. nō ē asin^m: s̄. n.

v̄cūlūs q̄titatis sint. ex q̄ nō reduplicatiois p̄cederet totā

pp̄onez: sic. n. exclusiarū & exceptiarū: aliq̄ sūt alicui^m q̄t-

titatis: t̄ aliq̄ nullius. vt p̄z in duob^m p̄cedētib^m sophisma

rib^m ita in p̄posito. C' Exista ḥne sequit: q̄ aliqua redupli p̄ cor-
cativa est reduplicatio p̄babilis: t̄ aliq̄ nō (primū p̄z) de
reduplicatio nullū q̄titatis: ac et̄ oe reduplicatio alicui-
us q̄titatis: cuius p̄m^m terius ē nō reduplicatiois: v̄bi grā:
hec: inq̄tū soz. ē hō: soz. ē aial: sic expōit: soz. ē hō: t̄ si soz. ē hō:
soz. ē aial: hec v̄o: soz. inq̄tū hō nō ē asin^m: sic expōit: soz. ē hō:
t̄ si soz. ē hō: soz. nō ē asin^m. Itē hec singnarl tu inq̄tū hō es
risibilis: sic exponit: tu es hō: t̄ si aliqd est hō illnd ē risibi-
le. hec aut̄: tu inq̄tū hō nō ē asin^m: sic exponit: tu es hō: t̄ si
aliqd est hō: illnd nō ē asin^m. Fa v̄o p̄s correlari p̄z de istis:
ois hō inq̄tū hō ē risibilis: aliq̄s hō inq̄tū hō nō ē asin^m: q̄
rū p̄ma est exponibilis rōne signi v̄lis: & fa est resoluenda
ratione termini exponētis determinate. C' z^m. Altera p̄
missarū exsite reduplicatio: nō sequit s̄ reduplicatio (pa-
ter) q̄r nō sequit in p̄ma figura. oē aial est albi: s̄. ois hō in
q̄tū homo ē aial. ḡ ois homo inq̄tū hō ē albus. etiā in
secūda figura nō sequit: oē aial est albi: nullushō inq̄tū
homo est albus. ergo nullus homo inq̄tū homo est aial.
Item nec segeur in tertia figura: oē aial est albi: oē aial in
q̄tū animal est sensitivū. ergo oē sensitivū inq̄tū sensitivū
est albi. Ubi tamē v̄raq̄ premissarū est reduplicati-
ua: sequereſ cōclusio reduplicatio. verbi gratia: omnis ho-
mo inq̄tū homo est sensitivis: omne risibile inquātū risi-
bile est homo. ergo omne risibile inquātū risibile est senst
tū. Imo in prima figura st̄ maior est reduplicatio & non
minor potest inferri cōclusio reduplicatio. naz bene sequi-
tur: omne aial inquātū animal est albus: omnis homo est
animal. ergo ois homo inquātū homo ē albus: sed maior ē
impossibilis. sicut etiā bene sequit: omnis homo necces-
sario currit: tu es homo. ergo tu neccesario curris: sed nō seg-
tū: oē corporis inouef: hoc neccesario est corpus: ergo hoc
neccesario mouetur. C' Tertia cōclusio: nota reduplicatio
nis reduplicatio tenta nō cōueritur cum seipsa specifica-
tive tenta (patet) quia hec propositio: soz. inquātū animal
est coloratus est vera reduplicatio tenta: quia soz. est aial:
t̄ si aliqd est animal illud est coloratus. Spe^m aut̄ ten-
ta est falsa: quia per ipsam denotatur: q̄ sortes sub ratione
animalis est coloratus: q̄d est falsuz: quia st̄ sortes sub ratio-
ne animalis est coloratus: ergo in ratione seu diffinitione
animalis includitur color: q̄d est falsuz. Similiter hec ē ve-
ra: ens inquātū ens est subiectū me^m tenēdo ly inquātū
speci^m. quia ens sub rōne entis est subiectū me^m: sed redu-
uplicatio est falsa: quoniam ex ista sequit: q̄ omne ens est sub
iectū me^m: q̄d est falsuz: interdū vero talis p̄positio reddi-
tur vera: siue ly inquātū teneatur reduplicatio: sinr spe^m
ve homo inquātū homo est risibilis: medius inquātū me-
dicus est sanatio. Quādo ergo ly inquātū tenēt specifi-
cati^m: tunc est determinatio subiecti. quādo vero tenēt redu-
uplicatio tunc est determinatio predicati: t̄ hoc intēdebat
Aristoteles p̄mo p̄iōz di. q̄ reduplicatio semper tenet se
aparte p̄dicari. C' Quarta cōclusio: p̄positio reduplica-
tione siue sit olicuius q̄titatis: siue nullū: nullā oīno recipit
queriones: patet: q̄ nō sequitur sortes inquātū homo est
animal. ergo animal inquātū homo est sortes: nec sequit
nullus animal inquātū homo est soz. igitur nullus sortes
inquātū homo est animal. etiā nō sequitur: inquātū soz.
est: homo est. ergo inquātū homo est: sortes est. cuiuslibz
istarū cōsequētariū antecedens est verū: t̄ cōsequens fale-
sum. vt patet assignādo siu^m cōtradictoriū. C' Expredi p̄ cor-
etis sequitur p̄mo: q̄ aliqua inq̄tū conuenient disconue-
niūt. probatur. hec inq̄tū conuenient disconuenient de-
mōstratis soz. & p̄sonae: t̄ si sūt aliq̄. ḡ t̄. maior declarat: nā
h̄ sūt ulūt cū sūt eiusde sp̄ci sp̄ali^m: t̄ si hec sūt discon-
uenient. ḡ t̄. p̄bāt minorā si h̄ sūt ulūt h̄ sūt: t̄ si hec sūt h̄
sūt multa: t̄ si sūt multa disconuenient: ḡ ap̄mo ad v̄ltimū: h̄
si sūt ulūt disconuenient. cōstat p̄cedit q̄ aliq̄ inq̄tū sunt ea

qnā hēbis: qz nū quā hēbis gradū vt. s. sapie: r. istū aegres: nō qāē tibl: s. aic tue: nec ita: i. istā: s. a. i. istā: r. qz talis gradus nūqz: et ita acq̄situs. aū. a. i. istā: r. p. a. i. istā: erit acq̄situs: qz tūc erit ḡndus vt. s. sapie: p̄s acq̄retur quaz erit acquisitus. **C**Intelligenduz ḡl: alia quantitas acqui-
retur: nū quā tū erit acq̄sita ab aliquo: sed bñ alicui vt als
dictū est: nō tū ita dōz e de sapia: qz ita si soluz acq̄ret ate:
s. et ab aia tua: iō gradus: vt. s. sapie erit acq̄sita ab aia tua
in p̄mo i. stātā nō eē tui: r. ita si ē iconenies: qz alia duo acqui-
rant eadē sapiaz nūero: qz ab vno erit acq̄sita: r. nō ab alio.

Z p̄z dete: r. de ala tua. **C**z. **S**or. r. plato fuetunt zt̄: e. q̄l: albi: r. ita ē ita qz sor. fuit ita alb: s. fuit plato: r. tū nunqz p̄z
hoc erit ita qz sor. fuit ita albū sicut fuit plato (r. pono) qz
sor. r. plato zt̄: e. q̄l: r. vnsforiniter sūt intēsi ī albedie vlsqz
ad gradū vt. s. p. hoc i. stātā sic qz i. sor. dīnat eē p̄ remorio.
nez de pūti: r. nō plo: isto posito patz. qz qm̄ oēz gradū cito
gradū vt. s. hūt tā sor. qz plo: r. vñ illoz bñt gradū vt. s.
r. iō sor. fuit ita alb: s. fuit pla. r. qz nunqz post hoc erit ita
qz sor. fuit ita albū s. fuit pla. p̄z qz zt̄ post hoc erit ita qz
plato fuit alb: vt. s. r. nunqz post hoc erit ita qz sor. fuit al-
bus vt. s. iḡf zt̄. **C**Lōtra dato isto seḡs hoc i. conenies. pla-

to fuit albior qz sor. r. tū i. stātā albedinē hūt sor. r. plato fui-
nitā (p̄af) s. i. post ita s. distinzione sor. (r. p̄z p̄z p̄s) p̄-
r̄sionē: s. sedaz arguo: nā iteſaz albedinē hūt sor. r. tū ita i
teſaz qn̄ i. stātā. ḡfinitā albedinē hūt sor. plato āt soluz
sintā: qz hūt albedinē vt. s. r. nunqz iteſior illa. **C**Rūdet
negādo qz i. finitā albedinē hūt sor. rad p̄bōnē negāt. qz:
qz ex quo nō ē dare maximā albcdinē qnā hūt sor. aūs est
vez: qz nunqz hūt maiore albedinē vt. s. nec tātā. nā est
falz: nec argui ab exponētib ad expo: qz ita ppō i. finitā
albedinē habuit sor. sic exponitur aliquātā malbedinē
habuit sortes: r. nō est dare albedinē finitā quin ita vel tā
taz hūt sor. r. hoc ē falz. **C**Ex ista zne seḡs cor: qz sor. de-
sinit eē ita alb: s. fuit plato: r. tū nunqz erit ita qz ipse desin-
et eē ita alb: s. fuit plato. pba: nā sor. nō ē ita albū s. fuit
plato: r. fuit ita alb: s. fuit plato. qz desinit eē ita alb: s. fuit
plato: r. qz nunqz post hoc erit ita qz ipse fuit ita albū: s. fuit
plato: nec nunqz fuit ita qz ipse erit ita albū sicut erit plato:
Lōcedēt tū qz ficut in hoc i. stātā sor. desinit eē s. ilis platoni:
ita zt̄ post hoc i. stātā erit ita qz i. hoc i. stātā sor. desinit esse
s. ilis platoni r. zt̄ ante hoc fuit ita qz in hoc i. stātā ipse desin-
et esse s. ilis platoni. **C**z. **T**u fūst̄ ita i. uenies sic tu fūst̄:
r. tū nec p̄p̄s: nec p̄ i. stātā fūst̄ ita i. uenies sic tu fūst̄: r.
poni: qz tu fūst̄ i. uenies: r. tūqz fūst̄ i. uenies sic tu fūst̄: r.
tēdclaro: qz i. stātā fūst̄ ita i. uenies sic tu fūst̄ (p̄af).
n. n. i. stātā tue i. ceptiōis fūst̄ ita i. uenies sic tu fūst̄: qz tēi.
n. fūst̄ nec i. alio i. stātā post illid: qz quocūqz i. stātā dato i. ret.
i. qd r. i. stātā tue i. ceptiōis fuerūt i. finitā i. stātā: i. quoqz quoqz:
fūst̄ i. uenies: qz in i. stātā dato: nō iḡt fūst̄ ita aliquo i. stātā
ita i. uenies sic tu fūst̄: qz fūst̄ i. uenies: qz fūst̄ in aliquo i.
stātā: s. i. quolz tpe i. ceptiōis ab i. stātā tue i. ceptiōis tu fūst̄ ita
i. uenies sic tu fūst̄. Ex quo nō seḡt qz p̄ alioz tps fūst̄:
ita i. uenies sic tu fūst̄: sic tu fūst̄: qz tēi: r. a. dic tu fūst̄: iḡt
p. a. dic tu fūst̄: nō. n. fūst̄ alioz bō. p. a. dic: niss ille bō fu-
it: p̄ quolibz i. stātā i. stātā diei. Si tū i. ceptiōis eē p̄ positionē
dōp̄t: cēt xcedēt qz i. alioz i. stātā tu fūst̄ ita i. uenies sic
tu fūst̄: qz si alioz bō ē ita i. uenies: iste aliquo gradū i.
uenies est i. uenies: s. i. nullo gradū i. uenies: s. i. nullo gradū i.
uenies: i. nulo quocūqz dato i. tēi i. stātā i. uenies: ex quo nō
dabat p̄mū gradū tue i. uenies. **C**Rūdet qz arḡf solū:

Pobjec̄tō **R**ūsso p̄bat qz nō ē pole alioz boiez eē ita i. uenies p̄cise sic tu fū-
st̄. qz n. alioz bō si erit senior qz tu eris nec p̄t tñ senescē
re gn̄ tu poteris eē senior qz tu eris. ita nō potuſt̄ eē ita i.
uens gn̄ potuſt̄ eē junior: et dato qz i. ceptiōis eē p̄p̄nē de
p̄t̄. **C**Ex ista zne seḡt qz sic tu desines eē ita senex sic tu p̄ cor:
eris. s. i. p̄mo i. stātā nō eē tui: ita tu i. ceptiōis eē ita i. uenies
sic tu fūst̄: videlicet in i. stātā tue i. ceptiōis. **S**i. n. i. ceptiōis
eē p̄p̄nē de p̄t̄: eē tu fūst̄ ita i. uenies sic tu fūst̄: r. tūqz
aū nec post. **S**i aut̄ p̄ remotionē tūc tu nō fūst̄ ita i. uenies
sic tu fūst̄: r. immedie post illid i. stātā tu fūst̄ ita i. uenies sic
tu fūst̄. **C**4. **P**ole ē qz alioz monēt ita veleter sic
oliḡs p̄c̄t̄ in celo: nō tū pole qz alioz monēt ita tardē
sic aliḡs p̄c̄t̄ in celo (p̄ p̄ p̄z) qz i. celu r. sup̄. **A**n̄xa ei:
mouet ita velociter sic aliḡs p̄c̄t̄ in celo. z. p̄s declarat:
qz sic pole ē alioz ita tardē moueri sic aliḡs p̄c̄t̄ in celo: s.
i. finite tardē mouet aliḡs p̄c̄t̄ in celo. qz pole ē alioz mo-
netri i. infinite tardē: **A**n̄ ip̄l̄ dicitur. **C**Lōtra: i. tarditate obiectō
qua mouet aliḡs p̄c̄t̄ in celo: i. celu: i. ipsuſ celuz mouet: s. i. finita
tarditate mouet aliḡs p̄c̄t̄ r. tē. ḡfinita tarditate celu mo-
uet. **C**Rūdet xcedēdō nāz: r. nāz (ex quo) nō seḡt. qz: **R**ūsso
finite tardē mouet celu: s. i. finita velociter mouet aliḡs
p̄c̄t̄ i. celo: ipsuſ celu mouet i. finita velociter: qz denoia-
tio dz fieri a posuino: r. nō a p̄natino. **C**Ex ista zne seḡt: qz p̄ cor:
celu si mouet ita velociter p̄cise sic aliḡs p̄c̄t̄ i. celo: qz fūt
. a. b. duo p̄c̄t̄ celu ie q̄l̄ mota r. agn̄t sic celu mouet ita
velociter p̄cise sicut aliḡs p̄c̄t̄ i. celo: s. a. ē p̄c̄t̄ i. celo r. tē.
b. ḡf celu mouet ita velociter p̄cise sicut. a. r. ita velo-
citer p̄cise s. b. s. i. ip̄l̄ dicitur. **S**ist̄ dicit si ponat
sor. curtere mouet vlez ad. a. i. stātā post qz zt̄ i. uenies p̄ horā ve-
lociter mouet motu suu vel cursuz: qz pole est alioz curre-
rere ita velociter p̄cise sic i. finita post. a. curret sor. qz si
alioz curret ē dare maximū gradū velocitatis ei: cursus:
sed nō ē dare remi gradū quo sor. i. finita post. a. curret.
r. iō h̄arḡ nō valet: pole ē qz alioz currat velocit. qz i. me-
diate post. a. curret sor. ḡf possibile ē qz alioz currat tardius
qz i. finita post. a. curret sor. ḡf pole ē qz alioz currat ita ve-
lociter p̄cise sic i. finita post. a. curret sor.

Z p̄z **P**objec̄tō **R**ūsso dicit qz ly sic cōpātive sūptū distribu-
it: s. nō s. ilitūdīatīe sūptū: iō i. istā: tu es argū-
ita sapiēs sic aliḡs bō: distribuīt ly bō: qz ly sicut tenet cō-
paratiue. in ista vō tu hēs vocē sic puer: aut tu comedis sic
lupus: tenet ly sicut s. ilitūdīarie solūtō nō distribuitur ly
vocē: nec ly lupus. Itē ly tātū: qz ly tātū: qz lis: p̄t sumi-
dip̄t̄. s. relatiue r. redditue. p̄mo mo: s. i. distribuitur: s. bene
scđo mo. ideo negāt ista tu es tātū quātū ē aliḡs bō: qz si
gnificat qz tu es ita magnū sic aliḡs bō: r. istā ēt negaret: tu
es talis qz lis ē aliḡs bō: qz denōtūr p̄ illā: qz tu es ita qz lificā-
tus sic aliḡs bō. Ubi vōly tātū: qnātū: talis: qz lis: tenetē-
tur relatiue: vel s. ilitūdīarie solū: xcedētūr iste p̄pōce.

CAd z. **O**cep̄o: qz tu es ita sapiēs sicut ois bō: ex quo non
seḡt qz ois bō sit sapiēs: qz ly bō nō supponit nūl p̄ respectū
ad positū. iō solū seḡt: qz ois bō sapiēs ē: aut qz aliḡs bō est
sapiēs. **C**Ad 3. **N**ego istā: tu es ita sapiēs sicut tu z. d. s. r. ad
p̄bationē negāt nā: qz tertia exponēs debuit ēt ista: tu et
deus nō estis sapiētiores te: qz ē falsa: qz ex illa seḡt: qz d. s. si
est sapiētior te. Necista dicit: tu r. d. estis sapiētiores te:
tu r. d. s. nō estis sapiētiores te. lmo sūt simul falsa: r. sc̄ bñt p̄
modū dōz: qbus dat̄ dōctoriū p̄ negationē p̄positā totū.
Lōsitr dī ad alia: tu cs iō senex sic tu r. p̄ tu: negādō istā:
cuīus z. exponēt̄ istā: tu r. p̄ tu: nō estis seniores te: seu
istā: nec tu: nec p̄ tu: ē senior te. In his autē tu es sapiēs si
cut aliḡs bō: tu es ita sapiēs sic ois bō: negatio dōz totū p̄ce-
dere in z. exponēt̄. **C**Ad 4. **X**cedēt zne adductā in ter-
mis compōstis. In terminis autē simplicibus absqz deter-
minationē cōfusua illud est impossibile. Unde hec est p̄:
tu fūst̄ bō ēt: r. tū alioz erit falsa sic significando. Sist̄
dato qz preter te nemo fuit i. ista domo: hec est vera: tu fū-

sti. sic n. aliḡs bō si erit senior qz tu eris nec p̄t tñ senescē
re gn̄ tu poteris eē senior qz tu eris. ita nō potuſt̄ eē ita i.
uens gn̄ potuſt̄ eē junior: et dato qz i. ceptiōis eē p̄p̄nē de
p̄t̄.

CEx ista zne seḡt qz sic tu desines eē ita senex sic tu p̄ cor:
eris. s. i. p̄mo i. stātā nō eē tui: ita tu i. ceptiōis eē ita i. uenies
sic tu fūst̄: videlicet in i. stātā tue i. ceptiōis. **S**i. n. i. ceptiōis
eē p̄p̄nē de p̄t̄: eē tu fūst̄ ita i. uenies sic tu fūst̄: r. tūqz
aū nec post. **S**i aut̄ p̄ remotionē tūc tu nō fūst̄ ita i. uenies
sic tu fūst̄: r. immedie post illid i. stātā tu fūst̄ ita i. uenies sic
tu fūst̄.

C4. **P**ole ē qz alioz monēt ita veleter sic
oliḡs p̄c̄t̄ in celo: nō tū pole qz alioz monēt ita tardē
sic aliḡs p̄c̄t̄ in celo (p̄ p̄ p̄z) qz i. celu r. sup̄. **A**n̄xa ei:
mouet ita velociter sic aliḡs p̄c̄t̄ in celo. z. p̄s declarat:
qz sic pole ē alioz ita tardē moueri sic aliḡs p̄c̄t̄ in celo: s.
i. finite tardē mouet aliḡs p̄c̄t̄ in celo. qz pole ē alioz mo-

netri i. infinite tardē: **A**n̄ ip̄l̄ dicitur. **C**Lōtra: i. tarditate obiectō
qua mouet aliḡs p̄c̄t̄ in celo: i. celu: i. ipsuſ celuz mouet: s. i. finita
tarditate mouet aliḡs p̄c̄t̄ in celo. ḡfinita tarditate celu mo-
uet.

CRūdet xcedēdō nāz: r. nāz (ex quo) nō seḡt. qz: **R**ūsso
finite tardē mouet celu: s. i. finita velociter mouet aliḡs
p̄c̄t̄ i. celo: ipsuſ celu mouet i. finita velociter: qz denoia-
tio dz fieri a posuino: r. nō a p̄natino. **C**Ex ista zne seḡt: qz p̄ cor:
celu si mouet ita velociter p̄cise sic aliḡs p̄c̄t̄ i. celo: qz fūt
. a. b. duo p̄c̄t̄ celu ie q̄l̄ mota r. agn̄t sic celu mouet ita
velociter p̄cise sicut aliḡs p̄c̄t̄ i. celo: s. a. ē p̄c̄t̄ i. celo r. tē.
b. ḡf celu mouet ita velociter p̄cise sicut. a. r. ita velo-
citer p̄cise s. b. s. i. ip̄l̄ dicitur. **S**ist̄ dicit si ponat
sor. curtere mouet vlez ad. a. i. stātā post qz zt̄ i. uenies p̄ horā ve-
lociter mouet motu suu vel cursuz: qz pole est alioz curre-
rere ita velociter p̄cise sic i. finita post. a. curret sor. qz si
alioz curret ē dare maximū gradū velocitatis ei: cursus:
sed nō ē dare remi gradū quo sor. i. finita post. a. curret.
r. iō h̄arḡ nō valet: pole ē qz alioz currat velocit. qz i. me-
diate post. a. curret sor. ḡf possibile ē qz alioz currat tardius
qz i. finita post. a. curret sor. ḡf pole ē qz alioz currat ita ve-
lociter p̄cise sic i. finita post. a. curret sor.

Ad p̄ cor: dicit qz ly sic cōpātive sūptū distribu-
it: s. nō s. ilitūdīatīe sūptū: iō i. istā: tu es argū-
ita sapiēs sic aliḡs bō: distribuīt ly bō: qz ly sicut tenet cō-
paratiue. in ista vō tu hēs vocē sic puer: aut tu comedis sic
lupus: tenet ly sicut s. ilitūdīarie solūtō nō distribuitur ly
vocē: nec ly lupus. Itē ly tātū: qz ly tātū: qz lis: p̄t sumi-
dip̄t̄. s. relatiue r. redditue. p̄mo mo: s. i. distribuitur: s. bene
scđo mo. ideo negāt ista tu es tātū quātū ē aliḡs bō: qz si
gnificat qz tu es ita magnū sic aliḡs bō: r. istā ēt negaret: tu
es talis qz lis ē aliḡs bō: qz denōtūr p̄ illā: qz tu es ita qz lificā-
tus sic aliḡs bō. Ubi vōly tātū: qnātū: talis: qz lis: tenetē-
tur relatiue: vel s. ilitūdīarie solū: xcedētūr iste p̄pōce.

Ad 2. **C**Ad z. **O**cep̄o: qz tu es ita sapiēs sicut ois bō: ex quo non
seḡt qz ois bō sit sapiēs: qz ly bō nō supponit nūl p̄ respectū
ad positū. iō solū seḡt: qz ois bō sapiēs ē: aut qz aliḡs bō est
sapiēs. **C**Ad 3. **N**ego istā: tu es ita sapiēs sicut tu z. d. s. r. ad
p̄bationē negāt nā: qz tertia exponēs debuit ēt ista: tu et
deus nō estis sapiētiores te: qz ē falsa: qz ex illa seḡt: qz d. s. si
est sapiētior te. Necista dicit: tu r. d. estis sapiētiores te:
tu r. d. s. nō estis sapiētiores te. In his autē tu es sapiēs si
cut aliḡs bō: tu es ita sapiēs sic ois bō: negatio dōz totū p̄ce-
dere in z. exponēt̄. **C**Ad 4. **X**cedēt zne adductā in ter-
mis compōstis. In terminis autē simplicibus absqz deter-
minationē cōfusua illud est impossibile. Unde hec est p̄:
tu fūst̄ bō ēt: r. tū alioz erit falsa sic significando. Sist̄
dato qz preter te nemo fuit i. ista domo: hec est vera: tu fū-

sti. nec tu: nec p̄ tu: ē senior te. In his autē tu es sapiēs si
cut aliḡs bō: tu es ita sapiēs sic ois bō: negatio dōz totū p̄ce-
dere in z. exponēt̄.

Ad 4. **X**cedēt zne adductā in ter-
mis compōstis. In terminis autē simplicibus absqz deter-
minationē cōfusua illud est impossibile. Unde hec est p̄:
tu fūst̄ bō ēt: r. tū alioz erit falsa sic significando. Sist̄

st̄ oīs hō in illa domo; et tñ icipit ēē falsa (dato) q̄ immedia
te post hoc erit sor. i illa domo. Cōsūlt p̄cedit: q̄ aliq̄ p̄pō d
futuro affir̄a falsa icipit ēē vā (pz de ista) a n̄ p̄ps erit hō g
est: aut de ista: tu eris oīs hō in illa oomo (oato) q̄ post. a.
instans tñ tu eris in illa domo: et v̄sg ad illud instans erit
sor. i illa domo. igit̄ r̄c.

C̄ primapars principalis.

Vadragesimū tertiu sophisma. Sor. erit albior
q̄ pl̄o icipit ēē alb̄ (r̄pono) q̄ sor. et pl̄o icipit ēē
alb̄ p̄t̄ c̄t̄nōnōne de p̄t̄: et itēdānē
eoꝝ albedines eꝝ l̄r̄ ceteris p̄b̄: isto posito
arguit soph̄ ēē fālm sic: si sor. erit albior q̄
pl̄o icipit ēē alb̄: aut q̄ p̄finitū aut finituz

solv̄: si p̄finitū sor. erit albior q̄ pl̄o icipit ēē alb̄: q̄ in
finitū sor. erit alb̄: pz vñia: q̄ copatiū gradus p̄suppō suū
posi: s̄z vñia est falsū: q̄ sor. n̄q̄ hēbit nec in q̄ acgret nisi
albedine finitaz: s̄t̄ solū per finitū sor. erit albior q̄ pl̄o in
cipit ēē alb̄. Cōtra nō ē oare maximū excessū q̄ sor. erit al-
bior q̄ pl̄o icipit ēē albū: q̄ q̄cūq̄ oato nō p̄ istū p̄cise sor.

erit albior q̄ pl̄o icipit ēē alb̄. C̄ z̄. Si sor. erit albior q̄
pl̄o icipit ēē albū: q̄ pl̄o icipit ēē minus alb̄ q̄ erit sor
tes. t̄z vñia: q̄ seḡ gnāl̄r̄ sor. erit albior pl̄oē. q̄ pl̄o erit
min⁹ albus sor. et ēt̄ oe p̄t̄: sor. ē albior pl̄oē. q̄ pl̄o ē min⁹
albus sor. s̄z vñia ē falsū: q̄ sor. et pl̄o icipit ēē eꝝ l̄r̄ albi. q̄ n̄ ul
lus illoꝝ icipit ēē min⁹ albus reliq̄: nec ēt̄ min⁹ alb̄ q̄ ali-
us erit. C̄ z̄. Si sor. erit albior q̄ pl̄o icipit ēē alb̄: q̄ sor. ali
quo gradu albedis erit albus: et pl̄o aliquo gradu albedis
icipit ēē alb̄ (pz vñia) q̄ seḡ gnāl̄r̄ sor. erit albior pl̄oē. q̄ sor.
aliquo gradu albedis erit alb̄: et seḡ pl̄o aliquo gradu
albedis erit albus. s̄z vñia est falsū: q̄ q̄cūq̄ gradū albedis
dato iter istū: et nō gradū erit latitudine me⁹. quā q̄l̄bz istoz
pus acgret q̄ gradū istū. q̄nō gradū istoꝝ pl̄o icipit ēē alb̄.

4⁹ arg. C̄ 4⁹. Si sor. erit albior q̄ pl̄o icipit ēē albus: et iñ nō ē
albior q̄ pl̄o icipit ēē albus. q̄ icipit rel icipiet ēē albior q̄
pl̄o icipit ēē albus (pz vñia) ex quo affir̄a de futuro assū-
pta in ante exigit istās p̄ sui vñificatiōe: s̄z vñia ē falsū. s̄z vñia
sor. icipit ēē albior q̄ pl̄o icipit esse alb̄: q̄ ip̄o uno icipiunt
esse p̄cise equē albi: s̄z q̄ sor. n̄q̄ icipiet ēē albior q̄ pl̄o
icipit esse alb̄ arguit: q̄ q̄cūq̄ istāt̄ dato i quo sor. erit al-
bus: i isto ip̄e erit albior q̄ pl̄o icipit ēē alb̄: et immedie āte
illō istās sor. erit albior q̄ pl̄o icipit ēē albus. ergo r̄c.

In Atariz arguit sic. Sor. erit alb̄ et pl̄o incipit
ēē alb̄: et pl̄o nō incipit ēē ita alb̄ sic
sor. erit alb̄. q̄ sor. erit albior q̄ pl̄o icipit ēē alb̄. pz vñia ab
exponētib̄ ad expositiōe. añs ē vñz: q̄ vñia q̄d ē sophisma.

Lirca p̄picta sic hec p̄ma. In ifinitū mior te ē aliquia
ps tua: nulla tñ ps tua ē in ifinitū mior te (p̄t̄: ps
arguit) q̄ plus q̄ in ouplo: mior te ē aliquia ps tua: et plus q̄
in q̄druplo mior te ē aliquia ps tua: et sic in infinitū. z̄ ps est
nota: q̄ q̄cūq̄ p̄te oata tui: aut illa ē c̄qlis tibi aut ineq̄lis:
nec eq̄lis nec ieqlis: aut ē minor te in aliquia p̄portiōe finita:
et si arguit sic: aliquia ps ē minor te in ouplo et aliquia in triplo: et
aliquia in 4⁹: et sic i ifinitū. q̄ aliquia ps ē i ifinitū mior te. negat.
vñia: q̄ arguit a p̄sib̄ suppositiōib̄ d̄termiate ad vñā d̄ter-
mīata: s̄z vñia seḡ copulatiz. aliquia ps ē i z̄ mior te: et in 3⁹: et i
4⁹: et sic i ifinitū. q̄ aliquia ps ē i ifinitū mior te. añs vñia ē ip̄ole.
C̄ Ex ista ñne seḡ. q̄ in ifi⁹ aliq̄ p̄te q̄ tñ tu es maior:
nō tñ i ifi⁹ es maior aliquia p̄te q̄ tñ tu: q̄ si i ifi⁹ es maior a⁹
p̄te q̄ tñ tu: s̄z medietas tui ē ps q̄ tñ. q̄ i ifinitū tñ es ma-
ior ista medie tñ tu: ista ē ip̄ole: q̄ solū i z̄ es maior medie-
tate tñ tu. nō q̄ plus q̄ in ouplo: et ita nō ē icōueniēs q̄ in ifi⁹
aliquia p̄te q̄ tñ tu es maior: et m̄ p̄cise p̄ finitū aliquia p̄te tñ
tu es maior. Itē p̄cedo q̄ oī p̄te q̄ tñ tu es maior p̄ fini⁹
nō tñ p̄ finitū oī p̄te tua q̄ tñ tu es maior: q̄ excedis q̄l̄bz
p̄te q̄t̄m̄ tñ tu p̄ aliqd: p̄ nihil tñ tu excedis q̄l̄bz p̄te q̄t̄m̄
tñ tu es maior. C̄ z̄. In ifinitū c̄t̄ erit aliquia ps: a. p̄trāsita q̄

ipsū. a. nō tñ in ifinitū tardi⁹ erit. a. p̄trāsitu q̄ aliq̄ ei⁹ ps (z̄
pono) q̄ sor. icipiat p̄trāsire. a. sic q̄ in ifi⁹ hore futute erit
a. p̄t̄ p̄trāsitu: isto posito p̄z p̄t̄ ps ñnis: q̄ plus q̄ in z̄ c̄tinus
erit aliquia ps p̄trāsita q̄ ipsū. a. et plus q̄ in 3⁹ c̄t̄: et plus q̄ in
4⁹ c̄t̄: et sic in ifinitū. nā medietas. a. erit: et in z̄ c̄tinus p̄trā
sita q̄ totū. a. et z̄ ps in 3⁹ c̄t̄ p̄trāsita q̄z ipsū. a. et 4⁹ 14⁹
c̄t̄ p̄trāsita q̄z idē. a. et sic in ifinitū vt bñ fīstat. z̄ ps ñnis
ðclarat: q̄ si in ifi⁹ tardi⁹ erit. a. p̄trāsitu q̄ aliq̄ ei⁹ ps. igit̄
in ifi⁹ tardi⁹ erit. a. p̄trāsitu q̄ sua medietas. s̄z q̄ ē falsū: q̄
p̄cise i z̄ tardi⁹ erit. a. p̄trāsitu q̄ sua medietas. oato) q̄. a.
p̄t̄ a. tñ uñ ifi⁹ tardi⁹ monēt aliḡ p̄t̄. q̄ ip̄z. a. si tñ i ifi⁹ veloci⁹ monēt aliḡ p̄t̄. a. q̄ ip̄z. a. q̄
ita velocis monēt. a. si. aliḡ p̄t̄. a. q̄ ip̄z. a. q̄ ita tardē. C̄ z̄. z̄

for. e. albior pl̄o: et tñ n̄q̄ erit alb̄: q̄ erit pl̄o: imo pl̄o erit
alb̄: q̄ erit sor. et p̄no q̄ sor. sit alb̄: vt 4⁹: et sic māebit p̄ to
tā vitā suā. pl̄o vñ sit alb̄: vt 2⁹: et i m̄ istāt̄ hore sū erit. p̄
alb̄: vt q̄tuor: et in fine erit p̄ alb̄: vt 8. isto posito: sor. e. pl̄o.
ne albior. s̄t̄ a. mediū istās bore: nō tñ erit albior q̄ erit
pl̄o: q̄ nunq̄ erit albior q̄ vt q̄tuor et pl̄o erit alb̄: vt q̄tuor
q̄ vñ erit alb̄: vt 8. s̄o pl̄o erit albior q̄ erit sor. Et si arguit
for. erit albior pl̄o. q̄ pl̄o n̄ erit ita alb̄ sic sor. negat 2⁹: q̄ si
arguit ab expo⁹ ad vñā suarū expo⁹: s̄z solū sequit̄: q̄ al-
bior. pl̄o n̄ erit ita albus sic tñ erit sor. thoc cōcedit. C̄ Ex ista. p̄. cor⁹:

ñne sequit̄ q̄ pl̄o erit albior q̄ sor. et tñ n̄q̄ erit albior sor.
pz: dato q̄ in me⁹ istāt̄ sor. d̄finat eē: b. n. pl̄o erit albior q̄
sor. equaler isti: pl̄o erit albsor q̄ erit sor. C̄ 4⁹. Alīn erit
ita q̄ sor. ē albior q̄ ē pl̄o: et tñ n̄q̄ erit albior q̄ ē pl̄o. et
p̄no q̄ sor. sit alb̄: vt q̄nior sic ñne māebit: et pl̄o sit alb̄: i
sumo: et q̄ i fine hore erit reissa oīz suo vñsc̄ ad gradū vt 2⁹.
isto posito p̄z 2⁹: q̄ i fine hore erit ita q̄ sor. et tñ albior q̄ ē
pl̄o: et atq̄t̄ ḡt̄ur sic. sortes est albus vt q̄tuor et pl̄o so-
lum vt z̄. ergo sor. ē albior q̄ ē pl̄o. ista vñia ē bona: et aliqui
erit ita sic significat q̄ vñia: nō tñ sor. erit albior q̄ ē pl̄o: q̄ pl̄o ē al-
bior q̄ ē pl̄o. et p̄no: q̄ ipsiā sint eq̄l̄r̄ albi: et q̄ isto uñz
az̄ p̄ totā vitā eoꝝ eq̄l̄r̄ itēdāt̄: isto posito bñ itētā. C̄ Dñr.
eē expōnez cōpatiū gradus: q̄ oato isto mō expo⁹ sequit̄
multa icōueniētā. p̄mo q̄ ego sū sc̄iēt̄ te: et dō: q̄ ego sū
sc̄iēs: et tu et dō estis sc̄iēt̄: et nō tu et dō estis ita sc̄iēt̄ sicut
ego: q̄ oē oppo⁹. tu et dō estis ita sc̄iēt̄ sic ego. q̄ tu es ita
sc̄iēs sic ego. vñia ē falsū vt suppono. C̄ z̄. seḡ. q̄ aliq̄ mino
ri te: et quolibz maiori te: tu es maior: q̄ isto tu es maior oē
mōstrādo cap̄ tuū: et hoc ē min⁹ te: et q̄libet maiori te. q̄ r̄c.

C̄ z̄. seḡ. q̄ aliquo maiori te et q̄libet mior te: tu es mior:
q̄ isto tu es mior demāndo celb̄: et hoc ē mai⁹ te: et q̄libet
mior te. C̄ 4⁹. seḡ. q̄. a. ē min⁹. b. et tātū quātū ē. b. et p̄no 4. cor⁹
q̄. a. et b. sint one medie⁹ alci⁹ ñtū. isto posito arguit
sic. a. ē p̄uū: et b. ē p̄uū. et tātū quātū ē. b. ē p̄uū: et nō. b. et tātū
quātū ē. b. ē ita p̄uū sicut. a. q̄. b. et tātū quātū ē. b. ēt̄ duplū.
ad. a. p̄. icōueniēs nō seḡ: q̄ ista nō ē 3⁹ expōnēd̄ s̄z ista: tu
et dō nō estis ita sc̄iēt̄ sic ego. aut ista: nec tu nec dō estis
ita sc̄iēt̄ sic ego: q̄ ē fla. vt patuit i alio sop̄b̄. z̄ et icōueniēs
nō seḡ: q̄ si fa ps copulati reglatura p̄. p̄cedit ista:
aliquo mior te: et quolibz maiori te tu es maior: ex q̄ nō seḡ
q̄ aliquo mior te tu es maior: et quolibet maiori te ni es
maiō p̄pmutationē regis: nā ob iferōti ad situ suppono nō
valet atq̄ nō c̄t̄eta sint p̄ia: et aut q̄libet ps copulati regu-
latut acoparatiuo posito opte p̄ti negat ista (et ad pbōnē).
negat vñia: q̄ ista pp̄tē nō bñ resoluit: s̄z isto mō ē tesolue-
da. isto et q̄libet maiori te tu es maior: et hoc ē min⁹ te. q̄ r̄c.:
sed min⁹ est ip̄olis. z̄ ē icōueniēs n̄ sequit̄: q̄ si quelibz
ps cop̄ reglatur a cōpatiū posito opte p̄ti. negat ista pp̄.
et ad pbōnē negat vñia: nec bñ resoluit: sed ē resolutea: vt

z̄. cor⁹: s̄z sor. erit albior q̄ ē pl̄o: et tñ n̄q̄ erit albior sor.
pz: dato q̄ in me⁹ istāt̄ sor. d̄finat eē: b. n. pl̄o erit albior q̄
sor. equaler isti: pl̄o erit albsor q̄ erit sor. C̄ 4⁹. z̄. Alīn erit
ita q̄ sor. ē albior q̄ ē pl̄o: et tñ n̄q̄ erit albior q̄ ē pl̄o. et
p̄no q̄ sor. sit alb̄: vt q̄nior sic ñne māebit: et pl̄o sit alb̄: i
sumo: et q̄ i fine hore erit reissa oīz suo vñsc̄ ad gradū vt 2⁹.
isto posito p̄z 2⁹: q̄ i fine hore erit ita q̄ sor. et tñ albior q̄ ē
pl̄o: et atq̄t̄ ḡt̄ur sic. sortes est albus vt q̄tuor et pl̄o so-
lum vt z̄. ergo sor. ē albior q̄ ē pl̄o. ista vñia ē bona: et aliqui
erit ita sic significat q̄ vñia: nō tñ sor. erit albior q̄ ē pl̄o: q̄ pl̄o ē al-
bior q̄ ē pl̄o. et p̄no: q̄ ipsiā sint eq̄l̄r̄ albi: et q̄ isto uñz
az̄ p̄ totā vitā eoꝝ eq̄l̄r̄ itēdāt̄: isto posito bñ itētā. C̄ Dñr.
eē expōnez cōpatiū gradus: q̄ oato isto mō expo⁹ sequit̄
multa icōueniētā. p̄mo q̄ ego sū sc̄iēt̄ te: et dō: q̄ ego sū
sc̄iēs: et tu et dō estis sc̄iēt̄: et nō tu et dō estis ita sc̄iēt̄ sicut
ego: q̄ ē fla. vt patuit i alio sop̄b̄. z̄ et icōueniēs
nō seḡ: q̄ si fa ps copulati reglatura p̄. p̄cedit ista:
aliquo mior te: et quolibz maiori te tu es maior: ex q̄ nō seḡ
q̄ aliquo mior te tu es maior: et quolibet maiori te ni es
maiō p̄pmutationē regis: nā ob iferōti ad situ suppono nō
valet atq̄ nō c̄t̄eta sint p̄ia: et aut q̄libet ps copulati regu-
latut acoparatiuo posito opte p̄ti negat ista (et ad pbōnē).
negat vñia: q̄ ista pp̄tē nō bñ resoluit: s̄z isto mō ē tesolue-
da. isto et q̄libet maiori te tu es maior: et hoc ē min⁹ te. q̄ r̄c.:
sed min⁹ est ip̄olis. z̄ ē icōueniēs n̄ sequit̄: q̄ si quelibz
ps cop̄ reglatur a cōpatiū posito opte p̄ti. negat ista pp̄.
et ad pbōnē negat vñia: nec bñ resoluit: sed ē resolutea: vt

z̄. cor⁹: s̄z sor. erit albior q̄ ē pl̄o: et tñ n̄q̄ erit albior sor.
pz: dato q̄ in me⁹ istāt̄ sor. d̄finat eē: b. n. pl̄o erit albior q̄
sor. equaler isti: pl̄o erit albsor q̄ erit sor. C̄ 4⁹. z̄. Alīn erit
ita q̄ sor. ē albior q̄ ē pl̄o: et tñ n̄q̄ erit albior q̄ ē pl̄o. et
p̄no q̄ sor. sit alb̄: vt q̄nior sic ñne māebit: et pl̄o sit alb̄: i
sumo: et q̄ i fine hore erit reissa oīz suo vñsc̄ ad gradū vt 2⁹.
isto posito p̄z 2⁹: q̄ i fine hore erit ita q̄ sor. et tñ albior q̄ ē
pl̄o: et atq̄t̄ ḡt̄ur sic. sortes est albus vt q̄tuor et pl̄o so-
lum vt z̄. ergo sor. ē albior q̄ ē pl̄o. ista vñia ē bona: et aliqui
erit ita sic significat q̄ vñia: nō tñ sor. erit albior q̄ ē pl̄o: q̄ pl̄o ē al-
bior q̄ ē pl̄o. et p̄no: q̄ ipsiā sint eq̄l̄r̄ albi: et q̄ isto uñz
az̄ p̄ totā vitā eoꝝ eq̄l̄r̄ itēdāt̄: isto posito bñ itētā. C̄ Dñr.
eē expōnez cōpatiū gradus: q̄ oato isto mō expo⁹ sequit̄
multa icōueniētā. p̄mo q̄ ego sū sc̄iēt̄ te: et dō: q̄ ego sū
sc̄iēs: et tu et dō estis sc̄iēt̄: et nō tu et dō estis ita sc̄iēt̄ sicut
ego: q̄ ē fla. vt patuit i alio sop̄b̄. z̄ et icōueniēs
nō seḡ: q̄ si fa ps copulati reglatura p̄. p̄cedit ista:
aliquo mior te: et quolibz maiori te tu es maior: ex q̄ nō seḡ
q̄ aliquo mior te tu es maior: et quolibet maiori te ni es
maiō p̄pmutationē regis: nā ob iferōti ad situ suppono nō
valet atq̄ nō c̄t̄eta sint p̄ia: et aut q̄libet ps copulati regu-
latut acoparatiuo posito opte p̄ti negat ista (et ad pbōnē).
negat vñia: q̄ ista pp̄tē nō bñ resoluit: s̄z isto mō ē tesolue-
da. isto et q̄libet maiori te tu es maior: et hoc ē min⁹ te. q̄ r̄c.:
sed min⁹ est ip̄olis. z̄ ē icōueniēs n̄ sequit̄: q̄ si quelibz
ps cop̄ reglatur a cōpatiū posito opte p̄ti. negat ista pp̄.
et ad pbōnē negat vñia: nec bñ resoluit: sed ē resolutea: vt

z̄. cor⁹: s̄z sor. erit albior q̄ ē pl̄o: et tñ n̄q̄ erit albior sor.
pz: dato q̄ in me⁹ istāt̄ sor. d̄finat eē: b. n. pl̄o erit albior q̄
sor. equaler isti: pl̄o erit albsor q̄ erit sor. C̄ 4⁹. z̄. Alīn erit
ita q̄ sor. ē albior q̄ ē pl̄o: et tñ n̄q̄ erit albior q̄ ē pl̄o. et
p̄no q̄ sor. sit alb̄: vt q̄nior sic ñne māebit: et pl̄o sit alb̄: i
sumo: et q̄ i fine hore erit reissa oīz suo vñsc̄ ad gradū vt 2⁹.
isto posito p̄z 2⁹: q̄ i fine hore erit ita q̄ sor. et tñ albior q̄ ē
pl̄o: et atq̄t̄ ḡt̄ur sic. sortes est albus vt q̄tuor et pl̄o so-
lum vt z̄. ergo sor. ē albior q̄ ē pl̄o. ista vñia ē bona: et aliqui
erit ita sic significat q̄ vñia: nō tñ sor. erit albior q̄ ē pl̄o: q̄ pl̄o ē al-
bior q̄ ē pl̄o. et p̄no: q̄ ipsiā sint eq̄l̄r̄ albi: et q̄ isto uñz
az̄ p̄ totā vitā eoꝝ eq̄l̄r̄ itēdāt̄: isto posito bñ itētā. C̄ Dñr.
eē expōnez cōpatiū gradus: q̄ oato isto mō expo⁹ sequit̄
multa icōueniētā. p̄mo q̄ ego sū sc̄iēt̄ te: et dō: q̄ ego sū
sc̄iēs: et tu et dō estis sc̄iēt̄: et nō tu et dō estis ita sc̄iēt̄ sicut
ego: q̄ ē fla. vt patuit i alio sop̄b̄. z̄ et icōueniēs
nō seḡ: q̄ si fa ps copulati reglatura p̄. p̄cedit ista:
aliquo mior te: et quolibz maiori te tu es maior: ex q̄ nō seḡ
q̄ aliquo mior te tu es maior: et quolibet maiori te ni es
maiō p̄pmutationē regis: nā ob iferōti ad situ suppono nō
valet atq̄ nō c̄t̄eta sint p̄ia: et aut q̄libet ps copulati regu-
latut acoparatiuo posito opte p̄ti negat ista (et ad pbōnē).
negat vñia: q̄ ista pp̄tē nō bñ resoluit: s̄z isto mō ē tesolue-
da. isto et q̄libet maiori te tu es maior: et hoc ē min⁹ te. q̄ r̄c.:
sed min⁹ est ip̄olis. z̄ ē icōueniēs n̄ sequit̄: q̄ si quelibz
ps cop̄ reglatur a cōpatiū posito opte p̄ti. negat ista pp̄.
et ad pbōnē negat vñia: nec bñ resoluit: sed ē resolutea: vt

z̄. cor⁹: s̄z sor. erit albior q̄ ē pl̄o: et tñ n̄q̄ erit albior sor.
pz: dato q̄ in me⁹ istāt̄ sor. d̄finat eē: b. n. pl̄o erit albior q̄
sor. equaler isti: pl̄o erit albsor q̄ erit sor. C̄ 4⁹. z̄. Alīn erit
ita q̄ sor. ē albior q̄ ē pl̄o: et tñ n̄q̄ erit albior q̄ ē pl̄o. et
p̄no q̄ sor. sit alb̄: vt q̄nior sic ñne māebit: et pl̄o sit alb̄: i
sumo: et q̄ i fine hore erit reissa oīz suo vñsc̄ ad gradū vt 2⁹.
isto posito p̄z 2⁹: q̄ i fine hore erit ita q̄ sor. et tñ albior q̄ ē
pl̄o: et atq̄t̄ ḡt̄ur sic. sortes est albus vt q̄tuor et pl̄o so-
lum vt z̄. ergo sor. ē albior q̄ ē pl̄o. ista vñia ē bona: et aliqui
erit ita sic significat q̄ vñia: nō tñ sor. erit albior q̄ ē pl̄o: q̄ pl̄o ē al-
bior q̄ ē pl̄o. et p̄no: q̄ ipsiā sint eq̄l̄r̄ albi: et q̄ isto uñz
az̄ p̄ totā vitā eoꝝ eq̄l̄r̄ itēdāt̄: isto posito bñ itētā. C̄ Dñr.
eē expōnez cōpatiū gradus: q̄ oato isto mō expo⁹ sequit̄
multa icōueniētā. p̄mo q̄ ego sū sc̄iēt̄ te: et dō: q̄ ego sū
sc̄iēs: et tu et dō estis sc̄iēt̄: et nō tu et dō estis ita sc̄iēt̄ sicut
ego: q̄ ē fla. vt patuit i alio sop̄b̄. z̄ et icōueniēs
nō seḡ: q̄ si fa ps copulati reglatura p̄. p̄cedit ista:
aliquo mior te: et quolibz maiori te tu es maior: ex q̄ nō seḡ
q̄ aliquo mior te tu es maior: et quolibet maiori te ni es
maiō p̄pmutationē regis: nā ob iferōti ad situ suppono nō
valet atq̄ nō c̄t̄eta sint p̄ia: et aut q̄libet ps copulati regu-
latut acoparatiuo posito opte p̄ti negat ista (et ad pbōnē).
negat vñia: q̄ ista pp̄tē nō bñ resoluit: s̄z isto mō ē tesolue-
da. isto et q̄libet maiori te tu es maior: et hoc ē min⁹ te. q̄ r̄c.:
sed min⁹ est ip̄olis. z̄ ē icōueniēs n̄ sequit̄: q̄ si quelibz
ps cop̄ reglatur a cōpatiū posito opte p̄ti. negat ista pp̄.
et ad pbōnē negat vñia: nec bñ resoluit: sed ē resolutea: vt

z̄. cor⁹: s̄z sor. erit albior q̄ ē pl̄o: et tñ n̄q̄ erit albior sor.
pz: dato q̄ in me⁹ istāt̄ sor. d̄finat eē: b. n. pl̄o erit albior q̄
sor. equaler isti: pl̄o erit albsor q̄ erit sor. C̄ 4⁹. z̄. Alīn erit
ita q̄ sor. ē albior q̄ ē pl̄o: et tñ n̄q̄ erit albior q̄ ē pl̄o. et
p̄no q̄ sor. sit alb̄: vt q̄nior sic ñne māebit: et pl̄o sit alb̄: i
sumo: et q̄ i fine hore erit reissa oīz suo vñsc̄ ad gradū vt 2⁹.
isto posito p̄z 2⁹: q̄ i fine hore erit ita q̄ sor. et tñ albior q̄ ē
pl̄o: et atq̄t̄ ḡt̄ur sic. sortes est albus vt q̄tuor et pl̄o so-
lum vt z̄. ergo sor. ē albior q̄ ē pl̄o. ista vñia ē bona: et aliqui
erit ita sic significat q̄ vñia: nō tñ sor. erit albior q̄ ē pl̄o: q̄ pl̄o ē al-
bior q̄ ē pl̄o. et p̄no: q̄ ipsiā sint eq̄l̄r̄ albi: et q̄ isto uñz
az̄ p̄ totā vitā eoꝝ eq̄l̄r̄ itēdāt̄: isto posito bñ itētā. C̄ Dñr.
eē expōnez cōpatiū gradus: q̄ oato isto mō expo⁹ sequit̄
multa icōueniētā. p̄mo q̄ ego sū sc̄iēt̄ te: et dō: q̄ ego sū
sc̄iēs: et tu et dō estis sc̄iēt̄: et nō tu et dō estis ita sc̄iēt̄ sicut
ego: q̄ ē fla. vt patuit i alio sop̄b̄. z̄ et icōueniēs
nō seḡ: q̄ si fa ps copulati reglatura p̄. p̄cedit ista:
aliquo mior te: et quolibz maiori te tu es maior: ex q̄ nō seḡ
q̄ aliquo mior te tu es maior: et quolibet maiori te ni es
maiō p̄pmutationē regis: nā ob iferōti ad situ suppono nō
valet atq̄ nō c̄t̄eta sint p̄ia: et aut q̄libet ps copulati regu-
latut acoparatiuo posito opte p̄ti negat ista (et ad pbōnē).
negat vñia: q̄ ista pp̄tē nō bñ resoluit: s̄z isto mō ē tesolue-
da. isto et q̄libet maiori te tu es maior: et hoc ē min⁹ te. q̄ r̄c.:
sed min⁹ est ip̄olis. z̄ ē icōueniēs n̄ sequit̄: q̄ si quelibz
ps cop̄ reglatur a cōpatiū posito opte p̄ti. negat ista pp̄.
et ad pbōnē negat vñia: nec bñ resoluit: sed ē resolutea: vt

z̄. cor⁹: s̄z sor. erit albior q̄ ē pl̄o: et tñ n̄q̄ erit albior sor.
pz: dato q̄ in me⁹ istāt̄ sor. d̄fin

sam dictum est ad aliam. ubi tunc haec copulati regant a prima. Secunda est ista propria. Et si arguit sicut aliquo ostendit; et quolibet minor ita es minor. qlibet minor te tu es minor. negat. non: nec catali copio ad alteram partem valorem arguit (ex quo) copulatus stat collective. certum iconenies non sequitur: quod ista non fuit tertius exponens: sed ista: nec b. nec tamquam est. b. est ita patrum sicut. a. quod negatur. quare tunc.

Ad p^m arg^m **Ad primū** arg^m principale concedit quod in infinitum sor. erit albus: quod propter icipit esse albus. ex quod non sequitur quod sor. in infinitum erit albus: sed solū sequitur quod sor. erit albus. vnde copularis gradus presupponit suum positionem: sed non cum quocumque determinatio sua. vnde in infinitum aliquis suus pre sor. est albus: non enim in infinitum sor. est albus. Itē concedit quod propter solū finitum erit sor. tunc a. quod propter icipit esse albus: non tunc est dare maximum excessus: quod nullo gradu immediate post hoc plato erit albus: id est propter pccise vel adequate erit sor. albus: quod propter icipit esse albus. immo si sor. iam est albus: est vere dicere quod in infinitum sor. erit albus: quod propter icipit esse albus: et non pccise propter finitum sor. est albus: quod propter icipit esse albus: quod per quilibet gradum albedinis quem habet ipse esset a. quod plato icipit esse albus: non tamen per quilibet gradum pccise vel adequate: si tunc sor. est albus: plene a. dare excessus istius quo sor. est albus: plene: quod si sor. est albus: propter platonem. quod aliis est gradus quo sor. est albus: et aliis est gradus quo propter est albus. **Ad 2^m** negat. non: ad pbōne: dico quod nulla est silentio: quod ibi arguit in terminis simplicibus. hic autem est in distinctione: vnde non sequitur sor. erit maior quod est plato. quod plato erit minor quam est sor. postero propter sor. et plato iam sunt equeles: et quod sor. aliquando erit maior quod est plato: et aliquando minor est animus verum et non falsus. **Ad 3^m** negat. non: ad pbationem: dico quod nulla est silentio: quod est assignare gradum in illis: hanc autem non: quod plato icipit esse albus: propter renotionem de positione plato icipit esse albus: aliquo gradu albedinis: nullo tunc gradu albedinis icipit esse albus: quod non est albus: quod plato icipit esse albus: et inmediate p^m istius quod est pccise erit albus: quod plato icipit esse albus: et tunc ad arguit sor. et plato. icipitur esse eque albi pccise. quod sor. icipit esse ita albus pccise sicut plato icipit esse albus: negat. non: quod non immediate post hoc sor. erit ita albus: pccise sicut plato icipit esse albus: immo immediate post hoc erit albus: quod plato icipit esse albus. Et si arguit sic: sor. icipit esse albus: quod propter icipit esse albus. quod plato icipit esse in albus: negat. non: quod propter icipit esse albus: et non sequitur quod propter icipit esse albus: et non sequitur quod propter icipit esse albus: immo uterque istius icipit esse albus: quod ipsum icipit esse albus: ut bius p^m pccise. igitur tunc.

Prima pars principalis:

Ad dragesijūnū quortum sophismū. **Ad** ea doctissimū oīus hoīus: quod sōph^m sit falsum arguit: quod redit utrū lī hoīus sit distributio vel non: si distributio: quod oīus hoīus tu es doctissimum: p^m non: ab uno quietibili ad reliquum. vīus est falsus: g. et non. Itarguit lī hoīus stat determinate signet. g. duo: p. q. pccisa. ista ppō et arguit sicut: tu es doctissimum: istius: g. tu es doctissimum: hoīus: istius: vel docimū si hoīus istius: non doctissimum: hoīus: istius: qd: tu es hoīus istius: sicut nec aliqd istius: nec est docimū si hoīus istius: qd: tu es noī es noī hoīus. Itē si tu es doctissimum: oīus hoīus: g. oīus hoīus sicut fortis: tu differs ab oīib^m hoīib^m: ergo oīes hoīes sūt: scimus: n. fūas: eadē suppos. **C** 2^m. tu es doctissimum: aliquo hoīus: est ppō va. g. sōph^m foli: p^m non: et non: arguit: nā tu es doctissimum: istius: hoīus: demīrat oīib^m hoīib^m: doctis: g. tu es doctissimum: aliquo hoīus: pccisa. nā tu es doctissimum: isti sūt doctis: et isti sūt ita docti sicut tu. g. tu es doctissimum: istius: p^m non: ab expōne: ad expōne: nā: est verp: g. et non: nā: 3^m expōne: est va: quod suū dicitorū: est falsus. isti sūt ita docti sicut tu: cū ex ista sequitur quod libet istius: et ita doctū sicut tu ex quo lī isti sūt tenet alibi diuisive. **C** 3^m. si suplativū gradus distri-

buit sequit ista cē impossibilē: tū es doctissimum: aliquo hoīus: quod sequitur: tu es doctissimum: aliquo hoīus: g. nūlū hoīus: est ita doctis: sicut tu (p^m 2^m) ab expōne: ad vna suarū expōne: sed p^m non: continet est falsus: quod tu es ita doctis: sicut tu es: et non sequitur: quod becō futuro est ipolitis: tu eris doctissimum: aliquo hoīus: quod sequitur tu eris doctissimum: aliquo hoīus: et isti est hoīes docti demīrando duos quod erunt post mille annos ab istati tue desitiois: g. tū eris doctissimum: istius: p^m 2^m: asupiorū distributo ad suū iheri: cuī obiecto medio: nā: est falsum: g. et non. **C** 4^m. dato sōph^m: sequitur quod tu es doctissimum: istius: et debilissimum: istius: p^m istius: et ultimū: istius: maximū: istius: et minimū: istius: pccisa (p^m 2^m) tu et ego sumus eq̄ fortis: eq̄ magni: eq̄ pccisitatis: tu non suistis me: nec es: nec eris p^m me: nec es: et p^m istius nos demīsumur: istius posito: tu es fortissimum: istius: quod tu es fortis: et isti sunt fortis: et nullus istius est fortior te: sicut tu es debilissimum: istius: quod tu debilis: et isti sunt debiles: et nullus istius est debilior te. Los isti probantur alio adducto.

III Oppositū arguit tu es doctissimum: istius: hoīus: de mīratis duobus: quod quilibet sit te minū doctis: g. tu eo doctissimum: oīus hoīus: p^m non: ab iheriori ad suū supī: stās determinatae affirmatiue et sine impedimento. nā: est verū: ergo et consequens: quod est sōphisma.

Circa materias ultimi arg^m sit hec p^m 2^m. I. alicuius hoīus p^m 2^m aliqd sit p^m istās: nullū tū istās est pīmū istās alicuius hoīus: p^m ps arguit: quod hī aliqd est pīmū istās demīrando sor. qd nūlū pī sit: et hī aliqd hoīus: g. alicuius hoīus aliqd est pīmū istās: p^m non: are solū etib^m ad resolutū: et non arguit: aliqd istās est pīmū istās hī aliqd hoīus: g. et p^m non: ab uno quietibili ad reliquiū: et non pccisa. hoc istās est pīmū istās hī aliqd hoīus: et hoc est aliqd in istās: g. et non: maior declarat: nā hī istās est istās alicuius hoīus: et nullus istās alicuius hoc fuit istās hī aliqd hoīus: g. hoc est pīmū istās hī aliqd hoīus: p^m non: ab expōne: ad expōne: nā: est verū: g. et non: fa ps non: ostendit: quod si aliqd est pīmū istās alicuius hoīus maxime videtur: quod hoc istās pīmū: sed si hoc istās est pīmū: g. alicuius hoīus: g. alicuius hoc si aliqd istās alicuius hoīus: p^m non: ab expōne: ad vna suarū expōne: nā: est falsus: g. et non. **C** Ex ista hīne seq^m p^m cor^m rur: g. alicuius rei aliqd est ultimū istās: nullū tū istās est ultimū istās alicuius rei: aliqd rei aliqd est pīmū istās non ecē vī ultimū istās non ecē tū istās non ecē nō tū est aliqd istās pīmū vī ultimū non ecē alicuius rei: si non aliqd est ultimū istās alicuius rei: et si arguit: est pīmū istās non ecē alicuius rei (p^m) g. illud sit istās in quo nō est aliqd res: et immediate dñi illud sit aliqd res. Sicut si hoc est ultimū istās non ecē alicuius rei: quod hī istās sit in nō sit aliqd res: et quod immediate post illud erit istās alicuius rei. **C** 2^m. Si aliqd nūlū pīmo ē: illud seipstā remō tū est expōne: pīpōne depūti (p^m ps p^m) quod si aliqd nūlū pīmo: illud ē: et nō fuit sūt aliqd ē: et nō fuit illud icipit ē: g. et non: p^m declārat pīpōne: g. a. sit vna aq̄ qia icipiat ē: et pīpōne icipit et dessinat ē: et pīpōne continuationē et disceptatio: suo rūz pīmū istius posito: g. icipit ē: quod a. nūlū ē: et si immediate alicuius istās quod ē pīpōne fuit et tū: nā pīpōne: quod si a. quod nūlū pīmo ē: g. nūlū alicuius fuit (p^m 2^m) ab expōne: ad vna suarū expōne: nā: est falsus: g. et non. **C** Ex ista hīne seq^m: g. si aliqd nūlū vītio ē: illud desinat: p^m cor^m nit ē: nō tū ē: pīpōne dīpūti (p^m pīpōne) de a. aq̄. Si tū aliqd nūlū vītio non ē: illud icipit ē: et ē: si icipit ē: et pīpōne ē: de pīpōne: et si aliqd nūlū pīmo ē: illud desinat ē: et ē: si illud desinat ē: et pīpōne ē: de pīpōne ē: illud. **C** Intelligēdū quod ista ē pīpo nobile sita tenēdo lī pīmo et vītio stricte: ita g. lī pīmo ipso tētē pīpōne aliqd mēsura: et nō sūt sūt aliqd mēsura: et lī vītio signifi et quod ē: et aliqd mēsura: et nō pīlā mēsura. Vbi tū latge sūt: et sequitur: et sequitur vītio modū expōne: icipit et desinat: non hī locū ista ē: quod nūlū pīmo expōneret pīpōne alicuius: et vītio pīpōne ē: et immediate post. **C** 3^m. Ide ē pīmū istās ē ē mēdiū quod ē pīmū ē: et non istās ē tū: et tū pīmū istās ē ē mēdiū nō ē pīmū istās ē ē tū: et pīpōne: quod hoc ē pīmū istās ē ē mēdiū quod ē pīmū istās ē ē tū: et pīpōne: quod tu icipias ē ē: quod hī ē istās ē ē mēdiū quod ē pīmū istās ē ē tū:

p^m arg.

z^m arg.

z^m arg.

z^m arg.

demāndo istas p̄is: et nullū istas an̄ hoc sūt istas mundi qd̄ sūt p̄mū istas eē tui: q̄ boc sūt p̄mū istas eē mūdi q̄ p̄mū istas eē tui: p̄z 2̄a: ab exponētib⁹ ad expōta: āis eē vez: ḡ 2̄as 2̄sl̄ 2̄ced̄: q̄ idē eē vltimū istas eē dei vel mūdi: q̄ eē vltimū istas eē a: et tū nullū eē vlti⁹ istas mundi: nec aliqd̄ eē vlti⁹ istas de⁹ (p̄z) dato q̄a: desinat eē p̄pōne de p̄t: nā hoc istas p̄is eē istas eē dei: q̄ eē vltimū istas a: et nullū istas p̄ boc erit istas eē dei: q̄ erit vltimū istas eē a: ḡ 2̄.

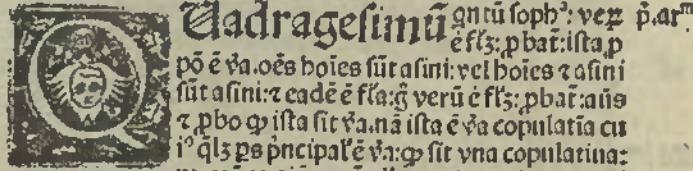
p̄ cor⁹ **C** Ex ista p̄ne seq̄: q̄ aliqd̄ erit p̄mū istas eē dei: q̄ erit p̄mū istas eē a: n̄p̄i: et tū nullū erit p̄mū istas eē dei: imo p̄mū istas eē 2̄i: si erit p̄mū istas eē a: xp̄i: qui h̄ ppō q̄lrcūḡ resoluta eē fla. Silt 2̄ced̄: q̄ aliqd̄ erit vlti⁹ istas mūdi: q̄ erit p̄mū nō eē a: n̄p̄i: et tū nullū erit vlti⁹ istas mūdi: p̄z: q̄ p̄mū nō eē a: n̄p̄i crit.

4° **p̄** **iḡ** **t̄c** **C** 4° Aliqd̄ eē maximū istop̄ p̄nō eē max⁹ istop̄ et p̄no: p̄.a. sit mag⁹. b. maius. c. v̄o max⁹. t̄c arguit sic. b. eē max⁹ istop̄ p̄nō eē max⁹ istop̄. ḡ 2̄c. p̄bat aūs. b. eē mag⁹ istop̄ et aliqd̄ istop̄ p̄nō eē maximū istop̄ eē mag⁹: et nullū istop̄ p̄nō eē max⁹ istop̄ eē maius. b. ḡ. b. eē max⁹ istop̄ p̄nō eē max⁹ istop̄ (p̄z 2̄a) ab exponētib⁹ ad expōta: āis eē vey. ḡ 2̄is. **C** Lōtra omne max⁹ eē maximū i^o: ḡ nihil eē maximū istop̄ p̄nō eē maximū istop̄ (p̄z 2̄a) ab exponētib⁹ ad vna siap̄ exponētū āis eē vez. ḡ 2̄a: s̄z 2̄a eē 2̄d̄ etorū p̄nis. ḡ 2̄c. dicēd̄: q̄ ista stat̄ fūl̄ ālgd̄ eē maximum istop̄ p̄nō eē maximū istop̄: et nihil eē maximum istop̄ p̄nō eē maximū istop̄ (dato) p̄i p̄t̄lm referat istū teriz maxi⁹: et nō istū termi⁹z aligd̄: et t̄ fa istū terminū nibil seu ly eē sciu⁹ i ly nibil: et t̄ q̄i istap̄ ppōnū p̄t̄ in dñr 2̄ced̄ et negati⁹ fz ḡ dñr̄s eē r̄lin p̄t̄ referre dñr̄la āstia. **C** Ex ista p̄ne seq̄ i codē casu: q̄ aliqd̄ eē mini⁹ istop̄ q̄ uō eē minimū isto rum: q̄. b. eē minimū istop̄: q̄ nō eē mini⁹ isto⁹. p̄b⁹. b. eē. p̄nū istop̄: et aliqd̄ istop̄ p̄nō eē mini⁹ istop̄ eē p̄nū istop̄: et nullū istop̄ p̄nō eē mi⁹ istop̄ eē minim⁹. a. b. ḡ 2̄c. vbi āt. a. b. c. sint tres boies se bñtes i for⁹ s̄c positi⁹ eē de mag⁹. v̄z 2̄ced̄: q̄ aliqd̄ bō eē fortissimus istop̄ q̄ nō eē fortissimus istop̄: et ides eē debellissimus istop̄ q̄ uō eē debellissimus istop̄.

Ad p̄ arg⁹ **E**d p̄mū di⁹ tu es doctissim⁹ istop̄: ex q̄ nō seq̄ tur: p̄ tu es bō istop̄: imo nō seq̄ q̄ tu es de nūero istop̄: stat. n. q̄ tu sis doctissim⁹ istop̄ duop̄ de mñatis sor. et pole: et q̄ tu nō sis de nūero istop̄: vt p̄z: t̄c. de ide negat̄ ista 2̄a: tu es doctissim⁹ oīuz hoīuz. ḡ oēs boies sunt docti: s̄z solū seq̄ q̄ oēs boies docti: sūt docti: q̄ talis terius nō sup̄pōit̄ nisi q̄ 2̄pat̄ez ad positi⁹: t̄cuz d̄r̄ q̄ be ne seq̄: tu es fortissim⁹ oīuz hoīuz. ḡ oēs boies sunt fortis oī q̄ bē ḡta māe: q̄ si aliqd̄ bō eē fortis: s̄z nō si aliqd̄ bō eē iste bō eē doct⁹. Itē si ista 2̄a eē bona iu oīz ab oīb⁹ boīb⁹. ḡ oēs boies sunt: hoc eē: q̄ ille: p̄uerū boies sunt: t̄ oēs boines sunt: s̄z iste nō querboies sunt docti: t̄ oēs boies sunt docti. **C** Ad z⁹ ne⁹ q̄libz istaz: tu es doctissimus ali⁹quotū hominū: tu es doctissimus istoz: demonstratis dñbus boib⁹ doctis. ita deside ne⁹ ista isti nō s̄i i docti sicut tu: et iā ista isti s̄i i docti sicut tu: q̄ ex p̄ seḡ: q̄ glz istoz nō eē ista doct⁹ sicut tu: et ex fa q̄ glz istop̄ eē i doct⁹ sicut tu: dato: q̄ soz currit et p̄lo sed⁹. q̄lz istap̄ eē fūl̄: isti currut: isti nō currut: n̄ 2̄d̄: s̄z dāf̄ p̄ negat̄ez p̄posita: si ga t̄ fz t̄cōez modū loq̄ndia admittat ea 2̄dicere iuicē: dicat: q̄ i nō eē p̄exponēs: s̄z i. n̄ istop̄ eē i doctū sicut tu: q̄ dico q̄ p̄ vtrūc̄ sexū. **C** Ad z⁹ dico q̄ ex ista tu es doc⁹ aliqd̄ p̄hoiuz: v̄z iſterri ista: n̄ bō eē i doct⁹ sicut tu: s̄z ista dis̄t⁹ n̄ lls bō eē i doct⁹ sicut tu: vel n̄ bō eē doctior te: t̄b iō: q̄ sup̄lati⁹ gra⁹ 2̄d̄ inter exponēt p̄ pos̄: et 2̄pa⁹. dñci dico ista esse pos̄ tu eris doctissim⁹ aliqd̄ hoīuz: et ad ip̄m⁹: n̄ego 2̄m⁹. q̄ ly hoīuz n̄ distri buit̄ p̄ oīb⁹ boīb⁹ q̄ erūt̄ docti ab⁹. s̄z i ordīe ad deteriatā misura. iō mīor obnīt̄ eē ista: isti t̄c̄ erūt̄ docti: q̄ negat̄ i q̄ si distribuit̄ p̄ oī boie docto: q̄ erit q̄ tu eris: nec p̄ oī boie docto q̄ erit q̄ tu eris doct⁹: s̄z p̄ oī boie docto q̄ erit p̄ t̄l̄ t̄l̄ iſterri: q̄ tu eris doct⁹ aliquo p̄hoiuz. **C** Ad 4° 2̄ced̄ oīa ista adducta nec sūt icōuenie⁹ exponēd̄ p̄pa⁹: s̄z forēt

i cōuenientia exponēdo positi⁹: et si ex his 2̄cludē q̄ p̄ idē tu es fortior istis: et debetior istis: tu es ira fortis: et ira obilis sicut isti: negatur consequentia: q̄ solus superlatius gra⁹ dus: exponit̄ duplicit̄ ut dictum est: ignit̄ et̄.

C prima pars principalis.

Gadragesimū q̄tū soph⁹: vez p̄.ar⁹
p̄ ē vā. oēs boies sūt asini: vel boies et̄ asini
sūt asini: et̄ eadē ē fūl̄: ḡ verū ē fūl̄: p̄bat: aūs
et̄ p̄bo q̄ ista sit vā: na ista ē vā copulatia cu
īl̄ q̄l̄ p̄s p̄ncipalē vā: q̄ sit vna copulatia:
p̄z: q̄ īo iūgūnt̄ p̄les cathegorice p̄ norā
copulatiōis: et̄ q̄l̄ p̄s p̄cīpīl̄ p̄ncipal sit vā: p̄z: q̄l̄ bō est vā oēs
boies sūt asini v̄l̄ boies: et̄ h̄ similī boines et̄ asini: v̄cū arguit̄
q̄ ista sit fūl̄: q̄ ē vna dis̄tūctina cui q̄l̄ p̄s p̄s ē fūl̄: ḡ sit dis̄tū
ctiua: p̄z: q̄ īo iūgūnt̄ p̄les cathegorice p̄ notā dis̄tūctio
nis. Et ex B̄ habetur q̄l̄ p̄s p̄ncipalē falsa: b. n. est falsa
oēs boies sūt asini: et̄ h̄ similī boines et̄ asini sunt asini.

C z. h̄ est vera contingens est adā non esset: et̄ eadē est falsa z. org⁹
ḡ 2̄c. p̄p̄s 2̄t̄is (p̄z) q̄ suū 2̄dictoriū ē fūl̄: s̄. nece eē adā eē: et̄
fa p̄bat: q̄ si 2̄t̄igēs eē adā nō eē. ḡ 2̄t̄igēs ē adā eē: p̄z 2̄a
p̄. Br̄. p̄p̄z dñt̄is: pp̄ de 2̄t̄igētib⁹ p̄uert̄ p̄ oppositas
q̄litates: s̄z 2̄a ē fūl̄: q̄ suū 2̄d̄ic⁹ ē vez. s̄. ipole ē adā eē cū
cōrputū n̄ possit reuerti idē nūero. **C** z. h̄ ē vā q̄tūl̄ hō ē 3. arg⁹
sor. et̄ ad̄ ē fūl̄: p̄z aūt̄ arguit̄ p̄o: q̄ oēs boies sūt eq̄lis
q̄litatis: isto poiso aliqd̄ hō ē sor: et̄ nō ē aliqd̄ hō q̄n̄ rā
tūs sit sor. ḡ q̄tūl̄ hō ē sor: p̄z 2̄a ab exponētib⁹ ad expō
situ. aūs ē vez. ḡ 2̄is. fa p̄s 2̄t̄is declarat̄: naz si q̄tūl̄
hō ē sor: et̄ tu es aliqd̄ hō. ḡ tu es sor. p̄z 2̄a: q̄ ē s̄illū in
3° p̄. h̄ ē falla. ḡ aliqd̄ p̄mis̄: nō mīor. ḡ mīor. **C** 4° pro 4° arg⁹
positio ē vā: hō ē tale aīal demāndo asini: et̄ adā eē: et̄
ḡ 2̄c. p̄z 2̄a cū mīori: q̄ ex ista seq̄: ḡ hō ē asinus: ex q̄ ly
tale tenet̄ demānfat̄e et̄ mīo: p̄bat sic. hō ē tale aīal q̄le eāst
nūs. ḡ hō ē tale aīal: p̄z 2̄a: q̄i non aīt̄ significat̄ 2̄a q̄ 2̄a:
h̄ assūpt̄ arguit̄: q̄ hō ē tale aīal coloratū et̄ talicō: coloratus
est asinus. ḡ homo ē tale aīal q̄le est asinus.

Ed Oppositi⁹ arguit̄: vez ē falsi⁹: ḡ verū ē nō ve
sic oē albu ē nīḡ: 2̄a iplicat̄ 2̄dictōes. ḡ aūs q̄ ē soph⁹.

Lirca mām p̄mi argumēti sit h̄ p̄. Aliqd̄ 2̄hypoc̄ ba⁹ p̄. 2̄

bēs plures nota⁹ iūgēdi: aq̄ p̄ nulla nisi ap̄ p̄t̄
denōi: p̄z de ista: si q̄l̄ ē et̄ ipse et̄ hō et̄ eadē alal. aut̄ d̄ ista
aliqd̄ aīal: et̄ si tu es illud: tu es asinus. nulla istap̄ pp̄o: ap̄
ap̄ p̄t̄ dñoi: p̄p̄ iūgēdi: et̄ ipse et̄ hō et̄ eadē alal. aut̄ d̄ ista
valēt̄ iā. iūgūnt̄ p̄les ca⁹ p̄notā copulatōis. ḡ. a. p̄
p̄o ē copulatia: f. b. p̄positione iūgūnt̄ plures ca⁹ p̄notā
dis̄tūctōis vel 2̄dictōis: ḡ. b. p̄p̄ ē dis̄tūctia vel 2̄dictōis
(vt p̄z) ī ex⁹ assignatis: s̄z bū seq̄: a. pp̄ h̄ p̄t̄ p̄les iūgēdi
iūgētias p̄ncipalēs p̄notā copulatōis: ḡ. a. pp̄ ē copulatia
(et̄ seq̄): b. pp̄ h̄ p̄les p̄ncipalēs iūgētias p̄notā
iūgētias p̄ncipalēs vel 2̄dictōis: ḡ. b. pp̄ ē dis̄tūctia vel 2̄dictōis
vt tu es hō vel tu es asal tu es hō vel tu es asin⁹. si antexps
ē alb⁹: aūt̄ p̄ ē copulat̄. **C** z. h̄. Aliqd̄ ē yp̄pothetica h̄s ī se
p̄les nota⁹ iūgēdi aq̄ruz n̄llā n̄st̄ ab v̄tia p̄t̄ denōiari: p̄z
de istis: tu es hō: et̄ tu es al: ḡ tu es al: tu es hō vel tu es asin⁹:
s̄z tu non es hō: ergo tu es asin⁹: p̄t̄ non p̄t̄ eē nīst̄ tōnal: et̄ h̄
nīt̄ p̄t̄ eē nīst̄ copulatina: et̄ eēnt̄ ī intelligibiles. **C** Ex ī 2̄ne Lor⁹
seq̄: q̄ non q̄l̄: pp̄ h̄s p̄les terios p̄babilis est ratione
p̄mi aliqd̄ p̄babilis: vt patuit̄ i assignatis yp̄pothetis et̄ B̄
ideo q̄l̄ s̄i p̄mi s̄i iſtu s̄i t̄l̄ s̄i 2̄dictōis: s̄i: p̄z ī illis: oīs hō
p̄t̄ soi: currit̄: oēs boies esse ē necciu⁹: nā signū v̄l̄ ē p̄mus
terius iſtu: nō tū ī p̄batione: q̄n̄ d̄enōiati: s̄z ī p̄t̄ d̄ictio
excep̄tia ē p̄m⁹ iſtu: p̄babilis: q̄ denōiati: s̄z ī p̄t̄ d̄ictio
mod⁹ ē p̄m⁹ iſtu: p̄babilis: q̄ denōiati: p̄p̄ne: et̄ s̄cda
v̄l̄ia s̄z modal: **C** z. h̄. Aliqd̄ ē yp̄po: q̄ ē denotat̄ ap̄ nec ab
v̄l̄ianō: s̄z amēdia solū: vt p̄z: iſtu s̄i aīt̄ ē bō aūt̄ ē aīal:
ergo s̄t̄ aīt̄ ē alb⁹: aīt̄ exps̄ es̄i colorat̄: tu curris et̄ tu more

XLVI

ris: lḡ hō currit: et hō monet: p̄. n. nō ē d̄it̄alis: nec fa co
putatia: s̄ q̄z ea p̄ ē rōnalis: iō amēdia nō solū q̄z istaz de
notā. **C** 4°: p̄. aliq̄ ē ypp̄ ples biis notas iugēdi aqrū
q̄z p̄ d̄notari (vt p̄) de istis: tu es bō: vel tu es capra: et tu
es a s̄n: nō ē aliq̄ ratio: quare potius sit cop̄ q̄z disi^u vel
ēxaut de ista: si aut̄ x̄ ē bō: at exp̄ ē aīal: et an exp̄ se s̄nba: pot̄
. n. Id̄nter eē copulatia vel d̄ditionalis: nulla ḡ istaz ab^u ē
d̄cedēda: negāda: vel dubitāda: s̄ disignēda: ita p̄ p̄ i sen
su diso ē d̄cedēda: et i sensu p̄posito negāda: fa vō d̄dit̄ su
pta ē d̄cedēda: et cop̄ accepta negāda ē.

Ad pm **Ex predictis** habet rusto ad pm argm: na proprio
orgm sita illa. oes boles sunt asini vel boies;
z asini sunt asini; non precedat; nec negat; nec dicitur; sed distinguat
penes dis*tin*ctium et copula*ri*llia; in pro admisso; pro sit copularia
vice*f* illa est vera; z nulloe falsaz; nec ista est dis*tin*ctiua*m*; z
precedo; quod aliqu*e* pres sunt fle; sed non pro ¹⁰⁷; uno oes pres per
cipiales sunt vere iste. sed quod yna teriat ad notaz copulati*o*is; z
alia icipit ab ea*d* non; sed in pro admittit*f* ista est dis*tin*ctiua*m*
(precedo) ista est falsaz; z nulloe vera; nec copu*ri* ¹⁰⁸ sed dis*tin*ctiua*m*
cui*o* pres per pro sunt false; z pres pro ¹⁰⁹ non sunt vere.
Sunt at*p* pres principales dis*tin*ctiua*m*; ille quaper yna teriat ad
notaz dis*tin*cti*o*is; z altera icipit ab ead*e* non. non grad*u* ista est
dis*tin*ctiua*m* et copularia*m*; sed a quod ista per notaz posse denola

Ad 2° r. **Ad 2°** d^r o^r p^r xtingēs sumit vno^b mōis. s. large: t stri-
cte. p^rio^d uertif cū ly pole: sic log^r Ari. p^r pyherminias cū
dicit: cuicuq; attribuit pole xtingēs dat eidē. 2° mō uer-
tis cū hoc sp^rleo idifferēs ad vtrūl^s: t siccacipit phs p^rpo-
ru. d. q^r ppō de xtingēti hz uerti i poppositas q^rlitates. Di-
co g^r ad illā ppōnē xtingēs ē adā nō eē: q^r sly xtingēs sumit
rū p^r mō: sic ista ppō ē rā: q^r pole ē adā nō eē: t tunc uegāt
ista xtingēs ē adā nō eē. g^r xtingēs ē adā eē. sicut nō se-
quif pole ē adā nō eē. g^r pole ē adā eē. Et ad Ari. dico: q^r lo-
quit ibi de cōiingēti bo mō: t iō si sumat xtingēs hoc mō i
ppōne dicta: ista e negāda (dicēdo) q^r istud nō ē sum i d^rcō-
rū nece ē adā eē. Et si d^r q^r Ari. dīc i p^r pyherminias: ista
eē d^rdictoria nece ē eē: xtingēs ē nō eē (dico) q^r Ari. capit ibi
xtingēs p^r mō: t nō scđo mō: vñ xtingēs q^r uertiſ cū ly pos-
sibile: facit figurā modaliū: s^r xtingēs ad vtrūl^s: nullā faci-
gutā: imo d^rdictoriū das p negatiōem ppōstā toti: t ita ista
sūt d^rdictoria cōtingēs ē te currere: nō cōtingēs ē te currere:
xtingēs ē te nō cuttere: nō cōtingēs ē te nō currere: q^r nega-
tia spp affirmatiā pbāda ē: t nō p alīc^r ppōnē figure mo-
dalīū. **L**ōtra istā distinctionē argui^r. nā data ista: seg^r q^r
oē neciuz ē xtingēs: q^r oē neciuz ē pole. **R**ur xcd^r xtingēs
t p^ris t vnter ē cōcedēdū: q^r si nece ē aliqd eē cōtingēs ē istū
eē: t q^r alīc^r ppō ē cōiigēs cui^r adeq^r tū significatiū ē neciū:
t q^r neciuz ē deū eē: t xtingēs ē deū eē: t nō xtingēs ē deū eē:
sumido diffōmīter ly xtingēs: t multa alia sunt xcd^r q^r sūt d^r
cōez modū loqndi sūt ē d^rcōez modū loqndi ē: q^r xtingēs t
pole uertif: istū tū seg^r ex mō loqndi Ari. quē mōz si bē

Ad 3^m m^o vsl:z soli q̄ otiges lumen p̄ idmet ad vltuz. C Ad
3^m ego ista: c̄stus bō ē sor. t ad p̄barō q̄ negat ḡna: nec ar
guis ab exponētib^m ad exposūū: q̄ sc̄da exponēs debuit eē
ista: n̄ ē aliquid bō gn iste sit sor. qd̄ ē falsuz. Silr n̄ valz ista
p̄fia: aliq̄lio bō currit: t n̄ ē aliq̄lis bō gn talis currat. ḡ q̄
lislbz bō currat: q̄ posito: q̄ oēs boies sint albi: quoꝝ alig
currat: t alig sedeat ē aňs veꝝ: t n̄ s falsuz: q̄ fa exponēs
vz eē ista: t n̄ ē aliq̄lis bō gn iste currat. C Ex ista r̄uisione
p^m cor^m seq̄ p. Q̄ ista n̄ repugnat formaliter: c̄stus bō est sor. aliq̄
bō n̄ ē sor. q̄ dato: q̄ nullus bō p̄ter sor. eēt c̄stus qlz ista:
rū cēt vā: nec legit. c̄stus bō ē sor. p̄lo ē aliq̄lis bō. q̄ p̄lo ē sō.
q̄ m̄ sor debuit eē ista p̄la. ē aliquid bō. sicut ēt h̄dictioriuz
maioris debuit eē istud: aliquid bō n̄ ē sor. vñ licet ly ois: t
qlz distribuat ab^m p̄ suba: n̄ th̄ ly c̄stus: t ly qlisz: z solū
p̄ tali hūte c̄titate t qlitate: t iō nulla istaz ḡnap valz de
for: c̄stus bō currit. q̄ qlz bō currit. c̄stus bō ē sō. ḡ tānī
sor. ē aliq̄lis bō: sed b̄s legit. ḡ tānī sor. ē aliquid bō. C z̄ leg

tur q̄ ista h̄na non valz; q̄ t̄usl̄ bō ē sor. ḡ nō ē aliq̄tis bō
q̄n tāt̄ sit sor. nec seḡi: q̄l̄t̄ bō currat. ḡnō ē aliq̄lis bō q̄n
talis curtat. q̄ d̄ato q̄ sor. sit ois bō t̄ currat: ē aīs vez; z
p̄ns flz; stn. aliḡt̄ bō ē sor. z iāt̄ ē aliq̄s bō: aut si aliq̄s bō
currat z talis mo^{oz} p̄les boies cē: xcedo tñ i casu isto q̄
sor. ē iāt̄ q̄t̄ ipse est: aut ē talq̄s ipse ē tenēdo reddi^{re} te
nēdo āt̄ relatiō dicit diuersitatē pp̄ sumēdo ly tāt̄: z ly ta
le. Ad 4^m
A 4^m xcedo istā bō ē tale aīal dem̄rando asinū. Ex q̄
non seḡi. q̄ bō ē asinus: l̄z b̄l̄ seḡi ex ista: bō ē illud aīal de
m̄rando asinū. vñ ly tol̄: z ly tale: l̄z sint significata denītia
nō tñ s̄ significata discrera l̄z cōia: nec ista ē s̄t̄. tal̄ bō cur
rit: l̄z idefinita b̄v̄lis: ois talis bō currat: z illius p̄t̄. aliq̄s
tal̄ bō currat: z nō sc̄i^{re} sub siḡ^{re} dem̄atio descēdere: sicut
z ips̄ siḡ^{re} oēz supponē recipit: nō tñ d̄c. pp̄ supponere p̄ isto
q̄d̄ dem̄at: sed p̄ alio. vñ xcedit q̄ tale aīal currat dem̄an
do asinū: z tñ nullus asinū currat. p̄z ponendo q̄ nlls p̄ter
sor. curtat: z q̄ ipse sit s̄llis astno i aliq̄ qualitate. ista. n. pp̄
tale aīal currat. significat quod aīal cutrēt̄ q̄d̄ ē tale quale ē:
b̄t̄ z nō xcedit: q̄ zut̄ iāl bō currat dm̄fan^o sor. z tñ s̄. n.
currat: p̄z ponēdo q̄ sor. nō currat zq̄ ois bō non sor. currat
sit tñ ois bō s̄llis s̄d. i aliquā q̄litate. nec seḡi: ois tal̄ bō cur
rit: sor. ē iste bō. ḡ sor. currat: si āt̄ d̄r̄ i minori sor. ē talis bō: de
m̄fan^o seip̄z negār̄: q̄ sor. nō ē s̄llis nec eī^{re}. Ex p̄dicti se
Loz^m
ḡ iste. pp̄ones sūt false: talis sol lucz; tal̄fenix volat: p̄
n. significat q̄ talis sol q̄lis ē iste lncz; z z^o significat q̄ talis fe
nix q̄lis ē ista volat: quo^z q̄l̄z ē falsuz cū p̄^z supp̄^z duplīcē
ēc sole r̄fa duplīcē ēc senicē: imo seḡi istā ēē falsā. tale aīal
cutrit dem̄rando asinū cutrēt̄: dato: q̄ nihil p̄ter asinū dem̄o
strū currat. q̄m̄ i assit q̄ tale aīal curtat q̄le ē i^o dm̄fatū:
l̄z nullū ē tale p̄ casuz: vñ ex ista non seḡi q̄ illis aīal cutrat:
l̄z q̄ vnuz sunile illi currat. Inted^u q̄ h̄dcā sūt z^o pp̄^z nobile
siḡ^{re} istop̄ tenox: tāt̄: tal̄: tale: q̄ k̄z cōez mōz lo^z icēdū s̄t̄
ly tal̄: t̄ tale: dem̄ta^{re} vt i portat. p̄no^z dem̄m^o nōn^o silicu
dinē: vt tale aīal currat ita illis aīal q̄l̄fī^z currat: z ita ml̄to
tiēs lacut̄ s̄l̄z ybi h̄ difficultas non h̄ locū. igitur rc.

Contra pars principalis.
Eccladragesimū sextū sōph^o pole p. arg^m
bō ē asinⁿ ē polis: tē eadē ē polis. ḡ rc. p̄z dñia:
cū z^r pte aūtis: z^r arg^m. b. ppō bō ē asinⁿ est
fa. ḡ ē polis. i^r dñia ē bōa: aūs ē pole: q̄ pole
ē ḡ ista ueritatē cū ppōne fa. ḡ t̄ p̄s ē pole
ē arg^m. pole ē ista ē pole: ḡ q̄l̄ secū uertibilis pte ē possi-
bilis: t̄ p̄s b̄ mētal bō ē asinⁿ p̄t cē polis: iūc arguit sic. b̄
p̄t cē polis: t̄ b̄ ē. ḡ b̄ ē polis: p̄z: q̄: ppō mētal ḷnāl̄ signi^{no}
nō p̄t absolni aūsa sig^m rc. Itē b̄ currēs ē asinⁿ te de^o. ḡ bō
ē asinⁿ: ista dñia ē bōa: aūs ē polis. ḡ r̄p̄s: q̄ aūs sit pole arg^m
b̄ v̄lis ē polis: oē cutrens ē asinⁿ. ḡ q̄l̄ singularis ē polis: p̄z
dñia: q̄ q̄l̄ sing^r segf ex sua v̄l: mō ex polis non segf ipole:
tē sic: q̄l̄ sing^r el^r ē polis: s̄z b̄ currēs ē asinⁿ. te demīratō ē
singularis isti^r v̄lis. ḡ b̄ singularis ē polis. **C**z^r. bcc. ppō albu^m
ē nig^r ē polis t̄ ipolis. ḡ rc. pbaf q̄ sit polis sic arguendo:
hoc ē nig^r demīratō istud qdē albu^m: ḡ albu^m ē nig^r: ista dñia
ē bona: aūs ē pole: q̄ pole ē hoc ē nig^r. ḡ t̄ p̄s est pole: q̄
ista dñia sit bona: pbaf: ex eo qdē arguit ab iferiori ad suum
supi^r affirmatiō: t̄ sine ipedimēto: vñ ista dñia ē bōa: bō ē asinⁿ
nō demīratō hōles. ḡ bō ē asinⁿ: p̄ idē t̄ ista ē bōa: p̄z dñia: q̄
sicut ly b̄ ē terius iferior ad ly bō qñ demīret bō: ita ē iferior
ad istū terius albu^m. Itē ly hoc ē terius iferior ad istū terius
albedo: qñ demīret albedo. ḡ p̄ idē ē terius iferior ad istū
terius albu^m: qñ demīret albu^m. **C**z^r. bcc. ppō chy^r ē ē possibl^r 3. arg^m
t̄ possibilis. ḡ rc. pbaf q̄ sit possibl sic arguendo: vox chy
mere ē. ḡ chy^r ē. p̄z dñia: q̄ nullius ē vox nūl̄ istud statutū ē
pole. ḡ t̄ p̄s: qdē aūs sit pole declarat: nā pole ē q̄ tu pfer-
ras ista vocē i bac ppōne chy^r ē capra: ponat ḡ i ēē t̄ argui-
tur sic: ista vox chy mere ē. ḡ aliq̄ vox chy mere ē. ḡ vox chy
mere ē. p̄z p̄. p̄tia: ab iferiori qd suuz supi^r: t̄ fa apticulari

ad suā idēfinitātē. Lōssi argumēto p̄t. pbari: q̄ vox astnī est vox bois: qz ista vox astnī i hac ppōe vocali: astnī ē capra ē vox bois. 4. h̄ ppō de nō ē possibilis et impossibilis. ḡ rc. (pbaf) q̄ sit polis sic arguedo: de' scit nō cē. ḡ de' nō est (pz dñia) qz nibil scit nisi vpx: aūs ē pole. ḡ t̄ p̄us: q̄ aūs sit pole arguit: nā h̄: de' scit nō ēē dem̄fan̄ vnu desī ite¹⁵ q̄ n̄ ē ḡ deus scit non ēē (pz dñia) ab iferiori ad siū supi¹⁶ aūs et sine ipē¹⁷: aūs ē pole. ḡ t̄ p̄us. nā d̄ ē bōa h̄ de' ite' nō erit. ḡ de' ite' non ēē: p̄ id alia erit bona cū arguaf el̄r et b̄dūtie¹⁸ taz aūs q̄ aūs ē pole (vt pz) qz ly de' stat applatiue. Mō dñli arguit: q̄ bō non ē: qz bō scit nō ēē ex eo q̄ bie bō scit Ad oppositū non ēē dem̄fando atēpm.

Ad oppositū non ēē demrando at expm.
arguit sic poē ipoē. ḡ poē ē ēn poē
(pz 29a) ab affir^u de p̄to p̄uatō ad affiratiū de p̄to ifini-
to: p̄is iplicat ūdictōez. ergo r̄ans p̄ ē sophisma.

3° **bō ē asin^o.** **gō ē asin^o.** **C** **3°** **ē.** **Aliq ppōnes iuice suertūt
q̄p vna pōt eē tā z necia: z non alia (pz de istis) hō ē astn^o:
hō ē rūdibls: q̄rū vna ē vocal v̄l scripta: talia nālē significās
m̄talis: smo si ābe sūt intales: z vna significat ad placitū: tā
nālē id seq̄. **E** **x B** **ē** **z d^o q̄ ppōes intales iuice suertūt: q̄p
vna p̄t eē x̄tigēs: talia f^o vel ipolis: pz de istis m̄talib^o de^o
ē p̄t cā ē: q̄p vna significat nālē: z alia ad placitū: ista. n. c̄ signifi-
cāt ad placitū p̄t mutare significatiū et significatiōez: z nō i^o q̄
significat nālē. **E** **x 1°** **z** **seqf. ḡ. a. b.** **ppōes suertūt iuice:**
z tūsd. a. c̄ e seq̄ ipaz stc adccqre significare: z nō ad. b. c̄: pz:
dato ḡ. a. st ista de^o ē nāliter stgnificans z. b. ista: prima cau-
sa est: stgnificans ad placitū: z vbl. c. st ista: hoc ē falsus: de-
m̄fan^o. a. z. d. ista B **ē** **flm dem̄fan^o. b. n̄t xedēdā q̄. c. d.**
nō iuices suertūt: nō obute ḡ deim̄fēn^o suertibilia: q̄. c. ē****

4° ipo¹ t.d. pol¹ vt notū ē. gr̄e. **C** 4° 5. Aliq. ppō v̄lis ē ipo¹:
e^o qlz singulis ē ipolis: r cuius supposito s̄bti corrūdet vna s̄n
glarīs: p̄z de ista: oē aīal qdē ē ista domo ē ast^o ipsa. n. ē po¹:
q̄ epole oē aīal q̄ ē i ista domo cē ast^o: r ipa sic adeq̄te sigi-
ficat: r q̄ qlz e^l stnglaris s̄t ipolis: p̄z da^o q̄ n^o aīal p̄ter te-
st i^o domo. Nec ē icōuēs q̄ aliq. ppō polis v̄a cū v̄o
fit illatiuā vni^o ipo¹: vt oē al q̄ ē i ista domo ē ast^o: m̄ es al
q̄ ē i ista domo. ḡ tu es ast^o. to^o anis ē ipole: nō ob sitre q̄ qlz
ps sit polis. **C** Ex ista ūne segf. Qd̄ aliq. v̄lis ē ipolis cuius
qlz singularis ē polis: p̄z de ista: oīs hō desinit eē auto oīs bō.
nō ē nec segf istu boiczn̄ cē ē ipole: r istu boiez non eē ē
ipole: r isti sūt oēs boies. ḡ oēs boiez nō cē ē ipole: nec argui-
tur aīglarib^o ad vniuersitatem: q̄ taž s̄nis q̄ qlz p̄g aītis p̄ter
modale ē modalis de s̄fn p̄positon illius q̄titatis. Losilē
e^o nō segf: oēs boiez nō eē ē ipole: r isti sūt oēs boies. ḡ istu
boiez n̄ eē ē ipossible: r istu boiez n̄ eē ē ipole: r ist d̄ alijs.
Ad primuz dico q̄ ista hō ē asin^o nō ē polis: l^z pos-
sit eē polis demirando vna significārem:
ad plac^o. nee segf B p̄t eē possibile. ḡ qlz secū p̄ueribilis:

pōt eē possibilis:qm̄ secū avertiblīs nālr significans nō pē
eē possibilis:deinde 2° q̄ ista hoc currēs ē aſinus ē ipoſſibili-
liſ:te de m̄fato:nō tū ſua v̄lis ē ipoſſibilis:nec ē v̄p:q̄ qlz
ſingularis alic^o v̄lis ſeq̄t ex iſta v̄li: nec eō:yt ē oñiſuz:ex q̄
aln v̄lis ē poſſibilis ⁊ ſingulares ipoſles ⁊ eō:arguedo ḡ ab
v̄li ad ſuas ſingulares ſiucti vel diſiucti:aut eō ſtive ē ac
cipiēdū ſbi^m me^m:niſi forte aln grā māe dittif:vt aln ē oñiſuz:

Ad 2^m Ad 2^m d^o ista ē ipolis: albū ē nig p: z ne istā ȏnāz Ad 2^m
boc ē nig p: demrān° albū. ḡalbū ē nig p: nec arguit ab ife-
riox ad suum supiuē: q̄ cū p̄ ly hoc demrāf albū: deteriat
sliz albedis: q̄ ē sba: z q̄ ȏus ly b̄ sc demrān° ē terminus di-
cretus p̄istī sber: z nō q̄litalis. iō p̄ ly hoc siue demrāf hō: si
ue dm̄rāf albū: p̄ ē hō sp̄ ē terius iferior ad istū teriū hō:
z cū demrāf albedo ē terius iferior ab i^m teriū albedo. iō
ista ē ipolis hoc ē nigredo dm̄rān° albe^m sic z ista: hoc ē assi-
nns te demrā°. sic. n. bō n̄ p̄ cē asin°: iō nigredo nō p̄ cē al-
bedo: l̄zalbū possit eē nig p: z ē. iō teriū discreti isto^m terio-
ru: albū: nig p: sūt illi: hoc albū hoc nig p: nec p̄t alr̄ assigna-
ri. Et si argueret sic: hoc cē nig p̄ ē pole: z hoc ē albū. ḡalbū
cē nig p̄ ē pole. negat ȏnia nac arg' aresolutōib^m ad resolutū:
or ȏus ē vna p̄o de sensu z^c officiabilis z non resolubilis.

q; *Qus e vna ppo de leni* 3° *oficiabilis et non relatiibilis.*
[Ad 3° dī breuerit accedo oēs istas ppōnes; ista vox chy^c. Ad 3°
et aliq vox chy^a ē; vox chy^e ē; si ly chy^s suⁱ i recto et i suppōe
māli; ex qz nullā seḡt qz cby^a ē; qr asuppōe māli ad suppō
nē psonalē fallit zia; si at ly chy^s sumat i obliq casū psona
liter supponēs; negaf qlz istaz. Ex his; p3 qz non seḡt; aliqs
terius cby^a ē; ḡ aliquid chy^a ē; p3 zia; qr lz arguit ab iferiori
ad suū supiⁱ in mutat suppō; eo qz ly chy^s suppⁱ māli i ate
cedēre; t̄ h̄ste psonalit̄; iō bū seḡt; aliqs terius chy^a ē; ḡ ly
aliquid chy^a ē; sic z nō seḡt chy^a ē terius. ḡ chy^a ē; lz bū seḡt; ḡ
ly chy^a ē; zis l̄t dī ad istā vox asini ē vox hois. ḡ hō ē asinius;
qz ista ppō ē ya suⁱ ly asini i suppōe māli; zly hois i suppō
ne psonalitatiter ista ppō ē ipolis. [Ad 4° dico zl̄t istaz Ad 4°
zly hois i suppōe māli; zly hois i suppōe māli; zly hois i suppōe māli;

intelligibilitia. quicquid ista ppo est va deu ite non esse i ita est va deu
verz est non esse. C Rūdeū negādo 2iam; qm illud vbu Rūsio
ite est ap̄latiū respectu cōplexi; qz sc̄oplexi; sed ly vez
n̄ est ap̄latiū nisi resp̄cū cōplexi; dstrahēdo vbu pncipale;
tñ vbu ōfonis iſtmitie; aliter ista ppō est va an̄; eē ho
m in ē est vez; qz itelligere est ōixp̄z eē hoiez; qz ḡ seḡt aixpm
eē hoiez est vez. ḡ aixps est aix̄ fore hoiez est vez. ergo
aix̄ erit adā fuisse est vez. ḡ adā fuisse chynerā posse esse ē
vez. ḡ chȳpt esse. iō terius est icōplex ōfoniſ iſfi n̄ ap̄lia
tur alij vez; nec vbu ciſtib⁹ ōfoniſ distractabit; r̄ qz non seḡt
aixp̄z nō esse ē vez. ḡ aixp̄z nō eē ē. adā fuisse est vez. iḡ
adā fuisse est aix̄ fore est vez. iḡt aixpm, fore est. nul
la chynerā esse est vez. ḡ nullā chymerā esse est. iō ly vez
ap̄lia totū cōplexū distractr̄ illō vbu vsc̄ ad ymaginabilitia;
qz illo dīd̄ isto terio falsus qz si ap̄lat icōplexū; nec distractib
nisi vbu pncipale; tñ qz ieludit negatōez d̄z iferri oppo" di
cti. vt hoiez esse asinū est flz. ergo hō nō ē asin". aixp̄z fuis
se est falsuz; ḡ aixps non fuisse deu non esse est falsum. ergo
de' est; led qz non seḡt chynerā esse est falsuz. ergo chyme.

Contra pars principalis.

$\hat{p}^m \alpha t g^m$

Eadragesimū septimus soph^a. Ileciū ē riges

pb3) b ppo B istas ē demiani istas pus
ē necita tead ē xingens. gz pz pu sū cu fo
pte antis: qz ista ppo nunc ē va:r ime pz B
erit falla. sz pz psarguis. hoc istas ēē necē
eque significat. gz ista ppo sic adeqte ē sige. ign
maior arguit: qz hoe istas ēē ēnc*c*ium (exqz)
istas ē. sz hoc istas ēē ēoc istas ē. gz b istas
ipole nō ē hoc istas ē. gz cee ē hoc istas ē.
pyherz. d. g ipole nō ēē: t necie ē queritu.
b ppo nō ē ipossibilis. hoc istas ē. t ipsa ade
oc instas ē. ergo ipole nō ē hoc instas ē. (pz
tibus ad officiatum: aūs ē ve pz gz pu sū si dz g
t carginis si hoc nō ē hoc instas ē demiani

201 args

c; et si tu es illud tu es sor. et necia et ead et tiges. qz et p[ro]p[ter]a
psauntis; qui illius copiu[m] q[ui]l[er] p[ro]p[ter]a necia; b. n. est necia; aliquid
q[ui]l[er] et fa[ct]a s[er]e necia; qz auertit cu[m] hac aditoali necia. si tu
ca sor. tu es sor. ex q[ui] non p[ot]est auerti cu[m] ista; si tu es aliquid q[ui]
tu es sor. qz tunc rclz starer magis fuisse t[em]p[or]e aliis; t[em]p[or]e aliis
qua copulatia affirmata e[st] et va; cuius vna p[ro]p[ter]a pncipalis e[st]
falsa; qz ista aditoalis e[st]; t[em]p[or]e copiu[m] da sicard; hoc e[st] d[omi]n[u]m
sor. et si tu es illud tu es sor. et hoc e[st] aliquid q[ui]l[er]. q[ui] aliquid q[ui]l[er]
et si tu es illud tu es sor. p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a resolutioe; qz copulatia
co[m]p[ar]abiliis e[st] fa[ct]a p[ro]p[ter]a depedet ap[er]tio. i. a. p[ro]p[ter]o; qz ista copulatia
e[st] attingens q[ui] ista copulatia i. a. e[st] et data q[ui] sor sit; et i. m[od]o illio

3° arg^m ista est falsa sic p*cō* significādo. **C**3°. b*dissūctiā*: tu nō cur*s* vt
tū mōueris ē necia r*atigēs*. g*r*c*p*: p*p*^ops a*ntis* sic arguēdo
si tu currio tu mōueris. g*n*i non curris vel tu mōueris: p*z*
d*ñia acōd*kōali* ad dissūctinā facias ex p*ntē* r*oppo*^o a*ntis*
eiusdē p*ditōalis*: s*z*a*n* ē neciū. g*r*z*n*s. t*q*i^o fit *atigēs*. p*v*
ex eo q*l*z ei^o p*s* ē *atigēs*: r*n*l*a* a*ltcri* repugnat. arguit i*tū*
sic. *atigēter* tu nō curris vel mōuetis: r*l*^o a*dcēq̄te* significat.
g*ē* *atigēs*: p*m*aior: *atigēter* tu i*curris*. g*ē* *atigēter* tu nō cō
ris v*l* tu mōueris: p*z* d*ñia apte* dissūctie ad rotā dissūctinā:
4° arg^m a*ntis* ē *vez*. g*r*z*n*s. **C**4°. b*dissūctiā* ē necia: tu es vel tu nō*

cs: et cad e x t i g e s . g r c . p z . p n a : c u p p t i c a n i l : e x q f i t e x p d c o
r y s : e f a a t g u i f : i s t a d i s t u c t i a n o e m a g i s v a p p p s : s p p p s
e x t i g e s . g d i l e e x t i g e s : a n s a r g u i f d u p l r . p p q r s i g n i f i c a t u z
d i s t u c t i c e s i g n i f i c a t u p p t i s : g c q d . n . e q l r c u q g e t e e e v e i t e
n o e c e t e e c e x q n i b i l n e c a l i q l r e t e n i e e . e x q r v i t a s d i s t u
c t i e e v i t a s p p p r i s : v e l s a l t e n o d e p e d z n i s t a v i t a t e p p p t i s :
q r f a p s e f a l s a . g n i b i l p f e r t a d v i t a t e d i s t u c t i e : s i e n e c p s
n i g r a c o r p s a l i g d p f e r t a d d e n o i a m c o r p s e e a l b u : f e d p o
t i s p e f i t a l i a p s e a l b a . J i e i n h a c d i l a l i g s h o e v l t u n i e s
i p s n i b i l p f e r t a d v i t a t e l g n s e q f i s t a e e x t i g e r e t r o e c o
t i g e t i c p r i e p t i s . g p l o s b e x t i g e s : t u e s v l n u n e s : n e c f a p s
a l i g d p c o n f e r t a d n e c i t a t e s e i v i t a r c m e i n s d c m .

In p̄trariū arguit necāriūz ē st̄ingēs. ḡnēcū nō ē
necū: p̄z d̄na: ab affūratiā vnl̄ dispatri
ad nezāriūz alterius. c̄ē f̄z. c̄ē z̄aūa: ab ē s̄enb̄

Lirca ad negationem alterius. q. e. f. 3. q. 7. tuis qd e sop. p. 3. maz pmi arguunti sit b pma p. Atq vlis e ne cia; et cuius supposito sibi corriundet yna singularis et tamq qlz ei?

singularis ē contingēs: p̄z d̄c q̄libet istā p̄z oīs hō ē: oē aial cōē
istā ē n̄ aial qd̄ ē: ē mor̄: n̄ oīal qd̄ desin̄t cē ē: ē h̄ ēt cōce
dī: q̄ aliq̄ v̄lis ē contingēs: t̄ cui l̄ s̄bi suppoito corr̄det vna
singularis: t̄ t̄iql̄ singulatis est necia: p̄z de istā nullū aial
qd̄ ē istā domo ē asinus: dato: q̄ tu sis oē aial qd̄ ē ē istā do
mo: nec seḡt: nec hoc aial qd̄ ē ē istā domonō ē asin̄: nec hoc
nec istō nec sic de singulis: ḡ nullū aial qd̄ ē ē istā domo est
asin̄: q̄ asis ē necia: t̄ t̄is contingēs: dato q̄ ples sint boies ē
ista domo: t̄nō alia aialia. C² 2. neiciū ē boies cē: t̄ tamē 2²
nullū neiciū ē boies cē: p̄z p̄z: q̄ h̄ ē neiciā: hō ē: t̄ ipsa ade
q̄te significat boies cē: ḡ neiciū ē boies cē: p̄z t̄nā ab officiā
tib̄ ad officiatū: aīa ē v̄p̄: ḡ t̄ t̄is: fa p̄s declarat: nā si ali
qd̄ neiciū ē boies cē: ḡ aliq̄ qd̄ nō p̄c nō cē ēt̄ boies esse:
t̄nis ē falsi: v̄l̄ breuiter hec pp̄o aliq̄ neiciū ē boies ē ē
resolubilis: ex q̄ ly neiciū l̄imitatū p̄ adiectiū tenet noia
liter t̄ resolubiliter: t̄ nō officiabilis: nō q̄liter cōq̄ resoluat
vna resoluciū ē falsa: iste ergo pp̄ones nō equalēt necessa
riū ē boies cē: t̄ aliq̄ neicariū ē boies cē: q̄ fa ē p̄uclaris: t̄
p̄ nullū ē cōtitutis: sic nec iste equalēt nullū necessariū ē bo
minē cē: t̄ nō neicariū ē boies cē: q̄tū p̄ ēt̄ v̄a: t̄ fa falsa. Lō
s̄l̄ d̄ de istis: neicariū ē istā cē: nullū neicariū ē istā ēt̄
p̄cedo q̄libz istā p̄z: nec h̄dictū: h̄dictoriū p̄se ē istud: non
neicariū ē istā cē: t̄ h̄dictoriū p̄se ē istud: aliq̄ neicariū ēt̄ in
istā ēt̄: seu ista idefinita: ens necessariū ē istā cē: q̄rū ql̄
ē falsa. C³ 2. Neicariū ē qd̄ de nō ē: t̄ contingēs ē q̄ dens 3²
nō ē: p̄ pa sic arguit: hoc ē qd̄ dcus nō ē: dem̄fan̄ d̄cū ēē: t̄
hoc ē neicariū: ergo neicariū ē q̄ de nō ē. 2² p̄s p̄bat: hoc ē
qd̄ de nō ēt̄: q̄l̄ istā p̄t̄az v̄l̄az val̄z aresoluētib̄ ad resolutū: te
nēdō ly qd̄ relatiū caūs ē v̄p̄: ergo t̄ t̄is: nec iste dñe t̄cpu
gnāt: neicariū ē qd̄ de nō ēt̄: nō neicariū ē q̄ deus nō ēt̄:
tenēdō ly q̄ i p̄ relatiē: t̄ i fa p̄t̄cie: nec seḡt neicariū ēt̄
qd̄ de nō ē: ḡ neicariū ē deū nō cē: tenēdō ly q̄ i aūt̄ reletiē si
tū teneret aūctie p̄ia ēt̄ bōa. C⁴ 2. contingēs ē aligd cē
qd̄ ipole ēē: p̄bat: h̄ pp̄o ēt̄ p̄igēs: aliq̄ ēt̄ qd̄ ipole ēt̄
esse ē: t̄ ipa adcq̄te significat aligd ēt̄ qd̄ impossibile ēt̄ cſe.
igitur contingēs ēt̄ a liquid ēt̄ quod impossibile ēt̄ cſe.
p̄z consequentia ab officiantibus ad officiatum: aīa ēt̄ ve
ritā: ḡ t̄nis. Et si arguit si cōtingēs ē aligd ēt̄ q̄l̄ ipole ē
esse: t̄ h̄ pp̄o aligd ēt̄ qd̄ impossibile ēt̄ ēt̄ sic adeq̄te significat.
ḡ h̄ pp̄o ē contingēs: negat minor: q̄fī h̄ pp̄o aligd ēt̄ qd̄ ipol
sibile ēt̄ ēt̄: significat aligd ēt̄ qd̄ ipole ēt̄ ēt̄: v̄bi p̄mū v̄bū
ifinitiū mōt̄ corrūder v̄bo p̄ncipali. In ista āt̄ contingēs ēt̄ al
igd ēt̄ qd̄ ipole ēt̄ ēt̄: p̄mū v̄bū ifinitiū mōt̄ nō respicit
v̄bū p̄ncipale: t̄ v̄l̄tū v̄bū ifinitiū mōt̄: t̄ iō ista duo sig
ficata seu orones ifinitiū id̄rat viden̄t ēt̄ ēt̄ s̄les: t̄ nō sunt.
C⁵ Ex ista h̄ne seq̄t: q̄ neice ēt̄ deū nō ēt̄ ēt̄: t̄ chymcrā nō
ēt̄ ēt̄: t̄ contingēs ēt̄ aūxp̄z ēt̄ ēt̄: t̄ aūxp̄z nō ēt̄ ēt̄: q̄ h̄ pp̄o ēt̄ ne
cessaria deū nō ēē: t̄ chy³ nō ēt̄ ēt̄: t̄ hec pp̄o ē contingēs: aūxp̄z
ēē t̄ aūxp̄s nō ēt̄ ēt̄. Ut̄ breuiter ille pp̄oes s̄t̄ v̄: si dicru se
quēs modū ē cathegoriū: si āt̄ fuerit p̄poietiū negat ille
sic t̄ iste: hec pp̄o ēt̄ neccatia dcus nō ēē: t̄ chy³ nō ēt̄ ēt̄: h̄ pp̄o ē
contingēs: aūxp̄s ēt̄ ēt̄: aūxp̄s nō ēt̄ ēt̄: imo ql̄ istā p̄z copulatia
Ad primū rūz ēt̄ impossiblls.

Sophisnia

51

Itō est hoīem eē asinū: de m̄ fando istā chy^e est: r̄ hoc ē ipole
nā km̄ cōez modū loquēdi tenēt ly ipole officiablr̄ tñō re
solublr̄. Ad 2^m xcedif q̄ ista coplatia ē xtingēs: nee faps
siḡificat queriblr̄ q̄ si tu es sor. tu es sor. aur q̄ si tu es aial
tu es sor. s̄z siḡificat queriblr̄ tota copulatiu^r q̄ aliq̄ alē
q̄ si tu es illud tu es sor: r̄ hoc ē xtingens. Et si arg. sic scđa
ps copulatiue est cōditionalis. vera. ergo necessaria. nega-
tur 2^a. q̄ alias oīctū ē: q̄ aditioalis vera cui^o nō depēdet
a ḥntē. aur abo oepēder ab aliq̄ alia ppōne q̄ ē aditioalis xti-
gēs: vt aliq̄ ppō est vera si sua ḥdictio^e ē vera. aliqua. ppō/
positio est: r̄ si ista est vera sua ḥdictoria ē vera (p̄z oe ista)
istius ppōis ḥdictoriū. ē yez oēndo scipſaz vt arguat st:
hoc ēr̄ si istō ē yez: suū ḥdictriō ē yez: r̄ hec ē aliq̄ ppō:
q̄ aliq̄ ppō ē. r̄ si ista ē vā sua ḥdictoria ē vā. Ad 3^m. oī q̄
ista dislunctia ē neccia tu nō curris vel tu moueris: q̄ suūm
ḥdictoriū ē ipole. s. tu curris tu nō moueris. rad arg^m. q̄ l3
ps ē xtingēs: r̄ nulla alteri repugnat. ḡ ē xtingēs: negat ḥna: q̄
vltra illud regrit q̄ nulla ps seḡt ad ḥdictio^m alreris: aut
q̄ ḥdictio^m p̄tūz nō iuicē repugnant: nō p̄ ps seḡt ad ḥdi-
ctoriū fe: q̄ seḡt tu nō moueris. ḡ tu nō curris. et ha ps seḡt
ad ḥdictio^m p̄ne. s. tu curris. ḡ tu moueris: de ide ḥdicto-
riū istaz p̄tū iuicē repugnat. s. tu curris tu nō moueris. Itē
cū ppō ista ppō. xtingēter tu nō curris vel tu moueris: q̄ ro-
si ly xtingēter ē oeterario toti^m oīsūctiue vel so^m p̄ p̄tis:
si p̄^m. negat ista oīsūctia (rad pbōez) negat ḥna: nec argui-
tur a p̄te oīsūctie ad totā oīsūctiuā: p̄ sic arguēdo fallit 2^a:
q̄ talis ppō nō ē oīsūctia yppothē^e pbāda: s̄z carbe^e rōe
de ly xtingēter: s̄t ē oeteratio p̄ carbe^e: xcedit ista: r̄ t̄c
cū ifert: q̄ ista ē xtingēs: tu nō curris vel tu moueris: nega-
tur ḥna: q̄ ista ppō nō ē officiabilis s̄z oīsūctie pbabilitie
suas ptes. Ad 4^m oīco q̄ ista ē neccia: tu es vel tu nō es:
r̄ nō xtingēs: r̄ cū oī q̄ ista nō ē magis vā q̄ p̄ ps: negat (r̄
cū d̄) significatū p̄ne p̄tis ē significatū disluctine toti^m (xce-
do) s̄z significatū p̄ne p̄tis ē xtingēs. ḡet significatū fe p̄tis est
xtingēs: negat ḥna: q̄ boiez cē ē bunc boiez eē: r̄ boiem eē ē
neccin^m: r̄ bunc boiez eē ē xtingēs. de ide negat q̄ vitas ist^m oī
sūctie nō depēdet nisl a vitate p̄ p̄tis imo oepēder ēt a v̄
itate fe p̄tis vna cū nō oīsūctois. Et ad arg^m ha ps ē falsa: ḡ
nō ifert ad vitatē oīsūctie (negat ḥna) nec silundo elb.
ad ppō^m: q̄ lñālib^m si plusq̄ medietss alic^m corpis ē alba il-
lud corp^e ē albū: r̄ tñō ista copulatiua ē falsa s̄t vna ps ē falsa
r̄ infinite alie v̄. Silt oīsūctia ē vā si vna ps ē vā: r̄ lñ infinite
alie false. Itē xcedo q̄ i hac oīsūctia aliq̄ hō currat vel
tu nō es: ha ps nō ifert ad vitatē. ḡne ista: tu es v̄ tu n̄ es:
(negat ḥna) q̄ h̄ tu nō es ḥdict isti: tu es: r̄ tñō isti: alig^m hō
currat modo ḥdictio oīsūctiue est causa necessitaties eius.
sicut ē causa impossibilitaris copulatiue. iei^m xc.

anno est scitum ate: seq f. n. ex casu qd tu scis vnu illo p eē veruz.
Itē oēm ppōnē quā scis eē verā: scis: s̄z tu scis. a. ppōnem
eē verā. g. a. ppōnē scis: z. a. ppō ē tibi dubia qd qōl̄z isto p
ē tibi ou^m g. rc. t g. ista: hoc ē: yez sit tibi dū^a. p; qz p ly hoc
nō oemrāt̄ nisi vnu illo p h̄dictio^m: s̄z qcūg isto p oemrāt̄o
tu ombitas illind eē yez. g. rc. C. 3. b. ppō hoc ē soz. est scita 3. arg
ate: z eadē est tibi ou^m. g. rc. t pō g. scias b̄ eē hoc: z oubites
hoc eē soz. qd tū sit soz. z scias h̄ac hoc ē hoc significare adeq
te hoc eē hoc. z illaz hoc ē soz. significare adeqte hoc eē soz.
isto poiso: b̄ ē tibi dubia hoc ē soz. qz tu dū^a hoc esse soz. z
scis ista sic adeqte significare: z g. ista sit scita ate arguit: qz
tu scis adeqtū significatū illi^m. g. rc. pbaf aisi: tu scis hoc eē
hoc: s̄z hoc eē hoc ē adeqtū significatū isti^m. g. tu scis adeq
tū significatū isti^m: p; p̄ia: cū maiōi p̄ casū: z mior arguit. nā
hoc eē hoc ē hoc eē lōz. s̄z hoc eē soz. ē adeqtū significatū il
li^m. ig. rc. C. 4. pō g. tu scias hoc eē soz. vel plōnem: oubi
tes tñ an sit soz. z dū^m an sit pla. z p; g. ista ppō hoc ē soz. ē
tibi ou^m. s̄z arguit qd ē scita ate: qz tu scis hoc esse soz. v̄l pla
tonē: z scis g. ista sic adeqte significat. g. tu scis ista. p; p̄ia:
cū maiori z miorē declaronā tu scis ista hoc ē soz. significare
adeqte hoc eē soz. g. tu scis ista significatae adeqte b̄ eē soz. v̄l
plōnē: p; p̄ia opte oisiucti ad totū dissiuctū: aūs ē pceden
dū are. g. z p̄ia. Itēz hoc eē hoc scis: z hoc ē soz. g. hoc eē soz.
scis: p; p̄ia: ab iſeriozi ad ſimū ſupi^m ſi ly soz. est terius cōis. z.
ab vno uertibili ad reliquū ſi ē rermius diſcret^m: z exp p̄ia
ſequitur: g. tu scis hoc esse soz.

Ad oppositū arguit sic. Sicutū ate ē tibi du^m. ḡ scī
tū ate ū ē scitū atē p̄z ɔ̄nā ab affū^{wz}
enī dispti ad negatiū alterī w̄sē f̄z. ē z q̄nā m̄ ē sōb.^z

Lirca māz p̄ r̄ ve rōnis sīrl̄ p̄ s̄. Tū oū t̄. a. eē vē; r̄ p̄ s̄
t̄ n̄ m̄. a. oū r̄. eē vē. p̄ ps̄ arḡ sic. h̄ pp̄ est tibi
dū. a. eē vē; q̄ adeq̄te siḡificat. a. eē vē. ḡ tu dubitas. a. eē
vē. p̄ z̄ n̄ia ab officiātib̄ ad affīm̄. a. si s̄ eē vē. ḡ t̄ n̄is. fa ps̄
arguit. nullū istop̄ oubitas eē vē oem̄rātis illis ō ē: h̄ō
ē alius; sed ō. a. ē alte pisto p̄. ḡ t̄. Et si arḡ sic tu oubitas
. a. eē vē. ḡ. a. eē vē ē tibi dū. Dcedo p̄n̄az; r̄ n̄is; ex q̄ si se
q̄t q̄. a. dubitas eē vē. q̄r̄ asfo p̄. ad f̄n̄i oisuz fallit p̄n̄a.
CEx ista ḥne seḡt. q̄. a. scis eē v̄. r̄ t̄ nullū vē scis eē. a.
p̄ p̄; q̄. hoc scis eē vē oem̄rātis. ds̄ ē; r̄ hoc est. a. ḡ. a.
scis eē. ḡ vē. z̄. seḡt. p̄. p̄ ī. ds̄ ē n̄ō scis eē. a. r̄ ip̄a ē ō. a.
p̄ casuz. Et si q̄rit de quer̄r̄ ī. a. scis eē vē. dico q̄ sic quer̄
tit. aliq̄d q̄d scis eē vē ē. a. sciu. pp̄ ō. q̄ scis eē v̄az̄. a. **C**z̄
z̄. a. scis eē id̄z̄ sibi ip̄i; r̄ t̄ n̄ m̄. a. scis eē id̄z̄ sibi ip̄i. a. p̄ ps̄;
q̄r̄ ista ō ē scis eē id̄z̄ sibi ip̄i; r̄ ip̄a ē. a. ḡ. r̄. fa ē n̄ō; q̄ nibil
scit eē. a. p̄cosu. Et si arḡ sic. a. scis eē id̄e alichii; r̄ n̄ō scis eē
id̄e alteri ab. a. ḡ. a. scis eē id̄e sibi ip̄i. a. negat. p̄ta. si c̄ nec se
q̄t tu hoc scis esse. r̄ hoc n̄ō scis eē aliq̄d ab bōie. a. hoc scis eē

hoīes. Cor i^o h̄ne seḡ. q̄ hoc scis eē.a. vel nō.a. t̄t̄.a. non
scis eē.a. nec.a. scis eē nō.a. p̄m p̄z : q̄r̄ hoc scis eē.a. vel nō.a.
oem̄an̄ istā oē. ēr̄ hocē.a. ḡ r̄. z̄. ēt̄ ēnorū:q̄r̄ q̄cūq̄ istā
rū. p̄poita hic d̄s ē. ē.a. b̄ d̄s ē nō.a. d̄r̄ q̄l̄ istaz̄. Et si argui-
tur sic: tu scis istā d̄s ē eē.a. v̄l̄ nō.a. s̄z̄ nō scis t̄t̄.a. eē.a. ḡ. scis
istā eē n̄.a. negat̄. p̄ia: q̄r̄ adiūcto stāte colē. ad alterā p̄tē
cū oist̄. v̄nī pris fallit̄. p̄ia. Cor i^o h̄ne seḡ. q̄r̄ istaz̄ eē
vez̄. t̄t̄ n̄. istaz̄ scis esse vez̄. oem̄atis illis rex sedz̄. t̄n̄
rex sedz̄. p̄m p̄s arguit̄. i^o h̄dictoria sit̄ iuicē h̄dice¹². q̄alterū
istaz̄ ē vez̄. i^o p̄ia ē bōa scita atē eē bōa: r̄a¹³ ē scitu are. q̄r̄
p̄ia: p̄z̄ p̄ia: ex̄ q̄ nō ē aliud ipedimētu. fā p̄s declarat̄ q̄l̄
istaz̄ oū¹⁴ ēē vez̄. ḡ nullū istaz̄ scis eē vez̄. t̄z̄ p̄ia: a. nō est
notū p̄ suas exponentes: et si arguit̄ sic: tu nō scis hoc istaz̄
esse vez̄ nec scis hoc istaz̄ m̄ esse vez̄. ergo non scis ali-
q̄d̄ istaz̄ oūōp̄ esse vez̄. negat̄. sequenria: s̄z̄ solū sequitur
q̄ nullū istaz̄ scis esse vez̄. Cor ista h̄ne seḡ. q̄r̄ tu scis. a.
eē vez̄. t̄t̄ nullum. a. scis eē vez̄. immo nullum vez̄ scis
eē.a. p̄z̄. i^o casu secūdi argumēti: q̄m̄ tu scis. a. esse nullū isto-
rū: nō t̄t̄ aliqd̄. a. scis eē vez̄. ne caliq̄d̄ vez̄ scis eē.a. q̄nt̄. Cor

Contra partem principalis.
Ad ragesimus octauii soph^z.
Scituz are eti
oub^m, pba^t(^rpō)g nō ɔlderes oe aliq^p
pōe nisi oe bis:oe^t ēhbō ē asinⁿ q̄rum p̄nāz
scies eē nečia^t rscd^r ipossible: sit en^t p^t oē.
a. rlateat te. i^t po^t: arguit sic. a. ē scitu ate: r
biu. g re. (p^t ɔnā) cū p^t pte astis: qr ista de^t
sta e. a. fa ps sic declarar. ois. ppō oe q̄ ɔside
nō scit eē verā: nec scit eē falsam ē sibi oubia:
ā nō scis eē verā: nec scis eē falsaz. g. a. ppō ē
ɔnā) cū maior: q̄ sic vīcif(ponaf) xū toto
nō: qr tu nō scis. a. eē vez nec scis. a. eē falsuz
h. ppō hoc ē vez ē scita ate: r eadē est tibioi
no) g. a. sit ynu illo^t rex sedet: r nullus rep
scias: sz lateat te qd istop ē a. sic latz qd istom
a. ē vez. g. hoc ē vez oemfato. a. ista ɔnis eli
ē bōa: aisi ē scitu ate. iḡr r ɔnis: qr ista ɔnis si
na ps: qr bñ scis p subm ɔntis demfari. a. r q̄

LXVIII

lū istoꝝ scis eē veꝝ: nec aliquid istoꝝ scis eē.a.pcasu. C 4°.
Tu scis. a.eē veꝝ: t̄ scis q̄ nullū. a.ē oē. a. t̄ tu nō scis hoc
eē veꝝ dem̄rato. a. pbaf:nā si tu scis h̄ eē veꝝ dem̄rato. a.
z̄ nō dem̄rāt nisi ista: rex sedet: vel nullus rex sedz: q̄ tu scis
hoc esse veꝝ p̄dū rata ista: rex sedz; vel scis hoc eē veꝝ: nñl
lus rex sedet: q̄ tu scis hoc eē veꝝ dem̄rāta ista: rex sedz: v̄l
scis hoc eē veꝝ dem̄rāta ista nlls rex sedz: nñs ē flz t̄ ca-
Cor^m sūz. C Ex ista ēne seḡt: q̄ tu scis aliquid veꝝ eē. a. t̄ n̄ scis
tū atē eē veꝝ eē. a. p; ex q̄ oē. a. orbitas esse veꝝ imo tu scis
.a. ppōez eē verā: t̄ n̄ nec. a. ppōez scis: nec scis. a. ppōez
et q̄ oē. a. t̄ tibi dubiū. C Iux pdcā (pō). 4°. ppōez alias
p̄ ppō zcessus. C p̄. aliquid ppōez scis eē verā: t̄ n̄ ista nō ē scita ate
sz ē tibi dñ. p̄z: dato q̄. l^o h̄ ē veꝝ suerti cū vno istoꝝ h̄di
ctorioꝝ: t̄ b̄ bene scias. Isto posito tu scis istam esse veraz
q̄ eam scis suerti cū vno istoꝝ nō tamē ē scita ate: sed tibi
dubia q̄ ante casum ista fuit tibi dubia t̄ laz est ipertinens.
z^o ppō C z^o ppō. aliqua ē ppositio quā scis esse falsam: t̄ aliquā
quā scis eē verā q̄rum nulla intelligit ate (p̄z) de istis. a. est
.b. a. ē. c. q̄ p̄ pñmā (pono) suerti cū fo t̄ faz suerti cū flo. i^o
poito (p̄z) p̄z: t̄ s̄ declarat: nā nullins istorū significarū
adeq̄tū intelligit ate: nec aliquid significatiū intelligit eē significa-
3° ppō tuꝝ alic^o istoꝝ. ḡ rc. C 3° ppō. aliquid ppō rā: q̄ non p̄t credi
ate scī significando (patz) de ista: hoc quod est verum cre-
dis esse falsum dato q̄ ista: deus est credas esse falsam si. n.
est possibile: ponatur in eē: t̄ arguit sic. hoc qd̄ ē veꝝ credis
eē falsum. igit tu credis hoc eē flz. nñia d̄ se fz: t̄ veꝝ arguit
sic. hoc qd̄ ē veꝝ credis eē flz. igit hoc ē veꝝ: ista pñia ē icita
ate eē bona. a. n̄ est creditū ate. ḡ t̄ nñs: quo dato tu credis
4° ppō hoc eē veꝝ: t̄ credis hoc esse flz qd̄ ē ipole. C 4°. ppō. aliq̄
ppō ē scibilis asor. t̄ plone: t̄ tu nō ē pole. q̄ ista sciat asor.
t̄ plone p̄z de ista nō istoꝝ ē dem̄ratis sor. t̄ plone: nā sor. p̄t
scire ista: t̄ plō s̄l̄r: sz non ē pole q̄ isti sciat ista: q̄ si sic poa-
tur ergo. t̄ arguit sic. sor. t̄ plō scim̄t ista: ḡ sor. t̄ plō sum̄. ḡ
aliga istoꝝ est: qd̄ est p̄dictoriū eius: quare rc.
Ad p̄^m **Ad primum** Adcedo q̄. a. est scitū ate: t̄ nego: ḡ a.
argu^m ē tibi dubiū: t̄ ad ppōez: nego mino-
rez. s. a. ē. ppō quā nō scis eē verā: nec scis eē flaz: q̄ illā d̄s ē
scis eē verā: v̄l scis eē flaz: t̄ ista ē. a. ḡ rc. t̄ ad arg^m tu n̄ scis
.a. eē veꝝ: nec scis esse flm. ergo. a. nō scis eē veꝝ: nec. a. scis
eē flz: negat 2°: q̄ arguit asfū p̄pōto ad spuz disluz: C In-
telligendū tū q̄ ista ppō omnis propō de qua q̄s p̄siderat
quā n̄ scit eē flaz: nec scit eē flaz ē sibi dñ: t̄ ē nēcīa q̄ oppoi-
tuꝝ p̄t st̄ingere (t̄ pō) q̄ tu credas firmiter sine heſtariōe
q̄ aut̄ xps erit sit tñ ita q̄ nō a. n̄ x̄ erit. Isto posito: h̄ a. n̄ x̄ erit
nō ē tibi dubia: q̄ credis firmiter q̄ ipē erit: nec ista tibi p̄-
posita dubitares: t̄ tu nō scis ista eē verā: q̄ ē flaz p̄ casum:
nec scis ista eē falsaz: q̄ credis firmiter ista eē verā: t̄ istan
ppōtā xcederes. C Ad z^m d̄. q̄ i cāu istoꝝ p̄t intelligi. a. eē
teriūz cōeꝝ suertiblē cū isto teriū veꝝ istoꝝ: t̄ scī in dubie
ista nñia nō valz. a. ē veꝝ. ḡ hoc ē veꝝ: dem̄rato. a. sicut non
seḡt instas. p̄sens ē. ḡ hoc est: dem̄rando istas p̄s: vel p̄t in
telligi istū teriūz eē. a. no^m p̄pīu vel teriūz discretū l^o qd̄ ē
veꝝ istoꝝ: sicut iste teriūs sor. ē nomē p̄pīu t̄ teriūs discre-
tus istius bois: dem̄rāt^m istū ḡ s̄or. dato: q̄ nō possint esse
p̄les sor. t̄ istoꝝ mō hec nñia ē xcedēda. a. ē veꝝ. ergo hoc ē ve-
rum dem̄rato. a. sicut h̄ sor. crit. ergo sor. erit deūrato sor.
Dicit tñ q̄ ista nñia nō ē scita ate eē bona tanq̄ sequens ex-
cāu: q̄n̄ excāu seḡt: ḡ a. n̄ illius nñtīe ē scituz ate: t̄ q̄ nñs
est tibi dubiū. ergo ex casu segtūr istā nñtīa nō sciri ate esse
bonā: verbī grā: pono q̄ scias sor. cse t̄ sit sor. corā te quez
credas eē platonē. isto posito ista nñtīa est bona: sor. ē. ergo
hoc ē sor. dem̄rando sor. t̄ xcedētibī p̄posita ē ate concedē-
da: nō tu scis eā eē bonā: q̄ ex cāu sequit: q̄ a. n̄cedens ē sci-
tūtate: t̄ q̄ nñs nō ē scitūtate ate: q̄ credis hoc esse plato-
nem. ergo ex cāu sequit istā nñtīa nō sciri ate eē bonā. De
ide cū arguit: omnē ppōez quā scis eē verā scis: sz tu scis. a.

ppōnē esse verā ergo a. ppōnē scis. negat aūs & dñia: qm̄cō
cessūz ē q̄ alīq̄ ppōnē tu scis eē verā: quet tñ ē tibi dubia:
p̄ia etiā nō valet: q̄ nō debuit sumi minori ū p̄posito sz
diuīlo. s.a. propōnē scis eē verā: & hoc negare: q̄ nullū isto
rūm scis ee vc. C Ad 3^m breuiter dico: q̄ nō scio hoc esse
sor. & nego q̄ hoc sit adeq̄tū significatū istius hoc ē
sor. & tūc ad arg^m hoc esse hoc ē hoc esse sor. & hoc eē sor. ē
adeq̄tū significatū illius. q̄ vc. negat dñia: scit non segtū
te ec ē hoīez eē: sed hoīez eē ē adequatū significatū illius
hō ē. q̄ te esse ē adequatū significatū illius hō est: & hoc pro
pter illū terminū adequatū: q̄ nō negat gn hoc eē sit signi
ficatū istius hoc ē sor. sicut nō negat gn te eē sit significatū
istius hō ē. C Ad 4^m nr̄ p̄srl̄ negādo istā: tu scis hanc hoc
esse sor. significare ad eq̄tē sor. vel platonē. & ad p̄batōem:
negat dñia: q̄ arguit ad disjunctum stās colec' rōne illius
termini adeq̄tē & termi cernētis actū mētis. scit nō segtū
tū iste terius hō p̄mo significat hoīez. i.ḡt significat p̄ hoīez
vel asinū: deinde ne^o istā dñia: hoc eē boī scis: & B ē sor. ergo
hoc eē sor. scis: q̄ ex maiori de sensu p̄posito & minori de in
eē nō segt̄ d̄ de sensu p̄posito: siue arguat ad uno auertibili
ad reliqui: siue ab inferiori ad suū supi^r: & hoc q̄ terminus
faciens cōpositionē imobilitat p̄positionē p̄cedentez: sicut
sequētēz: vñ nō sequit̄s hoc esse asinūz scis: & omnis asinus ē
indibilis. ergo hoc esse rudibile scis: nec sequitur hoc esse
hoc scis: & hoc est horro. ergo hoc esse hominez scis: sed semper
debet argui cum minori de sensu cōposito vt in sequen
ti sophismate ostenditur. igitur vc.

Secunda pars principalis.
Scitum ate est tibi dubium pbatur. Tu scia hoc esse p. at
hoc et dubitas hoc esse hoc. g. rc. (et pon) q.
laps sit a longe quē ratioē dīstātē dubitas esse sor. isto post
to: tu scis hoc esse hoc: qz hec ppositio scis ate hoc est hoc: et
ipsa sic adequate significat. g. rc. Sz arguit q. dubitas hoc
esse hoc: qz tu dubitas hoc esse sor. et scis q. hoc et sor. auertū
tur. g. tu dubitas hoc eē hoc (pz dia) ab uno cōvertibili ad
reliquiū cum termino concernētē actū mentis habētē hu-
instmodi mediū est bonuz argumētū. asis pbae pro minori:
qz scis q. hoc et ristibile auertunf. ita scis q. hoc et sor. de
mīrando sor. auertunf. Itē si tu scis hē eē hoc. g. hoc scis esse
hoc (pz dia) qz nō refert pponere et postponere pnomē de
infatuz (tūmō) nō sicut mutatio suppōnis in alio termino:
sed dia est falsuz: qz si hoc scis esse hoc. g. hoc qd credis esse
hoc scis esse hoc. vel hoc qd nō credis esse hoc scis esse hoc:
non primum quia lapideim credis esse hoc: et nullum lapi-
dem scis esse hoc. nec etiam secundum. quia quocunq; da-
to seqnitur hoc non credis esse hoc. ergo hoc non scis esse
hoc: quia credere est superi⁹ ad scire. **Secundo.** Tu scis
hoc esse sor. et dubitas hoc esse sor. ergo rc. (et pon) q. he-
ri vidisti sorte et scias istuz esse sor. quem heri vidisti: scien-
do q. neminem heri vidisti nisi sorte scias tñ hoc esse hoc:
demonstrādo sorte stantem coram te: quem aliqualiter
credas esse platonē: isto posito: tu scis hoc esse sortem: quia
scis istum esse sorte: quem heri vidisti: et neminem heri vi-
disti nisi hunc. ergo scis hunc esse sor. et dubitas hoc esse sor
tez: quia credis cum formidine eum esse platonē: vt sup-
pono. **Tertio.** Nec propositio: hoc est homo: est scita ate
esse vera: vel scita ate cē falsa: et eadem est tibi dubia. ergo
et cetera (et pon) q. aliquid scias esse hominem: et nihil du-
bites esse hominem: et scias istam propositionem hoc est ho-
mo significare precise iuxta compositionem suorum ter-
minorum: sciendo quid demonstrētur per subiectū de quo
sufficienter consideres: an sit homo vel non homo: et nihil
quod est homo credis esse nō hominem: et ecōtra. isto posito
(et admissio) arguitur sic: aliquid scis esse hominem: et nihil
dubitas esse hominem: et scis quid demonstrētur per subiectū
istius hoc est hoc: quo demonstrato sufficienter. Adheras: gn

sit hō: vel nō hō: et nihil qd est hō credas cōsēnon hō eoz: nec
et gō demonstratū scis esse hōsem: vel hō demonstratum
scis esse non hōsem: et tu scis istā: hō est hō significare pēise
iuxta cōpositionē suoz terminoꝝ: gōsta est scita ate esse vā
vel scita ate eē falsa: qz ista sit tibi dū arguit: qz aū easū
fuit tibi dubia: et iaz est imptinens casui: gō tē. C 4°. Pono
qz a. r. b. sīt ppōnes scite aic: r. c. sit p. ppō tibi dū. nescias
tū qz istaz sī tibi dū. tūc arguit: aliqz istaz est scita ate: et qz
libet istaz est tibi dubia: gō tē. (pma pars p3) pcasun: et se-
cundā declaro: qz quacūqz istaz demōstrata dubitas an hō
sit tibi dubia: qz si scis qz hō non est tibi dubiū demōstrato. b. et scis qz
vñ istaz eē tibi dubiū: gō tu scis qz. c. eē tibi dū. qd eē hō casuz.

III. Attriū orgulnur sic. sophisina est vna indefi-
nitā affirmatiua resolubilis: cui vna
resoluentiū ē vna icōpossibilis alteri qualitatis resolunt.
gō sophisina ē impōle. a. n̄s āt (p3) qz splicat hōdictionē. hō est
scitum ate: et hoc est tibi dubium: sumendo ly scitū de pre-
senti et non de preterito.

Circa mām pmi et secndi argumēti sit hō p. 2. Alesu
cōposito ad sensū diuītū: et eē cū teris pcermenti
bus actū mētis sepe fallit n̄ia (p3) qz non segunt tu scis al-
terū istaz esse verū: gō allep istaz scis esse vep: vtrūqz isto-
rū dnbitas eē vep: gō dubitas vtrūqz istaz esse vep: dē
duob̄ hōdictorys tibi dubiys. C Ex ista p̄ne seq̄: qz vtrūqz
istaz credis esse vep: et tu non credis vtrūqz istaz eē vep
(p3) Supposito qz vtrūqz istaz rex sedet: n̄ls rex sedet: ha-
beat tres euidentias eq̄liter te monentes: et p̄ter pcedit
qz aliqz istaz scis esse: et tu non credis aliqz istaz esse: ym-
mo qz ista scis esse: et non scis ista esse. vt posito qz sor: et plo-
sint alonge qz sor. videoas quē credas eē indubiusibile: plato
nem vñ nō videoas: nec de aliqz sacerdces qz sor. isto posito
hō scis eē demonstrādo sor: et hō est aliqz istaz: gō aliqz istaz
scis eē: non tu credis eē aliqz istaz esse: qz nō credis ista es-
se. Silt hō scis eē demonstrādo sor: et hō ista eē demonstrā-
do suas medietates: gō ista scis esse: nō tu scis ista eē: qz cre-
dia hō qd yides eē indubiusibile. C 2°. asensu cōposito ad
sensū diuītū: et eē cū solo pronō demō singularis mēri
in teris pcermentib̄ actū mētis est bonū arḡ: nā bene seg-
tur hō scis eē: gō scis hō esse: et eē. hoc dubitas eē: gō dubitas hō
esse: et eē. hoc apparat tibi esse: gō appetat tibi qz hoc eē: et eē:
vñ dato qz antexps non sit: et credis tu illū esse x̄d qz hoc
apparet tibi eē demāndo aū xp̄z. sīc qz appetat tibi hoc esse.
Et si arguit sic: hoc appetat tibi eē: gō hō est appetat tibi eē
qz hoc est (negat n̄ia) qz āt adiacēte ad z̄ adiacēs fallit
arḡ cū terio distrā. mō ly appens ē terius distrāb̄. Lō
tra. p. hoc segntur qz hoc appetat tibi hō qz eē: qz appetat tibi qz
hoc eē hō qz est: negat n̄ia: qz in hō cōponibus nō puerit
sensus cōpositus cū sensu dio. vñ nō segntur appetat tibi qz
hoc est assin⁹ qui est venies et hoc est: gō hoc appetat tibi assi-
nus qz est veniens. appetat tibi qz hoc ē argentū qd ē hoc: et hō
est: gō hoc appetat tibi argentū qd ē hoc: qz ex istis cōseq̄nti
bus segntur qz assin⁹ est venies et argentū est hoc: quoꝝ nullū
segntur ex istis assinibus. Et gō nō valeant iste cū tali medio
et sor. sine isto me nō valerent. sīc nech hoc vñ pō in sensu
p̄ deteriat p̄ponez relatinā: et nō in sensu diuīto: i hō vñbz
apparet. C 3°. Ex vna de sensu cōposito: et alia de inesse
nō segnturia de sensu cōposito (p3) qz non segnt tu scis. a.
eē verū: et oē. a. ē ista: rex sedet: gō tu scis istā rex sedet eē ve-
ram: nec segntur tu scis hō dōs est esse verā: et ipsa ē. a. ergo
tu scis. a. esse vep. (p3) qz patuit segntur tī et illis pmissis:
hoc de sensu diuīto. a. scis eē vep. C Ex ista p̄ne segntur.
qz tu dnbitas ista esse vera: et ista sunt. a. et tamē nec. a. dū-
bitas esse verum: nec dnbitas. a. esse verum (patet) posito
qz. a. sit vna propositione quam scias esse veram: et scias esse
a. sit tamē. a. propositione p̄la verac hoc sit tibi dubium:

etiam est concedendz qz tu dnbitas sor. C. rois sor. ē istē
hō: et tu non dubitas istum hōiem currere: p̄: dalo qz scis
istum hominem currere: sit tamē iste homo omnis sor. et
lateat te: sic qz dubites sor. currere. C Quarta 2. ex ambo
bus pmissis de sensu cōposito sequitur sībi correspon-
dens de sensu cōposito. nam bene sequitur tu scis. a. eē
verum: et scis qz omne. a. est ista rex sedet: ergo tu scis istam
esse veram: ui credis hoc esse verum: et credis qz hoc est. a.
ergo tu credis. a. eē verū: et tamē valeret cuz isto verbo
scio sed cēm isto verbo dubito non valer talis consequen-
tia. dubitas hoc esse vñz et scis qz hoc est. a. qz. ui dubitas. a.
esse verū (dato) verum qz qlibet istaruz sit. a. deus est: et rex
sedet: est antecedens verum: et consequens falsum. tamen
bene sequitur cum rali minori tu scis qz tu scis qz hoc est. a.
contra etiam non sequitur tu dnbitas. a. eē verū: et scis qz hō
est. a. ergo tu dnbitas hoc eē verū: dato. n. qz scis quā-
libet istarum esse. a. rex sedet: cbymera est: et qz nihil sit. a.
nisi vna illarum est antecedens verū: et consequens falsū
demonstrando istaz cbymeta est. Ubi tamē argueretur
cum tali medio. tu scis quod rali hoc est. a. est consequētia
bona. C Intelligentum qz cum isto verbo volo tales mi Nōbile
nor non sufficeret: quia non sequitur tu vis percutere istuz
et scis qz tantum iste est sacerdos: ergo tu vis percutere sa-
cerdotem: quia forte non vis percutere istum in eo qz ē sa-
cerdos: sed in eo qz est malus: vel tibi inurilis. tamen bene
sequitur: qz sacerdotem vis percutere. econtra anteꝝ bene
sequit: vt tu vis percutere sacerdotem: seu videre papam
et scis qz tu iste est papa: vel sacerdos: ergo tu vis percutere
re seu videre istum.

Ad p̄m concedo qz tu scis hoc eē hoc: et nego qz Ad p̄m
ni dubites hoc eē hoc (z ad or̄) tu du-
bitas hoc eē sor. et scis qz hoc eē sor. querunt: gō tu dnbitas hō
esse hoc: negat inior tāqz repugnās casu: qz bū segntur tu
scis hoc eē hō: et nō scis hoc eē sor: gō nō scis qz hoc eē sor. con-
uertim. Deis pcedo ista p̄nia, ui scis hoc eē hoc: gō hoc scis
eē hoc: et p̄l pcedo qz hoc qd credis tē hoc scis ee hoc: et tē
ad arḡ: lapidē scis vel credis tē hoc: et n̄l m̄ lapidē scis eē
hoc: gō tē. (negat p̄nia) vñ, si lapis ē alonge quē credas esse
sor. hoc est rā: hoc qd credis eē hoc scis esse hoc: demōstrā-
do sp̄ illud qd tu vides: et p̄l negat ista. nullū lapidez scis
esse hoc: si at sor. est alonge qz eredit esse lapis: iterū pcedit
eadem prop̄z p̄p̄z hōam non valere. C Ad z̄ pcedo qz tu Ad z̄
dubitatis hoc esse sor. et tunc ad rōem tu scis istū eē sor. quez
heri vidisti. et neiem heri vidisti nisi istū: gō tu scia bunc eē
sor. (negat p̄nia) vt patuit in tertia p̄ne: sz bene segntur cuz
tali minori: et scis qz nezez heri vidisti nisi istū: sz hoc nega-
nir tāqz repugnās. C Ad 3°. dī qz non ē inconueniens vt
supra ostēsuz est: qz aliqz prop̄p̄z sciaē esse vā ate: vel sciatur
ote esse flā: et qz ista sit tibi dubia: ad arḡ tī cū pcluditur
qz hoc demōstratū scis eē hōem: vel hoc demōstratū scis nō
esse hōem: negat p̄nia: qz cū tolo anteꝝ stat qz illud dem̄fa-
tum cōsideres eē hōem vel non hōem: nō coñsidero illud eē
hōem: nec cōsiderādo illud non eē hōem: sīc est aliqz ppō
quā credis eē verā: vel nō verā: et nī istā non credis eē ve-
ram: nec istā credis eē non vetam. Et vbi oia polia adbu-
ponerent in aūtenon dz r̄sideri ad istā: hoc ē hō: sen ad ali
quaz istaz: hoc demōstratū scis eē hōem: hoc demōstratum
scis non eē hōem: nī exp̄matō distincē specificē quid de-
mōstret p̄sbm illū: cōcedo. n. qz scio qd dem̄re p̄sbm illū
non tāqz vñz: sz tanqz seq̄ns: et iō qz istaz ppōnum manet
intelligibilis m̄bi vñz quo sciaz quid dem̄re p̄ nomē de
monstratiū: qz obz nulla tal ē coneedenda: neganda: du-
bitanda: vel distinguenda: nī p̄liū certificatio facta sit. C Ad 4°
admissio casu nego qz qlibet istaruz sit tibi dubia:
et cuz dī quacūqz istarum dentifata cu dnbitas an dubites
istam nē. ynde stat qz sciam. a. vel. b. propositionem et nō

scis me scire istaz: et dubitare e. pponem: et non sciā nec dubi-
te me dubitare istam: qz forte non considerabo: s: qz sciā vel
dubitare aliquam ppositionem: et dubitare me scire istaz: aut
dubitare me dubitare istam: hoc est impossibile: qm tunc du-
bitare me scire sic esse: vel sic esse: qd est impossibile. Nam
si illud est possibile potius ergo qz tu dubitas te scire an-
techristum esse: et arguitur sic: tu dubitas te scire antechri-
stum e: g: tu dubitas te scire an xpz e: et consideras an scias
an xpz e: p: qz qz eadē cū aūtē: et sedā e for-
malē seqnā: nemo. n. dubitat se scire nisi consideret. Tunc vī-
tra: tu dubitas te scire an xpz e: et consideras an scias an xpz
e: g: tu scis an xpz e: p: qz qz ex opposito qnis cū mio-
ri legē oppositū maioris. Nam segē tu non scis an xpz e: et
consideras an scies antixpz e: g: pcpis te non scire an xpz
e: et p: qz non dubitas te scire an xpz e: Deinde arguit alia
ps conditionalis: s: tu nō scela an xpz e: et eodē aste tu dubi-
tas te scire an xpz e: et consideras an scias an xpz e: qz ex op-
posito cū eadē pmissa segur oppositū alteri pmissa. segt
n: tu scis an xpz e: et consideras an scias an xpz e: g: pcpis te
scire an xpz e: et p: qz tu non dubitas te scire an xpz e: Eece quō ista ppō tu dubitas te scire an xpz e: et consideras
formalē dictionē: et ita dico de his: tu dubitas te credere an
xpz e: tu dubitas te dubitare an xpz e: Et p: n. segt: qz
tu credis antixpz e: et nō credis an xpz e: et ex z: qz tu du-
bitas antixpz e: et nō dubitas antixpz e: sp pcedēdo. vt
oblectō pus. ¶ Cōtra si segē hō sor. et qz sufficiēter an sit hō sor. g:
tu scis hō e: sor. p: idē non segē tu dubitas bāc ppōz et cōsi-
deras sufficiēter an dubitas e: g: tu scis te dubitare eam: et
qz nec ista qz bona. m scis an xpz e: et consideras suffi-
ciēter an scias antixpz e: g: tu scis te scire an xpz e: Dē qz
nō ē silitudo: qz i p: qz nō ex pmitur nisi metis act⁹ rect⁹:
In alys at accus reflexus nam intelligere sor. dicit actu re-
ctum: sed intelligere se intelligere dicit actu reflexū rē.

p: arg⁹ Cōtra pars principalis.

z⁹ arg⁹ 3⁹ arg⁹ **E**nultimū sophia Sor. decipit ni-
fi ipse decipiat (z pono)
qz sor. creditat solumō qz ipse decipit: et qz tu
es hō: tūc qz vtrū sor. decipit vel nō: si sor.
decipit: et sor. credit p̄cise qz ipse decipitur: et
qz tu es hō: g: sor. non decipit vel tu non es
hō: s: tu es hō: g: sor. nō decipit: vt breuiter
arguat sic: sor. credit p̄cise s: e: g: non decipit: aūs arguitur
sor. credit p̄cise qz ipse decipit: et qz tu es hō: ergo sor. credit
p̄cise. sic e: Si dī qz sor. non decipit: et sor. credit p̄cise qz ipse
decipit: et qz tu es hō: ergo ita e: qz sor. decipit: et qz tu es hō:
g: sor. decipit: et p: qz. si sor. nō decipit: sor. decipit qz cōne-
titur cū sop⁹. ¶ Cōtra: Pono qz sor. creditat p̄cise aliquē hoiez
decipi: et qz nlls hō nō sor. decipiāt. isto posito: qz si sor. deci-
pit vel non. si decipiāt et ipse credit p̄cise qz aligs hō decipit.
g: nlls hō decipit: g: sor. nō decipit: qd si cōcedit arguit sic:
sor. non decipit: et ipse credit p̄cise qz aligs hō decipit: g: ali-
aligs hō decipit: s: nlls hō nō sor. decipiāt p̄cise: g: so: de-
cipit: et p: qz sor. decipiāt si ipse nō decipiāt: qd ē sophia. Idē
osidē ponēdo qz sor. creditat p̄cise oē: hoiem decipi: et qz ois
hō non sor. decipiāt. Si. tū. In casu isto sor. decipiāt et sor. cre-
dit p̄cise cōtū hoiem decipi. g: non ois hō decipiāt: s: ois hō
non sor. decipiāt p̄cise: ergo sor. nō decipiāt: qd si cōcedit ar-
guīt sic: sor. non decipiāt et ipse credit p̄cise qz ois hō decipit.
ergo ois hō decipit: et ipse ē hō g: ipse decipit et p: qz sor. de-
cipit nō ipse decipit: qd ē sophia. ¶ 3⁹. sor. decipiebas nō
ipse decipiāt: ergo rē. pba: aūs ponēdo qz c. fūle vna bora
pterita: cui p: m lītās fuit. a: et vtrū. b: p: quā sor. creditat
ptinē p̄cise qz ipse fuit decep⁹ post. a: et qz crit decep⁹ nō
b: tūc qz vtrū sor. p: totā. c. horā fuit decep⁹: vel nō: si sic:
et tūc creditat p̄cise qz ipse fuit decep⁹ post. a: et qz erit dece-
p⁹: aū. b: ergo p: totā. c. horā fuit i p: ipse nō fuit decep⁹ p:

.a: aut qz ipse nō erit decep⁹ aū. b: et p: qz non p: totā. c. ho-
rā sor. fuit decep⁹: qz si creditat arguitur sic: non p: totā. c. ho-
rā sor. fuit decep⁹: et p: totā. c. horā sor. creditat p̄cise qz ipse
fuit decep⁹ post. a: et qz crit decep⁹ aū. b: ergo p: totā. c. horā
fuit ita qz ipse fuit decep⁹ post. a: et erit decep⁹ aū. b: s: per
totā. c. horā creditat p̄cise idē et eodē mō. ergo p: totā. c. ho-
rā sor. fuit decep⁹: et p: qz si sor. nō fuit decep⁹: iste fuit de-
cep⁹: forte nō admittit casus: s: hō tūne aū. c. horā: et cōti-
nue post. c. horā potuit sic creditat arguitur ergo p: totā. c. horā po-
tuit sic creditat p̄cise: qz qz: et aūs sūl: r: qz nō segtūt hōdictio: s: s
solū qz sor. fuit decep⁹. Itē i quolz istati. c. bore ipse potuit
sic p̄cise credere: cu ex ista nō seqē hōdictio: ergo pole fuit ipz
sic p̄cise credere p: totā. c. horā rē. ¶ 4⁹. sor. excipit nō ipse 4⁹. arg⁹
excipiat: ergo p: idē sor. decipit nō ipse decipiat: p: batut
aūs (z pono) qz ois hō pter sor. excipit: isto posito qz vtrū
sor. excipit vel non. si p: m: ois hō pter sor. excipit: ergo
sor. non excipit (p: qz) ab et ad vna suaz expo⁹: et aū
casus. Si dī qz sor. non excipit. Contra. cūm s: excepti
ue ps extra capta excipit: s: sor. e: ps extra capta: ergo sor. ex-
cipit: et p: qz sor. excipit si ipse nō excipit: Itē aligd
excludit qd nō excludit: ergo p: idē aligd excipit qd nō
excipit. p: batut aūs (z pono) qz ista tm exclu⁹ ē exclu⁹
sit ois exclusua: et qz nihil sit exclusiu nō qd excludit
p: dictionē exclusua: isto posito: qz vtrū p: ista aligd sit ex-
clu⁹ vel inclusu: si exclu⁹ sit ista. a: et arguit sic: a: ē exclu⁹.
ergo ab. a: et remonetur p: dicatū istius exclusue. g: a: nō ē ex-
clu⁹. si dī. q: a: ē iclu⁹. g: de a: dī p: dicatū i⁹ ex⁹: et p: qz. a: ē
exclusu: et ita habeo q: a: ē exclusu: si ipsuz. a: nō ē exclusuz.
III Petarūz arguit sic: sor. decipit si sor. non deci-
piatur (p: qz) ab uno cōvertibili ad reliquiz conse-
quens implicat contradictionē: ergo et aūs. qd ē sophisma.
Lirca p: dicat sit hō p: hō. Sor. credit p̄cise talē p: p: p:
nem sor. decipit: et scit qz talis significat soluz
qz sor. decipit: et tū sor. nō decipit (p: batut) sit. a: ista. sor.
decipit quā sor. sciat significare p̄cise deū est: t. b: ista sibi
soris quā sor. sciat significare p̄cise sor. decipi: creditat tū p:
et non scdaz. Isto posito: sor. nō decipit: qz credit p̄cise ve-
rū: s: ipse sciat talē sor. decipit significare precise sor. d
cipi: declaratur qz sor. scit. b. significare precise sor. decipit:
scit qz. b. ppō ē talis qlis est. a. ergo sor. scit talē significare
precise qz sor. decipit. ¶ Ex ista hōne segtūt: qz sor. aligd p: co-
ter credit: et precise talr p: credit: et tū sor. decipit: et p: p:
non decipit (z pono) qz sor. aliquid hōlem credit cur-
rere qz tū non currat et p: bō ē aliquē hōlem credit currere
qui de facto currat: et nihil aliud. isto posito arguitur sic: ho-
minē currere sor. credit: et precise hoiez currere p: credit:
ergo aliquē sor. credit: et precise talr p: credit: et qz sor. deci-
piatur et non plato: sequitur ex casu. ¶ 2⁹. ¶ Sor. credit p: p:
cise verū ē verū: et p: credit precise verū esse verū: et tū
sor. decipit: et p: nō decipit (p: vato) qz sor. creditat solumō istud vnu. ds est: ēē istud vtrū. hō decipit: et p: p:
creditat solumō istud verum: ds est: ēē istud veru deus est.
¶ Ex ista hōne sequitur qz ista qz non valet sor. credit p: p:
se qz aligs hō decipit: et aliquē hoiem decipi est verū: ergo
sor. credit p̄cise verū: si nō segtūt tu credit p̄cise aliquē
hoiem currere: et aliquē hoiez currere est verū: ergo tu cre-
dis p̄cise verū: posito. a: qz sor. currere et platone sedente tu
credas p̄cise plonē currere est aūs verū et p: qz falsū. ¶ 3⁹. ¶
ipole est sor. creditat p̄cise plonē decipi: et plonē credere p:
cise sor. non decipi (p: batut) qz si est pole ponatur in eē: et qz
vtrū sor. decipiatur vel nō: si sor. decipit: et ipse credit
p̄cise plonē decipi: ergo p: non decipi: tūc sic: p: non deci-
pit: et ipse credit p̄cise qz sor. nō decipit: ergo sor. nō deci-
pit: qd ē oppo⁹ pcessi. si dī i p: qz sor. si decipit: et ipse credit
p̄cise qz p: decipi. g: p: decipi: tūc sic: p: deci: et ipse credit

precise q̄ sor. nō decipitur. ergo s̄ est ita q̄ sor. non decipi: ergo sor. decipiſ qditeꝝ ē ſdictoriū aſſumpti. Et ſit d̄ q̄ nō c̄t poffibile ſor. z platonem credere p̄cife ciceronē deci: pi: z ciceronē credere p̄cife alteꝝ iſtoz nō decipi: q̄ adimis ſo iſto: arguit ſdictio vſiupra. ſi tñ ponereſ ſor. credere p̄cife platonē decipi: z platonē credere p̄cife ſor. deceipi: aut q̄ ambo credit peiſe eiceronē decipi: z ipſe crederet p̄cife alteꝝ eoꝝ decipi: d̄z adimitti caſus: q̄ nō ſequit ſdictio cōteſio. n. q̄ ſor. decipitur non ſegunt ipſiū nō decipi: z cōteſio: q̄ ſor. non decipitur nō ſegunt ſor. decipi: vt p̄z diſcernenti. ¶ 4. ipoffibile eſt ſor. ſeu aliquē credere peiſe ſcīp̄ de cipi: p̄bat. q̄ ſi nō ponat ḡ. q̄ ſor. credat peiſe ſcīp̄ ſor. decipiſ vel nō ſi ſor. decipiſ z ipſe credit p̄cife q̄ ipſe decipiſ: ḡ ſor. nō decipiſ. q̄ ſt z cedit: z ip̄e credit p̄cife q̄ ſor. decipiſ: ḡ ſor. decipiſ. Conſit d̄ q̄ nō eſt pole. oēm hoieꝝ credere p̄cife oēm hoieꝝ decipi: ſz biū e pole quē libz hoieꝝ credere p̄cife oēm hoieꝝ decipi. q̄ adimitti ſo ſeḡ ſdictio: ſz nō adiſſo ſo ſeḡ ſdictio: q̄ ſi tali caſiū e d̄d: quē liber hoieꝝ decipi i credēdo ſlz. ſ. oēs hoieꝝ decipi. q̄ ſeḡ ex caſu alt̄q̄ mulierē nō decipi. Et ſi er bis z cndit: q̄ p̄ to tā horā futurā tu ercdiſ peiſe q̄ ois bō decipiſ: z ſi fine ſtā tibz teriſ ſo ſt facere q̄ tu credas p̄cife q̄ ois bō decipi tur: ſz xcedit. q̄ e ipole qd̄ tu ſis ois bō: z q̄ tu credas peiſe q̄ ois bō decipiſ. ponat ḡ. q̄ i fine hore erit i q̄ tu es ois bō. z q̄ p̄ totā horā futurā tu credas p̄cife q̄ ois bō deci: z ſeꝝ.

Ad primū

Ad pm **argum** **El primū** dico admittēdo casū: et xc: quod sor. decip non is credēdo sor. decipi. qui sor. decipi ē
ve*z* si credēdo te ē hoīez: quod ex easū segt te non ē hoīez: et
ist osp negat ist opp tu es bo taq repugnās. Si tu ponētur
sor. credere pcise scipp decipi: et deū enō aditūrēt cāus: quod
adissō ist ocasū segt quod dse. **Ad zm** adissō casū: dieo quod sor.
decipit et tu ad argm sor. decipit et ipse eredit pcise quod aligs
bo decipit. qui nlls bo decipit: negat diua. quod ex ist ocasū: segt
sor. decipit is credēdo aliu ase decipi. mo nlls aliu a. sor. deci
pit pcasū. Jo si argusic sic. sor. credit pcise quod aligs bo decipit
et ē quod aligs bo decipit: quod sor. credit pcise si ē: negat diua.
si si segt ist ocasū zu. in credis pcise quod aligs bo die: et ist est
qod aligs bo currat. qui in erdis pcise si ē: siz Bo doz enō inior*u* ist ē
qod iste bo quē credis currere currirant istot ē quod ist bo quē
credit sor. decipi decipit: quod repugnat casū. Deū cū ponit
sor. credere pcise odez hoīem decipi: et quod ois bo non sor. de
cipiat non adittū casū. si tu non ponat zu pticula: aut ponē
do ista: adderet vnu fallū: vel ḥōgens verū. vt sil'cuz Bo ē
crederet hoīez ē ē asinū: aut antixppce: vel te ē hoīem: de
beret admittit casū (xcedēdo) quod sor. decipit is credēdo bo
minē ē ē asinū: aut antixppce: vel te ē hoīez. vii ist ocasū isto:
qoliz istox dēret negari taq repugnans casū zu. Et quod segt
quod aligs casū ē polis: quod pappōnē vnio prius solum fieret ipolis
(pz) non iste casū ē polis: quod sor. eredat pcise quod ois bo deci
pit cui si addas lo copulatina. tu es zg ois bo non sor. decipit
ad hinc easū ē polis. si tu addis solū ista ps. Non bo non sor.
decipit: casū ē polis (vt pz). **Ad zm** non admisit casū
(et ad pbatōez) xedo quod ptotā. c. horā. sor. potuit pcise sic
credere: non tu ē pole qui ipse si pcise eredit ptotā. e. ho
rāru duru duru qui ist atiue. hore sor. potuit sic eredere. non
tu fuit pole qui ipse sic credēt ist olquod ist atiu non. c. hore: ponē
do. n. qui ime ist atiu. c. hore sor. credit pcise qui ipse fuit de
ceptp post. a. et qui erit deceptp a. b. segt qui tu c. ipse fuit de
ceptp: et qui vnu istox fuit fallū. s. sor. fuit deceptp post. a. sor. eric
deceptp a. b. (ponēdo tu) sor. ptotā. c. horā sic credidisse:
segt vnuquod istox ē verū: et non tu sor. fuisse deceptp et non
fuisse deceptp qui ē dicitio. **Contra pole ē qui sor. ptotā**
. c. horā eredit pcise qui ipse fuit deceptp post. a. et qui atixpp
erit: qui id pole ē qui sor. credit pcise ptotā. c. horā: et qui ipse
fuit deceptp post. a. et qui erit deceptp a. b. negat zu: qui prim
casū non implicat dicitio. siz bo zu: qui si essemp ist a. c. hore

Verbi **L**etimiu^z Ioh^b S^ro*r*. dⁱc verum si s^ro*r*. p. arg^m
dⁱe f^llm(pono) q^p s^ro*r*. s^to i^s
s^ro*r*. z dicat h^ac solūmō s^ro*r*. dⁱc falsū. s^te p^ci-
se significatē q^f sit. a: isto posito q^ro v^rz s^ro*r*.
dⁱe v^rz: vel f^lz. sⁱ v^rz: z non diē nīsi q^p s^ro*r*.
dⁱc falsū. g^p v^rz e q^p s^ro*r*. dieit f^llm. g^p s^ro*r*. dⁱc
falsū: q^d sⁱ xcedit argui^r. s^ro*r*. dieit falsū: z nī
dicit nīsi q^p s^ro*r*. dⁱc f^llm: g^p falsū e s^ro*r*. dicere falsū: g^p s^ro*r*. nō dⁱ
cit falsū: z dⁱe alīq^p ppōez. g^p s^ro*r*. dieit v^rz: z p^z sⁱs a p^d v^r
timū. s^t s^ro*r*. dⁱe f^lz s^ro*r*. dicit v^rz: q^d e so**h**isima. C Itē q^ro
v^rz. a. sit verū vel falsū. s^t v^rz. z. s^tgnificat p^cise s^ro*r*. dice-
re falsū. g^p e q^p s^ro*r*. dieit falsū: z non diē nīsi. a. g. a. e falsuz q^p
sⁱ xcedit argui^r. a. e falsuz: sⁱ. a. significat p^cise s^ro*r*. dicere fal-
suz. ergo f^llm e s^ro*r*. dieere falsuz: s^ro*r*. non dⁱc falsū: sⁱ s^ro*r*. nō
dicit nīsi. a. g. e falsū. Con firmat. nā falsū d^r as^r. g^p s^ro*r*. dicit
falsū: z sⁱ s^ro*r* a^d suā actinā: a^s sⁱ verū: ergo z p^z: sⁱ
sⁱ s^ro*r* e a. vel cōuertibile cū. a. g. a. e v^rz: q^p a^s sⁱ verū mar-
gui^r. B d^r as^r. demāndo: a. z B e falsuz: falsū d^r as^r. p^z
sⁱ s^ro*r* p^r esolutionē: a^s sⁱ e v^rz: g^p z p^z sⁱ p^t et argui^r. a. e v^r
rū ex eo q^r sⁱ s^ro*r* h^dictio^m e falsū. nī nlls s^ro*r*. dicit falsū: z B cō
cedēdo q^p. a. sit f^lz. q^r falsifcat se. C z° sint duo s^ro*r*. z sⁱ plu-
res. q^p g^p dieat vnā talē s^ro*r*. dⁱc falsū: z nullā alīā: que s^c
p^cise significet. isto posito. q^ro v^rz s^ro*r*. dⁱc verū vel falsū:
si verū: z non dicit nīsi q^p s^ro*r*. dicit falsum: ergo s^ro*r*. dicit fal-
suz: sⁱ non est maior rō de vno q^f; de alio: ergo g^p s^ro*r*. dicit
falsū: sⁱ conceditur: argui^r sic. g^p s^ro*r*. dⁱc falsū: sⁱ nlls s^ro*r*. dⁱ
cet nīsi q^p s^ro*r*. dⁱc f^llm: g^p f^lz e q^p s^ro*r*. dⁱc falsū: g^p s^ro*r*. nō dⁱc f^llm
z s^ro*r*. dⁱc ppōem. a. s^ro*r*. dⁱc v^rz: i^s tē. Itē pono w s^ro*r*. sic

olis sor. et dicat istam: plato dicit falsum: et nullā aliam: que sic p̄cile significet: plo vō sit ois plo: et dicat istā sor. diē f^m: et nullaz alia: q̄ sic p̄cile significet: isto posito: arguit vt. s. Si n. sor. diē vēx: et non diēnisi q̄ plo dicit falsū: ḡ verū est q̄ plato dicit falsū: s̄z non est maior ratio de vno q̄ de aliō: ḡ sor. dicit falsū: qd̄ si concedit arguit: sor. dicit falsum: et non dicit nisi q̄ plato dicit falsum: ḡ falsū est platonem dicere falsum. tunc sic: plato non dicit falsum: ḡ per idem nec sor.

3° arg. (pz dñia) vel def cā diversitat. C³. Sit sor. ois sor. et dicat hāc: et nullā alia plo diē falsū: q̄ sic p̄cile significet. plato vō sit ois plato: et dicat hāc et nullā alia: sor. nō diē falsū: q̄ sic p̄cile significet. isto posito. q̄ro vtrū sor. diē verū vel falsū: s̄z vēx: nō diē nisi q̄ plato dicit falsū: ḡ verū ē platonē dī cere falsū: tūc sic: plato dicit falsū: et nō dicit nisi q̄ sor. non dicit falsū: ḡ falsū ē sor. nō dicere falsū: et p̄s sor. nō dicit falsū: q̄ sic cōcedit: sor. dicit falsū: s̄z dicit nisi q̄ plato dicit falsū: igl̄ plato n̄ dicit falsū: et plato dicit pp̄oēz. q̄ plo dicit vēx: s̄z plo solūmō dicit q̄ sor. nō dicit falsū: ḡ verū ē di cere sor. nō dicere falsū: et sor. dicit pp̄oēz istā: ḡ sor. dicit ve rū: qd̄ erat pbādū. C⁴. Sit sor. ois sor. et dicat hāc et nullā alia: nō ē ita sic sor. diē q̄ sic p̄cile significet. plato ēt dicat so. q̄s sic significatē p̄cile. isto posito. q̄ro nūqd̄ ita ē sic sor. dicit vel s̄i: si ita ē sicut sor. diē: et plo diē solūmō q̄ nō ē i sic sor. diē: ḡ nō ita ē sic plato diē: s̄z sor. diē oio sic plato dicit: ḡ nō ē ita sic sor. diē: qd̄ si cōcedit arguit sic nō ē ita sic sor. di cit: et plato diē solūmō q̄ nō ē ita sic sor. diē: ḡ ita ē sic plato dicit: s̄z sor. dicit oio sic plato: ḡ ita ē sic sor. diē. Et p̄firmat: si nō ē ita sicut sor. dicit: igl̄ verū ē q̄ n̄ ē ita sicut sor. dicit. (pz dñia) q̄ seḡ vtrū tu n̄ currīs: ḡ verū ē q̄ tu n̄ currīs: tūc sic. verū ē q̄: si ē ita sic sor. dicit: et sor. diē sic: ḡ sor. dicit sic verum est esse: et per p̄s ita ēt sicut sor. dicit.

Et oppositum arguit sic. lopbisma ē vna cōdi tionalis affī^{ta} bnoīata alysi: cu ius h̄dicto. q̄tis stat cū aūte q̄ h̄ stat sit: sor. diē fl̄z: et sor. non dicit verum: ergo sophisma est falsum.

p^o 2 Circa pd̄ca sit h̄ p̄. Qē isolabile cathegoricū signifi cat adeq̄te iux̄ p̄p̄oēz suo p̄ terioz. ita q̄ ista ois pp̄o ē falsa significat adeq̄te oēz pp̄oēz: et falsa: et ipsa: h̄ ē fl̄z seu ipsa dm̄rata significat adeq̄te hoc et fl̄z: pbāt: nā h̄riāt. ois pp̄o ē falsa. nulla pp̄o ē fl̄a: s̄z z̄ significat adeq̄te nullā pp̄onū ēē falsā: ḡ p̄ significat adeq̄te oēz prop̄oēz ēē falsā. Itē h̄ h̄dicūt hoc ē falsū: hoc n̄ ē fl̄z: vt colliḡt d̄ mē te Ari. p̄ pyberminis: s̄z ista: h̄ n̄ ē fl̄m significat adeq̄te h̄ nō ēē falsū: h̄ ē falsū significat adeq̄te hoc ēē falsū: et di cat de illi: sor. diē falsū sor. n̄ diē vñz. Ex ista p̄ne seḡ p̄ ḡ isolabile cathegoricū ē significat copulatio: nec duob^o modis. s. adeq̄te: q̄ z̄ significatū: aut ē notū: aut ignorū: si ignotū: ḡ isolabile si ē cedēdū: negādū: nec dubitandū: si notū: sit i q̄ h̄: h̄ ē falsū significat adeq̄te h̄ ēē falsū: et h̄ ēē vēx: vt cōiter d̄ rōe reflexiois: et seḡ ḡ isolabile istud est ip̄sible simpl̄r q̄ suū adeq̄tū significatū ē ip̄ole simpl̄r: s̄z tle isolabile ē cedēdū s̄z cōz opione: ḡ ip̄ole simpl̄r est cedēdū qd̄ ē fl̄z. Itē h̄ m̄tal h̄l̄r significatā h̄ pp̄o ē fl̄a n̄ significat īa copulatiue: nec duob^o modis: ḡ nec sic signifi caret si ēē ois pp̄o (pz dñia) q̄ pp̄onāl̄r significatū nō p̄t variare modū significādi: si ēē p̄ absoluī alia significa tiōe. C². seḡ q̄ nō sp̄licat h̄dictōez isolabile significare p̄cile: vt teri p̄tēdūt: q̄ n̄ sp̄licat h̄dictōez: istā: h̄ ē vñz signi ficare p̄cile hoc ēē verū: aut istā: h̄ n̄ ē fl̄m significare p̄cile h̄ si ēē falsū: seip̄a dm̄rata ḡ p̄idē nō sp̄licat h̄dictōe istā: hoc ēē falsū: seip̄a dm̄rata significare p̄cile hoc ēē falsū. dei denō sp̄licat h̄dictōez haas duas: falsū ē chy: ēē oēs pp̄o nes: significare p̄cile vt teri p̄tēdūt: ḡ p̄idē mō n̄ sp̄licat h̄dictōez istā falsū ēē oēz pp̄oēm: significare p̄cile falsū ēē: vel seḡ q̄ alia pp̄o mētālis p̄ sola desitionē alteri: ic̄pit ēē n̄ pp̄o: aut variat modū significādi: et significatū ade q̄tū qd̄ ē dīssōnū. C³. seḡ q̄ alia pp̄o ē falsa: cui⁹ adeq̄tū

significatū ē vēx: p̄z: q̄ hec ē falsa: h̄ ē fl̄z: ex quo falsificat se: et suū adeq̄tū significatū ē vēx: s. hoc ē h̄dcā olibi: q̄ ibi loquuntur suū de pp̄oē cui⁹ nō ē suū significatū: et cui⁹ fl̄tas vel falsitas nō dīpedet ex sola pp̄oē terioz: s̄z ex vītate vel fl̄tate sui significati q̄tū n̄ ēē p̄posito. Prop̄o ḡ ē fl̄a: si suū adeq̄tū significatū ē fl̄m: aut si asserterit se ipsa ēē falsa: et pp̄o ē vāli suū ad eq̄tū significatū ē verū: et nō assērit se ipsa ēē falsa: aut asserterit se ipsa ēē vāz sine: sic et ista: h̄ ē verū se ipso dm̄rato. Et nōnter dico īme: q̄ hec ois pp̄o ē vā asserterit se ēē vāz: et tu n̄ ē vā. C⁴. seḡ q̄ z̄. h̄dicto in 4. c̄ter se h̄dictētia sūt duo fl̄a: nā hec ē falsa: hoc ē falsū se dm̄rata: q̄r falsificat se: et hec ē fl̄a: hoc n̄ ē fl̄z: p̄z̄ dīm̄rata: q̄r suū adeq̄tū significatū ē falsū. Lōsīl̄ dr̄ q̄ aliaq̄ duo subcō traria i casu sūt fl̄ falsa. s̄z aliaq̄ pp̄o negatiua ē vā: et aliaq̄ p̄p̄o negatiua n̄ ē vā: dato q̄ iste fl̄ntoēs pp̄oēs. Et si arguit p̄ tō: duo fl̄ria vel h̄dicto ēē x̄ vā: negat dñia: cū nō sit regi bīle i aliaq̄ mā. C². p̄ aliaq̄ iter se h̄dictū q̄ vñz ē ipole et z̄ reliquū x̄tigenz (pz dñis) hoc ē ipole: hoc si ē ipole: x̄tive dm̄rando p̄m̄q̄ sit: a. nā q̄o vtrū: a. sit pole v̄ ipole: si ipole bēo intenū: si pole: ḡ suū adeq̄tū significatū ē pole: q̄ suū adeq̄tū significatum ē hoc ēē ipole: ḡ pole ē h̄esse pole: tūc sic: pole ē b̄ ēē ipole: s̄z n̄ alr̄ significat: a. q̄z tūc significaret: q̄ suppono. q̄. a. nā significz: ḡ. a. ē pp̄o ipolis. q̄ at suū h̄dicto: sit x̄t̄ arguit: nā pole ē b̄ ēē ipole: vt: z̄: et pole ē b̄ ēē iposibile: q̄ pole ē b̄ ēē ipole: q̄ pole ē b̄ ēē vē: et ista: pp̄o sic: adeq̄te significat: n̄ ē pp̄o ē isolubilis: ḡ ē t̄l̄. C^{Ex 1}. h̄ne p̄. co seḡ p̄ aliaq̄ q̄ neccīū h̄dictōe possibilis: pz̄ i casu isto: s̄z alr̄ ar guis ponēdo q̄. a. sit i h̄dictōe n̄ neccīū: z̄. b. h̄ ē neccīū sp̄ de mōstrādo: a. isto posito: b. ē ipole p̄p̄licationē h̄dictōe: as serit: n. a. ē neccīū: s̄z. a. ē neccīū ē p̄licat h̄dictōe: ex q̄ al s̄it se n̄ ēē neccīū: arguit ḡ sic: a. s̄i ē neccīū pp̄o ē p̄licatē h̄dictōnis: z. a. h̄dicto: b. ipoli: ḡ aliaq̄ q̄ neccīū h̄dictit ipoli. C². seq z̄. co tñr q̄ dñia p̄p̄oēz pp̄onū q̄ vñz ē neccīū et alia x̄tigenz: q̄z h̄dict ipoli pp̄oē: et p̄ono: q̄. c. sit ista: h̄ n̄ ē neccīū v̄l̄: a. et seḡ q̄. c. ē neccīū: q̄r significatū adeq̄tū ei⁹ ē neccīū: et p̄z. c. non ē isolubile: nec asserteris se n̄ ēē neccīū: a. vō n̄ ēneccīū: vt deduc̄tū ē: nec ēt ipole: q̄ ipm̄ est vñz: ḡ est x̄tigenz: tūc arguit sic: a. est: et x̄tigenz: c. est neccīū: s̄z q̄z isto: h̄dict: b. ipoli: ḡ. c. C³. seḡ q̄ aliaq̄ pp̄o ē x̄tigenz: cui⁹ adeq̄tū significatū ē neccīū: pz̄ de. a. t̄l̄ si aliaq̄ pp̄onis significatū adeq̄tū est neccīū: t̄l̄ pp̄o ē vā vel falsa ex sola pp̄oē terioz: vñr̄ dīc̄t q̄ alia quia h̄dicto ē h̄ n̄ ē neccīū cui⁹ ē sit falsa: et potuit esse vā sic significādo. ex q̄ suū h̄dicto ēt n̄ ēē. C³. p̄. Aliq̄ dñia ē bo na formalis scita p̄cile esse talis significatū ēt p̄p̄oēz suo p̄ terioz: cui⁹ aūs ē sc̄l̄: ate: et dñia n̄ ē scituāte: p̄z: de i. hoc n̄ ē scituāte: ḡ h̄ ē nescīū ate dm̄rando vñs p̄ vtrūḡ h̄: scis .n. b. q̄ h̄dicto dñis formalis rep̄ūtāt aūt̄: ḡ scis istā dñia ēē fōnale: et q̄ a. sit scituāte: et dñia nescīū ate: p̄z: q̄ b̄ scis q̄ vñs rep̄ūtāt scituāte: ex q̄ asserterit se nescīū ate. C^{Ex ista p̄. cor} vñs seḡ p̄. q̄ aliaq̄ dñia ē bona: et formalis significatū p̄cile ēt p̄p̄oēz suāz pt̄ū: cui⁹ aūs c̄l̄ sp̄ole: p̄z: de i. hoc ē ipole: ḡ h̄ ē nescīū ate dm̄rando vñs p̄ vtrūḡ h̄: scis .n. b. q̄ h̄dicto dñis formalis rep̄ūtāt aūt̄: ḡ scis istā dñia ēē fōnale: et q̄ a. sit scituāte: et dñia nescīū ate: p̄z: q̄ b̄ scis q̄ vñs rep̄ūtāt scituāte: ex q̄ asserterit se nescīū ate. C^{Ex ista p̄. cor} vñs seḡ p̄. q̄ aliaq̄ dñia ē bona: et formalis significatū p̄cile ēt p̄p̄oēz suāz pt̄ū: cui⁹ aūs c̄l̄ sp̄ole: p̄z: de i. hoc ē ipole: ḡ h̄ ē nescīū ate ip̄ole dem̄rando vñs p̄ vtrūḡ h̄: scis .n. b. q̄ h̄dicto dñis formalis significatū p̄cile ēt p̄p̄oēz suāz pt̄ū: cui⁹ aūs ē neccīū: et dñia x̄tigenz: p̄z: de i. h̄ n̄ ē neccīū ḡ h̄ ē neccīū: x̄tive dm̄rando dñis p̄ vtrūḡ dem̄ratiū,

4^m cor^m H̄ē intelligo de ista oīa: hoc ē neciūz: q̄ B̄ est neciūz dñmō: strando q̄ vtrunḡ hoe aīs. C̄ 4° leḡ q̄ aliquie propōnes inuiicē querunt̄: quarū yna ē vera: z possibilis: z altera fal fa & impossibilis (pater) de istis: hoc est fallsum: ergo hoe ē fallsum demonstrando primas: z de illis: hoc est impossibili le: z B̄ ē ipossibile dc̄mfando z^{am}. z d̄liter dicat: q̄ verū cō- tuerit̄ cū ipossibili: z neciū cū R̄tingēti: p̄z: naz iste querunt̄ B̄ ē ipossibile: z B̄ ē ipose: dc̄mfando sc̄dam: q̄z p̄ ē va: z fa spolis. istc ēt querunt̄: B̄ ē neciū z hoc ē neciū demfando

4° scda; q; p; é; stigēs; z; scda; nccia. C 4°; aliq; ppō exponi
bilis é; vō; eu; q; l; z; expo¹³; é; f; la; p; dato q; iste trcs eent oes
sp; itelligēdo dc; pponib; totalib;. v; z; ois; ppō pticularis af
firmativa; z; ylis ne²; é; f; la; aliq; ppō pticularis affir¹³; z; ylis
ne²; é; f; al; a; z; n; l; f; a; ppō pticularis affirmativa ylis negati-
vagn illa sit falsa; igis; i; c; q; l; z; n; expo¹³; se falsificat; t; n; expo
fita; e; z; é; xced; é; d; n; expo; z; e; falsa; z; exponentes vās; da
to; q; h; e; et; ois; ylis; affir; mativa; ois; ylis; affir; mativa; é; f; al; s;

P-cor⁹ **C**o: p̄ eet ois v̄lis q̄m̄ matua: ois v̄lis affirmatina e falsa
Ex ista p̄ne seḡt p̄ v̄lez c̄ v̄az e exclusiuā falsaz:p̄z: dato
q̄ hec eet ois exclusiuā tātu falsa ē p̄positō exclusiuā:tūe
ista exclusiuā eēt falsa: e bec v̄lis v̄a: ois p̄pō exclusiuā est
fals. Ecōtra ēt ē c̄cedēdū: v̄lez eēt falsa: e suā exclusiuā v̄az.
v̄z: dato q̄ heēt ois p̄pō v̄lis: ois p̄pō v̄lis ē falsa: i eāu isto:
l̄ v̄lis eēt falsa: q̄ falsificat se: h exclusiuā eēt v̄a: tñm̄ fñm̄
ē propō v̄lis. **C**z° seḡt. q̄ aliq̄ exclusiuā ē falsa cui? sua ex
ceptua ē v̄az:p̄z: dato q̄ ille sint oēs propōes. tñm̄ propō fla
ē exclusiuā n̄ p̄pōpter propōez falsa ē exclusiuā eēt ē
c̄cedēdū q̄ aliq̄ exclusiuā ē v̄a cui? sua placēs excep̄t ē fla

3° cor^m (p^s) oato q^p ille sit oēs ppōes: tū exceptiuā ē falsa: nullā ppō p̄ter exceptiuā ē falsa. C³º seq̄ vlez cē vāz: z suā s̄bal ternā cē falsā: p^s: dato q^p ille sint oēs ppōes affirmatiuā oīs propō p̄ticularis affirmatiuā ē falsa: aliq̄ propō p̄ticularis affirmatiuā ē falsa: aut ille oēs negatiue. n^o propō p̄ticularis negatiua nō ē vā: aliq̄ ppō p̄ticularis nō ē vā: e^h ēt ē cōcededū q^p aliq̄ ifinita dō adiacēte cū v̄bo de p̄ticiliue de teritiuōe aliq̄ ē vā: z sua v̄lis ē falsa: p^s: dato q^p ille sint oēs propōnes; ppō v̄lis ē falsa: oīs ppō v̄lis ē falsa. C⁴º seq̄ vlez cē vāz: z q̄līz suā singularare cē falsā: p^s: dato q^p ille sint oēs propōes: oīs ppō singularis ē falsa: h̄ ppō singularis ē falsa seipsa dōmata. e^h ēt ē xcededū vlez cē falsā: z q̄līz singularē ei^o cē vāz: z cuius supposito lbi vñā singularē corre- spondere: p^s: oato q^p ille cēnt oēs ppōes oīs ppō v̄lis ē f^s: h̄ ppō v̄lis ē falsa: z si dō p̄dēta adducēta auctes seu mā dōca alihi: pleatur: q^p ille intelliguntur extra mānū infalibilē

Ad 4^m *lalineet le. mo ta ppolot. qd ppolom lalineat le. s nō
immediate; s vna mediate alia.* [**Ad 4^m** *xcedo qd nō ē i sē
sor. dīc sē i alio casu xcedit or sor. nō dīc yērū: t tūc ad arg*]

ñō ē isc̄ sor. dicit: et plo dic̄ som sic̄ sor. dicit. gi ē sic̄ plo dicit.
cedo ñiaz et ñis. Deis cu arguit. ie sic̄ plo dic̄: et sor. sim
dic̄. gi ē scut̄ sor. dic̄ negat̄ ñia. posito. n. qp ta sor. qp plo cu
cereris gibb dicat ista. sor. dicit falsi. p; qi ē sicut plo dicit
qr dicit verū et nō tui ē sicut sor. dicit: qr nō dicit nisi falsi;
nō obstat̄ qp sor. som dicat sicut plo dic̄. Et ad ñi^{mat} dez
cedo ñiaz et nego scdaz; sic̄ nō segi. ve pe: qp sor. nō dic̄ verū. qp sor.
dicit scut̄ verū ē esse: s; dz addi in ante qp nō repugnat decm̄
sor. ec verū. qd negat̄. Losis ris rad yn ñaz licz oficem, qp
ponit qp. a. sit h. ppo; b. ppo significat alit̄ qi ē t. b. vna ñilis
. c. vo suu ñdictom qp demirando. a. sit qp qls istaz; pponuz si
gnificat pcise scut̄ termi predictu. isto posito: querit vtrum
i sit sten. a. significat vel nō: si sic. qi. c. ē verū: s; c. ē ñdictom
. b. g. b. ē falsi: tuc sic. b. ē falsi: tun fallit se. gi significat alit̄
qi ē. Et. a. significat pcise. sic̄. b. significat. qi. a. significat alit̄
qi ē. qp ñs nō ē isc̄: et totalr sicut. a. significat: qd si xe
dit: ñ non ē taliter sicut. a. significat: r. a. significat aliqlr:
g. a. significat alit̄ qi ē. s; b. significat pcise qp. a. significat alit̄
ter qi ē: gi ē totalr sicut. b. significat. tuc sic. i ē totalr sic. b.
significat: s; a. significat pcise sicut significat. b. gi ē totalr
sicut a. significat: qd ē ie po oppositū ñcessi: d; dz qp nō ē ie to
taliter sicut. a. significat: r. qp. a. significat aliter qi ē: r. ñcedi
tur qp i ē totaliter sic. b. significat (et tuc ad argm) qp ñcludi
qi ē totaliter sic. a. significat: negat̄ ñia: s; dz addi in ante
qp non repugnat. a. clsc̄ verizant qp. a. non asserit se esse fa
sum: qd negatur: igitur ze.

C Aurea qdē expliciūt sophismata Acutissimi diuinicū ge-
ny: ac sc̄lētissimi Loyci: nec non et sophyste p̄spicacissimi
doctoris Eximii taz Theologie: quā ph̄ye sc̄lētē: Magistrū
Pauli veneti: ordinis Diuī p̄tis fratrūz Eremitaz Doc-
toris sancte c̄fis Ecclesie Augustini: Sūmo cū studio ac di-
ligētia correpta: ac emēdata sci pūctata: p vt pz: p venera-
bilcs viros. pz. Magistrū Secundū venetu Lotarenū pro-
fessore theologie et cursorez ph̄ye fratrē Baptista de Mo-
doetiae: ius dein ordinis et voti. z.

CImpressum Venetis per Bonetum Locatellum Bergomensem: Jussu et expensis Nobilis viri Octavianii Scotti Luii Modoeticus. Anno domini. M.cccc.lxxxvij. XII. kalendas novembres.

